

HUGONIS GROTH
ANNOTATIONES

IN
NOVUM TESTAMENTUM.

DENUO EMENDATIUS EDITAE.

VOLUMEN IX.

CONTINENS INDICES.

GRONINGAE,
Ex officina W. ZUIDEMA, Bibliopolae.

MDCCLXXXIV.

P R A E F A T I O.

Tandem novae huic Editioni finem imponere contingit, additis Indicibus, primi voluminis praefatione promissis. Hos multis locis emendare, opus erat taedii plenum; unde longe maius, quam inter reliqua volumina, inter hoc et octavum volumen editum temporis intervallum existit.

Ne vero Novi Testamenti interpretationi iuvandae minus prosim, quam et officium illius, qui nostro tempore has G R O T I I Annotationes edit et vero ipse animus me iubet, consilium cepi, deinde, huic Editioni addere Supplementum, quod cum historicam ac
cri-

*criticam continebit in harum Annotationum pretium et
usum inquisitionem, tum HUGONIS GROTII
Opuscula nonnulla aut integra aut excerpta, quibus
quaedam Novi Testamenti loca ulterius explicuit.*

*Cui consilio perficiendo Deus, precor, annos mihi
viresque largiatur.*

Scriebam Groningae mense Martio 1834.

P. HOFSTEDE DE GROOT.

INDEX

RERUM ET VERBORUM.

A.

- A Longum ut O efferre, Syro-
rum est, Luc. 3: 2.**
- Aaron in fronte gerebat Sanctum Domini, Apoc. 14: 1.**
- Aaronis filii cur generationes
Mosis dicti, Luc. 3: 23. Aaro-
nis stirps sacerdotio sacrata,
quam Senatus aut Rex in e-
lectione egredi non poterat,
Matth. 26: 3, Hebr. 5: 4, 7: 12.**
- Aaronidae populares suos e-
decumarunt duplici modo,
Hebr. 7: 5.**
- Abadon, Apoc. 9: 11.**
- Abba, Pater, vox filiorum
patribus blandientium, Rom.
8: 15, Gal. 4: 6. Solemne
verbum in administratione
baptismi, Matth. 28: 19.**
- Abelis caedes a Deo vindictam
exigit, Hebr. 11: 4. Abelis
oblatio acceptior propter fi-
dem, Hebr. 11: 4.**
- Abesse res videntur, quarum
forma mutata est, 2 Petr.
3: 10.**
- Abiathar Pontifex, patris vica-
rius, successor patris. Fuisse
ei idem cum patre Achime-
lecho nomen, non probatur,
Marc. 2: 26.**
- Abiae ad familiam redit ordo
ministerii post intervallum
168 dierum, Luc. 1: 8.**
- Abib, mensis Nisan nomen,
Luc. 6: 1.**
- Abila urbs, Luc. 3: 1.**
- Abilene regio, Luc. 3: 1.**
- Abire pro mori, Matth. 26: 24.**
- Abitio pro morte, Luc. 2:
29.**
- Abluendi se totos, morem ha-
buere olim a congressu me-
retricio venientes, 1 Cor. 6:
18. Ablutio Pharisaica ma-
nuum et poculorum diceba-
tur Baptismus, Ioh. 3: 25.**
- Ablutio, pedum unctio et os-
culatio, Luc. 7: 38.**
- Aboleri quatenus dicantur,
Eph. 2: 15.**
- Abora, Ioh. 1: 28.**
- Abortus cur faciant quaedam
mulieres, 1 Tim. 5: 14.**

A

Abra-

Abraham ad quod tempus dictus Abram, Rom. 4: 3. Cur pro Abram dictus Abraham, Rom. 4: 17. Amicus Dei dictus, Rom. 4: 4, Iac. 2: 23. Ante vocationem fuit impius, id est, idololatra, Rom. 4: 5. Ante circumcisionem iustitiae a Deo reportavit testimonium, Rom. 4: 10. Cur dictus Hebraeus, 2 Cor. 11: 22. Cum Deo fedus facit dissectis pecudibus, Matth. 26: 28. Deo pollicente fretus cogitationem de inutili ad gignendum corpore suo expulit animo, Rom. 4: 19. Abraham et Sara mortui erant figurate, Iesus vere et perfecte, Rom. 4: 24. Abraham expetivit cognoscere beatitudinem Divinae benedictionis, Ioh. 8: 56. Immolasse filium suum dicitur, Hebr. 11: 17. Nachoro cur praepositus, Hebr. 11: 20. Ne glebam quidem terrae promissae possedit praeter tantillum, quod sibi comparavit ad Saram sepeliendam, Hebr. 11: 9. Pater mysticus omnium ipsius fidem et opera imitantium, Ioh. 1: 47, Rom. 4: 12, Gal. 3: 7. Quot annorum fuerit promissionem seminis accipiens, Rom. 4: 19. Quot annis ante circumcisionem Deo crediderit, Rom. 4: 10. Saturnus dicitur et quare, Matth. 5: 31. Sideralis scientiae fama celebris etiam apud Gentes, Matth. 5: 31. Sine lege Davidem sub lege constitutum multum superavit, Rom. 3: 20. Sicut sanctus fuit, ita posterius eius fidem imitantes, Rom. 11: 16. Unus interdum vocatur, et cur?

Matth. 5: 31. Abrahami sinus, Luc. 16: 22. Abrahami de semine cur dicatur, quod de ipso dictum erat, Gal. 3: 16. Abrahami et Pauli comparatio, 1 Cor. 9: 18. Abrahami filius aut filia nomen maximi pretii, Luc. 13: 16. Abrahami fides et opera, Ioh. 8: 40. Abrahami fides Euangelicae suppar, Hebr. 11: 19. Abrahami inter Iudaeos summa existimatio, Ioh. 8: 59. Abrahami iustitia tenuior iustitia Christianorum in primitiva ecclesia, Rom. 3: 20. Abrahami oblatio filii sui, typus oblationis Christi, Matth. 26: 36. Abrahami posteritas praeter Iudaeam tenuit etiam Idumaeam et multa in Arabia et Aethiopia, Rom. 4: 13. Abrahami posterorum felicitas aeternae felicitatis imago, Rom. 4: 13. Abrahami pars genitalis per naturam inutilis per fidem facta est actiosa, Rom. 4: 11. Per Abrahami semen quid mystice intelligatur, Rom. 4: 18. Abrahamo antiquior et maior Christus, Ioh. 8: 58. Abrahamo concessae vires manserunt ad tempus Cheturae, Hebr. 11: 12. Abrahamo Deum apparuisse traditio est Hebraeorum, Act. 7: 2. Ab Abrahamo incipiunt promissiones, Luc. 3: 23. Abrahamo, Isaaco et Iacobo maiora bona post hanc vitam reservari, unde colligi potuerit, Act. 26: 6. Abrahamo non data est promissio propter legem, sed propter fidem, Rom. 4: 12. Abrahamo non profuit fides sine operibus, Iac. 2: 21. Abra-

- Abrahamo** quid Deus promiserit, Rom. 4: 11. Abrahamo cur reputatum sit ad iustitiam, quod crediderit, Gal. 3: 6. Abrahamum amabat Deus, non locum, quo eum duxit, Act. 7: 3. Abrahamum cur dives in inferno adoraverit, Luc. 16: 26.
- Abrahamidae** ab Abrahamo, Hebr. 3: 4.
- Abrenuntio** Satanae, solemnitas in baptismo responsio, 1 Petr. 3: 21.
- Absentia** Christi pios Deo commendat, Ioh. 17: 11, apud non malos eius desiderium excitat, Ioh. 11: 54.
- Absentem** corpore, praesentem vero spiritu Corinthiis cur se dicat Paulus, 1 Cor. 3: 4.
- Absinthus** nomen urbis, Apoc. 8: 11.
- Absolvere**, id est, interpretari omnia benignius, Luc. 6: 37. Absolvere et damnare potestatis eiusdem est, Ioh. 5: 22.
- Absolutos Dei iudicio** nec mors manebit postea nec morbi ulli, Apoc. 20: 14.
- Absolutio** nulla apud Hebraeos peremptoria, Act. 4: 21.
- Abstemii** vivebant qui Naziraeatam voverant, Luc. 1: 15.
- Abstentio** ab Ecclesiae communione, Luc. 6: 22.
- Abstinentia**, 2 Petr. 5: 1. Abstinentia ab animatis quibus tribuatur, Rom. 14: 2. Abstinentia a secundis nuptiis a multis laudatur, Luc. 2: 36.
- Abstinentia** a coniugio, vino et cibis melioribus habet utilitatem quandam intra suos limites, 1 Tim. 4: 8. Eam laudabant olim Christiani, non exigebant, 1 Tim. 4: 3.
- Eam observabant Pythagoristae, 1 Tim. 4: 3. Abstinentia Pythagorizantium et Iudaizantium, Col. 2: 16. Abstinentiae Pythagoricae fundamentum quod, 1 Tim. 4: 7. Abstinentiae quorundam ab animatis causa, Rom. 14: 2. Abstinentia quando noxia, Col. 2: 23.
- Abstinerere** debent Christiani etiam ab iis rebus, quae mali speciem habent, 1 Thess. 5: 22. Abstinerere a pravis initium virtutis, 1 Petr. 3: 11.
- Abstinentum** ab omnibus actibus qui cum doctrina Christi pugnant, Apoc. 20: 4.
- Abstracta** pro concretis usurpare omnium populorum Orientalium est, Rom. 8: 38, 10: 6.
- Absurda** ex scripturis oriuntur, si mens scribentis negligatur et verba capiantur audacius, 2 Petr. 3: 16. Absurdissima comminiscuntur lucri causa homines valde impii, Ioh. 11: 46.
- Abuti**, Luc. 17: 10. Abutirem, 1 Cor. 7: 31.
- Abyssus** quid, Rom. 10: 7, Apoc. 20: 1.
- Academici** pro omnibus et contra omnia disputabant, Rom. 1: 21.
- Accedere**, 1 Petr. 2: 4. Accedere ad Deum, Hebr. 11: 6. Accedere sibi terram, locutio nautarum, Act. 27: 27.
- Accidere** cuivis potest, quod cuicumque potest, Rom. 16: 19.
- Accingi lumbos** solent ministraturi, 1 Petr. 4: 11. Accinctorum sacerdotum ministerium in ritu Paschali, 1 Petr. 1: 13.
- Accipere**, Ioh. 5: 34. Accipere pro amplecti, Ioh. 17: 8.

- Accipere fin dandi significatione sumitur et cur, Eph. 4: 8. Accipere beneficium non semper convenit, Matth. 10: 8. Accipere Spiritum Sanctum, Ioh. 20: 22. Accipi dicitur interdum etiam sine effectu, 2 Cor. 6: 1.
- Acclamatio Angelorum coelestium, Apoc. 12: 10. Acclamationis Divinae formula, 1 Petr. 4: 11. Acclamatione fausta libenter usuros hostes suos, ut ipsius gratiam eblandiri possint, vaticinatur Christus, Matth. 23: 39.
- Accommodationis Divinae exemplum, Ioh. 20: 26.
- Accubitus in lectis quorum mos fuerit, Matth. 26: 20.
- Accubitus in coena Paschatis an securae libertatis signum fuerit, Matth. 26: 20.
- Accusare iusti non esse, Matth. 1: 19. Accusare opus Diaboli, Ioh. 14: 30; Apoc. 12: 10. Accusatoris Diaboli calumnia, Hebr. 2: 14. Accusatio Christi coram Pilato more Romano, reo coram adstante, facta, Matth. 27: 12. Accusationem nemini Lex imperat, Matth. 1: 19. Accusator ferendus non est, qui vitiorum suorum socios accusat, Ioh. 8: 7. Accusatoris officium Christus non exsequitur, Ioh. 5: 45. Accusatore non probante reum absolvi necesse est, Act. 24: 14.
- Acen urbs Phoenices postea Ptolemais dicta, Act. 21: 7.
- Acerrae, Apoc. 5: 8.
- Achabi externa poenitentia ad aliquid valuit, Marc. 10: 21.
- Achabi idololatria maior le-roboami, et cur, Rom. 11: 4.
- Achaia provincia proconsularis sub Augusto, Macedoniae adiuncta a Tiberio, Act. 18: 12. Achaiae praecipua civitas Corinthus, 2 Cor. 9: 2. Achaeorum legitima aetas petendorum magistratum, Luc. 3: 23.
- Achaicus et Fortunatus, qualia nomina, et quinam fuerit, 1 Cor. 16: 17.
- Achillis cultum fuisse in multis imperii Romani locis, Apoc. 13: 14.
- Achimelech Pontifex Maximus, dictus non fuit Abiathar, Marc. 2: 26.
- Achitophelis et Iudae comparatio, Ioh. 13: 18, Act. 1: 16.
- Accio idem ius quod Titio, Rom. 2: 26, 2 Cor. 8: 13.
- Acta in aurem legere, Matth. 10: 27. Acta litis Divinae sunt hominum cogitata, dicta, facta, Apoc. 20: 12.
- Actibus bonis incumbendum, 1 Petr. 3: 11. Actibus multis acquiritur firma quaedam facilitas, Rom. 3: 20. Actibus per se bonis aut mediis malum animum adscribere contra dilectionis est regulam, 1 Cor. 4: 5. Actibus multis legi congruentibus acquiritur iustitia quaedam inter homines valens, non autem interior illa, quam Deus praecipue desiderat, Rom. 3: 20.
- Actio, Marc. 13: 11. Quibus negetur, Matth. 5: 33. Actionem ad rem qui habet, rem habere videtur, Ioh. 1: 12. Actio nisi libera sit laudem non meretur, 2 Cor. 9: 7, Phil. 1: 14. Actiones Christi et hominum alternae sunt circa conversionem, Apoc.

Apoc. 3: 20. Actiones Deus aestimat ex animo, Tit. 1: 15. Actiones plerumque sequi solent animi constitutionem, Rom. 8: 5. Actiones lege non vetitas finis praecipue discriminat, Matth. 26: 10. Actiones ex solo fine aestimandas non esse, Luc. 22: 22. Actiones vitae aeternae praemia sunt, non opera, Apoc. 21: 6. Actionum aestimandarum canon certus, Matth. 26: 11. Actionibus nomina aliarum actionum, quarum pares effectus, tribui solent, Act. 13: 46. Actionibus hominum oblati ad eventum utitur Deus, Luc. 22: 22. Activae voces saepe nihil aliud quam permissionem indicant, Matth. 8: 31. Actum nihil videtur, quatinus superest quod agatur, Luc. 9: 62, Phil. 3: 14, Apoc. 3: 2. Actus et acta synonyma, Act. 1: 1. Actus secundi saepe intelliguntur sub verbis actus primi, Rom. 5: 10. Actus corporei animis a corpore soluti adscribuntur, Luc. 16: 23. Actum continuum significans locutio, Ioh. 1: 28. Aculeus mortis quid, et cur in homines praevaleat, 1 Cor. 15: 55. Adám quid et unde, Matth. 19: 17. Adam natura terrenus, Rom. 5: 12. Contraria gessit, quam quae Christus gerere debuit, Rom. 5: 12, Quod prius formatus fuerit quam Eva, dignitatis virilis signum, 1 Tim. 2: 13. Quo die erat conditus lapsus dicitur in crimen, Ioh. 8: 44. Cur dictus Dei

filius, Luc. 3: 38, Rom. 8: 14. Figura Christi, Rom. 5: 14, Hebr. 2: 6. Imago Dei, sed valde tenuis, Col. 1: 15. Adam secundus Christus dicitur, Luc. 1: 35, 1 Cor. 15: 27, Apoc. 12: 17. Adam secundus quantum priori praestet, Eph. 1: 22, Hebr. 2: 7, 5; 8. Adami honor et gloria, Hebr. 2: 7. Adami quies, Hebr. 4: 3. Adami peccatum symbolum prudentiae pietati non vacantis, Luc. 23: 43. In corde Adami scripta fuisse praecepta, quis dixerit, Rom. 2: 15. Adamo concessus locus abundaverat deliciis omnibus, Luc. 23: 43. De Adamo quid constitutum fuisset si praecepto Divino paruisset, et nobis et ipsi incertum, Rom. 5: 12. Adamo vaticinium de futuro mundi incendio adscribit Iosephus, Matth. 27: 9. Adamum decepit non ipse Diabolus princeps, sed aliquis ab eo submissus, Ioh. 8: 44.

Ad astra tolli pro florere, Matth. 11: 23.

Adclavari, Ioh. 20: 25.

Addas, alias Indas dictus, Hebraeorum magister quando vixerit, Matth. 15: 2.

Adducere de victimis proprie dicitur, 1 Petr. 3: 18.

Adeodatus, Ioh. 1: 45.

Adhaeresne Christo, solemnibus Baptismo interrogatio, 1 Petr. 3: 21.

Adiabenor Rex Izates subsidia mittit Tiberio Alexandro Procuratori, Matth. 24: 7.

Aditus ad Euangelium per promissa Patribus olim facta, Apoc. 21: 12. Aditus in Sanctuarium per legalem

- inundationem dabatur, in
 coelum summum per res ad-
 versas datur, Hebr. 9: 23.
 Aditus patet ab omni parte
 ad Ierusalem sanctam, A-
 poc. 21: 13.
 Adiuratio reorum sollemnis
 per iudicem inter Iudaeos,
 Matth. 26: 63.
 Adiator ipse est, sed labo-
 ranti Deus, Ioh. 7: 17. Ad-
 iutores Apostolorum qui et
 quales, Eph. 4: 11.
 Administratores rerum alie-
 narum tuti sunt, quoties iis
 credunt quibus publice cre-
 ditor, Matth. 25: 27.
 Admissionis reorum ad Ec-
 clesiam ratio et modus, Luc.
 6: 22.
 Admonitio fundatur in pro-
 missis, Hebr. 10: 23. Admo-
 nitione saepe opus est ad
 inveniendam officiorum vi-
 am, 1 Ioh. 2: 27.
 Adonai, Hebr. 11: 13.
 Adonisedec, Hebr. 7: 1.
 Adoptio huius et futuri sae-
 culi, Ioh. 1: 13, Rom. 8: 23.
 Adoptio in fratres, Ioh. 8:
 36. Adoptione servi liberi
 ex servis fiunt et filii, Rom.
 8: 15. Adoptivi parentes
 genitores vocantur, Luc.
 3: 23.
 Adorari oblatiis victimis uno
 tantum in loco Deus volue-
 rat, Ioh. 4: 20. Adoratio
 rectene an secus fieret extra
 Divinum cultum ex sensu
 exigentis et praestantis aes-
 timandum erat, Matth. 4: 9.
 Adoratio submissionis maxi-
 mae signum, Apoc. 3: 9. Ad-
 orationis descriptio, Luc. 5:
 12. Adorationem nulli tem-
 plo adstringendam praedicat
 Christus, Ioh. 4: 23. Adora-
 bant Iudaei et aliae gentes
 Orientis omnes in dignitate
 positos, Graeci et Romani
 Deos tantum, Matth. 2: 2,
 Act. 10: 25, Apoc. 19: 10.
 Adramyttus nomen commune
 multis urbibus, Act. 27: 2.
 Adria pro toto Ionio dici
 incipit, Act. 27: 27.
 Adrianus Imperator partem
 Hierosolymorum evertit, non
 templum, Matth. 24: 15. Bar-
 chochebam in urbe Bether
 obsedit, Matth. 24: 24. A
 multis regibus auxilia acce-
 pit, Apoc. 10: 11.
 Adscendere pro oriri, Apoc.
 13: 1. Adscendere vox mi-
 litaris, Apoc. 20: 9. Adscen-
 dere dicunt Hebraei quoties
 de Hierosolymis loquuntur,
 Gal. 2: 1. Adscendere in
 coelum, Ioh. 3: 13. Ad-
 scendere ex terra cur ma-
 gia dicitur, Apoc. 13: 11.
 Adscendere sancti dicuntur
 in sacrarium mysteriorum
 Dei admissi, Apoc. 11: 12.
 Adscendere in cor, He-
 braeis quid, 1 Cor. 2: 9.
 Adscensio in coelum, Ioh.
 15: 15. Adscensus Christi
 in coelum olim in Palaestina
 notissimus, Matth. 28: 20.
 Adscensus in coelum et des-
 census ad inferos quid sig-
 nificent, Rom. 10: 6.
 Adscriptorum collegiis Deo-
 rum nota triplex, Apoc.
 13: 17.
 Adsessores septuaginta Epis-
 copi Romani, Luc. 10: 1.
 Adessorum officium, Matth.
 2: 4.
 Adventus Christi multiplici
 significatu usurpatur, Matth.
 24: 3. Adventus Christi pro
 missione Spiritus, Matth.
 10: 23. Adventus Christi
 ultimus, 2 Petr. 3: 12. Ad-
 ven-

ventus Domini pro utroque iudicio Christi tum in Iudaeos tum in humanum genus, Ioh. 21: 23, 2 Thess. 2: 1, Iac. 5: 7. Adventus Messiae certa habebat signa a Vatribus pronuntiata, Luc. 12: 56. Adventus Christi promissio, 2 Petr. 3: 4. Adventus sui tempus Christus in occulto tenebat, Phil. 4: 5. Adventus Divini signum, Act. 2: 2. Adventu Christi saepe virtutis documenta intelligi, Matth. 10: 23. Adventu in nubibus ultio Divina significari solet, Apoc. 1: 7. Adventum Christi quinam diligere dicantur, 2 Tim. 4: 8.

Adversa nobis immittuntur, ut fiamus meliores, Iac. 1: 13. Adversa pios pati cur Deus permittat, 2 Thess. 1: 5. Adversa passi Apostoli cur, 2 Cor. 4: 7. Adversa passis Christi causa promittitur a Christo auxilium et praemium, Ioh. 15: 21. Adversa facile tolerantur cum Deus ultor creditur, Apoc. 13: 10. Adversis funguntur Christiani omnes, 1 Petr. 5: 9. In adversis praesidia habet qui in secundis commodat, 2 Cor. 8: 14.

Advocati Iudaeorum apud Deum, Rom. 11: 29. Advocatum alium Christus pollicetur, Ioh. 14: 16.

Adultera exemplum Ecclesiae ex gentibus colligendae, Ioh. 8: 11. Adulterae historia num ab Apostolis in Euangeliiis scripta, an ab illorum successoribus attexta fuerit, Ioh. 8: 1. Adulterae se defendebant Platonis dogmate de communitate

mulierum, Rom. 7: 29. Adultero et adulterae a lege indicitur mortis poena, Ioh. 7: 5. Adulteros et fornicatores Deus indicabit, Hebr. 13: 4. Adulterae quomodo notatae apud Germanos, 1 Cor. 11: 6.

Adulterium spirituale, Iac. 4: 4. Adulterium vel homicidium vel idololatriam qui post Baptismum admiserat, in prima Ecclesia nunquam ad communionem restituebatur, 2 Cor. 2: 6, Apoc. 2: 27; qui mos plerisque in locis postea mansit, 1 Ioh. 5: 16. Adulterium unius, quasi matrimonium esset, sorduisse sui temporis foeminis dicit Seneca, Rom. 1: 29.

Adytum, Luc. 1: 9. Adytum coeleste, Apoc. 15: 5. Adytum templi Hierosolymitani symbolum erat mundi intelligibilis, Matth. 27: 51. Adyti quod erat intra velum templi significatio, Hebr. 6: 19, 9: 8. Adyti velum cur disruptum fuerit Christo moriente, Hebr. 9: 8.

Aedificare quid significet in rebus spiritualibus, Act. 20: 32. Aedificare sepulchra et classem, Matth. 23: 29.

Aedificium Dei dicuntur fideles, et ea quae in Ecclesia a doctoribus docentur, 1 Cor. 3: 10.

Aegrotantes peccatores ad mortis periculum Esseni et Christiani ad communionem recipiebant, Luc. 6: 22. Pro aegrotis Ecclesiae totius preces Paulus requirit, 2 Cor. 11: 8. Circa Aegrotos oleum et manuum impositio in nomine Christi adhiberi solita, Luc. 5: 14.

Aegypti et Syriae eversio signum adventus Messiae, Luc. 2: 11.

Aegyptii Deorum gradus stantiebant, Act. 7: 40. Deum feris et pecudibus assimilabant, Rom. 1: 23; ideoque a Mose culpati, Rom. 1: 23. Ab Abrahamo Arithmetica et Astrologiam didicerunt, Matth. 5: 31. Hebraeos servorum, imo pecudum habebant loco, Act. 7: 29. Aegyptiorum de mortuis opinio, Matth. 10: 28. Aegyptiorum Deos etiam Romani coluerunt, Rom. 1: 23. Aegyptiorum pollincturae ritualia, Matth. 27: 59. Aegyptiacum sermonem Hebraei imitanti sunt, Ioh. 6: 31.

Aegyptius impostor a Felice oppugnatus, Matth. 24: 5.

Aelia, urbs extra locum templi condita ab Aelio Adriano, Apoc. 11: 2. Plurimis gentibus habitata Barchochabae tempore, Apoc. 11: 9. Aeliae per Romanos Ecclesiae duae restitutae, Apoc. 11: 12. Aeliam venire Barchocheba profligato prohibebantur Iudaei non Christiani, Apoc. 11: 15.

Aelii Galli exercitus quingentos Iudaeos habuit, Luc. 3: 14.

Aemulatio schismatum mater, Act. 8: 38. Aemulatio ignis, Hebr. 10: 27.

Aeneas seu Aenaeas quale nomen, Act. 9: 33. Aeneas ad agrum Laurentem pervenit ductu stellae Veneris, Matth. 2: 9.

Aenon apud Salim locus ubi baptizavit Iohannes, Luc. 3: 3.

Aequalitas in contractibus

Christianis iniuncta, Luc. 6: 35. Aequatur vi promissi quod in praemio aeterno et opera Christianorum inaequale est, 2 Thess. 1: 5.

Aequitas, Ioh. 16: 10. Aequitas Divini iudicii in Tyriis et Sidoniis puniendis, Matth. 11: 21.

Aer coelum primum, Ioh. 6: 31. Aer seu medium coeli quid significet, Apoc. 12: 1, 14: 6. Aer obscura caligo, 2 Petr. 2: 4. Aer an sit Daemoniorum carcer, Luc. 8: 31, 2 Petr. 2: 4. Aeris invisibile infernum vocant Graeci, Luc. 16: 23. Aerem ferire, 1 Cor. 9: 26.

Aestus duplex a sole et a vento, Apoc. 7: 16. Aestus imago gravis vexationis, Matth. 13: 6, Phil. 2: 19, Apoc. 16: 9.

Aetas alia alios mores postulat, Gal. 3: 25, 1 Petr. 1: 14. Aetas ad prudentiam multum confert, Ioh. 20: 6. Aetas juvenilis difficilius regi se patitur, Luc. 15: 12, 1 Petr. 5: 4. Legitima testium annus 13 apud Hebraeos, Ioh. 9: 21. Aetas obnoxia morbis quaenam, Luc. 8: 42. Aetas parentum peior avis, Matth. 23: 15. Aetates ut sunt hominum ita et populorum, Gal. 3: 24, 4: 3. Aetatis discrimen apud Hebraeos, Luc. 2: 42. Aetatis impedimentum una cum sterilitate sublatum duplici miraculo, Luc. 1: 7.

Aethiopes Regum staturam respiciebant, Luc. 16: 15. Aethiopum Baptismus, Matth. 3: 2. Aethiopes non Iudaeizantes a quibusnam cibis abstinerent, Act. 10: 15.

Ae-

Aeternitas quomodo ab Hebraeis populariter describi solita, Ioh. 1: 1. **Aeternitatem** nulla res nisi aeterna potest comprehendere, 1 Ioh. 3: 2. **Aeterna curanda** potius quam temporalia et brevi desitura, 1 Cor. 6: 13. **Aeterna curantibus** temporalia non deerunt, Luc. 12: 26. **Aeterna salus**, vide **Salus aeterna**. **Aeterna supplicia**, vide **Supplicia aeterna**. **Aeterna vita**, vide **Vita aeterna**.

Aeternum pro vita hominis, Ioh. 8: 35.

Affectus et caro quid praecipue respiciant, 1 Cor. 3: 3, Gal. 5: 16. **Affectus per spiritum Dei** purgantur, Matth. 5: 22, 1 Petr. 1: 22; in vere Christianis correcti sunt per fidem et Spiritum, Rom. 7: 18. **Affectus in veram viam dirigendi** sunt, Luc. 19: 41, Col. 3: 2; recte hos directuro luce mentis opus est, Matth. 7: 7. **Affectus permanens erga Deum et proximum** quomodo comparetur, Apoc. 3: 18. **Affectus vitiosi** sequuntur ex iudicio corrupto, Matth. 6: 21. **Affectuum cum ratione et inter se pugna**, Matth. 14: 9. **Affectuum impedimentum** obstitit Iudaeis in agnoscendo Christo, Ioh. 8: 19. **Affectuum morbi Diabolo** tribuuntur, Luc. 19: 41. **Affectuum movendorum causa** Veteres utebantur carminibus, Luc. 1: 46. **Affectuum sedes rationis** expers, Matth. 5: 22. **Affectuum servus**, Ioh. 8: 35. **Affectuum ubertas** te signa nihil saepe habent vitii, Luc. 19. **Affectibus ex**

carne orientibus vix quicquam inest boni, Rom. 7: 18. **Affectibus nil dandum** in Euangelio, Rom. 12: 19.

Afflatus Divini et Pythonici differentia, 1 Cor. 14: 32. **Afflatus Dei in animum admittere**, Ioh. 6: 45. **Afflatus Divini discrimina**, 1 Cor. 12: 4. **Afflatus Divini dicuntur Spiritus sanctus**, Luc. 2: 25.

Africa a Graecis Libya vocatur, Act. 2: 10.

Africanus, scriptor diligens, sed iudicio et linguarum cognitione destitutus, in multis rebus labitur, Luc. 3: 23.

Africus ventus, quam ex parte flare dicatur, Act. 27: 14.

Agabus famem sub Claudio praedicat, Matth. 24: 7, Act. 11: 28.

Agapae convivia Christianorum, Luc. 14: 13, 1 Cor. 11: 20, 2 Petr. 2: 13.

Agar a Philone artium cognitio exponitur, quae Sarae, id est virtuti, famulari debet, aut alioquin expelli, Gal. 4: 22. **Agar mons et Agra oppidum in Arabia**, Gal. 4: 25.

Agareni et Saraceni circumcisioni, sacrificiis et dierum discrimini unde subiaceant, Gal. 4: 25.

Agere, in ius rapere Marc. 13: 11. **Agere, vivere**, Rom. 12: 1. **Agere sub dio**, Luc. 2: 8. **Age lege**, Iac. 2: 6. **Age nunc**, Iac. 4: 13. **Age si quid agis**, Ioh. 13: 27. **Age videamus**, Matth. 27: 49. **Agedum**, Luc. 2: 15. **Agendi verbis studium** saepe significatur, Matth. 7: 23. **A-**

- gendo secundum legem homo assuefit ad iustitiam carnalem et praemium habentem temporale, Gal. 2: 16. Agentia sinendi potestatem habent, Ioh. 6: 39. Agi pro animari, Rom. 8: 14.
- Ager figuli, Matth. 27: 7. Ager purus dicebatur tutela monumenti, Matth. 28: 2.
- Agina quid, Rom. 8: 18.
- Agnes Martyr, Matth. 27: 37.
- Agnus, id est Christus, Deo proximus, Hebr. 1: 3. Agnus Dei dicitur Christus, Ioh. 1: 29. Agnus Dei, hoc est, emundator mundi, Ioh. 10: 41.
- Agnus Paschalis, Ioh. 1: 29; edebatur die parasceves; Matth. 27: 62; perfectus esse debebat, 1 Petr. 1: 19; signum liberationis ex Aegypto, Matth. 1: 22; signum et umbra Christi, Matth. 1: 22, 1 Cor. 5: 7.
- Agricola, Matth. 9: 38, Ioh. 15: 1. Agricolas foenore opprimere odiosissimum, Luc. 6: 35. Agriculturae similitudo, Ioh. 15: 1.
- Agrippa unde haberet nomen, Act. 13: 24; aureas catenas in templo suspendit, Marc. 12: 41; cum Romanis bellum Iudaeis infert, Matth. 24: 7; cur a Paulo negetur ignarus rerum a Iesu gestarum, Rom. 10: 18. Herodis Agrippae filius, quibus regionibus imperaverit, Act. 24: 10, 25: 13. Sub Agrippa Rege alta pax Iudaeis erat, Apoc. 7: 1.
- Ah, Marc. 1: 24.
- Ainan villa, Ioh. 3: 23.
- Ainon nomen fontis in Iudaea, Ioh. 3: 23.
- Akibas Rabbi antiquior exsilio Babylonico, Matth. 15: 2.
- Alabastrites, lapis, Matth. 26: 7.
- Alacritate et fide, non labore et sudore opus est, Rom. 10: 9.
- Alae fugam notant, Apoc. 12: 14. Alae sex quorum remigio ad solium Dei itur, Apoc. 4: 8.
- Alasia, Laesaea et Thalesa, nomina civitatis Cretae, Act. 27: 8.
- Albarii operis comparatio Iudaeis usitata ad notandos mores personatos, Matth. 23: 27.
- Album coeleste, Hebr. 12: 23.
- Alcoranus ex traditionibus Iudaeorum multa habet, Matth. 22: 28.
- Aleator quanto in arte est melior tanto est nequior, Eph. 4: 14.
- Alendi praeceptum includi in praecepto honorandi parentes, aiunt Hebraei, 1 Tim. 5: 3. Alendi sunt honeste qui aliorum saluti procurandae vacant, Matth. 10: 8.
- Alexander Antiochi filius immunitatem tribuit civitati Hierosolymae, Matth. 24: 15.
- Alexander, faber aerarius, Pauli accusator, Act. 19: 33; Ephesi habitavit, 1 Tim. 1: 20; qua ratione Paulo nocuerit, 2 Tim. 4: 14.
- Alexander Simonis Cyrenaei filius, Marci aequalis, Romae vixit, Marc. 15: 21.
- Alexandro Macedoni militarunt Iudaei, Luc. 3: 14.
- Alexandriae frequens sermo Graecus, Act. 6: 1, 11: 20.
- Alexandrini Carabam quendam ornaverunt regni insigniis in ludibrium Agrippae, Matth. 27: 28. Alexandrinae naves cur solae ius habebant ad Italicas oras ap-

- appellere non demissis sup-
 paris, Act. 27: 6. Alexan-
 drina classis Niliacus cata-
 plus Martiali, Act. 27: 6.
 Alexandrini Synedrii caput
 praeerat Aegypto, Libyae et
 eis proximis, 1 Petr. 1: 1.
 Alexandriae unus modo, in-
 de ab antiquissimo tempore,
 erat Episcopus, 1 Tim. 5: 7.
 Aliena vocantur sub onere
 dispensationis credita, Luc.
 16: 12.
 Alienigena septum lapideum
 templi transgressus, etiam
 Romanus, occidi poterat, Act.
 21: 28, Philem. 15. Alienige-
 nae non poterant honores
 capere nec pro civibus ha-
 beri, Eph. 1: 12. Non mi-
 nus impuri Iudaeis crediti
 quam cadavera, Marc. 7: 3.
 Alienigenae quoniam intelli-
 gantur in causa foenoris,
 Luc. 6: 35. Alienigenarum
 genera, Matth. 5: 43, Act.
 10: 28. Alienigenarum com-
 mercio uti lege vetitum non
 fuit, Ioh. 4: 9. Aliengenarum
 commercio quando abstineri
 coeptum, Matth. 5: 43, Act.
 15: 20. Alienigenas diebus
 sacris et praeparatoriis ad
 sacra publice alloqui licebat
 Iudaeis, privatim accedere
 non licebat, Ioh. 18: 28.
 Alienigenis salutis conse-
 quendae datur ampla spes,
 Luc. 13: 30.
 Alimentum infanti lac; iu-
 veni, panis, caro, vinum,
 Hebr. 5: 13. Alimentum et
 tegumentum opes quas, na-
 tura postulat, 1 Tim. 6: 8.
 Alimenta ex terra nascun-
 tur vi siderum, Hebr. 9: 2.
 Omnia sunt munda natura
 sua et Christi permissu,
 Rom. 14: 20.
- Alleluia, laeta exclamatio,
 Apoc. 19: 1.
 Aloës usus in pollinctoris,
 Ioh. 19: 39.
 Alon, hoc est, altissimus,
 nomen summi Dei, Marc.
 5: 7, Hebr. 7: 1.
 Altare pro loco altaris, Apoc.
 11: 1. Abrahami prope Sici-
 mum, Ioh. 4: 20. Altare
 suffituum quatuor cornua ha-
 bebat, Apoc. 9: 13. Altari
 prima imponebantur caput
 et iecur, Rom. 12: 2. Altaria
 primitus strui solebant in
 locis coelo proximis, Ioh.
 4: 20.
 Altissimi et Omnipotentis ap-
 pellationi omnia, etiam Dae-
 monia, subiecta sunt, Matth.
 12: 27.
 Altitudo dignitatem significat,
 Apoc. 21: 16.
 Aman dicitur Diabolus, Ioh.
 6: 70.
 Amantibus sui tantum se pa-
 tefacere vult Christus, Ioh.
 14: 23.
 Amare Deum se, quando quis
 maxime ostendat, 1 Ioh. 2: 5,
 1 Ioh. 4: 12. Amare de facie
 non cognitum multum est,
 1 Petr. 1: 8. Amare verbo et
 lingua qui dicantur, 1 Ioh.
 3: 18. Amando Deo frui pos-
 sumus, 1 Ioh. 4: 12.
 Amaritiae nomen de ira spe-
 cialiter usurpatum, Hebr.
 12: 15. Amara aqua salsam
 sub se comprehendit, Iac.
 3: 12. Amarum Hebraeis om-
 ne quod malum, Hebr. 12: 15.
 Ambigue dicta pro ambiguo
 relinquenda donec sensum
 declarat, Ioh. 21: 23.
 Ambrosii sententia de Natali
 Domini, Luc. 2: 8.
 Ambulare pro operari, Luc.
 13: 33; pro sequi certum
 vi-

- vitae institutum, Marc. 7: 5, 1 Petr. 4: 3. Ambulare coram Deo, Hebr. 11: 5. Ambulare in carne et secundum carnem, 2 Cor. 10: 3. Ambulare Sabbatho quatenus licitum, Matth. 24: 20. Ambulare super aspidem et basiliscum, Luc. 10: 19. Ambulatio et lux coniungi solent, Ioh. 12: 35.
- Amen vox approbantis publicam recitationem Ecclesiae, Matth. 6: 13, Luc. 24: 53, 1 Cor. 14: 16, 2 Cor. 13: 13, Eph. 3: 21, Philem. 25, 1 Petr. 5: 14. Amen vocatur Christus, Apoc. 3: 14. Amen cur canatur in Ecclesiis, 2 Cor. 1: 20. Hebraeis quando praecipue in usu, Rom. 1. Amen pupilum, 1 Cor. 14: 16.
- Americani humanae carnis esu et sanguinis potu foedera firmant, Matth. 26: 27.
- Amethystus quid mystice significet, Apoc. 21: 20.
- Amicitia inter bonostantum, 1 Ioh. 1: 7. Amicitia maxima est societas, 1 Ioh. 1: 6. Pares aut recipit aut facit, 2 Cor. 6: 14. Sincera ac sine fuco, 1 Petr. 1: 22. Amicitia cum mundo inimicitia cum Deo, Iac. 4: 4. Amicitia Christi perfectissime fruitur quis contactu spirituali, Ioh. 20: 17. Amicitiae hominis cum Deo tria signa, Rom. 4: 8. Amicitiae initium a Christo, Ioh. 15: 16. Amicitiae specie alterius famam laedere, Romae frequens, Rom. 1: 30. Amicitias bene fundatas intervalla locorum non disiungunt, 1 Cor. 16: 22, Gal. 4: 17.
- Amicus quanto maior tanto liberalior, Rom. 4: 16. Amici vitia si feras, facias tua, Matth. 18: 15. Amici duo, animus unus, Act. 4: 32, 1 Cor. 6: 17. Amicis quam hostibus facilius datur, Rom. 8: 32. Amicis affectus mortis contemptu optime ostenditur, Ioh. 15: 13. Amicorum est eadem velle et nolle, Rom. 4: 4, 1 Ioh. 1: 7. Amicorum in precibus perpetuo meminisse, magni affectus signum, Rom. 1: 9. Amicorum est etiam absentium mandata meminisse et implere, Phil. 2: 12. Amicorum omnia communia, Philem. 1, 11. Amicorum privilegia, Luc. 12: 4, Ioh. 15: 15. Amicorum paria, Ioh. 15: 13, Rom. 5: 7. Amicos diligunt omnes, inimicos Christiani soli, Rom. 12: 20.
- Amor est sine metu, 1 Ioh. 4: 18; cognitionem praesupponit, 1 Ioh. 2: 5; est unio, 1 Ioh. 4: 12; duplex est, Luc. 7: 47. Amor fraternus, 1 Petr. 3: 8, 2 Petr. 1: 6. Amor Christianorum mutuus proprium Christi mandatum, Ioh. 13: 34. Amor in Christum quomodo optime demonstratur, Ioh. 21: 15. Amor inter Christum et Christianos comparatur amor inter Christum et Patrem, Ioh. 10: 15. Amor inconsultus, Ioh. 10: 18. Amor nothus, Rom. 1: 27. Amor omnibus idem, Luc. 9: 48. Amor sui homini agnatus, Rom. 6: 6. Amoris mutui principia certa, Luc. 7: 47.
- Amphiarai, Trophonii et Py-

- Pythium templum, 1 Cor. 12: 2.
- Amphisbaenae pro cauda est caput alterum, Apoc. 9: 9.
- Amphipolis vicina Philippis, Act. 17: 1.
- Amphitheatrum quid, 1 Cor. 4: 9.
- Ampliatns nomen proprium ex participio passivo, Rom. 16: 8.
- Anacletus Episcopus Romanus Martyr, Apoc. 13: 15.
- Anacreon talenta sibi donata reddidit, Matth. 19: 21.
- Ananias nomen proprium ammicorum Pauli et Danielis, Act. 9: 10. Anania Pontifex Nebedaei filius, Romam cum Cumano missus, Act. 23: 2. Ananiae in Pontificatu suffectus Ismael Phabi, Act. 23: 3.
- Anathema, Luc. 6: 22, Ioh. 16: 2, Act. 8: 20, Gal. 1: 7. Anathema lesum dicere quid, 1 Cor. 12: 3. Anathema gradus secundus separationis, Ioh. 1: 22. Anathema pronuntiandum adversus facta, non adversus homines, Luc. 6: 22.
- Anaxagoras quam sibi tribueret patriam, Phil. 3: 20.
- Anchialus pro *Dens vivit*, corrupte ex Hebraico apud Martialem, Matth. 5: 34.
- Anchorae tenacis vicem praestat consolatio, Hebr. 6: 19.
- Anchoris pluribus opus ubi saevit mare, Act. 27: 29.
- Anci Regis pater nullus dicitur, Hebr. 7: 3.
- Ancilla triginta aestimabatur siclis apud Hebraeos, Matth. 26: 15. Ancilla ianitrix, Matth. 26: 68. Ancillarum erat in mola molere, Matth. 24: 40. Ancillas in ministerio Ecclesiae fuisse notat Plinius, 1 Cor. 1: 28.
- Andreas aetate provector Philippo, Ioh. 6: 6. Andreae auxilio usi sunt Apostoli caeteri in compellendo Domino, et quare, Ioh. 12: 22.
- Andronicus quis et quale nomen, Rom. 16: 7.
- Angariae nomen privatis vexationibus et oneribus publicis, Matth. 5: 41.
- Angelus Christi vel Dei personam referens, Apoc. 14: 14.
- Angelus Dei nomine locutus Abrahamo, Rom. 9: 9. Angelus Iehova aliquando dicitur, Iud. 9. Iehova cum dicitur intelligitur verbo iunctus, Ioh. 1: 1. Angelus Macedoniae curator, Act. 16: 9. Angelus precum Ecclesiae, Apoc. 8: 2. Angelus Satanae, Ioh. 8: 44. Angelum custodem singulis piorum a Deo esse donatum, Matth. 18: 10, Act. 12: 15; etiam singulis Rerumpublicarum, Matth. 18: 10. Angeli Christum consolantis rationes, Luc. 22: 43, Hebr. 5: 7. Angeli nomen omnibus creaturis datur, 2 Cor. 12: 7, Hebr. 1: 7, Apoc. 1: 13, 16: 5. Angeli adesse crediti in Synagoga et Ecclesia, 1 Cor. 11: 10. A quibusdam hospitio excepti, Hebr. 13: 2. Audiunt quae dicimus, 1 Tim. 5: 21. Christo et Christianis serviunt, Eph. 1: 10, Hebr. 1: 14. Conspicui aut inconspicui, ut volunt, Luc. 24: 31. Cum Iohanne ut amico locuti, Apoc. 17: 1. Cur Deo saepe addi solent, 1 Tim. 5: 21. Angeli desertores servantur in aëre velut in carcere, 2 Petr. 2: 4. Ange-

geli de Regibus et Principibus etiam vitiosis semper modeste loquuntur, 2 Petr. 2: 11. Deum laudant ob libertatem vivendi Christianis datam eiectis Hierosolyma Iudaeis, Apoc. 11: 15. Angeli et pii adunabuntur cum Deo, ut scintillae cum sole, 1 Cor. 15: 28. Angeli homines intellectu et volendi libertate superant, Hebr. 2: 7. Hominibus reconciliati sub Christo, Col. 1: 16. Militia coelestis, Luc. 2: 12. Angeli in libertatem nusquam vindicantur, Hebr. 2: 16. In veris corporibus visi sunt, Luc. 24: 39. Non mentiuntur, Luc. 24: 39. Non quivis sed insigniores piorum custodiae assignati, Matth. 18: 10. Angeli peccantes mittuntur in stagnum ignis, Apoc. 20: 10. Pios perculsos quomodo consolari soleant, Matth. 28: 5. Plus possunt pollentque quam Reges, 2 Petr. 2: 11. Angeli qui peccarunt, 2 Petr. 2: 4. Angeli qui Patribus apparere custodes portarum novae urbis, Apoc. 21: 12. Angeli septem primi Dei oculi dicuntur, Matth. 18: 10. Angeli septem iudiciorum Divinorum executores, Apoc. 14: 7. Angeli se mutuo excitant, Apoc. 12: 14. Serius didicerunt Gentium vocationem, Matth. 1: 21. Ubi plures adsunt, unus tantum verba facit, Matth. 28: 2, Luc. 2: 13. Vocantur viri ubi virili specie apparent, Apoc. 21: 17. Christo ministrarunt tentatione absoluti, Marc. 1: 13. Quale ministerium Christo exhi-

buerint, Ioh. 1: 52. Angeli extra ipsum monumentum visi a mulieribus, Matth. 28: 2. Idem ab omnibus mulieribus visi sunt, Matth. 28: 2. Sedentes visi sunt a mulieribus, Matth. 28: 2. Angelorum alii Iudaeis, alii Graecis, alii Persis favebant, Eph. 1: 10. Angelorum beatorum sedes coelum, defectorum aer, 2 Petr. 2: 4. Angelorum cultus a quibusdam institutus, Col. 2: 10. Angelorum descensus magnum quid atque eximium indicat, Matth. 28: 2, Ioh. 5: 4, Apoc. 20: 1. Angelorum dignitas noscitur ex mandati pondere, Matth. 28: 2. Angelorum distinctiones apud Hebraeos et Pythagoricos, Matth. 1: 20. Angelorum in ordinis distinctio unde ortum habeat, Rom. 7: 37, Eph. 1: 21. Angelorum in conspectu omnia seria esse debent, 1 Cor. 11: 10. Angelorum ministerio in morbis immittendis Deus utitur, Act. 12: 23. Angelorum ministerio uti Deus solet ad impios puniendos, Apoc. 7: 2. Angelorum nemini datur Filii titulus, Hebr. 1: 4. Angelorum nomina ab Essenis diligenter custodita, Col. 2: 18. Angelis aliquid simile est linguis, per quod conceptus sibi mutuo tradunt, 1 Cor. 13: 1. Angelis aptari solent quae hominum sunt, Ioh. 5: 4. Angelis candida et fulgens vestis, Luc. 23: 11, Act. 10: 30. Angelis cur dentur nomina, Luc. 1: 19; cur tubae in omnibus Dei iudiciis, 1 Thess.

1 Thess. 4: 16. Angelis tribui solita a Rabbiniis verba, quae verisimiliter dicere poterant, Iud. 9. Angelis similes fore homines, Apoc. 21: 17. Angelos flentes ob peccatum Hebraei inducunt Hebraeorum magistri, Luc. 15: 7. Angelos maximos Deo edstantes fuisse septem, putant Hebraei, Apoc. 1: 4. Angelos malos ex bonis saepe factos putant Hebraei, Gal. 1: 8. Angelos nominare cur vetuerit Synodus Laodicensis, Col. 2: 18. Angelos nisi ipsis apparentes non compellabant Iudaei, Col. 2: 18. Angelos de rebus magnis missos adorare solebant Sancti veterum temporum, Apoc. 19: 10. Angelos proficere per homines, 1 Petr. 1: 12. Angelos videre metuebant pii homines, Luc. 5: 8.

Anguli voce vocantur Helenistis Primores populi, Matth. 21: 42. Angulis praecipua vis est, qua aedificia sustentantur, Eph. 2: 20.

Angustias pro miseria etiam Latini dicunt, Rom. 2: 9. Angustus iustitiae trames, 1 Cor. 1: 26.

Animalia muta meliorem statum post resurrectionem acceptura existimant Rabbinii, Rom. 8: 21. Animalia munda et immunda, Act. 10: 12. Animalia quatuor, Apoc. 4: 6, 14: 3, 15: 7. Animalibus immundis significantur homines impii, Act. 10: 15. Animalium est vivere ad tempus, 1 Cor. 15: 45. Animalium esus indifferens, abstinentia rationi magis conveniens, Rom. 14: 2.

Anima modo pro vita, modo pro spiritu, Matth. 10: 28, 12: 11, 26: 41, 1 Thess. 5: 23. Anima pro persona, Matth. 10: 39, Ioh. 12: 25, Rom. 2: 9, 1 Petr. 3: 20, Apoc. 12: 11. Pro appetitu rerum terrenarum, Hebr. 4: 12, quomodo perire dicatur, Matth. 10: 28. Anima est vox huius vitae, alterius non nisi improprie, 1 Cor. 15. Anima Christi quomodo in inferno fuisse dicatur, Luc. 23: 43. Anima non lavatione sed responsione sancitur, 1 Petr. 3: 21. Anima nulla sine crimine, Rom. 1: 18. Animae et corporis causa par est in ratione sacrorum, Matth. 26: 26. Animae festus dies, Hebr. 4: 10. Animae in terras curvae studia, Matth. 24: 38. Animae immortalitas, vide Immortalitas animarum. Animae lucidum corpus videri posse, Iudaei et Pythagoraei crediderunt, Matth. 28: 9. Animae sanitas, Matth. 26: 41. Animae impiorum quas poenas sustineant, dissentiunt Hebraei, Matth. 10: 28. Animae translatae sub solium gloriae, Apoc. 20: 4. Animae quando vivere dicantur, Apoc. 20: 4. Animam ponere, pro mortem non defugere, Ioh. 10: 11. Animarum alimentum, Ioh. 6: 26. Animarum prior coelestis vita, Hebr. 11: 13. Animarum status post hanc vitam, Hebr. 4: 9. Animas defunctorum in alia corpora transire docuerunt ante Pythagoram Hebraei, Matth. 14: 2, 28: 9, Ioh. 9: 2. Animas in terram curvas gerere non oportet.

- oportet, Luc. 13: 11. Animas manere putabant Stoici ad tempus conflagrationis, Eph. 2: 12. Animas putabant Platonici nunc beatas nunc miseras fieri, Eph. 2: 12. Animas suas benefactis commendare, 1 Petr. 4: 19. Animas subsistere post mortem, Christi exemplo docetur, Luc. 23: 43. Animas utpote igneas vi humoris extinguere posse, Veteres credidere, Apoc. 20: 13. Animis a corpore solutis actus corporei qua figura adscribi soleant, Luc. 16: 23. Animis mortuorum nomina propria hominum dant Poetae, Luc. 16: 22, Ioh. 6: 62. Animis omnium hominum Deus et sub Deo Christus imperat, Eph. 6: 5. Animis praemia et poenae contingunt sub terra, Luc. 23: 43.
- Animus ab omni malitia alienus, ideo non ab infirmitate protinus liberatur, 17: 16. Animus accensus rerum Divinarum studio, Ioh. 4: 28. Animus a veritate alienus, Ioh. 8: 45. Animus bene sibi conscius nulla re inquinatur, Matth. 23: 26. Animus blanditiis aut metu corruptus male verum examinat, Matth. 26: 35. Animus corpori comparatur, Matth. 6: 22. Animus humanus est substantia imperfecta, Matth. 22: 32. Animus non promptus ut Deo obediat, Christi doctrinam avversatur, Ioh. 7: 59. Animus omnibus similis, Luc. 14: 18. Ibi est, ubi amat, Phil. 3: 20. Inutilis comparatur ensi in vagina detento, 1 Petr. 3: 19. Impurus flagitiorum conscientia, Luc. 11: 39. Animus laetus plus valet ad obeundum munus suum quam moestus, Hebr. 13: 17. Animus per se subsistit, Luc. 8: 5. Animus paulatim et per partes vitam accipit, amittit et recipit, Luc. 22: 32. Animus peccans servus est peccati, Ioh. 8: 34. Animus praevallet factis apud Deum, Matth. 10: 42, Hebr. 7: 3. Animus per poenitentiam mundatur, Luc. 11: 41. Plenus dilectionis ad sublevendam proximi miseriam ultro festinat, Luc. 10: 32. Animus quomodo in corpore habitet, 2 Cor. 5: 1. Animus spectandus in rebus singulis, Marc. 12: 43. Animus. voluntatj Divinae se subiiciat oportet, Iac. 1: 4. Animi corrupti vitium, Ioh. 5: 44. Deficientis sanatio, Hebr. 12: 13. Dubii incertitudo, Iac. 1: 6. Emendati notae requiruntur pro cul-pae magnitudine, Ioh. 21: 16. Animi fortitudo magna in Christo, Marc. 10: 30. Animi ius fasque compositum, Ioh. 4: 23. Animi mors est amissio virtutis, Luc. 15: 24, Rom. 6: 5. Animi motus si foveantur transeunt in habitum, Eph. 4: 27. Animi pars in qua τὰ πάθη sunt, ἄλογος est per se; Matth. 5: 22. Animi probitas in fide consistit et ex fide nascitur aliturque, Rom. 4: 13. Animi probi indicium est severissima in se censura, Luc. 5: 8. Animi puritas interior ex fide nascitur et crescit, Rom. 1. Animi puritatem Deus solus inspicit, Eph. 1: 4. Animi qualitates mutabiles sunt,

sunt, Matth. 7: 18. Animi sordes abluntur per verbum Euangelii, Eph. 5: 26. Animi submissio maxime decet eos qui Divinis visis illustrantur, Apoc. 1. Animi vita est Deus, Luc. 15: 24. Ex animi sui sententia, Inrisiurandi formula apud Romanos, Matth. 5: 34. Animi leves facile inveniunt quo offendantur, Luc. 7: 39. Animi, post exitum vitae mortalis, ubi sint, Luc. 8: 55. Animo facta discernuntur, Luc. 24: 25. Animo laeto faciendum quod nostri est officii, Hebr. 13: 17, 1 Petr. 5: 2. Animo non purgato frustra corpus lavatur, Matth. 23: 25. Animorum a corpore solutorum cruciatus ante publicum iudicium, Luc. 16: 23. Animorum emundatio, Ioh. 1: 29. Animorum exploratio in adversis ignis dicitur, Luc. 12: 49. Animorum extra corpus sustentatio cogitari potest, Matth. 22: 29. Animorum inspector Christus, Ioh. 1: 48. Animorum obduratio poena est quam Deus comminatur, Apoc. 11: 19. Animorum purgatio exactior, 1 Petr. 1: 22. Animorum vitia, ut corporum, molliter tractanda sunt, Rom. 12: 21. Animos explorare et scrutari Dei est, 1 Thess. 2: 4. Animos durissimos vellicare possunt testimonia Euangelii, Apoc. 14: 11. Animum a vitiis graviorebus avertisse non sufficit, Ioh. 13: 8. Animum penitentis Deus intuetur, Iac. 4: 3. Animum quidnam vere tranquillet, 1 Ioh. 3: 19.

Annus duodecimus pueris pubertati proximus, eo foeminae viripotentes iudicantur, Luc. 2: 42. Annus duodecimus est aetas morbis obnoxia, Luc. 8: 42. Annus nativitatis Domini, Luc. 2: 8. Annus voluntatis, Luc. 4: 19. Annus trigesimus legitima aetas ministerii Levitici et petendorum magistratum, Luc. 3: 23. Anni ferme 450 interfluxere ab exitu ab Aegypto ad tempus, quo David eiecit Iebusaeos ex Sione, Act. 13: 20. Anni ferme 400 interfluxere, ex quo Abrahamo oraculum datum usque ad liberationem ex Aegypto, Act. 7: 6. Anni mille, quibus clausus dicitur Draco, quando incoeperint, Apoc. 20: 3. Annis 40 stetit Hierusalem post Christi passionem, Matth. 24: 22, Luc. 13: 7. Annos tres et dimidium ad varia Deus elegit, Luc. 4: 25, Iac. 5: 17, Apoc. 11: 2, 12: 10.

Annotationes privatas oraculorum habuerunt Iudaei, Matth. 27: 9. Annotationes Paulinis Epistolis adiectae cur nullius sint auctoritatis, Rom. 16: 27.

Annulus in Oriente ingenuitatis, dignitatis, et opulentiae signum, Luc. 15: 22, Iac. 2: 2. Annulus symbolum Spiritus Sancti, Luc. 15: 22. Annulus usu consumitur, 1 Petr. 1: 7. Annuli signum firmat id quod actum est, Eph. 1: 13. Annulorum signa quaeenam consueta, 2 Tim. 2: 19. Annulo figura primario, cerae secundario inesse dicitur, Hebr. 1: 3.

B

An-

- Antichristus et Adversarius** quomodo differant, 1 Tim. 2: 18. Antichristi cur dicti quidam impostores, 1 Ioh. 1, 1 Ioh. 2. Antichristo applicari solent quae de Gog et Magog exstant, Matth. 17: 11. Antichristorum quatenus aetas fuerit feracissima, 1 Ioh. 2.
- Antiochus** vocatur radix peccatrix, Hebr. 12: 15. In templo simulacrum Iovis Olympii collocavit, Matth. 24: 15. Antiochi vexatio duravit per annos tres et dimidium, Luc. 4: 25, Apoc. 11: 2, 13: 5. Antiochi et Domitiani comparatio, Apoc. 13: 2.
- Antiochia duplex**, Pisidiae et Syriae, Act. 13: 14. Antiochia sedes regni quod Magog Ezechiel; et eversum ante adventum Christi secundum oracula, Act. 11: 26. Antiochenae Ecclesiae institutum de Natali Domini, Luc. 2: 8.
- Antipater** Herodis filius quando occisus, Matth. 2: 16.
- Antipatri et Antipae** idem nomen, Matth. 14: 3. Luc. 1.
- Antiphanes** in Stobaeo emendatus, Matth. 6: 16.
- Antisthenia** dictum, Etiam medici cum aegrotis, Matth. 9: 12.
- Antonia** arx, Matth. 26: 47, Act. 21: 34.
- Apelles** quale nomen, Rom. 16: 10.
- Aperire cor** quomodo Deus dicatur, Ioh. 6: 37, Act. 16: 14. Aperire labia quando Deus dicatur, Eph. 6: 19. Aperiri uterus quando dicatur, Luc. 2: 23.
- Apidia cultus** apud Aegyptios valde vetus, Act. 3: 41.
- Apocalypsis** ubi et quando scripta, Apoc. 1: 9. De eius auctore et auctoritate diu dubitatum, praef. ad 1 Thess. et ad Apoc. Cur a multis Cerintho adscripta, Apoc. 20: 4. A Iohanne Apostolo scripta, a Iohanne Presbytero custodita est. Cur et reliqua et inprimis cap. 17 diu in paucorum fuerint manibus, praef. ad Apoc., Apoc. 17: 1, 22: 9. Libri argumentum praecipuum, Apoc. 3: 12.
- Apocalypsis** Moisia, Gal. 6: 15, Iud. 14.
- Apollo proprium** Caesaribus numen, eiusque agnomina varia, Apoc. 9: 11.
- Apollonia urbs** ubi sita, Act. 17: 1, Rom. 15: 19.
- Apollonius Tyanaeus** Deos adorabat, Apoc. 13: 12. Ephesus venit vivente adhuc Timotheo, 1 Tim. 4: 1. Pro Deo habitus, Apoc. 13: 14.
- Amicus Nervae et Traiani** ultra 100 annos vixit, Apoc. 13: 15. Persecutionem in Christianos excitavit, Apoc. 13: 15. Christo oppositus a suis sectatoribus, Apoc. 13: 11. Vino, animalium esu et Venere abstinnit, Apoc. 13: 11.
- Apollonii et Simonis Magi** comparatio, Apoc. 13: 11.
- Apollos Corinthiis** gratias cur fuerit, 1 Cor. 16: 12. Apollos quale nomen, Act. 18: 24.
- Apostasia** multorum praedicatur, Matth. 24. Apostata sui ordinis pessimus osor, 1 Tim. 1: 20.
- Apostatarum crudelitas**, Matth. 24: 10; descriptio Philonea, Rom. 1: 31.

Apos-

Apostolus, vide *Ἀπόστολος*.

Apostoli Christum ipsi non elegerunt, sed ab ipso electi sunt, Marc. 3: 13. Ante passionem Christo familiariter usi sunt, Luc. 24: 52. Christum de futuris interrogant, Matth. 24: 3. Duo tantum incenserunt armati, Luc. 22: 38. Cum Christo post resurrectionem cibum sumpserunt, Luc. 24: 43. Eodem coenaculo usi videntur Christo mortuo quo ille postremo, Marc. 16: 14. Apostoli ex comitatu Christi alimoniam habebant, Ioh. 21: 3. Filios quosnam nominent, Marc. In quid vocati sint, 1 Cor. 12: 28. Non intellexerunt vaticinia Domini de modo mortis eius, Marc. 9: 32. Non vendiderunt bona sua, neque id ab illis exactum, Matth. 19: 27. Prima legatio caruit apparatu ad necessaria itineris, Marc. 6: 8. Apostolos duodecim cur Christuselegerit, Matth. 10: 1, Luc. 10: 1. Apostoli ad baptizandum etiam aliorum utebantur opera, Act. 10: 48. An fuerint baptizati et a quo, Matth. 28: 19. A quibus impostores dicti fuerint, Matth. 27: 63. Cur interdum fugerint, Act. 14: 6, 16: 40. Cur multis in locis coetus habuerint, Act. 12: 18. Cur non permissi in Asiam ire, Rom. 10: 18. Gratias Deo agunt quod pro Christo pati possent, Act. 16: 25. Gregem Christi ut suum curabant, Ioh. 10: 12. Apostoli idola ubique oppugnabant, Act. 13: 13. Illustriora signa dederunt quam Moses, 2 Cor.

3: 6. In rebus maioribus presbyteros et plebem convocabant, Act. 21: 22. Sine signis luctus neminem puniebant, 2 Cor. 12: 21. Cur prodigiosam puniendi potestatem habuerint, Act. 5: 5, 1 Cor. 4: 21, 2 Cor. 13: 10. In quos eam exercuerint, 1 Cor. 12: 10, 2 Cor. 10: 6. Loquendo et scribendo docebant, 2 Thess. 2: 15. Ministri et legati sunt iuris quod Christo datum fuit in coelo et terra, Matth. 28: 18. Non tantum res sed et symbola observarunt, Act. 13: 51. Nusquam minus tuti quam in Iudaea, Ioh. 7: 36. Apostoli omnes omnibus linguis locuti, 1 Cor. 12: 28. Omnia dona possidebant, 1 Cor. 14: 18. Per sabbata Iudaeos instituebant, Act. 13: 42. Quales resurrectionis Christi testes, Act. 2: 32. Apostoli qualis eloquentiae fuerint, 1 Cor. 2: 4. Quomodo adducant Prophetarum auctoritatem, Matth. 1: 22. Sacras scripturas memoria tenebant, Act. 4: 13. Suos auditores ad Christum remittebant, Marc. 6: 12. An uxoribus ut uxoribus usi sint, 1 Cor. 9: 5. Duodecim cur semper dicti etiam cum tot non essent, 1 Cor. 15: 5. Uxoribus suis usi ad convertendas matronas, 1 Cor. 9: 5. Apostolis exhibere omnia officia Christiani obligantur, Ioh. 13: 20. Apostolorum decreta obligantia erant, Act. 16: 4. Apostolorum humilitas, Act. 20: 19. Inter Iudaeos dignitas, Luc. 4: 20. In templo assiduitas, Luc. 24: 53. Lo-

B 2

quen-

- quendi fiducia, Act. 4: 10. Munus, 1 Cor. 5: 2. Obedientia, Luc. 24: 52, Ioh. 6: 10. Prudentia et bonitas, Rom. 14: 1. Vita tam emendata eos ab omni falsimoniæ suspicionem liberat, 1 Cor. 15: 15. Apostolos peccata expiasset, Hebr. 13: 11. A Deo supra omnes Prophetas donis ornati, Act. 1: 5, 1 Cor. 2: 7. Cives coelestes, etiam cum viverent, et primogeniti regenerationis, Hebr. 12: 23. Dignitatis suae meminisse solent in initio Epistolarum, Iac. 1: 1, 1 Petr. 1: 1. Apostoli et Doctores alii Dei sunt cooperarii, 1 Cor. 3: 9. Fundamenta sunt Ierusalem coelestis, Apoc. 21: 14. Apostoli respondent Principibus tribuum, Eph. 4: 11. Stellae vocantur, Apoc. 12: 1. Apostolis ac nominatim Petro quomodo tribuatur petrae ac fundamenti nomen, Matth. 16: 18. Apostolorum summa dignitas in futuro seculo, Apoc. 21: 17. Apostoli per excellentiam dicti Petrus et Paulus, Act. 1. Quinam miraculis insignes, 1 Cor. 1: 12. Quo maiores eo magis se submittere debebant, Ioh. 13: 16. Apostoli supernumerarii Paulus et Barnabas, Apoc. 12: 1. Apostolorum praecipui quinam vocantur, 2 Cor. 11: 5. Quis primus martyr, quis ultimus superstes, Matth. 17: 1. Apostolorum qui Hierosolymis erat Episcopi munereungebatur, Act. 21: 18. Apostolorum sub nomine multi epistolas fabricabant, 2 Thess. 2: 2. Apostolorum sub nominibus varia Corinthi dogmata tradita, 1 Cor. 1: 12. Apostolorum verba et sua non bona fide referri testatur Paulus, Rom. 3: 8. Apostolatus summus in Ecclesia honor, Eph. 3: 2. Apostolatus vocatur gratia, Rom. 1: 5, Eph. 3: 2. Apostolica auctoritas spreta Deum habet vindicem, 1 Cor. 14: 38. Apostolica legatio maior Euangelica, Act. 10: 5. Apostolicum est plura quam caeteri adversa fortiter tolerare, 2 Cor. 12: 12. Apostolicum dictum, 2 Cor. 12: 14. Apparere apud Deum Sacerdos dicitur apud Arcam stans, Hebr. 9: 24. Apparitio Christi apud Deum nobis impetrat auxilia necessaria, Hebr. 9: 26. Apparitiones Christi tres post resurrectionem, Ioh. 21: 14. Apparuisse cum dicitur Deus aut Christus, quomodo intelligendum, Apoc. 1: 1. Approbandi dictum formulae, Rom. 11: 20. Appropinquare Deo, Iac. 4: 8. Est vox Sacerdotalis, Hebr. 7: 19. Aqua dari solebat peregre adventantibus, Luc. 7: 44. Aqua ex cinere vitulae facta, Hebr. 9: 13. Aqua peccati, Luc. 2: 22. Aqua vocatur Gabriel, Luc. 1: 19. Aqua viva, Ioh. 4: 10, 7: 38, Apoc. 7: 17. Aqua zelotypae, Ioh. 8: 4. Ex aqua seu massa humida omnia orta dicuntur, 2 Petr. 3: 5. Aqua et igni interdici, Luc. 6: 22. Aquis periiisse antiquum mundum, 2 Petr. 3: 6. Aquae elemento indicatur puritas, Matth.

- 27: 24, Ioh. 3: 5, Hebr. 10: 23. Aquae effectus temporarii, Ioh. 4: 11. Aquae pro aquae copia, Ioh. 3: 23. Aquae inutiliter effluentis similitudo, Hebr. 2: 1. Aquae mutatio in vinum in hydriis facta fuit in nuptiis Canae Galilaeae, Ioh. 2: 7. Aquae solent esse in montanis locis, Apoc. 16: 16. Aquae sunt populi, Apoc. 4: 6, 13: 1, 17: 14. Aquam hauriturae mulieris descriptio, Ioh. 4: 7. Aquarum in Bethesda medicatio quare supernaturalis credita, Ioh. 5: 4.
- Aquibas et alii eius aetatis Hebraeorum sapientes Barchochebae *παράσταται*, Matth. 24: 24.
- Aquila celeritatis symbolum, Hebr. 9: 5. Ab aquilae natura desumpta similitudo, Matth. 24: 28. Aquilae magnae alae duae, Apoc. 12: 14. Aquila nomen proprium, Act. 18: 2.
- Arabes pars posteriorum Chus, Act. 2: 11. Vicini Iudaeorum, Luc. 3: 14.
- Arabia quomodo sita respectu Iudaeorum, Matth. 2: 1. Aurifera dicitur, Matth. 2: 11.
- Arabica dicuntur munera Magorum, Matth. 2: 1.
- Arabica versio, vide Versio Arabica.
- Arbitrium liberum potentiori Dei gratiae subiacet, Matth. 7: 18, Luc. 17: 5. Arbitrii liberi mentio addita fuit Symbolo fidei quibusdam in partibus contra Manichaeos, Matth. 28: 19. Arbitrii libertate concessa Deus non fit mutabilis, Luc. 7: 30.
- Arbiter potius adeundus quam iudex, 1 Cor. 5: 1. Arbitri inter Christianos disceptantes Presbyteri, Luc. 12: 14. An Iudaeis in usu, Luc. 12: 13. Pro arbitrato, Hebr. 12: 10.
- Arbor scientiae boni et mali symbolum mediae scientiae, Luc. 23: 43. Arbor vitae quid, Apoc. 2: 7. Ex arbore vitae vesci, Luc. 23: 43. Arborum nomine significantur quae ex arboribus fiunt, Apoc. 6: 1. Arboribus virentibus boni, emortuis mali comparantur, Luc. 23: 31.
- Arca Dei nomine vocabatur, Hebr. 3: 11, 9: 4. Arca foederis, Apoc. 11: 19. Arcae foederis inerant tantum duae Testamenti Veteris tabulae, Hebr. 9: 4. Arcae pedes imprimebat Deus, Apoc. 16: 17. Arcam illustrabat quaedam effulgentia, Hebr. 1: 3. Arcae Noae celebritas, Matth. 24: 38. Arcam intrare iubemur allegorice, Hebr. 11: 7.
- Arcanum Dei ingens patuit cum Euangelium Gentibus annuntiari coepit, Col. 1: 27. Arcanum Christi nomen, Apoc. 19: 12.
- Arcere a communione, Luc. 6: 22.
- Arces in arduo sitae montes appellantur, Apoc. 13: 2, 16: 21.
- Archangeli vox est vox Christi eum mittentis, Ioh. 5: 28.
- Archippus, Col. 4: 17, Phil. 1: 2.
- Archidiaconi, Luc. 4: 20.
- Archisynagogus, Luc. 4: 20, 13: 14. Archisynagogi unius coetus plures, sed inter eos unus primarius, Matth. 9: 18.
- Ardor maximus Iudaeorum ad Christum capiendum, Ioh. 18: 3.

- Arenae** comparatur quod ingentis est numeri, Apoc. 20: 8.
- Areopagitarum** senatus, Act. 17: 34. Cur puerum damnaverint coturnicum oculos e-ruentem, 1 Cor. 9: 9.
- Aretas Arabum Rex** tempore Pauli Damascum tenebat, 2 Cor. 12: 32.
- Argentum** pro siclo argenteo, Act. 19: 19, Hebr. 3: 14.
- Argumentatio** a minori ad maius, Rom. 3: 20.
- Argumentum** ab eo quod in textu non dicitur Veteribus non infrequens, Hebr. 7: 3.
- Ariani** cui loco potius addiderint quam abstulerint, 1 Ioh. 5: 7, 8. Ariani primi videntur poenas graviores et persecutiones adversus dissidentes instituisse et usurpasse, Matth. 13: 41.
- Aristarchus** Pauli comes, Act. 19: 29, 27: 2, Col. 4: 10.
- Aristoteles** cur de Deo melius docuerit in libris exotericis, quam in acroamaticis, Rom. 1: 21. Deum non curare res humanas credidit, 1 Tim. 6: 4. Aristotelis placita diversa, Rom. 1: 21, 32, Eph. 2: 12. Quomodo ab Origene refutetur, Matth. 7: 22.
- Arma Christianae militiae**, Rom. 13: 12. Arma fulgentia decent milites, Rom. 13: 12. Arma pia quae, Matth. 5: 40.
- Armatura Dei** opponitur armaturae Diaboli, Luc. 11: 22.
- Armenia** Hebraice Harmon et Charmon, Ioh. 9: 7.
- Aromata** ad Christi pollincturam quando comparaverint mulieres, Luc. 23: 54. Aromata ad pollincturam optima quatenus, Ioh. 19: 39.
- Aromaticum** in magno cumulo deponebantur Magnatum corpora, Ioh. 19: 39.
- Arrogantia** Pharisaeica, Luc. 12: 1. Arrogantiae domandae consilium, Luc. 15: 21, 2 Cor. 12: 1.
- Asia** pro Ionia, 1 Petr. 1: 1.
- Asiae terrae motus** varii, Matth. 24: 7.
- Asiarchae** et Asiarchia, Act. 19: 31.
- Asinus**, Procerum vector in libera republica, a Salomonis tempore evulnit, Matth. 21: 5.
- Asmodaens**, 1 Cor. 10: 10, Hebr. 11: 28.
- Asamonaeorum domus** Hierosolymis, Matth. 26: 3.
- Assensionis contemplativae et activae discrimen**, Matth. 7: 24.
- Assuescere** a teneris multum est, Matth. 19: 13.
- Assumere** et assumptio propria vox de adscensione Domini, Marc. 13: 19.
- Assyriorum, Aegyptiorum et Aethiopum** bella, Apoc. 12: 16.
- Astronomiam** et alias artes homines a malis Angelis didicere secundum traditionem Enoch, Iud. 14.
- Astu** agere intelligendus serpens cum cauda nocet, Apoc. 12: 4.
- Astutia** inimicorum Christi, Ioh. 10: 23.
- Athalam** et Balthasarem cur Deus perdiderit, 1 Cor. 3: 17.
- Athenae** fanis refertae, Act. 17: 16. Athenis arae multae fuere hac inscriptione ignoto Deo, Act. 17: 23. Athenis etiam publico scito extra-

- tranea Numina admittebantur, Act. 17: 18. Athenienses caeteris populis religiosiores, Act. 17: 22.
- Athletae et boni viri comparatio frequens, 2 Tim. 2: 5.
- Atrium templi mundum elementarem designabat, Hebr. 4: 14.
- Attalus Rex Membranarum sive Pergemenarum inventor, 2 Tim. 4: 13.
- Attalus Martyr, Matth. 27: 37.
- Attentionis atilitas et necessitas, Matth. 11: 15, Luc. 21: 36. Attentione et illuminatione Divina opus in rebus sacris, 2 Tim. 2: 7.
- Avaritia corpus animumque effoeminat, Eph. 4: 19; omnium malorum radix est, 1 Tim. 6: 10.
- Avaritiae foeneratorum scriptae leges, Luc. 6: 35. Avaritiae irrisio, Luc. 12: 20, Iac. 5: 3, 1 Tim. 6: 7.
- Avarus est idololatra, Eph. 5: 5. Avarus quis a Paulo nominetur, 1 Cor. 6: 10.
- Avari descriptio, Matth. 20: 15; Luc. 12: 20. Avaris ingrata est liberalitatis praescriptio, Luc. 16: 14.
- Auctoritas fidei in Christum pendet ab uno ac vero Deo, Iac. 2: 19. Auctoritas pecuniae demenda, Iac. 2: 3.
- Auctoritatem Christo qui detrahit, Patri detrahit, 1 Ioh. 2: 22.
- Aucupor, Luc. 11: 53.
- Audire verbum, Luc. 11: 28.
- Audire praestat quam loqui, Iac. 1: 19. Audire aliquem Deus dicitur etiam non rogatus, Ioh. 11: 41. Audit Deus qui eum colunt, Ioh. 9: 31. Audire cum fructu, Luc. 16: 29.
- Auditor primus gradus discere cupientium, Ioh. 1: 42.
- Auditorium qualis in iudicio locus, Matth. 27: 19.
- Ave, Matth. 27: 29.
- Averni et Asphalitae halitus exitialis, 2 Cor. 2: 16.
- Aversari non debemus quorum Deus miseretur, Luc. 15: 4.
- Aufertur quod condonatur, Ioh. 9: 41.
- Augusta nomen legionis, Act. 28: 1.
- Augustus censum habuit non uno tempore, sed modo hic modo illic, Luc. 2: 1. Domini nomen recusavit, Act. 25: 26. Iudaeis concessit ut tantum vinctum die Festo Paschatis dimittere possent, Matth. 27: 15. Sententiam cuius maxime meminisse volebat Praesides provinciarum saepe sua manu adscribebat, 1 Cor. 16: 22. Augusti in Herodis saevitiam ioculare dictum, Matth. 2: 16; in Iudaicam Religionem favor, Luc. 7: 5, 2 Thess. 2: 3.
- Augustini sententia de mendacio, Luc. 24: 28; de poenis haereticorum, Matth. 13: 41. Augustini error circa descensum Christi ad infernum, Luc. 23: 43.
- Aula Dei cur a Iudaeis ad formam Aulae Regis Persarum formata fuerit, Apoc. 1: 4.
- Aulaei scissura moriente Christo quomodo sit intelligenda, Matth. 27: 51.
- Avorum nomina posteris quare imposita, Luc. 1: 59.
- Aurichalcum aeris genus praestantissimum, Apoc. 1: 15.
- Aures tribuantur cordi, Marc.

7: 34. Auris posti affixa signum corporis quod hero ad dicebatur, Hebr. 10: 5. Aurium et oris convenientia, Luc. 1: 20. Aurium tactus in Baptismi ritibus unde, Marc. 7: 34.

Aurum pro affectu permanente erga Deum et proximum, Apoc. 3: 18. Aurum coronarium, Matth. 17: 24. Aurum per ignem probatur, Luc. 12: 49. Aurum rubiginem non sentit, Iac. 4: 3. Aurea vasa templi quid significant, Hebr. 9: 4. Aureum poculum pro divitiis, Apoc. 17: 4.

Auxilium legitime certare volentibus a Christo paratum, Hebr. 4: 14. Auxilium Divinum subtrahitur iis qui aequo sunt confidentiores, Luc. 22: 32.

Auxilio Dei egent veritatis Divinae testes, Ioh. 17: 18. Auxilio egemus ad fugam malorum et acquisitionem honorum, Matth. 19: 17. Auxilium Christi suis praesentissimum, Ioh. 13: 20. Auxilia Romanis a Regibus sibi subditis missa, Apoc. 17: 13.

Azotus nomen urbis, Act. 8: 40.

Azymorum dies quot sint et quando incipiant, Matth. 26: 17, Marc. 14, Act. 12: 3. Unde ita dicti, 1 Cor. 5: 7. Azymi mystice quinam, 1 Cor. 5: 7.

B.

Babylon magna, Apoc. 16: 18, 17: 5. Babylon pro Roma, 1 Petr. 5: 13, Apoc. 14: 8, 17: 4. Babylon urbs impe-

rii Parthorum, 1 Petr. 1. Eius potentia, Apoc. 14: 8. Babylone nullos fuisse Iudaeos sua aetate ait Philo, 1 Petr. 1: 1. Babylonis devastatio non semel a Prophetis praedicta, Apoc. 18: 1; solitudo quid significet, Apoc. 17: 3. Babylonici regni casus figura destructionis falsarum religionum, Luc. 10: 1. Babylonici exsilii fatum, Matth. 21: 22.

Babyloniensis Patriarcha praeerat Mediae, Hyrcaniae et longius sitis regionibus, 1 Petr. 1.

Babyloniolorum potus e palma, Luc. 1: 15.

Baalam et eius sequaces gladio periere, Apoc. 2: 16. Mercedis causa inceptorum fuit libidinum, Iud. 2. Propheeta contumax, 2 Petr. 2: 15. Balaami consilium Regi Medianitarum datum, Apoc. 2: 14; vaticinium ad Messiam refertur, Matth. 2: 1.

Balneorum et Baptismi differentia, 1 Petr. 3: 21.

Baltheus aureus Regum est, Apoc. 1: 13, 15: 6. Baltheo comparatur veritas, Eph. 6: 14.

Baptarum nomen Athenis celebre, Matth. 28: 19.

Baptismus aliquis circa tempora Messiae expectabatur, Ioh. 1: 25. Baptismus Iohannis num humanum sit institutum an divinum, Ioh. 3: 25; auspicandi muneris initium fuit Christo, Act. 1: 22; initium Baptismatis melioris, Ioh. 1: 26; in remissionem peccatorum datus dicitur in Evangelio Nazaraeorum, Matth. in script. Baptismi imago quaedam etiam

iam apud Iudaeos et profanas gentes, Matth. 28: 19. Baptismus Christi perfectior Baptismate Iohannis, Act. 19: 4. Baptismus Christianismi solemnis professio, Matth. 23: 8, Marc. 16: 16, Ioh. 4: 10, 1 Cor. 12: 13. Bonae conscientiae sponsio, 1 Petr. 3: 21. Cur administratur in nomine Patris, Filii et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Datus est pro iniquitate populorum, Gal. 1: 4. Interior et exterior, Hebr. 2: 2. Exteriora corporis lavat, calix irrigat interiora, 1 Cor. 12: 13. E throno Dei et Christi cur fluere dicatur, Apoc. 12: 2. Illuminatio vocatur, Matth. 28: 19; iudicium resipiscen-tiae, Luc. 7: 29, Matth. 3: 6, 2 Petr. 1: 9. Regenerationis lavacrum est, Tit. 3: 5. Poenitentiae Baptismus dicitur candidatus remissionis et sanctificationis in Christo subsecuturae, Marc. 1: 4, Act. 19: 4. Baptismus Iudaeorum antitypus diluvii, Matth. 3: 6. Baptismus per mersionem sepulturae et resurrectionis est imago, Rom. 6: 4, Col. 3: 12. Baptismus per quemlibet impleri potest, 1 Cor. 1: 17. Baptismus simul doctrinam Baptismi significat, 1 Petr. 3: 21. Serius aspersione peragi coeptus et in quorum gratiam, Matth. 3: 6. Baptismi administrandi formula vetus, Matth. 28: 19. Ratio apud varias gentes, Matth. 3: 11. Baptismi infantium antiqua observantia et dissuasio, Matth. 19: 13. Baptismi per

nistrati formulae, 1 Petr. 3: 21. Baptismi regula quomodo immutabilis dicatur, Matth. 28: 19. Baptismi res in quibus sit, 1 Cor. 10: 2. Baptismi verbum pro ablutione Pharisaeica, Ioh. 3: 25. Baptismo administrando dicata oratio ad Patrem dirigebatur, Matth. 28: 19. Baptismo neminem excludit facinus anteactum, 1 Cor. 6: 2. Baptismo novo ab errore conversi non egebant cum ad Ecclesiam admitterentur, Marc. 6: 13. Baptismo presciungendae exemplo Christi, Luc. 3: 21. De Baptismo quoties agitur, adiecta sola mentione Christi, intelligitur mentio Patris et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Baptismus differre solent Graecorum plerique, Matth. 19: 13. Post Baptismum prolabi exitiale est, Hebr. 10: 18. Ad Baptismum quinam ab Ecclesia non admittebantur vel admissi excludebantur, Apoc. 22: 15.

Baptistae nomen sectae inter Iudaeos, Marc. 7: 4.

Baptisterium olim erat in aerea ante Basilicas, Apoc. 22: 1.

Baptizare Spiritu, Christi proprium, Matth. 3: 11. Baptizare, tingere, mersare, sunt verba aequivalentia, Matth. 3: 6. Baptizari in aliquem vel in eius nomen, Matth. 28: 19, 1 Cor. 10: 2. Baptizandi ius Diaconis est, Episcopis absentibus, Act. 8: 38. Baptizandi mos in Proselytis usitatus Hebraeis, Ioh. 3: 25; vox donorum spiritualium ubertatem significat, Matth. 3: 11. Bapti-

- tizandi vestes deponabant, et post baptismum resumebant, Eph. 4: 22. Baptizandis commendabatur fides et propositum vitae emendationis, Matth. 28: 19.
- Baptizati** memores esse debent eius quod promiserunt et acceperunt, Hebr. 6: 2, 2 Petr. 1: 9. Eodem lavacro ulterius non egent, Ioh. 13: 10. Baptizati quidam vice ac nomine mortuorum Catechumenorum cur, 1 Cor. 15: 29. Baptizata olim quibusdam in locis mortuorum corpora, 1 Cor. 15: 29.
- Barachiae et Ioiadae** nominum eadem significatio, Matth. 23: 35.
- Barbari** Graecis omnes linguae Graecae ignari, Act. 28: 2, 1 Cor. 14: 11, Col. 3: 11. Barbaros credidisse, esse Numen et nostri curam gerere, Hebr. 11: 6.
- Barchochebas** falsus Messias et impostor, Matth. 2: 1, 9: 4, 24: 24, Ioh. 5: 43, 1 Ioh. 2: 18. Titio non fuit obsessus sed Bargioras, Matth. 24: 24. Barchochebae factio in Iudaea potens et Christianis inimica, Apoc. 11: 7. Barchochebae dicti Iudaeis omnes Psendochristi, Matth. 24: 24.
- Barnabas** Apostolus supernumerarius, Apoc. 12: 1; a Graecis Apostolus decimus quartus vocatur, Gal. 2: 9. Eius nomen quid significet, Act. 4: 37. Pauli diu comes, 1 Cor. 9: 6. Barnabam divitem fuisse unde constet, Act. 4: 47. Barnabae epistola an sit genuina, Ad Hebr. inscript. Barnabae pars epistolae ad Hebraeos recte adscribi potest, Ad Hebr. inscrip.
- Barsabas**, id est, filius iuramenti, Act. 1: 23; alio nomine Iustus dictus, Marc. praef. Barsabae venenum non nocuit, Marc. 16: 18.
- Baruch et Barachias** idem nomen, Matth. 23: 25.
- Basilica templi coelum siderum** designabat, Hebr. 4: 14.
- Basilidis** sectatorum sententia de Natali Domini, Luc. 2: 8.
- Battologia vitium Ethnicis** potius quam Iudaeis familiare, Matth. 6: 7.
- Batus** quidam in deserto vivens, Luc. 3: 2.
- Beatus est amator veri**, Ioh. 1: 47. Beatus qui adversis exploratur, Hebr. 2: 10, Iac. 1: 12. Beati dicuntur credentes Divinis promissis, Luc. 1: 45.
- Beatitudo aeterna** in quo sita sit, Luc. 11: 28. Beatitudinis pars est, amicos eius habere testes, Ioh. 17: 24.
- Beelzebub** unde sic dictus, et cur Daemonum princeps appelletur, Matth. 10: 25. Beelzebub vocatur ab hostibus suis Christus, Marc. 3: 22.
- Belial** quid significet, 2 Cor. 6: 15.
- Bellum cupiditatum**, Iac. 4: 1. Bellum, fames et pestilentia plerumque se mutuo comitantur, Apoc. 6: 2. Bellum in Barbaros venatus genus secundum Aristotelem, Rom. 1: 32. Bellum pro pugna, Apoc. 12: 7. Bellum quando licitum et quibus conditionibus, Matth. 5: 40. Bello captus capientis fit servus, Rom. 7: 23. Bello capti in pericula naufragii saepe truci-

cidati a militibus vel nautis, Act. 27: 12. Bellorum titulus factus ex amoris vinculo, Luc. 21: 26. Bellum Iudaicum a Iosepho descriptum praedixit Christus, Matth. 24: 6. Belli Iudaici causa, Iac. 4: 1.

Bene agendo os obstruimus ignorantiae, 1 Petr. 2: 15; imitatores Dei sumus, Eph. 5: 1.

Bene precandum maledictionibus, 1 Petr. 3: 9.

Benedicere charissimis Deo dignitatis magnae est, Hebr. 7: 6. Benedicere Deo cum tribuitur est benefacere, Ioh. 14: 27.

Benedictio fiebat manibus impositis, Luc. 24: 30, Hebr. 6: 2, 7: 7. Benedictionis, antequam cibus capitur, formulae usus et ratio, Matth. 26: 26. Benedictionem publicam adhibebant Iudaei et Christiani in matrimoniis in-eundis, Matth. 25: 1.

Benefacere quid apud Latinos et Graecos, Act. 10: 33.

Benefacta exprobrare solent qui aliquem non amant, 1 Cor. 11: 11. Benefactorum in pauperes commendatio, Matth. 6: 20.

Beneficentia de damnatione triumphat, Iac. 2: 13. Beneficentiae praeceptum ex mente Mosis et legis Christi, Luc. 16: 19.

Beneficium commune datum etiam ad singulos pertinet, Gal. 2: 20. Quod sanctis praestatur non perit, Ioh. 11: 5. Superveniens iniuriam apparere non patitur, Rom. 4: 7. Beneficia coelestia infinita sunt, Marc. 4: 24; corporalia spiritua-

lium argumentum sunt, Ioh. 9: 5; Dei quomodo provocentur, conserventur, augeantur, 2 Ioh. 3; acceptare quinam optime possint, Luc. 7: 36. Beneficia genitoribus conferuntur quae propter ipsos contingunt posteris, Luc. 1: 72. Interna in Christo confidentibus contingunt, Marc. 5: 36. Omnia cibo et potu indicantur, Rom. 12: 20. Plura recipit qui scit reddere, Matth. 13: 12. Beneficii acceptatio saepe intelligitur in vocibus beneficium significantibus, Act. 2: 39; nomen quid retineat, Ind. 22. Beneficii sui quemque oportet esse arbitrum, Rom. 11: 55. Beneficiorum collocandorum vera ratio, Luc. 6: 35, 14: 12. Beneficiorum Dei genera tria, Luc. 7: 13; contemptus causa deportationis Babylonicae Iudaeorum, Act. 13: 40. Beneficiorum loco quaedam apud Deum habentur, Luc. 17: 10. Beneficiorum nomen quibus tributum, Luc. 22: 25.

Benevolentia, Luc. 12: 37; Dei salutem nobis acquirit, 1 Petr. 1: 5; peccatum minuit, 1 Cor. 13: 7. Benevolentia audientium indiget oratio, Hebr. 4: 2.

Berenice, soror Regis Agrippae, nupsit patruo Herodi et postea Polemoni Ciliciae Regi, Act. 25: 13. Infamis in fratre, Act. 25: 13.

Beroea, Act. 17: 9, 20: 4. Beroeenses cur auditis Apostolis scripturas scrutati fuerint, Act. 17: 11.

Beryllus creditur animos addere gestantibus, Apoc. 22: 20.

Bes-

- Bestia** pro magia, Apoc. 13: 11; pro religione idololatri-
ca, Apoc. 13: 14. **Bestiae** os
dicitur Domitianus, Apoc.
13: 5. **Bestiae** sedes, Apoc.
16: 10. **Bestiam** adorare,
Apoc. 13: 4, 20: 4. **Bestiae**
vocari solent quae venenis
nocent, Act. 28: 4. **Bestia-**
rum nominibus Reges descri-
bi solent a Prophetis, Luc.
13: 32.
- Bethania** sita ad montem O-
livet, Luc. 24: 50. **Betha-**
niae distantia ab Hieroso-
lymis, Act. 1: 12.
- Bethabara** locus in Peraea
ad traiectionem Iordanis ubi
baptizavit Iohannes, Luc.
3: 3, Ioh. 1: 28, 10: 40.
- Bethel** quid significet, Matth.
10: 25.
- Bethlehem** paterna domus Da-
vidis, Luc. 2: 4, Ioh. 7: 42.
Eius ager valde pascuus,
Luc. 2: 8. Extra Bethlehe-
mi muros Christus natus est,
Luc. 2: 7.
- Bethsaida** vicus cum oppidi
iure, Marc. 8: 23.
- Bibere** sanguinem filii homi-
nis, Ioh. 6: 53. **Bibere** ter-
ra dicitur cum irrigatur,
Hebr. 6: 7. **Bibebatur** in
coena, et post in orbem
saepius, Matth. 26: 27, Luc.
22: 17.
- Bithynia**, Act. 16: 7, 1 Petr.
1: 1.
- Blandiri** sibi non oportet ob
dona a Deo accepta, 1 Cor.
10: 1. **Blandientium** mos re-
petere voces easdem aut pa-
ris significatus, Rom. 8: 15.
- Blandimenta** sponsi ad spon-
sam, Ioh. 3: 29. **Blandi-**
menta verborum ipse Chris-
tus adhibet in moerore gra-
vissimo, Ioh. 13: 33.
- Blasphemare** pro maledicere,
1 Petr. 4: 4.
- Blasphemandi** vox in Graeco
etiam sermone proprie re-
fertur ad Dei iniuriam,
Matth. 9: 3.
- Blasphemia** de commentis ido-
latriae novis, Apoc. 13: 5,
18: 3. **Blasphemiae** poena la-
pidatio, Ioh. 10: 39.
- Bona** agenti bono animo laus
dabitur a Deo, 1 Cor. 4: 5.
Bona communia et hominum
peculiariora, Luc. 15: 12. **Bona**
expectata pios gaudio
perfundunt, 1 Petr. 1: 6.
Bona futura, Hebr. 9: 11,
10: 1. **Bona** opera quae lau-
dis aut gratiae humanae stu-
dio fiunt non placent Deo,
Matth. 6: 1. **Bona** parentum
dicuntur etiam posterorum
bona in iure, Hebr. 7: 8.
Bona quo iure vocentur di-
vitiae, Luc. 12: 18. **Bona**
Christianis confert Deus ob
Christum, 1 Ioh. 2: 12. **Bona**
terrena cum salute ae-
terna nequeunt comparari,
Phil. 2: 4. **Bona** vera non
sunt quae ab iniustis maximi
fiunt, Luc. 16: 9. **Bonorum**
terrenorum non sumus pro-
prietarii sed dispensatores,
Luc. 16: 9. **Bonorum** et ma-
lorum ordo conversus, Luc.
16: 25. **Bonorum** est omnia
experiri, ne mali bonis aliis
noceant, 1 Cor. 16: 10; no-
mine omnia chara huius vi-
tae continentur, Luc. 14: 33.
Bonorum temporalium fallax
felicitas, Luc. 16: 25.
- Boni** cur malis exosi, Matth.
10: 22. **Metu** vel malis ex-
emplis interdum mutantur,
2 Tim. 4: 9. **Bonos** mala
passos bonis aliquibus Rec-
tores solari debent, Ioh. 16.

C.

10. **Malorum conspiratione** facile opprimuntur, Luc. 23:

31. Sponte faciunt, quod reliqui ob legem, 1 Tim. 1: 9. Suspectiores semper quam mali, Matth. 14: 3. Boni viri quidam, quidam satis boni, Apoc. 2: 2. Boni viri aequiores iudices, Ioh. 10: 16. Bonis doctrina facilis, Ioh. 7: 17. Bonis et malis Deus novit uti, 2 Tim. 2: 20. Bonis malos immixtos cur Christus velit ad iudicii tempus tolerandos, Matth. 13: 41. Bonis pauci nocent, 1 Petr. 3: 13. Bonis suae virtutes manent, Luc. 16: 22.

Bonitas Dei, vide Dei bonitas. **Bonum et honestum**, Luc. 8: 15. **Bonum nostrum**, Luc. 16: 12. **Bonum publicum** praetextus saepe malis ad nocendum, Ioh. 12: 10.

Bonus princeps quoties saevus cogitur esse, dolet, 2 Cor. 2: 3. **Bonus vir** non faciet malum, 1 Ioh. 3: 9. **Legitimum imperium** voto expetit, quaecunque tolerat, Matth. 22: 16.

Bos patientiae nota, Apoc. 4: 7; **tarditatis nota**, Hebr. 9: 5.

Brabentarum mos in distribuendis praemiis, Phil. 3: 14.

Brachium Dei, Luc. 1: 51, Ioh. 12: 38. **Brachia signari**, Apoc. 13: 16. **Brachiis et pedibus nudis populi multi** incedunt, 1 Cor. 12: 23.

Breviarium Evangelii, Luc. 11: 1.

Byssus in aulaeo templi telurem significabat, Matth. 27: 51. **Byssus tenuissimum lini genus**, Luc. 16: 19, Apoc. 1: 13, 18: 12.

Cabalistae Hebraei imitantur Platonicos et Christianos in Trinitate Divina, Ioh. 1: 2. **Eorum traditio de tempore liberationis per Messiam**, Matth. 26: 2.

Cadaver tangere impurum Iudaeis et aliis gentibus, Matth. 8: 22; in Lege erat peccatum, Matth. 27: 51. **De cadavere sumpta similitudo**, Matth. 24: 28. **Cadavera lavabantur a proximis**, Act. 9: 37; **loca vetita reddebant impura apud Iudaeos**, Matth. 5: 22.

Cadere in Evangelio qui dicantur, Luc. 2: 34. **Cadere montes dicuntur**, ubi arces evertuntur, Apoc. 13: 3. **Cadere pro peccare**, Rom. 5: 2; **pro pudescere**, Luc. 21: 36. **Cadere verba dicuntur Hebraeis**, quae suo eventu carent, Luc. 16: 17.

Caecilius libertinus qui cum Cicerone certavit de Verre accusando Iudaeus fuit, Luc. tit., Act. 6: 9.

Caecitas a nativitate vitium est insanabile, Ioh. 9: 1. **Caecitas animi**, Ioh. 9: 40. **Caecitas peccatorum poena**, Ioh. 9: 2, 20: 23. **Caecitate percussi Christi hostes**, cum eum capere vellent, ut Sodomae cives, Ioh. 18: 4, 5.

Caecus natus mundi imago, Ioh. 9: 5. **Caeci sanati libera confessio fidei suae in Christum**, Ioh. 9: 22. **Caeci cur per salivam a Christo sanantur**, Marc. 7: 33. **Caeci dicuntur qui in tenebris vivunt**, Luc. 4: 18; qui coelestia non vident, Ioh. 9: 39, 2 Petr.

- 2 Petr. 1: 9. Caecis perpetua nox est, Ioh. 9: 4.
- Caesar et Augustus principatus vocabula, Act. 25: 21.
- Caesares mortui inter Deos collocabantur, Rom. 1: 25; se mundi Dominos appellabant, Act. 17: 7.
- Caesarea urbs maritima, Act. 18: 22, Act. 8: 40. Caesareenses Iudaei erant, Luc. 3: 14. Caesareensium legati duodecim ad Iudaeos Ecbatenses, Luc. 10: 1.
- Caiaphas Pontifex Maximus, Annae soceri sui consiliis ferme regebatur, Luc. 3: 2, Ioh. 11: 47. Eius sententia specialiter a Deo directa, Ioh. 11: 51. Eius odium implacabile in Christum, Ioh. 18: 13.
- Cainan suppositum nomen in LXX Interpretibus et Evangelio Lucae, Luc. 3: 36.
- Cain primus Evae partus, Iac. 1: 15. Ob homicidium exsilii poenam sustinuit, Luc. 6: 22. Eius mors non scribitur, Hebr. 7: 3. Caini vera progenies loquitur ad modum Caini, Matth. 27: 4.
- Caius Imperator bonum se simulando omnium spem excitaverat, factis suis Deum fecit sibi hostem, omnibus se Diis gentium praetulit, Lunam dixit sibi esse concubinam et Castores ianitores, insignia Diis abstulit, 2 Thess. 2: 3. Voluit Deus credi, propositum suum in Iudaea exsequi non potuit aliquamdiu ob Vitellium, 2 Thess. 2: 4. Eius impietas, Rom. 1: 30. Semet in templo Dei posuit, 2 Thess. 2: 4.
- Caius Thessalonicensis, Act. 19: 29. Caius Corinthius Pauli comes, Rom. 1.
- Calamitas sine remedio est invidia, Iac. 4: 2. Calamitas virtutis occasio est, 2 Cor. 12: 9. Calamitates aestui, liberatio aurae refrigeranti comparatur, Act. 3: 19, Phil. 2: 19.
- Calceamentorum genera apud Iudaeos, Marc. 6: 9. Calceamentorum sensus mysticus, Luc. 15: 22.
- Caligae, Marc. 6: 9.
- Calix pro boni aut mali portione, Apoc. 14: 9; pro vino, Apoc. 14: 20. Calix Sacrae Coenae Testamentum dicitur, Matth. 26: 28. Circumferebatur saepe in coena, Matth. 26: 27. Calicem mixtum Irenaeus vocat Eucharistiam, Matth. 26: 27.
- Calor cordis vehementis motus indicium, Luc. 24: 32.
- Calumnia agitat sapientem, Hebr. 13: 9; fisci Iudaici sublata quid, Matth. 17: 24.
- Calumnia res nulla pestilentior, Iac. 3: 8. Calumniae atrocitas gladio comparatur, Luc. 2: 35; occasionibus non patuit Christi sermo vel doctrina, Luc. 20: 26.
- Calumniantes Diabolo tribunt quod est Dei, Marc. 3: 30.
- Calumniantes in sanguinem in aulis multi, Rom. 3: 15.
- Calumniandi ius ablatum Diabolo, Hebr. 2: 14.
- Campi Elysii, Luc. 16: 22.
- Cananaei vide Chananaei.
- Candelabrum templi imago planetarum, Hebr. 9: 2. Candelabra dicuntur Ecclesiae, Apoc. 1: 12, 4: 5, 11: 4.
- Candelabrorum in medio versari dicitur Christus, Apoc. 1: 13.

Can-

- Candor** puritatem significat, Matth. 28: 3, Apoc. 14: 14.
- Canis** quam exsecrandum animal fuerit in Lege, Matth. 7: 6. Canis reversus ad vomitum suum, quale proverbium sit, 2 Petr. 2: 22. Canes cadaverum sanguinem sugere dicuntur, Luc. 16: 21. Dicuntur homines inverecundi et avari, Phil. 3: 2, Apoc. 22: 15. Canibus assimilantur qui monitis oblastrant, Matth. 7: 6.
- Canones Ecclesiastici** propugnacula Legis Divinae, Matth. 15: 2. Canonum Apostolicorum origo, 1 Cor. 11: 34.
- Canticum agni**, Apoc. 15: 3. Canticum Mariae a quibusdam minus recte Elizabethae tributum, Luc. 1: 46. Canticum Mosis, Apoc. 15: 3. Cantici Salomonis sensus mysticus, 2 Cor. 11: 2.
- Caph** veritatis, Luc. 3: 23.
- Caphernaum** urbs maritima, Matth. 11: 23, Marc. 2: 14. Caphernaumum usque Christum quasi a se abeuntem prosecuti sunt mater et consanguinei, Ioh. 2: 12.
- Capilli summum formae decus**, Ioh. 13: 3, 1 Cor. 11: 6.
- Capitolii lapsus**, Apoc. 13: 3.
- Capitolio fatum urbis contineri** credebatur, Apoc. 13: 3.
- Captivi** apud Romanos longa catena alligabantur militi, Act. 28: 16. Captivarum castitas suspicioni obnoxia, Hebr. 7: 3.
- Captura**, Luc. 5: 9. Captura hominum per Apostolos felicior apud Gentes quam Iudaeos, Ioh. 21: 6; piscium maior in mari quam in fluminibus, Apoc. 12: 18; minor propius littus, Ioh. 21: 6.
- Capuae Duumviri Praetores** se dici volebant, Act. 16: 19.
- Caput** cur praecipue tuendum militi, Eph. 6: 17. Caput Ecclesiae Christus, Eph. 1: 22. Caput periculo ponere, Ioh. 10: 11. Capitis quasatio signum insultationis, Matth. 27: 39. Capita septem ferae, Apoc. 12: 3, 13: 1, 17: 3.
- Carbonibus comparatur** lingua dolosa, Iac. 3: 6.
- Carcerem obsignare**, Apoc. 20: 3.
- Cardines quatuor Hierusalem coelestis totum orbem significant**, Apoc. 21: 13.
- Carmina** ab antiquis Christianis Christo dicta, Matth. 26: 30. In carminibus res eadem multis nominibus exprimi solent, Luc. 1: 46.
- Caro Christi** quo sensu dicatur cibus, Ioh. 6: 53; velum templi refert, Hebr. 10: 20. Caro est quod natum est ex carne, Ioh. 3: 6. Caro infirmitatem et humilem statum significat, Ioh. 1: 14; omnia amat quae delectant, et ideo consuetudini peccandi patrocinatur, Rom. 7: 21. Caro pro corpore toto, Rom. 7: 25, 8: 10; pro homine, Matth. 19: 5, Ioh. 17: 2, Rom. 3: 20, 1 Tim. 3: 16, 1 Petr. 1: 24; pro vita mortali, Hebr. 7: 19, 9: 10, 1 Petr. 3: 18, 4: 2. Affectus includit, et pro illis saepe sumitur, Rom. 7: 18, 8: 10. Caro et spiritus naturam in diversum feruntur, Gal. 5: 17. Caro et sanguis iunctim pro homine mortali, Matth. 16: 16, Ioh. 1: 13, 1 Cor. 15: 50, Gal. 1: 16, Eph. 6: 12, Hebr. 5: 7, 1 Ioh. 4: 12. Opponitur
- Di-

- Divinae revelationi, Rom. 4: 1, 1 Cor. 1: 26. Pabulum temporarium est, Ioh. 6: 63. Caro vagina afflatus Dei, 1 Petr. 3: 19. Caro victimarum vocatur panis, Matth. 26: 26. Carnis obsequendi affectibus studium ducit ad mortem aeternam, eiusque sapientia inimicitia cum Deo est, Rom. 8: 6. Carnis peccati similitudo Christo tribuitur, Ioh. 3: 14. Carni indulgent qui resurrectionem non credunt, 2 Petr. 3: 3. Carnem habere dicuntur etiam pisces, 1 Cor. 15: 39. Carnem suam vocat Paulus iunctos sibi ortu sanguinis, Rom. 11: 14. Carnibus humanis vesci non possumus, Ioh. 6: 52.
- Carnales. Deo placere non possunt, Rom. 8: 8. Erant plerique sub Lege, Rom. 7: 5. Spiritualia facere non possunt, 1 Ioh. 3: 9. Carnalia umbram habuerunt spiritualium, Luc. 1: 74.
- Carpocrates haereticus Adriani temporibus Divinitatem Christi negans, 2 Petr. 2: 1. Angelos veneratus est, Eius dogma, Matth. 24: 11.
- Carpocratiani Barchochebae fautores, 2 Petr. 2: 1, Iud. 2. Divinitatem Christi negabant, 2 Petr. 2: 1, Iud. 4. Falsi Prophetae dicuntur et scandala, Matth. 7: 16, 13: 41. In omnem Venerem erant proiecti, Iud. 4. Leges avitas pro nihilo ducebant et superiores spernebant, Iud. 8. Resurrectionem corporis negabant, 2 Petr. 3: 3. Superiores se mundi fabricatores iactabant, Iud. 16. Sola opinione negotia vel bona vel mala esse dicebant, 2 Petr. 2: 2. Agaparum in temperantia his adscribitur, 2 Petr. 2: 13.
- Castigare, Luc. 23: 16. Castigari quinam proprie dicantur, 2 Cor. 6: 9. Castigantes recte verbis primum utuntur lenibus, Ioh. 2.
- Castigatio, Luc. 23: 16. Castigatio Dei paulatim procedit, Ioh. 8: 41. Castigatio fraterna Christiani officii pars cuiusmodi esse debeat, Matth. 18: 15. Castigationes amoris, Hebr. 12: 6.
- Castimoniam quibus de causis servaverint Iudaei, 1 Cor. 7: 5.
- Castra Dei, Apoc. 20: 9. Castra Israelitis erant pro urbe, Hebr. 13: 11. Castra multarum urbium initia et nomina, Hebr. 13: 13.
- Caupona, Luc. 10: 34. Cauponariae meretrices, Hebr. 11: 31.
- Causa princeps, cui sumus obligati, Deus Pater, secunda Christus, Eph. 6: 23. Causa Christi suis defensoribus non caret absente Christo, Ioh. 15: 26. Causa cognita possunt multi absolvi, incognita nemo condemnari, Act. 16: 37. Causae Christi probatae maximus fructus, Ioh. 16: 11. Causae maiores, non nisi pro tribunali, leves de plano fieri poterant, Act. 25: 6. Causae per accidens improprie causae dicuntur, Rom. 7: 13. Causarum tria genera, Ioh. 16: 8. Causarum actori quid conveniat, Ioh. 16: 8. Causas fictas et absurdas milites praetexere solent iniuriis, Luc.

Luc. 3: 14. Causas cuiusque Deus discernere novit, Hebr. 3: 17.

Cavere homines quid fit, Matth. 10: 17. Cavenda ante omnia, Iac. 5: 12.

Cedri Libani celsiores caeteris, Matth. 27: 48. Cedrorum varia genera, Ioh. 18: 1. Cedron vallis, Ioh. 17: 1.

Celsus Iudaeos et Christianos ut seditiosos accusat, Luc. 23: 5.

Cenotaphia struebantur eiectionis coetu Pythagoreorum, Matth. 8: 22.

Cenchreae portus Corinthi ad Sinum Saronicum, Act. 18: 18, Rom. 16: 1.

Censendi morem in Provinciis antiquitus usurpatum Romani retinebant, Luc. 2: 3.

Census Iudaeorum per tribus, gentes et familias fiebat, Luc. 2: 3. Census orbis Romani ab Augusto habitus per intervalla temporum, Luc. 2: 1. Census tabulae publice proponebantur et in Archivis servabantur, Luc. 2: 3; fidiissimi natalitatis Dominicae testes, Luc. 2: 3. Census verbum ad praediorum et capitum onera refertur, Matth. 22: 17.

Census ratio, Luc. 2: 1. Senatores ei praefici soliti, Luc. 2: 2. In censu qui ex Lege agebatur, viri tantum numerabantur, Ioh. 6: 10. An censum dare Caesari oporteat, disputare sub Pilato periculosum cur fuerit, Luc. 13: 1.

Ceremoniae et ritus cur Iudaeis impositi, Gal. 4: 3. Ceremoniae Legis sapientibus significabant maius praemium pro maiori obedientia,

Luc. 10: 25. Ceremoniarum pompa indigna Deo, Matth. 27: 9. Ceremoniis ablutionum et victimarum Dei ira non placatur, Luc. 3: 2.

Cerinthus, Matth. 7: 16. Iudaismum revocare voluit, Matth. 24: 11, 1 Tim. 1: 7. Cerinthum quantopere aversatus fuerit Iohannes Apostolus, 2 Ioh. 10.

Cernuus, Marc. 1: 7, Luc. 13: 11.

Certamen certare, Hebr. 11: 1, 13: 14.

Cessator dicitur servus officium non faciens, Matth. 25: 26, Luc. 17: 10.

Chaldaei respectu Iudaeorum populi Septentrionales, Matth. 2: 1.

Chaldaeorum pharetrae sepulchro aperto a Ieremia comparantur, Rom. 3: 13.

Chananaei quinam dicantur, Matth. 15: 22. Hebraeis, stricte sumpti, sunt incolae maritimi Tyri et Sidonis, Matth. 15: 22.

Charitas Deo maxime placet, 1 Ioh. 4: 7. Communem utilitatem respicit, 1 Cor. 8: 1. A Christianis ex puro corde exigitur, 1 Petr. 1: 22. Fidei iuncta promissum habet vitae aeternae, Eph. 6: 22. Operit multitudinem peccatorum, Luc. 11: 41, 1 Petr. 4: 8. Praecepti Evangelici finis est, 1 Tim. 1: 4. Vinculum animos coniungens, Col. 3: 14. Charitatis desertores, Matth. 24: 12. Charitatis fraternae commendatio, Matth. 5: 23. Charitatis naturalis praecepta illustriora apud Christianos reperiuntur, Matth. 2: 43. Vestigia ex Iure Mosis peti

C

pos-

posse, Matth. 5: 43. Charitatis regula in causa usurarum, Luc. 6: 35. Vide etiam Amor et Dilectio.

Chartae Hebraeorum in orbiculum convolvi solebant, Hebr. 10: 6.

Cherubini quid significant, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 5. Cherubinorum oculi versus propitiatorium spectabant, 1 Petr. 1: 12.

Chochebas pro Barchocheba, Apoc. 11: 7.

Christus est nomen hominis, 1 Cor. 10: 9; dignitatis, Matth. 16: 20, Ioh. 10: 24, Act. 2: 30; appellatur Iesus etiam a gentibus profanis, Matth. 1: 16; pro Ecclesia Christi, Rom. 9: 3; pro populo Israelitico, Matth. 2: 15, Hebr. 11: 26; pro Evangelio, Rom. 9: 32; generaliter pro vindice libertatis, Matth. 24: 5.

Christus Adam secundus, Luc. 1: 35, 1 Cor. 15: 27, Apoc. 12: 17. Adumbratus in agno Paschali, Matth. 1: 22. Auctor novae creationis et mundi melioris, Ioh. 17: 5. Circumcisionis minister, Matth. 10: 6, Rom. 15: 8. Cognatus omnibus Israelitis, Matth. 1: 2. Complementum Moysi et Prophetarum, Matth. 17: 5. Concordiae causa inter conversos ex Iudaeis et gentibus, Eph. 2: 14, Marc. 2: 7, Ioh. 2: 24, 6: 15. Cordium introspector, Matth. 26: 50. Deus sub Legis observatione a Nazaraeis creditus, Matth. inscript. Dei filius, Ioh. 5: 18, 6: 69, Act. 9: 20, 1 Ioh. 5: 16. Dei imago, 2 Cor. 4: 4, Ioh. 1: 1, 14: 7, 1 Tim. 1: 16.

Dei Spiritus, Marc. 2: 8. Divino solio proximus, Hebr. 4: 16. Dominus noster quo iure sit, Ioh. 13: 13, Rom. 6: 11. Dominus per excellentiam vocatur, Marc. 16: 20, Luc. 1: 43, Iac. 5: 10, 2 Petr. 2: 1, Apoc. 11: 15. Dominus gloriae per Arcam praefiguratus, 1 Cor. 2: 8. Donorum spiritualium et vitae aeternae dator et dispensator, Phil. 4: 19. Dux noster omni ex parte, Luc. 24: 26. Ecclesiae caput et cor, Eph. 4: 16. Ecclesiae Dominus, Eph. 4: 5. Ecclesiae patrem familias se testatur, Ioh. 21: 13. Facilis est ac comis, Luc. 7: 35. Filius Davidis, Matth. 1: 1, Ioh. 7: 42, Act. 2: 30. Filium hominis quomodo se dicat, Matth. 8: 20. Finis Legis et ministerii Legalis, Rom. 3: 31, 2 Cor. 3: 13. Fraternitatis novae princeps per mortem et resurrectionem, Matth. 28: 20. Galilaeus et Nazarenus dictus discriminis causa, Matth. 26: 69. Heres omnium et cum eo Christiani, Rom. 4: 13. Immortalis Spiritu et corpore post mortem et ejectionem, Gal. 1: 1, Hebr. 7: 16, 9: 14. Iacobus a Prophetis dicitur, Matth. 2: 16, 27: 57. Iohanni Baptistae praelatus destinatione Divina, Ioh. 1: 15. Israelita secundum carnem, Act. 1: 7. Iudex verus, Ioh. 5: 30. Legatis se annumerat, Matth. 23: 34. Legislator noster est, Iac. 4: 12. Mosen multum dignitate praecedat, Hebr. 3: 3. Magister est docendo, Ioh. 18: 15. Nazarenus et Iosephi filius

lius creditus, Ioh. 1: 45. Pascha mysticum seu Agnus Paschalis, 1 Cor. 5: 7. Patri in Maiestate proximus, Col. 3: 1. Peccatorum fautor non est, Ioh. 7: 11. Petra offendentuli, Luc. 2: 34. Post evectionem rerum omnium Dominus est, Hebr. 1: 2. Post evectionem regni plenam possessionem adeptus est, Matth. 27: 11. Post resurrectionem primum ab Apostolis Deus nominatus est, Ioh. 20: 28. Praecognitus ante mundi constitutionem, Matth. 1: 21, 1 Petr. 1: 20. Primogenitus ex mortuis, Act. 26: 23. Princeps Regum terrae quando vere erit, 1 Cor. 15: 24. Prophetarum arcanum absconditum, Matth. 1: 22. Quomodo Spiritus dicatur, 2 Cor. 3: 17. Resurrectio, Iustitia, Sanctificatio et Redemptio dicitur, Ioh. 11: 25. Rex est impatientiam et pacem adferens, Hebr. 7: 1. Sacerdos noster in aeternum, Hebr. 6: 20, 7: 3. Sacerdos in toto universo, Hebr. 8: 4. Sacerdos summo iure, quia Dei primogenitus, Hebr. 5: 5. Sacrificium nostrum piaculare, Matth. 26: 28. Scopus omnium et rerum et verborum antiqui foederis, Matth. 1: 22, Ioh. 20: 31. Secundum humanitatem suam ex Patribus ortus, Rom. 9: 5. Solo Deo Patre minor est, Hebr. 1: 3. Sospitator, Matth. 1: 21. Vitae Princeps, Rom. 5: 17. Unigenitus Dei filius quomodo dicatur, Ioh. 1: 14.

Christus Abrahamo maiora adfert, Ioh. 8: 6. Ad exemplum Dei Patris etiam

sabbato operatus est, Ioh. 5: 15. Ad Gentes famam sui se vivente aliquam manare cur voluerit, Marc. 5: 19. Ad Hebraeos Liberos veni, Hebr. 2: 16. Ad Patrem semper referebat operum suorum gloriam, Marc. 7: 33, Ioh. 11: 42, 6: 38, 17: 4, Act. 1: 7. A Iudaeis Sacerdotibus aestimatus, quanti minimi potuit homo servus, Matth. 26: 15. A Iudaeis vocatus impostor, Matth. 27: 63. Amat non solum virtutes sed et semina virtutum, Marc. 10: 21. Amplexu testatus est amorem quo simplicem puerorum aetatem prosequitur, Marc. 9: 36. A multis fuit visus et auditus, Luc. 12: 1. An in caena Paschali cantaverit hymnos cantari solitos a Iudaeis, Matth. 26: 30. An non aliquando a proposito suo destitit instantem rogatus, Marc. 6: 48, Luc. 24: 28. An Legi fuerit subditus iam baptizatus, Luc. 7: 14, Matth. 8: 3. An pro suis delictis etiam obtulerit, Luc. 2: 22. An semel a muliere unctus fuerit, Matth. 26: 6. Ante horam sextam crucifixus, post nonam expiravit, Matth. 27: 45. Ante mortem regni sui indicia dedit, et quale esset, Ioh. 12: 13. Ante resurrectionem imperium suum in mortem evulgari noluit, Marc. 5: 43. A paucis agnitus est, Ioh. 1: 12. Apostolos elegit quos vult, non ipsi enim, Marc. 3: 13. Apparet coram solo Majestatis ut res nostras Deo commendat, Hebr. 9: 24. Aratra et iuga fecit, Matth. 13:

13: 55. A rebus obviis occasionem sumpsit sententiarum suarum, Matth. 8: 22. Attentius volens precari Patrem adscendit in montem, Marc. 3: 13, 6: 46. A turba undique obstante Capharnaumi impeditur cibum capere, Marc. 3: 20. Audiendi sui copiam quaerentibus facere solitus, Ioh. 7: 11. Baptismum et praedicationem Iohannis ipse cohonestare voluit, Ioh. 1: 29. Bis conspicuo signo probavit se venisse ad purganda sacra, Ioh. 2: 14. Capharnaumi habitavit, Matth. 9: 1. Capharnaumi propinquos habuisse creditur, Marc. 3: 21. Coenabat saepe apud Lazarum, et eius sorores, Ioh. 8: 1. Coniugibus qui ambo Christiani sunt, praeceptum dedit tantum, non iis quorum alter infidelis, 1 Cor. 7: 12. Consilia Dei Mundo patefecit, Ioh. 1: 18. Coram Pilato accusatus et tacuerit, Matth. 27: 12. Corpore prostrato a suis post resurrectionem adoratus est, Matth. 28: 9. Cum dicitur super omnia, tacite excipitur Pater, Rom. 9: 5. Cum diluculo incipiebat docere, Ioh. 7: 2. Cum elogio affectati regni Pilato traditus fuit, Matth. 27: 11. Cum praedicatione et baptismo venit, Ioh. 1: 27. Cum puer redeuntibus parentibus Hierosolyma remansisset, cur vesperi primum ab ipsis desideratus fuerit, Luc. 11: 44. Cum sacrificium Paschatis implere non posset ob tempus mortis imminens, memoriam tamen eius celebravit, Matth. 26: 18, Ioh.

13: 2. Cur circa tempus Paschale crucifixus sit, Ioh. 13: 1. Cur coecum extra Bethsaidam duxerit ut eum sanaret, Marc. 8: 23. Cur de die ultimo, quando is futurus esset, nihil suis revelaverit, 1 Cor. 15: 52. Cur in parabolis opera potius nominet, quam affectus, Matth. 25: 35. Cur in Synagoga Capharnaumi docuerit, Ioh. 6: 59. Cur in tentationibus suis opus habuerit Angelorum solatio, Luc. 22: 43. Curiosas quaestiones sine responso reiiicere solet, Luc. 13: 23. Cur Sicimae rogatus manere, duos dies tantum manserit, Ioh. 4: 40. Cum per multa tribunalia circumductus fuerit, Ioh. 18: 28. Cur Urbe sub vesperam exierit electis e templo nundinatoribus, Marc. 11: 19. Cur ipse neminem tinxerit, Matth. 28: 19. Cur fuisse cum bestiis dicatur, Marc. 1: 13. Cur morbos non sanaverit nisi in credentibus, Rom. 1. Cur urbes et vicos Iudaeae omnes obierit, Luc. 8: 1, Marc. 1: 38, 8: 10. Davidis stirps, in terris regnare coepit per Constantinum, Act. 1: 7. Dei nomine regnat semper, Apoc. 11: 15. Deum Patrem, Deum suum vocat, Apoc. 3: 3. Deos exhibebit ut suos, 1 Thess. 3: 13. Dicitur fecisse quod per Apostolos fieri voluit, Ioh. 1: 9. Dicitur rediturus ad segregandos bonos a malis, Matth. 25: 32. Die natali suo non fuit baptizatus sed aliquot post diebus, Luc. 3: 23. Diem labori, noctem precibus impendebat, Luc. 21: 37. Dig-

ni-

nitatem personarum nec respicit, nec in iudicio respiciet, Eph. 6: 8. Dignitatem suam primum Samaritanae mulieri cognitam fecit, Ioh. 4: 26. Divinis rebus vacans parentibus debita officia non subtrahit, Luc. 2: 51. Dux noster in perferendis malis omnibus, nobis praeivit, Luc. 3: 13. Ecclesiam genuisse recte dicitur, Hebr. 3: 4. E vivis ereptus est per captivitatem et iudicium, Matth. 26: 54. Ex amicorum collatione mar-supium habuit, Marc. 6: 37. Ex Scripturis noscitur, Ioh. 5: 39. Explicare voluit Apostolis quo respiceret ceremonia Paschalis, Luc. 22: 15. Ex veteribus Hebraeorum dictis multa sumpsit, Matth. 6: 20. Facere ipse dicitur quod Angelis facere iubet, Marc. 13: 27. Facinorosis annumerari debuit, Marc. 15: 28. Fidele studium spectat non ipsa opera, Matth. 25: 22. Fidelis malis eximet, Rom. 6: 10. Fidelitatis paternae genuina imago, Apoc. 22: 13. Flagris caesus est quaestionis in eum habendae gratia, Matth. 27: 19. Gerere debuit contraria iis quae ab Adamo gesta sunt, Rom. 5: 12. Homines non paucos, sed omnes dilexit, 1 Ioh. 2: 8. Honesta et iusta fecit et docuit, arguens contraria, Hebr. 1: 8. Iacobo apparuit statim post resurrectionem, 1 Cor. 15: 7. Idololatrias de improviso se superventurum dicit, Apoc. 16: 15. In Apostolorum persona etiam successores eorum compellavit, Matth. 28: 20.

Incessit calceatus, Marc. 6: 9. In coenae et baptismi sacramento se accommodavit captui Hebraeorum et Gentium, Matth. 26: 27. In coelum adscendens visus fuit a quingentis discipulis simul, Matth. 28: 17. Inconspicuus inimicis factus Divina virtute, Luc. 4: 30. Imperium habet in Angelos et Archangelos, 1 Thess. 4: 16. In cruce gustavit vinum felle mixtum, Matth. 27: 34. In Daemoniaco ostendit se etiam absentem praesidio esse suis, Marc. 5: 15. In sacra coena bibit vinum aqua temperatum, Matth. 26: 27. In miracula a se edenda ius matri esse negat, Luc. 2: 49. In nobis habitat per fidem, 1 Ioh. 5: 12. Iohanni Baptistae primum agnitus cum baptizaretur, Ioh. 1: 31. In parascene tertia hora sententiam accepit a Pilato, Matth. 27: 45. In se habuit vim subsistentem ad quosvis effectus miraculosos, Marc. 5: 30, Luc. 10: 17. In terra degens nemini Legis gratiam fecit, Luc. 6: 5. Ipsa rerum comparatione homines in sui admirationem excitat, Marc. 10: 1. Iudaeis se accenset, Ioh. 4: 22. Iudaeos Gentibus aperte praeposuit, Marc. 7: 24, Act. 3: 26. Iustos ad poenitentiam non vocavit sed peccatores, Marc. 2: 17. Legem Moysi non infregit, sed meliora praecepta dedit, Matth. 5: 32. Magna pro nobis passus mala, quae sui ferunt, ut sibi illata sentit, Col. 1: 24. Medio loco inter Deum et Angelos sedet, Apoc. 20: 4. Metere non vult, ubi

non sevit, Ioh. 5: 8. Ministerium suum in terra per egit, et in summo coelo peragit, Hebr. 8: 2. Morte regnum infinitum acquisivit, Matth. 28: 18. Mortuum tangendo cur contra Legem non fecerit, Luc. 7: 14. Mosis et Aaronis partes implevit simul, sed sublimius illis, Hebr. 3: 1. Mortuus ex decreto Patris ad novum fedus sanciendum, Gal. 1: 4. Mortuus est quoad vitam fragilem et caducam, 1 Petr. 3: 18. Mulierum obsequium admittere maluit, quam ignotis esse gravis, Luc. 8: 3. Naturaliter appetebat liberari a morte crucis, Hebr. 5: 7. Natus est partu muliebri quo nobis esset similior, Gal. 4: 4. Neminem excludit, 1 Ioh. 4: 14. Nobis debet esse pro exemplari, Rom. 14: 3. Nihil de se praedicat nisi necessitate extorquente, Ioh. 11: 23. Nihil loquutus est non imperatum a Patre, Ioh. 7: 16, 12: 49, 14: 10. Nobis restituit amissum ius filiorum Dei, Luc. 3: 38. Non aliud doceri iubet, quam quae ipse praecepit, Matth. 28: 20. Non cognoscitur nisi ab iis, qui in unitate sunt corporis illius, Luc. 24: 31. Non laminae sed menti inscriptam habet sanctitas Dominó, Hebr. 7: 26. Non Levitarum sed verbi sui ministerio utitur, Hebr. 4: 14. Nos liberavit a servitute et Angelo vastante, 1 Petr. 1: 19. Noscitur ex maiestate sermonis et sanctitate dogmatis, Ioh. 10: 3. Nullo magisterio institutus admirantibus multis summa cum perspicuitate

Prophetarum verba explicat, Marc. 6: 2. Nullo suo crimine in mortem actus est, 1 Petr. 2: 22. Obedientiae exemplo nos a peccatis abstrahit, Gal. 1: 4. Obedientia et precibus homines Patri reconciliavit, Rom. 3: 24. Omnia fecit nova, Eph. 3: 9. Omnia fecit quae fieri poterant ad corrigendos Iudaeos, Eph. 3: 10. Omnia habet quae in summo Sacerdote requiruntur, Hebr. 5: 1. Omnibus modis fugit regni affectationem, Ioh. 6: 15. Omnia sustinuit Dei et hominum causa, Rom. 15: 3, Apoc. 5: 9. Omniscium se ostendit, Ioh. 6: 43. Ostendit se natum ut regnaret, Ioh. 18: 37. Pilato suam dignitatem indicat et eum modestiae admonet, Ioh. 19: 11. Per seditionem Iudaeorum cur mori noluerit, Ioh. 7: 1. Piorum facta benigne interpretatur, Matth. 25: 37. Post resurrectionem habitu interdum minus solito, sed semper tamen vultu apparuit, Marc. 16: 12. Post resurrectionem discipulis non semper, sed quoties sibi consultum videbatur, adfuit, Matth. 28: 9, Luc. 24: 44. Post resurrectionem de quibus cum Apostolis disseruerit, Matth. 28: 18, Marc. 16: 15, Luc. 24: 44. Post resurrectionem demum omnem potestatem et omnem scientiam accepit, Marc. 13: 32. Potestatem habuit quaevis pericula evadendi, Luc. 4: 30, Ioh. 10: 18. Praecipua praecepta ipsa docuit addens auctarii causa parabolas et reprehensiones, Marc.

Marc. 4: 2. Praedecretus ante mundi constitutionem, Eph. 1: 4. Praescientiae suae documentum dedit in praedicenda prodicione Iudae, Matth. 26: 23. Praeter fiduciam nihil exigit ad beneficia adspectabilia impetranda, Marc. 5: 36. Prius ipse crucem per urbem tulit, Matth. 27: 32. Probavit quae Iohannes dixerat, Act. 11: 16. Pro exemplari passionis et gloriae nobis proponitur, 1 Petr. 1: 2. Prophetiae munus sibi vindicat, Luc. 13: 32. Pro omnibus mortuus est etiam pro perituris, Rom. praef., Rom. 14: 15, 1 Cor. 8: 11. Pro peccatis suis obtulisse quomodo dicatur, Hebr. 5: 3, 7: 27. Providentiae Divinae signum dare voluit in prima legatione Apostolorum, Marc. 6: 8. Qua dialecto usus fuerit, Matth. 27: 46. Quando corpus suum obtulerit, Luc. 22: 19. Quadraginta illis post resurrectionem diebus qua ratione cum volebat, ex oculis praesentium evanescere potuerit, Luc. 24: 31. Quae dixit humano ab ingenio non sunt profecta, 1 Cor. 11: 12. Quare apud Caiapham accusatus nihil responderit, Matth. 26: 63. Quibus rebus nos ad Deum colendum idoneos fecerit, 1 Petr. 3: 18. Quomodo dicatur sedere ad dexteram Dei, Matth. 26: 64. Quomodo obedientiam dicatur didicisse, Matth. 26: 38. Quo sensu dixerit Iudaeos se sedentem ad dexteram Dei visuros, Matth. 26: 64. Quos diligit, arguit et castigat, Apoc. 3: 19. Regnum suum

aliquo modo inchoavit, cum veritatem coepit docere, Matth. 27: 11. Regni sui specimen dedit et sacerdotium inchoavit apud Hierosolymam, Hebr. 7: 2. Res easdem plus semel dixit fecitque, Matth. 16: 3. Resuscitatus cum Apostolis cibum cur sumpserit, Ioh. 21: 12. Resuscitatus est, ut sciremus idem nobis eventurum, Eph. 2: 6. Ritus Iudaeos a Sapientibus introductos probat, Matth. 24: 19. Sacerdotale munus aggreditur impleto munere Doctoris et Vatis, Matth. 26: 1. Sacrificium peracturus cur in aedificanda eius participes velit facere, Matth. 26: 26. Satori se comparat, Marc. 4: 26. Saepe externo signo inadspectabilem efficaciam velut spectandam exhibuit, Marc. 7: 33. Sciebat ea quae ante aetatem suam clam acciderant, Ioh. 5: 14. Seditionis accusatur, Luc. 23: 2. Se fecisse omnia quae Prophetiae fecerunt, et praeterea maiora affirmat, Ioh. 15: 24. Se Legatis Dei annumerare videtur, Matth. 23: 34. Sectatoribus suis maiora incommoda proponit, quam Iudaei proselytis, Luc. 14: 26. Sibi fieri dicit, quod fit piis, Luc. 12: 50. Sibi tribuit, quae verbo conveniunt, Ioh. 6: 62. Sibi vindicat inter homines viventi ius peccata condonandi, Marc. 2: 7, Luc. 5: 26. Sine praedicationis damno ad tempus sibi consoluit, Ioh. 4: 3. Singulorum negotiis se non immiscuit, Luc. 12: 14. Solidum hominem postulat, Gal. 1: 10.

Soli merito comparatur, Apoc. 12: 1. Statim a resurrectione a Thoma Deus dici coeptus, Gal. 1: 1. Spiritus mittendi ius per mortem debuit consequi, Luc. 17: 25. Statim post nonam sublatus est de cruce, Matth. 27: 57. Suis per resurrectionem qualia dederit beneficia, Matth. 28: 8. Suapte voluntate in manus hostium venit, Ioh. 18: 4. Summo honore et potestate ornatus est, Hebr. 2: 9. Tractatus est ut Deo maledictus, Gal. 3: 13. Tribus modis a peccatis liberare dicitur, Matth. 1: 21. Verbo potentiae paternae regit cuncta, Hebr. 1: 3. Verbis et exemplo nobis praeivit, 1 Ioh. 3: 5. Venditores et emptores an semel tantum e templo eiecerit, Marc. 11: 15. Verum invito Legisperito admirabili prudentia extorquet, Luc. 10: 37. Vitam immortalem per Euangelium in lucem produxit, Matth. 5: 20. Christus et Ecclesia unum faciunt corpus, Act. 9: 3. Christus et iustitia quam attulit promittuntur in Lege, Rom. 3: 31. Christus et Martyres sibi non pepercerunt, Hebr. 11: 17. Christus quovis modo efficaciter annuntiatur, Marc. 9: 38. Christi absentis verba eius vicem supplent in consolandis fidelibus, Ioh. 15: 11. Christi actiones aliae aliis denotandis inservierunt, Matth. 8: 17. Christi adventus saepe non corporis praesentiam sed virtutis documenta significat, Matth. 10: 23. Agnomina, Apoc. 19: 11. Amor causa amoris Dei in Chris-

tianos, Ioh. 16: 27, Rom. 8: 39. Apparitio fratribus plusquam quingentis simul ubi contigerit, 1 Cor. 15: 6. Beneficia ex intimo cordis affectu profiscuntur, Marc. 1: 41. Bona voluntas incredulitate pertinacii impeditur, Marc. 6: 5. Caro cur vocetur panis, Matth. 26: 26. Christi Causa omnia condita, Hebr. 1: 2. Christi Corpus, Vide et Corpus Christi. Corpus cruci aptatum in obedientiae testimonium, Hebr. 10: 5. Corpus divinitatis velum, id est peccatum, dicitur, Matth. 27: 51. Corpus et sanguis alimentum novae creationis, 1 Cor. 10: 13. Christi Corpus ipsum apparuit Apostolis et mulieribus post resurrectionem, Matth. 28: 9. Corpus post resurrectionem quale fuerit, Luc. 24: 31. Crux et mors Legis imperium sustulit, Rom. 7: 4. Eius cum hominibus caeterissimilitudo in conditione mortis et iudicii, Hebr. 9: 28. Christi cum clamore morientis exitus miraculum fuit, Matth. 27: 50. Eius facta ante resurrectionem et post resurrectionem quomodo distinguantur, Act. 10: 39. Christi Deitas ex Psalmis quomodo probetur, Matth. 22: 43. Desiderium pro exploratione fidei suorum, Luc. 12: 49. Dignitas, Luc. 2: 11. Divina natura vocatur Spiritus Christi et filius Dei unigenitus, Marc. 2: 8, Rom. 8: 11, 2 Cor. 3: 17. Eius Divina natura quibus in rebus seu factis apparuerit, Matth. 10: 1, 11: 25, Luc. 23: 42, Ioh. 1, Phil.

Phil. 2: 6. Christi doctrina Philosophiae et Legi plurimum praestat, Col. 2: 9, Hebr. 12: 14; quod sibi nomen iure vindicare dicatur, quomodo a Sanctis scriptoribus vocetur, spiritualis est, 1 Cor. 3: 1; animo impressa facit Christianum, Gal. 4: 19; hominum affectibus repugnat, Ioh. 7: 7. Christi docendi genus popolare fuit, Marc. 4: 21. Christi et Adami comparatio, Phil. 2: 8, Hebr. 2: 7. Christi et Ionaecomparatio, Marc. 4: 38. Christi et Davidis regnorum comparatio, Act. 2: 30. Christi et Nabonidi regnorum comparatio, Act. 1: 15. Christi et Ecclesiae damnum est unius exitium, 2 Cor. 2: 10. Christi adscensus in coelum et Eliae differentia, Act. 1: 9. Christi et Sacerdotis summi comparatio, Hebr. 9: 25. Christi exemplo benefici in alios esse debemus, 2 Cor. 8: 9. Christi gloria diem quo crucifixus est maxime respicit, 1 Cor. 2: 8. Gloriatio de sapientia consilii Divini, Luc. 10: 21. Gratia dicendi Divina, Luc. 4: 22. Christi honos cur Iudaeis magis invidiosus quam Iohannis, Ioh. 4: 1. In terris agentis vultus ut sol luxit, quanto magis in coelo regnantis, Act. 26: 13. Eius Maiestas quo titulo maxime exprimitur, 2 Tim. 4: 1. Christi mater et propinqui veri, Matth. 12: 49. Metus et liberatio ab eo, Hebr. 5: 7. Modestia, Ioh. 5: 34. Morientis ultima verba, Matth. 27: 50. Christi-resuscitati e mortuis cur saepe

mentio fiat cum magni quid a Deo optatur, Hebr. 12: 20. Christi mentio in Baptismo includit mentionem Patris et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Christi mors nos a peccatis abstrahit, Gal. 1: 4. Christi mors quomodo profuerit Iudaeis, Ioh. 11: 51. Mors et resurrectio cur tam accurate sint conscriptae, 1 Cor. 15: 3. Mortem et resurrectionem Esaias et Daniel praedixerunt, Ionas praefiguravit, 1 Cor. 15: 4. Eius oblatio una sufficit, Hebr. 9: 26, 10: 12. Opus in terra, Ioh. 4: 34. Naturae eius humanae veritas, Ioh. 4: 6. Opera eius talia fuere, ut nisi a Deo proficisci nequeant, Ioh. 14: 11. Eius Pater quomodo Iosephus dicatur, Matth. 1: 16. Christi patientis intentae preces, Matth. 26: 39. Patria quae, Matth. 13: 54. Paupertas, Matth. 7: 19. Per Spiritum Christi pervenitur ad gloriam aeternam, 2 Cor. 3: 18. Christi potentia in immundos Spiritus et morborum infirmitates, Marc. 1: 25. Christi potestas a Patre fluit, Ioh. 6: 50, Gal. 1: 1. Christi praecepta, Vide Praecepta Christi. Eius praedicatio uno anno peracta non est, Luc. 4: 19. Christi precibus quid Deus tribuerit, Rom. 1. Christi professio de sua qualitate, Ioh. 8: 18, 10: 24. Reditus in vitam cur resurgendi et resuscitandi verbis significetur, 1 Cor. 15: 4. Resurrectio initium gloriae eius, Hebr. 1: 5. Responsio Pharisaeis data dicentibus Herodem eum occi-

cidere velle, Luc. 13: 32. Scientiae et potentiae eius exemplum, Ioh. 4: 53. Christi sermo ad omnes Christianos pertinet, Matth. 5: 20. Eius sermo Matthaei quinto et Lucae sexto capite descriptus idem est, Luc. 6: 17. Eius Spiritus Spiritus lenitatis et mansuetudinis, Luc. 9: 56. Eius tempus quo sensu dicatur plenitudo temporum, Matth. 1: 22. Eius temporibus quaedam vaticinia Prophetarum magis congruunt, quam eis quorum res primitus significabant, Matth. 27: 9. Christi tentatio figura tentationis quae Christianis post Baptismum imminet, Marc. 1: 12. Eius in terra existentis gloria, Ioh. 1: 14. Eius vestes spolia fuerunt militum Romanorum, Matth. 27: 34. Christi umbra fuere res gestae priorum temporum nobiliores, Matth. 1: 22, 8: 17.

Christo credere et in Christum credere quis dicatur, Phil. 1: 29. Christo Dei consilia patent, et ea aliis patefacere potest, Apoc. 5: 7. Christo destinata gloria apparuit mortuo eo in dignitate pollinctoris, Matth. 27: 57. Christo impositum annuntiationis munus, Luc. 4: 18. In omnibus habenda fides, Ioh. 6: 69. In Sacerdotium Leviticum ius nullum ex natalibus fuit, Luc. 3: 23. Nihil defuit ad iustam aetatem triginta annorum cum inciperet functionem sibi mandatam, Luc. 3: 23. Pater semper adest, Ioh. 11: 42, Act. 10: 38. Post Deum omnia debemus, Rom. 5: 2.

Pendenti in cruce cur potum praebuerint, Matth. 27: 48. Christo quam sibi se notiozem Petrus profitetur, Ioh. 21: 15. Qui habetur honor ad Patrem ut auctorem reddit, Rom. 14: 11, Phil. 2: 11. Christo qui credit certus fit de remissione peccatorum, Act. 2: 38. Ne Christo quidem se crediturum fuisse dicebat Irenaeus, si alium Deum quam Mundi opificem praedicasset, 1 Cor. 15: 27. Christo similis laudis encomium datur ac Patri, Hebr. 13: 21. Ei servitur cum ipsius paretur legibus, Col. 3: 23. Christo tanto quisque propior, quanto Deo est obsequentior, Matth. 12: 49. In Christo desideria naturalia vivendi, evitandi dolorem ac probra fuere, Ioh. 12: 27. Christo tribuuntur in Novo quae Deo in Veteri Testamento, Ioh. 1: 52, 1 Cor. 6: 17, Eph. 5: 32, Apoc. 1: 7. Ei tribuuntur quae Euangelio conveniunt, Ioh. 6: 33. Tribuenda omnia quae Ecclesiae puritatem spectare videntur, Luc. 6: 22. Christo vita et mors ipsa consecranda sunt, Rom. 14: 8. Ut iudici tribunal tribuitur, Rom. 14: 10. Christo duce et auspice nil desperandum, 1 Ioh. 5: 3. Christo moriente cur aperta sint monumenta, Matth. 27: 52. In Christo esse dicuntur qui sunt in eius Ecclesia, 1 Petr. 5: 14. In Christo sunt secundario quae in Patre primario, Hebr. 1: 3.

Christum a Deo missum apparuit etiam ipso iudicio la-

latentis proditoris, Ioh. 13: 31. A Discipulis sub-tractum dormientibus militibus cur a Synedrio divulgatum, Matth. 28: 13. Christum a morte liberari erat ex re humani generis, Hebr. 5: 7. Ad Christum confugere debent qui in aeternum servari cupiunt, 1 Petr. 2: 6. Christum cur a Romanis maluerint prehendi quam a suis Pontifices, Matth. 26: 48. Cur voluerint occidere Iudaeorum principes, Luc. 20: 19. Cur Christum mori siverit et suscitaverit Deus, Rom. 14: 9. Christum debere esse ex tribu Iuda constabat inter Iudaeos, Hebr. 7: 13. Christum deserens Deum deserit, Hebr. 3: 12. Christum discipuli interrogant de tempore excidii templi, de eius adventu et seculorum fine, Matth. 24: 3. Ex Bethania esse sublatum unde colligitur, Act. 1: 12. Eum in morte manere cur aequum non fuisset, Rom. 8: 11. Non fuisse Legi subditum unde quidam probare voluerint, Matth. 8: 3. Nudum hominem fuisse falso dicebant Ebionaei, Ioh. 1: 6. Passum multa Prophetarum significant, 1 Petr. 1: 11. Per eum hodie via unica est ad iustitiam internam, Rom. 10: 4. Pro Messia cur non cognoscebant Antichristi et Pseudo-Prophetarum, 2 Ioh. 7. Christum quinam cruci addixerint, 1 Cor. 2: 8. Christum qui profitetur, est velut homo novus, 2 Cor. 5: 17. Christum qui se falso dicit in Deum est contumeliosus,

Matth. 26: 65. Christum vita et operibus conspicuum fore praedicatur a Simeone, Luc. 2: 34. Secundum Christum vivere volentibus nunquam deerunt vexationes, 1 Cor. 7: 26.

Christianus animo adversus libidinem coecus, Matth. 5: 28. Ut dominus in servos, sic Rex in subditos imperium habere potest, Philem. 1, 15. Quidam ad Christum abnegandum provocatus Persarum Regem amplius noluit adorare, Matth. 4: 9, Luc. 4: 27. Christianus nullius hostis est, Rom. 13: 1. Nullis malis a fide et dilectione absterreri debet, Matth. 24: 13. Ob adversa quae fert contemnendus non est, 2 Cor. 13: 4. Christianus populus in Isaaco adumbratus, Rom. 9: 9. Christianus si Christi nomine puniatur Deo gratias eo nomine agere debet, 1 Petr. 4: 16. Christiano desperandum non est in magnis miseriis imperii civilis et Ecclesiae, Luc. 21: 28. Christiano pio nihil est excellentius; si nominis vis absit nihil nocentius, Luc. 24: 34. Christianum non facit professio sed actio, Matth. 7: 21. Christiani qui et unde sic dicti, Matth. inscr., Act. 11: 26. Aaroni similes professione, Apoc. 14: 1. Ab Angelis fratres dicuntur, Apoc. 12: 10. Ad salutem destinantur nisi sibi met obstant, Hebr. 1: 14. An ab omnibus legibus liberi, 1 Cor. 5: 2, 1 Petr. 2: 16. A regula fidei aut vitae deficientes Diaboli fiunt mancipia, Marc. 5: 10. Christiani
Chris-

Christo magistro Dei solius veneratores, Col. 2: 18. Crucis candidatidicuntur, Matth. 5: 40. Electi dicuntur, Ioh. 15: 19. In negotio religionis dignitate pares sunt, Apoc. 21: 16. Iudaeis posteriores tempore, priores Dei donis, Rom. 9: 13, Apoc. 12: 4. Levitae mystici, Rom. 12: 2. Mystica Abrahami soboles, Gal. 4: 23. Nova creatura, Rom. 8: 19. Oves ab Apostolo vocantur unius Pastoris, ut commendet gregis concordiam, Hebr. 12: 20. Per Christum Reges et Sacerdotes, 2 Cor. 1: 21, Hebr. 7: 19. Omnibus Christianis fratres, Eph. 6: 9. Primum fiunt iusti, deinde sancti, Eph. 1: 1. Nomine et re erant Christiani plerique crucis tempore, Rom. 8: 4. Servi Dei et Christi et propter hoc alii aliorum, 1 Tim. 6: 9. Sunt de familia Dei, Gal. 6: 10. Veri ac probi sunt perfecti, 1 Cor. 2: 6. Sal terrae et lumina Mundi, Matth. 5: 13. Vocantur Sacerdotes et Nazarae, Matth. 8: 23. Abhorre debent Christiani ab omni perfidia et vanitate ut a periurio, Luc. 24: 28. Animos ad coelum attollere iubentur, Apoc. 11: 19. Bonis operibus praeesse debent, Tit. 3: 8. Damnum quodvis potius faciant quam ut litigent, 1 Cor. 6: 7. Cur in servos Christianos benevoli esse debeant, Eph. 6: 9. Cur Christiani sint, semper parati esse debent causam reddere, 1 Petr. 3: 15. Diris devoventur passim in libris et ritualibus Iudaeorum, Luc. 6: 22. Exemplo aliis praeire

et verbis commonefacere debent, Matth. 5: 19. In adversis nec recalcitrare nec animum despondere debent, Hebr. 12: 6. Se invicem damnare non debent, Rom. 13: 4. Iudicandi secundum Leges Euangelii, Apoc. 20: 12. Mutuum dare debent, ita ut beneficii vicem non exspectent, Luc. 6: 35. Non a rebus malis tantum, sed et ab iis quae speciem habent mali, abstinere debent, 1 Thess. 5: 22. Sortem quam Apostoli libenter ferant, recusare non debent, Rom. 8: 19. Omnium locorum unum corpus esse debent, 1 Cor. 1: 2. Omnia officia Apostolis exhibere tenentur, Ioh. 13: 20. Per baptismum iubentur tres auctores sui dogmatis agnoscere, Matth. 28: 19. Sine factis piis habentur a Deo pro non Christianis, Ioh. 15: 2. Tolerant breviam, exspectant aeterna, Rom. 8: 18. Vere qui sunt praestant quae in Mosis Lege honesta sunt et illis maiora, Rom. 8: 4. — Christiani Diabolum vincunt per sanguinem Agni, Apoc. 12: 11. Gaudent ob perpetuam vitam ac potestatem Christi, Ioh. 16: 22. Non decipiuntur per Pseudopphetas, sed se decipiunt, Matth. 24: 24. Patrem per Christum precantur et gratias agunt, Rom. 1: 8, 16: 27. — Christianorum et Christi portio apud malos, Luc. 23: 11. Christianorum est ad Christi gloriam et aedificationem fratrum suorum mori aut mala perpeti, 1 Petr. 3: 18. Christianorum ex factis religionis pu-
ri-

ritas apparere debet, 1 Petr. 3: 16. Gradus tres, Matth. 10: 41, 13: 23, 1 Ioh. 2: 12, Apoc. 17: 14. Obedientia et assensio caeca non sunt, Matth. 9: 22. Pastoribus vivere ex Euangelio, non deliciarum licet, Hebr. 13: 10. Proprium est mite ingenium, Rom. 9: 9. Schismata et malos mores manet seculi finis, Apoc. 20: 7. — Christianis adversa unde veniant, Rom. 8: 28. Baptizatis novum imminet certamen adversus malignos spiritus, Marc. 1: 12. Bene expendenda incommoda et pericula professionis, Luc. 14: 28. Iis de foenore exercendo nihil dixit Christus, Luc. 6: 35. Militare interdum omnino nefas habetur, Luc. 3: 14. Prohibita non est militia, Luc. 3: 14. Per Christum data est sanctitas eximia, Iud. 1. Persona gravis maxime convenit, Matth. 11: 17. Propter Christum libenter inserviunt omnes Angeli, Eph. 1: 10. Quomodo loqui conveniat, 1 Cor. 4: 19. Rerum affluentia promissa non est, Hebr. 13: 11. Singulis competit improborum consuetudinem devitare, 2 Thess. 3: 6. Singulis quomodo sit data potestas solvendi atque ligandi, Matth. 18: 18. Vindictam iis privatam Christus non permisit, Rom. 12: 17, 1 Thess. 5: 15. Vetatur esse curiosus et alienarum rerum introspectoribus, Ioh. 21: 22. In Christianis spiritualiter impletur quod de Levitis dictum fuerat, Rom. 12: 12. Christiani posteriores Platonicos sequuntur in dogma-

te de Trinitate, Ioh. 1: 2. Christiani veteres Apostolorum temporibus cur etiam apud extraneos gratiosi erant, Act. 2: 47. Ante Constantini tempora a vi publica repellenda abstinuerunt, sed non aestimatione imbecillitatis suae, Matth. 26: 52. Balneis et foro prohibebantur, Apoc. 13: 17. Canebant assa voce, Eph. 5: 19. Claudii edicto Roma et ex magnis urbibus eiecti sunt, Rom. 8: 35, Iac. 1: 2. Christiani veteres Claudii temporibus male tractari coeperunt, Rom. 8: 19. Coetus nocturnos ianuis clausis saepe habuerunt, Ioh. 20: 19. Conventuum suorum loca quomodo vocaverint, Act. 7: 48. Cur ad Orientem orabant, Apoc. 7: 2. Cur gentibus magis exosi quam Iudaei, Matth. 24: 8. De liberis serendis non erant solliciti, 1 Cor. 7: 1. Eorum aliqui ab animatis abstinabant, Rom. 14: 2. Eorum aliqui circumcisionem defendebant, Act. 15: 5. Eorum de deo vitia opinio, Luc. 12: 18. Felix constantia, Hebr. 10: 18. In malis patientia et vitae tenor qualis erat, Rom. 3: 21. Essenorum instituta quae retinuerint, Luc. 6: 22. Feris obiecti, 1 Cor. 15: 32. Ferme omnes humilis conditionis, 1 Cor. 1: 20, Apoc. 14: 6. Gaudebant cum pati possent ob nomen Christi, Apoc. 14: 3. In Iudaea Legis ritus observabant, 3 Ioh. 9. In Iudaea post Stephani mortem vehementer vexati fuere, Hebr. 10: 34. Inter coenandum semper coenae Dominicae me-

memoriam recalebant, Matth. 26: 26. Iuramento omni non abstinerunt, Matth. 5: 34. Iuraverunt quidam per salutem Caesarum, Matth. 5: 34. Quidam noluerunt iurare per Genium Caesaris vel Principis, et quare. Quidam vero iuraverunt per salutem Principis omnibus Geniis angustior, Matth. 5: 34. Lapsos post baptismum in gravissima crimina communioni non restituebant, Act. 8: 22. Laudabant abstinentiam a secundis nuptiis, Luc. 2: 36. Macedones vehementer vexati a Iudaeis et gentibus, 2 Cor. 8: 2. Molesti et Iudaeis et gentibus quare, Apoc. 11: 10. Non minus sabbato quam Dominicis diebus conveniebant, Act. 15: 21. Nonnulli quomodo Imperatorum statuas honorarint, vel non honorarint, Matth. 4: 9. Nudis pedibus incedebant, Marc. 16: 9. Ob nudam Christianismi professionem a gentibus peramati, Matth. 24: 9. Pacatis temporibus certas aedes habebant in quibus convenirent, 1 Cor. 11: 18. Propter Carpocratianos male audierunt, 2 Petr. 2: 2. Quamvis pauci ab initio, aliqui tamen in dignitate positi, Rom. 16: 23. Quia unum Deum colebant pro atheis habiti a gentibus, Matth. 10: 25, Apoc. 16: 11. Quibus tormentorum generibus cruciati fuerint, Rom. 8: 38. Quidam sub Marco Imperatore militarunt, Matth. 5: 40. Quidam cur Iudaismi partem observaverint, Gal. 5: 3. Relegationem a coetu necessario usurpare

debebant, Luc. 6: 22. Stato die ante lucem convenire soliti carmenque Christo dicere, Act. 9: 14. Ter de die orabant, Act. 3: 1. Usibilibus signis exprimebant allegorica, Marc. 6: 13. Christiani multi erant per omnem Italiam sub finem principatus Neronis, Hebr. 13: 24. — Christianorum cautio egregia in promittendis futuris, Act. 18: 21, 1 Cor. 16: 7. Constantiam quibus modis labefactare iam ab initio tentaverit Satan, Matth. 24: 11. E Iudaea Hierosolymis obsideri a Tito coeptis, profugientium perfugia, Matth. 24: 16. Maximus Christianorum numerus Traiani temporibus, Apoc. 14: 2. Christianorum veterum agapae seu convivii unde ortum habuerint, Luc. 14: 13. Claudebantur Eucharistia, Act. 20: 7. Eorum conventibus singulis suis erat magister seu Episcopus, in rebus magnis magistri ex omnibus urbis regionibus coibant, Act. 13: 1. Christianorum veterum prompti in mortem animi, Rom. 8: 37. Virtutes illustriores fuere sub primis Principibus Christianis, Apoc. 21: 1. Christianis concessa per Adrianum libera Hierosolymorum habitatio et Dei cultus expulsis Iudaeorum reliquiis, Apoc. 10: 7. Imputabantur ab idololatriis mala mundi, Apoc. 13: 6, 16: 9. Quibusdam observata Moysis praecepta usque ad Adriani tempera, Matth. 24: 20. — Christianos ad Leonem a Gentilibus ex Apoc. 13: 2, 21: 4. Christianos ad iudicia

ra-

rapiendos tam Iudaeorum quam gentium praedicatur a Christo, Matth. 24: 9. Damnant Reges terreni, at Rex coelestis patrocinatur, Rom. 8: 34. Factos esse Dei populum unde appareat, Rom. 9: 19. Solos Spiritu Dei donari unde apparebat, Rom. 1. Christiana religio, vide Religio Christiana.

Christianismi exordium factum in exiguo loco et per exiguum hominum numerum, Act. 1: 13. Initium Romae nocuit Simon Magus, Apoc. 12: 4. Libertas per annos mille, Apoc. 20: 7. Christianismi professio sine conformatione vitae totius nihil predest, Luc. 6: 47. In Christianismi professione solida quae perseverat, servatur, Rom. 10: 10, Hebr. 10: 23. Christianismi fundamenta cur saepe repeti et animis inculcari debeant, Hebr. 6: 4. Professionem detrectantium periculum, Luc. 17: 33. Christianismi prae Iudaismo praestantiam alte infigit animis Epistola ad Hebraeos, Hebr. inscr. Christianismi summa est fides et dilectio, 2 Thess. 1: 3. Christianismi suspectus habebatur non adscriptus Deorum collegiis, Apoc. 13: 17. Christianismum amplexis Iudaice non vivendum, 1 Petr. 2: 2. Christianismum cum paganismum confundere quinam studuerint, Matth. 24: 11, 2 Tim. 2: 17. A Christianismo deficere, quantum sit peccatum, Hebr. 6: 6.

Chrysostomo et Cypriano futurorum revelatio a Deo facta legitur, 2 Tim. 4: 6.

Chutaei dicuntur Iudaeis Samaritae, Luc. 17: 18.

Cibus nullus abominabilis contra Dei legem, quae gentibus nunquam data et a Iudaeis per Christum sublata, 1 Tim. 4: 4. A cibis Lege vetitis etiam populi extra Iudaeam in vicinis quibusdam locis valetudinis causa abstinebant; eosdemque extra Iudaeam sumi licite posse Iudaeorum quidam cur crediderint, Act. 10: 15. Cibi immunditia per alvum eiecta purgat in corpore relictum cibum, Marc. 7: 19. Cibus solidior adultioribus datur, lac infantibus, Hebr. 5: 12. Verus quid, Ioh. 6: 55. Cibus vocatur explicatio mysteriorum in Veteri historia latentium, 1 Cor. 3: 1. Cibus Iudaei non sumebant nisi gratiis Deo actis; quem morem suo exemplo Christus probavit, Matth. 26: 26. Non sumebant cum excommunicatis, 1 Cor. 5: 11. Cibus sumere solebant primi hominum iacentes in herba aut sedentes, Matth. 26: 20. Ciborum servus est qui ciborum delicias sectatur, 1 Cor. 6: 12.

Cingi solebant milites iter facientes et ministrantes, Luc. 12: 35.

Cinis quid Hebraeis, Matth. 11: 21.

Cinnamomi pretium et genus, Apoc. 18: 13.

Circumcidebantur infantes domi ab exercitato in ea arte pluribus praesentibus, Luc. 1: 59. Circumcidendi filium ius matri non erat invito patre, Act. 16: 3.

Circumcisio Abrahami cur signa-

- naculum vocata, Rom. 4: 11. Signum erat circumcisionis internae, Rom. 3: 28, 4: 11. A quibusdam Iudaeorum unica ad salutem via credita, ab aliis vero non, Act. 15: 1. Circumcisio duplex carnis et cordis, Rom. 2: 28, Eph. 2: 11. Cordis necessaria et a Deo expetenda, Rom. 2: 28, Phil. 3: 3. Circumcisio in diem octavum cur dilata, Luc. 1: 59. Praecepta a Mose, quamvis ipso antiquior, Act. 15: 1. Notis militum comparatur, Rom. 4: 11. Posteris Abrahami tantum imperata, Act. 15: 1, 21: 21. Quomodo per excellentiam vocetur. Sabbatho peragi poterat, Ioh. 7: 22. Timotheum non obligavit Iudaicis ritibus, Luc. 24: 28. Circumcisio infantum signum foederis gentilitii, Luc. 1: 59. Circumcisionis diebus nomina infantibus imposita apud Iudaeos, ut diebus lustricis apud Romanos, Luc. 1: 59. Circumcisionis obedientia causa non fuit promissorum Abrahamo factorum, Act. 7: 8. Circumcisionis praeceptum Sabbathi praecepto antiquius, Ioh. 6: 23. Circumcisionis praeceptum cur stabile et praecipuum a Iudaeis vocatum sit, Gal. 5: 6. Circumcisio pro circumcisis, Rom. 3: 30. Circumcisio tua praeputium facta est, quid significet, Rom. 2: 25. Circumspectare pro cavere, Gal. 6: 1. Citationes Prophetarum et Homeri quomodo inter se comparentur, Matth. 11: 10. Cithara canit res Heroum et amores, 1 Cor. 14: 7. Instrumentum laudis, Apoc. 5: 8, 14: 2, 15: 2. Cittium Phoenicum in Cypro colonia, 2 Petr. 3: 7. Civis bonus est qui praesentem Rempublicam mutari non vult, Matth. 22: 16. Cives coelestes iure, non possessione erant Apostoli dum viverent, Hebr. 12: 23. Cives tui, Luc. 19: 14. Civium nomina libro publico inscribi solita multis in locis, Apoc. 13: 8. Civium regni coelestis matricula, Apoc. 20: 12. Civitas magna pro Roma, Apoc. 16: 19; pro Ecclesia, Apoc. 21: 10. Civitas pro territorio civitatis, Luc. 2: 7, Ioh. 4: 5. Nostra dicitur ubi larem fiximus, Matth. 9: 1. Sancta Hierusalem dicta, 2 Petr. 11: 2. Civitatis Romanae ius in Iudaea Pauli tempore validius iure Synedrui, Act. 25: 9. Civitatum poenae cur seriores sint quam hominum omnium, Apoc. 13: 10. Clamor seditionem significat, Apoc. 21: 4. Equus est irae, Eph. 4: 31. Nocte latius auditur, Matth. 25: 5. Clamor pulsantis Dei significat cogitata iniecta ad monendam peccatoris conscientiam, Apoc. 3: 20. Classico convocabatur populus apud Hebraeos Graecos et Latinos, Matth. 24: 31, 27: 38, 1 Thess. 4: 16. Clauda insula, Act. 27: 16. Claudius Caesar Achaia Senatui reddidit, Act. 18: 12. Nunc mitis nunc saevus, Apoc. 13: 2. Matronis magis per contumeliam quam per li-

- libidinem illudebat, Rom. 1: 30. Peregrinis religionibus inimicus, Apoc. 1: 9. Eius in honorem ludi instituti ab Herode, Act. 12: 21. Eius edictum de Iudaeis Roma pellendis non diu viguit, Act. 18: 2, 16: 3. Eius aetate accidit terrae motus in Creta, Matth. 24: 7. Quinto imperii eius anno sol quarta parte diametri defecit, Apoc. 6: 12. Septimo imperii eius anno lunae defectus ingens fuit, Apoc. 6: 12.
- Claudia familiae superbia, Rom. 1: 30.
- Clandianorum temporum avaritia, Act. 22: 28.
- Clavis significat imperium et potestatem, Apoc. 1: 18.
- Clavis dicitur interpretatio scripturarum, Luc. 11: 52.
- Clavis figura intexta Epomidi insigne functionis Curatoris Palatii, Act. 3: 7.
- Clavis traditione potestas interpretandi Legem et Prophetas confirmabatur, Luc. 11: 52. Clavem cordis cum habeat Christus cur ad ostium pulset, Apoc. 3: 20.
- Claves Propheticae et Apostolicae, Matth. 16: 19.
- Clavis ad crucem figi damnati solebant, Ioh. 20: 25. Clavis transfigi edicta antiquata quibusdam in locis solita, Col. 2: 14.
- Clemens Presbyter Ecclesiae Philippensis, Phil. 4: 3. Clementi Romano tribuitur minus recte Epistola ad Hebraeos, Ad Hebr. inscr.
- Clementia Divina praecipua est inter Dei proprietates, Iac. 2: 13. Eam imitari decet in ignoscendis proximorum erratis si poenitentia ducantur, Luc. 26: 2.
- Cleopas quale nomen, Luc. 24: 18. Unus Discipulorum Emauntem euntium, Luc. 24: 13.
- Cleopatra quale nomen, Luc. 24: 18. Cleopatra veneno aspidum de medio sublata, Rom. 3: 13.
- Clerici ad maiorem diligentiam in observandis praeceptis tenentur quam Laici, Luc. 6: 36. Clericorum nomen unde, Act. 1: 17.
- Cleopas Iosephi frater dicitur, Matth. 13: 56.
- Coccinum belli gestamen Imperatorum et Senatorum Romanorum, Apoc. 13: 3. In aulaeo templi ignem significabat, Matth. 27: 51. Eius et purpurae vicinus color, Matth. 27: 28, Ioh. 19: 2.
- Cochaba Galilaeae nobilis vicus, Barchochebae patria, Matth. 24: 24.
- Coelum ab Hebraeis quomodo distinguatur, Matth. 3: 1, 2 Cor. 12: 2, Apoc. 5: 13. A Iudaeis ad modum templi figuratur, Apoc. 8: 3, 15: 6. Templum etiam Latinis dicitur, Apoc. 11: 19. Sedes Christianorum propria, Phil. 3: 20, Apoc. 13: 6, 14: 2. Est Paradisus superior, Luc. 23: 43, Hebr. 4: 14. Coelum novum et terra nova pro novo rerum statu, Matth. 24: 29, Apoc. 21: 1. Coelum pro Deo, Luc. 15: 18, Act. 16: 19; pro Ecclesia, Matth. 24: 29; pro aëre et aethere, Hebr. 1: 10, 12: 27, Apoc. 12: 1; ex aqua constat, 2 Petr. 3: 5. Coelum supremum seu tertium Dei solium, Matth. 23: 22, Ioh. 6: 32,

- 1 Cor. 15: 48, 2 Cor. 12: 2, Eph. 4: 10, Hebr. 1: 3. Lux sub solio gloriae ab Hebraeis dictum, 1 Tim. 6: 16. Respondet templi adyto, Hebr. 5: 5. Coelum silet, id est, venti cessant, Apoc. 8: 1. Coeli pro coelis coelorum, Hebr. 9: 8. Coeli apertura solenne signum visionibus praemitti solitum, Matth. 3: 16, Ioh. 1: 52. Coeli fortitudo a Daniele vocantur Hebraei, Apoc. 13: 6. Coelo delapsus quid dicatur, Ioh. 3: 13. Coelorum scissura Christo baptizato signum fuit per rapturi subito obstanti regni coelestis, Marc. 1: 10.
- Coelibatus Christianismi initii frequens, Matth. 19: 12; coniugio praeferendus, ibid. Luc. 10: 42, 1 Cor. 7: 1.
- Coenae Dominicae mysterium quando ab Agapis separatum sit, et quo modo postea celebratum, Matth. 26: 26.
- Coenae Dominicae participatio male viventibus non proderit, imo nocebit, Luc. 13: 26. Coenae Paschalis ritualis et iustae solennia, Matth. 26: 18, Ioh. 13: 2.
- Coenis solennioribus se et amicos excipere solebant Iudaei ante dies Paschatis, Ioh. 12: 2.
- Coepisse non sufficit, perstandum est, 2 Cor. 8: 10, Hebr. 10: 36.
- Coërectionis ius citra mortem Iudaeis a Romanis permissum, Matth. 26: 45.
- Coetus habere non erat contra Legem nec pugnat cum institutis Iudaeorum, Matth. 18: 17. Coetuum Christianorum ortus et usus, Matth. 17: 17. Coetus nocturnos ianuis clausis prae metu Christianorum primi saepe habuere, Ioh. 20: 19.
- Cogitationes secundae non semper prioribus meliores, Luc. 14: 23. Malae effectus non secuto non censentur peccata Iudaeis, Matth. 15: 19. Foeda opera producant, quorum exemplo multi corrumpuntur, Hebr. 12: 15.
- Cogitationum et rerum futurarum conscium se Christus ostendit, Ioh. 13: 19. Cogitationibus impiorum semper obversantur male a se habiti, Luc. 16: 24.
- Cognati Christi ex eius celebritate gloriae sibi quaerebant, Ioh. 6: 4.
- Cognitio de causa pertinet ad iudicem originis aut habitationis, Luc. 23: 7. Cognitio alia utilis, alia inutilis et damnosa, 1 Ioh. 2: 3. Cognitio activa quae, Ioh. 17: 25. Cognitio in vita altera perfecta erit, 1 Cor. 13: 2. Cognitio inutilis est nisi quis ea recte utatur, 1 Cor. 8: 2. Cognitio necessaria ad salutem Christianis aequaliter datur, Luc. 19: 13. Cognitio de incorrupto Dei iudicio in multis excitari solet circa mortem, Rom. 2: 2. Cognitioni absque amore pietatis non est fidentum, Ioh. 2: 24. Cognitionem Dei nemo effugit, Hebr. 10: 28.
- Cognomina gentilia quando a Iudaeis usurpari coepta, Luc. 3: 23.
- Cognoscere Dominum, Hebr. 8: 11.
- Cognovit virum, Luc. 1: 34.
- Cohaereditas Christi ut simus quid oporteat facere, Ioh. 13: 8.

- Cohibere a communione**, Luc. 6: 22.
- Cohors** est ducentorum militum, Matth. 27: 65. Romana Pontificibus a Praeside festis diebus concedi solebat ad servandam Urbis et Templi quietem, Matth. 26: 45, 27: 65, Luc. 3: 14.
- Collecta** successerunt in locum decimarum apud Christianos, 1 Cor. 16: 2.
- Collegia** omnia, Magis auctoribus, sub Traiano vetita, Apoc. 13: 16. Collegiis maioribus erigendis numerus septuagenarius, minoribus duodenus sacer habebatur, Luc. 10: 14.
- Colloquia** prava mores corrumpunt, Apoc. 11: 18. Maxime periculosa eorum qui spem tollunt vitae alterius, 1 Cor. 15: 33. Colloquia Salomes et Christi ex relatione Aegyptiorum, Matth. 20: 20.
- Coloniae** populosae erant et a variis gentibus frequentari solebant, Act. 16: 12.
- Color** pro excusatione, Ioh. 15: 22.
- Colossae** urbs Phrygiae non longe a Laodicea sita, Col. 1. Ambae terrae motu quando corruerint, ibid.
- Columbae** duae a pauperibus offerebantur loco maiorum victimarum, Matth. 21: 12, Luc. 2: 24. Eae pretio accepto reddi solebant a praefecto oblationum, Matth. 21: 12. Columbae serpentem miscere prudentiae est, Act. 23: 6.
- Columnae** duae Templi Salomonis ob firmitatem dictae Iakin et Booz, Apoc. 3: 12.
- Columnae Ecclesiae** cur Iacobus et Iohannes vocentur a Paulo, Gal. 2: 9.
- Coma** longa Clericis per canones interdicta, 1 Cor. 11: 14.
- Comae** curam maximam impendunt foeminae impudicae, Luc. 7: 37. Coma demissa obligatio, abrasa liberatio voti exprimebatur, Act. 21: 21.
- Comedere** ignis dicitur, Hebr. 10: 27. Comedere pro intellectu apprehendere, Matth. 26: 26, Apoc. 10: 9.
- Comem** se facere, Phil. 2: 8.
- Comes** iucundus in via pro vehiculo est, Luc. 24: 28.
- Cometae** etiam in melius mutationem praenotant, Matth. 2: 1.
- Commentariensis** Pauli et Silae spem vitae melioris antea habuit, Act. 16: 30.
- Commentarienses**, si effugerent vincti, solebant eorum loco poenas pati, Act. 16: 27.
- Domus** eorum vicinae carceri solent esse, Act. 16: 34.
- Commentarios** rerum gestarum Reges habere solebant, Apoc. 20: 12.
- Commilitones** dicti milites ab Imperatoribus, 1 Petr. 5: 1.
- Commodare** pro mutuare, Luc. 11: 5.
- Commune** quid dicatur, Act. 10: 14, Hebr. 9: 13.
- Communicare** passioni Domini, Ioh. 6: 53.
- Communio Fidelium** cum Christo, 1 Cor. 1: 9. Communio unde originem sumpserit, et quid fractio panis in ea significet, Matth. 26: 26. Communionis iure excidit qui innocentem a communione arceat, Luc. 6: 22.
- Communionis Sanctorum** pars est gratias Deo etiam pro aliis agere, Eph. 1: 16.

- Comparisonis scopus intuen-**
dens est, non singulae par-
 tes premendae, Matth. 24: 1,
 Luc. 12: 37. **Comparatio-**
nibus similibus res simi-
les Christus saepe illustrat,
 Matth. 25: 14. **Comparatio-**
nes easdem diversis recita-
vit Christus temporibus,
 Matth. 22: 1.
- Compendium ad omnia vitia**
excindenda, Rom. 3: 22;
praeceptorum est imitari di-
lectionem Christi, Ioh. 6: 53.
- Compendia dictionum amant**
Hebraei et Hellenistae, Matth.
 26: 25. **Compendia scriptu-**
rae in libris saepe causa
vitiorum, Iud. 5.
- Complementum iniquitatis**,
 Matth. 23: 32. **Complemen-**
tum Mosis et Prophetarum
est Christus, Matth. 17: 5.
- Complementi eius quod de**
Messia dictum erat speci-
men, Ioh. 4: 39. **Comple-**
menta dictorum quorundam
et promissionum Christi,
 Matth. 9: 38.
- Conatibus dari solent nomen**
effectus, Act. 5: 3, 7: 26,
 2 Cor. 13: 1, 2 Thess. 2: 4.
- Conceptacula apud scaturigi-**
nes aquarum fieri solent,
 Ioh. 8: 38.
- Concio quid**, Act. 19: 32.
- Concordiae commendatio**,
 Matth. 12: 25, Hebr. 13: 20.
- Concorporationis nostrae cum**
Christo signa, Luc. 22: 16.
- Concubinae stupri lege vel**
infamia apud Hebraeos non
tenebantur, Matth. 5: 32.
- Earum et matrum familias fi-**
liarumque discrimen, Matth.
 5: 32.
- Concubitus omnis ante nupti-**
as inhonestus, Matth. 5: 27.
- Conculcatio significat consue-**
tudinem Mundi callum ob-
ducentis ad pietatis prae-
cepta, Luc. 8: 5.
- Concupiscentia abstrahimur**
ut pisces esca, Iac. 1: 14.
- Concupiscentiis indulgentes**
ab aliis vitiis tantum poe-
nae metu abstinere, Rom.
 7: 6.
- Concupiscere quid in Lege**
significet, Rom. 7: 7.
- Concursus sine iusta causa**
auctores capite puniebantur,
 Act. 19: 40.
- Concussio et concutere**, Luc.
 3: 14.
- Condemnat alios, qui osten-**
dit facto suo quid facere
deberent, Hebr. 11: 7.
- Conditio impossibilis dicitur**
quae honestati repugnat, Ioh.
 6: 52. **Conditio tacita in**
promissis et minis Dei,
 Matth. 10: 33, Ioh. 16: 23.
- Condolere iis qui ignorant et**
errant, non exigua pars est
muneris Doctoris Ecclesiae,
 Matth. 26: 35, 5: 41.
- Condonatio an consequens sit**
dilectionis, Luc. 7: 47. **Con-**
donatio duplex, Matth. 18: 21.
- Utraque vel privata vel pu-**
blica, ibid. 5: 22.
- Confessio bona**, Ioh. 18: 37.
- Confessio culpae in mediis**
malis poena improborum,
 Luc. 16: 23. **Confessio fidei**
seu symbolum olim ei ordi-
ni et verbis non fuit ad-
strictum, quibus postea scrip-
tum, Matth. 28: 19. **Con-**
fessio perire volentium ad-
mittenda non est, Matth.
 27: 14. **Confessionis pecca-**
torum necessitas, Iac. 5: 16.
- Confessione propria iam con-**
demnati sunt qui Euangeli-
um contempserunt, Matth. 25:
 32, Ioh. 3: 18.

Con-

Confessores Christianismi constantes, Apoc. 15: 2.

Confessos reos nihil manet nisi condemnatio, Matth. 25: 32.

Confidere Christo quomodo oporteat, Ioh. 6: 47.

Confirmare fratres suos quid sit, Luc. 22: 32.

Confirmatio in fide et charitas omnibus Christianis aequae necessaria, Ioh. 17: 20.

Conformatio cum morte Christi est interfectio vitiosorum affectuum, Phil. 3: 10.

Coniugium individuum copulam ex Dei facto et verbis esse oportet, Marc. 10: 8.

Coniugii finis liberorum procreatio, 1 Cor. 7: 2; mors repudium, Rom. 7: 2. Coniugia illegitima pro scortatione ab Ecclesia olim habebantur, 1 Cor. 5: 1. Coniugia Iudaeorum cum foeminis alieni cultus cur Nehemias dissolvere voluerit, 1 Cor. 7: 12.

Coniunctio Patris et Christi quibus rebus indicetur, Ioh. 13: 10.

Conniti debemus in eam partem, a qua sponte nostra alieniores sumus, Luc. 18: 9.

Connubiorum nimium desiderium damnatur, Matth. 24: 38.

Conscientia mille testes, Rom. 9: 1; bona prodire vult et conspici, Ioh. 3: 21; magis erigitur de iis, quae ex nulla obligatione egregia fecit, 1 Cor. 9: 16; est vestis animi, et quibus polluitur et pura servetur, Apoc. 3: 4; intus adurens hospitium gehennae est, Apoc. 14: 10. Conscientia in Spiritu Sancto quid, Rom. 9: 1. Conscientia pro anima, Hebr. 9: 9, 10: 22. —

Conscientiae bonitas servanda omnibus, 1 Petr. 3: 16; cruciatus flammae urenti comparatur, Luc. 16: 24; pax, piorum quies in labore, Apoc. 14: 13; vis qualis, Matth. 14: 2. Conscientiae Divinis verbis commotae exemplum, Ioh. 7: 46. Conscientiae sensu carent ignorantiae peccata, Apoc. 14: 11. Conscientiae tenerae homines, Luc. 20: 20. — Conscientiam minus convellit peccatum, ubi lex Divina non adest, Rom. 7: 8.

Consecratio panis et poculi cuius rei signum sit, Luc. 22: 16.

Consequi vitam aeternam et ad Patrem venire idem, Ioh. 14: 6. Consequimur et quod in posteris consequimur, Hebr. 11: 35.

Consequens ex antecedente intelligitur, Matth. 13: 21.

Consensus, Matth. 26: 57.

Consensus Sacerdotum atque Iudicium idem apud Iudaeos, Matth. 5: 22, 10: 17; quot virorum fuerit in qualibet urbe, Matth. 5: 21, 5: 22, 10: 17; quomodo appellatus fuerit, Matth. 5: 22.

Consilium duplex est, Luc. 7: 30. Consilium Dei in mittendo Iohanne Baptista, Luc. 1: 17; definitum et praescientia Dei quomodo coniungantur, Luc. 22: 22. Consilium emendandae vitae, Ioh. 3: 21. Id petere primus est poenitentiae motus, Luc. 3: 10. Consilium factis anteponendum, Luc. 14: 31. Consilium dantis est spectare, quid ei expediat, cui consilium dat, 1 Cor. 7: 35. — Consilii Divini dis-

pensatio in eversione Hierosolymorum, Matth. 24: 22. Consilii sui utilitatem commendat Paulus ex rebus futuris sibi revelatis, 1 Cor. 7: 29. De consilii sententia Praesides pronuntiare soliti, Matth. 27: 19. Consilii et laboris verba simul saepe eventum includunt, Rom. 9: 24. — Consilia a praeceptis nimis subtiliter hodie distinguuntur, Matth. 5: 40. Consilia Dei non sunt uniusmodi, Luc. 7: 30; saepe nimium reiiciuntur, Luc. 7: 30. Consilia Patris a Christo revelata, Ioh. 15: 15. Consilia sua homines super rebus incertis quasi super certis disponant, Iac. 4: 13. — Consilio Divino gubernantur animi Potestatum et causae naturales, Luc. 18: 2. Consiliorum suorum exitum felicem prospicere solatium magnum est, Apoc. 11: 16. Consobrini saepe fratres nominantur apud Graecos et Latinos, Matth. 13: 55. Consolandi officium post mortem alicuius per septem dies extendi solebat apud Iudaeos, Ioh. 11: 19. Consolatio coelum intrans, Hebr. 6: 19; firma est, quae nititur dictis immutabilibus, Hebr. 6: 18. Consolationi Christus preces addit, Ioh. 17: 1. Constantia quibus rebus recte comparetur, Eph. 3: 18. Constantinus Magnus quomodo Christo famulatus fuisse dicatur, Matth. 5: 40; Ecclesiae sua iudicia reliquit, Luc. 6: 22; eius conversio immensum auxit Christianorum numerum, Apoc. 19: 6;

exercitus eius contra Maxentium, Apoc. 15: 16. A Constantino incipiunt mille anni regnantis Ecclesiae, Act. 8: 2, Apoc. 21: 9. Constantinopolis nova Sion dicta, Apoc. 20: 9. Constantinopolitanae Ecclesiae institutum de festo natiuitatis Domini, Luc. 2: 8. Consuetudo pravorum hominum cur vitanda, Matth. 9: 13. Consuetudo vitiosa vitanda est, Rom. 6: 6, Tit. 2: 3. Consuetudinis parvis in utramque partem, Matth. 7: 13; ad bonum fortior, Matth. 11: 30, Rom. 6: 19. Consuetudinem vitiorum abruptare difficile est, Luc. 15: 7. Consuetudines easdem ubique introducere amant Apostoli, 1 Cor. 16: 1. Consulere suae saluti quomodo liceat, Ioh. 5: 3. Contemptus bonorum quantum noceat, Matth. 18: 6; Numinis Divini manifestus quid sit, Luc. 17: 10; veniam non habet, Luc. 12: 47. Contemptus signum apud Hebraeos spuere in faciem alicuius, Matth. 26: 66. Contemptus Evangelii, Vide Evangelii contemptus. Controversiae Asmonaeorum temporibus in adventum Prophetarum reiiciebantur, Ioh. 4: 25. Contumacia delinquendi animum testatur, Luc. 6: 22. Contumaciae magnae character, Ioh. 18: 7. Contumaciae in Deum exemplum in Iudaeorum Magistratu et Legisperitis, Luc. 14: 18. Contumacium certum exitium, Marc. 4: 12, Luc. 17: 26, Ioh. 8: 21.

Con-

Contumeliam ob bonam causam honori ducere magna virtus est, Act. 5: 41. **Contumeliarum vindex** Deus, Ioh. 8: 50.

Conventus Christianorum et Iudaeorum quibus diebus et cur fieri soliti, 1 Cor. 16: 2. **Conventus deserere initium** quoddam defectionis, Hebr. 10: 25.

Conversi ex Iudaeis et Gentibus pari donati fuere spiritu, Apoc. 14: 3.

Convitia bilem movent, Rom. 12: 21; non ex verbis sed ex animo dicentis aestimanda; Matth. 5: 22; negligenda sunt Christi exemplo, Ioh. 8: 49, 1 Petr. 2: 23, 3: 9.

Convivia assidua culpa non carent, 1 Petr. 4: 3; fidelium quamdiu in Ecclesiarum aedibus celebrata sunt, Matth. 26: 26; instructiora in publica vel privata laetitia adhiberi solebant, Luc. 5: 29; a Iudaeis ante diem Paschatis celebrari solebant, Ioh. 12: 2. **Conviviis idololatrarum adesse**, idololatriae species est, 1 Petr. 4: 3. **Convivio depingitur felicitas vitae alterius**, Luc. 6: 25. In convivio dilectissimi solebant recumbere in sinu principis convivii, Luc. 16: 22. **Conviviorum similitudine** exprimuntur magnae laetitiae, Apoc. 3: 20. **Convivii curator et princeps** inter se differunt, Ioh. 2: 8.

Convivis oleum affundi solitum, Luc. 7: 46.

Cophinos secum portandi mos Iudaeorum, quoties longius ab oppidis iter facerent, Matth. 14: 20.

Coptus urbs qualis, Act. 2: 10.

Coquere Sabbatho non licebat, licebat die festo, Matth. 26: 17.

Corbonas quid, Matth. 27: 6, **Corculum et Corculi quinam** Romae dicti fuerint, Matth. 10: 3.

Cor et similes partes, in quibus corporis sanitas sita est, sanitatem animam amissam non habent unde recuperent, Luc. 14: 34. **Cor sedes animi**, Matth. 15: 17; consuetudine recte agendi tutum est, Eph. 6: 14; grave quodnam dicatur, Rom. 9: 17; voluptatibus obstupefactum, Matth. 13: 15; vulneratum mortis certae indicium est, Ioh. 19: 35. **Cor pro toto animo**, 1 Cor. 2: 9; pro internis animi, 1 Petr. 3: 4. **Cor refugit**, Marc. 3: 21. — **Cordis alieni iudex esse** Petrus noluit, Ioh. 21: 15. **Cordis intimum** Deus solus novit, Ioh. 2: 25, Rom. 3: 21. **Cordis mentionem cur faciant** Moses et Prophetae in commendatione poenitentiae, Marc. 1: 4. **Cordis novi creatio promissa** Messiae temporibus, Ioh. 3: 10. **Corda quaedam caduco quam coelestis vitae pabulo magis afficiuntur**, Ioh. 6: 25. **Corda purgantur per fidem**, Rom. 3: 30. **Cordibus fide mundatis infundit Deus Spiritum suum**, Rom. praef.

Corinthus ubi sita et qualis civitas, 1 Cor. 1: 1; a Mummio excisa, a Iulio Caesare restituta, Act. 18: 1, 1 Cor. 1: 1, Apoc. 18: 6; celebris Philosophiae studio, 1 Cor. 1. **Corinthus initio pauci divites aut praeparci erant in Ecclesia**, 2 Cor. 11: 8. **Corinthus**

praecipue colebatur Venus, multaeque erant meretrices, 1 Cor. 1: 1.

Corinthus non cuiusvis navigatio est, 1 Cor. 1: 1.

Corinthii Christiani cur initio pauxillum contulerint ad iuvandos in Iudaea fratres, 2 Cor. 8: 10; plerique Pauli tempore nomine Christiani, intus Graecanici Philosophi, 1 Cor. 8: 1. Corinthii magni mercatores et navigatores, 2 Cor. 10: 15; quibus vitiis obnoxii erant, scortationem pro re illicita non ducebant, 1 Cor. 1. Eorum arrogantia et divitiae, 1 Cor. 1: 26, 4: 12. Eorum arrogantia, schismatum et seditionum causa, 1 Cor. 1: 1. Eorum ope sperabat Paulus aliquam Euangelii famam ad externos perventuram, 2 Cor. 10: 16. Eos victui et diebus legalibus quidam volebant subiicere, 2 Cor. 11: 20.

Cornelia, incircumcisorum primitiae, Act. 8: 27; et cuia, Act. 10: 1.

Cornu Hebraeis omnem potentiam denotat, praecipue regalem, Luc. 1: 69, Apoc. 5: 6, 12: 3, 13: 1, 17: 3.

Cornua pro virtutibus, Apoc. 13: 11.

Corona aurea signum victoriae, Apoc. 14: 14. Corona regni, vitae, iustitiae, Iac. 1: 12. Corona pro vita immortalis et coelestis, 2 Tim. 4: 8. Coronae duae, auditionis et operis, Iac. 1: 22. Coronarum genera, 1 Cor. 9: 25, 1 Petr. 5: 4. Coronas Deus suis imponebant Gentes, Act. 14: 13.

Corpus animi carcer, 1 Petr. 3: 19; animi instrumentum,

1 Thess. 4: 4; durius tractandum ne animo male pareat, 1 Cor. 9: 27; honorat qui caste id habet, qui aliter, dehonestat, 1 Thess. 4: 4; mortale esse potest, etiam quod non moritur, 1 Cor. 15: 53; onustum hesternis vitiis animum quoque degradat, 1 Cor. 6: 12; quale habuit Adamus, tale et in posteros sevit, 1 Cor. 15: 48; sepultum grano comparatur frequenter a Rabbini, 1 Cor. 15: 36. Corpus tribuitur consuetudini peccandi, Rom. 6: 6, Col. 3: 5; Ecclesiae et omnibus collegiis, Rom. 12: 4, Eph. 2: 16, 4: 4, Iac. 3: 2, 3: 6, morti, accidentibus etiam, Rom. 6: 6. Corpus pro doloribus corporis, Hebr. 9: 11, pro materia, 2 Petr. 3: 10; pro perpetuo vitae tenore, Luc. 11: 36. Corpus lucidum animae a Platoniciis et aliis tribuitur, Matth. 28: 9, 2 Cor. 4: 7. Corpus spirituale quale sit, in hac vita non possumus assequi, Luc. 24: 31; vice animae habet spiritum immutabilem et nunquam accessurum, 1 Cor. 15: 43. — Corporis deiectio signum venerationis regiae et Divini cultus, Luc. 4: 22, 1 Cor. 14: 25. Corporis membra et actus ad animum transferri solent, 1 Petr. 1: 13; mortalis species alia est, alia immortalis, 1 Cor. 15: 42. Corporis vitia interdum poena sunt peccatorum, Ioh. 9: 2. Corpori nihil immundum, animo sibi bene conscio, Luc. 11: 40; non ultra indulgendum quam natura exigit, Rom. 6: 12. Cor-

po-

pore bene aut male uti licet, Rom. 6: 13; etiam servientum est Christo, 1 Cor. 6: 15. -- Corpora Angelica cibi non egent, 1 Cor. 6: 13. Corpora mortuorum fasciis involvi solebant, Matth. 27: 59, Ioh. 11: 44; in specu e rupe excavato sepeliebantur a Iudaeis, Matth. 27: 60. Corpora sua comburenda, famae post mortem duraturae causa, quoniam tradiderint, 1 Cor. 13: 3. Corporum coelestium et terrenorum inter se est differentia, 1 Cor. 15: 41. Corpus Christi templum dicitur, Hebr. 9: 11, 10: 20. Eius in sepulchro situs, Ioh. 20: 12. Corpus Christi e sepulchro a discipulis subtractum fuisse fama unde orta, et eius falsitas, Matth. 28: 13. Quale fuerit post resurrectionem, Luc. 24: 31. Sumitur in Eucharistia sacramentali modo, Eph. 5: 30; significat vero communicationem per passionem et gloriae Christi, Matth. 26: 28. Quoniam id indigne edere vel bibere dicantur, 1 Cor. 11: 27. Vide porro Christi Corpus. Corvorum pulli a suis parentibus nido expulsi speciali Dei cura aluntur, Luc. 12: 24. Cons insula, Act. 21: 6. Cramosinum, Matth. 27: 28, Ioh. 19: 2. Cranium urbs Cephalleniae, Luc. 23: 33. Crassae aures, Matth. 13: 15. Cras quid evenit sit nescitur, Iac. 4: 14. Cras serum est vivere, vive hodie Luc. 12: 19. Crastinum pro omni futuro, Matth. 6: 11. Creari et creatura dicitur et-

iam de iis quae substantiae non sunt, Rom. 8: 39. Creatio Deo non adimitur si de Verbo Dei affirmatur, Ioh. 1: 3. Creatio nova quid dicatur, et cur a Deo facta, Ioh. 1: 4, Eph. 2: 10; dicitur et de vita Christiana et de ipso Christiano, 2 Cor. 5: 17; eadem die de septem inchoata qua creatio Mundi, Matth. 28: 1; quae anteacta sunt non respicit, Rom. 9: 11; eius et Mundi melioris conditor est Christus, Ioh. 17: 5. Creatio pro ordine in natura constituto, Hebr. 9: 11. Creationis externae opera habent in se imaginem creationis internae, Phil. 2: 15. Creationis Mundi cur plerumque mentio addatur, ubi de Evangelii doctrina agitur, Matth. 13: 35. Creatura per excellentiam homo dicitur, Col. 1: 23. Creatura pro hominis opere, Hebr. 4: 13; pro ordinatione, 1 Petr. 2: 13; pro universo hoc quod conspiciamus, Rom. 8: 19. Credere quid sit, Matth. 14: 31, Ioh. 2: 11, 3: 36, 5: 24, 6: 35, 7: 38, 11: 15; de augmento fidei dicitur, Ioh. 13: 19, 19: 35. Credere cum intellectu, Ioh. 2: 22. Credere Evangelio et in Evangelium, Marc. 1: 15. Credere et baptizatum esse ad salutem non sufficit, Rom. 8: 9. Credere Iesum a Deo esse missum et Evangelio credere idem est, Ioh. 17: 21. Credere nocet magis quam prodest iis qui mandata Christi non servant, Ioh. 14: 21. Credere nolentes verbo Evangelii gravissimas

D 5

poe-

- poenas ferent, 1 Petr. 2: 8. Credere nostrum Dei donum est, Luc. 17: 5. Non credere pro non satis credere, Ioh. 4: 48. Credendum nulli magis de Deo quam Deo, 1 Cor. 2: 16.
- Credentes eadem bona accipient quae Christus, 1 Petr. 1: 21; eadem via qua Christus ad regnum coeleste perveniunt, Rom. 8: 29; Filio servandos ac vivificandos dat Pater, Ioh. 10: 29. Credentium, ut oportet, privilegia, Marc. 16: 17, Ioh. 14: 12.
- Crescens Cynicus quis fuerit, Matth. 7: 6, 2 Tim. 4: 10.
- Creta ob urbium frequentiam quomodo nominata sit, Tit. 1: 5. Semper fuit valde seditiosa, Tit. 3: 2. Cretae terrae motus accidit gravis Claudio imperante, Matth. 24: 7.
- Cretenses mendaces, Tit. 1: 12. Cretensium Sacerdotes qua abstinencia commendati, Rom. 14: 2.
- Crimen falsum quasi venenatum telum dixit Cicero, Iac. 3: 8. Crimen laesae Maiestatis committebat qui civem Romanum laedebat, Act. 16: 38. Crimina eorum, qui severitatem iudicis effugerunt, Deum ultorem habent, et quando, Rom. 2: 12; gravia a Deo non condonantur nisi post vitam iam emendari coeptam, Rom. 4: 7; multa dissimulabantur vel leviter puniebantur ante Legem Moisis, Rom. 4: 15; priora per vitam meliorem obtegenda sunt, Apoc. 16: 15; quae nam consensu hominum mortem mereantur, Rom. 1: 32; tribus modis impune ferunt homines, Rom. 2: 3; vitae ab ipso vivendi genere discrevit Christus, Luc. 3: 13. Criminum cum debitis pecuniariis similitudo, Act. 7: 60. Criminum recordari dicitur Deus ubi ea punit, Apoc. 18: 5. Criminum atrocium reos indicare tenebantur Iudaei, celantibus vero dirae imprecabantur, Ioh. 11: 57. Graviorum rei quomodo habiti in primitiva Ecclesia, 2 Cor. 2: 6.
- Crispus Archisynagogus, Act. 18: 8, 1 Cor. 1: 14.
- Crux pro quovis incommodorum genere, Matth. 10: 38. Crucis aut patibuli poena apud Hebraeos non erat, Gal. 3: 13. Poena Romani iuris, Matth. 10: 38, 27: 23, Ioh. 18: 32. Etiam Persis usurpata, Matth. 10: 38. Supplicium ignominiosissimum, Matth. 10: 38, 27: 23, Gal. 3: 13, Phil. 2: 8. Poena latronum, Matth. 27: 38. Crux complementum est status humilis Christi, 1 Ioh. 4: 3. Arbor semper fructifera, Apoc. 22: 2. Christo irrogata tanquam seditionis auctori, Matth. 27: 26. Iuncta Euangelio Iudaeos cur offenderit, Rom. 9: 32. Crux Christi causa nobis optimarum actionum, Apoc. 22: 2; fundamentum praedicationis, 1 Petr. 2: 24; imperatorio more praetulit titulos gentium nondum quidem subactarum sed brevi subigendarum, Matth. 27: 37. Crux dicitur quicquid Christi causa ferimus, Gal. 4: 11. Crucis evitandae causa Iudaismus et Philosophica instituta

ta a quibusdam inuenta sunt in Ecclesiam, 2 Tim. 2: 17. Crucis mors lenta, Ioh. 19: 31. Crucis sermone gentes ad Deum convertuntur, Apoc. 22: 2; plures quam Philosophorum dogmatibus ad probitatem perducti sunt, 1 Cor. 1: 20. Crucem nostram nos portare debere post Christum conspicuo signo adumbratum in Simone Cyrenaioco, Matth. 27: 32. Cruce intelligitur doctrina cruce sancita, Eph. 2: 16.

Crucifigere iterum Christum quid sit, Hebr. 6: 6, 10: 29. Crucifigendus crucem prius portabat, Matth. 27: 32. Crucifixorum corpora aliquandiu in crucibus servabantur ostentui, Matth. 27: 58.

Crucifragium poena distincta a cruce, Ioh. 19: 31.

Crystallus puritatem denotat, Apoc. 21: 11.

Crystallinis honor quidam habetur sollicite tractando, 1 Petr. 3: 7.

Cubicularii quale officium, Act. 12: 20.

Calmen unde dicatur, 1 Cor. 3: 12.

Culpa impiorum aggravatio pios consolatur, Ioh. 15: 23.

Culpa vestigia post emendationem quotidie opus habent Divina miseratione, Luc. 17: 7. Culpam auget quod mente diversum dicente homo consentiat peccato, Rom. 7: 20. Culpam suam agnoscere expedit homini etiam post annuntiatam remissionem, Luc. 15: 21.

Cultro Levitico cur sermo Dei comparetur, Hebr. 4: 12.

Cultus Dei non in donis et victimis sed in pia ac recta

voluntate situs est, Matth. 5: 23; omnis per iuramentum exprimi solet, Rom. 14: 11; quis optimus dicatur Pythagoreis, Matth. 5: 48. Cultus falsorum Numinum cur illicitus, 1 Petr. 4: 3. Cultus Israëuitarum ab Assyriis deportatorum praeparatio ad Euangelium, Hebr. 13: 15. Cultus Leviticus umbratilis erat, Hebr. 8: 5. Eius pars praecipua circa altare victimarum versabatur, Hebr. 13: 10. Enm Deo esse gratissimum, error inutilis, Hebr. 9: 9. Cultus tenuitate in Christo non offendeantur Samaritae, Ioh. 4: 42. Cultum omnem externum in rebus mediis esse, dogma Christismo multum nocens, Matth. 24: 11. Cultum peragere, Act. 9: 6. Cultum unius Dei soli ferme Iudaei profitebantur, Luc. 7: 5. Cultu corporeo cur Deus nec per se nec praecipue delectetur, Ioh. 4: 24, 16: 3.

Cultura animae culturae agri comparata, Ioh. 15: 1.

Cumanus Iudaeorum Procurator, Matth. 24: 7.

Cupiditas per Evam signata, Iac. 1: 15; de se nil nisi pravam producere potest, 1 Ioh. 2: 16. Odiorum et dissidiorum causa, Iac. 4: 1. Cupiditates carnis cur Legi subiici nequeant, Rom. 8: 7; fraenum si absit ducunt ad peccatum, Rom. 6: 12; pabulum morti praebent ipsum hominem, Rom. 7: 5; pugnant cum bono animae, 1 Petr. 2: 11. Cupiditates a Deo alienas fugare a nobis debemus, Hebr. 11: 34. A

cu-

- cupiditatibus suis nebulones, a ventis nebulae agitantur, 2 Petr. 2: 17.
- Cura pietatis nobis omnino necessaria, Luc. 10: 42. Cura sequitur crescentem pecuniam, Matth. 19: 22. Curam atque tutelam Dei singularem suis Christus precatur, Ioh. 17: 15. Curam nimiam rerum corporalium Christus improbat, Matth. 8: 22, Luc. 12: 15. Curam nostri Deus agit, 1 Petr. 5: 7. Curae leves loquuntur, ingentes stupent, Apoc. 11: 15.
- Curiosi hominis descriptio, Luc. 24: 12. Curiosi quam studiose fugiendi, 2 Thess. 3: 2.
- Curiositas humani ingenii quatenus sit, 1 Thess. 5: 1. Eidei cedere debet, 2 Petr. 3: 16. Curiositatis humani ingenii exemplum in Petro, Ioh. 21: 20. Curiositati inservire non vult Deus potentiam suam, Luc. 23: 8.
- Currere cursum, Hebr. 12: 1.
- Currus Dei et Christi nubes est, 1 Thess. 4: 17.
- Cursus laborem magnum et assiduum significat, Act. 20: 24. Cursus naturae, Iac. 3: 6.
- Cuspius Fadus Iudaeae Praeses Theudam impostorem capite plectit, Matth. 24: 5.
- Custodia pro custodibus, Matth. 27: 65. Custodia erat sexaginta militum, Matth. 27: 65; Romanorum militum ad templi praesidium missa parabat Sacerdotibus, Matth. 26: 45, 27: 65; salvo tamen Praesidis honore et actorum relatione, Matth. 28: 11.
- Custodes in Templo etiam nocte vigilabant, Apoc. 3: 3.
- Cybeles nomine quid intelligat Varro, Rom. 1: 25.
- Cylonium piaculum, Matth. 27: 25.
- Cymbala pleraque ex argento, 1 Cor. 13: 1.
- Cynici incestum putabant rem mediam, 1 Cor. 5. Cynicum agere quid sit, 1 Cor. 13: 5.
- Cyprianus martyr audita damnatione sua Deo gratias egit, 1 Petr. 3: 15. Cypriani iudicium de lapsis recipiendis, Hebr. 6: 6.
- Cyprus et Cyrene Aegyptio regno diu connexa, Act. 11: 20. Cypro qui praeerat quomodo appellatus, Act. 13: 7. In Cypro multi erant Iudaei Apostolorum tempore.
- Cypselidae et Bacchiadae Corinthi genere nobiles, 1 Cor. 1: 26.
- Cyrenaica quam multis Iudaeis frequentata, Act. 6: 9.
- Cyrus Christi figura, Rom. 11: 26. Non fuit idololatra, Eph. 3: 10. Iudaeos in patriam restituit. Cyri caput demissum in utrem plenum sanguinis, Apoc. 16: 6. — Cyri iunioris liberalitas erga Praesides provincias bene administrantes, Matth. 25: 21.

D.

Daemon religatur et concluditur ne noceat, Apoc. 20: 3; terrenis curis se admiscere solet, Iac. 3: 15. Daemonis nomen cur ab Hellenistis Spiritibus noxiis tantum tributum sit, Matth. 4: 24.

Daemones aves appellantur a Iudaeis, Matth. 13: 19. Dominium usurpant in Iudaeos et Christianos Apostatas; Marc. 5: 10. Fugabantur prius nomine Dei Israelis, nunc nomine Iesu Nazareni, Matth.

12: 27, Luc. 10: 17. Locis desertis gaudent, Matth. 12: 43, Apoc. 18: 2. Multi saepe unum hominem obsident, Luc. 8: 2. Nisi humana aut bestiarum corpora obsideant, in aëre ferme vagantur, Luc. 8: 31. Per nomina falsorum Deorum homines a vero Deo abducunt, 1 Cor. 10: 20. Se saepe in varias formas transformant, 2 Cor. 11: 14. Terreni suggerunt appetitus crassiores, aërei vero subtiliores, Eph. 2: 2. Unde multa praedicere et stupenda edere possint, 1 Cor. 12: 2. — Daemonum genera multa, 2: 2. Apparentium species tactum non patitur, Luc. 24: 39. Daemonum legio, Luc. 2: 13. Daemonum princeps Deus huius seculi cur vocetur, 2 Cor. 4: 4. Cur Pater generis Diabolorum, Ioh. 8: 44. Ipse Adamum non decepit sed aliquis ab eo submissus. Satan et Diabolus eximie dicitur, Matth. 25: 41. Daemonum principis vi ac potestate pro ultimo remedio incantatores adversus malos Spiritus atebantur, Matth. 12: 24. Daemones aliorum Daemonum vi coactos aliquafacere, suppositio Pharisaeorum a Magis accepta, Matth. 12: 25. Daemones morbos hominibus immittere opinio Iudaeorum vetus, Luc. 13: 11. Daemonia subiiciuntur cuilibet credenti, Marc. 16: 17. Eorum carcer ubinam sit, Luc. 8: 31. Daemoniorum imperii casus, Luc. 10: 8. Daemoniaci plerumque furore simul corripiantur, Marc. 5: 15, Ioh. 10: 20. Ner-

vorum convulsiones perpeti solent, quas sequitur oris despumatio, Marc. 1: 26. Quidam per intervalla vexantur a Daemone, Marc. 9: 25.

Dalmatia Italiae obiacet, 2 Tim. 4: 10.

Damascus sub Arabum erat regno Pauli tempore, 2 Cor. 11: 32, Gal. 1: 17. Prima gentium, cui Paulus Euangelium annuntiavit, Gal. 1: 17. Commorabantur ibi multi Christiani, Act. 9: 19.

Damnare in alio non debet quis, quod sibi permittit, Ioh. 7: 24. Damnat se vir potens, qui furenti plebi serviliter morem gerit, Ioh. 19: 4. Damnasce mundum Noë cur dicatur, 2 Petr. 2: 5. Damnari nemo poterat Lege Mosis nisi causa per testes duos probata, 1 Tim. 5: 19. Damnati apud Iudaeos et Romanos ad supplicium ducebantur extra urbem vel castra, Matth. 27: 32. Eorum corpora non aliter sepeliuntur, quam si fuerit petatum et permissum, Matth. 27: 58. Damnatorum ad bestias sors erat omnium infima, 1 Cor. 4: 9.

Damnatio cur pro morte dicatur, Rom. 5: 16. A damnatione rei statim sacris vesici Hebraeis non licebat, Ioh. 18: 28.

Damnum ad tempus facere maximum interdum est lucrum, Luc. 21: 18; intelligitur post subductas rationes, Luc. 21: 18; non accipit qui melior fit, 2 Cor. 7: 9; semper metuendum est, Matth. 24: 42; unde aestimandum sit, Luc. 6: 35.

Dan

Dan tribus ad unam familiam
Hussim recidit, quae et ipsa
ante Esdrae tempora bellis
interit, Apoc. 7: 5.

Daniel Christi figura, Apoc.
5: 5. Ab Angelo tempus
inquisivit liberationis per
Christum, 1 Petr. 1: 11.
Praedixit eversionem Hierosolymorum per Titum, Matth. 24: 15. Eodem tempore ad Danielelem foveae leonum inclusum venit Darius, quo mulieres ad Christi sepulchrum, Luc. 24: 1. Danielis encomium, Matth. 24: 15. Obsignatio in leonum spelunca imago fuit obsignationis corporis Christi in sepulchro, Matth. 27: 66. Oracula Christi temporaspectantia Iudaeis non Chaldaeis tradita sunt, Matth. 2: 1. Vaticinium de imperio aeterno in Christo impletum est, Act. 10: 36. Danielis versio Graeca Theodotionis est, non LXX, Matth. 24: 15.

Dare pro promittere daturum, Ioh. 13: 3, 17: 2. Dandi verbum saepe cum effectu intelligitur, Ioh. 6: 37, 65, 17: 2, 11; interdum sine effectu, 2 Cor. 6: 1, 10: 5. Dat qui per alium dat, Ioh. 6: 11. Dare corpus dicitur qui vexandum aut occidendum praebet, Ioh. 6: 51. Dare se Christo est credere, Ioh. 6: 45.

Daricorum nomen unde, Matth. 22: 20.

David quare appellatus πα-
τριάρχης, Act. 7: 8. Christi
typum gessit, Matth. 1: 22,
26: 38, 27: 11, Luc. 24: 26,
Ioh. 10: 11, 13: 18, 15: 25,
18: 1, 8, 19: 24, Act. 2: 26,
Rom. 15: 3, Hebr. 1: 3, 2: 12.

Annis ferme quadraginta re-
gnavit, Act. 13: 20. An
Absalomo veniam dederit,
Matth. 27: 15. Convivia gen-
tilitia semper Bethleemi ce-
lebrare solitus erat, Ioh.
7: 42. Cur labi permissus,
1 Tim. 1: 16. Panes propo-
sitionis comedendos a quo
acceperit, Marc. 2: 26. Quos-
nam Reges et gentes sube-
gerit, Luc. 1: 33, Hebr. 11:
33, Apoc. 22: 16. Quomo-
do distribueret Sacerdotum
functiones, Act. 1: 25. —
Davidis dominus nemopotest
esse nisi coelestis et aeter-
nus, Hebr. 7: 17. Davidis
filius Christus dicitur, Matth.
1: 1, Ioh. 7: 42. Davidis
liberatio a vi Saulis figura
liberationis a corpore pec-
cati, mundo, morte, Dia-
bolo, Luc. 1: 71. Pugna cum
Goliath et evectio in reg-
num cuius rei figura fuerit,
1 Cor. 1: 28. Eius sepulchri
locus, Act. 2: 29. Davidis
oris Spiritus Sanctus quis-
nam, Act. 4: 25. Davidis
urbs solium Messiae promis-
sum, Luc. 24: 47. Davidi la-
cernam dedisse dicitur Deus,
multo post mortem eius tem-
pore, Gal. 3: 18.

Debere quis proprie, quis im-
proprie dicatur, Rom. 15: 27;
servi Dominis possunt non
quidem civiliter sed natura-
liter, Phil. 19.

Deborae hymnus qualis, 1
Cor. 14: 26.

Decalogus Angelis tribuitur,
Ioh. 12: 29. Non omnia de-
licta, quae lex civilis, pu-
nit, sed in quoque genere
summa tantum comprehen-
dit, Matth. 5: 27, 33. De-
calogi praeceptorum divisio
et

- et differentia, Eph. 6: 2.
 Decem homines facere Ecclesiam Matth. 18: 17.
 Decembris dies 25 ex instituto Ecclesiae Romanae habetur pro natali Domini, Luc. 2: 8.
 Deceptores quinam perniciosissimi, 1 Ioh. 2: 21.
 Decimae Pharisei etiam ea subiiciebant quae controversi iuris erant, Matth. 23: 23, Luc. 18: 12. Decimam de praeda Deo dare mos vetustissimus, Hebr. 7: 2. Decimas accipere a popularibus alicuius dignitatis est, Hebr. 7: 5.
 Decretum Dei dicitur esse definitum de eventu, non de actionibus hominum, Luc. 22: 22. Decretum Dei de Christo exaltando, Luc. 24: 26, Ioh. 3: 14; de vocatione gentium Deus per Iesum apernit, Act. 10: 36. Decretum Dei benevoli de piorum malis, Hebr. 12: 6. Decretum Dei Patris generale quid, Ioh. 6: 39. Decreti Divini in mysteriorum revelatione aequitas et sapientia, Matth. 11: 26; peremptorii exemplum, Luc. 10: 20, Hebr. 3: 19. Decreto, excludente omnem actum humanae voluntatis, numerus servandorum non est definitus, Luc. 13: 24. Decreto non parum ponderis adfert concursus sententia, Act. 15: 24. Decreta Dei diversi sunt generis, Luc. 2: 34, Eph. 1: 5. Decreta firma et immutabilia Deo soli tribuuntur, Ioh. 6: 6. Decreta Apostolorum qualia comparatione praeceptorum Mosis, Act. 16: 4.
 Decumandi vox ad res et ad personas refertur, Hebr. 7: 5. Decumatio legionum monstrat quid omnes meruerint, Luc. 13: 2.
 Decuriones, Matth. 27: 57, Luc. 19: 47. Decurionum primi quomodo appellati et quot in singulis civitatibus, Act. 13: 50.
 Decurrere laborem, Hebr. 12: 1.
 Defensio etiam est ubi factum negatur, Act. 22: 1. Defensio ab ultione differt, Matth. 5: 39. Armata adversus publicam potestatem illicita est, Matth. 5: 40, 26: 52. Defensioni quando silentium praestet, Matth. 26: 63.
 Deficientes voluntarie a fide Christiana per nullas victimas iuvabuntur, Hebr. 10: 27.
 Defectio a Christianismo quantum sit peccatum, Hebr. 6: 6. Cui rei comparetur. Defectionis initium desertio conventus, Hebr. 10: 25.
 Defectores fieri possunt qui iam acceperunt Spiritum Sanctum, Hebr. 6: 6, 10: 29.
 Deiotarus a Senatu Romano Rex appellatus, Act. 17: 7. Ei in multa senectute urbem condenti quid dictum fuerit, Matth. 20: 6.
 Deletorum e libro vitae nulla habebitur ratio, Apoc. 20: 12.
 Delicati quinam vocabantur, Rom. 2: 1.
 Delicii studentes pietatem negligunt, Heb. 13: 9.
 Delictum facere dicitur qui causam delinquendi dat sua culpa, Marc. 10: 11. Delicta minora sacrificiis expiabantur, maioribus mulcta aut verbera indicebantur, maximorum poena mors erat apud

- apud Hebraeos, Luc. 6: 22, 15: 2. Delicta parentum etiam suppliciter agnoscere praecipitur Hebraeis, Matth. 27: 25. Delictorum tria genera, infortunia, peccata, iniuriae, Luc. 23: 34.
- Delirandi vox cui rei propria, Luc. 9: 62.
- Demas quale nomen, et cujas, Col. 4: 14, 2 Tim. 4: 10.
- Demetrius Rex ius confugii concessit Templo Hierosolymitano, Matth. 24: 15. Eius insolentia, cum Diis se aequaret, coelitus notata, Matth. 27: 51. Demetrii apud Livium poenitentia quae, Act. 25: 11.
- Democritus interfectores maleficorum innocentes pronuntiat, Matth. 5: 43.
- Demonstratio Spiritus et virtutis, quae erat in Apostolis, omnibus demonstrationibus praestat, 1 Cor. 2: 4.
- Denarius diurnum est stipendium, Matth. 20: 2, Apoc. 6: 6. Est nummus quo tributa solvi solebant, non tributi modus, Matth. 22: 19.
- Dendrophori, professio gentilitia, Apoc. 13: 17.
- Dentes leonis, proverbiale est, Apoc. 9: 8.
- Dentibus frendere, gestus vehementer irascentium, Act. 7: 54.
- Depellere a communione vel de Ecclesia, Luc. 6: 22.
- Deponere eius est proprie qui dominium rei habet, Luc. 23: 46.
- Depositum cur vocetur Evangelica doctrina, 1 Tim. 6: 20.
- Depositum duplex, Dei apud nos, et nostrum apud Deum, 2 Tim. 1: 12. Depositum qui abnegant infames sunt
- apud omnes gentes, 1 Tim. 1: 18.
- Deprecatio humilis Deo magis placet quam externa sanctimonia cum confidentia superba, Luc. 18: 14.
- Deprecatores quid facere soleant, Luc. 23: 34, Philem. 1, 2.
- Deputationis arborum usus, Ioh. 15: 2.
- Descendere dicuntur, qui ab Hierosolymis mare versus eunt, Act. 24: 1, 25: 5. E coelo dicitur Christus, quia a Deo singulariter missus est, Ioh. 6: 38, 41. Deus dicitur, quoties magni aliquid dicturus est aut factururus, Apoc. 10: 1. Descendere in abyssum, Luc. 8: 31.
- Desciscentium a Divinis legibus descriptio, Rom. 1: 31.
- Desertum comparate pro oppidis minoribus et provinciis, Apoc. 12: 6. Gehennae aliquando respondet, Hebr. 3: 17. Deserta Pseudo-Christorum et impostorum refugio, Matth. 24: 26.
- Desertores civilis societatis cur Christiani dicti fuerint, 1 Petr. 4: 4. Desertorum a Legis professione apud Iudaeos poena, Matth. 26: 28, Luc. 6: 22.
- Desiderium bene vivendi non sufficit ad salutem, 1 Ioh. 3: 7, 18.
- Desideria maxime naturalia quaeenam sint, Matth. 26: 41; naturalia vivendi, evitandi dolorem et probra, in Christo fuere, Ioh. 12: 27.
- Dencalion Noae comparatur, Matth. 24: 39.
- Devovendi se formula frequens in Veteri Foedere, Matth. 26: 74. Devovendi

se

se et liberos mos vetus fuit, Matth. 27: 25.

Deus cur solus sapiens dicatur, Rom. 16: 27. Dicitur Christi Deus et Pater eximie, et per ipsum noster, Rom. 15: 6. Esse dicitur ubi maxime mira operatur, 1 Cor. 14: 25. Est immutabilis etiamsi consiliorum eius exitus conditionate suspendatur, Luc. 7: 30. Est invisibilis, Ioh. 1: 1, 1 Ioh. 4: 12. Est ubique, Ioh. 4: 21. Fidelis in comminationibus et promissis, 2 Tim. 2: 13. Figulus dicitur Platoni, Rom. 9: 21. Formam humanae similem non habet, nedum peiorum animalium, Rom. 1: 23. In coelo cur potius esse dicatur quam alibi, Matth. 5: 16. Non est surdus ad iustas preces, Ioh. 9: 31, Iac. 1: 5, 5: 16. Nostra opera beatior fieri non potest, Luc. 17: 7, Act. 17: 25, 1 Tim. 1: 11. Omnium Dominus, piorum Deus, Luc. 1: 68. Patrem quo sensu se dicat, Luc. 3: 38. Pater Spirituum cur dicatur, Act. 17: 25. Prodigus non est potentiae suae, Luc. 23: 8. Qua nota distinguatur a Diis falsis, Act. 14: 15. Quomodo membra habere dicatur, Matth. 8: 11. Quomodo dicatur nobiscum esse, Matth. 1: 22. Quo sensu dicatur Deus alicuius, ac nominatim Abrahami, Isaaci et Iacobi, Matth. 22: 32, Rom. 1: 8, Hebr. 11: 16, Apoc. 21: 7. Non vocatur Deus cuiusquam ante vitae huius exitum, Matth. 22: 32.

Deus ad affligendos bonos et malos quorum opera utatur,

Apoc. 9: 11. Ad calculos vocandus non est, Luc. 17: 7. Alia vult praecedant alia consecretant, Luc. 2: 34. Alternis beneficia praestat, et officia exigit, Matth. 13: 58. Ante Christi tempora neminem admisit ad arcana sua pernoscenda, 1 Cor. 2: 16. Arcana sua non revelat nisi se amantibus, id est, inquirerentibus, 1 Cor. 2: 9. Ariolationes novit in veri testimonium trahere, Matth. 2: 1. Bene utenti datis dat plura, Act. 10: 3. Beneficia sua cumulatus implet quam verba ferunt, Matth. 11: 5, Marc. 8: 31, Act. 15: 16. Beneficiorum suorum rationes nemini reddere tenetur, Rom. 9: 1, 11: 36, Hebr. 2: 4. Christum, Mosem et Aaronem quo sensu dicatur fecisse, Hebr. 3: 2. Cordis munditiam ut efficit, ita et laude et praemiis prosequitur, Rom. 2: 28. Cum foenore redditurus est piis si quid eorum ad tempus intērit, Luc. 21: 18. Cum ignoscit, causas primarias et finales habere solet, 1 Tim. 1: 16. Cur ex unius semine totum genus humanum produxerit, Act. 17: 26. Cur omnibus bene velit, 1 Tim. 2: 5. Debitor noster non est nisi ex misericordiae promissione, Luc. 17: 7. Deserit qui ipsum deserunt, Rom. 1: 24. Est in nobis per operationem, nos in Deo per obedientiam, 1 Ioh. 4: 13. Etiam in animis regnat, Luc. 7: 14. Exhibere potest quae non conspiciamus, Hebr. 11: 3. Facile efficit difficilima quaeque, Marc. 10: 27.

E

Fe-

Fecisse dicitur quod facere decreverat; Hebr. 2: 10. Flagitiis exaequat poenas, Matth. 23: 35, Ioh. 3: 17. Hominem totum sibi poscit, Matth. 6: 33, 1 Cor. 6: 20, Apoc. 3: 2. Homini iram cum remittat, non statim omnia tolluntur: quae medicinae aut poenae temporalis rationem habent, Luc. 1: 18. Homines cur creaverit, 1 Cor. 8: 6. Homines singulos curat, animantium vero tantum genera, Iac. 4: 4. Honorem suum extraneo non concedit, Ioh. 5: 23. Idolatriam dissimulasse cur dicatur, Act. 17: 30. Illustrat eos, qui vitiis suis non patrocinantur; Ioh. 7: 17. Inevitabiles vobis non iniicit necessitates ad peccandum, Iac. 1: 13. In nobis coronat sua dona, Luc. 19: 16. In nobis summa benignitate sevit vitae melioris studium, Luc. 17: 7. Interpretatur facta et dicta hominum non ut ipsi volunt, sed ut aequum est, Matth. 23: 29. Ipse solus scit quid suae bonitati ac severitati conveniens sit, Rom. 9: 17. Iuste agit cum omnibus imperiis et hominibus, Apoc. 16: 5. Libera vult obsequia non coacta, Act. 26: 19, Apoc. 22: 11. Magna providentia curavit ut novae terrae patescerent, gente aliqua exandare incipiente, Act. 17: 26. Meminisse populi sui quando dicatur, Luc. 1: 54. Mens aeterna et optima cum sit, mentem potissimum spectat, Rom. 2: 28, 10: 12. Multis unius pii hominis causa benefacit,

Act. 11: 14. Natura Dei ex operibus, doctrina ex praedicationibus cognoscitur, Rom. 1: 21. Neminem excludit, Act. 28: 30. Nil frustra facit, 2 Tim. 3: 16. Non fallit, si nos eum non fallimus, Gal. 3: 20, Hebr. 6: 18, 10: 23. Non ignoravit futuros qui veri doctrinam crudeli odio insectarentur, Luc. 22: 22. Non tantum de actionibus, sed et de cogitationibus et consiliis hominum iudicat, Hebr. 4: 12. Non tantum se bonam ostendit, sed et bonos facit sibi credentes, Rom. 3: 26. Non omnes quos indurat, in perpetuum indurat, Rom. 11: 8. Nos prior dilexit, Ioh. 3: 16. Nos vocavit, 1 Petr. 2: 9. Omnia fecit nostri causa, 1 Tim. 1: 2. Omnium salutem desiderat, sed impiorum intima studia vult detegi, Luc. 2: 34. Deus omnia efficere potest in usum confidentium, Marc. 9: 23. Operatur in nobis et velle et perficere, Phil. 2: 13. Patitur interdum ad tempus amicos suos improborum iniuriis vexari, Luc. 18: 7. Poenitentiam non omnibus qui petunt, sed quibus vult, concedit, Act. 8: 22. Poenas luentibus impiis virtuti sua praemia conservat, Luc. 17: 29. Pravorum hominum facta sua dispensatione dirigit, Matth. 27: 9. Promissionibus cur addiderit iusurandum, Hebr. 6: 13. Opifex mundi, Apoc. 14: 8. Pulchrum creavit mundum, sed caducum, Rom. 8: 20. Qua conditione det Spiritum suum, Rom. 8: 11. Quando

do adscendere, quando descendere dicatur, Act. 7: 34. Quando alicui adesse dicatur, Ioh. 3: 2. Quia omnipotens est, effectum dat quod vult, Act. 4: 28. Quid in homine respiciat, Matth. 20: 16. Quomodo dispensationes suas temperet, Matth. 11: 25. Quomodo nos confirmet, 1 Cor. 1: 8. Quos pro filiis habeat, Rom. praeft. Quot modis voluntatem suam patefaciat hominibus, Matth. 1: 20. Repensat bona et mala facta, Hebr. 11: 4. Rimulis quibusdam penetrare solet in aulas sibi aliquin nimium praeclusas, Luc. 8: 3. Saepe ea mala cur permittat ad quae homines sua sponte feruntur, Matth. 24: 6. Scrutator cordium solus est, Marc. 2: 7, Luc. 16: 15, Act. 1: 24. Semper cum vivat, semper etiam poenas sumere potest, Hebr. 3: 12. Semper et ubique adest piis, Act. 7: 29, 17: 17, Iac. 1: 17. Semper operatur, Ioh. 5: 17. Se diligentes non potest non summe diligere, Rom. 8: 28. Spiritum suum dat, ut arrhabonem vitae aeternae securit, Rom. 8: 11. Spiritu suo facit, quod homines verbis et exemplis, Rom. 16: 25. Statim exaudit, at non statim dat, 1 Ioh. 5: 15. Sub qua conditione orandus sit, Rom. 1: 10. Summum bonum praecepta sua spernentibus non dat, Rom. 8: 13. Tarditatem supplicii gravitate compensat, et cur, Matth. 23: 32. Temporibus ultionis puniendorum mentes occaecat, Matth. 24: 16.

Ubi plus contulit, plus etiam exigit, Rom. 3: 20. Verbum suum apud nos, nos spiritum nostrum apud Deum deponimus, 2 Tim. 1: 12. In Veteri Testamento omnia per Angelos, in Novo per Christum maxima, minora per Angelos exsequitur, Apoc. 5: 2. Ultra vires neminem tentat, 1 Cor. 10: 13. Deus conspicitur in operibus, et apertissime in Filio, 1 Tim. 1: 17. Cur clementem et beneficium se ostendat per et propter Christum, Eph. 1: 6. Cur Iudaeis permiserit de Christo agere quae vellent, Act. 2: 23. Cur sanare non velit nisi in Christum credentes, Rom. 9: 19. Cur voluerit prophetias impleri in Messia magis ad verba, Act. 2: 25. Iesum resuscitando e mortuis maximum eius doctrinae testimonium praebeuit, Act. 17: 31. In Christo aestimatus est triginta siclis a Pontificibus, Matth. 27: 9. In Christo restituit domum Davidis, Act. 15: 16. Per Christum ostendit et potentiam suam ad homines convertendos et sapientiam, 1 Cor. 1: 24. Per Christum regnat semper, ibi vero eximie ubi libere praedicatur Euangelium, Col. 4: 11, Apoc. 11: 15. Per Filium noscitur, Ioh. 5: 37. Post Christum missum noluit aliam salutis esse viam quam per Christum, Act. 11: 14, 2 Ioh. 9. Tempora Messiae ob oculos habuit in omnibus actionibus prisci seculi, 1 Cor. 10: 11. Voluntatem suam nobis per Christum

testatam fecit, 1 Cor. 2: 1. Deus cur exiguam terram dederit Iacobi posteris, et primum decem, deinde duabus tribus spargi siverit in oras longinquas, Act. 15: 18. A Iudaeis desertus vicissim ipsos abdicavit a tutela sua, Rom. 3: 5. Fecit in Iudaeis, quod fieri solet in rationibus putandis, Rom. 9: 28. Id perinde aestimat quasi secum iurgati essent Israëlitae altercantes cum Mose et Aarone, Hebr. 3: 8. Israëlitae eximia quadam semper prosequitur misericordia, Luc. 1: 55. Iudaeos invitare voluit ad obedientiam Euangelii etiam exemplo Gentium barbararum, Matth. 24: 14. Propitium se ostendebat populo, praesentiae suae signum ostendendo inter Cherubinos, Hebr. 9: 5. Quibus temporibus et modis Hebraeorum Patribus locutus fuerit, Hebr. 1: 1. Se saepe clementem Israëlitis ostendebat propter Abrahamum, Isaacum et Iacobum, Eph. 1: 6.

Deus post resurrectionem suam Christus primum appellatus fuit, Ioh. 20: 28. Deus nunquam vocatur Christus a Paulo ubi Patris est mentio, 1 Cor. 7: 6. Dei nomen Patri, Domini Filio tribuit Paulus cum de utrisque loquitur, Rom. 9: 5. Dei nominis duplex significatio, Rom. 3: 29.

Deus nullus apud Romanos colebatur, nisi ex decreto Senatus, Act. 16: 21, Apoc. 17: 3. Deus regnavit, in Psalmis semper aliquid magnum significat, Apoc. 19: 6.

Dei actiones non videmus, sed ex operibus cognoscimus, Rom. 1: 20. Arbitratu eius liberrimo miracula dispensantur, Luc. 4: 26. Beneficentia eius summa temporibus Apostolorum unde maxime intelligi possit, 1 Cor. 14: 26. Bonitas in dissimulandis et transmittendis peccatis, Rom. 3: 25. De potentia eius dubitant, qui Deum nihil aliud esse quam ipsam naturam putant, Rom. 4: 21. De essentiali eius praesentia opiniones variae, Act. 17: 27. Dona eius finem nesciunt, Marc. 16: 17. Eius filii sunt omnes homines, ortu et animo, Luc. 15: 19, Act. 17: 28. Honor eius ne ullo nostro facto laedatur, cavendum, 1 Cor. 10: 31. Honor eius purissimus in quo cultu situs sit, Act. 17: 29. Eius in homines benevolentia, Matth. 25: 41, Ioh. 6: 45, Act. 14: 17. Eius iudicium cur nemo effugere possit, Rom. 2: 3. Iudicii eius adversus Pharaonem ratio, Rom. 9: 17. Iudicia eius quatenus dicantur, Matth. 5: 22. Iudicia eius atrocia cur maxima beneficia praecedant, Act. 2: 16. Laudes canendo solebant pronuntiari, 1 Cor. 14: 15. Maiestas eius maxime conspicitur in operibus naturam superantibus, Ioh. 11: 40, 1 Cor. 4: 20. Mandatum decretis Sapientum praeponendum est, Act. 11: 3. De misericordia eius nunquam desperandum, 2 Cor. 2: 11. Dei nomen cum possessivo casu adiuncto quid significet, Matth. 22: 32. In ver-

bis

bis saepe subintelligitur, Matth. 17: 23. Gentibus incognitum, et Iudaeis vulgo pronuntiare non licebat, Act. 17: 23, Iac. 5: 12. *Τετραγάμματος* cur Iudaei pronuntiare desierint, Matth. 22: 44. Quamque varie a variis gentibus expressum fuerit, ibid. Dei osores quinam recte dicantur, Rom. 1: 30. Dei proprietates omnes ex solo foedere Sinaitico metiebantur Iudaei, Luc. 15: 2. Regnum hic inchoatur, consummabitur post resurrectionem, Act. 8: 12. Dei res dicantur quae eximiae sunt, Act. 7: 20. Dei sumus iure creationis et redemptionis, Ioh. 17: 9, 1 Cor. 6: 20. Verbum exemplar hominis, Ioh. 1: 10. Verbum eius et Spiritus dicuntur membra, pignora et instrumenta Dei Latinis, Ioh. 1: 3. Dei efficaciter agentis signum, Act. 4: 31. Eius epitheta, Eph. 1: 17, 1 Tim. 6: 15. Dei est omne quod possumus, Luc. 17: 7. Dei est incrementum dare plantatis et rigatis, Marc. 16: 20, 1 Tim. 2: 4. Dei proprium est dimittere peccata, Marc. 2: 7.

Dei bonitas; caet. Vide Bonitas Dei.

Dei cultus, vide Cultus Dei.

Dei sedes dicitur Coelum tertium, vide Coelum tertium.

Deo credere minoris non constat quam Christo credere, Rom. 9: 32. Deo credit qui Christo credit, Hebr. 3: 12. Deo cur honos debeatur, Rom. 1: 21, Eph. 1: 6. Deo fidendum, non vero divitiis, 1 Tim. 6: 17. Deo gloriam

dare quis dicatur, Rom. 4: 20. Deo in perpetuum sepositi abstemiam vitam vivere iubentur, Luc. 1: 15. Deo nitendum et Deo omnia accepta ferenda, Rom. 3: 27. Deo omnes non sunt exosi, qui in incommodis versantur, 2 Cor. 1: 4. Deo omnia esse possibile, etiam gentibus cognitum, Matth. 19: 26. Deo omnia possibile esse quo sensu dicatur, Luc. 1: 37. Deo Patri ut principi causae tribui solet resurrectio Christi, Rom. 8: 11. Ei per mortem Christi quomodo reconciliati sumus, Rom. 5: 10. Deo quae competunt verba, sensu quodam subordinato interdum hominibus tribuuntur, 1 Tim. 4: 16. Deo quae in Veteri Testamento, eadem Christo in Novo tribui solent, 1 Ioh. 1: 52, Apoc. 1: 7. Deo reddimur similes non maiestate sed bonitate, Ioh. 1: 13. Deo servit, qui bonitati rebusque honestis servit, Rom. 6: 22. A Deo descendere quaenam dicantur, Apoc. 21: 2. A Deo fieri quod apparet, rationem habet, etiamsi ea nobis non appareat, Rom. praef. 9: 1. De Deo eiusque decretis nihil certi habemus nisi Deo docente, Col. 2: 8. Ex Deo esse quid sit, Ioh. 6: 44. Pro Deo habemus cuius causa omnia facimus, Phil. 3: 19.

Deum benefacere iis, quibus homines maxime nocent, non sine exemplo est, Act. 7: 9. Deum colere nostri officii est, Act. 17: 25. Concipere non possumus sine iustitia, Rom. 2: 2. Deum boni et virtutis

.omnis, fontem esse etiam gentibus notum, Matth. 19: 17. Deum curam avertisse ab humanarum rerum respectu, fons impietatis, Luc. 4: 6. Deum curam humanarum rerum non gerere quinam Philosophi crediderint, 1 Tim. 4: 6. Deum destruere magna et evehere parva, quando praefiguratum fuerit, 1 Cor. 1: 28. Deum esse et nostri curam gerere etiam a Barbaris affirmatur, Hebr. 11: 6. Deum unum esse, cur fundamentum fidei in Christum sit, Iac. 2: 19. Deum esse qui creasset mundum, aut non credebant gentes, aut quis esset ignorabant, Act. 17: 23. Deum esse corporeum an crediderint Samaritae et Iudaeorum quidam, Ioh. 4: 22. Deum honorare praecipue fit obsequendo, 1 Cor. 6: 20. Deum ignorant, qui voluntatem eius ignorant, 1 Thess. 4: 5. Deum in Messia fore digito monstrabilem dicunt Thal mudici, Hebr. 1: 6. In nobis esse quid significet, et quid eius sit certissimum argumentum, 1 Ioh. 3: 24. Deum offendere quis dicatur, Act. 15: 10. Deum qui irritant praeda sunt Diaboli, 1 Cor. 10: 9. Deum tentare quid sit, 1 Cor. 10: 9. Deum velle coli a gentibus, et vicissim summa beneficia conferre a Prophetis praedictum, Rom. 3: 29.

Deorum falsorum nomina Iudaei levi flexu in contumeliam mutabant, Matth. 10: 25, Apoc. 9: 11. Deorum multitudinem quo colore defendebant Philosophi, Col. 2: 18.

Deorum nomine quid intelligere se dicebant Philosophi, Rom. 1: 25. Deos falsos colere et verum spoliare non multum distat, Rom. 2: 22. Dii gentium erant homines mortui, 1 Cor. 8: 1, 2 Cor. 6: 16. Quibus nominibus a Iudaeis et Christianis vocati fuerint, Act. 14: 15, 17: 16, Rom. 2: 21, 1 Cor. 8: 4, 10: 20, 1 Ioh. 5: 20. Dii et Domini Imperatores post mortem vocabantur, Apoc. 13: 5. Dii aurei et argentei quinam Iudaeis dicti, Act. 23: 5. Diis suis si maledicat, peccat insigniter paganus, 2 Thess. 2: 4. Divina cognoscere per se homo non potest, Luc. 16: 25, Ioh. 9: 6, 2 Cor. 4: 7; humanis potiora sunt putanda, Act. 4: 19; in modum humanarum rerum explicari solent, Rom. 14: 10. Divinae severitatis adversus Romanos et Iudaeos causa, Rom. 2: 9.

Deuteronomium quomodo appellatur Philoni, Matth. 22: 37; quidque contineat, ibid., Luc. 10: 26.

Dextra virtutes et benedictiones, sinistra vitia et maledictiones notat, Matth. 25: 33. Dextra Dei quid significet, Rom. 8: 34. A Dextra venire, boni ominis signum, Luc. 1: 11. Dextram dare apud Hebraeos societatis signum, Gal. 2: 9. Dexter locus eius est qui Regi proximus est, Matth. 20: 21, Hebr. 1: 3.

Diabolus pro tota universitate malorum Daemonum, Ioh. 8: 44, Eph. 6: 11. Diabolus causa mortis Christi, Ioh.

16:

16: 11. Eorum accusator est qui vitiiis se dedant, Hebr. 2: 14. Ecclesiam Christi ubique infestare voluit, Apoc. 12: 15. Habet imperium mortis, Ioh. 14: 30, Hebr. 2: 14. Quid ei pro morte sit, Ioh. 16: 11. Homicida et mendax fuit, cum primos homines seducebat, Ioh. 8: 44. Ibit quo ministeria eius praecesserunt, Apoc. 20: 10. Magnam vim ad nocendum habet, Apoc. 13: 2. Non peccat tantum, sed et alios ad peccandum instigat, 1 Ioh. 3: 8. Ob superbiam de coelo deiectus est, 1 Tim. 3: 6. Quomodo ante adventum Christi in mundo regnaverit, Ioh. 12: 31. Saepe repulsus aufugiet, et cur, Iac. 4: 7. Tentat, Iac. 1: 13. Verum corpus inferre nequit, sed phantasma, Luc. 24: 39. Verum falso permiscere solet, Luc. 4: 6. Diabolus et qui eum imitantur quomodo eximie vocentur, 2 Thess. 2: 4. — Diaboli astutia ad tollendam religionem Christianam, Matth. 24: 11. Eius instigatione ortae vexationes Christianorum, Matth. 24: 8. Eius in malos visibile dominium unde appareat, Ioh. 20: 23. Eius regnum in hominum animos, Apoc. 13: 2. Sapientiae eius resistendum per Dei sapientiam, Iac. 4: 7. — Diabolo proprium atque perpetuum est male agere, 1 Ioh. 3: 8. Diabolo, cultui, pompae et Angelis eius renunciabatur olim in Baptismo solemniter, Matth. 28: 19. Diabolo serviunt qui colunt idola, Apoc. 13: 4. Diabolo locum dare

dicitur qui ei aditum ad se aperit, Rom. 12: 19. — Diabolum vinctum liberat qui peccat, Apoc. 20: 7. Per fidem vincere debemus, Hebr. 11: 33.

Diaconus in Ecclesia quodammodo imaginem gerit Spiritus Sancti, Rom. 8: 26. Diaconus, id est, minister quo sensu dicatur Christus, Rom. 15: 8. Diaconi in primitiva Ecclesia ex optimis de Christiana plebe eligebantur, 1 Tim. 3: 13. Diaconi discipulis septuaginta Christi comparantur, Luc. 10: 1. Eorum munus in Ecclesia, Luc. 4: 20, Iac. 2: 3. Ex Diaconis optimis Presbyteri eligebantur, ibid. Preces pro Diaconia electis, ibid. Diaconis quando ius baptizandi concedatur, Act. 8: 38. Diaconos ordinare quorumnam sit, Act. 6: 6.

Diaconissae Ecclesiae Christianae, Luc. 4: 20, Rom. 16: 1, 1 Tim. 3: 2. Earum institutio et abrogatio, Luc. 2: 37.

Diademata ius plenum in subditos significant, Apoc. 13: 1. Tot sibi imponere solebant Reges, quot alios Reges devicerant, Apoc. 19: 12. Diademata septem pro septem Caesaribus, Apoc. 12: 31.

Diagorae opinio de Deo, 1 Tim. 6: 4.

Diana Ephesia Magna dicebatur, Act. 19: 10. Haeres a Romanis testatoribus institui poterat, ibid. Pedibus, zonae et coronae literas aenigmaticas inscriptas habebat, Act. 19: 19. Simulachrum eius cur de coelo delapsum credebatur, Act. 19:

35. Eius templum Asiae commune erat, Act. 19: 10, 27. Fuit ante tempora Amazonum et Liberi Patris, ibid. Dianam Ephesiam coronatam fuisse quinam testes sint, Act. 14: 13. Dianae templum celebre Pergae, Act. 13: 13. Dicarchaea vetus Puteolorum nomen, Act. 28: 13.
- Dicere pro cogitare, Ioh. 9: 41, Hebr. 6: 16; pro facere aut moliri, Ioh. 19: 12; pro significare, Ioh. 8: 27.
- Dictum cuiusdam de Christo contra Iulianum Apostatam, Matth. 13: 55; de bonis Principibus, Matth. 20: 25. Dictum quorundam in mare pecuniam proiicientium, Matth. 19: 21. Dictum sapienti sat est, 1 Ioh. 2: 20. Dicta quaedam simpliciter et absolute, comparate intelligenda, Matth. 5: 18. Dicta similiter gentium multarum unde veniant, Apoc. 20: 12.
- Didrachmum a Indaeis pensitatum est in usum Templi ad ipsa Vespasiani tempora, Matth. 17: 24; dari solitum in usum Templi, impensum in usus Capitolii, Iac. 5: 1.
- Dienses cuiusnam iuris fuerint, Act. 16: 12.
- Dies ab occasu solis incipiebat apud Hebraeos, Ioh. 20: 1. Apud Prophetas male a quibusdam pro anno accipitur, Apoc. 2: 10. Pro iudicio dicitur, 1 Cor. 4: 3; pro tempore, Hebr. 4: 8, 8: 9; 12: 10. Dies dicitur praesentia Christi conspicua, Luc. 17: 34, Ioh. 9: 4, 12: 35. Dies apud Deum mille anni, 2 Petr. 3: 8. Dies venisse dicitur, qui de proximo imminet, Matth. 26: 17.
- Dies Dei eadem quae Christi, 2 Petr. 3: 12. Dies Dominica Graecorum more dies Solis a Iustino nominatur, Apoc. 1: 10; discipulis in memoriam resurrectionis Dominicae conventibus dicata, Ioh. 20: 26, Act. 20: 7. Dies Domini vocantur dies omnes beneficiis aut poenis illustres, Act. 2: 20. Dies iudicii universalis per excellentiam dicitur illa dies vel dies Domini, 2 Tim. 1: 12; 2 Petr. 3: 10. Cur tempus eius suis non revelaverit Christus, 1 Cor. 15: 52. Ab eo vivum se deprehendi posse Paulus credebatur, 2 Cor. 5: 3. Omnium tum facta et cogitata nudabuntur, Ioh. 12: 48. Dies legalis non computatur de tempore ad tempus, Matth. 12: 40. Dies nativitatis Domini dubius habetur, Luc. 2: 8. Diei partitio apud Hebraeos, Matth. 27: 45. Diem dicere quid sit, 1 Cor. 4: 3. Diem magnam vocant, quae Constantinus Romam cepit, Apoc. 16: 14. Dies civiles, Luc. 4: 2. Dies solemnes post victimas pacificas convivii celebrari solebant, Iac. 5: 5. Dies spontanei ieiunii apud Iudaeos secundus et quintus, apud Christianos quartus et sextus, Luc. 18: 12.
- Differentia inter Baptistae et Christi sapientiam, Matth. 3: 16; inter scripta Prophetarum et Apostolorum, Matth. praef. 3. Differentia dispensationis temporum indicata diversis nubibus, Matth. 17: 5. Differentias quasdam exigunt tempora, per-

personae et loca, 1 Ioh. 2: 37. Digami in ordinem sacerdotalem non eligebantur, et qui fiebant loco deiciebantur, 1 Tim. 3: 2.

Digitus Dei quid significet, Luc. 1: 51, 11: 20.

Dignari passive usurpatum, 1 Tim. 5: 17.

Digni vox congruentiam significat inter actus et honorem actibus redditum, Apoc. 3: 4.

Dignitas Legatorum Christi, Matth. 23: 34; personae facti aestimationem auget, Ioh. 13: 3. Eius differentia non tollit aequalitatem hominum naturalem, Luc. 24: 28. Eius iactura quando vehementius urat, Apoc. 3: 11. Dignitatis nostrae magna pars est indignitatem ingenuae confiteri, Luc. 21: 36. Dignitatis, quae Regiae proxima est, descriptio, Luc. 22: 30. Dignitates Christi, Ioh. 8: 28.

Dilectio a Deo est, sed et studio nostro indiget, 1 Thess. 3: 12. A Deo Patre et Christo non aestimatur sine praeceptorum observantia, Ioh. 14: 23. Unde nascatur, 1 Tim. 1: 5. An consequens sit condonationis, Luc. 7: 47. Cur plus valeat fide et spe, 1 Cor. 13: 2, Iac. 2: 14. Est evericulum omnis iniuriae, Rom. 13: 10. Fidem perficit, Iac. 2: 22. In altero aevo effectus suo manebit, 1 Cor. 13: 13. In quo maxime spectetur, 1 Petr. 4: 8. Maxima est alterum ut semetipsum diligere, Gal. 4: 12. Per se multum est, sed maius si accedant molesti labores, 1 Thess. 1: 3. Proximi bono

multa fert et de suo remittit, Luc. 6: 30, Rom. 14: 15. Quid peculiariter dici soleat, Luc. 7: 47. Seria et perpetua sine auxilio Divini Spiritus in animum admitti non potest, Luc. 10: 29. Virtutum prima, quatenus habeat effectus, Luc. 3: 2. Dilectio Christianorum inter se propria quae, Hebr. 13: 1. Erga Christianos et non Christianos, 2 Petr. 1: 7. Magnum est in malis lenimentum, Phil. 2: 1. Dilectionis Legalis et Evangelicae differentia, Gal. 5: 14. Dilectio Dei antecedens quae, Rom. 5: 8. Dilectio Dei in Lege praescripta an et quatenus ab homine praestari possit, Matth. 22: 37. Huic praecepto cur simile dicatur praeceptum de dilectione proximi, Matth. 22: 39. Ab his duobus praeceptis quomodo caetera omnia pendeant, Matth. 22: 40. Oriuntur ex cognitione Christi, Eph. 3: 19. Dilectio Iudaeis praescripta adversus certos quosdam inimicos ex populo, quousque extendi debeat, Matth. 5: 43. Dilectio Patris et dilectio mundi opponuntur, Ioh. 15: 9. Dilectionis debitum semper et solvitur et manet, Rom. 13: 8. Meritum quale, Luc. 7: 47. Genera, Ioh. 13: 34. Maximum testimonium est mors Christi, Eph. 5: 2. Mos est etiam in iusta commotione modum servare, 1 Cor. 13: 5. Mos non est dissimulare, 1 Cor. 13: 4. Officia quatenus respiciant Hebraeorum victimas pacificas, Hebr. 13: 16. Vis et necessitas, Ioh. 13:

- 13: 34, 1 Cor. 13: 1. Veræ opera nisi ex animo mundato proficiaci non possunt, Luc. 18: 12. Dilectionis præceptum suum cur novum dicat Christus, Ioh. 13: 34. Dilectionis Christi imitatio compendium est præceptorum, Ioh. 6: 53, 56, 14: 15, Rom. 15: 7. Quomodo eam imitari debeamus, Ioh. 13: 34, 1 Cor. 13: 2, 2 Thess. 1: 2. Vide etiam Amor et Charitas.
- Diligens proximum Dei causa et Deum diligit, 1 Ioh. 3: 10, 23, 5: 20.
- Diluculo Christus cur docere incipiebat, Ioh. 7: 2.
- Diluvii universalis memoria apud omnes gentes celebrata, Matth. 24: 38, 39. Diluvio comparantur res adversae, Luc. 12: 49.
- Dimitti inanes quinam dicantur, Luc. 1: 53. Diocles et Diocletianus idem nomen, Act. 13: 9.
- Diogenes receptarum inter homines opinionum derisor, 1 Cor. præf. Corinthi multum versatus, ibid. Eius dam-nosa sententia, ibid. Eius responsio de rebus quae in coelo geruntur, Rom. 10: 6.
- Dionysius Areopagita, Act. 17: 34.
- Dionysius Petavius Chronologus accuratissimus, 2 Thess. præf.
- Diotrephes quisnam fuerit, et cuius ingenii, Rom. 12: 3, 3 Ioh. 9.
- Dirae recidunt in caput iniuste eas emittentiam, Luc. 6: 22.
- Discedere a sese quid sit, Marc. 3: 21.
- Discernere quando Deus dicatur, 1 Cor. 4: 7.
- Disciplina Militaris, Vide Militaris disciplina.
- Disciplina pueris adhiberi debet simulatque liciti vel illiciti cognitionem haurire possunt, Eph. 6: 4. Disciplina Ecclesiastica magno cum temperamento et lenitate exercenda, Matth. 13: 41. Eius exemplum Christus in Petro dedit, Ioh. 21: 15. Eius regula, Matth. 13: 41. Lenitati cur non obstat, Gal. 6: 1.
- Discipulus dicitur qui venit auditum, Ioh. 8: 31. Discipulus Christi quis, et cur Pontifici notus, Ioh. 18: 15. Discipuli Christi quinam in Novo Testamento vocentur, Matth. 5: 1, Marc. 4: 10, Luc. 6: 17, 10: 1, 17: 22. Septuaginta electi fuere a Christo, Luc. 10: 1. Ignobiles electi fuere a Christo, Ioh. 1: 43. Successores fuere muneris Baptistae impositi, Luc. 10: 1. Cum Christus caperetur, fugerunt alii citius, alii serius, Matth. 26: 56. Mortis Christi tempus tam cito imminere non crediderant, Ioh. 13: 29. Miracula faciebant vi Magistri, Luc. 10: 17. Eos cum Christo prehendere volebant Sacerdotes, Marc. 14: 51. Eos corpus Christi sepulchro subtraxisse falsa fama unde orta, Matth. 28: 13. Discipuli Christi ex dilectione mutua noti sunt, Ioh. 13: 35. Factis probant fidem suam, Ioh. 17: 25. Eorum gradus tres, Matth. 10: 41. Datur iis Spiritus Christi ut inter se summa pace et dilectione vivant, Act. 10: 36. Eos non vult Chris-

Christus nisi volentes, Ioh. 6: 67. Discipuli libenter stare solent arbitrio Magistrorum, Luc. 12: 13. Proveciores innioribus praeficiantur, Luc. 11: 53. Quinam de Doctoribus suis maxime gloriabantur, 1 Cor. 3: 21. Sedebant apud Hebraeos ad pedes Doctorum, Iac. 2: 3. Discipulorum causa sunt Doctores, 1 Cor. 3: 21. Discipulis evenire quod Magistro non est mirum, Apoc. 11: 8. Discipulos magistro praesente docere pugnat cum veteri more, Luc. 8: 1; multos sibi attrahant, qui salutem promittunt vitam non corrigentibus, 2 Petr. 2: 3.

Discretio hominum salutaris per Euangelii sermonem, Matth. 24: 28, 40, Luc. 17: 37.

Discrimen ovium et hircorum, Matth. 25: 32. Temporum Legis et Euangelii, Luc. 16: 16.

Dispensatio Deo et ministris eius tribuitur, Eph. 1: 10. **Dispensatio Dei circa salutem simplex est per fidem in Christum,** 1 Tim. 1: 4. **Dispensationis Dei admirandae enarratio,** Eph. 3: 10, Hebr. 9: 8. **Dispensationis Divinae decreta quoad cognitionem mysteriorum et fidem qualia,** Matth. 11: 25. **Dispensationes suas quomodo Dominus semper temperat,** Matth. 11: 27.

Dispensator procuratore minor est, Matth. 24: 47. **Eius laus praecipua fidelem esse,** 1 Cor. 4: 2. **Eius officium,** Matth. 24: 45. **Dispensatoribus quale industriae et fidei**

praemium concedi soleat, Luc. 16: 12.

Dispersiones Iudaeorum nobiliores, Ioh. 7: 35, 1 Petr. 1: 1.

Disputandi antiquissimus mos fuit per interrogationes, Marc. 8: 11.

Disserendi copia fiebat post absolutam diurnae sectionis lectionem in Synagoga, Luc. 4: 16.

Dissimulare, res per se media, quando vitio non careat, Luc. 24: 28.

Diversoria multis in regionibus extra portas sunt; quare quovis tempore adventantes recipiant, Luc. 2: 7.

Dives est qui sua sorte gaudet, 1 Tim. 6: 6. **Divites cur vix recipiant salutaria dogmata,** Marc. 10: 24; quomodo a divitiarum contagio immunes fieri possint, Matth. 19: 26. **Divitum multa inter se officia Christus non prohibet,** Luc. 14: 12. **Mos eorum est imperiose agere adversus pauperes,** Iac. 2: 6. **Status eorum periculosus,** Iac. 5: 1. **Divitibus commendatur studium animi submissi,** Iac. 1: 10.

Divitiae adversus mortem nihil possunt, Luc. 16: 22; an bona merito dicantur, Luc. 12: 18. **Quum sunt generum,** 1 Tim. 6: 17. **Impediunt nos Deo, ut oportet, servire,** 1 Tim. 6: 9. **Inutiliter saepe pereunt possidentibus,** Iac. 5: 2. **Morientes relinquunt,** Luc. 16: 9. **Quando fiant bonum spirituale,** Rom. 12: 8. **Summae, nullius rei plane indigere,** Apoc. 3: 17. **Divitiae pro omni abundantia,** Rom. 9: 23,

- 23, 11: 12. Divitiarum et divitum affectiones atque incommoda, Matth. 5: 3, 13: 22, 19: 23, Luc. 16: 13, 19, Divitiarum contemptores erant ore Philosophi Graeci, re vero divitum asseculae, 1 Tim. 6: 1.
- Dividere quando Deus dicitur**, 1 Cor. 7: 17.
- Divortere et discedere dicitur de uxore, non de viro**, Matth. 5: 31.
- Divortii et repudii differentia**, Matth. 5: 31. Divortii lex quid permittebat, Ioh. 4: 18. Ea permissio a Christo improbata, Luc. 16: 18. Quaestio haec pertractata, Matth. 5: 32.
- Diuturnum est, quod ad posteros transit**, Hebr. 11: 25.
- Docere est pascere**, Eph. 4: 11; quid secundo loco significet, Rom. 2: 21. Docere alios magnae dilectionis est opus, Eph. 4: 16; monere privatorum est aliquatenus, Col. 3: 16; omnium Christianorum est, Matth. 5: 19. Docere in Ecclesia, manus proprium Episcoporum, 1 Thess. 5: 12, Iac. 3: 1. Docendi ratio duplex, Matth. 28: 20; regula, Matth. 13: 52.
- Dociles imitandis turpibus ac pravis sumus omnes**, Matth. 23: 15. Dociles ac morigeros quaerit Dei Spiritus, Ioh. 14: 17.
- Doctor quisnam apud Ecclesias honorem consequetur**, 1 Cor. 3: 14. Is honor cuius rei sit praesagium, ibid. Doctores Ecclesiae quinam dicebantur, 1 Cor. 12: 28. Cur sinat vivere aut mori Deus ob Euangelium, 1 Cor. 3: 22. Plus tribuere debent utilitati fidelium, quam Philosophicis disputationibus, 1 Cor. 9: 1. Doctores Legis sedentes de sacris dissertabant, stabant vero cum verba Legis legebantur, Luc. 4: 20, 6: 17. Eorum auctoritas impendebat Iudaeos, ne coelestia monita reciperent, Matth. 23: 37. Doctores rerum novarum seditionis accusantur, Luc. 23: 5. Doctores stellae vocantur, Iud. 13, Apoc. 1: 16, 12: 1. Doctores coecos fore, quo tempore Deus inter ipsos habitaret, vetus traditio Hebraeorum, Matth. 15: 14. Falsos et veros optima dignoscendi ratio, Apoc. 2: 2. Doctorum multitudinem vertit Christus, 1 Cor. 1: 13. Doctorum gradus proximus a Prophetis, Rom. 12: 7. Auctoritas et differentia inter Christianos et Iudaeos, Matth. 23: 8, Rom. 12: 7. Doctorum pedum pulvere se sordidare, Luc. 10: 39. Doctoribus dona dantur in usum discipulorum, 1 Cor. 3: 21. A Doctoribus plura Deus exigit, quam ab aliis, Iac. 3: 1.
- Doctrina Christi ad dilectionem tendit**, 1 Tim. 1: 5; accusatur seditionis, Ioh. 18: 19. Cur Euangelium Regni vocetur, Matth. praef. Cur vocetur doctrina Dei Patris, Tit. 2: 10. Cur a Iudaeis reiiceretur, Ioh. 5: 43. Non tollit statuum differentias, Philem. 15. Eius plenior explicatio per Spiritum promissa, Ioh. 21: 25. Per eam homines certi fiunt de regno illo coelesti, Act. 28: 31. Doctrinae Christi excellentia, Col. 2: 9; effectus, 1 Thess.

Thess. 5: 9. Doctrina perniciosissima quatenus sit, **Tit. 1: 10;** salutaris nobis datur, ut luceat in nobis per facta pietati consentaneas, **Marc. 4: 21;** vera sine vitae totius conformatione nihil prodest, **Luc. 6: 47.** Doctrinae coelestis compendium dicitur Oratio Dominica, **Luc. 11: 1.** Doctrinae Iudaicae quales, **Hebr. 13: 9.** Dogma qualis vox, **Eph. 2: 12.** Dogma Herodianorum quale, **Marc. 8: 15.** Dogma nullum reparat eos qui a Christi disciplina deficiunt, **Marc. 9: 50.** Dogmata vitanda eorum quibus pietas summa est rituum observatio et regnum huius mundi, **Matth. 16: 6.** Dolona quid Pollux vocet, **Act. 27: 40.** Dolor nimis quando esse non possit, **Luc. 19: 41.** Dolor secundum Deum quis vocetur, **2 Cor. 7: 9.** Dolorem gravat felicitatis alienae conspectus, **2 Thess. 1: 10.** Dolores Christi nos a vitiis quomodo sanaverint, **1 Petr. 2: 24;** parturientis maximi et maximis comparandi, **Matth. 24: 8.** Dolosi sunt duplices, **Rom. 12: 8.** Dominae vocantur a maritis uxores, **1 Petr. 3: 6.** Dominium hominum in bestias imminutum, non penitus ablatum, **Hebr. 2: 7;** in res mundi inferioris Adamo et posteris eius datum, dominii Christi in mundo supremo imago, **Hebr. 2: 6.** Dominii continuatio inter parentes et suos haeredes, **Luc. 15: 31.** Dominici quinam dicti fuerint, **Ioh. 7: 3.**

Dominus in domo, et Rex in regno pares sunt, **1 Cor. 11: 34,** **Philem. 15.** Dominus honoris appellatio, **Matth. 8: 1,** **Ioh. 4: 14,** **Act. 16: 30.** Domini nomen Imperatoribus non negatum a Christianis veteribus, **Luc. 4: 27;** ab Augusto et Tiberio recusatum, posteriores Imperatores receperunt, **Act. 25: 26.** Domini honor est cum servi officium bene faciant, **2 Cor. 8: 19;** erga servos officium, **Luc. 7: 2.** Domine mi, blanda compellatio, **Apoc. 7: 14.** Domini servis Romae ministrabant Saturnalibus, **Luc. 12: 37.** Servos olim indicta causa poterant occidere, **Matth. 5: 31.** Plures unius possunt esse servi, non tamen in solidum, **Act. 16: 19.** Dominorum imperium in servos non tollit doctrina Evangelica, **Philem. 15.** Dominorum duorum, peccati et vitae secundum Euangelium electio nostra est, **Rom. 6: 16.** Dominos viros suos vocabant uxores olim, **1 Petr. 3: 6.** Domnula vocabatur filia familias, **Hebr. 3: 6.** Domitianus Calvus Nero et portio Neronis de crudelitate, **Apoc. 17: 11.** Dominum et Deum semet primus Imperatorum, dum viveret, vocari voluit, **Apoc. 13: 5.** Octavius Principum qui Christianos afflixerunt, **Apoc. 17: 11.** Os ferae vocatur, **Apoc. 13: 2, 5, 17: 8.** Patre et fratre absente imperavit, **Apoc. 17: 8.** Eius simulatio et pessimus exitus, **Apoc. 17: 8.** Eventus eius idola-

- latriae eventum praefigurabat, Apoc. 13: 2. Eius blasphemia cum fulguraret, Apoc. 13: 6.
- Domus** natura esse sterilis quomodo dicitur, Luc. 6: 35. Domus pro familia, Hebr. 3: 3. Pro patrefamilias, Luc. 19: 9. Domus Dei Ecclesia dicitur, Hebr. 10: 21, 1 Petr. 2: 5. Domus nostra quae dicatur, Matth. 8: 14, 9: 28. Domum ductio quid, Matth. 1: 18.
- Donatilla** martyr ante supplicium felle et aceto potata fuit, Matth. 27: 34.
- Donare** pro remittere debitum, Luc. 7: 42, Col. 2: 13.
- Donec** saepe non posterius, sed antierius tempus spectat, Matth. 1: 25, Iac. 5: 8.
- Donum Dei Euangelica** vocatio dicitur, Ioh. 4: 10; interpretationis et explicationis, Luc. 24: 45; linguarum maxime dabatur Apostolis et Euangelistis, 1 Cor. 12: 10. Id non dabatur ostentationis causa, sed ad utilitatem aliorum, 1 Cor. 13: 1, 14: 23; sanandi morbos maxime dabatur Presbyteris, Marc. 16: 18, 1 Cor. 12: 9. Donum Spiritus Sancti ordinarie post opera poenitentiae conceditur, Luc. 16: 11. Cur id aliquando anticipatum fuerit, Act. 8: 19, 9: 17, 10: 44. Dona Dei acquirebantur a Christianis citra laborem, Ioh. 1: 16, 1 Cor. 12: 8; etiam dicuntur quae multo labore obtinentur, 1 Cor. 7: 7; hominem qui ea obtinuit, modestum reddere debent, 1 Cor. 4: 7; hominum liberis usibus subiiciuntur, 1 Cor. 14: 33; inter se non pugnant, ibid. 32; non continebant nisi in Christum credentibus, qui ea in sese extinguere poterant, 1 Cor. 13: 1, 14: 2. Quibus modis custodienda sint, 1 Tim. 4: 14. Quaedam absolutasunt, quaedam conditionata, Rom. 11: 29. Conditionatis quomodo poenitentia tribuatur, ibid. Dona communia ad communem causam conferenda, Ioh. 17: 23. Dona Spiritus Sancti vitae aeternae erant arrhabo, 1 Tim. 1: 16. Quibus data, Eph. 1: 14. Dona sua quibus vult Christus distribuit, Matth. 25: 14. Donorum magnitudo supra prophetica qua voce significata, Act. 2: 2.
- Dormire** promori, Ioh. 11: 11, Act. 7: 60, 1 Cor. 11: 30, 1 Thess. 4: 13.
- Dositheus** aetate posterior Iesu, sibi vindicavit titulum Christi, Matth. 24: 5, Marc. 3: 6.
- Dositheani** sabbatum caeteris rigidius servabant, Marc. 3: 6. Dositheani et Herodiani eiusdem instituti non erant, ibid.
- Draco** serpens vetus sive malus daemon, Apoc. 12: 3. Tertiam partem Doctorum ad se traxerat per Simonem Magum, Apoc. 12: 4. Draco malitiae primus Simon Magnus dicitur, ibid. Draconis pugna cum bonis Angelis traditio Iudaica, ibid. Dracones numina vocantur, Apoc. 12: 3.
- Drauci**, 1 Cor. 6: 9.
- Druides Gallorum** multa de Deorum vi ac potestate inventuti tradebant, Matth. 15:

15: 2. Sacrificiis interdicebant eos, qui decretis suis non stabant, Luc. 6: 22.
 Drusilla Agrippae Regis soror et Felicis coniux qualis fuerit, Act. 23: 24, 24: 24.
 Dryadum nomine quid Varro intelligat, Rom. 1: 25.
 Dubia facienda non sunt, Matth. 5: 40. Dubiarum rerum iudicium Christo relinquendum, Iac. 4: 12.
 Dubitare de occultis, melius quam litigare de incertis, Luc. 16: 25.
 Dubitatio precum impedimentum, Iac. 1: 6.
 Dubitantium inconstantia, Iac. 1: 6.
 Duces pro militum temporaria salute solliciti sunt, Hebr. 13: 17.
 Duo Prophetae pro coetu Prophetarum, Apoc. 16: 13, 19: 20.
 Duodenarius numerus cur Hebraeis sacer, Iac. 1: 1, Apoc. 7: 5. Duodenario numero quatenus in Veteri Testamento constabant, ibid.
 Duplum reddere sumitur in bonam et in malam partem, Apoc. 18: 6.
 Dura molliter efferendi mos vetus, Matth. 8: 6.
 Durities animi quid vocetur, Rom. 2: 5.
 Dynastae vox generalis, specialius explicata, Act. 8: 27.
 Dyrracheni cuius iuris fuerint, Act. 16: 12.
 Dysenteria quomodo vertatur a Celso, Act. 28: 8.

E.

Eadem dicuntur quae eandem ob causam sufferuntur, 2 Cor. 1: 6.

Earinus libertus cur dictus Flavius, Act. 27: 1.
 Ebion non agnoscebat Christum nisi pro nudo Legis Mosaicae interprete, Matth. 19: 21, 24: 11, Ioh. 1: 17.
 Cur Pauli epistolas non recipiebat, Rom. 7: 4. Eius in Christum calumniae, Luc. 23: 35. Ebionis spiritus inter Iudaeos qualis, Rom. 11: 16.
 Ebionitae Christum nudum fuisse hominem dicebant, Ioh. 1: 6. Usi dicuntur Evangelio Matthaei mutilo et corrupto, Matth. praef. Ebionitas duplices facit Origenes, comprehendens Nazaraeos, ibid.
 Ebrietas omnium vitiorum mater et nutrix, Eph. 5: 18.
 Ecclesiae vox quid significet, Matth. 16: 18, 18: 17. Etiam de coetu Iudaeorum dicitur, Iac. 2: 2. Interdum pro loco ponitur, Act. 4: 15.
 Ecclesia Christi cur intelligatur Iudae et Israëlitis nomine, Hebr. 8: 8. Electa est a Deo, 1 Petr. 5: 13.
 Est populus Christianus, ut olim populus Israëlitis, Matth. 16: 18. Est corpus spirituale, 1 Cor. 6: 15, Eph. 2: 15, 20, 4: 3, 16.
 Est respublica quaedam non locorum, sed legum consortio, Eph. 2: 19. Est ubi tres sunt, licet Laici, Rom. 16: 4, 2 Thess. 1: 1, Philem. 1, 2.
 Nova Ierusalem de coelo cur dicatur, Apoc. 3: 12. Tempore persecutionis domus quaeque Ecclesia est, Rom. 16: 4. Vocatur exercitus seu *δυναμις*, Apoc. 3: 8. Ecclesia per Evangelium colligitur, Eph. 3: 6. Dei et Christi beneficio exstitit, 2 Thess. 1: 1.

1: 1. Coelestia curat ac cogitat, Apoc. 19: 1. Comparatur domui, Rom. 14: 1, Eph. 2: 21. Comparatur sponsae, et urbi monti impositae, Ioh. 3: 29, Rom. 7: 4, Apoc. 19: 7, 21: 9. Ex passione Christi praedicata et credita ortum habuit, Eph. 5: 30. Non intercedit pro peccatoribus contumacibus, Luc. 6: 22. Per tabernaculum figurata, Hebr. 13: 10. Sine malis nunquam est futura, Ioh. 12: 6. In Samaritide praefigurata, Ioh. 4: 42. Turri Babylonicae et iudicio ex duobus surdis apud indicem surdum agitato quando comparari possit, 1 Cor. 14: 23. Veritatis columna est et firmamentum, 1 Tim. 3: 15. Ecclesia et qui ad eam pertinent quales esse debeant, 2 Cor. 11: 2. Ecclesiae sibi colligendae potestatem per quid Christus adeptus sit, Act. 20: 28. Ecclesiae auctor et conservator Christus, Ioh. 14: 1, 16: 15, Act. 20: 28. Qui et eius caput, Ioh. 10: 16, Eph. 1: 22, Col. 2: 18. Cur Christi corpus dicatur, ibid. Causam eius agit Christus apud Patrem, Spiritus Sanctus apud homines, 1 Ioh. 2: 1. Disciplina eius in criminosos, 1 Tim. 5: 20. Eius in componendis litibus Christianorum sub profano imperio auctoritas, Luc. 12: 14. Eius titulorum explicatio, 1 Tim. 3: 15. Unitas quomodo retinenda, Col. 2: 19. Unitas eius ubi servari non potest, Eph. 4: 3. Unitatis eius figura fuit unum Templum et Tabernaculum

Iudaeorum, Eph. 4: 4. Ecclesiae Catholicae mentio abfuit a primis fidei formulis, Matth. 28: 19. Ecclesiae factiones unde ortae, Luc. 21: 26. Ecclesiae iudicia quatenus inhibenda, Luc. 6: 22. Ordo eius in sacramentis, Rom. praef. Perfectissimae forma quatenam, Rom. 15: 6. Splendor eius et tranquillitas, postquam accessit Constantini et sequentium Principum tutela, Apoc. 20: 1, 21: 1. Status eius florentissimus a Constantino ad Iustinianum imago felicitatis seculi futuri, ibid. Ecclesiae primitivae constitutio et forma, Act. 2: 44, 6: 2, 11: 30, Rom. 12: 3. Eius nota insignis, Ioh. 13: 35. Eius et modernae Ecclesiae differentia magna, Ioh. 13: 35. Ecclesiae schisma ex ambitione ortum Mahumetismo originem dedit, Apoc. 20: 7. Ecclesiae Romanae initium a quibus factum et auctum, Rom. praef. Eius victoriae pro Christo et dignitas, Apoc. 12: 5. Ecclesiae sua iudicia reliquerunt Constantinus et Imperatores eum secuti, Luc. 6: 22. Ecclesiae totius suffragiis iudicia inter Christianos olim exerceri solita moderantibus Presbyteris, Matth. 18: 17. Ecclesiae Christianae quatenam dona reservata sint, Act. 19: 2. Ecclesiae Praepositorum grave munus, Hebr. 13: 17. Ecclesiae qui praeficietur diu ab Ordinatore explorandus est, 1 Tim. 5: 22. Ecclesiae Rectoribus prima esse debet unitatis cura, Rom.

16: 14. Videndum iis non modo quid optimum, sed quid obtineri possit, Rom. 16: 14. Ecclesiae servit, qui Evangelio servit, Col. 1: 25. Ecclesiam Deus nutrit Verbo et Spiritu, vestit virtutibus, Eph. 5: 29. Ecclesiam Hierosolymitanam Apostolica auctoritate primi rexerunt quatuor viri, Apoc. 19: 4. In Ecclesia omnia geri debent summa cum verecundia, 1 Cor. 11: 10. Ibi adsunt et ipsi Dei Angeli, ibid. Ecclesiae ante Leonem solebant sumere pecunias sub trientalibus uauris, Luc. 6: 35. Ecclesiae Asiae septem castra Dei vocantur, Apoc. 20: 9. Ecclesiae per Macedoniam structae quomodo Paulum ornabant, 1 Thess. 2: 18. Ecclesiae cur modo virili specie, modo muliebri describuntur, Apoc. 12: 1. Ecclesiae multae in Iudaea fuisse Apostolorum temporibus postea dispersae, 1 Thess. 2: 14. Ecclesiae plures in una magna urbe erant, et cuique suus Praeses, 1 Tim. 5: 17. Ecclesiae veteres post Baptismum lapsos quosdam admittebant ad communionem, sed non omnes, Hebr. 6: 6. Ecclesiarum totum regimen conformatum fuit ad Synagogarum exemplar, Act. 11: 30, 1 Cor. 5: 2. Ecclesiarum in Palestina penuriae causa tempore Pauli, Matth. 24: 7. Ecclesiarum sanarum iudicio quae stare non possint, 1 Cor. 3: 15. Ecclesias adire solebant Pagani ad videnda quae ibi agebantur, 1 Cor. 14: 23. In Ecclesiis Deus auget sua dona, Hebr. 10: 25.

Ecclesiastica disciplina, vide Disciplina Ecclesiastica. Ecclesiasticis foenus exercere non licet, Luc. 6: 35. Ecbatensium Legati septuaginta a Varo interfecti, Luc. 10: 1. Edere, symbolum alimenti animarum, Matth. 26: 26, Ioh. 6: 27. Edere saepe usum ciborum supra necessitatem significat, Hebr. 13: 10. Edere et bibere pro uti exemplo, Ioh. 6: 53. Edecumare quid, Hebr. 7: 5. Edicta antiquata quibusdam in locis clavis transfigi solita, Col. 2: 14. Effectus idem modo Deo tribuitur, modo Christo, modo nobis subordinate, 1 Ioh. 3: 3. Effecta solent ex causis intelligi, 1 Ioh. 1: 9. Efferendi verbum cur de mortuis dicatur, Luc. 7: 12. Effigies pro re ipsa quae plene spectatur, Hebr. 10: 1. Effusio tacitum habet aquarum comparisonem, Ioh. 7: 38. Egeni a nobis adiuti quo sensu efficiant ut recipiamur in habitacula aeterna, Luc. 16: 9. Egenis popularibus succurrendum ex praecepto Moisia, Luc. 16: 29. Egenti subveniendum ex praecepto Dei, Matth. 26: 11. Egenti dandum, sed non ut ipsi egeamus, Luc. 6: 35, 2 Cor. 8: 13. In Egentes foenus non est exercendum, Luc. 6: 35. Elicere de Ecclesia, Luc. 6: 22. Eldadus unus e numerorum illorum LXX, quos Moses in Synedrium legerat, Luc. 10: 1.

F

Ele-

Eleazarus idem nomen quod

Lazarus, Luc. 16: 20. Eleazari Ananiae filii falsum dogma, Apoc. 9: 1.

Elegisse Deus dicitur, quibus eximie benefecit, Rom. 11: 28.

Electa nomen proprium, 2 Ioh. 1.

Electus Messiae titulus, Luc. 23: 35. Electi vocabantur primum Iudaei, deinde Christiani, Matth. 24: 22, 1 Petr. 1: 1.

Electio comitum Christi, ea quae est ad fidem, Patri adscribitur, Ioh. 13: 18.

Electio et unctio Regis ad quos pertinebant, Act. 6: 6.

Electio Ministrorum in prima Ecclesia qualis, Rom. 12: 3.

Electio quatenam fidem sequatur, 2 Thess. 2: 13.

Electionis sub nomine quatenam beneficia veniant, Eph. 1: 4.

Electionis causa omnis exclusa a Christo in eligendis Apostolis, Marc. 3: 13.

Electionem eorum, qui pecunias administrabant Paulus Synodo permittebat, 2

Cor. 8: 19. Electionem suam Iudaei ab Abrahamo aut ab

exitu ex Aegypto auspicantur, Eph. 1: 4.

Electionem suam per bona opera ratam facere oportet, 2 Petr. 1: 10.

Eleemosynae commendatio, Luc. 3: 11, 11: 41, 12: 33.

Eleemosynis dispensandis Hebraei tres praeficere solebant, 2 Cor. 8: 18.

Elementa artis dicuntur eius rudimenta, Gal. 4: 3, Hebr. 5: 12.

Eleusinae Sacerdotes qua abstinentia commendati, Rom. 14: 2.

Elias dicitur metonymice pars

libri Regum, quae res Eliae continet, Rom. 11: 2.

Elias Legis interpretum Princeps, Luc. 9: 31.

Ex traditione Hebraeorum Messiam erat

uncturus eumque populo notum facturus, Matth. 17: 10,

Marc. 9: 19. Igne coelitus delapso interfecit duos militum Praefectos, Luc. 9: 54.

Eliae dictum de futurae vitae gaudiis, Matth. 27: 9.

Eius et Christi comparatio, Luc. 23: 2, Act. 1: 9.

Eius preces siccitatem et imbrem Divinitus impetrarunt, Iac. 5: 17.

Temporum eius siccitas cur duraverit tres annos et dimidium, Apoc. 11: 2.

Eliam rediturum vetus fama apud Iudaeos, Matth. 28: 47, Ioh. 1: 21, 4: 25.

Eliam quomodo Baptista referat, Matth. 3: 4.

Eliam post tempora Messiae occultatum iri, rursumque se patefacturum in

diebus Gog et Magog Iudaei dicunt, Matth. 17: 11.

Eliam venisse in Spiritu Phineae, Matth. 11: 14.

De Elia quod dici solebat Iohanni Baptistae aptatur, Ioh. 5: 35.

Eliakim dictus Rex Ioiakim, Matth. 23: 35.

Eliezer servus Abrahami requiescere dicitur in sinu Abrahami, Luc. 16: 22.

Elizabeth mater Iohannis Baptistae, modestiae exemplum, Luc. 1: 43.

Praefigurata per Elizabeth Aaronis uxorem, Luc. 1: 46.

Quo gradu pietatis illustris, Act. 22: 12,

Rom. 3: 9. Afflatus eius, Iohanne nondum nato, cuius rei indicium fuerit, Luc. 1: 15.

Nomen eius per iurandum explicatur, Luc. 1: 72.

Eli-

Elizaeus ad propheticum munus ab Elia vocatus spatium salutandi parentes oravit, Luc. 9: 61. Viginti panibus centum homines cibavit, Ioh. 6: 9.

Elul messis mensis partim Iunio, partim Iulio respondet, Luc. 6: 1.

Elxaeus dixit cultum Dei externum omnem in rebus mediis esse, Matth. 24: 11.

Elymaci vicini Persis et Medis, Act. 2: 9.

Emaus qualis locus, Luc. 24: 13. Emauentem petentium discipulorum nomina, ibi et non alibi Christus diversatus est cum Cleopa et altero discipulo, Luc. 24: 28.

Emerere Latinis veteribus sumere erat, 1 Cor. 6: 20.

Emendatissimus quis sit, Matth. 18: 22.

Emmanuel quid significet, Luc. 1: 31. Et Iesus idem nomen, Matth. 1: 22, Luc. 1: 31. Emmanuelis nomen in Christum excellentissimo modo quadrat, ibid.

Encaenia sive festum Dedicationis, Ioh. 10: 22.

Encratitae cur Pauli epistolas non receperint, 1 Tim. 4: 3.

Enochium et Eliam, testes insti iudicii Dei, in Paradiso vivere traditio vetus, Matth. 8: 11. Enochus dicitur mandasse filio Mathasalae, ut posteris traderet, quae haereditaria traditione audierat, Iud. 14. Speciali privilegio a morte immunis servatus creditur, Hebr. 11: 5. Eius vaticinium de futuro mundi incendio, Matth. 28: 9.

Epaphras et Epaphroditus idem nomen, Col. 1 praef. Epaphroditus curas fuerit;

Col. 4: 9. Princeps erat coetus Philippensium, Phil. 1: 1, Col. 4: 12. Magnum a Paulo testimonium accepit, ibid. Multis locis oberratis Philippis consedit, et inde ad Paulum missus, Phil. 1: 1, Col. 1: 7. Epaphroditus Traiani libertus et procurator, Luc. 1: 3.

Epaenetus Romanus ex Paganismo ad Christianismum pervenit, Rom. 1: 6.

Ephesus urbs valde mercatrix, 1 Tim. 3: 8; magicis et pravis studiis valde dedita, Act. 19: 19, Eph. 2: 2, 4: 14. Ephesi multi erant sectatores Pythagorae, Eph. praef. Ephesum saepe ex aliis Asiae civitatibus sacrorum causa conveniebant gentes, Iudaei mercatus et iudiciorum causa, Act. 19: 10.

Ephesii cur dicantur a Paulo fuisse quondam sine Christo, Eph. 2: 11. Dianae cultores maximi, Act. 19: 35. Ionum traduces, 1 Tim. 3: 10. Eorum detestanda vitia, Eph. 4: 19. Ephesiorum Christianorum perseverantia in persecutione Neronis, Act. 20: 29. Ephesini mercatores multa negotia Romae habebant, 2 Tim. 1: 17. Ephesiis cur tam eximia vocatio contigerit, Eph. 1: 5.

Ephoris solis apud Spartanos licebat somnia referre, Ioh. 11: 51.

Ephraimitae ab aliis Iudaeis dialecto distinguebantur, Ioh. 4: 9. Ephraimiticae tribus reliquae post cladem ab Iephtha illatam se contulerunt in urbem Ephraim, Ioh. 11: 54. Ephrem et Ephron urbes diverae, Ioh. 11: 54.

Ephphata vox sollemnis olim in Baptismi ritibus, Marc. 7: 34.

Epicuri improba sententia de incestu, Rom. 1: 32, 1 Cor. praef. Eius opinio de resurrectione, Eph. 2: 12; circa Deum, 1 Tim. 6: 4.

Epicurei et eorum dogma, Act. 17: 18, 1 Thess. 4: 13. Divinam providentiam negabant, Matth. 24: 9. Eorum dicta quaedam voluptuosa, 1 Cor. 15: 32.

Epimenides quis et qualis fuerit, Tit. 1: 12. Cur Paulo dicatur Propheta, ibid. Futura non praedicebat, sed incognita revelabat, Matth. 26: 68, Tit. 1: 12.

Epiphanius castigatus, Matth. 22: 23; duobus locis emendatus, Matth. 5: 2. Eius opinio de Natali Domini, Luc. 2: 8.

Episcopus quae forma uti possit, valedicens Ecclesiae suae ex causis necessariis, Act. 20: 18. Episcopi manusquale, Luc. 10: 1; 1 Thess. 5: 12, Tit. 1: 3; Hebr. 13: 7. Illud ambire olim erat fortitudinis maximae signum, 1 Tim. 3: 1. Episcopi Romani LXX Episcopi adsessores cur olim Libra dicti, Luc. 10: 1. Episcopo quinam responderunt in Templo et in Synagoga, Act. 20: 17. Episcopi vocati Presbyteri omnes, per excellentiam autem hoc nomen Principi coetus adhaesit, Act. 20: 17, Eph. 4: 11, Phil. 1: 1, 1 Tim. 3: 1, Tit. 1: 5, 1 Petr. 5: 2. Episcopi quomodo intelligantur constituti a Spiritu Sancto, Act. 20: 28. Expendendis privatorum controversiis an recte va-

cent, Luc. 12: 14. Cum Presbyteris morum iudicia exercebant praesente multitudine, Luc. 6: 22, 12: 14. Curam gregis paulatim in mundani imperii speciem mutarunt, Matth. 20: 28. Eligendi non sunt nisi qui annum aetatis trigesimum compleverunt, Luc. 3: 23. In electione Presbyterorum nihil affectibus suis tribuere debent, Act. 16: 2. Nihil agere debent sine Presbyterorum consilio, Act. 15: 2, 21: 22. Quales esse debeant, 1 Tim. 3: 1, Tit. 1: 6. Quomodo specialiter a veteribus Christianis nominati fuerint, Luc. 2: 25. Sunt veluti gemmae pretiosi in manu Christi, Apoc. 2: 1. Vocantur Angeli in Apocalypsi, Luc. 10: 1, Tit. 1: 5, Apoc. 2: 1, 4: 8, 20: 17. Ultra terminos suos neminem eligere poterant, 2 Cor. 10: 13. Legibus civilibus subiecti sunt, Rom. 13: 1. Episcopi Hierosolymitani a Simeone ad Iadam quinam fuerint, Iud. 1. Cur ex gentibus primum lecti post profligatum Barchiochebam, Apoc. 11: 15. Episcoporum benedictio per manus protensionem initio et sine conventus, Luc. 24: 50. Episcoporum quorundam iuramentum, Vide Iuramentum Episcoporum. Ad Episcoporum gradum vel Presbyterorum non poterant pervenire servi nolente Domino, 1 Cor. 7: 21. Episcopus plures, quam unum in una urbe esse vetuit Synodus Nicena, Act. 18: 17.

Epistola ad Romanos cur prima

ma in ordine Epistolarum Pauli ponatur, cur Graece scripta, ubi scripta, quando scripta sit, Rom. praef.; aliis Epistolis Pauli cur difficilior intellectu, ibid., Rom. 2: 25. A Veteribus melius intellecta quam a novis Scriptoribus, Rom. praef. Haec et ad Galatas Epistola plane germanae sunt, Gal. 3: 19. In Marcionis exemplaribus finitur capite 14, Rom. 14: 23. Epistola prior ad Corinthios ubi scripta sit, caet. 1 Cor. praef., 1 Cor. 16: 19. Epistola posterior ad Corinthios quando scripta sit, et cur priore lenior sit, 2 Cor. praef., 2 Cor. 1. Etiam ad alias Achaiae Ecclesias missa, 2 Cor. 1. Epistola ad Galatas inter primas Pauli esse existimatur, Gal. praef. Cur caeteris vehementior, ibid. Quo tempore scripta sit, Gal. praef. 3: 11. Epistola ad Ephesios cur a Paulo scripta, Eph. praef. Haec et ad Colossenses eodem tempore scriptae, ibid. Huius epistolae argumentum, ibid. Putatur esse eadem quae ad Laodiceos, ibid., Col. 4: 16. Epistola ad Philippenses quando et cur scripta sit, Gal. 6: 12. Cur caeteris blandior et alacrior, Phil. praef. Epistola ad Colossenses ubi et quando scripta, Col. praef. Epistola prior ad Thessalonicenses quando et ubi sit scripta, 1 Thess. praef. 3: 6. Epistola altera ad Thessalonicenses ad quos scripta, Rom. 16: 21, 1 Thess. praef., 2 Thess. praef. Cur secunda dicatur, ibid. Cur diu oc-

cultata fuerit, 2 Thess. praef. Quando scripta, ibid. Videtur de Caio Imperatore et Simone Mago agere, ibid. Epistola prior ad Timotheum ubi scripta sit, 1 Tim. 3: 14. Epistola posterior ad Timotheum quando et ubi scripta, 2 Tim. praef. Multa continet ex priore ad Timotheum et epistola ad Titum, ibid. Epistola ad Titum quando et ubi sit scripta, Tit. 1. Epistola ad Philemonem ubi scripta sit, Philem. 1. Epistola ad Hebraeos ad quos scripta sit, Act. 21: 20. Quo fine scripta sit, Hebr. praef. Quanta prudentia scripta sit, Hebr. 6: 11. Scripta stante adhuc templo, Hebr. 8: 13, 9: 9. Lucae potius adscribenda videtur, quam alicui alii, Hebr. praef. Cur ultimum inter Paulinas sortita sit locum, 1 Thess. 1. Cur serius ab Ecclesia Romana in canonem recepta sit, Hebr. 6: 6. Epistolas plures ad Hebraeos forsitan existisse, Hebr. 6: 3. Epistolae quas Paulus Romae ex vinculis scripsit maxime omnium sunt egregiae, Col. praef. Quatenam sint, Eph. 3: 1, Col. 1. Epistolae Paulinae quo ordine digestae, Rom. 1, praef. Epistolarum Paulinarum prima earum quae ad nos pervenere, quatenam sit, 2 Thess. praef. Quaedam Paulus sua manu scribebat, quaedam aliena, Gal. 6: 11. Epistola Iacobi quibus et quando scripta sit, Iac. 1: 1. Epistola Petri altera Traiano imperante scripta est, 2 Petr.

- 1: 14. Petri esse multi non crediderunt, 2 Petr. 1: 1. Ex binis constat epistolis, ibid.
- Epistola prima Iohannis dicta est olim Epistola ad Parthos. Cur nec in fronte titulum Apostoli, nec in fine salutationes Apostolicas habeat. Ubi, cur et quando scripta, 1 Ioh. praef.
- Epistola Iohannis secunda quando scripta sit, 2 Ioh. 7. Hanc et tertiam non esse Iohannis Apostoli unde constet, ibid.
- Epistola Iudae, a quo, quando, et ad quos scripta sit, Iud. 1, 17.
- Epistolae multae sub Apostolorum nomine fabricatae, 2 Thess. 2: 2.
- Epistolae quatenus apud multas gentes non habebantur pro Apostolicis, 2 Ioh. 1.
- Epistolam suam quo sensu vocet eos Paulus ad quos scribit, 2 Cor. 3: 2.
- Epitaphiorum quatenus frequens tam apud Graecos quam apud Romanos inscriptio, Matth. 28: 6.
- Epulae sacrificium sequi solebant, Apoc. 19: 17. Epulum dare populo post sacrificium quibus mos fuerit, 1 Cor. 8: 1. Epulo excipi solebant victores, Apoc. 2: 17.
- Equus celeritatem significat, Apoc. 14: 14; potentiae signum, ibid. 6: 1. Sine causa male tractatus non redditur docilis, Eph. 6: 4. Equus candidus vocatur Euangelium in Apocalypsi, Apoc. 6: 2, 19: 11, 14. Equus pallidus quid in Apocalypsi significet, Matth. 24: 7.
- Erastus quale nomen, Rom. 16: 23. Erastus Corinthi arcarius, Rom. 1, 2 Tim. 4: 20. Errare vel falli qui passim dicantur, Matth. 19: 6, 22: 37, 44, 23: 2, 23. Errasse alicubi in quibusdam codicibus sacri textus dicuntur librarii, Matth. 5: 37. Erratur laudabiliter et tutius in fuga rerum nobis gratarum, Luc. 18: 9. Errantes leniter tractandi non male dictis exasperandi, 2 Tim. 2: 25.
- Errores quinam primo seculo se Ecclesiae insinuaverint, Ioh. praef.
- Erubescere aliquem pro revereri usurpant Latini, Marc. 8: 38, Luc. 9: 26.
- Erythraeum mare unde nomen habeat, Hebr. 11: 29.
- Esaias fuit figura Christi, Luc. 4: 21. Multa pertulit mala Manassis tempore, Act. 8: 34. Quo sensu dicatur vidisse gloriam Christi, Ioh. 12: 41, 48. Serra dissectus fuit, Matth. 27: 44, Hebr. 11: 37. Eius in Deum fiducia, Hebr. 2: 13. Eius hymnus qualis, 1 Cor. 14: 26. Ei annuntiationis munus datum fuit, Luc. 4: 18.
- Esau quomodo a Graecis aliter appellatus, Hebr. 11: 29.
- Esau et Edom pro Idumaeis, Rom. 9: 12.
- Esdras usus fuit separatione a coetus communione, Luc. 6: 22.
- Esse apud Deum quid dicatur, Rom. 9: 14. Esse cum aliquo quid significet, Ioh. 16: 32; peculiariter de Deo dicitur, Matth. 28: 20. Esse alicui dicitur quod ab eo habetur, Rom. 7: 3. Esse in aliquo; aut manere quid sig-

- significet, Ioh. 6: 56, 14: 17, 1 Ioh. 2: 5. Esse in Christo quoniam dicantur, Gal. 3: 28. Esse dicitur id quod apparet, Luc. 10: 36, Ioh. 15: 8, 19: 12, Rom. 3: 4, 5: 20, 15: 16, 1 Tim. 3: 10. Esse pro esse debere, 1 Cor. 5: 7; pro versari, 1 Thess. 2: 5; pro vivere, Matth. 2: 18. Est et non quid significet, 2 Cor. 1: 17.
- Esseni a iuramentis in rebus incertis sibi cavebant, Iac. 5: 12. Idem qui Hasidaei vocantur, Matth. 5: 44. Per ege proficiscentes armati erant latronum metu, Luc. 22: 38. Potissima sementis Christianorum in Iudaea, Matth. 3: 6, 5: 44, 10: 10, Act. 2: 44. Scortatione velut re illicita abstinabant, Matth. 15: 19. Una veste contenti fuere, Matth. 10: 10. Essenorum instituta qualia, Matth. 3: 6, 15: 2, Act. 2: 44. Eadem erant cum Pythagoricis, Matth. 1: 20. Cum veterum Christianorum institutis multum congruebant, Matth. 5: 34, 23: 6. Eorum iuramenta rara et religiosa, Matth. 5: 34. Eorum multi a matrimonio abstinabant, Hebr. 13: 4. Qui a matrimonio abstinabant soli meditationi vacabant, 1 Cor. 15: 1. Eorum opinio de animarum statu, Luc. 16: 23. Eorum ministri ingenui, Act. 6: 3. Eorum praecatio, Matth. 5: 44; superstitio, Matth. 15: 2; Synagogae, Matth. 23: 6; temperantia, Matth. 15: 19.
- Esurientes in Evangelio quoniam dicantur, Luc. 6: 21. Et particula apud Hebraeos saepe librum inchoat, Apoc. 11: 19.
- Etiā, vocis etymologia, Luc. 1: 15.
- Eva concupiscentiam significat, Iac. 1: 14; morituros non peperisset, nisi Adam actu ipso peccasset, ibid. Eva secunda est tota Ecclesia, Apoc. 12: 17. Eius semen omnes Christiani, ibid.
- Euangelium cur secundum Matthaeum, Marcum etc., et non Matthaiei, Marci etc. dicatur, Matth. praef. Euangelium Pauli quo sensu dicatur, ibid.
- Euangelium Matthaiei quā linguā sit scriptum, Matth. praef. Eodem utebantur et Nazaraei et Ebionitae; sed illi aucto et interpolato, hi corrupto et mutilato, ibid., Matth. 3: 16, 19: 21.
- Euangelium Lucae quā ratione sit a Marcione refectum, Matth. 19: 21.
- Euangelium Aegyptiacum, Luc. praef.
- Euangelium Hebraicum, Matth. praef., 21: 9.
- Euangelium Iohannis ubi et quo tempore scriptum, Ioh. praef. Praetermissa a caeteris tractat, ibid., 3: 24. Ei ab Ephesina Ecclesia additum caput ultimum, Ioh. 20: 30.
- Euangelium facilis res est, Rom. 10: 8. Est causa verae apud Deum iustitiae, Rom. 9: 33, 2 Cor. 11: 15. Est cibus, Ioh. 6: 27. Cur Dei brachium vocatur, Rom. 1: 16, Gal. 4: 7. Cur dicatur in Sione positum, Rom. 9: 33. Cur sole lucidius, Rom. 1: 18. Eximie veritas dicitur, Eph. 1: 13, 1 Petr. 1: 22.

Est Thalmud seu doctrina, sed oppositum Iudaico, Rom. 6: 17. Est instrumentum Christi, Eph. 3: 7. Fides dicitur, Gal. 3: 23. Gratia Dei vocatur, Act. 13: 43, 14: 3, Iud. 4. Lex nova et complementum veteris, Act. 2: 1. Lumen dicitur, 1 Petr. 2: 9. Mysterium cur dicatur, 1 Tim. 3: 16. Testimonium Christi cur dicatur, 1 Cor. 2: 1. Potentia Dei ad salutem, Iac. 1: 21. Per excellentiam dicitur scientia Dei, 2 Cor. 10: 5. Dicitur verbum, Gal. 6: 6. Sermo veritatis, Ioh. 14: 6. Via veritatis, Iac. 5: 19. Via ducens ad sedes supraethereas, Hebr. 9: 8, 1 Ioh. 1: 1. Vim Dei in se positam habet, 1 Cor. 1: 18.

Euangelium Christo praedicante paucos, eo vitae mortali exempto plurimos peperit, Gal. 4: 27. Colligendae et servandae Ecclesiae causa datum est, Col. 1: 25. Commitem habet veram sapientiam, Col. 3: 16. Condemnaturum quomodo dicatur incredulos, Ioh. 12: 48. Cur pauperibus et humilibus annuntiatum, 1 Cor. 1: 26. Cur maximi faciendum, Ioh. 12: 48. Dat conscientiae sensum, Apoc. 14: 11, Rom. 2: 7. Etiam ante excidium Hierosolymorum per totum orbem sive omni creaturae praedicatum dicitur, Matth. 24: 14. Per quos primum innotuit, 1 Tim. 3: 16. Fructum producit vere aeternum, 1 Petr. 1: 25. Habet ultimae necessitatis tuae tela, et quando iis uti liceat, Luc. 9: 56. In credentibus ope-

ratur patientiam, 1 Thess. 2: 13. Nec stupidos contemnit, nec ab ingeniosis contemni debet, Rom. 1: 14. Nemini assentatur, 2 Tim. 4: 4. Nil prodest nisi fides ei habeatur, Rom. 1: 16. Purgat a vitiis sectatorum suorum animos, Ioh. 3: 5, 13: 10, Rom. 8: 1, Hebr. 9: 9. Quo die ab Apostolis praedicari coeperit, Act. 2: 1. Qua reverentia tractandum, 1 Tim. 6: 3. Receptum mundi odium parit, Ioh. 17: 14, 2 Tim. 3: 12. Sanctimoniae personam detrahit iis, qui pii indicantur, Luc. 2: 34. Speculo comparatur, Iac. 1: 25. Vires dat magnas uti volentibus, Rom. 6: 14. Ut arbor simul profert fructus et crescit, Col. 1: 6.

Euangelii historia quantum temporis complectatur, Matth. praef., unde incipiat, Act. 1: 22. Euangelii liber cur potius *καὶνὴ διαθήκη* quam *καὶνὸς νόμος* Christianis veteribus appelletur, Matth. praef., et novum potius Foedus quam Testamentum Latinae dicatur, ibid. Euangelii nomine quomodo et cur ipsa historia Christi inscribatur, Matth. praef. Tituli huius, libris res Christi continentibus praefixi, antiquitas, ibid. Euangelii vox, item Euangelii regni et pacis a Prophetis accepta, Matth. praef. Eiusdem duplex significatio primaria et secundaria, Matth. 24: 3, 1 Cor. 16: 1, Apoc. 1: 9.

Euangelii annunciatio est sacrificium egregium, 2 Tim. 2: 15. Duas habet partes, postulationem et promissionem,

nem, Luc. 24: 47. Euangelii beneficium Iudaeis et Gentibus aequè necessarium, Rom. 3: 9. Euangelii causa in bonam partem Christus accipit quaevis beneficia a quovis hominum, Marc. 9: 41. Euangelii cognitio vim habet a peccatis liberandi, 2 Petr. 2: 20. Contemptus non est effectus necessarius vitii cuiusdam communis, Matth. 10: 15. Contemptoribus gravior poena imminet quam Sodomitis, ibid. Contemptoribus maiores poenae imminet quam quibus Euangelium annuntiatur non est, Marc. 16: 16, Luc. 12: 47. Eius contemptoribus immitit Deus seductionem praevalidam, 2 Thess. 2: 11. Eius fideles praecones et ministri, Dei sunt socii, quodam respectu, Marc. 16: 20. Gustum eius quendam habuerunt Israelitae liberatione a captivitate Babylonica, Eph. 2: 12, 3: 10, Hebr. 8: 8. Eius lux ex tenebris Legis, 2 Cor. 4: 6. Mirabilis eius brevi tempore propagatio, Matth. 13: 31, 24: 14, Luc. 10: 18, Rom. 15: 20. Euangelii negotium et Agricultura comparantur, 1 Cor. 3: 6. Eius praecepta omnia an verbis, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, contineantur, Act. 15: 20. Promotio eius opus Domini est, 1 Cor. 16: 10. Seges felicior fuit apud Gentes quam Indaeos, Act. 28: 28. Sermo eius pura acputa veritas est, Ioh. 7: 17. Discernit permixtos, etiam coninges, Luc. 17: 34. Spiritus eius, Spiritus mansuetudinis et lenitatis, Luc. 9:

56. Summa eius in dilectione consistit, Eph. 1: 4, Rom. 15: 7. Eius vestibulum quid, Eph. 2: 12. Euangelii ministri omnes modestiam prae se ferre debent omnia ad Dei honorem referendo, 1 Cor. 1: 12.

Euangelio obedire quoniam dicantur, Rom. 10: 16. Eorum qui Euangelio non credunt poenae, Marc. 16: 16, 1 Cor. 1: 18. Euangelio cur citius crediderint pauperes quam divites, 1 Cor. 1: 26.

Euangelium derelinqentes Iudaei maximorum criminum rei facti sunt, Ioh. 12: 35. Euangelium praedicandi ius unde, Matth. 28: 18. Euangelium Paulus proprio sumptu annuntiavit, 1 Cor. 15: 58. Euangelium praedicare quorum sit, Act. 8: 5. Euangelium prins apertum Indaeorum quidam Christi parricidae receperunt, Rom. 11: 8. Per Euangelium Deus regnat in hominibus etiam Regibus, Act. 1: 3. Per Euangelium patet nos naturae nostrae ope vitam consequi non posse, Rom. 3: 27.

Euangelia ut Sabbatis legentur non minus quam veteres Scripturae introduxit primum Synodus Laodicensis, Act. 15: 21. Euangelia quo titulo possent Latine appellari, Matth. praef.

Euangeliorum scriptores multa referunt non temporis ordine, sed ex rerum ductu, Matth. 26: 6, 28: 2. Exacte notant locum et modum sepulturae Domini ad probandam veritatem resurrectionis, Matth. 27: 59.

Euangelica Doctrina cur dep-

- positum vocetur, 1 Tim. 6: 20. Omnibus seculis abscondita ante revelationem Divinam, Matth. 13: 35, 41. Occupatur in fide et dilectione propter Christum, 2 Tim. 1: 13. Statuum differentias non tollit, Philem. 15. Evangelica functio quo tendat, Tit. 1: 1. Evangelicae Legis initium unde sit, Hebr. 2: 4. Evangelicae veritati Paulus fidem adstruebat miraculis, Rom. 2: 16. Evangelicum ministerium cur Prophetico avidius accipiendum, Luc. 9: 61.
- Euangelistae qui vocati, et eorum munus, Act. 21: 8, Eph. 4: 11. Euangelistae munus Lucas Pauli vice multis in locis fideliter obivit, 2 Cor. 8: 18.
- Eubulus nomen Atticum, et quinam ita appellati fuerint, 2 Tim. 4: 21.
- Eucharistia mortuis corporibus olim etiam data, 1 Cor. 15: 29. Infantibus data, Matth. 19: 13. Quando extra convivii formam celebrari coepta, Matth. 26: 26. Vide etiam Coena Domini.
- Euclides Megarensis Socratis audiendi causa noctu Athenas veniebat, Ioh. 3: 2.
- Eventus et Eventa idem, Act. praef. Eventus optimus vaticiniorum interpret, Luc. 24: 45. Eventus nomen saepe datur operae in id impensae, Hebr. 2: 16.
- Everriculum quale retis genus sit, Matth. 13: 47.
- Euge laudantis exclamatio, Matth. 25: 21.
- Eunice Timothei mater, Act. 16: 1.
- Eunuchus Candacis quo in fonte Baptizatus fuerit, Act. 8: 36. De Baptismi necessitate a Philippo etiam instructus fuit, Act. 8: 36. Cur Philippum post Baptismum ultra non viderit, Act. 8: 39. Hebraeo sermone Esaiam legebat, quem cum religione a Iudaeis in Aethiopia acceperat, ibid. 32.
- Eunuchi dicuntur viri, quod virorum habeant speciem; iis ad vitandas suspiciones utebantur Reginae, Act. 8: 27.
- Euphrates pro Tiberi, Apoc. 16: 12.
- Eutychus sive Eutyches nomen frequens in Graecia, Act. 20: 9.
- Eutychetae praepotens olim secta, Luc. 1: 35.
- Euthymius castigatus, Marc. 16: 12.
- Exceptiones tacite insunt Legibus generalibus, Matth. 5: 32.
- Excerptum ex Sacris Literis quod maxime placet non licet, Luc. 24: 25.
- Excessus et Exitus pro morte, Luc. 9: 31, 2 Petr. 1: 15.
- Excessus nihil facit in eo quod satis est, Luc. 12: 15.
- Excessibus quotidianis institutum lavacrum, Ioh. 13: 10.
- Excidium Urbis et Templi Hierosolymorum figura iudiciorum Dei generalium, Luc. 21: 32. A Paulo latenter praedicatur, Rom. 3: 8. Eius signum fuit Evangelici sermonis ablatio, Luc. 17: 22.
- Excitare quid significet, Act. 3: 26, Rom. 9: 17. Etiam de aedificio dicitur, Ioh. 2: 19.
- Excludere de Ecclesia, Luc. 6: 22.
- Excommunicandi forma, 1 Cor. 5: 12. Quae olim apud His-

panes usitata, 1 Cor. 16: 22.
 Excommunicatio temeraria in Ecclesia vitanda, Matth. 24: 29. Excommunicationis causae praecipuae, 1 Cor. 5: 11.
 Excutere pulverem quid significet, Matth. 10: 14.
 Exsecrabiles pronuntiabantur in Lege qui ex Lege vivere nolebant, Ioh. 7: 49.
 Exemplar nostrum Christus factus est, Ioh. 12: 27.
 Exemplum Christi plurimum valet ad ferenda fortiter adversa, Hebr. 2: 10. Via ad Patrem, Ioh. 14: 6. Exemplum obedientiae, patientiae, mansuetudinis, dilectionis est Christus, 1 Petr. 2: 24. Exemplum Christi pii ad crucem vocantur, 1 Petr. 4: 19. Eo suos ad mutuam dilectionem provocat Christus, Ioh. 15: 17. Eo uti est Christum edere et bibere, Ioh. 6: 53. Exemplo blandissime iubetur, 1 Petr. 5: 3. Exemplum spectatae virtutis in Veteri Foedere quanam, Luc. 13: 2. Exemplorum bonorum utilitas, Ioh. 6: 53. Exemplis facile corrumpuntur homines, Apoc. 14: 8.
 Exercitationem corporalem voluntariam Christus non improbat, Luc. 18: 12.
 Exilium legibus Mosaicis incognitum, Luc. 6: 22.
 Exire et incidere in tentationem quis dicatur, 1 Cor. 10: 13.
 Exitus ex Aegypto figura liberationis ex ignorantiae tenebris et peccati servitute, Luc. 1: 54. Exitus ex Aegypto immortalitatis animorum Symbolum, Luc. 9: 31. Tempora Messiae referebat, Luc. 1: 46, 1 Cor. 1: 28.

Quo die contigit, Matth. 26: 2. Exitus consiliorum Dei quomodo suspendatur interdum conditionate, Luc. 7: 30.
 Exorcismi formula, In Nomine Iesu Nazareni egredere, cur etiam per minus bonos pronuntiata vim habuerit saepe, Marc. 9: 38. Exorcismi per nomen Dei veri, quomodo etiam apud Gentes eventus suos habuerint, Matth. 12: 27.
 Exorcistae Iudaei fugabant Daemones invocatione Divini nominis, Marc. 1: 27.
 Expiare hominem cum dicitur Sacerdos in delictis minoribus quid significet, Marc. 2: 7. Expiandi apud Gentes ter se mergebant sub aqua, Matth. 28: 19.
 Expiatio anniversaria per Pontificem figurae magis quam rei causa fiebat, Hebr. 9: 7. Eius ritus, Hebr. 9: 4. Eius in Veteri Foedere vis ac fructus, Gal. 3: 10. Eius dies annuus tempus conceptionis Elizabethae, Luc. 2: 8.
 Expectatio longa promissionum Dei nos lassare non debet, Hebr. 11: 9.
 Extorum pars, quae in aram vel focum dabatur, quo nomine a Graecis appellata, Act. 15: 20.
 Extraneum foenerare Iudaeis licuit, Luc. 6: 35. Quem in causa foenoris nominent Iudaei, ibid.
 Extraneis licuit sacrificare extra Hierosolimam, Luc. 4: 27. Vide etiam Alienigena.
 Ezechias Rex non obscura Christi imago, Rom. 15: 12. Ezechiae et Theodosii comparatio, Apoc. 21: 4.

Eze-

Ezechiel cum ad Chaboram esset, quomodo viderit ea quae gerebantur in Templo Hierosolymitano, 2 Cor. 12: 2. Cur quadraginta dies lateri suo incumbere iussus fuerit, Apoc. 2: 10. Interdum Chaldaizat, Matth. 27: 46. Tempora putat a sua deportatione, Apoc. 12: 3, 16: 10. Eius vaticinia impios eludebant, 2 Petr. 3: 4. Vaticinio eius deceptus Sedechias, Hebr. 6: 18.

F.

Fabulae, Matth. 7: 3, 13: 3. **Fabulae Iudaicae**, 1 Tim. 1: 4, Tit. 1: 14. **Fabulae de expiationibus ex Chaldaica et Orphica disciplina**, 2 Tim. 4: 4.

Fabulandi quae fuerit materia Poëtis et Thalmudistis et Mahumeti, Matth. 8: 11.

Facere dicitur et qui facto causam vel occasionem praebet, Matth. 19: 9, Ioh. 12: 40, Act. 2: 23, 7: 9, Rom. 12: 20, 2 Thess. 2: 4, 1 Tim. 3: 2, Hebr. 13: 21. **Facere dicitur qui per alium facit**, Matth. 28: 11, Ioh. 3: 22, 6: 11, Act. 10: 48, 16: 37, Apoc. 2: 16. **Facere is dicitur in S. Scriptura qui facit quod eodem loco habetur Deo iudice**, Ioh. 15: 23. **Facere dicuntur qui factum approbant**, Hebr. 6: 1. **Facere pro faciendi potestatem habere**, Ioh. 6: 4. **Pro in actu perseverare**, Apoc. 13: 5. **Facere Scriptura dicitur quod ostendit**, Gal. 3: 22. **Facere dicuntur Prophetiae quod praedicunt**, 1 Tim. 4: 14, 1 Ioh. 3: 15. **Fecisse dici-**

tur, qui facere voluit, 1 Cor. 15: 31. **Fecisse scelus dicitur, cui prodest**, Matth. 27: 6. **Facere aliquid ad hunc aut illum finem quis dicitur, qui tamen ab ipso non intentus, sed actum eius aliunde consequitur**, Matth. 26: 12. **Facere dicuntur homines, quod faciunt per gratiam Dei excitati**, Act. 13: 48. **Facere bellum pro hostiliter tractare**, Apoc. 11: 7, 12: 17, 13: 7. **Facere iustitiam quid in Veteri Testamento significet**, Hebr. 11: 33. **Facere rem**, Matth. 25: 16. **Facere veritatem pro sincere agere**, Ioh. 3: 21. **Facere quod nostrum est tenemur, quia Deus fecit quod suum est**, 2 Petr. 1: 5. **Facere ac loqui omnia in nomine Christi quid sit**, Col. 3: 17. **Facere cum aliquo paucos dies quomodo intelligendum**, Iac. 4: 13. **Faciendum parato quod faciendum docetur**, Luc. 19: 8. **Facies in homine pulcherrima**, 1 Cor. 12: 24. **Cui rei comparetur, ibid.** **Hebraeis omne quod adspicitur**, Luc. 9: 53, Ioh. 7: 24, 2 Cor. 4: 6, 5: 12. **Faciem verberare inter maxima ludibria est**, 2 Cor. 11: 20. **Faciem Regis videre et stare coram Rege quid**, Matth. 18: 10. **Facie in terram prostrata precari summa demissio**, Matth. 26: 39.

Facta aeternum remuneranda quatenus Deo aestimantur, Rom. 10: 9. **Externa nude non spectanda, sed animus**, Marc. 12: 43. **Fidei opponuntur a Paulo**, Luc. 10: 26. **Facta naturaliter nullam habent significationem nisi quam**

quam quisque vult, Luc. 24: 28. Ad certam significationem restringuntur Lege aut ex pacto, ibid. Facta nostra dignissima comparari non possunt cum futura gloria, Luc. 17: 7. In Factorum contentione temporum et circumstantiarum ratio habenda est, Matth. 26: 11. Factorum quorundam facientium gratia peccata remittuntur, Luc. 7: 47. Talia non sunt prohibenda, ibid. Factorum serie perpetua quisque optime se potest explorare, 1 Ioh. 3: 19. Factis bonis bona, malis mala Deus reddit, Rom. 2: 6.

Falsi amantes cur alieni sint a Christo, Ioh. 18: 37. Falsi crimina abest ab eo qui mentendi causam non habet, Ioh. 7: 18.

Fals pro praedicatione Evangelii, Apoc. 14: 14.

Fama magna potius quam mala sub quibus Regibus aut Regulis periculosa, Marc. 6: 20. Famae malae qui fuerant etiam recipi poterant ad Christianismum, 1 Tim. 3: 7.

Fames ignis nomine appellatur, quia urit, Apoc. 16: 8. Fames ingens sub Gommedo, ibid. Fames in Iudaea sub Claudio, Matth. 24: 7; ab Agabo praedicta fuit, ibid., Apoc. 6: 5. Fames et siti depingitur status futurae damnandorum poenae, Luc. 6: 25.

Familia Dei, fidei, et Spiritualis quae, Gal. 6: 10. Familia Dei superior Angeli, inferior homines, Luc. 2: 14, 1 Cor. 4: 9, Eph. 3: 15. Familiae Dominus Christus,

pars Moses, Hebr. 3: 3. Familiae imperat Materfamilias, sed viri nomine, 1 Cor. 11: 7. Familiae tutandae occasiones negligi non vult Christus, Luc. 12: 15. Familiarum iura conservabat Lex Levitatus, Luc. 3: 23. Familiarum simul ad fidem conversarum exempla, Ioh. 4: 53. Familiarum progenitores quo nomine appellati, Hebr. 7: 4.

Familiaritatis propioris indicia inter Deum et pios, Ioh. 14: 23.

Famula opera, Matth. 12: 1.

Fascinare deducitur a Graeco *βασανίζω*, Matth. 20: 15, Gal. 3: 1.

Fastus est opibus comes, Iac. 2: 6.

Fatum vocat Iosephus providentiam circa ea quae facimus, Matth. 22: 23. Fati discrimen in iudicio Dei nihil potest, Apoc. 20: 13.

Fatis manum iniectantibus hebetari solent hominum sensus et obtundi, Rom. 11: 8.

Fedus a feriendo, Matth. praef. Pactum publicum est, Hebr. 9: 15. Fedus novum et aeternum sancitum est effuso Christi sanguine, Hebr. 8: 8, 13: 20. Fedus Dei cum Israelitis conceptum pro temporum atque hominum ratione, Luc. 15: 2. Sempiternum est, Luc. 1: 55, 73. Tale fuit ut alterum posset esse perfectius, Hebr. 8: 7.

Federia tabulae quid denotarent, Hebr. 9: 4. Federis vocabulo appellantur circumcisio et adpersio sanguinis, Rom. 9: 4. Federis veteris et novi differentia, Matth.

20: 4. Federis et Testamenti discrimen, Matth. praef. Federis et Legis differentia, Matth. praef. Federis novimentio in vetere cur inveniatur, et nullius alterius novi in novo, Gal. 1: 8. Dispensatio propria, Luc. 13: 2. Suavitas unde appareat, Ioh. 4: 21. In Federe novo Deus respicit, quod summam suam bonitatem decet, Luc. 17: 10. Federis sancienti formula vetus, Matth. 26: 28. Federa sanguine et dissectis pecudibus sancienti mos, Matth. praef. 26: 28, Col. 1: 20, Hebr. 8: 10; 9: 20. Etiam admoto calice humani sanguinis sancita, Matth. 26: 27.

Fel Hebraeis vocatur omne venenum, Hebr. 12: 15. Fel amarissimum quid mystice significet, Act. 8: 23.

Felicitas hominis imitatio Dei, Matth. 5: 48. Alterius seculi per verba edendi et bibendi populariter describi solet, Matth. 8: 11; 26: 20. Coelestis cur dicatur haereditas, Eph. 1: 14. Temporalia Christianis promissa non est, Marc. 10: 30. Felicitatis alienae conspectus gravat dolorem, 2 Thess. 1: 10. Felicitatis omne genus promittitur piis, cum vita aeterna, Ioh. 10: 10.

Felix Iudaeae Praeses quis et qualis fuerit, Act. 23: 24, 24: 25. Quibus regionibus praefuerit, ibid. 24: 10. Apud Nerone[m] accusatus per fratris Paltantis potentiam poenae ereptus est, ibid. 24: 27. Cui in causa Pauli interlocutus fuerit, ibid. 24: 22. Oppugnavit Aegyptium im-

postorem, Matth. 24: 5. Femina mas est imperfectus, 1 Cor. 11: 7. Res imbecilla, 1 Petr. 3: 7. Cur ineptior sit viro ad actiones humanas, 1 Cor. 11: 9. Femina Hebraeis in publico non adspiciebatur nisi operto capite, 1 Cor. 11: 5. Femina libidinosum deserens laudatur, Matth. 5: 32. Femina bona cur a veteribus testudini comparata, 1 Tim. 5: 13. Feminae persona apud Prophetas refert Populum Iudaicum, Apoc. 11: 3. Feminam fecit Deus coma nativa, ut equum in qua exultantem, 1 Cor. 11: 15. Femina cur opus fuerit, 1 Cor. 11: 9. Feminae cum de iis Lex non exstaret, propria religione semel in anno locum sacrorum conventuum adibant, Luc. 2: 41. Feminae formosiores sunt doctores doctorum, Matth. 5: 29. Feminae in primitiva Ecclesia in Diaconissas et Presbyteras electae, Luc. 22: 37, 1 Tim. 3: 11. Electionis earum ratio in Graecia quaequam, Rom. 16: 1, Phil. 4: 3. Earum munus quid, ibid. Feminae non accubebant in conviviis solemnibus Iudaeorum, Ioh. 12: 2. Feminae parum pudicae vitas et prostibula publica Hebraeis non eodem modo vocantur, Luc. 7: 37. Feminae Prophetissae, 1 Cor. 11: 5. Feminae quaedam Christi discipulis annuemandae sunt, Luc. 8: 17. Feminarum habitus in pa-bigo apud Graecos et Romanos fuit varius, 1 Cor. 11: 5. Habitus verecundiae maxime convenientes praefere-

ren-

rendus, *ibid.* Feminarum Iudaicarum ministerii statio consistens in precibus et ieiuniis, *Luc. 2: 37.* Earum aditus liberior erat quam feminarum in Graecia, *Rom. 16: 1.* Feminarum mos calumniandi, *1 Tim. 3: 11.* Feminarum nomina enuntiabantur modo simpliciter modo diminutive, *Rom. 16: 3.* Feminis adulteris Germani crines accidebant, *1 Cor. 11: 6.* Feminis maxime convenit pudor etiam circa naturales voluptates, *Rom. 1: 25.* Feminis docere in Ecclesia non permittebatur, nisi speciale Dei mandatum haberent, *1 Cor. 10: 5; Apoc. 2: 20.* Feminis in luctu, caput radi solebat, *1 Cor. 11: 5.* Feminas operto esse capite ob pudorem sexus decet, *1 Cor. 11: 2.* Feminas viri potentes Romani indicant aetate annorum duodecim, *Luc. 2: 42.*

Feminini sexus vera ornamenta sunt pudor et modestia, *1 Tim. 2: 9.*

Fera terrestris dicitur coetus Pseudo-prophetarum, *Apoc. 16: 13.* Ferae nomine Barchochebas appellatur, *Apoc. 11: 7.* Ferae vocantur regna idololatrica, *Apoc. 13: 1.* Feris comparantur impii et Reges, *Luc. 13: 32, 1 Cor. 15: 32, 2 Tim. 4: 17.*

Feralia non attrahenda, *Matth. 8: 22.*

Fermentum quid recte dicatur, *Luc. 12: 1, 1 Cor. 5: 6.* Vetus quid significet, *ibid.*

Ferre pro auferre, *Hebr. 9: 28.* Ferri pro expectari, *Hebr. 9: 16.*

Festus cur provocationem Pau-

li libenter arripuerit, *Act. 25: 12.*

Festum Legis quoddam vocabatur, *Act. 2: 1.* Festum Nativitatis Christi varie celebratum, *Luc. 2: 8.* Festum collectarum in horrea frugum vocabatur festum tabernaculorum, *Luc. 6: 1.* Festum tabernaculorum Christi mystice sumtum quid significet, *Ioh. 7: 8.* Festa Iudaeorum cur seditionibus opportuna, *Matth. 26: 5.* Festi dies sua habent tempora, *Ioh. 7: 6.* Festorum dierum primus, ultimus et sabbatum otio peragebantur, caeteri laboribus permixti, *Matth. 26: 5, Luc. 6: 1, Ioh. 7: 37.* Festorum dierum ratio, *Matth. 21: 9.* Translatio in aliud tempus apud Iudaeos quomodo intelligenda, *Matth. 26: 17.* Festis diebus Iudaei in ius vocari non poterant, *Matth. 26: 2, 5.* Plecti solebant apud Iudaeos sontium insigniores, *Matth. 26: 5.* Romani Praesides cohortem mittebant ad Templi custodiam, *Matth. 26: 45, Act. 21: 31.* Festis tribus maximis pars tertia ex oppidis, vicis et agris ibat Hierosolymam, *Luc. 2: 41.*

Ficus symbolum populi Iudaici, *Marc. 11: 12, Luc. 13: 6.* Sub ficu agere signum tranquillitatis animi, *Ioh. 1: 48.*

Fidelis dicitur, qui munere suo bene fungitur, *Hebr. 2: 17, 3: 2.* Fidelis quoties conveniunt, conveniunt in Christi nomine, *1 Cor. 5: 3.* Sunt templum Dei, *Rom. 14: 19, Eph. 2: 22.* Quomodo id templum aedificatur,

- tur, Rom. 14: 19. Quomodo destruitur, ibid. Fidelium coetus honorandi diligendo, 1 Petr. 2: 17. Fidelium mala ad breve tempus tantum durant, Hebr. 10: 37. Fidelibus omnibus consulere debemus, Gal. 6: 10.
- Fides Abrahami** Evangelicae suppar, Hebr. 11: 19. Fides quatenam maior fide Abrahami, Rom. 4: 24. Fidem in Abrahamo cur Deus respexerit, Rom. 4: 16. Fides Patriarcharum qualis fuerit, Rom. 3: 22. Fides Petri cum Christum negaret, an plane defecerit, Luc. 22: 32. Fides miraculorum non cessavit, Marc. 16: 17.
- Fides** quid re ipsa sit in epistolis Paulinis, Rom. praef. Fides primae credulitatis quatenam sit, Matth. 28: 19.
- Fides Evangelica** per crucis tolerantiam demonstrata, Hebr. 11: 25. Fides Christiana quibus argumentis innitatur, Matth. 9: 22, Apoc. 21: 14. Praecipue nititur morte et resurrectione Christi, Rom. 5: 6, Hebr. 9: 14. Cur non debuerit tradi verbis eruditis et artificiosis, 1 Cor. 1: 17. In quibus rebus consistat, Phil. 3: 10. Repellit libidines omnes, Eph. 6: 16. Unde tota pendeat, Iac. 2: 19. Simul est fides in Deum, Rom. 3: 26, Hebr. 6: 1, 11: 1. Fides pro Evangelio, Gal. 3: 23. Fides our Dei donum xpcetur, Rom. 3: 27, 5: 16, Eph. 2: 8, Phil. 1: 29. Est animae quod osca carni, Matth. 26: 26. Baptismum praecedat, Hebr. 6: 1. Comparatur partibus humani corporis per quae sit digestio, Hebr. 4: 2. Corda purgat, Rom. 1: 17, 3: 23, 10: 9, Hebr. 9: 14, Iac. 2: 14. Cum bonis verbis solum nec aliis nec habenti prodest, Iac. 2: 17. Fides de potentia Dei, ut est initium pietatis, ita confidere Dei potentiae in Christo principium est Christianae Religionis, Matth. 8: 2. Fides efficit sanctitatem et iustitiam illam cui vita aeterna promittitur, Hebr. 11: 1. Est ut navis, vita pura ut gubernaculum, 1 Tim. 1: 19. Hominem iustum reddit, opera iustiorum, Iac. 2: 21. Initium vitae est, finis vero charitas, 1 Cor. 13: 13.
- Fides** ad iustitiam internam sine labore ducit, Rom. 1: 17, 3: 23, 25, 5: 9, 9: 32. Ubi iustitiam peperit non quiescit, sed perpetuo in opera influit, Rom. 1: 17. Fides magna vincit metus omnes, Rom. 11: 20, Hebr. 11: 23. Magna est, quae principatus spernit et contemptis se aggregat, ibid. Fides cur multa promissa habeat, 1 Cor. 13: 2. Non accepta sed custodita vivificat, Luc. 18: 8, Ioh. 4: 14. Per puram conscientiam custoditur, 1 Tim. 3: 9. Obediendi propositum includit, Ioh. 3: 36, 5: 24, Act. 16: 31. Poenitentiam operata nos a vitae prioris criminibus absolvit, Luc. 7: 50. Quatenam preces commendat, Luc. 18: 8. Quae remissionem impetrat sine dilectione non est, Luc. 7: 47. Fides radix Legis, Hebr. 11: 1. Fides robustissima est credere resurrectionem mortuorum, Ioh.

Ioh. 4: 49. Fides sine operibus bonis non sufficit, Marc. 16: 16, Luc. 22: 32, Ioh. 13: 17, 20: 31, Rom. 4: 17, Philem. 6, Hebr. 3: 14, Iac. 2: 14, 24, 26, 2 Petr. 3: 16. Fides bonam conscientiam gignit, 1 Tim. 1: 5. Spem gignit, Col. 1: 23, 2 Thess. 1: 4. Quibus operibus externis opponatur, Ioh. 6: 29. Vera quatenam dicatur, Ioh. 3: 15, Hebr. 11: 1. Cur sola exigatur, Ioh. 6: 29, 35. Virtus est maxima caeterarumque mater et altrix, Rom. 4: 3. Fides et dilectio par admirabile, Eph. 1: 15, 1 Thess. 3: 6, 2 Tim. 1: 13. Si simul sint in animo et factis nihil ultra ad salutem requiritur, Gal. 4: 6, Eph. 1: 15, 1 Ioh. 3: 23. Fides et spes per Christum tendit in Deum, 1 Petr. 1: 21.

Fidei et fidelium cum arbore comparatur, Col. 1: 6. Fidei adultae praemium res miras efficere, 1 Cor. 12: 9, 13: 2. Fidei argumenta sive fulcra, Matth. 9: 22. Definitiones variae, Rom. 1, praef. Fidei beneficio novam naturam accipimus et velut iterum gignimur, 1 Tim. 1: 2. Fidei Christianorum et Iudaeorum argumentum, Phil. 3: 5. Fidei Christianae causa est sanguis seu mors Christi, Rom. 5: 9. Quis proprius sit effectus, ibid. 3. Ingens momentum est in ipsa morte Christi, 1 Ioh. 5: 6. Eius perfectio est vivere secundum Christum, Act. 8: 13. Eius professio cur Iudaeis videbatur scandalum, 1 Cor. 1: 23. Fidei actu deficiente

habitus servari potest, Luc. 22: 32. Activae et contemplativae differentia, Ioh. 12: 42. Fidei descriptiones eximiae, Rom. 4: 3, Hebr. 11: 1. Fidei discipulorum tarditas fidem nostram confirmat, Marc. 16: 13. Fidei exiguae a Christo non spretae exemplum, Marc. 9: 22. Fidei infirmiae exemplum, Ioh. 10: 21. Fidei initia si Deo placeant, multo magis incrementa, Rom. 4: 22. Fidei nulla est mentio in Lege in Sinai data, Gal. 3: 11. Fidei obedientis effectus, Hebr. 4: 3. Fidei opus vocatur quod ex fide venit et fidem perficit, 1 Thess. 1: 3. Eius praeparationes Patri tribuuntur, operatio Filio, obsecratio Spiritui Sancto, Ioh. 6: 37. Eius regula immobilis quid Veteribus significet, Matth. 28: 19. Fidei salvificae descriptio, Matth. 9: 22, 17: 20. Fidei semina subito interdum erumpunt, Matth. 27: 57. Fidei tres gradus, Ioh. 4: 50. Fidei vis, Matth. 9: 29, 17: 20, Luc. 10: 19. Eius obtinendae ratio, Matth. 17: 21. Fidei mixtus sermo Evangelii animum purgat, Ioh. 13: 10. Fidei et eius professioni quae per Baptismum fit, simul coniunctis promittitur remissio peccatorum, Act. 22: 16. Ad Fidei professionem an homines cogendi sint, Luc. 14: 23.

Fidem adhibere probabilibus testimoniis recte sentientium est de Deo, Ioh. 20: 29. Fidem famulorum heri explorant in re non magni momenti, Luc. 16: 10. Fidem habent parem quae sunt

G

pa-

- paria, Ioh. 20: 19. Fidem Dei promissis habere quid praesupponat, Rom. 4: 3. Fidem ante miracula exigit Christus, Ioh. 11: 26. Fidem Deus semper, pro re egregia habuit, Gal. 3: 6. Fidem cur Deus ad consequenda huius vitae beneficia saepe requirat, Act. 27: 25. Fidem et dilectionem excitat vita aeterna a Christo promissa, Col. 1: 5. Fidem et obedientiam esse exhibendam constitutis supra nos iure humano, Lex Christi est, Col. 3: 23. Fidem quale opus ostendat, 1 Thess. 1: 3. Qualem Deus nunc requirat, Rom. 9: 32. Fidem sequitur Spiritus Sanctus, 1 Thess. 1: 6. Fidem veram assequi cupientem quomodo oporteat esse animatum, Rom. 9: 32. Eam probat sanctitas et in malis constantia, Iac. 2: 18, 1 Petr. 1: 7.
- Fide ante opera an aliqui servari possint, Iac. 2: 14. Fide in Christum sanare homines elegit Deus; ne de propriis viribus gloriarentur, Rom. 3: 26. Fide infirmari quinam dicantur, Rom. 4: 18. In Fide manere cur omnes serio moneantur, Rom. 11: 21. Fide pervenimus in maiorem veritatis agnitionem, Tit. 1: 1.
- Fiducia pro iure intrandi in summum coelum, Hebr. 9: 19. Fiducia insignis Petri, Matth. 14: 31. Fiducia sola sufficit ad impetranda adspectabilia, Marc. 5: 36. Fiduciam Abrahami nova fiducia confirmatione remuneravit Deus, Luc. 1: 72. Fiduciam in virtutibus falso creditis ponere quam perniciosum, Luc. 18: 9. Fieri saepe dicitur quod patescit, 1 Ioh. 1: 7. Fieri aliquid dicitur per aliquid quod sine eo non fit, Hebr. 9: 12.
- Figuram et figuratum dissimile quid habere non est novum, Luc. 3: 5. Figurae Veteris Federis res Novi adumbrabant, 1 Cor. 3: 1. Figurarum veterum complementa, Matth. 4: 1, 5: 17, 8: 17, 9: 21, 36, 37, 10: 2, 11: 11, 12: 28, 16: 21, 19: 29.
- Filia quae fratres habebat, heres esse non poterat, Matth. 1: 16. Filia si post 25 aetatis annum in corpus suum peccaverit, ob id a parentibus exheredari nequit, 1 Cor. 7: 36. De filiabus superadultis sententia Rabbino- rum, 1 Cor. 7: 36. Filia Sacerdotis apud Hebraeos cur gravissime puniebatur, si domum paternam dehonestaret, 1 Tim. 3: 4. Filiae nolenti virginitatis necessitas non est imponenda, 1 Cor. 7: 37. Filiam dare nuptum, ex auctoritate patrum pendet, 1 Cor. 7: 36. Filiae Sarae carne et moribus quatenus, 1 Petr. 3: 6. Filiarum nomine comprehenditur nurus, Luc. 2: 27.
- Filius Davidis cur Iesus sit dictus, Matth. 1: 1, 5, Apoc. 22: 16.
- Filius Dei pro eo quem Deus eximie diligit, Matth. 27: 40. Filius Dei Christus Deo ipso teste, Act. 3: 12. Messiae cognomen, Matth. 14: 33. Divina Christi natura vocatur, Marc. 2: 8. Supra omnes est Christus, ad imperium etiam in

An-

Angelos euectus, Hebr. 1: 5. Dei per omnia simillima est imago, Hebr. 1: 3. Imitatur Patris opera, Ioh. 5: 20. Patrem in arcanis suis novit, Ioh. 4: 22. Vice Patris indicat Mundum, Ioh. 5: 22. Eius gloria omnis redit ad Patrem, Ioh. 11: 4. Potestas perpetuo fluit a Patre, Ioh. 6: 50. Voluntarium obsequium, Ioh. 6: 51. Eius vox vox Patris, Ioh. 5: 28. Ei dantur tituli eminentissimi, Hebr. 1: 8. Filio res maximas et coelestes credit Pater, non servis, Hebr. 1: 1. Filio cur tribuitur quod veritati, Ioh. 8: 36. Filium suum in quem finem Deus miserit in Mundum, I Ioh. 4: 9. Eum Deus gratis tradidit pro peccatis Mundi, Ioh. 3: 16.

Filius hominis pro quovis homine, Matth. 12: 8, 32, Marc. 2: 28. Cur et quomodo Christus sit dictus, Matth. 8: 20, Ioh. 5: 27. Quis intelligebatur ab Hebraeis, Ioh. 12: 34.

Filius Paratipomenon Scriptori dicitur qui iuris est successor, Luc. 3: 23. Filius alicuius dicitur qui ei similis est, Apoc. 21: 7. Filius pro obnoxio, Matth. 23: 15. Filius dicitur, a quo expectantur filii officia, Ioh. 19: 26. Filius cum patre idem in iure esse dicitur, Ioh. 10: 33. Rerum paternarum quasi Dominus est, Ioh. 8: 35, 10: 33, 16: 15, 17: 10, Gal. 4: 1, Hebr. 3: 6. Filius praecepti, Luc. 2: 42. Filius Regis maior Satrapis, Hebr. 1: 14.

Filii Dei quinam dicantur,

Matth. 13: 38, Luc. 20: 35, Ioh. 1: 12, Gal. 3: 26. Omnibus subiecti sunt incommodis vitae huius mortalis, Hebr. 2: 14. Qua de causa sic vocentur, Act. 17: 29. Eorum et filiorum Diaboli differentia, I Ioh. 3: 10. Eos Christo educandos atque curandos dat Deus, Hebr. 2: 13. Filii Diaboli quinam dicantur, Matth. 13: 38. Filii pacti quinam dicantur, Matth. 11: 19. Filii terrae quinam dicantur, Matth. 8: 20. Filii tonitru vocantur viri efficaciter loquentes, Apoc. 19: 6. Filii nomine appellatur populus Iudaicus interdum apud Prophetas, Apoc. 11: 3. Filii prodigi parabola inter elegantissimas ponenda, Luc. 15: 20. Filii Lege Mosis haeredes necessario, filiae non nisi filiis deficientibus, Rom. 8: 17, Gal. 4: 7. Filii obedientiam erga parentes et probos mores addiscere debent, I Tim. 3: 4. Filii Apostolorum quinam dicti ab ipsis, I Petr. 5: 13. Filii concubinarum succedebant Patri ab intestato apud Hebraeos, Gal. 4: 50. Filii huius seculi et filii lucis quinam, Luc. 16: 8. Naturae et morum qui, Luc. 11: 48.

Filiorum inter se distinctio, Rom. 9: 7. Filiorum et liberorum discrimen, Matth. 1: 1. Filiorum est accumbere cum Patrefamilias, Luc. 17: 7. Filiorum voce Hebraei participes intelligebant, Ioh. 12: 36.

Finis pro monitorum summa, I Petr. 3: 8. Finis actuum saepe alius est quam inten-

- ditur, Matth. 26: 12. Finis discriminatactiones Legenon vetitas, Matth. 26: 10. Solus non facit actiones rectas, Luc. 22: 22. Finis operis merces, 1 Petr. 1: 9. Fini malo adhibiti actus medii, mali sunt, Luc. 24: 28. Ad finem operis stultos reiicere soleamus, Ioh. 2: 19. Fine caret Christi regnum, Luc. 1: 33.
- Flagellatio partim quaestionis causa, partim in poenam a Romanis adhiberi solita, Matth. 27: 19. Eius sententiae formula, ibid.
- Flagello in signum irae Divinae Christus usus est in Templo purgando a nundinatoribus, Ioh. 2: 15.
- Flagitium a scelere distinguunt Latini, Eph. 2: 1. Flagitia abscondita hominibus Dei iudicio servantur, Hebr. 13: 4.
- Flagra virgis saeviora, Act. 22: 24.
- Flaminius cur Romae accusatus, Matth. 14: 10.
- Flaminicae Graecorum virgines, Luc. 1: 34.
- Fletus Christo non fuit indignus, Luc. 19: 41. Ad quid Christo profuit, Ioh. 11: 36.
- Flendum cum flentibus, Ioh. 11: 33.
- Florus, vide Cestius Florus.
- Flumen res adversas significat, Apoc. 12: 15. Flumina quaedam a terra absorbentur, Apoc. 12: 16.
- Faecunditas inter alia bona externa Hebraeis Deum pie colentibus promissa cur non omnibus aut non nisi serius quibusdam contigerit, Luc. 1: 7.
- Foemina, vide Femina.
- Foedus, vide Fedus.
- Foenus venenum est patri-monii, Luc. 6: 35. Ne speciem quidem habet beneficii, Matth. 5: 42. Non est interdictum lege naturae, Luc. 6: 35. Interdictum fuit Iudaeis, Matth. 5: 42. An lege Christi sit vetitum, Luc. 6: 35. An et quatenus Christianis ab antiquis Canonibus permittatur, ibid. Ab alienigenis accipere quomodo licuerit Iudaeis, ibid.
- Foetus, qui in utero est, matris portio censetur, Matth. 19: 13, Luc. 1: 15.
- Fomes dicitur quicquid ignem alit, Act. 28: 3.
- Fons Hebraeis omnis scatebra, Marc. 5: 29, Ioh. 4: 6.
- Fons salutis quis vere sit, Ioh. 7: 37. Fons vitae vocabatur Lex Pharisaeis, Ioh. 5: 39. Fonti debetur quicquid est in flumine, Eph. 2: 9. Fontes in Baptismi usum extracti olim erant ante Ecclesiarum aedes, Matth. 28: 19. Fontes septuaginta in Elim quid significant, Luc. 10: 1. Fontes sine aqua fontes non sunt, 2 Petr. 2: 16.
- Fores clausae designatio eius quod clam fit, Ioh. 20: 19.
- Forma et formare ad animum cur saepe transferantur, Rom. 2: 20. Forma et figura quandoque promiscue usurpantur, Matth. 17: 2. Formae decus capilli, Ioh. 12: 3, 1 Cor. 11: 6.
- Formido Christum capientium, Ioh. 18: 3.
- Fornicatio pro idololatria, Apoc. 14: 8.
- Framea Germanorum hasta brevis, Luc. 2: 35.

Frae-

Fraenare pro regere, Iac. 3: 3.

Fraenum dicitur Graecis pellicula linguae adhaerens, Iac. 3: 3.

Fragmenta unde dicta, Act. 2: 42.

Francofurtensis Synodus Symbolum Hieronymi approbat, Matth. 28: 19.

Frater benigna appellatio parium inter se, Eph. 6: 21, 1 Tim. 5: 1. Pro homine quovis, Matth. 5: 22, 23. Frater qui filia relicta moritur non censetur sine liberis mortuus, Matth. 22: 24. Quare nec in hoc ius levitatus locum habuisse videtur, ibid. Fratri Iudaeo foenori dare Iudaeis lex vetat, Luc. 6: 35.

Fratres Christi quinam, Ioh. 19: 16. Fratres falsi Christianorum quinam dicantur, 2 Cor. 11: 26. Fratres in Adamo sumus omnes, 1 Ioh. 2: 9. Fratres et sorores se mutuo vocabant Christiani, 1 Cor. 5: 11. Idque ob communem regenerationem, Philem. 1. Etiam coniuges sic se vocabant, 1 Cor. 7: 14. Fratres cur se invicem vocabant Iudaei, Act. 22: 5, 28: 21.

Fraternalis admonitio Christianorum officii pars, et cuiusmodi eam esse oporteat, Matth. 18: 15.

Fraternitatis memoria quid debeat operari, 2 Thess. 3: 15.

Frictrices quatenus foeminae Tertulliano dictae, Rom. 1: 26.

Frigus quibus ex causis oriri et augeri soleat, Act. 27: 2.

Frigidi et fervidi quinam vocentur, Apoc. 3: 15.

Frontis servorum notandae mos ex Oriente, Apoc. 13: 16. Fronte praeferre dicimur quod aperte profiteamur, Apoc. 16: 1.

Fructus satori omni iure debentur, Luc. 17: 1. Fructus in matrimonio partus dicitur, Rom. 7: 4. Apostolicus quis sit, Rom. 1: 13. Disciplinae Christianae qui tranquillitatem conscientiae adfert, Hebr. 12: 11. Falsorum Prophetarum quis, Matth. 7: 16. Fructuum nomine opera designantur, Matth. 13: 23, Eph. 5: 9, Iac. 3: 11. Etiam praemia operum designantur, Iac. 3: 18.

Frugalitas Christi et Apostolorum, Ioh. 6: 9.

Frugis qua maxime alimur magnus semper honos et apud Iudaeos et apud Christianos, Iac. 5: 7. Duplicis in homine descriptio, Luc. 8: 7. Frugis bonae nihil expectandum est ab eo, qui discedit a Christi praeceptis et exemplo, Ioh. 15: 5. Frugum Christi colligendarum tempus quando venit, Ioh. 7: 6. Frugum tota congregatio sanctificatur per primitias, Eph. 2: 6. Frugibus comparantur opera pietatis, Hebr. 6: 7.

Fruitio tactus voce denotatur, Ioh. 20: 17.

Fuga non semper pavoris indicium est, Luc. 24: 28. Quandoque licita est, Matth. 10: 23, 12: 15. Fuga ac furtum coniuncta esse solent, Philem. 11. Fugae impedimenta magna sunt parvi liberi, Matth. 24: 19. Fugae

praecipitandae a malorum contagio necessitas, Luc. 17: 31, 32.
 Fugere saevitiam hostium Dei quando non liceat, Ioh. 10: 12.
 Fulcire cor alio sensu de Divina gratia, alio de epulis dicitur, Hebr. 13: 9.
 Fulmina et tonitrua Dei minas significant, Apoc. 4: 5, 8: 5, 11: 19. Fulmini cur regnum suum Christus comparet, Matth. 24: 27, Luc. 10: 18.
 Fundamenta Christianismi sunt Christi historia, praecepta et promissa, 1 Cor. 3: 11.
 Fur est qui alienum iniuste arripit, 1 Cor. 6: 10, 1 Petr. 4: 15. Dicitur in iure etiam qui semel tantum furatus est, 1 Cor. 6: 9. Furis comparatio Dei iudiciis et morti improvisae aptatur, Matth. 24: 37., Apoc. 3: 3. Furis et raptoris differentia, 1 Cor. 6: 10. Fures festinare solent, Ioh. 20: 7. Quam amici sint noctis, 1 Thess. 5: 4. Non sunt necandi, Matth. 5: 40.
 Furtum de pascuo gravis puniatur quam de ovili, Ioh. 8: 5. Furti pecudis poena apud Hebraeos, Luc. 19: 8. Furti genus maximum est hominem liberum furari, 1 Tim. 1: 10. Furti comes mendacium, Matth. 15: 11.
 Futura cur in praeterito tempore enuntiabant Prophetiae, Ioh. 4: 5. Futurorum revelatio a Deo Cypriano et Chrysostomo evenisse legitur, 2 Tim. 4: 6. De futuris incertis loquendi cautio Christianis usitata, Act. 18: 21, 1 Cor. 16: 7.

G.

Gabriel virtus Dei, Luc. 1: 19. Nomen Angeli primarii, ibid. Misericordiae minister secundum Hebraeos, ibid. Aqua dicitur, ibid.
 Galatae orti a Gallis, Gal. 1: 6. Colebant Deum matrem, Gal. 4: 9. Galatas quo tempore inviserit Paulus, Gal. 1: 2. A Paulo conversos Petrus sua auctoritate firmavit, 1 Petr. 5: 12. Galatarum Ecclesias cur Paulus non nomet sanctas, Gal. 1: 2.
 Galatia idem quod Gallia, 2 Tim. 4: 10. Vocabatur et Asiae pars a Gallis antiquitus habitata, ibid. Galatia et Phrygia partes Asiae minoris, Act. 16: 6. Galatiae Ecclesiarum nomina, Gal. 1: 2.
 Galilaea gentium sive convenarum, Matth. 4: 15. Alia Herodis, alia Philippi, ibid. Galilaeae non praefuit Pilatus, Luc. 13: 1.
 Galilaei bellicosi, Luc. 22: 38. Cur Christo faventes, Ioh. 7: 12, 52. Despecti Deo iuxta Iudaeos quod nullus ex illis Propheta, Ioh. 7: 52. Dialecto distinguebantur a Iudaeis, Ioh. 4: 9. Habiti homines indocti, Act. 2: 7. Sacrificantes a Pilato Hierosolymis interfecti, Luc. 13: 1. Tardiores Samaritis in fide Christo adhibenda, Ioh. 4: 45. Una cum Iudaeis Procuratore Cumano Samaritis bellum inferunt, Matth. 24: 7. Galilaeorum nomine quisnam Christianos appellat, Rom. 16: 2. Galilaeorum Bethsaidensium frequens

- quens commercium cum Syrophoenicibus, Ioh. 12: 20. Galilaeis cum Samaritis nulla fuit Sacrorum societas, Luc. 13: 1.
- Galli in consiliis capiendis mobiles, et novis plerumque rebus studentes, Gal. 1: 6. Eorum mos in lustranda civitate, 1 Cor. 4: 13.
- Galli Deum Matris, non circumcidebantur, sed castrabantur, Gal. 4: 9. Eorum pudenda erant abscissa, Gal. 4: 12.
- Gallio frater Senecae, Act. 18: 12.
- Gallus bis canit, Matth. 26: 34. Gallicinium proprie dicitur posterior galli cantus, Matth. 26: 34. Post gallicinium Christus munus suum sacerdotale auspicatur, ut Pontifex Maximus facere solebat, Matth. 26: 34.
- Gamaliel nomen frequens inter Hebraeos, Act. 5: 34. Eius nominis Patriarcha quonam tempore fuit, ibid. Gamaliel senior instituit Iudaeos sepeliri operimento ex lino, Matth. 27: 59. Gamalielis consilio abstinet Senatus Iudaeorum a caede Apostolorum, Act. 5: 40.
- Garizim mons Palaestinae, Matth. 25: 33. Sicimis imminens, Ioh. 4: 5; 20. Garizitani erant Chutaei, Luc. 17: 18.
- Gaudendum in castigationibus, Iac. 1: 2, 1 Petr. 4: 13.
- Gaudium Christi pro vita immortalis et summa eius potestate, Hebr. 12: 2. Gaudium Christianorum in adversis, Apoc. 14: 3. Piorum absente Christo, Ioh. 17: 13. Gaudium purum, est certam
- habere spem immortalitatis, 1 Ioh. 1: 4. Gaudium suum quid vocent Latini, Phil. 4: 1. Gaudium vitae homine venit apud Hebraeos, Rom. 11: 15. A Paulo saepe appellatur animi tranquillitas ex bona conscientia, Act. 20: 24. Sumitur pro causa gaudii, Ioh. 16: 22. Gaudii iustior causa, suae salutis habere fiduciam, quam alienae salutis inservire, Luc. 10: 20. Gaudia de bonis huius vitae suscepta, iacturae et mortis metu fiunt turbida, 1 Ioh. 1: 4. Gaudia futurae vitae adumbrata imagine rerum huius vitae, Matth. 8: 11, 26: 26, 29.
- Gaulonitici, Matth. 22: 16.
- Gaza vetus ab Alexandro disiecta, Act. 8: 26. Sed alia sub eius nomine in proximo aedificata, ibid.
- Gazophylacium, Marc. 12: 41. Locus eius qualis, Ioh. 8: 20. Ubi ille, ibid.
- Gazophylax, sive Gazae custos, unus ex Sacerdotum ordine, Marc. 12: 41. Eius munus quale, Act. 8: 27.
- Gehenna ubinam sit, Luc. 16: 23. Accipitur pro suppliciis aeternis, Matth. 5: 20, 22. Gehennae est velut hospitium quoddam conscientia intus adurens, Apoc. 14: 10. Gehennae poena incendio comparata, Hebr. 6: 8.
- Genealogiae Iudaeorum saepe pugnare videntur, nec tamen pugnant, Luc. 3: 23. Genealogiae Matthaei sequuntur ius successibnis, Lucae ius sanguinis Christi, Luc. 3: 23. Genealogiae quas de Deitate fingeant Iudaei, 1 Tim. 1: 4. Genealogiae Sa-

- cerdotum diligentissime servabantur, Hebr. 7: 3. Genealogias Platonici, Gnostici et Magi Persarum docebant, 1 Tim. 1: 4.
- Genesaralacus, Hebraeis mare Galilaeum dictum fuit, Ioh. 6: 1. Genesareti lacus unde denominetur, Matth. 14: 33.
- Genitores etiam vocantur Parentes adoptivi, Luc. 3: 23.
- Genius Principis in formula iuris-iurandi quid, Matth. 5: 34.
- Gens non gens quomodo intelligatur, Rom. 10: 19. Gens pro optima parte gentis, Ioh. 11: 51. Gentes ut moribus differunt, ita et ingenio, Rom. 1: 14, Col. 3: 11.
- Gentes dicuntur Hebraeis omnes, qui Iudaei non sunt, neque Iudaeis additi, 2 Cor. 11: 26, Eph. 2: 11. Gentes putabant tales esse in coelo Deos, quales simulacra exhibebant, Act. 17: 29. Credebant Deos hominibus similes factos interdum in terram descendisse, Act. 14: 10. Falsos Deos colebant, Act. 26: 20. Deum colentes extra Iudaeos ante Christum passum nullum inter se constituebant Ecclesiae corpus, Ioh. 11: 52.
- Gentium consensus in multis rebus sufficit, Phil. 4: 8. Contra eum disputare impudentium est, ibid. Gentium non conversarum mores corruptissimi erant tempore Apostolorum, Phil. 2: 15. Gentium ab Apostolis conversarum recensio, Act. 15: 3. Gentium in odio cur Israelitae, et contra Gentes spretae ab Israelitis, Eph. 2: 15.
- Gentium subdiale in templo, 2 Petr. 1: 18. Gentium vocatio, Matth. 28: 19. Beneficium est gratuitae misericordiae Divinae, Luc. 7: 13, Rom. 3: 5, 15: 9. Sine ulla ciborum lege, Rom. 14: 3. Gentium gratia Iudaeis nihil obest, Matth. 22: 9. Gentium Dii in Oriente Baalim vocabantur, 1 Cor. 8: 5. Qua nota designentur a Paulo, 2 Thess. 2: 4.
- Gentiles quinam dicti, Ioh. 12: 20.
- Genu flectere signum reverentiae, Phil. 2: 10. Mos est precantium in rebus anxiiis, Act. 7: 60, Eph. 3: 14. Genua in littoribus flectere mos Christianorum congruens mori Iudaeorum, Act. 21: 5. Genua inter Pascha et Pentecosten non flectendi mos quando introductus, Act. 20: 36.
- Genus in Sacerdotibus spectabatur non solummodo paternum, sed et maternum apud plurimas gentes, Hebr. 7: 3. Genus suum posse referre ad unum ex Patriarchis magnificum putant Iudaei, Eph. 3: 15.
- Germanorum mores quales, 1 Tim. 1: 9. Mos in notandis foeminis adulteris, 1 Cor. 11: 5.
- Germanicus a Samothrace in Troada venit, Act. 16: 11.
- Germini comparatur verbum Evangelicum, Act. 12: 24.
- Gestus olim erant varii, sicut in Regum ita in Dei honore, 1 Cor. 14: 24. Gestus qui avocare possunt homines a vera pietate, vitandi, Luc. 24: 28.
- Gethsemane, Matth. 26: 30, 36.

Vil-

Villa ubi Christus orare et pernoctare solebat, Ioh. 8: 1. Gergaza vicina Gadarae, Marc. 5: 1.

Giumus arbos fructus proferens ficui similes, Luc. 19: 4.

Gladiatorum auctoratio, Hebr. 10: 7.

Gladius verbum Dei, Apoc. 12: 5. Pro praedicatione Evangelii, Apoc. 13: 14. Gladius acutus et anceps pro Evangelio, Apoc. 19: 15. Gladii vocem de calumnia saepe Hebraei usurpant, Luc. 2: 35. Gladii officium est dividere, Matth. 10: 34. Gladii ius est ius publicarum animadversionum, Matth. 5: 40. Gladio peregrinantes utebantur in Iudaea, Ioh. 18: 10. Gladio quinam mortui, Hebr. 11: 37. Gladiis utrimque secantibus utebantur Levitae in dissecandis victimis, Hebr. 4: 12. Gladiis Apostolorum ad significationem tantum Christus usus est, Luc. 22: 38. Gladios per fidem quinam effugerint, Hebr. 11: 34.

Gloria aliqua statim sequitur ultimum Christi contemptum, Ioh. 19: 38. Gloria fugientem sequitur, Marc. 7: 36. Gloria apud Hebraeos a gravitate nomen habet, 2 Cor. 4: 17. Quatenam dicitur gravis, 1 Cor. 4: 17. Quae a solo Deo proficiscitur, quatenam, Ioh. 5: 44. Coelestis, gratia dicitur, Luc. 6: 32. Vera, paratur per ignominiam et passiones, Ioh. 12: 24. Gloria Christi dignior, potestas faciendi miracula, Ioh. 17: 22. Gloria Christi quatenam, 2 Thess. 2: 14. Supremo die omnibus

apparebit, 1 Petr. 4: 13. Gloria Dei inclarescit ex sanctis piorum operibus, Ioh. 15: 8. Gloria Filii Patri cordi est, ut Patris Filio, Ioh. 12: 28. Gloria pro ipso Deo, 2 Petr. 1: 18. Gloria, honos et gratiae ob quatenam Deo dentur, Apoc. 4: 9. Gloria saluti cedere debet, 2 Petr. 3: 16. Gloriam causa Thebanum quendam distribuisse omnes facultates suas in pauperes, memorat Origenes, 1 Cor. 13: 3. Gloriam Christi maximum signum quid, Ioh. 14: 12. Gloriam Divinae effulgentia in Christo, Hebr. 1: 3. Gloriam Divinae studium in animo habendum est, Ioh. 5: 42. Gloriam Deo dare quis dicitur, Rom. 4: 20. Quid significet, Apoc. 19: 7. Gloriam in terris quaerere non debent, quorum gloria in coelo reposita est, Luc. 22: 29. Ad gloriam coelestem via est humilis patientia, ibid.

Gloriandum in nullo, quando nostrum nihil est, Luc. 17: 7. Gloriatio quaedam instat apud Deum, Rom. 4: 2.

Gloriolae et lucri causa multi nova docent, 2 Thess. 2: 6. Gloriosius nihil est quam optima de causa pati pessima, 2 Thess. 1: 12.

Gnidus insula Cariae obiecta Veneris simulacro et culto nobilis, Act. 27: 7.

Gnostici quinam dicebantur, 1 Tim. 6: 20. Cur se ita vocabant, 1 Cor. 8: 10. Inter scandala nominantur, Matth. 13: 41. Paulo obtrecebant tanquam minus intelligenti quanta esset hominis sapientis libertas, 1 Cor. 9: 3. Cur Epis-

- Epistolam ad Timotheum priorem repudiarent, 1 Tim. 6: 20. Alium dicebant esse Iesum, alium Christum, alium unigenitum, Ioh. 1: 17, 1 Ioh. 4: 3. Distinguebant inter Vitam et Verbum, Ioh. prae f., 1: 4, 14. Statuebant alium visibilium rerum opificem, alium invisibilium, Ioh. 1: 3.
- Gnosticorum dogma, Matth. 24: 11, 1 Tim. 1: 4. Eorundem error, Matth. 7: 16, Luc. 19: 41. Error eorundem circa vocem Plenitudo, Ioh. 1: 16. Alter circa vocem Sinus, ibid. 18.
- Gog quibus in partibus regnavit et destructus fuerit, Act. 13: 14. Eius regnum ubi situm, ibid. 16: 7. Gog exponunt Pamphylos et Lydos Sibyllina Poëmata, Apoc. 20: 8. Gog et Magog nomina ad finem Mundi Rabini referunt, Apoc. 20: 8. Gogi nomen pertinet ad Dominum Ottomannicam, Apoc. 20: 8. Gogi et Magogi bella annorum mille, Apoc. 20: 5.
- Graeci humanum genus in Graecos et Barbaros distinguebant, Rom. 1: 14. Adulatores egregii, Act. 13: 7, 18: 17. Sapientiores per Iovem intelligebant summum Deum, Act. 17: 28. Sabbatho disputare solebant, Act. 18: 4. Quo vitio plurimum laborarunt, 1 Thess. 4: 11. Volunt, quae dicuntur, sibi probari per causas naturales, 1 Cor. 1: 22. Iudaeis quinam a tempore imperii Macedonici dicebantur, Act. 11: 20, Rom. 1: 14, 2: 12, Col. 3: 11. A Mose culpati quod Deum homini similem facerent, Rom. 1: 23. Notati idolorum punctis, Eph. 1: 13. Neminem adorantium more salutabant, Matth. 2: 2, 4: 9, Act. 10: 23. Graecorum inhumanitas adversus externos, Matth. 5: 43. Graecorum libris postquam Iudaei se dedere, doctrina ipsorum vetus multis modis interpolata est, Col. 2: 8. Graecorum regnum Hebraeis dicitur Macedonicum, Ioh. 7: 35. Graeci nonnulla dicunt a Syris edocti, Matth. 16: 18. Graeca lingua post Macedonum imperium facta quasi communis populorum Asiae et Aegypti, Matth. 27: 14, Act. 21: 37. Romanis omnibus, etiam foeminis, quotidiano olim in usu, Rom. prae f. Graecae originis vocabula cum Latinis coalescere novum non est, Act. 27: 14. Graece norant plerique Iudaeorum viventibus Apostolis, Hebr. inscript.
- Gradus sunt peccatorum remissionis et aliorum Dei beneficiorum, 2 Cor. 5: 19. Gradus sunt poenarum et delictorum, Ioh. 14: 2, Gal. 6: 5. Gratia et merces quomodo distant, Luc. 17: 9. Gratia habetur liberaliter servientibus, Luc. 17: 9. Gratia pro datis, et precatio pro dandis iungi debent, Eph. 1: 16, Phil. 4: 6, Col. 4: 2. Gratia post beneficium brevi senescit, Ioh. 6: 30. Gratia abundantissima quid vocetur, Rom. 5: 17. Gratia vocatur doctrina Christi, 1 Petr. 5: 12. Gratia pro donis Spiritus Sancti, Hebr. 12: 28. Pro incremento Ecclesiae, Act. 11: 21. Pro Di-

Divinis beneficiis, 2 Cor. 6: 1, 1 Petr. 4: 10. Pro copia Spiritus in Christianos passim effusa, Ioh. 1: 17. Pro vita aeterna, 1 Petr. 1: 13. Gratia Spiritus modo ignis, modo aqua vocatur, Ioh. 3: 5. Gratia vocatur ipsum pati pro Christo, Phil. 1: 7. Gratia saepe dicitur singularis Dei protectio et donorum collatio, Luc. 2: 40. Gratia Dei ante fidem Patris tractio vocatur, Act. 13: 48. Gratia Dei cum quo dicatur esse, 1 Cor. 15: 10. Gratia omnis salutaris a Deo progreditur, Ioh. 3: 14. In Iesu quando nobis data dicatur, Rom. 8: 30. Gratia recedit, recedente disciplina, Marc. 5: 10. Gratia debetur Deo pro omni bono adeptio, Ioh. 10: 41.

Gratiae Divinae plus quam arbitrio humano in rebus salutis tribuendum est, 1 Tim. 1: 14. Gratiae Divinae filii dicuntur iam credentes, Ioh. 1: 42. Gratiae commemoratio cur uberius sit et esse debeat in Novo Testamento, quam in Veteri, 2 Cor. 8: 1. Eius mensura quae, Rom. 12: 3. Gratiae Dei generalis ad omnes pios se extendentis exempla in Melchisedeco, Iobo, Naamane, Cyro, Act. 10: 36. Gratiae Evangelicae, quae ad vitam aeternam ducit, participes et viri et foeminae sunt, 1 Petr. 3: 7. Gratias agebant Patres Veteris Testamenti pro bonis terrenis; Apostoli vero pro iis quae ad Dei gloriam pertinebant, Rom. 1: 8. Gratias agendi sollemnis formula,

2 Cor. 1, 1 Petr. 1: 3. Gratias debemus Deo pro donis non tantum in nos, sed et in alios collatis, Philem. 1. Gratias agere ante et post sumptum cibum mos vetus Hebraeorum, et hinc Christianorum, 1 Tim. 4: 3.

Grossus ficus immatura, Apoc. 6: 13.

Gubernaculum navem regit, Iac. 3: 3. Gubernacula in antiquis navibus bina erant, Act. 27: 40. Vinculis annectebantur navi, ibid.

Gubernatoris locus in puppi, Marc. 4: 38. Gubernatoris, navicularii et magistri navis differentia, Act. 27: 11.

Gygae Reges Asiae et Gygea, pars Asiae in Lydia, Apoc. 20: 8.

Gynaeconitis in Graecia viris clausa, non item in Indaea, ubi liberior erat viris ad foeminas aditus, Phil. 3: 3.

Gypidae Reges Asiae, Apoc. 20: 8.

H.

Habere dupliciter accipitur, Matth. 13: 12. Habere dicimur id quod in nostro est usu, Hebr. 9: 4. Quod in promptu est ut emi possit, Ioh. 6: 9. Habentes pro non possessoribus se debent gerere, Luc. 14: 33. Habenti et utenti amplius dari aequum est, Luc. 19: 26.

Habitare pro frequenter se ostendere, 2 Cor. 12: 9.

Habitaculum omne quo nomine ab Hebraeis appellatum, Act. 15: 16.

Habitus quid in scientiis et virtutibus, Hebr. 5: 14.

Hadessa nomen proprium desumpt-

- sumptum a Myrto, Act. 12: 13.
- Haeres, -vide Heres.
- Haeresis secundum Phryges, Col. 2: 4. Haeresis vox media, 2 Petr. 2: 1, 1 Cor. 11: 19. Haereseos et haeretici definitio, Tit. 3: 11. Haereses cur non impedit Deus, 1 Cor. 11: 19.
- Haeretici an sint cogendi, Matth. 13: 41, Luc. 14: 23. Quomodo tractandi, Tit. 3: 10. Eorum artes ad vexandos orthodoxos, Matth. 24: 11. Persecutionum adversus illos origo et progressus, Matth. 13: 41. Discrimen inter hos et falsos Prophetas, quos Iudaei ad internecionem delere iussi erant, ibid. Eorum opinationes a factis distinguendae, ibid. Haeticorum Patriarchae quanam dicantur, 1 Tim. 4: 1.
- Hasidaei iidem qui Esseni vocantur, Matth. 5: 44.
- Hasmonaeorum cognomen unde, Luc. 3: 23. Eorum decretum contra Philosophiam, Col. 2: 8.
- Hebal mons Sicimis imminens, Ioh. 4: 5. Item mons Palaestinae versus quem maledictiones proferebantur, Matth. 25: 33.
- Hebdomas quid significet, Apoc. 8: 2. Hebdomados vox generalis est, et tam de annis quam de diebus et rebus aliis accipi potest, Apoc. 2: 10. Hebdomades Danielis excurrunt tempora Antiochi et Maccabaeorum, Matth. 24: 15.
- Hebraei populi antiqui res fuisse figuram temporum Messiae, tradunt Hebraeorum sapientissimi, 1 Cor. 10: 1.
- Hebraei sunt Iudaei, Hebr. inscript. Amant dictionum compendia, Matth. 26: 26. Ipsi et eorum interpretes Graeci raro compositis vocibus utuntur, Matth. 1: 1, 12: 40. Solent intelligere nomina ex verbis, 1 Petr. 2: 6. Propria nomina saepe mutant in alia eiusdem aut vicini significatus, Matth. 23: 35. Pluribus vocibus res magnas eloqui solent, Act. 2: 22, 2 Tim. 3: 17. Universum mundum modo duobus, modo tribus nominibus exprimunt, Act. 4: 24. Non solent genus recensere per foeminas, Rom. 5: 12. Cur ipsi infantes suos mares exposuerint in Aegypto, Act. 7: 19. Gentium Deos veri Dei indigitamentis decorare non solebant, Matth. 26: 64. Hebraei generis descriptio, ante et post legem, Rom. 7: 7. Vide etiam Iudaei.
- Hebraeorum dictum de Israelita non adducendo ad tribunal Gentium, 1 Cor. 6: 1. Hebraeorum mos ut ditiores etiam opificium aliquod addiscerent, Matth. 13: 55. Eorum rythmi lege soluti, uti et saltationes, Luc. 1: 46. Hebraeorum mos erat non loqui in publico cum mulieribus, Ioh. 4: 27. Hebraeorum mos sensum mysticum sensui vulgari opponere, Rom. 2: 28. Hebraeorum opiniones de Adamo, si Deo paruisset, Rom. 5: 12. Hebraeorum proverbium de nocte paschali, Rom. 14: 5. Hebraeorum respublice quamdiu manebat, tam diu Iudaei utebantur sua lege iudiciali, sed a Romanis limitata, Act. 23: 3.

He-

- Hebraeis dubia est quaestio, an se interficere liceat, Act. 26: 28. Hebraeis voluit Deus inter se esse praeter communia prioris necessitudinis multa praecepta, Luc. 6: 35. Manente adhuc lege Deus Spiritum suum non dabat nisi iustis secundum legem, Rom. 2: 13. Hebraeis paria censentur cultus idolorum, stuprum, caedes, Matth. 27: 6. Praecipitur ut et parentum delicta suppliciter agnoscant, Matth. 27: 25. Hebraeis quinam dicebantur ἀγορμαῖοι seu illiterati, Act. 4: 13.
- Hebraea lingua est Iudaica, Hebr. inscript. Eius angustia quaedam, Matth. 13: 3. Hebraea vocabula quomodo in Graecum transferuntur, Act. 4: 36.
- Hebron urbs praecipua portionis Iudae, Luc. 1: 39.
- Helena Constantini Magni mater templum extruxit Bethlehemi, Luc. 2: 7. Helena Izatis Adiabenorum Regis mater, Matth. 24: 7.
- Hellenistae qui et quales, Ioh. 7: 35. Plerique Hebraice non intelligebant, Act. 6: 19, 9: 29. Hebraeos secuti amant dictionum compendia, Matth. 26: 26. In interpretandis Hebraicis, non semper solent attendere ad Graeci sermonis proprietatem, ibid. 13: 3.
- Heraclitus Philosophus Ephesius, Eph. praef.
- Herba Latinis etiam vocatur quod primum enascitur, Marc. 4: 28.
- Hercules Alexicacus in insula Melite olim colebatur, Act. 28: 6. Eius nomine simulacrum ab Ephesiis constitutum Apollonio, Apoc. 13: 14. Herculi sacrum cur factum sit aperto capite, 1 Cor. 11: 2.
- Heres Christus omnium, pii fidei commissi titulo, Rom. 8: 17. Heres heredis mei, heres meus est, Luc. 3: 23. Heredis vox quomodo etiam sumi soleat, Matth. praef. Heredem qui habet, in herede vivit, Rom. 7: 1. Heredes necessario sunt filii lege Mosis, filiae vero non nisi filiis deficientibus, Rom. 8: 17, Gal. 4: 7.
- Hereditas vocatur vita aeterna, Hebr. 9: 15. Cur dicatur felicitas coelestis, Eph. 1: 14. Hereditas dicitur Hebraeis omnis firma et perpetua possessio, Rom. 4: 13. Hereditas terrena et caduca data Patribus, coelestis et aeterna Christo, Hebr. 1: 2. Hereditas viventis nulla est, Hebr. 9: 17. Hereditatis pars quam filii negotiatores accipiunt, in hereditatem conferenda post mortem patris, Luc. 15: 12. Hereditatem parentum lex quaedam tacita liberis addicit, Rom. 8: 17, 2 Cor. 12: 14. Hereditate acceptae res soli apud Hebraeos erant inalienabiles, Rom. 4: 13.
- Heri pro tempore praeterito, Hebr. 13: 8.
- Hermas nomen libertini hominis contractum ex Hermodoro, Rom. 16: 14. Vestustatis primae scriptor, Marc. 2: 8, Luc. 17: 7. Auctor putatus libri pastoris, qui Latinus habetur et olim certavit cum Epistola ad Hebraeos de autoritate, Rom. 16:

- 16: 14. Eius lenitas circa lapsos, *ibid.*
- Hermes nomen ubi reperiatur et de quo, Rom. 16: 14.
- Hermogenis nomen quibus commune fuit, 2 Tim. 1: 15.
- Herodes et Hyrodes qualia nomina, Rom. 16: 10. Herodes dicebantur quotquot ex familia Magni Herodis erant, Act. 12: 1.
- Herodes Magnus templum auxit, non novum fecit, Ioh. 2: 20. Romano imperio tributa dabat, Luc. 2: 1. Ignoravit ea quae Christi nativitatem proxime fuerunt subsequuta, Luc. 2: 22.
- Herodes Tetrarcha quisnam fuerit, et quibus imperaverit, Act. 13: 1. Eius imperium Galilaeam et Peraeam non excedebat, Luc. 13: 31. Rex a Galilaeis vocatus, Marc. 6: 14, Ioh. 4: 26. Eius instinctu Pharisaei Christum adiere, Luc. 13: 31. Merito a Christo vulpi comparatur, Luc. 13: 32. Causam dixit apud Senatum Hierosolymitanum, Matth. 5: 22. Herodianis clam favit, *ibid.* Cum occideretur Iohannes Baptista, exercitum paratum habebat adversus Aretam, Marc. 6: 21. Eius in spernendo Christo superbia, Luc. 23: 11. Cur Christum illuserit veste purpurea, *ibid.*
- Herodes Agrippa a Claudio Tetrarcha Iudaeae factus est, Act. 12: 2. Eius vestitus regius qualis erat, Act. 12: 21. Cur ab Angelo Domini percutitur, et quomodo, Act. 12: 23. Angelorum vestitum imitari voluit, Matth. 28: 3. Ludos exhibuit in Claudii Caesaris honorem, Act. 12: 21.
- Herodis posteri, Herodis Magni exemplo, Caesaribus et populo Iudaico placere studentes, rectumne esset vel non quod agerent, plane securi, Act. 12: 3.
- Herodiani an sint iidem cum Dositheanis, quod Thalmudistae volunt, Marc. 3: 6. Herodi honorem deferebant, qui Messiae debebatur, et Sadducaeis in plerisque consentiebant, Matth. 16: 6, 22: 16, Marc. 8: 15.
- Herus Latinis idem quod Heres, Hebr. 1: 2. Herns Minor vocatur in Comoediis filius-familias, Luc. 15: 31, Ioh. 8: 35, Hebr. 3: 6.
- Herae infami servire indignum, Rom. 6: 12.
- Hesiodi locus de iure gentium, Rom. 16: 37. Eius genealogias Deorum ad quid Gnostici referebant, 1 Tim. 1: 4.
- Hierapolis nomen variarum urbium, Col. 4: 13.
- Hierichuntem versus ab Hierosolymis via latrociniis infamis, Luc. 10: 30. Hierichus sita erat inter Galilaeam et Hierosolyma, Luc. 19: 1. Eius munimenta quomodo a Iosua delecta, Rom. 10: 4, 2 Cor. 10: 5. Quo die conciderint, Hebr. 11: 30.
- Hieronymus Didymi discipulus, 1 Ioh. 3: 9. Biblia ex LXX versione transtulit in Latinum, Hebr. 10: 5.
- Hierosolyma cuius numeri et generis, Matth. 2: 3. Caput regni Iudaici, Luc. 1: 39. Ultimum gentis Israeliticae refugium, 1 Petr. 2: 6. Quinam cum Romanis eam obsi-

- sidebant, Apoc. 9: 16. In obsidione clausa fuit muro XXXIV stadiorum additis castellis, Matth. 24: 15. Appellata postea est Aelia, Apoc. 12: 7. Coelestis civitatis imago, Hebr. 11: 10. Quae sursum est, vocatur Ecclesia Christiana, Apoc. 21: 1. Coelestis quousque se extendat, Apoc. 21: 16. Ecclesiae figura, Matth. 5: 14. Cur sita dicatur in meditullio orbis, Matth. 24: 7.
- Hierosolymorum circuitus eximie sacer, Matth. 24: 15. Encomium, Luc. 19: 42. Excidium eorundem irrevocabiliter nondum decretum fuit Christo inter homines vivente, Luc. 19: 44. Eorundem excidii signa, Luc. 21: 11. Eorundem et Iudaeorum excidium, praesagium universalis iudicii, Ioh. 8: 21. Eorundem obsessio ab Imperatore Vespasiano incepta et per Titum praecipitata, et quare, Matth. 24: 22. Quot in eadem occisi, Luc. 21: 24. Eorum portae noctu patebant alta pace, praesertim festis diebus, Ioh. 18: 1. Hierosolymorum in Prophetas constans crudelitas, Luc. 13: 33.
- Hierosolymis exierat sermo Euangelii, 1 Cor. 14: 36. Sceptum Messiae exire debebat, Marc. 12: 20. De Hierosolymis quoties loquuntur Hebraei dicunt adscendere, et cur, Gal. 2: 1.
- Hierusalem notat pacis visionem, Apoc. 21: 2. Urbs Sancta vocabatur, Matth. 4: 5, 27: 53. Eadem quae Salem, Hebr. 7: 1.
- Hierosolymitana lingua, quae magna ex parte erat Syriaca, utebantur Iudaei temporibus Apostolorum, Matth. praef., Act. 1: 19, 21: 40. Hierosolymitanae et Antiochenae linguae differentia, Ioh. 19: 13.
- Hierosolymitanae urbis Senatus ius verberandi habebat, Philem. 15.
- Hierosolymitanorum Princeps quibus praefuerit, 1 Petr. 1: 1.
- Hierosolymitanum excidium poenarum gravitate durissimum, iustitiae Divinae aequitate non nimium, Matth. 23: 35, 24: 21. Hierosolymitani excidii ingens calamitas praedicitur, Matth. 23: 35. Latenter etiam a Paulo, Rom. 3: 8. Hierosolymitani obsessi LXX e plebe elegerunt in speciem Iudicum, Luc. 10: 1.
- Hierosolymitanum Templum, vide Templum Hierosolymitanum.
- Hillel nomen proprium nobilis cuiusdam Magistri Hierosolymitani, Act. 9: 33. Eius Parentes, Matth. 1: 16. Quomodo a Graecis appellatus, Act. 3: 9. Hillel et Sameas diversarum sectarum auctores inter Iudaeos, Matth. 7: 29. Sapientes habiti, Matth. 11: 25.
- Hipparcho cuidam cenotaphium exstructum, et quare, Matth. 8: 22.
- Hispania an a Paulo Iustrata, Rom. 15: 24.
- Historia Mosis, Iosuae et Samuelis multa habet a Prophetis et sapientibus explicandi causa adiecta, Luc. 10: 30. Historiae auctoritas non

- non statim perit, si quando forte in loci vel temporis designatione historicus titubaverit, Act. 7: 3. Historiarum scriptores quomodo soleant libros posteriores cum prioribus connectere, Act. 1: 2. Historiam Abrahami, Isaaci, Iacobi et Iosephi cur legibus suis praeponerit Moses, Rom. 4: 23. Historici saepe rerum connexarum, non temporum sequuntur seriem, Luc. 22: 63, Ioh. 6: 13, Apoc. 9: 1. Historicorum cogitationes in historiis positae extra historias sententiae fiunt, Matth. 26: 31. Historicos nihil oportet scribere quam quod exacte norunt, Luc. 1: 2. Historicus sermo picturae conferri solet, Gal. 3: 1. Hodie vocatur festum fixationis tabernaculorum, Hebr. 3: 7, 13. Usurpari solet de temporibus insignis laetitiae, Hebr. 1: 5. Holocaustum quale sacrificium, Marc. 9: 49, Rom. 12: 1. Impenditur tantum ut appareat ius summum Dei, Marc. 9: 49. Quibus vocibus exprimi soleat, Rom. 12: 1. Homerum Syrorum locutionibus uti; a doctis observatum, Matth. 16: 18. Homicidium inter crimina a regno coelorum arcentia, Apoc. 21: 8. Eius poenae variae, Matth. 5: 40. Qualis ei poena sit debita, Act. 18: 6. Homicidae non recipiebantur ad communionem nisi post longam poenitentiam, Hebr. 6: 6. Homo pro quovis homine, Ioh. 2: 25. Ad imaginem Dei conditus, Matth. 24: 38. A Deo factus ut eum coleret, 1 Cor. 8: 6, Eph. 1: 4. Nihil boni potest sine Deo, Matth. 19: 17. Dei ope potest aliquid conferre ad suam conversionem, 2 Tim. 2: 21. Ex terra sumptus terrae comparatur, Hebr. 6: 7. Ex luto factus, luteos habet affectus, Ioh. 9: 6. Opus habet alimento, successione, iustitia, Luc. 20: 34. Cum caro appellatur, fit ad fastum reprimendum, 1 Cor. 1: 29. Ne sui quidem Dominus est, Matth. 5: 36. Posse legem praestare quomodo dicatur, Matth. 22: 37. Homo homini Deus Eph. 5: 1. Interior et exterior quid, ibid. Homo interior et novus differunt, Eph. 3: 16. Homo natura sui amans, Rom. 3: 27. Terrena cogitans potest nil nisi pravam de se producere, Iac. 1: 15. Homo sum, humanum nihil alienum a me puto, Matth. 5: 43, Hebr. 13: 3. Homo vetus et novus pro eius qualitibus, Rom. 8: 22. Affectibus pravis absumptis conservatur in aeternum, Marc. 9: 49. Homo Dei cognomen Prophetarum, 1 Tim. 6: 11, 2 Tim. 3: 17. Hominis in potestate situm esse aliquid, unde ad longaevitatem perveniat, apparet, Eph. 6: 3. Animalis et carnalis differentia, 1 Cor. 2: 14. Interioris et exterioris sentiendi organa, Hebr. 5: 14. Pii Deus specialem curat gerit, Ioh. 19: 36. Renati per Spiritum origo et finis latet, Ioh. 3: 8. Summa perfectio quae, Hebr. 2: 10. Hominis forma in Chernubin

Sym-

Symbolum beneficentiae, Hebr. 9: 5. Hominis vocabulo seorsim appellantur animus et corpus, Ioh. 6: 62, Rom. 7: 18.

Hominem alterum non amans, Deum se amare falso dicit, Luc. 10: 37. Hominem ab omni macula purum mortalis conditio non patitur, Iac. 3: 2. Totum et Deus et Mundus postulant, 1 Ioh. 2: 15. Vitiosum qui non vult peccare, in fide sui generis succum esse non vult, Iac. 3: 12.

Homines Angelis inferiores, Hebr. 2: 7. Inferior Dei familia, Luc. 2: 11. Quomodo dispersi, Act. 2: 3. Homines animales plerumque aliqua in parte sunt carnales, 1 Cor. 2: 14. Homines non admittit Deus ad consilia sua, Rom. 11: 34. Homines non debent reprehendere facta opificis sui Dei, Rom. 9: 20. A Deo plane abalienati Noae non crediderunt, Christo crediderunt, 1 Petr. 3: 20. Ingenio rudes et despectae conditionis possunt adspirare ad regnum aeternum, Matth. 24: 40. De interioribus certo non iudicant, sed Deus solus, Rom. 2: 28. Et sui et aliarum rerum dominium ad instar Dei acceperunt, Act. 17: 25. Non sunt proprietarii, sed dispensatores bonorum suorum, Luc. 16: 9. Ita esse possunt miseri, ut merito optent non esse, Matth. 26: 24. Non semper volunt pro modo eius, quod est in intellectu, Iac. 4: 17. Omnes ortu Dei filii, sed eo iure excidunt semel a

Deo alienando, Luc. 15: 19. Omnes hic peregrini, 1 Petr. 1: 17, 2: 11. Peccandi consuetudine corrupti opus habent praeceptis particularibus non generalioribus, Luc. 3: 10. Per Deum cur iurent, Hebr. 6: 16. Per impoenitentiam alienum supplicium in se traxerunt, Matth. 25: 41. Quod faciant verbis et exemplis, suo id Deus Spiritu, Rom. 16: 26. Quos a tutela sua destituit Deus, habere dicitur velut pisces et insecta, 1 Cor. 9: 9. Saepe iniuste indicant, 1 Petr. 2: 23. Semel gignunt hominem, Deus perpetuo, 1 Ioh. 4: 7. Subito non pertrahendi sunt ad austeriorem vitam, Luc. 2: 39.

Hominum maiori ex parte descriptio, Rom. 7: 15. Hominum inter se cognatio a Deo, Ioh. 8: 40. Hominum consiliis sua attemperat Deus consilia, Rom. 9: 21. Hominum divisio in eos qui sub Lege, et qui sine Lege sunt, Rom. 2: 12. In eos qui pereunt, et qui salvi fiunt, 1 Cor. 1: 18. Hominum est tentare omnia pro salute proximi, 2 Tim. 2: 25. Hominum paritatis admonemur in nascendo et moriendo, Luc. 2: 23. Hominum quodnam genus perniciosissimum, 2 Cor. 11: 13.

Hominibus omnibus conspiciendum fore promittitur beneficium liberationis uti ex Babylonia, Luc. 3: 6. Hominibus quae eximia videntur, Deo saepe displicent, Luc. 16: 15.

Honestas aut. turpitudine rerum ad cultum corporis et

H

vis-

- victum pertinentium, potissimum ex moribus aestimanda, Matth. 6: 17. Honestas manet in recte factis; laborabit, Luc. 15: 14. Honestè quaedam accipiuntur, quae inhoneste petuntur, Matth. 10: 8. Honesti et boni viri descriptio, Luc. 8: 15. Honestum quicquid est, apud Hebraeos et Graecos quo modo significatum, Rom. 3: 10. Honor cur Deo maxime debeatur, Rom. 1: 21. Honor adorationis, quo Imperatorum imagines adorant milites Christiani, qualis fuerit, Matth. 4: 19. Omnis ad auctorem redit, Hebr. 13: 16. Qui Christo habetur ad Patrem auctorem, redit, Rom. 14: 11. Doctori ab Ecclesiis habitus cuius rei praesagium, 1 Cor. 3: 14. Penes dantem, non penes accipientem est, 1 Cor. 4: 7. In mortuo futurus laudabilis, in vivente invidiosus esse non debet, Matth. 26: 12. Horae nomine quid Graeci et Latini exprimebant, 2 Cor. 8: 8. Horae diei insigniores apud veteres Iudaeos et Christianos, Matth. 27: 45. Horae precationis apud Hebraeos, Act. 3: 1, 10: 3. Horae diei insigniores significabantur tuba apud Hebraeos, Matth. 27: 45. Hortus Eden Iudaeis vocatur felicitas futurae vitae, Luc. 23: 43. Horti sub imagine gaudia coelestia exprimebantur apud Hebraeos, Luc. 23: 43. Hospes quis sua in urbe, Luc. 24: 18. Hospitalitatis praemia apud Deum, Hebr. 13: 2. Hospitium qui negat, satis excludit, Luc. 9: 52. Hospitium sibi praebentes amavit Iesus, Ioh. 11: 5. Hospitii gratia Zachaeo redditur a Christo, Luc. 19: 9. Hostia animalis quae, Hebr. 9: 22. Hostiae dicuntur perpassiones Christi et Sanctorum eum imitantium precibus et misericordiae operibus, Hebr. 9: 23. Hostis Dei quis, 2 Thess. 2: 4. Hostes Christi qui, Hebr. 1: 13. Hostium Christi conatus inanes, Ioh. 7: 33. Humana sapientia quibus sermonibus uti soleat, 1 Cor. 2: 4. Humana dogmata Esaiæ et Christo dicuntur, quae humana et fatili persuasione nituntur, Matth. 15: 9. Humana humaniter et aequo animo ferre pii didicere, 1 Cor. 7: 10. Humanae naturae praestantia, Matth. 24: 38. Humanae hostiae et carnis humanae esus et sanguinis potus ad foederum confirmationem prohibita non fuerunt apud populos minus mansuetos, Matth. 26: 28. Humanum genus ad suam amicitiam revocandi mandata Apostolis dedit Deus, 2 Cor. 5: 19. Humana in re, qua parte locati simus nihil ad salutem refert, Eph. 6: 6. Humilitas Deo grata, superbia exosa, Matth. 23: 12, Luc. 1: 51. Humilitas et Paupertas Christi conducebat ad nostram salutem, 2 Cor. 8: 9. Humilitatis praecepta suis Christus tradidit abiturus, Luc. 22: 24. Hu-

Humilitatis virtus Philosophis ferme omnibus fuit incognita, Eph. 4: 2.

Humilis animus sine operibus facilius ad salutem perveniet, quam cum operibus coniuncta superbia, Luc. 17: 7.

Hymenaei nomen ande, 2 Tim. 2: 17. Hymenaeus Christianus quidem, sed qualis, 1 Cor. 15: 1. Resurrectionem in fine seculorum futuram negavit, 1 Tim. 1: 20. Iam factam resurrectionem esse dicebat, Matth. 24: 11.

Hymnus in Festo fixationis tabernaculorum recitari solitus, Hebr. 3: 7. Hymni Hebraeorum nullis numeris adstricti, eorum usus pro re nata, Matth. 27: 30. Hymnos ab afflatu quinam cecinere, 1 Cor. 14: 26.

Hypocritarum est sanctimoniae summam in ritibus collocare, Luc. 13: 14.

Hyssopum in Indaea excrescere in magnitudinem arboris, satis probabile, Matth. 27: 48. Hyssopi usus in adspersione, Hebr. 9: 19.

I.

Iacob et Israel pro Iacobi posteris, Act. 9: 12.

Iacob significat supplantatorem, Luc. 1: 33.

Iacobus Patriarcha quid a Deo supra caeteros homines acceperit, Act. 26: 6. Eius et familiae vis non erat tanta, ut aperto bello quidquam auderet, Ioh. 4: 5.

Eius posteris cur Deus primum exiguum terram dededit, Act. 15: 18. Eius donatio Iosepho facta non ha-

buit effectum, nisi post occupatam terram promissam, Ioh. 4: 5. Eius vaticinium de Christo, Ioh. 9: 7. Eius testamentum figura Iudaeorum et Christiani populi, Hebr. 11: 20. Eius sepulchrum ubinam, Act. 7: 16. Eius corpus induruisse aromatis memorant Hebraei, Ioh. 19: 39. Corporis eius pollinectura, imago fuit pollinecturae Christi, Matth. 27: 57.

Iacobus, Ioses, Simon, Iudas, Iesu consobrini, Matth. 13: 55.

Iacobus frater Domini dictus, non fuit Apostolus sed Episcopus Hierosolymitanus; Act. 21: 19, Gal. 1: 19, 2: 12, Iac. 1: 1. A quibusdam Iosephi filius ex priore uxore putatur fuisse, Iac. 1: 1. Dictus Iustus et columna Ecclesiae, ibid. et Gal. 2: 12. Scripsit epistolam quam habemus, Act. 12: 17, Iac. 1: 1. Cur primam sententiam dixerit in accusatione Petri et Pauli, Act. 15: 13. Cur Paulum hortetur ad liberalitatem, Act. 21: 24.

Iacobus Zebedaeus, Marc. 15: 40. Primus inter Apostolos Martyr, Marc. 3: 17, Act. 12: 2, Iac. 1: 1.

Iacobus Zebedaei et Iacobus Alphaei a nonnullis confuse sumuntur, Matth. 17: 1.

Iacobus Minor, Marc. 15: 40.

Iacobus a Matthaeo nuncupatus Pater Iosephi iure legitimo, Luc. 3: 23.

Iakim quo alio nomine donatus, Act. 13: 9.

Iamblichus Magus Pythagoricus Iulianum a Christianis

- nismo abduxit, Apoc. 13: 15, 19: 20. Veneno semet interemit, ibid. Signa quae fecerit in honorem idololatriae, ibid.
- Iamnes et Mambres quomodo paria Mosi fecisse dicantur, 2 Thess. 2: 9.
- Ianitores in primitiva Ecclesia, Luc. 4: 11. Ianitricēs foeminae, Ioh. 18: 16.
- Iannes quale nomen, 2 Tim. 3: 8.
- Ianuus clausis noctu saepe convenire soliti fuere Christiani, Ioh. 20: 19.
- Iason et Iesus idem nomen, Matth. 1: 21, 2 Thess. 1, 2 Petr. 1: 1.
- Iason praecipuus inter Iudaeos Christianam religionem amplexos, Act. 17: 5, Rom. 16: 21, 2 Thess. 1. Propinquus Silae et Timothei, ibid. Hospes Pauli Thessalonicae, Rom. 16: 21.
- Iason Cyrenaens scriptor historiae Maccabaicae, parī fati cum Trogo Pompeio, Matth. 1: 21.
- Iaspis utriusque generis, masculini et foeminini, Apoc. 21: 11. Quid mystice denotet, ibid. Qualis sit lapis, ibid. Iaspidi Deus comparatur, ibid.
- Iconium urbs Lycaoniae, Act. 13: 51.
- Idiota quis dicatur, 1 Cor. 14: 16. Idiotae quinam dicebantur Hebraeis, Act. 6: 13.
- Idola quid sint, et quomodo vocentur, 1 Cor. 8: 4. Idola Romanorum quae, Rom. 11: 26. Idolorum responsa unde, 1 Cor. 12: 2.
- Idololatra moecho similis, 1 Cor. 8: 15. Idololatrae clandestini multi fuere tempore Iustiniani, Apoc. 19: 21. Idololatrae etiam Deos suos Patres vocabant, Apoc. 19: 20. Idololatrae mystici Hierosolymitani omnes, ibid. Morte puniti, per Iustinianum, Apoc. 19: 21. Idololatrae Principes ferarum nomine appellantur, Luc. 13: 32, 1 Cor. 15: 32, 2 Tim. 4: 17. Idololatrae censebant Iudaei pro hostibus habendos et necandos, Matth. 5: 43. Idololatrae intelligi per animalia immunda sentiunt Hebraei, 2 Cor. 6: 17. Quae orationis formula eos alloqui debeant, qui ad veram viam eos revocare student, Act. 14: 15, 17: 23.
- Idololatriae vocem cur retinuerint Christiani, 1 Cor. 5: 10. Idololatria quo nomine significata, Act. 26: 18. Occulta quatenus Synodo Laodicensi dicta, Col. 2: 18. Concidit Christi temporibus ad sonum verbi eius, Hebr. 11: 30. Dicitur fera et belua, Apoc. 13: 1. Impietatem adfert, impietas mores pessimos, Rom. 1: 21, Eph. 3: 10, Tit. 2: 12, Apoc. 12: 9. Per Domitianum latius quam ante propagata est, Apoc. 13: 7. Per Domitianum contumeliose Deum tractavit, Apoc. 13: 6. Romae culta et renata, defunctis Caesaribus et in Deos relatis, Apoc. 13: 1. Idololatriae auctores apud Iudaeos quomodo puniti, Act. 7: 57. Eius origo et poena, Eph. 3: 10. Eius destructio poena Diaboli, Ioh. 16: 11. Eius moribundae singultus ultimus, Apoc. 16: 21. Eius exitus combustioni similis, Apoc.

- Apoc. 19: 20. Eius saevitia et interitus, Apoc. 17: 8. Saevitia eius usa leonibus et ursis in Christianos, Apoc. 13: 2. Idololatriae semper adhaeret mendacium, Apoc. 14: 5.
- Idolothytis vesci quando licitum, quando non, 1 Cor. 10: 23. Cur abstinendum, Act. 15: 20, 1 Cor. 10: 32.
- Idumen pro Iudaea apud Poetas, Luc. 3: 14.
- Idumaei religionis societate iungebantur Iudaeis vivente Domino, Marc. 3: 8. Eorum servitus quid denotet, Rom. 9: 13. Idumaeis cur praelati Israelitae, ibid.
- Iechonias Salathielem successorem habuit, non filium, Luc. 3: 23.
- Iedidias dictus Rex Solomo, Matth. 23: 35.
- Iehoiachim Pater Mariae fuisse dicitur, Luc. 3: 23.
- Ieiunandi per 40 dies mos unde ad Christianos derivatus, Matth. 4: 2.
- Ieiunium per excellentiam dicitur dies expiationis, decima mensis Tisri, Act. 27: 9. Ieiunium apud profanas gentes etiam in usu fuit, Matth. 28: 19. Ad quam horam olim observatum, Act. 2: 15. Indicebatur ante administrationem Baptismi, Matth. 28: 19. Optimum quale sit, Luc. 16: 29. Plurimumque solet coniungi precibus, Matth. 17: 21. Niveiticum, Matth. 4: 2. Ieiunii spontanei dies festi apud Iudaeos et Christianos qui, Luc. 18: 12. Ieiunii usus et utilitas, Matth. 4: 2, 6: 18. Ieiunia luctus signa aut magni periculi, Matth. 9: 15. A Christianis sponte suscepta ad accendendas preces, 2 Cor. 11: 27. Pharisaeorum, praeter communia totius populi, Matth. 6: 16. Sabbatariorum, Matth. 9: 15. Ieiunos mysteria sumere, et quae eius causa, Matth. 26: 26.
- Iepthes a Iosepho cur Prophetam vocetur, Hebr. 11: 32. Quando vixerit, ibid. Filiam mactasse non creditur, Matth. 14: 9. Eius filia virginitatis votrix fuit, Luc. 1: 34.
- Ieremias quam ob rem in periculum venerit, Act. 6: 14. Moderato Dei afflatu actus, 1 Cor. 14: 31. Iussus prophetiam suam testae includere, Apoc. 22: 10. Quare zonam defodere iussus, Act. 21: 11. Ieremiae quaedam dicta eminentius conveniunt in tempora Messiae, Rom. 10: 14. Eius reditum expectabant Iudaei, Ioh. 1: 21. Eius et Pauli comparatio, 2 Cor. 10: 8.
- Ierichuntis munimenta, Deo agente, deiecit Iosua ad buccinae sonitum, 2 Cor. 10: 5. Vide Hierichus.
- Ierusalem, vide Hierosolyma et Hierusalem.
- Iesabel Episcopi Thyathirae uxor cur sic dicta, Apoc. 2: 20.
- Iesus nomen inter communissima temporibus Domini nostri, Matth. 26: 69. Diversimode Hebraice scribitur, Matth. 1: 21. Nomen proprium Christi, Matth. 16: 20. Iesus quomodo Graece declinetur, Matth. 1: 21. Iesus et Emanuel idem nomen, Matth. 1: 22, Luc. 1: 31.

31. *Amō nō lādon* quibusdam derivatur, Matth. 1: 21. Sospitatorem significat, ibid.
- Iesus Dominus noster, quo modo et cur filius Panther appellatur, Luc. 3: 23. Multis modis dicitur Filius Dei, Rom. 1: 4. Nobilis ex materna parte, sed nobilior ex paterna, Rom. 1: 4.
- Iesu nomen quando coeperit esse celebre, Ioh. 7: 6. Adscriptum tabulis census Romani, Luc. 2: 5.
- Iesu nomine pronuntiato, narrant Thalmudistae cognatum quendam Iosuae filii Levi a veneno convaluisse, Marc. 16: 18.
- Iesum agnoscere Christum quid sit, 1 Ioh. 4: 2. Christum esse quomodo abunde probetur, Matth. 1: 22. Eum esse Christum, dum in terra ageret, non erat ab Apostolis publicatum, Matth. 16: 20. Caeterum vide Christum.
- Iesus Nave imago Christi, Matth. 27: 33.
- Iesus alter itidem a Nazareth fuit ante Dominum nostrum, iuxta Thalmudistas, Matth. 26: 69.
- Iesus Oniae frater Iasonem se dici voluit, praef. in Marc.
- Iesu filii Ananias praesagium adversus Hierosolyma, Luc. 21: 11, Apoc. 8: 13.
- Ignatius Antiochenus Episcopus Martyr, Apoc. 13: 15. Non potuit videri Christum in carne, Matth. 28: 17. Eius Epistola ad Philippenses quae habetur, supposita est, Matth. 27: 5.
- Ignis vocatur Michael, Luc. 1: 19. Ignis flammeus attri-
- bui solet omnibus Dei iudiciis praesertim novissimo, 2 Thess. 1: 8. Ignis iram Dei flagrantissimam et non parcentem significat, Marc. 9: 44, Hebr. 10: 77, Iac. 5: 3, Apoc. 8: 5. Ignis holocaustorum inextinguibilis erat, Marc. 9: 49. In altari victimarum symbolum verbi Dei, Hebr. 4: 12. Ignis infernalis non dicitur paratus aut assignatus hominibus, sed Diabolo et Angelis eius, Matth. 25: 41. Sulphuratus vehementior aliis, Apoc. 19: 20. Ignis voce utuntur Prophetae in celeri exitu, Apoc. 20: 9. Ignis et vermis vocabulis gravissima supplicia Iudaeis notari solent, Marc. 9: 44. Igni Dei iudicia comparantur, 1 Cor. 3: 14. Amor comparatur, Apoc. 15: 2. Comparantur perpressiones gravissimae, Hebr. 9: 4. Recte comparatur quidquid adversum animos explorat, Luc. 12: 49. Comparatur lingua mala, Iac. 3: 6. Ignem Deus post aquas condidit, 2 Petr. 3: 7. Ignem et aquam principia animalium quis dicat, Matth. 20: 20. Ignominiae metu saepe succumbunt qui mortem contemnunt, Rom. 8: 39.
- Ignominiosi ex catalogo civium eradebantur Athenis et aliis in locis, Apoc. 13: 8.
- Ignoscendi potestas nemini data per legem, Matth. 27: 15.
- Illicitum duplex apud Iudaeos, lege Mosis et decreto Sapientum, Act. 10: 28. Illicitum aliquid qui credit, nihil ei licitum, dum id credit, Rom. 14: 14.

Illotis Indaeis cibus omnis erat immundus, Luc. 11: 38.

Illuminantur homines postquam a pravis affectibus mundati sunt, Ioh. 9: 7.

Illuminationis nomen our datum baptismo, Ioh. 9: 7. Illuminationum spiritualium auctor Deus, Iac. 1: 17.

Imago Dei in Christo perfectissime apparuit, in Adam tenuiter, Col. 1: 15. Imaginis et umbrae discrimen, Col. 1: 15. Imaginem Dei quandam Adam repraesentavit, sed Christiani longe perfectiorem, Col. 3: 10. Imagine non est opus praesente veritate, Col. 3: 17.

Immolationis vide Idolothytā.

Immortalitas animarum, Matth. 10: 28. Traditio antiquissima, Luc. 9: 31. Piis ex gentibus probabiliter credita, Rom. 2: 7. Immortalitatis animarum argumenta praecipua, Matth. 22: 32. Divinum testimonium, Luc. 12: 4. Immortalitatis cupiditas non omnibus aequae grata, Luc. 13: 24.

Imperatoris Romani eadem potestas quae Regum, Ioh. 19: 15. Eius exemplum, alios Reges Christianis conciliasse aut inimicos fecisse, Apoc. 20: 3. Imperatores Romani mittebant impune quod in subditos svere puniebant, Rom. 2: 1. Graecis et Iudaeis Reges dicuntur, 1 Petr. 2: 13. Quomodo constitutiones suas Graece vocabant, Rom. 13: 2. Quinam Christianis aequi suere, 1 Tim. 2: 3. Cur pugionem gesserunt, Rom. 13: 4. Milites suos commilitones vocabant, 1 Petr. 5: 1. Se Se-

natus partem esse dicebant, ibid. Imperatores, Constantinus et alii, Ecclesiae reliquerunt sua iudicia, Luc. 6: 22. Imperatoribus Romanis quotidianum erat levissimis ex suspicionibus hominem morti addicere, Rom. 1: 29.

Impii egregia similitudine expressi, Act. 23: 3. A Christo comparantur holocaustis, Marc. 9: 49. Victimae apud Prophetas passim vocantur destinatae irae Divinae, ibid. Impii dum vivunt sunt mortui, 1 Ioh. 3: 14. Omnes Deo sunt inimici, Rom. 5: 10. Ne conspecta quidem resurrectione mortuorum resipiscere solent, Ioh. 11: 46. Pios odii persequi solent, Rom. 3: 14. Impiorum alius usus non erit quam ut iustitiae Divinae argumenta sint, Marc. 9: 49. Impiorum animis pax esse nequit, Marc. 6: 30. Impiorum poenae vide Poenae impiorum. Impiorum cogitationibus semper obversantur male a se habiti, Luc. 16: 24. Impiorum poenae et facta conscripta sunt ad deterrendos alios, Rom. 4: 23. Impiis saepe verba erumpunt animi laniationes testantia, Apoc. 14: 11.

Impleri quomodo scriptura Prophetarum dicatur, Matth. 1: 22, 8: 17. Vide et Prophetiarum complementum, item Sensus prophetiarum duplex. Impositio manuum, vide Manuum impositionem.

Impunitatis spe etiam post hanc vitam consequendae fallebantur olim homines uti et nunc Iudaei, Rom. 7: 11.

- Impuritas legalis**, an fuerit testimonium vitiositatis hominibus agnatae, Luc. 2: 22.
- Incendii sub figura** describuntur poenae alterius seculi, 2 Petr. 2: 17.
- Incendio mundum periturum** sciverunt Gentilium plurimi ex traditione antiquissima, 2 Petr. 3: 7.
- Incendio rei plectebantur** interduum apud Hebraeos, Ioh. 8: 5.
- Incestum in se nihil habere** mali, quinam Philosophi statuebant, 1 Cor. 1.
- Incidere in manus**, est poenas dare, Hebr. 10: 31.
- Incircumcisi quomodo a Iudaeis vocati**, Act. 11: 1. A quibus rebus cavere sibi debuerint, ut cum Iudaeis sine eorum offensione viverent, Act. 15: 20.
- Incognita multis seculis Deus** per Euangelium patefecit, 2 Cor. 3: 5.
- Incommoda nulla defugere** debemus pro aliorum aeterna salute, Ioh. 13: 34.
- Incorruptibilis proprium Dei** nomen, Rom. 1: 23.
- Increduli in hoc a Deo** destinati, ut gravissime impingant, 1 Petr. 2: 8. Incredulipii evadentibus in summa mergentur mala, Hebr. 11: 29. Incredulis baptismus non impartiendus, Ioh. 20: 23.
- Incredulitas aliquid habet** de voluntario, Ioh. 20: 27. Quantum damnosa sit, Rom. 11: 23. Incredulitas duplex, alia ab initio vocationis, alia ex post facto, Hebr. 13: 12.
- Incredulitatis causa** plerumque incuria vel attentionis negligentia, Matth. 13: 19.
- Indemnatum cadere** est contra omnium gentium bene moratarum leges, Act. 22.
- Interficere vetant decreta** XII Tabularum, Act. 16: 37.
- Indices undefacti**, 2 Tim. 4: 13.
- Indignitatem nostram ingenuè** confiteri pars magna dignitatis nostrae, Luc. 21: 36.
- Indorum Samanaei contemtores** rerum secularium esse feruntur, Luc. 9: 61.
- Indui Hebraeis dicitur** quod penitus adhaeret, Luc. 24: 49, Rom. 13: 17.
- Indulgentiae nomine multa** Deo debemus, Luc. 17: 7.
- Indurat Deus hominum animos** consilia sua ipsos celandò, Rom. 9: 18.
- Infamia non sequebatur virgis** caesum quaestionis habendae causa, Matth. 27: 19.
- Infans pro impuro habebatur** ex lege Moysis statim post nativitatem, Luc. 2: 22. Infanti nomen quando imponi solitum apud Hebraeos et alias gentes, et quare, Luc. 1: 59. Infantem non spectavit oblatio matris pro sui purificatione, Luc. 2: 24.
- Infantem occidit**, qui ei dat panem et carnes, 1 Cor. 3: 2.
- Infantes non baptizatos quomodo** damnaverit Augustinus, Matth. 19: 13. Infantum capita etiam censebantur, Luc. 2: 5.
- Infantioidii Bethlehemitici** non meminit Iosephus in historia sua, Luc. 13: 1.
- Insecunditas piorum Veteris Testamenti** unde, Luc. 7: 7.
- Inferorum historiam a Barbaris accepisse dicuntur Graeci**, Luc. 23: 43.
- Infernus ubi dicatur esse**, et quorum receptaculum, Luc. 8: 31, 16: 23, 23: 43.

In-

Infidelium consortia fidelibus sunt vitanda, 2 Cor. 6: 14.

Infirmitas modo de animo, modo de corpore dicitur, Hebr. 5: 11. Infirmiitati humanae succurrit Christus, non superbiae nec socordiae, Luc. 22: 32. Infirmiitatem humanae naturae cur et quando Christus maxime senserit, Hebr. 5: 7. Infirmiitates aliquas corporis cur voluit Deus manere in Apostolis et eorum amicis, Matth. 26: 35; 2 Tim. 4: 20. Infirmiitatibus aliorum condolendum, Matth. 26: 35, 41.

Infirmi quoniam dicti Paulo, Act. 26: 35. Infirmorum duo genera, ibid. Infirmorum ingenia leniter tractanda, non obtundenda, Rom. 14: 15.

Inflari quid significet, 1 Cor. 4: 6.

Ingenium rude spem coeli non aufert, Matth. 24: 31. Ingenii humani ad meliorem frugem tarditas, Luc. 8: 7. Eius curiositas, quae maxime latent, maxime scire cupit, 1 Thess. 5: 1. Ingenii praecocis descriptio, Ioh. 8: 31.

Ingenio vano praeditis difficillimum Christo credere, Ioh. 12: 39. Ingenio Deum refert, qui honesta amat, Ioh. 8: 47.

Iniquitas expiatur veritate et misericordia, Luc. 11: 41.

Iniquitatis magnae exemplum, Ioh. 18: 30. Iniquitatis mensura et complementum quid dicatur, Matth. 23: 32.

Iniuges pecudes sacros in usus adhibebantur, Marc. 11: 2.

Iniuria non fit volenti, 1 Cor. 7: 5, Eph. 5: 6. Iniuria quae in publico fit maior est,

Act. 16: 37. Iniuriae atrocitatem auget cognita aut quae potuit cognosci qualitas eius cui infertur, Ioh. 19: 11. Iniuriae titulum quaerere solent iniusti, Luc. 23: 16. Iniuria afficere non possumus quod est nostrum, Luc. 17: 7. Iniurias a summis potestatibus illatas repensabit Deus, 1 Petr. 2: 14. Iniurias Iovis pagillaribus inscribi, Apoc. 20: 12.

Iniustitia pro vita extra leges, 2 Petr. 2: 12.

Iniustus aliquo modo Deus dici posset, si non staret promissis, Hebr. 6: 16. Iniusti sunt qui plus sumunt quam oportet, 2 Cor. 12: 13.

Innocens externa aliqua specie laudem potest sperare ab hominibus temporariam, non illam aeternam a Deo, Rom. 4: 2. Innocentium opprimendorum tituli, Luc. 20: 20.

Inscriptio crucis Christi, Matth. 25: 11. Inscriptio sepulchri epulonis mundani, Matth. 24: 38.

Inspuere in faciem alicuius, contemptus signum frequens apud Hebraeos, Matth. 26: 66.

Insulae quales ad deportationem exilium eligi solitae, Apoc. 1: 9. Insulae pro oppidis maritimis, Apoc. 6: 14.

Insularum sermo et mores continenti proximo affines, Matth. 24: 40. Circa insulas multa solent esse loca saxosa, Act. 27: 29.

Intellectio et affectus mutuo se subsequuntur sed per gradus quosdam, 1 Ioh. 4: 6.

Intelligibilia sub figura sensibilibus proponebantur apud Hebraeos, Matth. 26: 29, Luc. 23: 43.

In-

- Interfectio sui ipsius an licita** sit, dubitant Hebraei, Ioh. 8: 22, Act. 16: 28. Romanis et Graecis frequens, ibid. A Philosophis non impro-
bata, ibid. Dubitant Chris-
tiani de mulieribus quarum
pudor periclitatur, ibid.
- Interficere peccatum est effi-**
cientiam adimere, Rom. 8: 3.
- Intereuntia aquae effluenti**
comparantur, Hebr. 2: 1. In-
terire est perinde ac natum
non esse, Matth. 26: 24.
- Interitum ortui cohaerere,**
Matth. 20: 20, 22: 30.
- Interpretum in Ecclesia offi-**
cium, 1 Cor. 12: 10.
- Intervenire Latinis dicuntur,**
qui fidem alicuius fulciunt,
Hebr. 6: 17.
- Intrare in adytum est discere**
arcana Dei, Apoc. 15: 8. In-
trandi et exeundi vocabulo
omnes vitae actus significan-
tur, Act. 1: 21, 9: 28.
- Invidia annumeratur violen-**
tissimis affectibus, Marc. 9:
50. Invidia recti super ig-
norantiam vitium civilibus
commune, Matth. 13: 57,
Rom. 1: 26. Invidia in ma-
lorum genere non est mini-
mum, Iac. 4: 5. Alienis
bonis ingemere solet, Iac.
5: 9. Philosophis frequens,
1 Tim. 6: 4. Eius perversi-
tas, Iac. 4: 2.
- Invidi character oculus malus,**
Matth. 20: 15. Eiusdem de-
finitio, ibid. Invidorum ani-
mi caecitas, Ioh. 11: 47.
- Iobus non insolenter diluit**
calumniam testimonio inno-
centis conscientiae, Luc. 17:
14. Eius historia vera est,
sed poetice tractata, Iac. 5:
11. Eius dolorum exitus quis,
ibid.
- Iod consonantem Graeca littera-**
tura ignorat, Matth. 1: 16.
- Iohannes gaudii et gratiae**
nomen, Luc. 1: 13. Misericordiae demonstrationem
indicat, Luc. 1: 73.
- Iohannes Baptista homo ve-**
nerandae sanctitatis, Ioh.
5: 33. Eliam vita, et mori-
bus expressit, Luc. 1: 80.
- In deserto muneri se prae-**
paravit, Luc. 3: 2. Inchoa-
vit manus suam anno trige-
simo peracto, Luc. 3: 23.
- Nuncijs novi Regni, Luc.**
16: 16. Pronubus Christi
tradidit Christo populum lu-
daicum, Ioh. 3: 29. Prae-
dicavit eadem quae Apostoli
a Christo missi, Marc. 6: 12.
- Quae dixerat, probavit Chris-**
tus, Act. 11: 16. An summam
precum ad poenitentiam per-
tinentium proposuerit, Luc.
11: 1. Ubi baptismum suum
exercuerit, Luc. 2: 3, Ioh.
1: 28. Cur pluribus in locis
functus officio suo esse le-
gitur, Ioh. 3: 23. Ipsemet
baptizabat, inferiorem se
Christo hoc opere confessus,
Ioh. 3: 22. Quae nota Chris-
tum depinxerit, Act. 19: 4.
- Baptizatos ad Christum ex**
officio remittit, Ioh. 1: 31.
- Postponit se Christo, Ioh.**
3: 28. Testatur non sua
sponte, sed Divina revela-
tione, se novisse Christum,
Ioh. 1: 31. Cur nulla mira-
cula fecerit, Ioh. 3: 31,
10: 41. In multis praefuit
publice privatimque, Marc.
6: 20. Cur Sacerdos dictus He-
braeorum magistris, Matth.
14: 2. Rudimentorum Evan-
gelii traditione animos ad
coelestem Christi doctrinam
praeeparat, Marc. 1: 4.

Iohannis Baptistae auctoritas Herodi formidolosa, Marc. 6: 20. Modestia laudatur, Luc. 1: 43. Eius legationis causa, Luc. 1: 17. Nobilitas ex utroque parente, Luc. 1: 5. Laus eius, Ioh. 1: 7. Conceptio eius Divina dispositione our aliquamdiu occultata, Luc. 1: 24. Motus eius mysticus in utero matris, Luc. 1: 41. Testimonium eius legitimum de Christo, Ioh. 1: 19. Eius testimonium editum eo in loco ubi Dei populus traiecit in terram promissam, Ioh. 1: 28. Discipuli eius ex vitae austeritate et ieiuniis noscebantur, Ioh. 13: 35. Discipulorum eius querela de baptismo Christi, Ioh. 3: 26. Eius sectatores quinam se dixerint, Ioh. tit. Eius sectatores publica confessione sua refelluntur, Ioh. 1: 5. Victus eius austerior Pharisaeorum, Luc. 7: 35.

Iohanni Baptistae collatus fuit spiritus plusquam propheticus, Luc. 1: 15. In figura Eliae non defuerunt Achabi et Iesabeles, Marc. 9: 13. Rationis usum anticipatum non fuisse, Luc. 1: 44. Laboris a Iohanne Baptista suscepti eventus, teste Domino, Luc. 7: 29.

Iohannem Baptistam ex utero matris impletum iri Spiritu quomodo explicetur, Luc. 1: 15. Vide et Baptista.

Iohannes Zebedaides et frater eius unde dicti filii tonitru, Apoc. 6: 1. Iohannes inter Apostolos diutissime vixit, Marc. 3: 17. Eius patria et vita, Ioh. praef. Circa ludaeos maxime laborabat, 3

Ioh. 4. A quo, cur, et quando insulam Patmum fuit relegatus, Apoc. 1: 9. Columna Ecclesiae vocatur, Gal. 2: 9. Epheso eiectus, Iac. 1: 2. Saepius repetit quae vult haerere in auditorum animis, 1 Ioh. 4: 16. Quae narrat in Apocalypsi non vidit sensibus corporis, sed intra animum, Apoc. 1: 10. Principes numerat a sua deportatione, Apoc. 17: 10; 12: 3. Diversa visa habuit diversis temporibus, Apoc. 1: 10. Cur visa ei in littore obtigerint, Apoc. 12: 18. Locum templi et altaria metiri cur iubeatur, Apoc. 11: 1. Eius designatio, Ioh. 21: 20. Eiusdem exitus qualis fuerit, Matth. 20: 23. Creditur non noxisse ei venenata potio, Marc. 16: 18. Qua modesta circumlocutione se designare soleat, Ioh. 13: 23. In Evangelio semper docet Christi excellentiam, Ioh. 5: 21. Multa transit a caeteris memorata, Ioh. 6: 4. In Evangelio suo scripsit praetermissa, Matth. 28: 20. Cur suum et Petri testimonium praestruxerit testimonio Mariae Magdalenae de resurrectione, Matth. 28: 2; Iohannea duo fuerunt Ephesi, Apostolus nempe et Presbyter eius discipulus, 2 Ioh. 1. Iohannes Presbyter Ephesinae Ecclesiae Episcopus, auctor esse a quibusdam dicitur duarum Iohannis Epistolarum et ultimi Evangeliorum capitulis, Ioh. 21: 25.

Iohannes Marcus, alius est a Iohanne Evangelista et Presbytero, Marc. praef., Act. 12: 12, 15: 37. Minister fuit Pau-

- Pauli et Barnabae, Luc. 4: 20. Unus ex 70 Discipulis Christi, Praef. in Marc. Vide et Marcus.
- Ioiada et Barachia, unum et idem nomen, Matth. 23: 35.
- Ionathas impostor multos post excidium Hierosolymae Iudaeos in Cyrenaicam solitudinem perduxit, Matth. 24: 24.
- Ioppe urbs Palaestinae diluvio antiquior, Matth. 24: 39.
- Iosaphat et Samuel viri honesti et laudabiles, Hebr. 11: 35.
- Iosephus Iacobi Patriarchae filius, a fratribus venundatus, imago Christi, Matth. 27: 18, Luc. 3: 23, Ioh. 3: 34. Eius nomen Aegyptiacum, ibid. In Aegypto servientis historiae comparatio, Matth. 24: 47. Mandata eius de ossibus suis in terram promissam deportandis, fidei eius signum, Hebr. 11: 22. Ipse et fratres eius ubi sepulti, Act. 7: 16. Eius historiam cur Moses legibus suis praeposuerit, Rom. 4: 23.
- Iosephi tribum bipartitam cur pro unaumat Paulus, Act. 16: 7.
- Iosephus Mariae matris Domini sponsus fuit oriundus ex Davidis familia, Luc. 2: 4. Senex admodum fuisse fertur quum Maria illi desponderetur, Luc. 1: 34. Quomodo Christi Pater dicatur, Matth. 1: 16, Luc. 2: 27. Eius origo an et quomodo ad Christum pertinere dicatur, ibid. Filius dicitur fuisse Iacobi cognominati Panther, Luc. 3: 23. Ante inchoatam Christi praedicationem iam mortuus fuit, Marc. 3: 21.
- Iosephus Arimathensis creditur fuisse Senator urbis Hierosolymitanae, Matth. 27: 57. Cum imperio et puniendi potestate, Philem. 15. Occultus Iesu discipulus, Ioh. 3: 2. Vir pie et laudatae vitae, Matth. 27: 57.
- Iosephus Herodis Procurator, Matth. 24: 15.
- Iosephus Historicus Galilaeae Praefectus 70 sibi adseccores elegit, Luc. 10: 1. Iohannis placita sectatus fuit, Luc. 3: 14. In historia sua nihil dixit de primo Augusti censu Iudaico, et cur, Luc. 2: 2. Romanis aliud persuadere conatur quam quod Lex vult, Act. 19: 37. Eius commendatio et auctoritas, Matth. 14: 3. Eius septem solos iudices in singulis urbibus stuentis cum aliorum Hebraeorum, qui 23 numerant, sententia conciliata, Matth. 5: 21. Ipsius error historicus notatus, Luc. 3: 14. Ipse emendatus, Matth. 22: 23, 27: 51, Act. 1: 12.
- Iosephus scriptor Iudaens alius ab Historico, Luc. 16: 19.
- Ioses et Ioseph, idem nomen, Matth. 13: 55, 27: 56, Marc. 15: 47.
- Ioses Iacobi frater, Marc. 15: 40.
- Iosua et Iesus idem nomen, Hebr. 4: 8.
- Iosua typus Christi, Matth. 1: 21. Eius laus, Hebr. 3: 16. Eius iniurandum an cum Lege Divina pgnaverit, Matth. 14: 9.
- Iosuae libro caput ultimum additum a Synedrio, Ioh. 20: 30.

- Iovis** Latinum esse a Iehova deductum probabile est, Matth. 22: 44. Iovis stella Melchisedeco sacrata a Phoenicibus, Hebr. 7: 1. Iovem secum Mercurium ducere solere Gentes credebant, Act. 4: 12. Per Iovem Graeci sapientiores Deum summum intelligebant, Act. 17: 28. Iovem pro coelo dici frequens Graecis et Latinis, Act. 19: 35, Rom. 1: 25.
- Irae** atrocis descriptio, Act. 23: 10. Iram honestam esse posse, Matth. 5: 22.
- Iracundiae Dei** obtentu se vindicantis suspicio vitanda, Luc. 9: 56.
- Iracundus** quis sit, Matth. 5: 22.
- Irasci** nunquam, difficile est, 1 Cor. 13: 5. Irascendum tarde, Iac. 1: 19.
- Irenaei libri** cuius sint argumenti, 1 Tim. 6: 20.
- Irenarchae** in Provinciis captivos post interrogationem ad Praesidem vinctos mittebant, Matth. 27: 2.
- Iris** cuiusnam rei sit symbolum, Hebr. 1: 3, Apoc. 4: 3.
- Isaacus Dei opus**, Rom. 9: 9. Propter promissa datus, non autem promissa propter Isaacum, Act. 7: 8. Umbra gratiae per Evangelium dandae, ibid. Christi gessit figuram, Luc. 24: 26, Gal. 3: 16.
- Improles** morti destinatur, Hebr. 11: 18. Quid supra caeteros habuerit, Act. 26: 6.
- Isaaci testamentum** figura populi Iudaici et Christiani, Hebr. 11: 20. Eius historiam cur Moses legibus suis praeposuerit, Rom. 4: 23. Isaacum mystice intelligit Philo gaudium in animis piorum, Gal. 4: 29.
- Ismael Philoni Sophista** dicitur, Gal. 4: 29. Hebraeis dicitur irrisisse pietatem Isaaci, ibid.
- Ismael Phabi** quo tempore suffectus Ananiae, Act. 23: 3.
- Ismaelitae et Idumaei** etiam circumcidebantur, Phil. 3: 5.
- Israël** est, qui Deum superat, id est, quidvis a Deo obtinet, Hebr. 8: 8. Sumitur pro posteritate Israëlitis, ibid. Ubi Iudae opponitur significat decem tribus, ibid. Israëlitis nomen a Deo Iacobo datum, Rom. 9: 4. Israëlitis gloria cur Messias dicatur, Luc. 2: 32.
- Israëlitae** an omnes Deo exosi, Rom. 11: 1. Quare in Aegypto variis malorum poenis coerciti, Gal. 3: 19. Saepe moniti, ne Angelum offenderent, Eph. 4: 30. Recte dicuntur, qui Iacobi virtutes referunt, Ioh. 1: 47, Gal. 6: 16. Israëlitae et Christiani cur vocentur filii Dei, Rom. 9: 4, Gal. 3: 26.
- Israëliitarum** pars certis temporibus ad templum conveniens precibus vacabat, Luc. 2: 37. Deportatorum ab Assyriis cultus, praeparatio ad Evangelium, Hebr. 13: 15. Eorundem prostratio in deserto aeterni excidii imago, 1 Cor. 10: 5. Nube protectorum et mare rubrum trans-euntium cum Christianis comparatio, 1 Cor. 10: 1.
- Israëlitae** verus omnis partem habebit in futuro saeculo, Rom. 11: 26. Israëlitae dicitur quilibet fidelis, Luc. 1: 33.
- Israëlitae** nomen quibus eximie

- mie conveniat, Rom. 9: 6. Israëliticus populus sub lege quasi in pueritia erat, Gal. 3: 24, 4: 3. Per templi auream vitem designatus, Luc. 21: 5. Tempore solemnissimus precibus suis iuvabat Sacerdotem, Luc. 1: 10.
- Israëlitidem prostare vetat lex Mosis, 1 Tim. 1: 14, Hebr. 12: 16.
- Itabyrius mons, unde Christus adscendisse creditur in coelum, Matth. 28: 16.
- Iter noctu facere frequens in Syria ob calores diurnos, Act. 23: 23, Apoc. 8: 12.
- Itineris apparatus significantia verba, Luc. 9: 53. Itineris molestiae per desertum praefiguraverant molestiam itineris ad regnum coelorum, Act. 14: 22.
- Ituraea, quae regio proprie sit, Luc. 3: 1.
- Iuba vox significat Deum, Matth. 22: 44.
- Inbilaetus annus per praecokenum indicī solebat, Luc. 4: 19.
- Iudaea olim dicta terra Canaan, Act. 2: 9. Iudaea per excellentiam Terra dicitur seu Orbis Terrarum, Rom. 9: 28, Apoc. 11: 15. Sumitur pro tractu Hierosolymitano, Matth. 24: 16. Aegyptus dicitur, Apoc. 11: 8. Eius situs, Luc. 12: 55. Eius longitudo quae, Apoc. 14: 20. Ei ad meridiem obiacent regiones calidissimae, Luc. 12: 55. Iudaeam cur reliquerit Christus, Ioh. 4: 3. Prophetæ Sodomis saepe comparant, Apoc. 11: 8. Romani partim suo, partim Sebasteno, partim Caesareensi milite custodiebant, Luc. 3: 14.
- Ex Iudaea proditorum constans fama erat circa Christi nativitatem qui orbi imperaret, Luc. 24: 47.
- Iudæus quale nomen, et quid olim significaverit, Rom. 2: 17. Commune nomen Israëlitarum, Ioh. 6: 41.
- Iudaei stricte dicti habitantes circa Hierosolymam, Matth. 27: 57. Fratres se vocabant ob communem ex Iacobo originem, Act. 22: 5. Deum Patrem suum dicebant, Ioh. 5: 18. Cur vocabantur Filii Dei viventis, 1 Cor. 8: 4. Vineæ Dei olim dicti, Apoc. 14: 18. Feruntur fuisse projectæ libidinis, Matth. 5: 32, Act. 16: 1, Apoc. 9: 21. Soli ferme unius Dei cultum profitebantur, Luc. 7: 5. An habuerint duplicem Senatum summum, Matth. 2: 4, 5: 22. Nec cibum, nec panem sumebant nisi actis Deo gratiis, Matth. 26: 26. Ante solem plane occasum non attingebant labores sabbatho vetitos, Marc. 1: 32. Auspicabantur sabbathorum et festorum otium hora una ante solem occasum, Matth. 27: 58. Ieiunabant diebus festis ad horam usque sextam, Act. 2: 15. Apparebant in templo diebus festis cum sandalis e melium pellibus, Marc. 6: 9. Post Paschatis convivium, aut in diebus festis in coena et post coenam cum gratiarum actione bibebant vinum, et panis distribuebatur coena ferme peracta, Matth. 26: 26. Cur parascene metuerint praetorium Praesidis accedere, Marc. 7: 4. Cur Sabbatho ab hostibus suis aggressi, Matth.

Matth. 24: 20. Diebus sacris et praeparatoriis ad sacra alienigenas publice alloqui poterant, accedere privatim non licebat, Ioh. 18: 28. Inhumani adversus alienigenas contra rationem Legis, Matth. 5: 43. Quantopere et cur alienigenas omnes avversarentur, ibid., Eph. 1: 10. Gentiliter viventes alienigenas vocabant peccatores, Matth. 26: 45. Magni faciunt explicationes allegoricas, Matth. 1: 22. Non ponunt inter praecepta Noae data interdictum scortandi, Act. 15: 20. Irascebantur implacabiliter delinquentibus contra legem, Luc. 15: 2. Valde prœni erant ad iuramenta, Matth. 5: 34, Iac. 5: 12. Superstitiosiores ad vulgaria iuramenta non diserte Dei nomen sed res alias usurpabant, ibid. Sanctissima eorum iurandi formula, Matth. 5: 34. Lavari et angisolebant tempore laetitiae, Matth. 6: 17. Negarunt in Scripturis esse Prius et Posterius, Matth. 14: 3. Non obligantur ex pactis nisi iure iurando firmatis, Matth. 5: 33. Mettebantur omnes Dei proprietates ex solo Foedere Sinaitico, Luc. 15: 7. Putabant quaedam crimina tempore finire, Marc. 3: 29. Putabant ad salutem sibi sufficere quod orti essent ex Patriarchis, Rom. 2: 13, 8: 1. Quaerebant viam iustitiae, sed frustra plerique, Rom. 9: 31. Qua ratione nominatum huic vel illi gentium Deo non maledicebant, Act. 19: 37. In Samaritas in-

ipsos, Luc. 9: 53. Reddebant loca vetitis caeremoniis usurpata illatis cadaveribus impura, Matth. 5: 22. Sepeliebantur in operimento ex lino haud magni pretij, Matth. 27: 59. Deponebant in funere sandalia, Marc. 6: 9. In luctu magni erant ostentatores, 1 Thess. 4: 13. Adhibebant tibias in luctu, Matth. 9: 23. In exsequiis mortuorum maxime ostentant liberalitatem suam, Matth. 6: 2. Lavant manus a funere venientes, et cur, Matth. 27: 24. Stantes legebant in cathedra verba Legis, quae sedentes interpretabantur, Matth. 23: 2. Divisi erant temporibus Baptistae in tres praecipuas sectas, Luc. 1: 17. Precari solebant templum versus, Act. 9: 9. In precando quos mores habebant, Matth. 6: 5. Quomodo novisse Deum dicantur, Ioh. 4: 22. Quid prae Gentibus habeant praecipuum, Rom. 3: 2. Unde facilius quam Gentiles Messiam cognoscere potuerint, ibid. Dicantur nihil certi scivisse de impiorum exitu ante Christum natum, Matth. 5: 20. Cur ante alios ex Dei decreto ad Euangelium vocati, Eph. 1: 12. Impulsores ad interfectionem Christi, Iac. 5: 6. Cur Christum crucifixisse dicantur, Act. 2: 23. Cur non possint dici crucifixisse Christum per ignorantiam, 1 Cor. 2: 8. Cur Pilatum rogarent, ut paulo maturius demerentur crucifixorum corpora cum Christo, Matth. 27: 58. Cur accusaverint Pilatum apud Caesarem, Luc.

Luc. 13: 1. Spem abdicant de Messia, et rebellionis se damnant, Ioh. 19: 15. Quomodo dicantur accepisse aliquid de resurrectione, Matth. 5: 20. Cur excludantur a bonis aeternis et coelestibus, Rom. 1. Paulo dum student nocere, multos pertrahabant ad Evangelium, Phil. 1: 18. Non videntur habuisse Synagogam Romae tempore Pauli, Act. 28: 17. Plurimi quando Christiani facti, Rom. 11: 26. Suum expectandum Messiam non Christum, sed Delibutum Graece vocant, Matth. 1: 6. Christianam religionem amplexi ante dispersionem per Adrianum non perceperant libertatem a Legis onere, Act. 21: 20. Conversi ad Christum cibus lege vetitis, dum patria illis frui licuit, non utebantur, Act. 10: 48. Si ex praescripto Christi vivant, lege Mosis ne quidem tenentur, Rom. 8: 1. Misericordiam Dei in Gentes cur non recte accusent, Ioh. 8: 11, Act. 10: 39, 28: 28. Pessimi historiae magistri ex quo patria expulsi sunt, Matth. 24: 24. Cur traditi fuerint in manus Chaldaeorum, Act. 7: 42. Ob contemptum beneficium Dei, urbe et templo exciso, olim in Babylonem deportati, Matth. 26: 66. In exilio 70 annorum multos ad cognitionem veri Dei perduxerunt, Eph. 3: 10. In exilio stabant Seniorum suorum arbitriis quasi rebus iudicatis inter gentes externas, Luc. 6: 22, 12: 14. Extra Palaestinam Senatus suos

habebant, Matth. 52: 2. Gentium coacti ferre iugum commercium tamen Sapientum suorum instituto aversabantur, et cur, Act. 10: 2. Gentibus invisi ob institutorum diversitatem, Eph. 1: 10. Inter externos ad nomen Iudaicum adsciscere soliti alterum Graecum vel Latinum, Praef. in Marc., Ioh. 3: 1, 11: 16. Collidendi multis caedibus significantur, et quando hoc factum sit et ubi, Matth. 24: 7. Romanorum permissu in Iudaea et vicinis locis ius animadvertendi in suos ad verbera usque habebant, 2 Cor. 11: 24. Ponebant partem iuris utendi suis legibus in eo, ne quid publice etiam a Romanis fieret quod tempus festum dedeceret, Ioh. 19: 31. Vetabantur vadari die praeparationis a nona, ex Augusti edicto, Matth. 26: 2. In Achaia non habebant animadversiones in populares suos, quales in Iudaea et vicinis regionibus, Act. 18: 13. Apud Romanos quibus signis noscebantur, Gal. 4: 3. In praesidiis militiam sub Romanis non defugiebant, Luc. 3: 14. Militarunt non semel exteris gentibus, ibid. Militiae adscripti, et Roma in Sardiniam missi, ibid. Usque ad excidium urbis habuerunt tabulas publicas stemmatum, ibid. Alexandrini per Caii Caesaris Divinum nomen iurare nolebant, Matth. 5: 34. Peraeenses bellum gesserunt adversus Philadelphenos ob finium controversiam, Matth. 24: 7. Roma et ex magnis ur-

urbibus electi ex edicto Claudii, Iac. 1: 2. Hodierni negant Messiam miracula facturum, Matth. 12: 23. An in patriam restituendi, Luc. 21: 24. In locis ubi Synagogae non erant, habebant loca orationibus destinata procul a turba, ad amnes maxime et mare, Act. 16: 13. Omnes post reditum a Babylone, qui non perpetuo labore victum quaerere cogentur, legem ediscebant, Hebr. 8: 11. Non putabantur delinquere, rem habentes cum muliere non Israëlitate, Hebr. 12: 16. Iudaeis nefas contra populares arma sumere, Luc. 3: 14. Extraneas ducere lege vetabatur, non vero foeminis Iudaeis nubere viris extraneis, Act. 16: 1. In orbem tondere vetitum, Luc. 3: 14. Invicem se obstringere foenore non licuit, Luc. 6: 35. Extraneos obstringere licuit, ibid. 6. Perausaeum erat res Davidis esse typos Regis Messiae, Act. 2: 25. Iosephus exprobat furta, rapinas et adulteria, Rom. 2: 21. Abominatio dicebatur omnis humana effigies et omne simulacrum, Matth. 24: 15. Eis quid Senatus sit, quid Iudicium, Matth. 5: 22. Vetitum sociare verba cum Christianis, Luc. 6: 22. Iudaeis se accenset Christus, Ioh. 4: 22. Christus proprie se missum eis cur profiteatur, Matth. 10: 6. In eis caedis propositum et veritatis contemptus maxime notatur a Christo, Ioh. 8: 44. Iohannes Apostolus Iudaeis ad Christum conversis mul-

tum largiri solebat, 3 Ioh. 9. Iudaeis in magnis urbibus Synagogae erant plures, et singulis sui Archisynagogi, Act. 18: 17. Apostolorum temporibus conveniebant eis omnia quae Deus Maioribus eorum exprobravit, Rom. 3: 19. Iudaeis nullum imperium externum lenius fuit Romano, Iud. 16. Concessum erat a Romanis etiam in Graecia vivere secundum legem Mosis, Act. 18: 13. Temporibus Pauli libera erat Religionis functio per edicta et leges Romanae, non item Christianis, Gal. 1. A Romanis ius gladii ademptum, Ioh. 8: 5, 18: 31. Quando indicta capitatio, Luc. 2: 1. Hierosolymam accedere vetitum nisi uno die quotannis sub Traiano, Apoc. 11: 15.

Iudaeorum dictum de ordine temporum in S. literis, Matth. 14: 3. Fabula de Elia, Matth. 11: 14. Opinio de afflictis in hac vita, Matth. 12: 32. Hodiernorum caecitas, Matth. 12: 23. Honestas eorumdem mentio facta, Matth. 14: 3. Effugium in disputationibus, Matth. 17: 10. Privilegium omnibus aliis maius quod ex illis Christus natus sit, Rom. 9: 5. Ipsorum doctissimis mos erat opificium aliquod discere, Act. 18: 3. Genealogiae cur saepe pugnare videantur quae non pugnant, Luc. 3: 23. Eorum abstinencia a suillis carnibus gentibus irrita, Matth. 8: 31. Bella inter se et contra Romanos, Matth. 24: 6. Iudaeorum magnae caedes Alexandriae, et circa Ba-

Babylonem Caio imperante, Matth. 24: 6. Excidium infra ipsorum mala merita, Rom. 9: 17. Eorum dispersio inter omnes gentes, Luc. 21: 24. Vitia eorum Deus castigavit per Romanos et Macedones, Eph. 3: 10. Eorum multa millia caesa sub Traiano in locis Indaeae vicinis, Apoc. 14: 20. Pauci Hierosolymis servati ex occisione per Resinem et Phaceen facta, Rom. 9: 29. Eorum calamitates post excisa Hierosolyma, Luc. 5: 1. Indaeorum inexcusabilis impietas, Luc. 16: 31. Iusta relectio, Matth. 20: 16. Mores corruptissimi tempore Christi, Ioh. 8: 9. Idem tempore excidii Hierosolymitani, Matth. 24: 21. Iudaeorum summus Senatus quot fuerit virorum, et quare, Matth. 5: 22. Conventus iudicum viginti quatuor in qualibet civitate, ibid. 21. Iudicarii consessus minores iudicium dicebantur, ibid. Potestas iudiciaria regiae fuit auctoritatis, ibid. Ea multum fuit diminuta per Pompeium et Herodem, ibid. Eorum sectae atque scholae diversae, Matth. 18: 17. Mos eorum erat liberos suos a prima aetate imbuere lectione et notitia Legis, Rom. 7: 1. Incredulitas ipsorum quomodo inserviit gentibus, Rom. 11: 11. Plurimos cur Deus ad tempus dereliquit, ibid. Ipsorum durities in fide, Ioh. 4: 48. Poena ipsorum aeternae poenae imago et omen, Luc. 13: 3. Eorumdem et Christianorum

veterum mos in dirimendis quaestionibus schismaticis, Act. 15: 2. Sicut eorum Synagoga in magnis urbibus erant multae, ita plures Christianorum conventus, et cur, Act. 13: 1, 18: 17. Iudaeorum negligentia notata in audiendo Christum, Marc. 8: 18. Paucos eorum tempore Pauli perduxit Deus ad viam salutis, Rom. 9: 29. Ignorantia in tollendo Christo qualis, Luc. 23: 34. Multi Christianismum amplexi exempti sunt subsequenter malis, Rom. 11: 26. Cum Samaritis controversiae unde praecipue, Luc. 9: 53. Ipsorum in Samaritis odium, Matth. 15: 2, Luc. 10: 37. Multi, qui in legem Sabbati aut ciborum peccaverant, in Samariam migrabant, Luc. 17: 18. Externa Legis opera mediocriter implentium conditio, Luc. 17: 9. Magistri eorum cur proselytos sua institutione et exemplo non faciebant meliores sed peiores, Rom. 2: 19. Institutis adversabatur corpora intersectorum ultra vesperam ostentari, Matth. 27: 58. Morientium precatio, Matth. 12: 32. Noxia eorum de se ob Malorum virtutes persuasio, Rom. 4: 1. Non agnoscentium extraneam potestatem perniciosissimus error, Matth. 22: 16. Certa eorum norma de miraculis indicandi, Matth. 12: 28. Opinio de mortuorum animis, Matth. 8: 28, 10: 28, 14: 2. Opinio de temporibus Messiae, Matth. 7: 14. Opinio diversa de via ad salutem, Act. 15: 1. Pietas umbr-

bratica caeteris gentibus parum utilis, Luc. 13: 7. Persuasio de peccatis in hoc vel futuro seculo expiandis, Matth. 12: 32. Perplexitas propter auctoritatem Christi apud populum, Marc. 11: 18. Quidam Iudaeorum cives Romani ordinis equestris pro tribunali flagellis caesi a Floro, Luc. 19: 9. Eorum scrupulositas in Sabbati observantia, Ioh. 5: 8. Deportatorum Principibus concessa saepe Regum beneficio animadversio in populares, Matth. 10: 17.

Iudaeos aliquando etiam a recitandis Decalogi verbis abstinuisse, Matth. 22: 44. Temporibus Asmonaeorum gravissime lapsos, Matth. 12: 45. Cur Deus non distinguat eos a gentibus, Rom. 3: 23. Cur vocati a gentibus non debeant eos spernere, Rom. 15: 8. Iudaeos vere esse Iudaeos cur neget Iohannes in Apocalypsi, Rom. 2: 17. Iudaeos Christianos non obligari lege Moysis revelatum Paulo, Rom. 7: 1. Cur Deus eos siverit pati tanta incommoda sub Caio, Claudio et Nerone, Luc. 13: 8. In patria sua sub Imperatoribus assuetos sermoni Graeco et Latino, Matth. 27: 37. Deus per Cyrum eos in patriam restituit, sed non cum plena libertate, et cur, Eph. 3: 10. Quidnam eos retinuerit et retineat, quo minus Iesum pro Messia agnoscant, I Ioh. 4: 2. Apostoli cur eos semper primum in praedicando Evangelio affati sint, Act. 9: 20, 17: 2. Cur Deus

semper aliquos in maximis excidiis servaverit, Act. 3: 25, Rom. 11: 29. Multos vixisse in Galatia Apostolorum aetate, I Petr. 1: 2. Iudaica dogmata quondam Christianae Religioni admixta, Col. 2: 4. Iudaica gens Petri curis commissa, Ioh. 21: 16. Eam Deo velut ἀναρχὴν esse ait Philo, Rom. 11: 16. Iudaicae doctrinae quales, Hebr. 13: 9. Iudaicas fabulas quinam Christianismo admiscebant, I Tim. 1: 4.

Iudaicus populus prius a Deo genitus, sed dignitate minor populo Christiano, Rom. 9: 13. Herodi tributa pependit, Herodes imperio Romano, Luc. 2: 1. Eiusdem Respublicae imago spiritalis et aeterni regni Christi, Matth. 10: 2. Eius poena nulla celebrior quam doni Prophetiae et notitiae Legis ablatio, eorumque ad Christianos translatio, Matth. 21: 43.

Iudaismi et Christianismi comparatio, Gal. 5: 2. Eius odio quidam Iudaei circumcisionem obtegebant, I Cor. 7: 18. Enim suscipiendam suadebant Christianorum quidam Pauli temporibus, et cur, Phil. 1: 1.

Iudaizantes Christiani, Ioh. praef.

Iudas quid significet, Rom. 2: 17.

Iudaei tribus ad sacerdotium ius nullum, Luc. 3: 23. Eius familiae regnum promissum, Hebr. 7: 14.

Iudas cognominatus Barnabas quisnam fuerit, Act. 15: 21.

Iudas Gaulonites, Matth. 22: 16. Eius filios interfecit Ale-

- Alexander Iudaeae Procurator, Luc. 13: 1. Eius factio in Galilaea ortum habuit et multos defensores, ibid.
- Iudas Galilaeus quis, Act. 5: 37. Eius factio odiosa Romanis, Luc. 22: 2.
- Iudas Iscariotes adhuc vixisse creditur post Christum resuscitatum, Matth. 27: 5, 28: 16. Quomodo dicatur sibi acquisivisse agrum sanguinis, Matth. 27: 8. Cur sit furatus, Ioh. 12: 6. Exemplum est multorum privatis commodis obtinentium nomen pietatis, Ioh. 12: 6. Eius dolus malus in reprehendenda Maria quae Dominum unxit, ibid. Offerens se Primoribus Iudaeorum ad prodicionem, maturandae mortis Christi causa fuit, Matth. 26: 5, 14. Quali poenitentia ductus fuerit, Matth. 27: 3. Quo mortis genere interierit, ibid. 5. Eius exitus similis Achitophelis, Ioh. 13: 18, Act. 1: 16. Ubi putetur exspirasse, Act. 1: 18. Eius pessima avaritia, Matth. 26: 15. Eius malitia, Luc. 21: 3. Eius mala voluntas in Iesum unde, Ioh. 6: 70. An peccandi necessitas ei a Deo imposita fuerit, Matth. 26: 24. Indicatur ei sceleris abominabile propositum ab ipso Domino, ibid. 23. Qualis ei titulus detur, 2 Thess. 2: 3. Eum diu ante prodicionem noverat Christus, Ioh. 6: 64.
- Iudices cur saepius et per intervalla temporum reos audiant, Act. 23: 14. Quo sensu Dii vocati fuerint, Ioh. 10: 34. Ex legibus ali-
- quem damnaturi, manibus ad coelum elevatis, testabantur suam innocentiam, Matth. 27: 24. Iudices Hebraeorum cur Iosepho Prophetae etiam dicantur, Hebr. 11: 32. Iudices quot in singulis Iudaeae oppidis constitui soliti, Matth. 5: 21. Iudices usque ad Samuelem fuere velut Dictatores cum potestate, sine pompa Regia, Act. 13: 20. Iudicibus electis apud Hebraeos manus imponebat Princeps Synedrui, 1 Tim. 4: 14.
- Iudicare significat profiteri quid de re aliqua sentias, Ioh. 8: 15, 26. Regere, 1 Petr. 2: 13. Vindicare, Hebr. 10: 31. In libertatem vindicare, Ioh. 12: 31.
- Iudicium pro vindicta, 2 Petr. 2: 11. Pro constitutione Dei sumitur, 1 Petr. 4: 17. Iudicium Zeli quid, Luc. 20: 6. Iudicium, Legis datio et Regnum quomodo inter se considerentur, Matth. 16: 28. Iudicium comparatur oculis vel visui, Matth. 6: 22, 23. Iudicium rectum probos, vitiosum affectus gignit vitiosos, Matth. 6: 21—23. Iudicium iustum nihil dat odio vel gratiae, Rom. 2: 6. Iudicium quale de alio tuleris, tale de te feretur, Rom. 14: 13. Iudicium aliud post hanc vitam expectari, unde colligitur, Rom. 2: 2. Iudicium Dei in Iudaeos fuit iudicii universalis imago, Apoc. 6: 12.
- Iudicium ultimum a Christo praedicatur Synedrui Iudaeorum, Matth. 26: 64. Antecedet poena quorundam, Apoc. 20: 11. Id esse futurum

rum Deus revelavit per Spiritum suum, 1 Cor. 2: 10. Cur Archangeli tuba inchoandum, 1 Thess. 4: 16. Ubinam Christus erit exerciturus, ibid. 19. Ad quos proprie pertineat, Matth. 25: 32. Cur semper a Christianis exspectari debeat, Apoc. 2: 25. Hoc credentium Hebraeorum pia locutio, Ioh. 19: 30. Iudicium Christi in genus humanum universum et gentem Iudaicam propinqua inter se fore Veterum fuit opinio, Iac. 5: 7. Iudicii extremi dies olim agenti in terris Filio hominis quomodo ignotus, Marc. 13: 32. Iudicii extremi diem proxime instare existimarunt Apostoli, Ioh. 21: 23, 1 Thess. 4: 15, 1 Petr. 4: 7. Eius imagines sunt omnia localia iudicia Iudaeorum, Luc. 17: 30, 33. Nomine intelligitur hominum apparitio post mortem coram Deo, Hebr. 9: 27. Iudicii vis hebetatur in posterum iis, qui conspicua videre noluerunt, Rom. 11: 8. Iudicia Dei, res Dei vocantur, Ioh. 10: 35. Abyssus vocantur, Luc. 8: 31. Iudicia Dei invocabantur adversus Christianos factis pietatem abnegantes, Luc. 6: 22. Sua Deus huius seculi ambitu non metitur, 1 Ioh. 4: 6. Eorum vera ratio, Luc. 13: 2. Vide etiam Dei Iudicia. Iudicia apud Romanos tertia hora diei exerceri incipiebant, Matth. 27: 45. Erant corruptissima, Rom. 2: 2. Iudicia morum in Ecclesia Veteri quomodo peragebantur, Luc. 6: 22. Immitia exercentur non tam in mo-

rum examine, quam circa quaestiones dogmatum rituumque, Luc. 6: 22. Iudicia Sacerdotum et Senatus Iudaici, sive Synedrii eadem sunt, Matth. 5: 22. Iulianus Apostata ictus ab Ecclesia extremi anathematis telo, Luc. 6: 22, Exercitibus in Christianos etiam usus est, Apoc. 19: 19. Eius abstinence a carne, Rom. 14: 2. Digiti eius abscissi in terram cecidere esca volatilibus, Apoc. 19: 18. Iunicem piacularem comburere solebant in monte Olivarum, Matth. 26: 36. Iuniores sedebant sub Senioribus secundum aetates ordinatim in templo, Luc. 2: 46. Iuramentum dicitur omnis vehemens Dei affirmatio, Act. 7: 17. Per quae verba solet exprimi, Rom. 14: 11. Iuramentum et vim et fidem suam a Deo accipit, Hebr. 6: 17. Aliud promissionum, aliud testimoniale, Matth. 5: 33. Confirmativum promissi dubitationem omnem tollit, Hebr. 6: 17. Vide Ius iurandum. Iuramenta Hebraeorum Magistris alia magna, alia parva dicta, Matth. 23: 16. An omnia directe vetentur in Decalogo, Matth. 5: 33. Per alias res extra Deum Hebraeorum Magistri in quotidiano usu non illicita esse putabant, Matth. 5: 34. Per quas res apud Hebraeos fieri solita, Iac. 5: 12. Aditis diris non infrequentia Iudaeis, Act. 23: 12. Iuramenta per Christum in Novo Testamento cur non minoris habenda quam iuramenta in

Veteri Testamento per Deum, Rom. 9: 1. Iuramenta sacra et profana in re gravissima, 2 Cor. 1: 23. Iuramentorum inter Iudaeos abusus, Matth. 14: 7. Iuramentorum obligatio, vide Obligatio.

Iurare per alia quam per Deum, etiam vetitum est, Matth. 5: 34. Iuravit Paulus, sed non nisi in causa Dei atque salutis, Matth. 5: 34.

Ius pro Tribunali capitur, Ioh. 19: 13. Ius etiam id dicitur quod quamvis iniquum ferendum tamen est, Matth. 26: 52. Ius et aequum nulla de causa violandum est, Matth. 27: 24.

Ius Canonicum vocantur mores veterum Christianorum, Luc. 6: 35. Ius Radamanti, Matth. 5: 38. Ius rituale sive Pontificum Iudaeorum, vide Lex ritualis. Ius summum, vide Summum ius.

Ius Naturale iure civili Iudaeorum abrogatum non est, Luc. 10: 37.

Ius Naturae Graecis Lex divina, Rom. 1: 32. Iura naturalia praeponderant constitutis, Matth. 23: 23. Naturalis ac civilis differentia, Matth. 5: 17. Iuris distinctio, Rom. 2: 14. Ius constitutum unde ortum habere solet, Marc. 2: 26, Luc. 1: 6. Ius constitutum, sive civile Iudaeorum, quod duplex, Matth. 5: 17. Iuris praecepta omnia eminenter in Religione Christiana continentur, Tit. 3: 12. Ius nascitur ex promisso, Rom. 2: 6. Ius aliquod est etiam inter inaequales, Col. 4: 1. Ius stricte dictum inter domi-

num et servum locum non habet, Luc. 17: 7. Ius ad haereditatem coelestem, non est ipsa coelestis haereditas, Ioh. 1: 12. Ius ad futuram gloriam habemus, res ipsa latet, 1 Petr. 5: 1. Ius ad rem habens rem habere videtur, Ioh. 6: 47, Eph. 1: 11, Col. 3: 3, Hebr. 4: 12, 10: 34, 1 Ioh. 3: 14. Ius ad recipiendum idem genere vice dominii est in rebus quae genere recipiunt functionem, Luc. 6: 35. Ius idem valet ubi eadem est ratio, Matth. 5: 32. Ius utendi legibus suis concessum multis civitatibus sub Romanis, Act. 20: 39.

Iusiurandum quid, Matth. 5: 34. Aliud testimoniale, aliud promissorium, Matth. 5: 33. Testimoniale illicitum nisi ob res necessarias et egregias quae aliter obtineri nequeant, Matth. 5: 34. Promissorium similiter idque multo magis, ibid. Iusiurandum an prorsus a Christo vetetur, Matth. 5: 37, Luc. 24: 28. Episcoporum quorundam, Matth. 5: 34. Monachorum, ibid. Omne fieri respectu Dei, Matth. 5: 36. Iusiurandum, fides maxima ab Aegyptiis vocatum, Hebr. 6: 16. Iusiurandum Deus solet adiicere promissionibus quae in omne tempus se extendunt, Luc. 1: 72. Iusiurandum Dei nostrae imbecillitatis subsidium, Luc. 1: 72.

Iurisiurandi rarus usus apud Romanos veteres in contractibus, Matth. 5: 33. Iurisiurandi vicem quid apud Romanos impleverit, Matth. 5:

- 5: 34. Eius formula qua utebatur iudex apud Hebraeos, ut verum fateretur reus, Matth. 26: 63. Iurandi religione nihil contra legem Divinam committendum, Matth. 14: 9. Iurandi religioni cessit aliquando lex Divina, ibid.
- Iustificare** pro approbare aut etiam laudare, Matth. 11: 19. **Iustificari** quid significet, 1 Cor. 1: 18. Plus est quam accipere remissionem peccatorum, Rom. 1.
- Iustinianus** sericum et byssum ab ultimo orbe petitiur curavit ut in Imperio Romano fierent, Apoc. 18: 12. Eius tempore ingens pestilentia per orbem Romanum, ibid.
- Iustinus** Martyr fuit Samaritanus natione, Luc. 2: 7. Eius adversarius Crescens Cynicus Philosophus, Matth. 7: 6.
- Iustitia** pro perfectione, Hebr. 5: 13. Pro praemio iustitiae, Hebr. 11: 7. Pro rebus nostri officii, Iac. 3: 18. Pro omnibus iis quae Deo grata sunt, 2 Petr. 2: 21.
- Iustitia Dei** quid, et unde, Matth. 5: 20, 6: 33, Rom. 10: 3. **Iustitia Divina** cur donum vocetur, Rom. 6: 13. **Iustitia** est initium, et Sanctitas profectus in maiora, Apoc. 22: 2. **Iustitia** cur dono dari dicatur, Rom. 5: 17. **Iustitia duplex**, Rom. 1. **Iustitia** distributiva et commutativa et generalis aequitatis, Matth. 1: 19, 3: 15. **Iustitia** carnalis praemia habet terrena, Gal. 5: 4. **Iustitia** sinceri cordis probatur Deo, Luc. 1: 75. **Iustitia interna** dicitur causa vitae aeternae, Rom. 8: 10. **Iustitia legis** quae, et qualis eius merces, Rom. 10: 5. **Legis** valet apud homines, non apud Deum nempe ut datorem vitae aeternae, Rom. 2: 13, Gal. 3: 11, Hebr. 7: 9. **Iustitia Pharisaica** qualis, Matth. 5: 20. **Iustitia pura** sine vitiis erit in altero saeculo, 2 Petr. 3: 13. **Iustitia Dei** spiritualis, opposita carnali vel humanae, Matth. 5: 20. **Iustitia** vestitus Christianorum; Apoc. 3: 17. **Iustitiam** externam salutis aeternae causam statuere volebant Iudaei, Rom. 10: 3. **Iustitia** ex fide nascitur, Rom. 1: 17. **Iustitia interna** non nisi per Christum acquiri potest, Rom. 10 4. **Iustitia ex fide** nobis dabit possessionem mundi melioris, Hebr. 11: 7.
- Iustitiae** adeptio animi resurrectionis, Rom. 4: 2. **Iustitiae** Poetae attribuunt tardum pedem, Rom. 2: 4. **Iustitiae** pars est stare promissis, Hebr. 6: 10, 2 Petr. 1: 1. **Iustitiae** praecepta sunt vitiosis et male viventibus amara, Luc. 16: 14. **Iustitiae** nomine veniunt omnia bona opera, Phil. 1: 11.
- Iustitiam** facere quis dicatur, 1 Ioh. 2: 29. **Iustitiam** factorum in Legis peritis cur reprehenderit Christus, Luc. 10: 25. **Iustitiam** Deus dat non per laborem sed per fidem, Rom. 3: 27. In **Iustitiam** imputare quid significet, Hebr. 5: 13.
- Iustus** quisnam dicatur, Marc. 2: 17. **Iusti** descriptio, Matth. 6: 1. **Iusti** coram Deo dicuntur studiosi pietatis, Luc. 1: 6, 1 Ioh. 3: 7. **Quale**

ipsis esse debeat pietatis studium, Luc. 1: 6. Ut sol splendeant, quanto magis omnium iustorum Princeps, Act. 16: 14. Iusti nulli aestimantur ex solo verbi auditu, Luc. 13: 26. Iustis solis Deus suam benevolentiam promisit, Iac. 2: 22. Iustos iniustos fieri posse, 2 Petr. 2: 20. Iustos nonoginta quomodo Christus opponat uni peccatori, Luc. 15: 7. Iustum dicitur Hebraeis omne honestum, Rom. 1.

L.

Labia aperire quando Deus dicatur, Eph. 6: 19. Labia mordere solent qui irascuntur nec vindicare se valent, Apoc. 16: 10. Labium apud Hebraeos loquelam significat, 1 Cor. 14: 21.
Lac et mel quid designent apud Hebraeos, Matth. 1: 22.
Lac opponitur rebus non sinceris et cibo solido, 1 Petr. 2: 2. Lac dicitur bibi et edi, 1 Cor. 9: 7. Lac infantibus datur, Hebr. 5: 12.
Lacte quoniam nutrirī solent, 1 Cor. 3: 2. Lacte pecudum urgente necessitate sustentare se solent pastores, 1 Cor. 9: 7. Lacte intelliguntur elementa Religionis Christianae, 1 Cor. 3: 1.
Lacedaemoniorum preces insignes, Matth. 5: 39. Usurariae eorum uxores reprehenduntur, Matth. 5: 32.
Laconica convivia qualia, 1 Cor. 11: 17. Ea imitati sunt primi Christiani in Achaia, ibid.
Lactantius in articulo de Trinitate defensio contra Hie-

ronymum, Marc. 2: 8. Eius locus integer de Sapientiae Divinae viribus, Rom. 3: 23. Lacus quale genus vasis, Ioh. 2: 6.

Laetari malis ob Christum toleratis, Christianorum proprium est, Col. 1: 11.

Laici Synodorum actis quomodo subscribebant, Act. 15: 21. Laicis etiam quandoque permissum concionari, Matth. 4: 23.

Laodicea urbs Lydiae, ad Lycum amnem, Apoc. 3: 13. Vicina Colossis, Col. praef. Terrae motu prolapsa, Nerone et Cor. Cossio Consulibus, Matth. 24: 7.

Laodiceis an scripta a Paulo epistola, Eph. praef.

Lapidatio poena atrocior, et de eius modo, Ioh. 8: 5. Gladio gravior, Matth. 5: 22. Lapidationis initium testibus deferebatur, Act. 7: 58.

Lapidari solebant etiam animantia bruta, apud Iudaeos, Hebr. 12: 20.

Lapis sepulchri Christi maior erat ore specus, et extrorsum non introrsum devolutus, Matth. 28: 2. Eius a motio praefigurata in Iacobi facto cum potaret oves Labanis, Matth. 28: 2. Lapide projecto denunciabant Romani Divinum iudicium, Matth. 10: 14. Lapides Christo dicuntur gentes extraneae, ibid. Lapides pretiosi quid in Apocalypsi mystice significant, Apoc. 21: 20. Lapidum magnitudo ex quibus templum erat aedificatum, Marc. 13: 1.

Lapsi non omnes a peccatis repurgantur, Luc. 5: 16.

Lapsi quando et quoties receper-

- cepti in Ecclesia fuerint, Rom. 16: 14, Hebr. 6: 6.
- Laquens Diaboli quid sit, 2 Tim. 2: 26.
- Largitio vere bona, quae, Iac. 1: 17.
- Latina versio Euangeliorum unum auctorem habet, Praef. in Marc. Eius antiquitas, Matth. 6: 13. Usus ad emendationem textus Graeci, Matth. 19: 20.
- Latino sermone ob maiestatem imperii usus est Pilatus in scribendo titulo crucis Christi, Matth. 27: 37,
- Latronum unus, qui in Christum credidit, Christo non maledixit, Matth. 27: 44. Ei Christus plus promittit quam rogatus erat, Luc. 23: 43.
- Lavare cadavera quibusnam concedebatur, Act. 9: 37. Lavari et ungi solebant Iudaei extra luctus tempora, Matth. 6: 17. Lavandi manus mos apud Hebraeos, Luc. 11: 38.
- Laudare et benedicere, synonyma Iudaeis, Matth. 26: 26, 27.
- Laus quomodo dicatur iustitia, Rom. 4: 11. Laus non debetur nisi liberis actionibus, Philem. 14. Laus maxima sapientis, Matth. 18: 13. Laus non est, iniurium esse nemini, Rom. 4: 2.
- Lazarus et Eleazarus idem nomen, Luc. 16: 20.
- Lazari et divitis exemplum historiane an parabola sit, Luc. 16: 19.
- Lazari mors pluribus testimoniis probata, Ioh. 11: 37. Resuscitati historiam cur omiserint caeteri Euangelistae praeter Iohannem, Ioh. 11: 1.
- Eius resuscitatio Iudaeorum quorundam conversionem et quorundam induratum malitiam operatur et probat, Ioh. 11: 46. Apud Lazarum et eius sororem Christus saepe coenabat, Ioh. 8: 1.
- Lector Synagogae, Luc. 4: 16. Lectores in Ecclesia Christiana veteri species Diaconorum, Luc. 4: 20.
- Lecti ex ebore Romanis usitati, Apoc. 18: 12. Lectulus in quo mortui efferebantur, Luc. 7: 14.
- Lectisternii indicti diebus, apud Romanos vinctis dempta vincula, Matth. 27: 15.
- Legatio pro Christo munus durum, Ioh. 17: 18. Legatio Apostolica maior est quam Angelica, Act. 10: 5. Legationis Divinae principes Apostoli, Ioh. 16: 5. Legatione probata, quidquid Legatus affirmat, id censendus est qui legavit affirmare, Ioh. 8: 16, 2 Cor. 5: 20.
- Legatus Christi et Ecclesiarum differt, 2 Cor. 8: 23. Legatum qui iniuria afficit, is iniuria afficere censetur eum cuius personam Legatus sustinet, Ioh. 5: 25. Legatum excludens Regis mandata discere non potest, Ioh. 5: 38. Legatorum fides unde probanda, Ioh. 8: 14. Legatorum est de singulis mandati partibus quid actum sit rennuntiare, Marc. 6: 30.
- Leo ob vaticinium Iacobi semper fuit in vexillo Iudae, Apoc. 5: 4. Leo ex tribu Iudae et radix Davidis dicitur Christus, Apoc. 5: 5, 10: 3. Leonis forma in Cherubinis iram significabat, Hebr. 9: 5. Leonis mu-

gitur verba Dei irati comparantur, Apoc. 10: 3. Leonum nomine appellantur Principes idololatrae et Tyranni, 2 Tim. 4: 17. Leonibus datur hiatus dentium, Apoc. 13: 2.

Levitae surrogati sunt in locum primogenitorum, Luc. 2: 23. Levitae et Sacerdotes, doctissimi Iudaeorum, Ioh. 1: 19. Caeteros per contemptum vocabant populum terrae, Rom. 12: 16. Inter se fratres erant, Rom. 12: 9. Figura Christianorum, Rom. 12: 12. Levitae Mosi et Phineae adhaerebant ardenti odio idololatriae, Rom. 12: 9. Pecudes macabant et de sacro seu victimis vivebant, 1 Cor. 9: 13. Cum pauperibus et peregrinis de tertiis decimis epulabantur, Rom. 12: 13. Sacerdotibus decimas pendebant, quas secundas decimas appellabant, Luc. 6: 1. Qua ratione res aliquas soli possidere potuerint, Act. 4: 36. Cur in templo erant capite tecto, 1 Cor. 11: 2.

Levitarum ministeria antitypa erant Christianae Ecclesiae, Rom. 12: 3. Eorum aliqui semper in templo Hierosolymitano pervigilabant, Apoc. 7: 15. Eorum ministeria diversa diversis aetatibus imponebantur, Rom. 12: 3. Munera seu functiones, Rom. 12: 10. Eorum obsequium per pecudes erat, ibid.

Levitiici sacerdotii ius per mares ex maribus tantum deferri potuit, Luc. 3: 23. Id ipsum ius non pertinnit ad Christum, ibid.

Lex [varie a Paulo in Epis-

tola ad Romanos usurpatur, Rom. 2: 25. Lex pro omni vivendi regula, Rom. 3: 27. Pro iure, Hebr. 7: 16. Quomodo definiatur Aristoteli et aliis. Lex fidei quid. Libertatis quid. Lex naturae et Lex Dei, quomodo inter se conveniant, Matth. 5: 40. Lex naturae quomodo sepulta et resuscitata dicatur, ibid. 43. Dividitur in natam et scriptam, Rom. 2: 15.

Lex bona est, sed mores mali, Luc. 16: 31. Lex abrogata obligandi vim non habet, Rom. 7: 1. Lex conscientiam iustitiae suae debet eis a quibus obsequium expectat, Luc. 24: 28. Accusatis quidem poenam irrogat, accusationem vero non imperat, Matth. 1: 19, 5: 32. Lex ad poenas non obligat nisi ubi populus sui iuris est, Ioh. 8: 7. Posterior priori derogat, nova veteri, Hebr. 8: 8. Ritualis et civilis cedunt necessitati humanae, Matth. 12: 3, Marc. 2: 25. A mundi initio data quatenus, Luc. 10: 26.

Legis-datio, Regnum et Iudicium inter se cohaerent, Matth. 26: 28. Legis cognitio duplex, 2 Cor. 6: 6. Eius vis et verba opponuntur a Celso Iurisconsulto, Rom. 2: 27. Eius virtus est imperare, vetare, permittere, punire, ibid., 4: 15.

Legi naturali cedit lex ritualis, Ioh. 7: 23. Legi non subieitur, quod ad Dei honorem pertinet, Ioh. 9: 16.

Legem communem et mandata Dei specialiter hominibus sin-

singulis data, quomodo obligent, Luc. 17: 10. Legem legi quandoque cedere, Matth. 14: 9. Divinam alicubi iurisiurandi religioni cecidisse, ibid. Naturae scriptam in corde cur dicat Paulus, Rom. 2: 15. Datam post diluvium generi humano quomodo Iudaei interpretentur, Act. 15: 26. Quamdiu et quinam illam observaverint, ibid. Legem nescire quam spernere, minoris criminis reatus est, Luc. 12: 47.

Leges ad multa connivent, Luc. 6: 35. Multa concedunt, quae bonitatem ac patientiam Christianam non decent, Matth. 5: 40. Improbos supplicio afficiant, defendunt bonos, Rom. 13: 3, Iud. 10. Leges rituales omnes sunt minoris pretii apud Deum quam leges morum, Matth. 12: 7. Leges peccatorum sunt obices, Gal. 3: 23. Civiles suo officio funguntur, ubi graviora et societati maxime nocentia delicta coërcent, Luc. 6: 22. Legibus introductis quae ante palam fiebant, clam fieri coeperant, Rom. 7: 7. Eis exceptiones quasdam inesse, Matth. 5: 32. Posteriora in eis debere esse perfectiora, Hebr. 7: 28. Ipsis praeter Legislatoris mentem inter se pugnantibus, quid sequendum, Matth. 9: 13.

Lex Divina omnis pacti naturam induit, quæ sub conditione quaedam promittit, Hebr. 8: 6. Sub nobilissima specie indicare solet officia minora, aequitate servata, Matth. 18: 15. Lex Dei per

Mosem data effectus magna ex parte habuit communes cum aliis civilibus populorum legibus, 1 Tim. 1: 9. Lex pro pacto in Sinai facto, Matth. 5: 20. Lex et foedus quomodo differant, inscript. N. T.

Lex Mosaica in quid data, et quid observata pariebat, Rom. 9: 32. Christum praecessit multis seculis, Hebr. 7: 18. Per Filium data non est, sed per unum e praecipuis Angelis Dei nomine loquentem, Gal. 3: 19, Hebr. 2: 2. Data est inter multas Angelorum turmas, Act. 7: 53. Legis promulgatae sonum quidem perceptam a populo Iudaico, sed vocem non distincte perceptam nisi a Mose volunt Hebraeorum doctissimi, Gal. 3: 19. Cur data die nubilo, 2 Cor. 3: 14. Hebraeis dicitur Regnum Dei, Col. 4: 11. Item cibus animae et arbor vitae, et cur, Apoc. 2: 7. Aben-Esdræ principium, Act. 3: 20. Maimonidae verba duplicata, Gal. 4: 24. Quomodo spiritualis et carnalis dicatur, Matth. 5: 17. Praeceptrix Divini humanique iuris, Matth. 2: 4. De transverso intervenit inter exordium peccati et exordium novae iustitiae, Rom. 5: 20. Solos Israëlitas et eos qui se sponte ei subiecerunt, obligabat, Act. 15: 20, Rom. 1: 18. Iudaico populo officium Pædagogi praestitit, Gal. 3: 24. Israëlitis cur post promissa fuerit apposita, Gal. 3: 19. Cur mortis intempestivae morborumque comminationibus sancita, Matth. 9: 2.

Lex

Lex ignoscere nequit, Matth. 27: 15. Per praecepta moralia vitam aeternam non dabat, sed ad eam ducebat, Rom. 7: 10. Eius promissa spatio vitae unius hominis limitata, Rom. 3: 20. Promissa coelestia, quae Lex non habuit, a Christo sunt allata, Act. 13: 39. Ad Christum nos ducit, Rom. 3: 31. Cur non potuit praestare id quod Christus, Rom. 8: 3. Cur non satis virum dabat ad animum mundandum, Rom. 3: 20, 6: 14, Gal. 2: 16, Hebr. 7: 19. Magnas divitias homini promittit, Luc. 16: 14. Nihil praecipit quod rectum non sit, permittit quaedam minus perfecta, Rom. 7: 12. Nulibi vitam aeternam promittit, 2 Cor. 3: 4. Lex ritualis cur a Deo imposita Iudaeis, Matth. 5: 17, Eph. 3: 10, Hebr. 9: 10. Praecipuum eius sunt sacrificia, Rom. 12: 1. Eius antiquatio, Matth. 5: 17, 15: 11, 22. Lex factorum quid, et quare sic dicta, Matth. 5: 20, 19: 19. Legi spiritus opponitur, ibid.

Lex Sabbathi ab initio otiandi necessitate caruit, Maro 2: 27. Lex de talione quomodo non cum Christi de patientia praecepto pugnare dicatur, Matth. 5: 39. De orborum et orbarum coniugiis, Matth. 1: 16. De Levitico sacerdotio, Hebr. 7: 11. De Pseudo-Prophetis morte afficiendis, Ioh. 19: 7. De dimidio sicli pendendo in usum tabernaculi perpetuae fuerit an temporaria,

Matth. 22: 24. De re usuraria per se non obstringit populos alios, Luc. 6: 35. De Leviratu ad conservanda familiarum iura spectabat, Luc. 3: 23.

Lex vocalis quid Hebraeis, Matth. 15: 2. Eius et scriptae quodnam et unde natum discrimen, Matth. 5: 20. Lex ut in Sabbatho legeretur, institutum creditur a Mose, Act. 15: 21.

Legis nomine Pentateuchum intelligunt Hebraei; interdum totam Veteris Testamenti Scripturam, Matth. 2: 23, Rom. 3: 19. Legis Mosaicae in ritualementalem et moralem divisio, Rom. 12: 1. Eius cognitio acquisita non est difficilis, Rom. 10: 6. Eius scopus, Matth. 5: 17. Eius promissiones quales fuerint, ibid. Eius tempore etiam communis cum Christianis gloria reportari potuit, ibid. Eiusdem effectus per se, Rom. 4: 15. Iustitia, Luc. 1: 6. Aequitas, Ioh. 7: 51. Eius iustitia alia corporalis vel carnalis, alia Spiritualis, Matth. 5: 20. Legis Mosaicae ignorantiae et incogitantiae respondent Christi affectibus naturalibus, Hebr. 5: 7. Eius maximam partem circa sacra versari, Hebr. 7: 12. Legis de non comedendanulla mysticus sensus, Matth. 8: 31. De Pontifice maximo et Nazarenis ne proximorum exsequiis intersint sensus mysticus, Matth. 15: 11, 22. De victimis explicatio mystica, 2 Petr. 3: 14. Eius non τὸ ἔργον, sed διάνοια et mens spectanda, Matth.

12: 3. Legis proprium quid, ibid. Per Legis excisionem quid significetur, Rom. 2: 12. Legis optimus interpret Indaeorum mores antiquissimi, Matth. 23: 2. Legis se-pimenta quatenus vocarentur, Matth. 23: 2, 2 Cor. 11: 24. Legis Spiritus, Spiritus timoris dicitur, Luc. 9: 56. Eius usus est ostendere scelera et flagitia displicere Deo, 1 Tim. 1: 8. Eius pro Israëlitis egregius usus, Rom. 3: 20. Regem iuxta ac privatam quemvis obligat, Matth. 23: 4.

Legi Mosis tribuitur vis a-lens, Ioh. 6: 28. Ei apud Paulum Gratia opponitur, Ioh. 1: 14.

Legem Israëlitis necessariam fecit Aegyptius incolatus et contagia inde nata, 1 Tim. 1: 9. Cur per Legem non fuerit via optima, Rom. 3: 29. Legem nosse nec Gentibus nec Iudaeis ad salutem sufficiebat, Rom. 2: 14. Illam Christus dum viveret, nec infregit, nec aliis infringendi auctor fuit, Luc. 6: 5, Philem. 15. Legem Mosis mutatum iri in multis apparet, Hebr. 7: 12, 15. Legem facere quid sit, Rom. 2: 27. Legem personam fingere frequens Hebraeis, Rom. 7: 1. Ad Legem addere, est facere quod Lex vetat, diminuere est omittere quod Lex iubet, 2 Cor. 11: 24. Legem non oppugnari sed perfici in statutis Christi ostenditur, Luc. 10: 26, 16: 17.

Lege stante Sacerdos non Aaronides esse non potuit, Hebr. 7: 12. Nemo damnari

poterat nisi causa per testes duos probata, 1 Tim. 5: 19. Lex Mosis a Christo eiusque Apostolis, quoad scopum eius praecipuum, non abrogata, sed impleta est, Matth. 5: 17. Idque quantum ad Legem moralem, tum ritualementalem, tum civilem, per Evangelium perficitur, Rom. 12: 1. Lex perfecta pro Evangelio, Iac. 1: 25. Lex vetus per fulgura et tonitrua, Lex nova per sanationes plurimas testimonium habuit, Hebr. 2: 4. Legis novae prae veteri praestantia, Hebr. 9: 1. Lex utraque vetus et nova et pactum continet, et habet praeter officii praescriptionem etiam promissa, Hebr. 7: 22, 1 Ioh. 3: 4. Lex non omnia coërcet, quae Evangelium improbat, 1 Tim. 1: 11. Lex Israelitas tantum inter se iungit, Evangelium omnes homines, Gal. 5: 14. Lex Christi dilectionem in omnes fraternam imperans non sinit quenquam alienanti turpitudine, Act. 15: 20. Melioribus promissis firmata est, Matth. 5: 17.

Legis et Gratiae temporum differentia, Luc. 16: 16. Legis Mosaicae necessitatem Christus noluerat fidelibus imponi, Gal. 1: 7. Ritualis ablatio ad quae pertineat, Ioh. 16: 13. Legis Mosaicae ab onere liberi, communi decreto Apostolorum pronuntiati sunt vocati ex gentibus, Act. 21: 25. Legis exacta consummatio de tempore mortis Messiae, Matth. 26: 2. Legis nomen quomodo Christianae doctrinae tri-

- tribuatnr, inscript. N. T. Legis Evangelicae initium ab ipso Domino Dei Filio, Hebr. 2: 3. Ei conveniunt quae de Lege Moſis dicuntur, Iac. 2: 12. Eius inscriptio in cordibus Apostolorum per Spiritum, Ioh. 7: 6.
- Leges Christi multo plus exigunt quam in communi civibus imperii praescribi soleat aut possit, Luc. 6: 22.
- Legislatio in Hebraeorum Republica penes quos fuerit, Matth. 15: 2.
- Legisperiti quatenus audiendi, quatenus non, Matth. 23: 3. Quid pro delicto haberint, Matth. 5: 22. Eorum et Pharisaeorum dogma de obedientia Deo praestanda quale fuerit, ibid. Eorum error perniciosus, Luc. 10: 25. Insignis eorum improborum descriptio, Marc. 12: 40. Legisperiti Iudaeorum eruditione celebres, Luc. 19: 47. Vitae aeternae spem ex traditione sciverunt, Luc. 10: 25. Eorum discipuli noscebantur ex sententiis quibusdam receptis et interpretationibus Legis, Ioh. 13: 35. Pharisei ipsorum decreta exactissime observabant et illi vicissim aliorum sanctioniam magnis laudibus celebrabant, Luc. 11: 45.
- Legum discrepantium ea est servanda, quae ad maximas res pertineat, Matth. 9: 13, 12: 7. Legum severitas an et quomodo mitigari possit, Matth. 1: 19, 5: 32. Omnium communis interpretatio, ibid. Humanarum, Politicae Moſis et Christi differentia, ibid. Legum aut Legislatoris contemptor non est, qui, praeterquam quod legibus obedit, plus etiam facit ac docet quam leges praescribant, Matth. 5: 17.
- Libellus divortii quid, Matth. 5: 31. Eius formula, ibid. Libellus repudii libertatem demissae alteri nubendi dabat, Matth. 5: 32.
- Libelli vocantur acta litis Divinae, Apoc. 20: 12.
- Liber natalitius civium publice scriptus diversis erat civitatibus, Apoc. 13: 8.
- Liber vitae matricula civium coelestium, Luc. 10: 20, Apoc. 20: 12. Libro vitae inscribitur iustus, aufertur iniustus, Apoc. 13: 8. Libro vitae inscriptum inveniri iudicii tempore tantum prodest, Apoc. 20: 15.
- Libri de rebus Christi extiterunt olim plures, Luc. 1: 1. Libri nomen Petri et Iacobi falso praeferentes, Matth. 13: 55. Libri posteriores quomodo cum prioribus connecti soleant ab Historicis, Act. 1: 2.
- Librorum sacrorum alia divisio quam nunc usurpatur, notata Iosepho, Luc. 24: 44.
- Libros multos veteres periisse, 1 Cor. 2: 9.
- Liberalitas unde dicatur, Rom. 11: 35. Vera quanam sit, Luc. 14: 12. Non ex datorum quantitate, sed ex animo et facultate dantis aestimanda, Marc. 12: 43. Liberalitatis effectus quis, 2 Cor. 9: 12.
- Liberatio a voto quomodo expressa, Act. 21: 24. Liberatio a praesentissimis periculis et resuscitatio a morte comparantur, Hebr.

11: 19. Liberatio a peccatis causa est vitae aeternae, Rom. 5: 18, Hebr. 9: 15. Liberatio nostra saepe tribuitur sanguini Christi, 1 Petr. 1: 19. Liberatio ex Aegyptiaca servitute promissa post annos quadringentos, praestita post ducentos et quod excurrit, Marc. 8: 31. Figura liberationis per Christum promittit, Matth. 1: 22, Luc. 1: 71, 22: 16. Liberatio e Babylonia figura fuit liberationis spiritualis, Luc. 3: 5. Liberationem omnem Veterum figuram gessisse liberationis Messiae temporibus exspectandae, receptum erat inter Hebraeos, Rom. 9: 33. Libere quae sunt a solo Deo coronari, Matth. 19: 12. Liberi homines manumitti non possunt; Ioh. 8: 33. Liberis vinciri grave est, 2 Tim. 2: 9. Liberi nomine quid intelligat Varro, Rom. 1: 26. Liberi quasi idem cum parentibus, Hebr. 11: 15. Liberi parvi, magna fugae impedimenta, Matth. 24: 19. Liberi ex uno fidei et altero infidei nati cur dicantur Sancti, 1 Cor. 7: 14. Liberatorum est Patrem moribus referre, Eph. 5: 1. Eorum bona institutio cuius rei signum, Tit. 1: 6. Liberatorum sationem ut alia tributa Reipublicae debemus, 1 Cor. 7: 1. Liberatorum et filiorum discrimen, Matth. 1: 1. Liberatorum turpitudine ad parentes redundat, 1 Cor. 7: 36. Liberis haereditatem parentum Lex quaedam tacita addicit, Rom. 8: 17,

2 Cor. 12: 14. Liberos enecare aut exponere apud Romanos quondam licebat impune, Rom. 1: 31. Liberos miseriae participes videre duplex dolor, Luc. 23: 29. Liberam arbitrium potentiiori Dei gratiae subiacer; Matth. 7: 18. Libero arbitrio an Patres nimium tribuerint; Matth. 19: 17.

Libertas Dei in dispensandis beneficiis quatenus, Rom. 9: 13.

Libertas a lege Moses debetur Christo, Matth. 28: 18. Libertas Christiana si inde schismata oriantur, male audit apud extraneos, Rom. 14: 16. Libertas in Christo non fecit innocentiae iniuriam, Rom. 6: 1, Hebr. 12: 14. Libertas Daemonis quid sit, Apoc. 20: 3. Libertas rituum causa impotentis odii Iudaeorum in Christianos, Luc. 6: 22. Libertatis et servitutis differentia, Matth. 5: 41. Libertatis Christianae pravus obtentus, 1 Petr. 2: 16. Eius usus circumscribendus finibus prudentiae et dilectionis, 1 Cor. 9: 3. Libertatis lex cur dicatur Euangelium, Iac. 2: 12. Libertatem qualem, et quibus in rebus Christus suis dederit, Gal. 5: 13. Libertatem non semper paci praefereendam, Matth. 22: 16.

Libertini Romae multi erant Iudaicae religionis, Luc. praef., Act. 6: 9.

Libertum populi Romani quis se dixerat, Matth. 20: 25.

Libra vox originis Siculae, Ioh. 12: 3. Libra Romana erat solidorum septuaginta, Luc. 10: 1. Ita vocati sunt sep-

- septuaginta Ad sessores Pontificis Romani, et cur, *ibid.*
 Libya vocatur Graecis Africa, Act. 2: 10.
 Licere quid dicatur, Matth. 5: 31, Ioh. 19: 10.
 Liciti et illiciti discrimina, Rom. 2: 18. Licito melius aliquid est, 1 Cor. 7: 38.
 Ligare et solvere, aliter Deo et Christo, aliter Apostolis tribuitur, Matth. 16: 19. Singulis Christianis attribuitur, Matth. 18: 18. Ligare et solvere in terra, quid significet, *ibid.*
 Ligna viridia vocantur viri boni, et mali arida, apud Hebraeos, Luc. 23: 31.
 Linea veste induti cubare solebant Iudaei, Marc. 14: 51.
 Lingua quare tantum una, et aures duae nobis datae sint, Iac. 1: 19. Lingua igni comparari solet, Iac. 3: 6. Lingua est res optima simul et pessima, *ibid.* Lingua Christi ex Hebraeo et Syriaco mixta, Matth. 27: 46. Lingua et Labium apud Hebraeos loquelam significat, 1 Cor. 14: 21. Lingua Graeca quo tempore maxime communis, Act. 21: 37. Linguarum Latinae et Graecae utraque pateat, Rom. praef. Linguae extraneae homines inter versari poena est, 1 Cor. 14: 21. Linguam alienam domare nemo potest, Iac. 3: 8. Lingua populari cur preces et laudes celebrabantur apud Hebraeos et Christianos, 1 Cor. 14: 16. Linguarum donum dispersos in unum populum recollegit, Act. 2: 3. Non ad omnes linguas se extendebat nisi in Apostolis, 1 Cor. 12: 30.
 Eximium est effectum potentiae Divinae ad convertendas gentes, Eph. 3: 7. Latissime patuit, Marc. 16: 7. Serviebat ad agendam Iesu causam, Ioh. 15: 26. Linguarum poena dispersit homines, Act. 2: 3.
 Linus Pauli comes, Phil. 4: 21.
 Litem lite resolvere, Matth. 21: 24. Litem pertinaciter prosequi, damnosum, Luc. 12: 14. Lites ex quibus causae nascantur, 1 Cor. 6: 7. Litium morae, odii nutrices, Luc. 12: 14.
 Literae sunt secundariae vocum notae, Matth. 1: 22. Literae pro chirographis, Luc. 16: 6. Literae Hebraicae quatenus ab Esdrae temporibus in usu, Matth. 5: 18. Literae vetustae solent evanescere, Rom. 7: 6. Literarum apices quid, Matth. 5: 18.
 Liturgiae Iudaeorum cum ieiuniis et precibus quos imitatio Christiani, Luc. 2: 37.
 Livia et Livilla idem nomen, Rom. 16: 3. Livia omnem Augusti domum evertit, ut suos proveheret, Rom. 1: 29.
 Loca arida sive infructuosa, Luc. 8: 6. Loca continentia urbibus accensentur, Apoc. 11: 8. Loca minus frequentia tutam vitam praestant, Apoc. 12: 6.
 Loca Veteris Testamenti ad Christum accommodata, sed non primo sensu, Matth. 17: 5. Loca Veteris Testamenti de Messia ab ipsis Iudaeis explicata, Matth. 1: 22, 2: 1, 9: 21, 10: 34, 14: 33, 16: 14, 21: 5, 22: 43.
 Loca Veteris Testamenti, ad

ad quae dicatur alludi in Novo, Matth. 6: 34, 8: 17, 9: 20, 12: 32, 13: 32, 15: 14, 18: 4, 20: 28, 21: 35, 23: 23. Loca a Masoretis non observata, Matth. 15: 9. Loca Novi Testamenti a Iudaeis impugnata, Matth. 2: 15, 5: 17, 8: 17. Locorum quorundam apparenter contradicentium conciliatio, Matth. 12: 4, 13: 13—15, 16: 18, 17: 20, Marc. 16: 1. Locorum mysticorum articuli non omnes ad speculum respondent, Hebr. 2: 7. Locorum discrimen ad Deum cultum nihil facit, Ioh. 4: 24. Locorum in coelo magnus numerus cum graduum differentiis, Ioh. 14: 2. Loquendo Christus se accommodavit ad frequentissimas et notissimas locutiones atque sententias, Matth. 12: 43, 13: 3, 12, 32, 35, 46, 52, 16: 24, 26, 18: 20, 25. Loris caedere reos sub Romanorum imperio Iudaeis licitum, Ioh. 18: 31. Loth iustus vocatus comparatione eorum inter quos habitabat, 2 Petr. 2: 7. Lotio verbo Evangelii tribuitur, Ioh. 3: 5. Interna discipulorum Christi, Ioh. 13: 8. Manuum ante preces quid Hebraeis significabat, 1 Tim. 2: 8. Manuum ad testandam innocentiam non solis Iudaeis usurpata, Matth. 26: 24. Cur ante cibum Iudaeis usurpata, Matth. 15: 2. Pedum ante coenas fieri solebat, Ioh. 12: 2. Lotiones variae Iudaeorum, Hebr. 9: 10. Lotionibus expiatoriis profanarum gentium adhibebatur ieiunium, Matth. 28: 19.

Lucas contractim ex Romano nomine Lucillius, Luc. praef. Lucas Evangelista, Syrus fuit et medicinam fecit, Luc. tit. Est idem de quo Paulus scribit Colossensibus, Luc. tit. Comes itinerum Pauli Christianismum Antiochiae suscepit, Luc. tit. Obiter significat fuisse se comitem itinerum Pauli Romam usque, Act. 20: 5. Ibidem vinctus fuisse creditur, ad Hebr. inscript. Mansit in Italia cum Paulo, 2 Tim. 4: 11. Evangelium et Acta quando et ubi scripserit, Luc. ibid. Scripsit Evangelium post Matthaeum et Marcum, Luc. 1: 1. Cur ordiatur a mentione imperii Herodis, ibid. In omnia radicitus inquisivit, antequam inciperet scribere, ibid. Ab ipsa Maria quaedam intellexit, Luc. 2: 51. Sponte sua Evangelium scripsit, non Pauli iussu, Luc. 1: 3. Inseruisse eum in libro suo sermones quosdam Domini a Paulo descriptos, credibile est, Luc. 21: 34. In Evangelio Marcum in quibusdam sequitur, Marc. 1: 23. Connectit diversos Christi sermones nulla habita ordinis ratione, Luc. 22: 21. Rerum magis quam temporum ordinem spectavit, Luc. 3: 16, 6: 39, 4: 21, 13: 32, 9: 51. Scripsit extra Iudaeam viventibus, Matth. 28: 20. Ut eruditus multis utitur vocibus pure Graecis, Luc. tit., Act. 5: 30. Eius sermo liberius spatiatur, et bene Graecus et floridus est. Inscript. ad Hebr. Dicitur quibusdam iuris ordinem sequi in

K

ge-

- genealogia Domini, aliis vero naturae, Luc. 3: 23. Lucas cur ad Adamum perduxerit Domini genus, Luc. 3: 38. Septuaginta duas tantum personas recenset in stemmate Christi, ut ait Irenaeus, Luc. 3: 24. Lucae stemma Domini petiitum est ex tabulis publicis, Luc. 3: 23. Numerus est ei plenior quam Matthaeo in recensione generis Domini, Luc. 3: 23. Adscribitur ei epistola ad Hebraeos. Inscript. ad Hebr. Vide etiam Euangelium Lucae.
- Lucius Cyrenaeus quis fuerit, Rom. 16: 21. Lucius Simonis Cyrenaei filius natus minimus, Marc. 15: 21. Verbi semen in Germania sparsit, ibid. Item Luc. tit. Luctus immodicus ob mortuos error gentilium, Luc. 7: 13. Luctus septemdialis apud Hebraeos mos, non ex lege aliqua sed ex antiqua consuetudine, Matth. 9: 23.
- Lugere cur dicitur pro excommunicare, 1 Cor. 5: 2.
- Luna significat lucem Legis ac Prophetarum, Apoc. 12: 1. Per lunam imperium Romanum denotatur, Matth. 24: 29. Lunae et solis caligo quid in Sacris significet, et quomodo sumatur, Matth. 24: 29.
- Lunatici a Caducis distincti, Matth. 4: 24. Lunaticus morbus sua habet intervalia, Marc. 9: 25.
- Lustrare civitatem humana hostia quibus erat mos, et quomodo peragebatur, 1 Cor. 4: 13.
- Lustricus dies infantium apud Romanos, Luc. 1: 59.
- Lustrum et Lustrales victimae, Matth. 20: 28.
- Lux pro initio lucis, Rom. 13: 11. Pro puritate sumitur, 1 Ioh. 1: 5. Lux pro sole fuit in prima creatione, Apoc. 21: 23. Lux dicitur cognitio rerum Divinarum, 1 Thess. 5: 4. Lux pro doctrina apertissima ad lucem, Act. 26: 23. Lux Evangelii ultro hominibus oblata est, Ioh. 3: 19. Lux appellatur doctrina Christi, Apoc. 12: 1. Lux gentium Christus, Ioh. 8: 12. Lux Mundi Christus, ibid. 24, 9: 5. Lux mera in coelo est, 2 Petr. 2: 4. Lux veritati grata, Ioh. 3: 20. Lux et vita coniunguntur apud Hebraeos, Graecos et Latinos, Ioh. 1: 4. Lucem Moses vocat ignem primum, 2 Petr. 2: 7. Lucem Deus ex tenebris fecit existere, Rom. 11: 11.
- Lucifugae, unde ita dicti, Ioh. 3: 20.
- Lychni in templo incensi mysterium, Eph. 5: 8, 1 Thess. 5: 5. Lychni septem Planetas indicabant, Matth. 27: 51.
- Lycii unde falso Iudaeorum progenitores nominentur ab antiquis, Luc. 3: 14. Lycios lingua Phoenissa usos vix credibile, ibid.
- Lydda vicus Palaestinae ad occasum Iordanis, Act. 9: 32.
- Lydia a solo natali appellata, Act. 16: 14.
- Lydiae feminae vestium textu nobiles, ibid.

M.

Maccabaeorum liber primus cur in Bibliis tertio loco sit positus, 1 Thess. 1.

Macedonia ubi sita, Rom. 15: 19. **Vetus negotantium Iudaeorum nutrix**, 2 Thess. 1.

Macedones quando Iudaeam summo imperio tenuerint, Act. 15: 20. **Mysteria acceperunt a Thracibus**, Phil. 4: 12. **Macedones Christiani a quibus maxime et quantum vexati**, 2 Cor. 8: 8. **Macedonum regnum Hebraei vocant regnum Graecorum**, Ioh. 7: 35.

Macellum unde dicatur, 1 Cor. 10: 25.

Magi quinam dicantur, Matth. 2: 1. **Magi ad Christum venientes unde venisse dicantur**, Matth. 2: 1, 11: 11. **Quomodo Christi adventum cognovisse dicantur**, ibid. **Quando coram Christo apparuerint**, ibid. **Quantum auri dederint Christo**, Luc. 2: 24. **Quos praefiguraverint**, Apoc. 16: 12. **Magi auctoritate et exemplo adorabant Deos gentium**, Apoc. 13: 12. **Ex antris loquebantur**, Apoc. 13: 11. **Vino, animalium esu et Venere abstinere solebant**, Col. 2: 21, Apoc. 13: 11. **Facere dicuntur id, quod ad eorum invocationem Daemones faciunt**, ibid. **Magorum signa et prodigia**, Apoc. 13: 13.

Magia cur e terra adscendere dicatur, Apoc. 13: 11. **Pythagorica vulnus inflictum idololatriae quodammodo medicata est**, Apoc. 13: 12. **Magia noxia primis Christianis**, ibid.

Magister navis quis vocetur, Act. 27: 11. **Magistri vox quibus tribui solita**, Luc. 5: 5. **Magistri boni et sapientis quid proprium**, Ioh. 16: 12. **Magistri ignominia atque odium ad discipulos redundat**, Luc. 22: 37. **Magistrum de dubiis non interrogans se accusat**, Ioh. 6: 60. **Magistri equitum nomen est vox Magistratus**, Luc. 5: 5.

Magistratus Romani cur cum securibus incedebant, Apoc. 20: 4. **Magistratus Romanus non sollicitus solebat inquire in ea quae statum publicum non directe tangebant**, 1 Cor. 5: 2. **Magistratus templi officium**, Matth. 26: 45.

Magistratum nomine comprehenduntur heri seu domini domestici, Rom. 2: 1. **Magistratum et dominorum imperia specie libertatis Christianae spernere non oportet**, 1 Cor. 7: 21. **Qualis reverentia iis debeat**, Ioh. 17: 22. **Magistratibus mercedem dixit Plato esse honorem**, 1 Cor. 3: 14. **Magistratibus si qua saevitia Religionis causa, nulli piorum metuenda**, 1 Pet. 3: 14.

Magog vocantur Scythae, Apoc. 20: 8. **Magogi regni sedes olim erat Antiochia**, Act. 12: 26.

Mahumetis Religio Satanae repertum, Apoc. 20: 7. **Mahumetismus nihil aliud nisi ingens Christianismi depravatio**, Matth. 24: 12.

Maiestas nulla sine bonitate est, Hebr. 11: 6. **Maiestas Dei quomodo repraesentata**, Act. 7: 55. **In quibus rebus**

appareat, 1 Cor. 4: 20. **Ma-**
iestas Divina inconspicua
per se in Christo cernitur,
Hebr. 1: 3. **Maiestatis Di-**
vinæ radium Hebraei vo-
cabant gloriam, 1 Cor. 11: 7.

Malachias Propheta, Angelus
dictus, Matth. 11: 10.

Malchus apud Syros nomen
frequens, Ioh. 18: 10. **Mal-**
chi vulnerati historia a Io-
hanne per retrocessum po-
sita est, Matth. 26: 56.

Maledicentia Hebraeorum vi-
tium, Iac. 1: 26.

Maledicta non regessit Do-
minus in maledicentes ip-
sum, Ioh. 18: 23.

Maledicorum duo genera sunt,
insurrones et detractores,
Marc. 7: 22.

Malefici quinam dicantur,
Luc. 23: 32, 1 Petr. 4: 15.

Mali Principes oderunt quid-
quid vitii inimicum, Matth.
14: 3.

Malignitas quid sit, Rom. 1:
29.

Malitia quale vitium, Marc.
7: 22. **Malitiae** vocis sig-
nificatio, Act. 3: 26, 1 Petr.
2: 1. **Malitiae** definitio et
exempla, Rom. 1: 29. **Ma-**
litia est res deprehensu non
difficilis, Matth. 28: 13.

Praeceptum est et semper ultra
repat, Ioh. 12: 10. **Quaerit**
non quod miretur, sed quod
calumniatur, Ioh. 5: 12.

Mala punica in vestibibus Sa-
cerdotis Magni quid signifi-
cabant, Hebr. 5: 14.

Malus nemo est gratis, Ioh.
7: 18. **Malus** bonum cum
simulat tunc est pessimus,
Act. 16: 17, 1 Petr. 2: 1.

Malorum contagia omni mo-
do fugienda, Luc. 17: 32.

Malorum opera utitur etiam

Deus ad nominis sui gloriam
et Ecclesiae purgationem,
Luc. 12: 49. **Malis** non
adeo deputatur ad culpam
quod ignorant, quam quod
negligant quaerere quod ig-
norant, 2 Petr. 3: 16. **Mali**
mens conscia quidquam boni
sperare non audeat, Rom. 6: 22.

Malum temporarium multos
sanat, 1 Cor. 5: 5. **Malum**
vincitur ferendo, Rom. 12:
21. **A Malo** vincitur qui
malos imitatur, ibid. **Mala**
quaedam sunt etiam citra
legem, Luc. 22: 22. **Mala**
quaenam vere sint, Luc.
12: 18. **Mala** multa pati-
untur, qui pietati se de-
dunt, Hebr. 11: 10. **Mala**
fidelium ad breve tempus
durant, Hebr. 10: 37. **Mala**
magna brevibus, sed effica-
cibus verbis praetervehi so-
let Iohannes, Apoc. 11: 15.
Mala praevisa minus per-
cellunt, Ioh. 16: 1. **Mala**
quae in hac vita eveniunt,
quando fiant admonitiones,
1 Cor. 11: 32. **Mala** stare
non solent ubi incipiunt,
Apoc. 2: 6. **Malorum** prae-
dictio quomodo piis inser-
viat, Apoc. 4: 1. **Malorum**
constans perpessio ad exem-
plum Christi, ut a Christo
optima exspectemus, facit,
1 Ioh. 4: 17. **Malorum** in
Mundo causae tres sunt,
Luxuria, Ambitio et Ava-
ritia, 1 Ioh. 2: 16. **Malis**
obiicere unum caput quam
multa satius est, 1 Cor. 7:
26. **Malis** levioribus defa-
tigari pudendum fidelibus,
Hebr. 12: 4.

Malvae arborescunt in Ara-
bia et baculi usum praebent,
Matth. 27: 48.

Mam-

- Mamma**, Marc. 14: 36.
Mammona iustitiae, id est, verae divitiae, Hebr. 5: 13.
Manassis coaevorum descriptio, Röm. 3: 15.
Mandatum omne Divinum continet expressam aut tacitam rerum necessariarum promissionem, Matth. 4: 4.
Mandata oratione directa exprimere mos Hebraeorum, Ioh. 1: 19. **Mandatorum** Dei personalium obligatio et merces, Luc. 17: 10.
Manducandi verbum Iudaeis significavit etiam animorum pastum et gaudia coelestia, Matth. 26: 26, Ioh. 6: 27.
Mane primum quid sit, Matth. 28: 1.
Manere pro esse, Ioh. 3: 36.
Manes Haereticus duo statuit principia aeterna, Matth. 24: 29. **Manichaeorum** error, Matth. 13: 38.
Manna unde nomen habeat, Ioh. 6: 31. Cur vocetur esca spiritualis, 1 Cor. 10: 3, Hebr. 9: 4. Temporariae vitae profuit, Ioh. 6: 49.
De coelo datum quid figurabat, 1 Cor. 10: 3. **Manna** intelligibile quid, Apoc. 2: 17. **Manna et virga** quomodo olim in Arca et alibi custodita, Hebr. 9: 4. **Mannae dulcedine** quidquid adumbratur, habet magnam in se dulcedinem, ibid.
Manus Domini quid significet, Act. 13: 11. **Manus** pro potentia, Act. 4: 28. **Pro potestate plena**, Ioh. 3: 35. **Manum extendere** dicturi solent, Act. 26: 2. **Manus tota et brachii pars** cubito tenus mersabatur in lavando, Marc. 7: 3, Luc. 11: 38.
- Manus crebro lavare** commune Iudaeorum institutum fuit antiquitus, Marc. 7: 3. **Manus imponere** quale signum, Act. 6: 6. **Manus imponere** Baptizatis, solis Apostolis competeat, Act. 8: 5. **Manus inter orandum ad coelum tollendi simul cum oculis** mos, Luc. 18: 13. **Manus signari** solebant, Apoc. 13: 16.
Manuum impositio unde orta, Luc. 22: 36. **Divinae gratiae argumentum**, Iac. 5: 14. **Quando olim usurpata**, et cur, Matth. 5: 22, 9: 18, 19: 13, 20: 3. **Quibus in ritibus usurpata** apud veteres Christianos, Hebr. 6: 2. **Apud Hebraeos** solebat iungi precibus pro aliquo susceptis, Marc. 6: 13. **Precationis signum**, Marc. 16: 18.
Manufactum dicitur Hebraeis omne quod fit per modum naturalem, Hebr. 9: 11.
Manu-missi nomen Patroni induebant apud Romanos, Luc. tit.
Manuscriptus Ecclesiae Lugdunensis Cantabrigiam delatus, Luc. 3: 36.
Maran-Atha, gravissimum execrationis genus, 1 Cor. 16: 22.
Marcio Vetus Testamentum negat a Deo profectum, et passionem Christi destruit supposito imaginario corpore, Matth. 24: 29. **Tota loca Novi Testamenti falsavit**, Apoc. 22: 18. **Marcionis Evangelium**, inscript. ad Matth. **Eius Spiritus inter Christianos qualis**, Rom. 11: 16. **Marcionis haeresis**, Act. 5: 30. **Eius audacia in interpolando Lucae et Pauli**

libris, Luc. 4: 31. Eiusdem Euangelio utitur Tertullianus ad ipsum convincendum, Luc. 24: 25.

Marcionitarum mores notati, 1 Cor. 15: 29.

Marcus, aliquis primus Hierosolymitanus Episcopus ex gentibus, Apoc. 11: 15.

Marous, Barnabae consobrinus, Col. 4: 10. A Paulo et Barnaba commendatus Colossensibus, ibid.

Marcus Euangelista alius fuit a Iohanne Marco, Mariae filio, Barnabae consanguineo, inscript. ad Marc. Petri opera converſus fuit, et eius comes ac discipulus, ibid. Iudaeus fuit, ibid. Scripsit Graece, et creditur non vidisse Christum, ibid. Petro suggerente Euangelium scripsit, Matth. 24: 36, Marc. 8: 30. Euangelium suum scripsit vivente Petro, Praefat. ad Marc. Dicitur usus Graeco Matthaei Euangelio, inscript. ad Matth., Marc. 1: 1. Compendium magis historiae, quam historiam conscripsit, Luc. 1: 1. Extra Iudaeam viventibus scripsit, Matth. 28: 20. Ex consilio deliberato nihil scripsit de nativitate Christi, Marc. 1: 1. Marci Euangelii exemplaria quaedam Graeca ad Latinam versionem mutata, Marc. 14: 8. Vide quoque Euangelium Marci.

Mardocheus et Marcus idem nomen, Praefat. in Marc., 1 Petr. 5: 13.

Mare significat statum Mundi turbidum, Luc. 21: 25. Populum magnum, Apoc. 7: 1. Mare pro hominum

multitudine in urbe Roma, Apoc. 16: 3. Pro ingenti idololatrarum multitudine, Apoc. 21: 1. Pro civitate et populo ingenti, Apoc. 12: 12. Mare cedens Israeli, imago ianuaram cedentium Christo post resurrectionem, Ioh. 20: 19. Mare dicebatur labrum ingens quod in tabernaculo et in templo erat, Apoc. 4: 6. Plebem Hierosolymitanam significabat, ibid.

Maria Mater Domini fuit ex familia Davidis, Luc. 2: 5. Dicitur habuisse ius successionis et fuisse agnata Iosepho, Luc. 3: 23. Nequidem extra familiam nubere potuit, Matth. 1: 16. Mariae Matris Christi stemma a Luca non recenseri, Matth. 1: 16. An ex Iosephi stemmate colligi possit, ibid. Cognatio eius cum Elizabetha, Matth. 1: 16. Eius genus ex traditione Graecorum Veterum, Luc. 3: 23. Ad salutationem Angeli attonita fuit, adpectu et auditu, Luc. 1: 29. Applicat sibi verba Leae, sed cum augmento, Luc. 1: 48. Quomodo dici possit Prophetissa, Matth. 1: 22. Tenebatur lege de purificatione, Luc. 2: 22. Ecclesiae gerebat imaginem, Luc. 1: 27, Eph. 1: 6. Obedientiae et fiduciae exemplum, Luc. 1: 38. Fortitudinis Christianae praesagium, Ioh. 19: 25. Eius de potentia Christi fiducia magna, Ioh. 2: 5. Testimonium eius de Christo filio quo loco habendum, Luc. 1: 2. Supervixit Iosephum, Ioh. 2: 1. Iosepho

mor-

mortuo Capharnaum migravit, Marc. 3: 21, 6: 3. Maria quomodo dicatur mater Iohannis Apostoli, Rom. 16: 13.

Maria Cleopae vel Clopae quae fuerit, Matth. 13: 56.

Maria Alphaei uxor, Iacobi et Iose mater, Cleopam patrem habuisse putatur, Matth. 27: 56. Soror matris Christi, Matth. 13: 55.

Maria et Marthasorores Christo carae, Ioh. 11: 1. Christo cur nuntium miserint de morbo fratris sui Lazari, Ioh. 11: 3. Maria sosor Lazari non eadem fuit cum Maria Magdalena, Matth. 26: 6. In Christum mire officiosa, Luc. 7: 44.

Maria Magdalенаe, foemina erat Galilaea, Matth. 27: 56. Nobilior cur caeteris sociabus fuisse videatur, Matth. 28: 1. Cum sociabus quo tempore iverit ad sepulchrum Christi, ibid., Ioh. 20: 1. Creditur rediisse ad monumentum post apparitionem Angelorum sine caeteris mulieribus, Matth. 28: 9. Christus post resurrectionem suam ei primum apparuit, Marc. 16: 9.

Mariam nomen Syriacum, Rom. 16: 6.

Maronitae quinam fuerint appellati, et cur, 1 Cor. 16: 22.

Mars Daemon Romanae urbi praesidens, Apoc. 12: 2.

Mars vigilia, dictum militare, Eph. 6: 18. Martia Roma, Apoc. 12: 3.

Martha nomen Syriacum pro quo Tacitus bis Martinam posuit, Ioh. 11: 1. Martha

vidua fuisse videtur, Luc. 10: 38. Eius sedulitas in curis domesticis, Ioh. 10: 20, 12: 2. Eius fides infirma, Ioh. 10: 22.

Martyres vocantur doctores qui eximie supra alios testimonium Christo praebent, Apoc. 17: 5. Damnatione audita Deo gratias egerunt, 1 Petr. 3: 15. Dicuntur morte sua Deum glorificare, Phil. 1: 20. Sub Christo regnant, Apoc. 20: 4. Angelos in quo superent, Rom. 9: 6. Martyrum animae cur esse sub altari dicantur, 2 Tim. 4: 6, Apoc. 16: 7. Eorum subita poenitentia gloriosa peccatorum expiatio est, Apoc. 20: 4. Eorum preces pro Ecclesia Deus exaudit, ibid. 6. Eorum gloria iudicium antecedit, ibid. 11. Eorum monumenta ante Constantinum non tuto adibantur, ibid. 4. Eorum honos quando, et quo modo imminutus, ibid. 4. Eorum sanguis semen Ecclesiae, Apoc. 14: 14. Eorum reliquias cur pii honoraverint, Act. 8: 2.

Martyriorum causa quae, Hebr. 7: 19.

Masoretae non omnes lectiones discrepantes Veteris Scripturae annotarunt, Matth. 15: 9.

Mater Christi quaenam dicatur, Matth. 12: 49. Mater est cui materna debetur obedientia, Ioh. 19: 27. Matrum loco veniunt socrus, noverca et quae mammam dat, Luc. 2: 27. Matrum vocabulo appellare foeminas seniores mos apud omnes gentes, 1 Tim. 5: 1.

Matrimonium vinculum est, 1 Cor. 7: 27. Semper per se multas, habet molestias, ibid. Matrimonio est res honestior castus coelibatus, 1 Cor. 7: 35, Hebr. 13: 4. Matrimonium inire cum infidelibus post fidem non licebat, 1 Cor. 6: 12. Secundum quibusdam Christianis non fuisse probatum, Matth. 5: 32. Vide Nuptias secundas. Matrimonii institutio argumentum communionis Sanctorum cum Christo, Matth. 26: 26. Eiusdem incommoda, Matth. 19: 10. Matrimonia Hebraeis non modo extra familiam sed etiam extra tribum licita, Matth. 1: 16. Non privatim sed in piorum conventu celebrata a Iudaeis, et ad horum exemplum a Veteribus Christianis, Matth. 25: 1.

Matthaeus ἀρχιτελώνης sive Publicanorum magister, Marc. 2: 15. Creditur Hebraice scripsisse Euangelium suum octavo ab ascensione Christi anno, Matth. 9: 9, 28: 15. Iudaeis scribens ab Abrahamo demum orditur recensionem stemmatis Christi, Luc. 3: 27. Breviter se indicasse fatetur stemma Christi, Luc. 3: 23. Naturae ordinem sequi dicitur et Lucas iuris, in recensione Maiorum Domini, aliis vero contra videtur, ibid. Cur de ascensu Christi in coelum nihil dixerit, Matth. 28: 20. An idem qui Levin, Matth. 9: 9.

Matthaei Euangelium Luca scribente Hebraice tantum exstitit, Luc. 1: 1. Eius interpretis solet ex textu Hebraeo citare loca Veteris

Scripturae, Matth. 13: 14. Eundem tamen alicubi etiam ex LXX illa citare, ibid. et 15: 9, 21: 42. Graecus eius interpretis unde, et quo modo scripserit Euangelium suum, Matth. inscript. Eius Euangelio Graeco uti dicuntur Syrus et Arabs, Matth. 1: 23. Vide et Euangelium Matthaei.

Matthias plenius scribitur Mathathias, Act. 1: 23. Matthias e numero septuaginta Christi discipulorum ad Apostolicum Episcopatum proventus, Luc. 10: 1.

Mediator novi pacti Christus, Hebr. 9: 15, 12: 23. Eius Mediatoris munus in Iobo praefiguratum, 1 Tim. 2: 5.

Medicina munus fuit servile, Luc. tit. Medicinam Sabbatho facere quatenus licitum apud Iudaeos, Luc. 24: 4.

Medico ultra mercedem gratia quando possit haberi, Luc. 17: 9. Medicum crudelem intemperans aeger facit, Luc. 24: 25. Medice cura te ipsum, proverbium Hebraeis, Syris et Arabibus tritum, Luc. 4: 23. Medicorum aedium porticus pleni aegris esse solebant, Ioh. 5: 2.

Mel et Lac quid designent Hebraeis, Matth. 1: 22.

Melchisedech Sacerdos in perpetuum quo sensu dicatur, Hebr. 7: 3. Non minus Rex fuit quam Sacerdos, Hebr. 6: 20, 7: 1. Stemmatibus eius ignoratio mysterio non caret, Hebr. 7: 3. Eius nativitatis et mortis dies cur in historia Moysis non inven-

- niantur, *ibid.* A Phoenici-
bus stella Iovis ei conse-
cratur, *ibid.*
- Melite insula non longe ab
Africa, *Act.* 28: 1. In-
scriptio vetus ibi inventa,
ibid.
- Melitensium Princeps nomen
Magistratus, *ibid.*
- Melius dicitur id quod minus
malum, 2 *Petr.* 2: 21. Me-
lius est homini in ignem
coniici, quam proximum dif-
famare, *Matth.* 18: 15.
- Membra in corpore quomodo
Deus disposuerit, in *Cor.*
12: 18. Membra humanis
quomodo virtutes Divinae
exprimantur, *Matth.* 8: 11.
- Membranae seu pergaminae
olim loco chartae Attali Re-
gis invento, 2 *Tim.* 4: 13.
- Meminisse pro curam gerere,
Gal. 2: 9. Meminisse Deus
malarum actionum dicitur,
quum eas ulciscitur, *Apoc.*
16: 19.
- Memoria malorum similium
quam maxime nos movet ad
miserandum, *Hebr.* 2: 18.
- Menander historicus meminit
siccitatis Eliae, *Iac.* 5: 17.
Menander Samaritanus im-
postor pro Christo se ven-
ditans, *Matth.* 24: 24.
- Mendacium, an semper illi-
citur, *Luc.* 24: 28. Furti
comes, *Matth.* 15: 11. Ido-
latriae adhaeret, *Apoc.*
14: 5. Mendacii convictos
pudor sequi solet, 2 *Cor.*
7: 14.
- Mendacem facere Deum quis
dicatur, *Ioh.* 3: 33, 1 *Ioh.*
1: 10. Mendaces dicuntur,
qui pacta contractusve vio-
lant, *Apoc.* 21: 8, vani so-
lent vocari et cur, 2 *Cor.*
1: 17.
- Mens vocatur homo interior
et vere est homo, *Rom.* 7:
22. Languidius agit in vo-
luntatem quam affectus car-
nalis, nisi magnis adiuta
praesidiis, *ibid.* 15. Appro-
bat honesta, Caro dulcia,
ibid. 23. Ei caro cur ad-
versetur, *ibid.* Mens quae
se custodit, virgini compa-
ratur, *Apoc.* 14: 4. Mens
pura, *Ioh.* 4: 23. Distracta
ad pietatem inhabilis, *Matth.*
6: 24. Mentis est appro-
bare, non gaudere, *Rom.*
7: 22. Eius dissuasio ho-
minis peccato consentientia
culpam auget, *Rom.* 7: 20.
Mentem non impeditam quis
habeat, *Ioh.* 7: 17.
- Mensa pro altari, *Rom.* 11: 9.
Mensa participata, sinceræ
amicitiæ symbolum, *Marc.*
14: 18, *Ioh.* 13: 18. Mensæ
servos adhibere manumissi-
onis erat species, *Luc.*
17: 7. Mensæ regiae ad-
hibiti post delictum ad com-
munionem Ecclesiæ reci-
piebantur, *Luc.* 6: 22.
- Mentiendi vox animum sig-
nificat studentem fallere,
Luc. 24: 28, *Rom.* 3: 4.
Mentiri Diabolorum propri-
um, *Ioh.* 8: 44. Mentiri Deo
vel Spiritui Sancto quisnam
dicatur, *Act.* 5: 3. Mentitur
qui verum ad rem pertinens
subticit, *Luc.* 23: 2.
- Mercatores plerumque vani,
1 *Tim.* 3: 8. Invicem foe-
nerare non iniustum existi-
matur, *Luc.* 6: 35.
- Mercedis vox unde dicta,
Matth. 6: 1. Quid proprie
significet, *ibid.*, *Luc.* 17: 8.
Merces in fine operis datur,
1 *Petr.* 1: 9. Factum prae-
cipue respicit, uti gratia ani-
mum,

- mum, Luc. 17: 9. Non exigit aequalitatem inter factum et rem, Matth. 6: 1. Datur merces laboris, vel in pecunia, vel parte rei in qua laboratur, 1 Cor. 9: 10. Donum dici potest ubi quis pro opere plus reddit quam quanti est opera, Rom. 6: 23. Non reputatur operanti secundum gratiam, sed debitum, Luc. 27: 10. Merces iniustitiae Balaamo et sui similibus exitalis, 2 Petr. 2: 15. Merces plena dicitur merces vitae aeternae, 2 Ioh. 8. Merces vocatur vitae aeternae honor, Apoc. 21: 6. Mercedis coelestis spes primum religionis incitamentum, Matth. 16: 24. Mercedem magnam habet quod supra praeceptum fit, 1 Cor. 9: 17. Mercedem operariis suis fraudare magna iniustitia, Iac. 5: 4. Mercedem pacisci pro actu directe ad Dei gloriam ordinato, haud dubie Dei gloriae adversatur, Matth. 10: 18.
- Mercurii dies ieiunio sacer apud Veteres Christianos, Luc. 18: 12.
- Mereri vocis quae plerumque significatio, Luc. 21: 36.
- Meretrix est velut uxor usuraria, 1 Cor. 6: 16. Meretrix Babylon sive Roma dicitur, Apoc. 17: 1. Purpurata pro Roma, ibid. Meretrix in fronte cur dicatur signata, ibid. Meretrices olim non ausae prostare in urbibus, sed in agris tantum, idque oblecto vultu, Matth. 5: 27. Meretrices intrare in regnum coeleste quomodo intelligendum, Hebr. 11: 31. Meretricum usus gentibus habebatur licitus, Act. 15: 20.
- Meritis nullis provocatus Deus homines amavit, Ioh. 3: 6.
- Meroe quae Aethiopiae accensetur, subiecta erat imperio foeminarum, Act. 8: 27.
- Mero vis maior attrahendi venenum, quam vino diluto, Apoc. 14: 10. Mero venter aestuans cito despumat in libidines, Iud. 13.
- Mesopotamia quam late patuerit, Act. 7: 2. Eius possessio quo tempore inter Romanos et Persas armis disceptata, Iac. 2: 2.
- Messias Hebraeis erat promissus, non gentibus, Rom. 15: 8. Natus ex virgine contemptae sortis, Luc. 1: 51. Doctor gentium et idololatriae destructor, Ioh. 1: 29. Dei Filius vocabatur a Iudaeis, Matth. 14: 33, 26: 3. Cur dictus gloria Israelis, Luc. 2: 32. In Davide praefiguratus, Ioh. 2: 16, Act. 2: 29. Expectandus erat stante Templo secundo, Matth. 23: 1.
- Messias Propheta maximus creditus Iudaeis, et qui maiora quam Moses praestaret, Ioh. 6: 14. Plus quam Propheta, Ioh. 19: 7. In quod missus, Luc. 9: 55. Quomodo expectaretur Iudaeis cum iam adesset, Matth. 2: 1. Danieli dicitur Sanctus Sanctorum, Marc. 1: 24. Iudaeis Sanctuarium Sanctuariorum dicitur, Ioh. 2: 19.
- Messiae nomen dicunt Hebraei fuisse ante Mundum conditum, Eph. 1: 4, Ioh. 17: 5. Eius titulus et dignitas, Ioh. 1: 40. Eius epitheta, 2 Cor. 8: 9. Quenam eius nota iuxta Thalmudicos, Matth.

9: 4. Eius imperium cur dicatur Davidis solium, Luc. 1: 32. Eius adventus tempora Iudaeis promissa, Luc. 2: 2. Conveniunt eius tempora Aegyptiaci exitus temporibus, Luc. 1: 46. Magnum est Messiae esse ministrum et Dei dispensatorem, 1 Cor. 4: 1. Paucos temporibus Messiae servandos, dictum Sinai Hebraeorum magistri, Matth. 20: 16. Vitam eius gloriosam fore ubi mortem obierit pro peccatoribus, Ioh. 2: 22. Eius passiones in Prophetis non annotatae a Legisperitis, Ioh. 12: 34. Eius regnum Euangelicum, Matth. 24: 3. Eius Patrem indicari non posse fama, unde apud Iudaeos quosdam, Ioh. 7: 27. Messiae elogia dantur quae Angelis aptari nequeunt, Hebr. 1: 13. Applicari solebant quae de honore Dei dicuntur, Hebr. 1: 6, ibid. In omnibus ei fidem habere aequum est, Ioh. 11: 27. Messiam quomodo Veteris Iudaei vocaverint, Matth. 20: 28. Suum quomodo Iudaei Graece appellaverint, Matth. 1: 16. Non fore Prophetam posteriores Iudaei in nostri odium confixerunt, Ioh. 4: 25. Midrasch ait coecis aperiturum oculos, Ioh. 9: 32. Metropolitae quinam dicti, Eph. 4: 11. Eorum officia, ibid. Quomodo ab Episcopis differebant, 2 Tim. 2: 2. Metus servilem conditionem secum trahit, Hebr. 2: 15. Michael Archangelus defensor Iudaeorum, et nunc sub Christo Christianorum, Iud. 9, Apoc. 12: 7. Severitatis minister, secundum Iudaeos,

Luc. 1: 19. Diaboli potestatem modeste agnoscit, 2 Petr. 2: 11. Miles malus est qui imperia ducum interpretari mavult quam exsequi, Rom. 9: 15. Publicis non privatis utilitatibus et negotiis vacare debet, 2 Tim. 2: 4. Praetorianus a Tiberii temporibus in castris habitus, et sub eius cura reorum fuit custodia, Act. 18: 16. Militis est non fatigari et stare in praelio, Eph. 6: 12. Milites scuto et hasta quando utantur, et haec ubi gestent, 2 Cor. 6: 7. Ex more Romanorum servabant crucifixos, Matth. 27: 36, 54. Apud Romanos exactores mortis et suppliciorum erant, Matth. 27: 29, 35. Sontium spolia sibi vindicabant ex more Romano, ibid. 35, 54. Quo sensu Filium Dei noverint morientem, ibid. Non praestiterunt redemptum silentium, sed evulgarunt historiam de Angelo cum gloria descendente et Christi sepulchrum aperiente, Matth. 28: 1. Solebant notari in parte quae est inter manum et brachium, Apoc. 13: 16. Cingi solebant, Luc. 12: 35. Militum opera uti solebant Romani ad substructiones aedificiorum et theatrorum, Luc. 7: 5. Concussiones ipsorum notantur, Luc. 3: 14. Hodiernorum summa iniustitia, ibid. Militia servitus quaedam, Rom. 6: 23. Militia est omnis vita hominis, imprimis Christiani, 1 Tim. 1: 18. Militia castrensia sub Imperatoribus gentilibus an et quatenus lu-

- Iudaeis licita fuerit et an** Christiani veteres consue-
runt militiam in totum a
Christo sibi vetitam esse,
Luc. 3: 14.
- Militaris disciplinae mos**,
Matth. 8: 9.
- Mimi per ludibrium imitantes**
mysteria Christiana subito
conversi, Luc. 14: 23. Mi-
morum dicta in Comoedis
Graecis et Latinis qualia,
Eph. 5: 4.
- Minister Ecclesiae qualis esse**
debeat, Act. 6: 3. Ministri
Dei appellantur omnes crea-
turae, Hebr. 1: 7. Minis-
trorum munus in Synagoga
Iudaeorum, Luc. 4: 20.
- Ministerium vocatur omnis**
Divini verbi annuntiatio,
1 Petr. 1: 12. Ministerium
Mosis cur dicatur lapideis
tabulis inscriptum, 2 Cor.
3: 7. Ministerium vile non
detrectare, magnae dilectio-
nis est, Ioh. 13: 1, 14. Mi-
nisterium esse desinit quod
fit affectu amici, Luc. 17: 9.
- Ministerii mandati signum**
quodnam, Act. 6: 6. Minis-
teria piis iniuncta suis sola-
tiis non sunt caritura, Ioh.
13: 20.
- Ministrare Sanctis quid sit**,
Hebr. 6: 10. Ministrantes
alte cincti esse debent, Luc.
12: 35, 17: 8. Minimum
habent in Ecclesia gradum,
Luc. 22: 26.
- Mira faciendi potestatem nul-
lus ante Christum Propheta**
suo pte arbitrio ulli concessit,
Matth. 10: 1.
- Miraculum de captura piscium**
cur omissum a Matthaeo et
Marco, Luc. 5: 3. Miraculo
peracto, testimonii causa
Christus aliquid imperare
- solebat, Ioh. 5: 8. Miracula
Dei moneta, 1 Cor. 15: 15.
Sigillum Evangelicae prae-
dicationis, Luc. 4: 42. Apud
credentes nondum cessarunt,
Marc. 16: 17. Non dispen-
santur pro privatis affecti-
bus, Luc. 4: 26. A Messia
expectabantur, Matth. 27:
42. Iesu maiora Mosis, Ioh.
9: 32. Miracula Christus
propria vi faciebat; discipuli
Christi, vi Magistri, Luc.
10: 17. Christi miracula
testimonium sunt invictum
veritatis doctrinae eius, 1
Ioh. 5: 6. Data sunt mira-
cula non tam ad commen-
dandos eos per quos fiebant,
quam ad testandam verita-
tem, Matth. 7: 22, 11: 21.
Quomodo etiam apud quos-
dam haereticos facta sint,
Matth. 13: 41. Cur fieri ea
a Pseudo-Prophetis nonnun-
quam Deus permittat, Matth.
24: 24, Ioh. 9: 31. Facienti
miracula quatenus creden-
dum, iuxta regulam Iudai-
cam, Matth. 12: 28. Per
miracula naturalia allegorice
moralia significari, Luc. 17: 6.
Vera et falsa Veteris et Novi
Testamenti quomodo dignos-
cenda, 2 Thess. 2: 9. Mi-
raculorum Christi initium,
Ioh. 2: 11. Suorum Christus
liberalis fuit, ibid. 19. Mi-
raculorum beneficia ad Dei
honorem hominibus confe-
runtur, Ioh. 2: 4. Eorum
signa, imagines erant bene-
ficiorum maiorum, Marc.
16: 18. Miraculorum vis,
Matth. 11: 21.
- Miseriae eorum, qui vitiis ser-
viunt, descriptio**, Luc. 15: 14.
Miseriis suis non carent etiam
Deo chari, Ioh. 11: 3.

Mi-

Miseris succurrere novit
Christus non ignarus mali,
Hebr. 2: 17.

Misericordia Dei, Hebr. 4: 16.
Nunquam hominibus defuit,
1 Cor. 7: 25. In Euangelio
apertissime est patefacta,
etiam in Iudaeos contuma-
ces, ibid., Ioh. 12: 35. Eam
Christus probat argumentis
ex quotidiana hominum expe-
rientia petitis, Luc. 15: 2.
Misericordia quodvis Dei
beneficium vocatur a Scrip-
toribus Novi Testamenti,
2 Cor. 4: 1. Hebraeis et
Hellenistis dicitur omne ge-
nus beneficentiae, Luc. 6:
36, Iac. 2: 13. Deo gratior
quam sacrificium, Luc. 10: 32.
Virtutum princeps, Matth.
25: 35. Iram Dei finit, Iac.
2: 13. In pauperes caeteris
virtutibus associata praemia
confert aeterna, 2 Cor. 9: 9.
Eius praeceptum, Hebr. 13: 3.
Eam exercere erga iumenta
cur iubeamur, 1 Cor. 9: 9.
Misericordia quid Stoicis,
Matth. 5: 7. **Misericordiae**
opera sunt sacrificia accepta
coram Deo, Phil. 4: 18. Cur
fundamento comparantur, 1
Tim. 6: 19. An consequantur
munditiam, et antecedant,
Luc. 9: 41. Veram comi-
tantia poenitentiam magnos
habent effectus, Luc. 16: 4.
Iuncta cum donis redimunt
delicta, Luc. 10: 41.

Misericors proprium Dei no-
men apud Chaldaeos et Ara-
bes, Luc. 6: 36.

Mittere dicuntur qui alijs cum
potestate delegant, 1 Petr.
2: 14. **Mittere Deus dicitur**,
ubi mandata dat, Ioh. 7: 29,
8: 42, 10: 36, Rom. 8: 3,
Gal. 4: 4.

Mitylene, urbs insulae Lesbi
Pittaci, Alcaeï et Sapphonis
patria, Act. 20: 14.

Modestia Christi, Ioh. 11:
11, 21. **Modestia cur Chris-**
tianos maxime deceat, Rom.
12: 3. **Animi submissa in**
precibus praecipue usu venit,
Luc. 18: 9. **Modestia Chris-**
tiani Iudaeos veteres vin-
cunt, Luc. 18: 14. **Modes-**
tiae exemplum, Luc. 19: 16.
Eius ingenium est de alijs
magnificentius quam de se
opinari, Phil. 2: 3. **Chris-**
tianae imago, Luc. 15 21.

Moechi post Baptismum re-
cipiebantur interdum in Ec-
clesia Romana, Hebr. 6: 6.
Molles quinam dicti, 1 Cor.
6: 9.

Monere memores etiam utile
est, 2 Petr. 1: 12. **Monere**
in Ecclesia cuius officium
proprium, 1 Thess. 5: 12.

Moniti et praecepti differen-
tia, 1 Cor. 7: 6. **Monita**
generalia addi solent spe-
cialibus a sanctis Scriptori-
bus, Hebr. 12: 16. **Non**
possunt ita esse perpetua
quin ob circumstantias re-
stringantur, 1 Cor. 7: 12.
Monitio acerbitate careat,
Matth. 18: 15.

Mons Oliveti Templo vici-
nus, Matth. 24: 1. **Mons**
Sanctus Hebraeis vocatur
Mons Moriae in quo erat
Templum, 2 Petr. 1: 18.
Mons Domini dicitur Tem-
plum Hierosolymitanum, A-
poc. 13: 3.

Montes iuxta Prophetas saepe
sunt magna imperia, Marc.
11: 23. **Frequenter sunt ar-**
ces, Apoc. 8: 8, 16: 21.
Montes septem pro urbe
Roma, Apoc. 13: 1, 17: 3.

Mon-

- Montes transferre quid significet, 1 Cor. 13: 2.
- Monumentorum pars in hortis exempta erat usibus humanis, Matth. 28: 2. Illorum duae erant partes, subdiale et spelunca, ibid. Monumentum Christi non longe aberat a loco crucifixionis eius, Ioh. 19: 42. Fuisse illud novum probat fidem resurrectionis, ibid. Monumenti Christi accurata descriptio, Matth. 28: 2.
- Morbus vinculum dicitur, Marc. 7: 35. Imaginosus per remedia imaginosa curatur, Luc. 24: 28. Morbum faciter sanitatis initium, Luc. 7: 35. Morbo ablato novis medicamentis non est opus, Hebr. 9: 2. Morbi piis immittuntur a Satana, Deo id sinente, Luc. 13: 11, 2 Cor. 12: 7. Morbi vetustate vertuntur in naturam, Marc. 5: 26. Morbos transgressoribus Lex minabatur, Ioh. 5: 14.
- Mores oratio profert, Matth. 12: 34. Sunt veluti animi vestes, Col. 3: 9. Potius respiciendi quam sanguinis cognatio, in sacris, Act. 15: 38. Exemplo noxii, Luc. 12: 1, 1 Cor. 15: 33. Mores patris et doctoris indolem probant, Ioh. 8: 37. Mores personati, Matth. 6: 2. Notantur hi a Iudaeis per comparisonem operis albarii, Matth. 23: 27. Mores Leges perduxerunt in potestatem suam, Matth. 19: 4. Morum ordinandi cuiusque et apud Iudaeos et apud Christianos fieri solebat exploratio, et quomodo, 1 Tim. 3: 10. Morum corruptio in Mundo esse dicitur, 2 Petr. 1: 4.
- Morigera pectora quaerit Spiritus, Ioh. 14: 17.
- Moria Mons ubi Isaacus sacrificatus, Ioh. 4: 20.
- Mori Philosophis in puncto consistit, Luc. 8: 42. Hebraeis saepe est misere vivere, Gal. 3: 12. Sumitur pro miseria summas et pericula mortis subire, 2 Tim. 2: 11. Mori dicitur victima pro homine, Matth. 26: 28. Mori indies est maximum vitae lucrum, Phil. 1: 21. Moriendo liberamur a vitae incommodis, Col. 2: 20.
- Mors pro mortis periculo, 2 Cor. 11: 23. Hebraeis dicitur gravis vexatio, Apoc. 14: 13. Mortis nomine tristitiam vocant Hebraei, Rom. 11: 15. Mors pro pestilentia, Matth. 24: 7, Apoc. 21: 4. Pro morbis letiferis, Apoc. 6: 8. Pro permansione in morte, Ioh. 11: 4. Mors dicitur vita in peccatis, et salus liberatio a peccatis, Eph. 2: 8. Philosophis est vita mala, et resurrectio vita correcta, 2 Tim. 2: 18. Mors vulgaris sensu est separatio corporis ab anima, ibid. Cur Medica dicatur Aeschylus, Rom. 6: 7. Ex peccato secuta est, Ioh. 8: 44. Stipendium peccati est, Ioh. 14: 30. Aeterna unde, Rom. 6: 16. Mors finis dispensationis hominibus creditae, Luc. 16: 9. Mors facile inde sequitur, si ad morbum accedat animi cruciatus, 2 Cor. 2: 7.
- Mors nobis via ad gloriam, Christi exemplo, Luc. 9: 31. Christus ei dominium ademit,

mit, vim quoque suo tempore adepturus, 2 Tim. 1: 10. Mors Christo subiecta alteram oblationem excludit, Hebr. 10: 13. Mortis contemptum quid operetur, Hebr. 7: 19. Mortis suae diem instare qui sciverint, 2 Petr. 1: 14. Mortis secundae mentio etiam apud Rabbinos, Apoc. 20: 6. Morti sapientiam Porphyrius comparat, Rom. 6: 2. Mortem ex Naturae lege provenientem an Deus impedire potuerit, et cur non impedierit, Rom. 5: 14. Mortem homo maxime metuit, Hebr. 2: 15. Secundam non evadet qui in Christo non moritur, Apoc. 20: 15. Mortem ubi obierimus non refert, sed quales, ibid. Hanc se mernisse significabat qui pecudem pro se offerebat, Hebr. 9: 22. A morte eripi quis dicatur, Iac. 5: 20.

Mors Christi, causa dignitatis eius, Hebr. 2: 9. Pabulum ad vitam aeternam, Ioh. 6: 51. Praeparatio ad transitum nostrum in vitam meliorem, Ioh. 19: 14. Liberatio nostra propter nos suscepta, 1 Petr. 1: 19. Testimonium fuit de veritate doctrinae ipsius et exemplum perfectissimum omnium Christianarum virtutum, Eph. 1: 8, Gal. 1: 4, 1 Tim. 2: 6. Verbum visibile est, Ioh. 6: 53. In quod a Deo destinata sit., Gal. 2: 21. Indaeis quomodo profuerit, Ioh. 11: 51. Mortis Christi culpa magis erat penes Senatores Indaeorum quam plebem, Act. 3: 17. Eiusdem memoria cur prae cae-

teris commendata, Luc. 22: 19. Eiusdem mortis quae ratio, Hebr. 2: 9. Eius virtus quando minus apparuisset, 1 Cor. 1: 17. Finis eius inter alios eximius vita Apostolorum purior indies reddenda, Ioh. 17: 19. Mortem Christi et resurrectionem Apostoli magno molimine adstruunt, 1 Thess. 4: 14.

Mortuum dicitur quidquid effectum suum non consequitur, Rom. 4: 17, Iac. 2: 17. Mortuus simul quis est, factus liber est a praeceptis, Rom. 6: 7. Mortui in vitam revocati non polluerunt tactu suo Prophetas nec Christum ipsum, Luc. 7: 14. Mortui translate dicuntur homines decrepiti et inutiles ad generationem, Rom. 4: 17. Proprie ipsa cadavera, Matth. 8: 22. Improprie homines a vera disciplina alieni, ibid. Hebraeis dicuntur quibus vita vitalis non est, Apoc. 14: 13. Interdum qui quasi mortui sunt, et resuscitati qui liberantur, 2 Cor. 1: 9. Mortui qui obesse non possunt, honorantur, Matth. 23: 29. Mortui in peccatis quinam dicantur, Eph. 2: 1. Mortui quomodo dicantur Deo vivere, Luc. 20: 38. Mortuorum non est peccare, Rom. 6: 7. Eorum status post hanc vitam depingitur figuris expressis ad exemplum vitae mortalis, Luc. 16: 19. Mortuis cur annumerari Christus voluerit, 1 Petr. 4: 6. Mortuōs deflere erat genus honoris defunctis habiti apud Hebraeos, Act.

8: 2. Vocari beatos unde ortum, Matth. 9: 24. Excitandi eos ad vitam vires non deesse Deo, unde pateat, Hebr. 11: 12. Plures in vitam revocavit Christus, Luc. 7: 15. Sepeliri eos cur viventium intersit, 1 Cor. 15: 43.

Mosaica Lex; vide Lex Mo-
saica.

Moses etiam Propheta dicitur, Matth. 2: 23. Cur aliis Prophetis praeferatur, 1 Cor. 13: 12. Sprevit dici filius adoptivus filiae Pharaonis, Hebr. 11: 24. Eruditus fuit omni sapientia Aegyptiorum, Act. 7: 22. Mediator inter Deum et populum Israëliticum, Gal. 3: 19. Pro Deo sponddit in Lege veteri, Hebr. 7: 22. Cur historiam Abrahami, Isaaci, Iacobi et Iosephi legibus suis praeponerit, Rom. 4: 23. Cur dictus Deus Pharaonis, Phil. 2: 6. Dei nomine populum Israëliticum alloquens cur velum habuerit vultui opansum, 1 Cor. 11: 2. Eius fulgor et velum quid praefigurarent, 2 Cor. 3: 13. Fidelis curator totius domus Domini, Hebr. 3: 2. Temporarii pacti mediator, Hebr. 12: 23. In serpente exaltando figuram crucis servasse dicitur, Ioh. 3: 14. Moses et Paulus comparantur, Rom. 1: 1, Gal. 1: 17. Ipse et Elias videntur apparuisse Discipulis vero et suo corpore, Matth. 17: 3. Sed gloria quasi pro mutuo data, ibid.

Mosis mira venustas praesagium melioris indolis, Hebr. 11: 23. Eius in legibus

Astrologiae et Medicinae peritia passim apparet, Act. 7: 22. Eius patrociniū apud Deum Iudaei sperant, Ioh. 5: 45. Eius hymni quales, 1 Cor. 14: 26. Eius statuta Christiani primi ex Iudaeis noluerunt negligere, Matth. 24: 20. Eius preces gladio omnia secanti pares, Hebr. 4: 12. Eius dictum de circumcisionis nullitate et nova creatura, Matth. 27: 8. Praecepta eius qui tantum exsequitur, ei adhuc aliquid deest, Rom. 13: 8. Corpus eius Michael Archangelus volebat abscondere, Diabolus vero in medium proferre cur voluerit, Iud. 9. Mosis Scripturae et Apostolici verbi comparatio, 2 Cor. 3: 6. Mosis per comparationem opponitur Christus, Ioh. 1: 14. Quomodo ei dicta et facta Dei nonnulla adscribantur, Matth. 5: 31. Mosen fuisse absconditum 3 mensibus per fidem a parentibus suis, Hebr. 11: 23. Cur Israelitae a Deo redeuntem non audebant accedere, 2 Cor. 3: 7. Didicisse quaedam praeteriti temporis per revelationem credibile est, 1 Cor. 11: 23. Mosen legebant Christiani in suis conventibus per omne Sabbathum, more antiquo, Act. 15: 21.

Muliebris sexus per se ferox, 1 Tim. 2. Muliebri obsequio accensentur, ablutio, pedum unctio et osculatio, Luc. 7: 38.

Mulier sui Domina non est, Marc. 10: 12. Mulieris specie describitur Romana et Babylonica dominatio, Apoc.

17: 1. Mulieris praegnantis symbolum, Luc. 12: 51. Mulieris apud nationes pene omnes laus magna non repetere nuptias, Luc. 2: 36. Eius velamen cuius rei signum, 1 Cor. 11: 10. Eius caput nudare quid sit, 1 Cor. 11: 5. Mulierem de latere viri desumptam ad significandum mystice viri supremi benedicti coniugium, aiunt Hebraei, Eph. 5: 32. Mulieres garritui maxime deditae, 1 Tim. 2: 10. Ad superstitiones pronae, Marc. 12: 40. Quae amare soleant, 1 Cor. 7: 33. Laborantes mensium profluvio viris interdictae apud Hebraeos, Luc. 2: 5. In Synagoga cur seclusum a virorum conspectu haberent locum, 1 Tim. 2: 10. Cur in Ecclesia debeant esse velatae, 1 Cor. 11: 10. Ut docerent et interrogarent in Ecclesia, Corinthii doctores introducebant, 1 Cor. 14: 36. Viduae praesertim solebant suppeditare Magistris necessaria more Iudaico, Luc. 8: 3. Mulierum cultus in auro, argento et vestibus, Apoc. 17: 4; effraenis audacia multum semper mali dedit Ecclesiis, 1 Cor. 14: 35. Earum familiari sermone non utebantur Iudaei, Ioh. 4: 27. Earum nomina unde dici solerent apud Iudaeos, Act. 12: 13. Mulieribus imperium in viros interdicitur, 1 Tim. 2: 12. In Ecclesia docere non permittitur nisi Prophetissis, ibid., 1 Cor. 14: 34. Iis decus adfert silentium maxime in publico, ibid. Mulieres testes resurrectionis

Christi a Luca nominantur pleraeque, Matth. 28: 2. Exierunt cum aromatibus ut viderent an sepulchrum ad unctionem pateret, ibid. Tantum semel viderunt Angelorum visionem, ibid. Antea ignorarunt custodiam sepulchro appositam fuisse, Marc. 16: 3. Prae metu Iudaeorum Apostolis tantum comperta narrarunt, ibid. Multi pro plebe, Hebr. 12: 15. Mundus ponitur vice materiae quam ignis, hoc est, lingua incendit, Iac. 3: 6. Mundus pro rebus huius vitae, 1 Cor. 7: 31. Mundus pro maiore parte hominum, Ioh. 14: 27, Rom. 3: 19, 1 Ioh. 2: 16. Pro universitate eorum qui carni et saeculo student, Ioh. 15: 19, 1 Cor. 11: 32. Mundus qua Mundus Spiritum Sanctum recipere non potest, Ioh. 14: 17. Curat tantum quae oculis corporeis conspiciuntur, ibid. Suos amat, odit contrarios, 1 Cor. 7: 28. Qua occasione Deo reconciliatus, Rom. 10: 15. Mundi imago in sanctuario Templi, Hebr. 9: 1. Eius tristitia saepe mortem adfert, 2 Cor. 7: 10. Inferioris dominium datum Adamo et posteris eius, imago domini quod Christus in Mundum supremum habiturus est, Hebr. 2: 6. Melioris possessio per iustitiam ex fide nobis obveniet, Hebr. 11: 7. Mundi machina in id facta est, ut alteri et meliori locum faciat, Hebr. 12: 26. Finis eius quando erit, nemini patefactum, Matth. 24: 36. Ipsius excidium in Hierosolymitano

L

ad-

adumbratum, *ibid.* Eius status impacatissimus quando futurus, Luc. 21: 26. Eius ruinam de propinquo imminere crediderunt Paulus et alii, illius aetatis Christiani, Hebr. 9: 26, 2 Petr. 1: 1, 3: 3. Eam non tam de propinquo imminere sciverunt Petrus et Iohannes, Hebr. 9: 26. Munde Christus precatur veniam et poenitentiam, Ioh. 17: 9. Mundum esse conditum propter Messiam, dictum vetus Hebraeorum, Hebr. 1: 2. Conditum, quia Deo ita visum fuit, dicunt Hebraei, Eph. 1: 5. Condidit eum et hominem Deus per Verbum, Ioh. 17: 5. Condidit enim Deus hominis causa, hominem vero ut Deum coleret, Eph. 1: 4. Eum esse interituum sua docet corruptibilis constructio, 2 Petr. 3: 5. In Mundo esse quatenam dicantur, 1 Ioh. 2: 15. Munimentum vide Monumentum. Munio dicitur per similitudinem omne cui quis confidit, et cur, 2 Cor. 10: 4. Munitoris officium, Luc. 1: 76. Allegorice descriptum, Luc. 3: 5. Musae unde dictae, Phil. 4: 12. Muscarum Iupiter unde dictus, Matth. 10: 25. Moscas in templo Hierosolymitano nunquam visas, *ibid.* Myopes quinam dicantur, 2 Petr. 1: 9. Myrrha in Arabia tantum nascitur, Matth. 2: 11. Eius usus, *ibid.* Mysterium quidnam dicatur, 1 Cor. 14: 2, Col. 2: 2,

2 Thess. 2: 7. Mystera regni coelestis Christus disponit pro suo arbitrio, Ioh. 3: 35. Mystera ad salutem humanam pertinentia, Matth. 11: 27. Mystera quam ob rem a ieiunis sumi coepta, Matth. 26: 26. Mysticus legis sensus, Matth. 8: 31; Prophetarum, Matth. 12: 21; Cantici Canticorum, *ibid.*

N.

Naaman quid condonari sibi postulaverit descendens a Propheta, Luc. 4: 27. Nabuchodonosor quo nomine designatus ab Amoso, 2 Tim. 4: 17. Ei pareri cur praeceperit Ieremias, Rom. 13: 1. Nabuchodonosoris statuam vidit Daniel esse agmen ferarum, Apoc. 13: 14. Nain vicus Galilaeae, non Samaritidis, Luc. 7: 11. Nardus odora valde, Ioh. 12: 3. Eius species variae, Matth. 26: 7, Marc. 14: 3. Narrationes circumstantiis congruentes non temere ad res diversas referendae sunt, Luc. 6: 17. Nasci de formatione animi Hebraeis usurpari solet, Ioh. 3: 3. Natalis Christi dies nobis incertus, apud Veteres ipsos magis habetur dubius, Luc. 2: 8. Non uno tempore ab Ecclesiis omnibus celebratus, *ibid.* Natalibus restituantur homines per poenitentiam apud Deum, Luc. 19: 9. Natalitia celebrare mos Regum Orientis, Matth. 14: 6. Nathanis Davidis filii posteris

ris spes fuit, facta regni patris sui, Luc. 3: 24.

Nathanaël quibusdam putatur nomen Apostoli, qui aliter Bartholomaeus dictus, Luc. 24: 13. Eruditus fuisse creditur, Ioh. 1: 45.

Nativitas pro eo quod naturale alicui est, Iac. 1: 23.

Nativitas salutaris non accepta sed custodita vivificat, Luc. 18: 8, Rom. 8: 17, Hebr. 3: 6. Nativitatis novae pars est exactio vitiorum, quae in Baptismo promittitur, Tit. 3: 5. Novam hominum nativitatem quomodo Deus perfecit, Ioh. 3: 14.

Natum non esse adeo malum non est, quam miserum esse, Matth. 26: 24.

Natura pro inolita illa pridem peccandi consuetudine, Rom. 7: 17. Natura paucis tantum et parabilibus indiget, 1 Ioh. 2: 16. Plena est miraculis, quae sui frequentia migrant in nomen aliud, 1 Cor. 15: 36. Divinam voluntatem aliquo modo indicat, Rom. 3: 20. Legi opposita quid significet, Rom. 2: 14. Naturae vox de Dei proprietatibus, 2 Petr. 1: 4.

Naturae Divinae propria commode interpretanda, non maligne cavillanda sunt, Hebr. 1: 3. Naturae novae initium quid, Rom. 5: 18. Naturae iura sunt immutabilia, Luc. 10: 37. Eius Leges in magnis rebus Deus tantum excedit, Luc. 23: 8. Eius praecepta circumcissione antiquiora, Ioh. 7: 23. Haec a nullis gentibus ignorantur, Luc. 12: 47. Eius partes omnes deposita sua exhibituras tempore iudicii

universalis, Apoc. 20: 13.

Naturae humanae vis exigua consiliis et artibus iuvatur, Iac. 3: 7. Ei praecepta Christi valde conveniunt, Matth. 11: 30. Naturae quomodo Lex Dei consentire dicatur, Matth. 5: 40. Naturam non posse ab ulla arte superari, Matth. 6: 28. Naturam hanc totam hominum causa esse conditam docent Moses et Philosophorum optimi, Rom. 8: 19. Natura nihil inhonestum esse, sed differre omnia hominum institutis Philosophi quidam docuerunt, Rom. 1: 32.

Naturalia constitutis praeponderant, Matth. 23: 23. Naturalia dicuntur etiam quae non sine ratione probabili longe ac late recepta sunt, 1 Cor. 11: 14. Naturalia Legis quatenam dicantur, et a quo, Matth. 5: 17.

Natus ex Deo cur, et quamdiu non peccet, 1 Ioh. 3: 9.

Naucum quid, Matth. 5: 37, 1 Cor. 1: 17.

Naufragia Pauli quibus temporibus evenierint, 2 Cor. 11: 25. Naufragii mortem cur exhorruerint Veteres, Apoc. 20: 13.

Navis Ecclesiae Iudaeorum et Gentium, Luc. 5: 10. Navis qua vehebatur Paulus unde veniebat, et quo ibat, Act. 27: 2. Navis et Reipublicae comparatio, Act. 27: 24. Navis cursus diei et noctis aestimatur mille stadiis, Ioh. 6: 19. Navis, qua vectus Ovidius, insigne et tutela, Act. 28: 11. Navi periclitante, scapha salutis suae consulere solent nautae, ibid. Navium onera

- solent bis terve et saepius mutari, *ibid.* Navium insignis et Tutelae differentia, *Act.* 28: 11. Navibus antiquorum bina erant gubernacula, suum nempe cuique lateri, *Act.* 27: 4.
- Nazaraei vocis significatio duplex, *Matth.* 27: 33. Nazaraei qui dicantur, *Matth.* 6: 11. Hebraeorum quales, *Matth.* 3: 4. Nazaraei et Esseni pro eodem, *Luc.* 6: 22. Nazaraei vetabantur bibere quidquid inebriat, *Luc.* 1: 15, *Act.* 24: 18. Nazareatâs votum et ritus, *Act.* 18: 18, 21: 23.
- Nazaraei Beroeenses Christiani, *Matth.* *inscript.* Unde sic dicti, *ibid.* Eorum religio qualis fuerit, *ibid.* Nazaraei vocabantur Christiani Palaestinae, qui Mosi statuta observabant, *Matth.* 24: 20. Nazaraei dicti olim Christiani, ut et hodie a Iudaeis et Mahumetistis, *Luc.* 6: 22, *Act.* 24: 5.
- Nazaraeorum votum cur magnum vocetur, *Matth.* 2: 23.
- Nazaraeus cur Christus vocetur, *ibid.*
- Nazaraeorum Euangelium ex Hebraico Matthaei fluxit, sed postea depravatum fuit, *Matth.* *inscript.* Quomodo a Graeco differat, *ibid.* Quomodo ab Ebionitarum Euangelio, *ibid.*
- Nazarethi Christus habitavit, *Ioh.* 4: 43. Ut et eius Mater et consanguinei, *Ioh.* 2: 12. Nazeretho Prophetam expectari posse Legisperiti negabant, *Ioh.* 1: 46.
- Necessitas magnum naturae humanae patrociniû, *Matth.* 12: 3. Saepe ex materia non ex fine dicitur, *Matth.* 18: 7. Necessitas ducendi vidnam illiberem fratri soli constituta ex vi Legis, ex consuetudine ad remotiores etiam affines pertracta, *Matth.* 22: 24. Necessitas etiam vocatur obligatio ex mandato, *Luc.* 17: 10. Necessitatis exceptionem legibus omnibus tacite inesse, *Matth.* 12: 3, 12. Necessitate, et sponte facere opponantur, 1 *Petr.* 5: 2. Necessitates immutabiles ad peccandum Deus nobis non iniicit, *Iac.* 1: 13.
- Necessitudines nullae abducere nos debent ab officio pietatis, *Luc.* 14: 26.
- Negligentes stertere dicuntur Latinis, 1 *Thess.* 5: 6. Negligentibus et nolentibus scientia non datur, *Marc.* 4: 12.
- Negotium proprie de quo dicitur, 1 *Thess.* 4: 6. Negotium in spe est, *Rom.* 8: 24. Negotio eidem qui incumbunt, non debent partes facere, 1 *Cor.* 3: 8. Negotio uni quod datur, decedit alteri, *Act.* 6: 3. Negotia quaedam suapte natura requirunt veri patefactionem, *Luc.* 24: 28.
- Nehemiae interpretes posteriores LXX interpretibus, *Luc.* 1: 5.
- Nemo, pro paucis, *Ioh.* 3: 32. Nemo hominum alienus a nobis censendus est qui aliquid opis a nobis sentire possit, *Luc.* 10: 37.
- Nequam quid, *Luc.* 15: 13.
- Nequitia quid, *ibid.*
- Nero a Paulo et Seneca Leo vocatur, *Apoc.* 27: 11. In nomen Claudiae familiae adscitus, *Rom.* 1: 30, 2 *Thess.* 1: 9.

- 1: 9. Intrā primam imperii sui quinquennium probabilem egit Principem, Act. 28: 31. Uni Virginum Vestalium vim intulit, Rom. 2: 1. Primus Romanorum Caesarum auctor cruentae persecutionis contra Christianos, Matth. 24: 9. Christianos reos subdit urbis a se incensae rumori, ibid. Neronis in Thraseam contumelia praenuntia caedis imminens, Rom. 1: 30. Risus et dictum eius cum venenum coqui iuberet, Rom. 2: 1. In eius aula non defuerunt Christianismo faventes, Luc. 8: 3. Illo imperante factos terrae motus quos praedixit Christus, Matth. 24: 7.
- Nescire Hebraeis dicitur aliquis quod non curat, Rom. 3: 17. Nescire Deum, Ioh. 7: 28.
- Nestoriani falso accusati interpolati textus Graeci, Hebr. 2: 9.
- Nicaeae magnam partem evertit terrae motus cum solis obscuracione factus Christo patiente, Matth. 27: 45.
- Nicaeni Concilii de lapsis iudicium, Hebr. 6: 6.
- Nicodemus Senator fuit cum imperio et puniendi potestate, Philem. 15. Eius opulentia, Ioh. 19: 39.
- Nicolaus Diaconus zelotypiae accusatus, exemplo Laconum et Catonis, . usum uxoris suae aliis permisisse fertur, Apoc. 2: 6. Falsus Propheta dicitur, Matth. 7: 16. Nicolai nomen qui falso obtenderunt, eius verba in pravam detorserunt, Act. 20: 30, 42.
- Nicolaitae unde dicti, Act. 6: 5. Eorum vita et dogmata, Matth. 24: 11, Act. 20: 30, Apoc. 2: 6.
- Nicopolis Epiri unde nomen habeat, Tit. 1. In ea Paulum fuisse medio illo tempore inter eius vincturas putant quidam, Tit. 3: 12.
- Niger quale nomen, et qui ita appellati, Act. 13: 1.
- Nihili homines quinam vocentur, Luc. 15: 13. Ex nihilo Deus omnia produxit per Verbum, Ioh. 1: 3.
- Ninivitae testes futuri, Ioh. 12: 48. Ninivitae et Regina Saba damnabunt Indaeos, Rom. 2: 27. Niniviticum ieiunium, Matth. 4: 2.
- Nisan mensis, anni initium, Ioh. 4: 35. Eius decimo quarto die mactabatur Pascha, et Azymorum observatio incipiebat, Matth. 26: 15.
- Nix et lana alba quid mystice significant, Apoc. 1: 14. Nivi comparatur summus candor, Matth. 28: 3.
- Nobilitas generis ex participatione Sacerdotalis honoris probabatur apud Iudaeos, Luc. 1: 5.
- Nocere student qui se alijs opponunt, Iac. 5: 6. Nocens se damnat illo quo peccat die, 1 Ioh. 3: 20.
- Noë Abydeno dicitur Sistrus, Matth. 24: 39. Gratiā apud Deum invenit antequam aliquid boni fecisset, Rom. 3: 27, Hebr. 7: 3, 10: 7. Praeco iustitiae, et mundam damnasse cur dicatur, 2 Petr. 2: 5. Noae praedicatio non tam efficax quam Apostolorum, 1 Petr. 3: 19. Eius diluvium universale fuit, Matth.

- Matth. 24: 39. Dies eius referendi ad tempora quae excidium Hierosolymitanum praecesserunt, ibid. 37. Noae data praecepta quae-
nam, et a quibus observata, Act. 15: 20. Noae nepotes generis humani propagato-
res quot, Act. 2: 5. Noa-
hidarum status quis, Act. 11: 14.
- Nomen sine actu suo atque officio nihil est, Luc. 22: 32.
- Nomen Dei maledictis impetitur cum male vivunt qui eius se dicunt cultores, 1 Tim. 6: 1. Tetragramma-
tum etiam ab alienigenis olim pronunciatum, Matth. 12: 44. Quare illud pronnunciare Iu-
daeus desierint, ibid. Quam varie a diversis pronuntietur, ibid.
- Nomen per excellentiam ponitur pro nomine Christi, 3 Ioh. 5: 7. Nomen Iesu Christi pro praeceptis saepe ponitur, Rom. 15: 5.
- Nomen Ulpii Traiani per numeros designatum, Apoc. 13: 18. Nomen idem duobus sensibus servit, Matth. 26: 26. Nomen septem vocalium quid, Matth. 22: 44. Nomen pro officio aut dignitate, Matth. 23: 5, 24: 5, Eph. 1: 21; pro mandato, Matth. 24: 5; pro qualitate, Matth. 10: 41.
- Nomen imponebatur infantibus apud Iudaeos post peractam circumcissionem, Luc. 1: 59. Christo impositum plurimis praesentibus, Luc. 2: 21. Nominis benefici titulum affectantes quid pulchrum sit vident, Luc. 22: 25. Nominis omissi aut positi ratio, Luc. 7: 47. Nomina pro hominibus dicere apud Iudaeos receptum, Act. 1: 15, Apoc. 3: 4, 11: 13. Nomina eorum qui impios convertunt in coelis praedicari tradunt Iudaei, Luc. 10: 20. Nomina non esse ex instituto quomodo probare voluerit Origenes, Matth. 7: 22. Nomina Hebraea quomodo Graece scribantur et declinentur, Matth. 1: 16, 21. Propria apud Hebraeos saepe mutantur in alia eiusdem aut vicini significatus, Matth. 23: 35, Hebr. 3: 8. Propria in *as*, Graece in *ās*, terminata ex aliis longioribus contracta esse, Luc. inscript. Nomini Paulo communiori Hebraei discriminis gratia addunt patronymicum, Matth. 16: 17. Nomina duo, Graecum et Hebraeum, saepe ponantur in usum Hebraeorum et Gentilium, Apoc. 12: 9. Nomina Deorum pro insignibus, Apoc. 13: 17. Nomina non nisi Mystis cognita, ibid. Nomina propria ex adiectivis facta, 2 Ioh. 1: 1. Ex participio passivo, Rom. 16: 8. Nominum imponendorum ratio apud Veteres, Luc. 1: 59. Nomina Israëlitarum tribubus omnibus communia, Luc. 3: 23. Nominibus addere verba cognata amant Hebraei et Latini, Eph. 1: 5.
- Nominalis Romanorum infantium dies, Luc. 1: 59.
- Nosci incipiunt qui ad honores evehantur, sicut qui nascuntur, Act. 13: 33. Nosse pro ostendere nosse, saepe usurpatur apud Hebraeos, 2 Ioh. 9. Novit aliquem, qui attributa eius novit, Marc. 1: 34. Nosse pro curare, Hebr. 3: 10.
- Nos-

- Nosse** semet difficillimum, Luc. 18: 9. **Nosse Deum** quis quomodo dicatur, Ioh. 4: 22.
- Notae liberae professionis** Christianismi, Apoc. 14: 1. **Notae** quibus et cui corporis parti imprimi solebant, Apoc. 13: 16.
- Novatus et Novatianus** quae de causa schismata fecerint, Rom. 16: 14, Hebr. 6: 4. **Novatianus castigatus**, Luc. 1: 35. **Novatiani** in Evangeliiis non oblitterarunt historiam adulterae, Ioh. 8: 1. **Novatianorum descriptio**, Matth. 13: 41. **Novatianis** Chrysostomus respondit, Matth. 18: 22.
- Novum Fedus** sive pactum quo sensu sic dictum, Matth. in script. Eius vox unde accepta, ibid. **Appellationes** plures, ibid. **Novum Testamentum** cur ita sit dictum, ibid.
- Novum nihil a Christo praecipere**, Matth. 18: 17.
- Nox** pro rerum bonarum ignorantia, Rom. 13: 12; pro aerumnis, Luc. 17: 34. **Nox** pro corporali absentia Christi, Ioh. 9: 4. **Nox fures** regit, 1 Thess. 5: 4. **Navigantibus** terribilis, Ioh. 6: 17. **Pudorem** adimit, Rom. 13: 13.
- Noxae vox** ad privata delicta referri solet, Luc. 23: 4.
- Nubere** de quibus proprie dicatur, 1 Cor. 7: 9.
- Nubes** pro efficacia Dei, Apoc. 11: 5. **Celeritatem** significat, Apoc. 14: 14. **Dicitur Dei et Christi currus**, 1 Thess. 4: 17, Matth. 24: 30.
- Argumentum** est irae et vindictae Divinae, Matth. 26: 64.
- Nudus** Hebraeis dicitur superiore veste exutus, Ioh. 21: 7. **Nudo capite** fieri quid dicatur apud Graecos, 1 Cor. 11: 2. **Nudi** dicuntur qui extra corpus sunt, 2 Petr. 1: 14. **Nudipedalia** sunt dies ieiuniorum, Matth. 9: 15.
- Numae** videbatur pium non esse assimilare meliora peioribus, Rom. 1: 23.
- Numen** quod est, est et semper, et nunquam non erit, 2 Petr. 3: 8. **Numina gentium antiquissima**, Matth. 10: 25. **Numina legionum**, Matth. 24: 15.
- Numeri** scribebantur olim per notas, et inde in Bibliis multi admissi errores, Gal. 2: 1.
- Nummum** cudere, signum summi imperii, Matth. 22: 20. **Nummos corrumpere** crimen laesae Maiestatis, ibid.
- Nuncius** vox originis Siculae, Ioh. 12: 3.
- Nuptiae** decorum non est, beneficium conferre marito inconscio, Ioh. 4: 16. **Nuptae** novae comparatur Ecclesiae splendor, temporibus Constantini et postea, Apoc. 21: 2.
- Nuptiae** quibus necessariae, 1 Cor. 7: 2. **Nuptiarum celebrandarum ritus** inter Iudaeos veteres, Matth. 25: 1. **Nuptias secundas** non recte damnari, Matth. 5: 32. **Apud Romanos et alias gentes** esse minus laudabiles, Luc. 2: 36, 1 Tim. 3: 2, 5: 8. **Eas** non obire laus magna mulieris, pene apud omnes nationes, Luc. 2: 36.
- Nurus** vocatur filia, Luc. 2: 27. **Nutrire** quoniam soleant, Rom. 11: 8.

O.

O longum et o breve olim ad eandem formam scribatur apud Graecos, Act. 13: 42.

Obedientia Christi quae, Rom. 5: 18. Eius effectus, Rom. 3: 24. Obedientia est id quod tendit fides, Rom. 1: 5. Quomodo generetur et quid generet, Matth. 7: 24. Qualis a nobis debeat Deo, Luc. 17: 10. A Deo praefertur hostiis et holocaustis, Hebr. 10: 5, 10. Exigitur a Christo in amoris signum, Ioh. 14: 15. Distinguit veros Christianos a falsis, Matth. 7: 21. Humilis humili magistro praestanda, Matth. 10: 25. Obedientiae Novae necessitas, Matth. 6: 14. Obedientiae Christianae praecipua pars voluntatem suam subiicere voluntati Divinae, Matth. 26: 39.

Obedire Deo, arduum, Hebr. 5: 8.

Obeli usus in rebus criticis, Matth. 12: 18.

Obiurgator non ferendus est, qui vitium reprehendit in quo reprehenditur, Ioh. 8: 7.

Oblatio imperfecta Sacerdotum Hebraeorum, Hebr. 10: 1. Oblatio Christi largitur nobis cognitionem et spiritum, Hebr. 13: 16. Eiusdem et oblationis legalis in adyto comparatio, Hebr. 9: 14, 25, 26.

Obligatio omnis servituti est similis, 1 Cor. 7: 15. Obligatio votiva quomodo expressa, Act. 21: 24. Obligatione nulla vel votorum vel iuramentorum excludi

posse beneficentiam proximo, nedum parentibus debitam, Matth. 25: 6. Obligationum tres modi, inscript. N. T.

Obscura cur quaedam Christi verba, Matth. 5: 18, 13: 10, 11.

Obsecrare quid Latinis veteribus, Matth. 26: 63, Marc. 5: 7.

Obsequium amicos, veritas odium parit, Matth. 22: 16, Luc. 6: 26, Matth. 18: 15.

Obsonium quid, Ioh. 21: 5. Obsonia olim loco pecuniae dabantur militi in stipendium, Rom. 6: 23.

Obtestari quomodo constructum, 1 Thess. 5: 27.

Obtestatio maximi iuramenti vim habens, 2 Tim. 4: 1.

Obtundere quid, Luc. 18: 5.

Occulta Dei sciri humanitus non possunt, ibid. Occulta cordium nosse, solius Dei est et Christi, 1 Cor. 4: 6. Occultissime benefaciendum, Matth. 6: 3.

Occidit qui necis causam dat, Act. 3: 15.

Octo dies appellant Iudaei quod ab uno Sabbatho ad alterum est, Matth. 17: 1.

Oculus qui non videt, Aristoteli non est oculus, 2 Petr. 2: 17, 1 Ioh. 3: 9. Oculo nihil tenerius aut utilius, 1 Cor. 12: 22. Oculi pro coloribus, Apoc. 4: 6, 5: 6. Humore pravo suffusi nequeunt recte indicare de coloribus, Ioh. 7: 17. Sunt in amore duces, Matth. 5: 28, 2 Petr. 2: 14. Oculi et aures tribuuntur animo, et quare, Eph. 1: 18. Oculorum mentis lux, Matth. 7: 7. Interiorum illuminationem op-

- optare solebant viri magni, Eph. 1: 18. Oculis capti vocantur caeci, Luc. 4: 18. Eis credere certissima ad veri perceptionem via, Matth. 28: 6. Oculos aperire est facere ut videant, Ioh. 9: 10. Eos in precibus ad coelum tollendi mos simul cum manibus, Luc. 18: 13.
- Odium Iudaeis praescriptum adversus extraneos quosdam quousque extendi debuerit, Matth. 5: 43. Eius aequitas, ibid. Odii vis ingens, Matth. 24: 9; mos et perversitas, Marc. 2: 7. Odii in Christum vera causa, Ioh. 7: 32, 8: 19. Odia acerbissima ex diversitate morum, 1 Ioh. 3: 12. Odia Mundi et cruciatus subsequentes, sunt summi in nos amoris Dei testimonium, 1 Ioh. 4: 17. Odiis multum patent qui aliorum vitia corrigunt, 1 Tim. 5: 19.
- Odisse mala, landabile est, Apoc. 2: 2. Odisse pro minus amare, Luc. 14: 26.
- Offendicula quomodo vitanda, Matth. 15: 13.
- Offensae debitis pecuniariis saepe comparantur, Matth. 18: 3.
- Officium Christiani etiam erga eos a quibus laesus est, Luc. 17: 3. Officii humani partes tres, Tit. 2: 12. Officia debent inter amicos esse mutua, Luc. 10: 37, 2 Cor. 8: 14. Officii non conveniunt affectus vel consilia carnis, Matth. 12: 48.
- Oleae metaphora cur potius quam alius arboris utitur Paulus, Rom. 11: 17.
- Oleum dicitur Hebraeis et Graecis unguentum quodvis, Luc. 7: 45. Adhibitum antiquitus in Baptismo, manu impositione et unctione postrema, Marc. 6: 13. Gratiam Divinam significabat, Iac. 5: 14. Gaudium significabat et morborum lenimen, Marc. 6: 13. Constantiam et patientiam significabat, ibid. Olei usus ad delicias, Apoc. 6: 6.
- Olivae quinam vocentur, Apoc. 11: 4.
- Olivetis mons, locus submissionis et gloriae Christi testis, Luc. 24: 50.
- Omne postposito non apud Hebraeos Graece scribentes universaliter negat, 1 Ioh. 2: 21. Omne pro eo quod est summum, Iac. 1: 2. Omne opus in Misnaiot prohibetur in Sabbatho, nisi sit pro anima, Matth. 12: 11.
- Omnes per Christum vocantur, et ob Christum diligere debent, 1 Ioh. 2: 9. Omnes pro plerisque, Matth. 10: 22.
- Onera cur dicta Prophetarum minae et oburgationes, 2 Cor. 2: 5.
- Onesimus cuius fuerit, Col. 4: 9. Ephesinae Ecclesiae Episcopus morte affectus edicto Traiani, Apoc. 13: 15.
- Operari dedecus non est, Tit. 3: 8. Operari, Dei opus est, Luc. 17: 5.
- Operatio intelligitur ex opere, Rom. 1: 20. Sola ad professionem verae doctrinae nihil prodest, Luc. 6: 47.
- Opus quodnam fidem ostendat, 1 Thess. 1: 2. Opus, sed internum, est fiducia in Deum, Ioh. 6: 29. Opera mortua vocantur peccata, Hebr. 9: 14. Opera Christi,

- Ioh. 10: 25. Opera corporis quaelibet cum fide et dilectione stare non possunt, 2 Petr. 3: 16. Antecedentia et consequentia munditiam, Luc. 10: 41. Piorum ipsos sequuntur, Luc. 23: 43. Nulla Deus probat nisi fiant animo bene emendato, Rom. 2: 25. Pia hominum antea impiorum ad magnam Divinae gratiae laudem redundant, Phil. 1: 11. Dilectionis, a Deo ut finis spectantur in remittendis peccatis, Luc. 7: 47. Ea quae ex fide nascuntur deum Deo placeant, 2 Thess. 1: 11, Hebr. 11: 4, Iac. 2: 14. Opera misericordiae sunt opes apud Deum repositae, Luc. 12: 21. Opera excellentia praecepti necessitatem a Deo suam consequuntur mercedem, Luc. 17: 10. Opera in Lege requiruntur, Luc. 12: 47. Opera ac dicta hominum saepe Deus interpretatur aliter ac ipsi volunt, sic tamen ut vere in ipsos quadret, Matth. 23: 29. Operibus bonis indiget fides, ut ignis pabulo, 1 Tim. 1: 19.
- Opinio omnis prava, praesertim circa res Divinas, inquinamentum quoddam est animi, 1 Cor. 8: 7. Opinio de re aliqua, ut illicita, hominem quasi illaqueatum tenet, 1 Cor. 7: 35. Quae servitutem inutilem adfert, malum est, Gal. 2: 4, 5. Habet simile quid conscientiae, 1 Cor. 8: 7.
- Oportet, saepe non praecisam necessitatem, sed quod melius et utilius significat, Hebr. 9: 26.
- Optimus quis, Matth. 18: 22. Optimus dignitatis epitheton, Luc. 1: 3. Optimi corruptio pessima, Luc. 14: 34. Optimi sumus dum infirmamur, 2 Cor. 12: 9.
- Opulentia, bonum temporale, in usus pauperum collata, fit spirituale, Rom. 12: 8.
- Oracula quae penitus animo infigi Deus vult, repeti solent, Act. 10: 16. Multa apud Iudaeos conservata fuerant, non scripto, sed memoria, Matth. 27: 9. Messiam praemonstrantia ubinam significata, Rom. 3: 2. Ante Christi tempora diu cessaverant, Hebr. 1: 1. Oraculorum Christi evidentia, Matth. 24: 35.
- Oralis Lex, vide Lex Oralis.
- Orandum nobis indesinenter, Luc. 18: 1. Pro omnibus etiam nondum credentibus, 1 Tim. 2: 1. Pro inimicis exemplo Christi, Luc. 23: 34. Pro lapsis, Iac. 5: 16. An pro delinquentibus ad mortem, ibid. Orandi pro Regibus mos, primum a Iudaeis venit, 1 Tim. 2: 2. Communis mos orandi Iudaeis stando, nisi tempore luctus, Matth. 6: 5, Luc. 22: 41. In genibus vero aut procumbendo, quoties res maior urgeret, ibid. Orandi ratio apud Hebraeos et Christianos, Ioh. 14: 13.
- Orationes Christianorum quae ceremonia finitae, Rom. 16: 16. Orationum horae quae nam ex Tertulliano, Act. 3: 1. Oratio profecta ex fide impetrat aegroto salutem corporis, Iac. 5: 15. Orationis Dominicae laudes, Luc. 11: 1. Oratio animi in-

- index, Matth. 12: 34. Oratio simplex Hebraeis saepe comparandi habet significationem, ibid.
- Oratorum mos alios interrogare et mox sibi respondere, Act. 26: 27.
- Orbis terrarum vocatur Iudaea, Hebr. 1: 6, Apoc. 11: 15.
- Ordinandi quales esse debent, et quid sit officium ordinatoris, 1 Tim. 5: 24.
- Ordinationis ritus quis fuerit Apostolorum sicut et Synodi Carthaginensis tempore, 1 Tim. 4: 14. Ordinationis definitio et ortus, 1 Tim. 5: 22. Ordinationes a precibus auspicandi semper exemplum suis dedit Christus, Marc. 3: 13.
- Ordo fecisse dicitur, quod pars maior fecerit, Matth. 26: 66. Ordinis conservationi praescripta ab Apostolis, praecepta ipsis Ecclesiae sociis, ad salutem necessaria per se non sunt, Matth. 28: 20. Ordinem temporis in S. Literis non semper observari, Matth. 14: 3. Ordines nobis propter Christam servandi quot, Eph. 5: 21.
- Oriens dicitur Christus, Hebr. 7: 14, Apoc. 16: 12. Orientis gentes qualem honorem Regibus et aliis in dignitate positae exhibebant, Act. 10: 25. Orientis mos in aristis exterendis, 1 Cor. 9: 8. Orientis Ecclesiarum institutum de festo Nativitatis Domini, Luc. 2: 8. Orientalium linguarum angustia, Matth. 22: 24.
- Origenes credidit animarum praeeexistentiam, Matth. 25: 46. A Ruffino interpolatus, ibid. Eius error de revolutione temporum ab Augustino notatus, ibid. Opinio de piorum praemiis et impiorum suppliciis difficulter colligitur ex ipsius scriptis, ibid.
- Origo interdum valet in beneficiis distribuendis, non autem in iudiciis Divinis, Rom. 2: 11.
- Ornamenta mulierum vera quatenus, 1 Tim. 2: 9.
- Ornatum a mundo mulieris Latini distinguunt, Graeci non item, 1 Petr. 3: 3.
- Orpheus a Thressis discerptus, Act. 23: 10. Eius post tergum respicientis fabula cum historia uxoris Loth comparata, Luc. 9: 62.
- Os aperire quid significet apud Hebraeos, 2 Cor. 6: 11.
- Oris Domini Spiritus quam potens, 2 Thess. 2: 8. Oris et aurium convenientia, Luc. 1: 20. Oris effraenati finis miseria, Iac. 1: 26.
- Osculari invicem mos Orientis populorum, 1 Petr. 5: 14, Act. 20: 1. Osculabantur Hebraei peregre adventantes, Luc. 7: 45. Osculandi se invicem consuetudines et causae apud Iudaeos et Christianos, Matth. 26: 49, Rom. 16: 16. Osculandum inferioribus manum dabant superiores apud Persas et populos Orientis, Rom. 16: 16. Osculabantur se invicem pares apud eosdem, ibid.
- Osculum quodnam pacis nomine appellabant Veteres Christiani, Matth. 26: 49, Rom. 16: 16. Osculum Sanctum, ibid. Osculum, dilectionis signum apud Iudaeos et

et Christianos, Matth. 26: 49; reconciliationis, Luc. 15: 20. Ostium spem significat, 1 Cor. 16: 9. Ostrogothorum dominatus in Italia, Apoc. 16: 18. Otium apud Iudaeos inhonestum, Ioh. 21: 3. Ottomanica Domus mille post Constantinum Magnum annis orta, Apoc. 20: 7. Eius Mahumetismus, Satanae inventum, ibid. Quas in partes terrae ab illa invectas, ibid. Ovare dicitur a Graeco ὄα, Marc. 15: 29. Oves dicuntur pii, Ioh. 10: 3. Reiculae vocantur Latinis, quae ob morbum reiciuntur, Rom. 1: 28. Ovium et caprarum deliciae, Ioh. 10: 10. Oves disiectas Christus cur vocaverit Iudaeos, Luc. 1: 17. Ozias alias Azarias dictus, Matth. 23: 35.

P.

Pachon septimus Aegyptiorum mensis, Luc. 2: 8. Pacisci aliquid potest pro pecuniae usu, Luc. 6: 35. Pactum quid Mosi sit dictum. Pactum et Lex iunguntur, Hebr. 8: 6. Pactum novum sanguine Mediatoris sancitum, Hebr. 9: 15. Pacti filii quinam dicantur Hebraeis, Act. 3: 25. Pacti naturam induit Lex Divina, Hebr. 8: 6. Pacti veteris renovatio quomodo facta, Hebr. 8: 8. Pacta quomodo olim sanciebantur. Nulla apud Iudaeos valida fuisse videntur, nisi Religione iurisiurandi firmata, Matth.

5: 33. Vetera recte dicuntur Pacta promissionis, et cur, Eph. 2: 12.

Pactiones Dei duae distinctae quatenus sint, inscript. N. T.

Paedagogus quis proprie dicitur, 1 Cor. 4: 15. Paedagogi auctoritas non est nisi temporaria, Gal. 3: 24.

Paganus homo graviter peccat, si suis Diis maledicat, 2 Thess. 2: 4. Pagani olim dicti, qui de eodem bibebant fonte, Phil. 2: 1.

Paganismum cum Christianismo miscere a quibus tentatum, Matth. 24: 11.

Paginae Hebraeae erant volumina, Apoc. 5: 1.

Palaestina Iudaeis vocatur οἰκουμένη, Matth. 24: 7. In Palaestina et extra Palaestynam viventes Iudaei Synedrio subiecti a Romanis, Act. 9: 2.

Palma signum victoriae, Apoc. 7: 9. Palmarum rami laetitiae signum, Ioh. 12: 13. E palma potus Babyloniorum, Luc. 1: 15.

Pampinatip quem usum praebeat, Ioh. 15: 2.

Panis pro cibo aut pro omnibus ad vitam necessariis, Matth. 6: 11. Panis vox carnis significationem habet apud Arabes et Hebraeos, Matth. 26: 26. Panis communis mutuae amicitiae symbolum, Matth. 26: 26. Proxime accedit ad corporis naturam, ibid. Panis lapidosus Senecae quid, Iac. 1: 5. Panem edere illotis manibus quid, Matth. 15: 19. Panes Hebraeorum ita magni erant ut omnibus convivis sufficerent, Matth. 26: 26.

mag-

Facile frangi poterant, *ibid.*
 Apud Graecos et Syros ita
 magni ut denis aut pluribus
 satis essent, 1 Cor. 10: 17.
 Panes duodecim in templo
 Hierosolymis referebant to-
 tidem Zodiaci signa et men-
 ses, Matth. 27: 51. Signi-
 ficabant nasci alimenta ex
 terra vivificata per vim si-
 derum, Hebr. 9: 2.

Panis Eucharistiae allegoria,
 Luc. 22: 19. Panis fractio
 in Eucharistia perpassiones
 Christi in cruce eiusque li-
 beralitatem significat, Matth.
 26: 26. Panis et poculi Do-
 minici mysterium primis
 Christianis celebratum ex-
 emplo Christi et ex more
 Iudaeorum, *ibid.* Unde et
 quando factum sit ut extra
 convivii formam coeperit
 celebrari, *ibid.* Pane azymo
 usus est Christus in Eucha-
 ristiae institutione, *ibid.*

Pannus rudis, et pannus in-
 terpolatus quid, Matth. 9: 16.

Panther cognomen gentiliti-
 um posterorum Melchi fuisse
 dicitur, Luc. 3: 23. Item
 Iacobi patris Iosephi, et
 ipsius Iosephi, *ibid.*

Papias, Iohannis discipulus,
 dicitur attexuisse eius Euan-
 gelio adulterae historiam,
 Ioh. 8: 1.

Pappare unde dictum, Marc.
 14: 36.

Parium par est ratio, Rom.
 4: 22, Gal. 5: 21. Pares
 in Christo sunt omnes, Rom.
 1: 7.

Parabola quid sit, et eius
 usus, Matth. 23: 3. Para-
 bolae in re significante saepe
 sensum habent proprium, in
 re significata figuratum,
 Luc. 14: 23. Parabolis uti

quibus familiare, Matth.
 13: 3.

Parabolani quinam diceban-
 tur, Rom. 12: 8, Phil. 2: 30.

Paracletus defensor causae,
 Ioh. 16: 8.

Paradisus qualis vox et quid
 sit, Luc. 16: 22, 23: 43.

Duplex, inferior et superior,
ibid. Paradisus allegorice
 sumtus, *ibid.* Pro statu
 post hanc vitam beato quo-
 modo dicatur, Matth. 5: 20.

Paradisi et coeli supremi
 distinctio et definitio, 2 Cor.
 12: 4. Paradisi imaginem
 gessit vitis aurea in templo,
 Luc. 21: 5.

Paranymporum apud Iudaeos
 officium, Matth. 9: 15.

Pararius quis dicatur, Gal.
 3: 19.

Parentes Deo proximi, 2 Tim.
 3: 2. Signum sunt quod filii
 sequantur, Hebr. 4: 11. Pro

liberis nominantur quasi una
 essent persona, Hebr. 6: 14.

Quomodo honorandi et a-
 mandi, Eph. 6: 1. Honorati

quomodo dicantur bonis vi-
 tam producere, Luc. 16: 9.

Parentum honor in Decalogo
 unicum praeceptum est iu-
 bens, caetera vetantia, Eph.

6: 2. Eorum reverentia mul-
 tos custodit a peccato, Hebr.

2: 17. Eorum delicta sup-
 pliciter agnoscere Hebraeis

praecipitur, Matth. 27: 25.

Eorum haereditatem liberis
 lex quaedam tacita addicit,

Rom. 8: 17, 2 Cor. 12: 14.

Eorum ius bono liberorum
 introductum est, 2 Cor.

12: 14. Eorum ius in
 liberos Christi facto com-

probatum, Luc. 7: 15. Eo-
 rum nomina posteris solita

imponi, et quare, Luc. 1: 59.
 Pa-

- Parentibus quatenus obtemperandum, Matth. 10: 28, 37, Luc. 2: 49. Eis ea conferenda beneficia, quae propter ipsos posteris contingunt, Luc. 1: 72.
- Parietes dealbati quinam videntur, Act. 23: 3.
- Paritas in Christo caetera personarum discrimina non tollit, 1 Tim. 6: 2, Phil. 1: 15.
- Parthorum sub imperio multi olim Iudaei vivebant, 1 Ioh. 1.
- Partus maternum ius sequitur, Gal. 4: 26. Partum abigere secundum quos et quando dicunt, Rom. 1: 32.
- Pascha quid significet, Luc. 22: 16. Synecdochice totum tempus azymorum, Matth. 27: 15. Per excellentiam Festum dicitur, ibid. Pascha Moysis figura Christi, Hebr. 11: 28. Non semper stantes Iudaei id comederunt, Matth. 26: 20. Sedentes ab exitu Aegypti comederunt, Ioh. 13: 4. Duplex, memoriale et victimale, Matth. 26: 18. Memoriale erat in quo edebatur agnus et aliquid azymorum cum herbis amaris, ibid. Memoriale mactabatur a quovis Iudaeorum, ubi vis dicis causa, et voluntarium magis erat quam Lege praeceptum, ibid. Victimale edebatur certo in loco Hierosolymis et tempore, et a Sacerdotibus mactabatur tantum, ibid. Sub tempus passionis Christi Pascha eo die celebratum quo oportuit, ibid. Ex Lege quando mactari debuerit, ibid. Eius praeparandi mos apud Iudaeos et celebratio, ibid.
- Paschatis dies quo agnus edebatur exemptus suppliciis ob laetitiam, Act. 12: 4. Die eius primo dissolvebantur vincula clausorum in carcere, nisi ob certa crimina quae Lex enumerat, Matth. 27: 15. Paschatis postridie spicarum manipulus ad altare deferabatur, cur et quomodo, Luc. 6: 1. Vide etiam Agnus Paschalis.
- Pascha Christi ultimum a Christo anticipatum, Matth. 26: 18. Memoriale fuit non victimale, ibid. Pascha celebrabant Christiani conversi ex gentibus in memoriam resurrectionis Dominicae, sed non more Iudaeorum, Ioh. 2: 13.
- Passio Christi fidem nobis ingenerat et corda purificat, Hebr. 9: 26. Passionis Sacramento instituto finivit Christus ultimam suam coenam domesticam, Ioh. 13: 12. Passione Christi Deus eximie glorificatus est, Ioh. 17: 4. Vide Christi passio.
- Passionum esse participem ob Christum maior honor est quam sanguinis, Rom. 16: 7. Passionum Christianorum effectus, 2 Thess. 1: 12.
- Passus nautarum mensura, Act. 27: 28. Quot ulnas contineat, Act. 1: 12.
- Paster apud Iudaeos vocabatur Synagogae gubernator, Eph. 4: 11. Ia Messiae verus titulus, Ioh. 10: 1, 15: 1. Populi sui Deus, Luc. 12: 32. Noster Christus, Hebr. 13: 20, 1 Petr. 2: 25. Pastor infidus quis, ibid. 5: 2. Pastoris boni officium, Matth. 9: 36, 24: 45. Libertatis et vitae dis-

dispendio constat, Ioh. 21: 18. Character eius egregius, 2 Cor. 7: 3. Pastores innocens hominum genus, Luc. 2: 10. Gregem et praeire et subsequi solent, Ioh. 10: 4. Voces proprias habent quibus assuescunt pecudes, ibid. Pastores Ecclesiarum officii sui admonentur, Luc. 12: 41. Quorundam crudelitas in aliter sentientes, Matth. 24: 49. Pastoribus Christianis ex Evangelio vivere, non deliciarum solet, Hebr. 13: 10. Patefactionis Divinae modi quatuor, Matth. 1: 20. Pater Iudaeis Deus dicitur, Ioh. 8: 27. Etiam is, ex quo quis natus non est, ibid. Item qui alicuius rei auctor, Eph. 1: 17, Iac. 1: 17. Qui alios exemplo aut institutione praeit, Rom. 4: 11, 1 Petr. 1: 18. Pater in Novo Federe Deus dicitur, Ioh. 4: 21. Non nisi se amantibus se vult patefacere, Ioh. 14: 23. Eius titulus, Matth. 23: 9. Eius descriptio ex Veterum formulis in Baptismo, Matth. 28: 19. Patris et gignendi titulus convenit suo cuique gradu, Deo Patri, Christo et Apostolis, 1 Cor. 4: 15. Patres per excellentiam appellantur, Abraham, Isaac et Iacob, Rom. 9: 1. Patres Idololatrae Deos suos vocabant, Ioh. 8: 41. Patres olim dicebantur Senatores Romani, Act. 7: 2. Patres dicuntur viri seniores ex more omnium gentium, 1 Tim. 5: 1, 1 Ioh. 2: 13. Patrisfamilias est suum cuique demensum dare, Ioh. 21: 13. Patrisfamilias ritibus inter discipulos Christus defungi solebat, Luc. 24: 30. Pathici quinam, Rom. 1: 26, 1 Cor. 6: 9. Patibuli aut crucis poena non erat apud Hebraeos, sed lapidatorum ob gravia crimina corpora patibulo suspendebantur ostentui populo, Gal. 3: 13. Patientia quotuplex sit, Apoc. 2: 3. Gaudet Patientia duris, Matth. 5: 4. Humilis, via ad veram gloriam, Luc. 22: 29. Patientia veterum Christianorum, Matth. 5: 39. Patientia et fides Sanctorum, Matth. 26: 52. Patientiae encomium, Matth. 6: 1. Patientiae est, etiam in gravioribus iram cohibere, Eph. 4: 2. Divinae magnum signum, quod dilata sit Mundi ruina, 2 Petr. 1: 1. Magnae Christi exemplum, Ioh. 5: 35. Perfectae exemplar ipse Christus, 1 Petr. 2: 23. Ingentis exemplum in Lazaro, Luc. 16: 21. Christianae causa est spes vitae aeternae, 1 Thess. 1: 3. Patientiae praeceptum Christi quomodo cum talionis Lege Mosaica non dicatur pugnare, Matth. 5: 39. Patria Christi, Matth. 13: 54. Patria ingrata, Luc. 4: 24. Patriam terrenam non amarunt Patriarchae, Hebr. 11: 15. Patriarchae dicuntur trihuum progenitores et familiarum, Hebr. 7: 4. Patriarchae et pii ex gentibus praemium quidem sperarunt post hanc vitam, sed non quantum Christiani, Rom. 2: 6. Patriarcharum et Phylarcharum distinctio, Act. 7: 8. Patriarchas ex Davidis stirpe

pe Iudaei semper sibi elegerunt, Matth. 1: 16.

Patrimonium Dei olim vocabatur populus Israëliticus, nunc Christianus, 1 Petr. 5: 3. Patrimonii locum apud Deum habet coelestis felicitas, Rom. 8: 17.

Paulus et Aratus orti ex eadem patria Cilicia, Act. 17: 28. Paulus ortu Iudaeus, natus Tarsi, Act. 21: 39. Oriundus ex tribu Beniamini, 2 Tim. 2: 3. Ante conversionem qualis fuerit, 1 Tim. 1: 13. Post conversionem vere Pharisaeus, Rom. 1: 1. Apostolus supernumerarius, Apoc. 12: 1. Cur dictus gentium Apostolus, Rom. 11: 13, Gal. 1. Est, sub Deo et Christo, Ecclesiae pater, 2 Cor. 10: 8. Aquilae cur comparetur, Apoc. 4: 7. Exemplum esurientis et sitientis propter iustitiam, Luc. 6: 21. Amans recti ordinis, 1 Cor. 14: 21. Ad Christum conversus Chronologis putatur anno Tiberii 36, 2 Thess. praef. Quando donum S. Spiritus acceperit, Rom. 8: 23. Habuit Graece descriptos quosdam Domini sermones, Luc. 21: 34. Erat quidem aliquo modo perfectus, sed non extra periculum constitutus, Phil. 3: 12. Erat eruditus in Lege et scriptis interpretum, sed non aequae in Philosophia Graecanica, 1 Cor. 2: 1. Non erat indisertus, sed erant multi in Graecia ipso disertiores, ibid. In rebus ad temporum locorumque rationem diiudicandis lumine fuit persusus maiori, quam caeteri Aposto-

toli, Act. 16: 3. Operandi morem ab initio praedicationis sibi indixerat, Act. 18: 3. Urbes eas quaerebat, ubi maximam speraret messem, Act. 16: 12, 19: 21. Quibus in regionibus extra Iudaeam Euangelium praedicaverit, Act. 22: 21. Apud Galatas fuit, aliquanto antequam Corinthum veniret, Gal. 1: 2. Secundum ad Galatas iter videtur instituisse post scriptam ad Galatas Epistolam, ibid. Ephesi an feris obiectus fuerit, 1 Cor. 15: 32. Pisidia vi eiectus, et Iconii et Lystri lapidatus, 2 Tim. 3: 11. Transeundo Bosporum ivit in Macedoniam, Act. 15: 10. Macedoniam transeundo non adiit Ephesum, sed Presbyteros ad se accersivit, 1 Cor. 16: 5. Beraea Athenas terrestri itinere properavit, Act. 17: 14. Quando Romanis traditus, Act. 18: 17. Beneficio publicae tutelae usus, Act. 23: 33. Cur Synedrium agnoscere Iudices non tenebatur, Act. 25: 9. Hierosolymis cur noctu deducitur ad Felicem Iudaeae Procuratorem, Act. 23: 23. Quinam eius Hierosolymis Romam comites itineris fuerint, Tit. 1. Quando in Creta fuerit, ibid. In Hispaniam ivisse quando putetur, Rom. 15: 24. Itinera multa in animo habuit, quae exsequutus non est, ibid. Propter imitationem virtutum Christi maxime spernebatur, 2 Cor. 10: 4. Quae tulerit pro nomine Christi, Act. 9: 16. In vinculis septies fuit, Rom. 16: 7.

Pau-

Paulus plurimas Ecclesias instituit, Pauli obtrectatores nullas, 2 Cor. 10: 13. Multis locis docet Christum mortuum esse pro omnibus, Rom. 1. Proprio sumptu Euangelium annuntiavit, 1 Cor. 15: 58. Quae docuit, unde acceperit, ibid. Libertatem vocatorum ex gentibus tuebatur, sed ipse dies Iudaeorum festos observabat, Act. 20: 6. Neminem excludebat, Dei exemplo, Act. 28: 30. Ipse suum exemplum adducit ubi ad magna hortatur, 1 Cor. 7: 7. Monita sua cur emollire soleat, Rom. 15: 14. Qualem sui imitationem requirat, 1 Cor. 4: 16. Ad consilia danda aptior fuit Petro, et cur, 2 Cor. 12: 4. Noluit spiritum mendacem sibi esse testem, Act. 16: 18. Quare tam diligenter commendaverit necessitatem Ecclesiae Palaestinae aliarum gentium Ecclesiis, Matth. 24: 7. Ut Propheta magis illustratus Petrum illustravit, Eph. 3: 3. Quando irare soleat, 2 Cor. 11: 31, Gal. 1: 20. Omnia sua ad Ecclesiae utilitatem refert, 2 Cor. 1: 4. Ad causae bonae praesidium etiam Legibus uti noverat, Act. 16: 37. Epistolam ad Romanos cur Graece scripserit, praef. in Marc., Rom. 1. In Epistolis solebat sua manu scribere sententias insigniores ac perpetuo retinendas, Gal. 6: 11. Non ignoravit artem rhetorum laudando movere, 2 Cor. 8: 7. Simplex et perspicuus est attendentibus, 2 Petr. 3: 16. Solet peculiariter ea

vitia tangere, quae quoque in loco maxime vigeant, 1 Thess. 4: 11. Post monita generalia attexere solet quae temporibus ac locis maxime necessaria erant, 1 Thess. 5: 13. Ex suo et veterum more post praecepta dogmatica subiungit ethica, Rom. 12: 1. Parte doctrinae absoluta adoritur hortationes, Eph. 4: 1. Cum libertate aliqua Veteris Testamenti loca citare consuevit, 2 Cor. 6: 16. Diversa Prophetarum loca compingere solet, Rom. 11: 27. Repetit dicta, ubi altius animo quidpiam vult infigere, Rom. 3: 26. Esiae dictum de salute temporali refert ad aeternam, 2 Cor. 6: 12. Mosis verba applicat Euangelio, Rom. 10: 6.

Paulus Dei nomen Patri, Domini Filio tribuit, cum de utrisque agit, Rom. 9: 5. Semper amat plus innuere, quam dicere, ibid. Conditionaliter saepe solet ponere primam personam, 1 Cor. 14: 6. Solet obiter quaedam non a re aliena intericere ac deinde coeptum sermonem repetere, 1 Cor. 7: 17. Ipse, et Lucas LXX interpretum verba multum sequuntur, Rom. 3: 4. Frequenter respicit id quod subintelligitur, Eph. 4: 2. Amat compositiones cum praepositionibus augmentibus, Rom. 5: 20. Multum utitur interrogationibus et interrogatis, Rom. 4: 17. Plurali primae personae uti solet ubi aliquid odiosum dicit, 1 Cor. 10: 8. Amat voces eadem variis sensibus ponere, Rom. 7: 23, 8: 16, Gal. 4: 9, Eph. 1: 3.

M

Pau.

Paulus et Barnabas cpr nihil sui causa credendi sunt fecisse, Act. 15: 26. Eorumdem dissensionis causa, et penes quem culpa, ibid. Uterque ut Abrahamus et Lothus discedebant salva amicitia, ibid. Ipsius Epistola ad Romanos continet omnia religionis Christianae munimenta, Rom. 1. Plus habet confragosi, quam caeterae, ibid. Vide quoque Epistolam ad Romanos.

Pauli mira semper est gravitas cum modestia coniuncta in praedicationibus de se, 2 Cor. 10: 8. Modestia, 1 Cor. 2, 3: 5, 15: 9, 2 Cor. 4: 5, 12: 2. Eius iuramentum cui usui, Matth. 5: 34. Eius prudentia, Act. 21: 39, 23: 6, 1 Cor. 1, 11: 17, 16: 3. Eius severitas tandem profuit Iohanni Marco, Act. 15: 39. Pauli et Ieremiae comparatio, 2 Cor. 10: 8. Eius et Ionae, Act. 27: 23. Eius et Mosis, Rom. 1: 1, 2 Cor. 12: 4. Eius et Sauli Regis, Act. 9: 5. Eius et Samuelis de se praedicationum collatio, Act. 20: 33. Pauli obtrectatores quid in ipsius vitium dicebant, Gal. 1. Et quibus se defendat, ibid. Eius provocatio non erat simpliciter facta, sed cum conditione, Act. 25: 12. Pauli argumentum maximi ponderis pro adstruenda fide Christiana, 1 Cor. 15: 19. Eius excusatio amphibolica, Act. 23: 5. Eius praefatiuncula qua calumniam amoliri solet, Rom. 9: 14. Eius praefatio ante egregiam sententiam, 2 Tim. 2: 11. Ad-

monitio ad Christianos ex gentibus collectos, Rom. 11: 13. Amanuenses Tertius et Timotheus, 1 Cor. 16: 21. Eius honor in regno Christi, Matth. 20: 23. Eius verba non erant inflata rore Achaico, 2 Cor. 10: 10. Sed sinistre saepe detorta, etiam Apostolorum aetate, Rom. 7: 19.

Paulo fuisse uxorem non improbabilius colligitur, 1 Cor. 7: 8. Et mortuam, cum epistolam 1 ad Corinthios scriberet, ibid. Abeanti solebant se itineris comites adiungere aliquosque quidam ex Ecclesiis, 1 Cor. 16: 6. Deus ei revelabat quae Colossis fierent, 1 Col. 2: 5. Gravia ei certamina fuerunt contra Ebionitas et Marcionitas, Rom. 11: 16. In secundis vinculis ei nemo adfuit, Phil. 1: 7. Eo absente multa mendosa fiebant in Ecclesiis, 1 Cor. 4: 18. Obiectum ei a Tertullo seditionis crimen, Luc. 23: 5. Multa fuere in eo coniecturalia, 1 Thess. 4: 15. Ostensa sunt ei perfectissima gaudia post resurrectionem, Luc. 23: 43. Recte sapientia, nempe coelestis, ei tribuitur, 2 Petr. 3: 15. Recte ei tribui potest pars Epistolae ad Hebraeos, non tota debetur, inscript. ad Hebr. Non ei satis erat culpa carere, nisi et suspensiones excluderet, 2 Cor. 8: 19.

Paulum ex opulenta familia fuisse colligitur, quod Maiores eius ius Romanae civitatis emerint, Act. 22: 28. Eum pauperem fuisse unde colligitur, 2 Tim. 4: 13.

In-

Invitabant eum, quae alium terruissent, 1 Cor. 16: 9. Cur Deus in tanta pericula venire eum voluerit, 2 Cor. 1: 9. Docuisse eum universum orbem iustitiam ait Clemens, Rom. 10: 18. Eum ex Lucae commentariis quaedam sumpsisse credibile est, 1 Cor. 11: 25.

Paulinae functionis sacrae signa manifesta, Rom. 15: 19. Ubi illa exercuit, ibid. Paulinas Epistolas non temporis ordine locatas esse, sed pro dignitate eorum ad quos scriptae sunt unde colligatur, Rom. 1. In eis cur quaedam sint obscuriora, Rom. 1, 9: 1. Illarum multas intercidisse, 1 Cor. 5: 9. Pauperum cura, Matth. 6: 20. Ea in primitiva Ecclesia Episcopos maxime spectavit, Apoc. 2: 4.

Paupertas Apostolorum qualis, 1 Cor. 4: 16. Paupertatis magnae Iosephi et Mariae indicium manifestum, Luc. 2: 23.

Pax Hebraeis omne bonorum genus dicitur, Matth. 26: 26, Rom. 2: 10, 8: 6, Phil. 1: 3, Iac. 3: 18. Pax mentis oritur ex memoria benefactorum, Apoc. 14: 13. Publica in quem usum Christianis optanda sit, 1 Tim. 2: 2. Tenenda cum omnibus commendatur, Rom. 16: 17, Hebr. 12: 14. Etiam servanda cum Paganis quoad fieri potest, 1 Cor. 7: 15. Pacis interrogatio quid Hebraeis, Matth. 5: 47. Pacis studium purgationis nostrae magna pars, Marc. 9: 50. Pacis temporibus exitus atque aditus paravit in urbes Iudaeae, Luc.

2: 7. Pacem habere quid Christiani vocabant, Act. 9: 31. Pacem relinquere aut dare pro valedicere, Ioh. 14: 27. Pacem interdum praestare libertate, Matth. 22: 16. Pacem Deus non probat cum detrimento fidei in Christum, Rom. 15: 13.

Peccare quo sensu accipiatur, Rom. 2: 12. Peccare pro Christianismum abiicere, Hebr. 10: 27; pro poenam subire, frequens metonymia Hebraeis, Rom. 5: 12; pro malum aliquod pati etiam sine culpa, ibid. Peccare graviter etiam potest, qui aliquando Dei filius fuit, 1 Ioh. 3: 9. Peccare in minimis idem est, ac si peccetur in maximis, Iac. 2: 10. Peccare qui cessat, iam ex Lege novi pacti, in pace cum Deo est, Hebr. 9: 15. Peccare non potest, qui nondum natus est, Ioh. 9: 3. Peccandi commeatum Christus non dat, Ioh. 8: 11. Peccandi consuetudo cur in membris ponatur, Rom. 7: 23. Peccandi occasiones omnes Diaboli sunt laquei, 1 Tim. 3: 7. Peccandi ab inolita consuetudine homo non avelitur nisi gravibus poenis, Rom. 7: 8.

Peccati vox varie sumitur, 1 Cor. 15: 57, 1 Ioh. 1: 8. Peccatum Hebraei vocant obligationem, quae ex Lege sine ulla hominis culpa contrahitur, Matth. 27: 51, Luc. 2: 22. Peccatum pro consuetudine peccandi, Rom. 7: 5. Pro peccatorum universitate, Ioh. 1: 29. Pro poena peccati, Marc. 3: 29, Rom. 5: 12, Hebr. 7: 27.

M 2

Pec-

Peccatum est quicquid fit, conscientia non adstipulante, Rom. 14: 23, 1 Ioh. 3: 4. Diaboli est opus, 1 Ioh. 3: 8. Ad mortem, et non ad mortem quodnam dicatur, ibid. 5: 16. Cur verum sit malum, Luc. 12: 18. Duplex est, vetitum malum committere, Rom. 2: 9. In Spiritum Sanctum quid sit, Matth. 12: 32. Eo est gravius quo voluntas Dei magis patet, 1 Cor. 15: 56. Peccati poena quae, Iac. 1: 15. Eius iteratio quam vitanda, Hebr. 10: 27. Eius notitia salutis initium, Ioh. 9: 41. Peccato corpus cur tribuat Paulus, Rom. 6: 6.

Peccata pro mortalitate et qualitatibus inseparabiliter cum ea coniunctis, Matth. 27: 51. Peccata sunt onera, Gal. 6: 2. Sunt mors animi, Rom. 4: 25. Aliena portare quis dicatur, Gal. 6: 2. Nostra humiles nos Deo substernere debent, Luc. 17: 7. Praeterita semper coram Deo agnoscenda, Matth. 6: 12. Illa qui defendit, eo qui peccat, gravius delinquit, Rom. 1: 32. Peccata elemosynis redimuntur, Luc. 11: 41. A Deo remittuntur in finem operum dilectionis faciendorum, Luc. 7: 47. Remittere aliter ea dicitur Deus, aliter Apostoli, Ioh. 20: 23. Ut nostra remitterentur, voluit Deus Filium suum victimam fieri, Eph. 1: 7. An iterum imputentur semel remissa, Matth. 18: 35. Christianis remissa sunt ut posthac Christo vivant, 1 Ioh. 2: 12. Paria esse Christus negat, Ioh. 19: 11. Quae-

nam clamare ad Deum dicantur, Iac. 5: 4. Nostra cum Christo in crucem sunt acta, 1 Petr. 2: 24. Quomodo retineantur incredulis, Ioh. 20: 23. Peccata omnia, quibus poena mortis adiecta, non erat, expiabantur in die propitiationum, Hebr. 9: 7. Peccatorum genera multiplicia, Luc. 23: 34, 1 Cor. 6: 9, 1 Tim. 1: 13. Illorum Deus non meminit amplius in homine emendato, Apoc. 3: 18. Illorum quos poenitet, quid faciendum, Luc. 19: 8. Peccatorum confessio qualis sub Legis Mosaicae observantia et sub Baptistae praeconio, Matth. 3: 6. Peccatorum condonatio actus est solius Dei incommunicabilis, Marc. 2: 7. Condonandorum potestatem sibi tribuit Christus, Luc. 7: 48. Peccatorum remissio quid sit, et cur ea de causa Deus voluerit Christum victimam intercedere, Eph. 1: 7. Conditionem adiunctam habet indulgentiae in alios, Matth. 6: 12. Haec quid sit in Epistola ad Romanos multi non recte intelligunt, Rom. 1. Peccatis ita irasci oportet, ut simul peccantium nos miseret, Marc. 3: 5, Rom. 2: 1.

Peccatoris vox quomodo sumatur, Rom. 5: 19. Peccatores Iudaeis dicebantur homines impurae vitae, Matth. 9: 10. Peccatores quinam Iudaeis pro extraneis habebantur, Luc. 19: 9. Peccatores non diu sinere ex sententia sua agere, maximae misericordiae Divinae signum est, Rom. 9: 18.

Pec-

Peccatrices quoniam foeminae a Iudaeis nominarentur, Luc. 7: 37.

Pecuniam collocare, Luc. 19: 13. Pecuniae olim erant aes grave, quod pendi et sic solvi solebat, Act. 7: 60. Pecunias quaerere magna est molestia, deinde maior servare, 1 Tim. 6: 10.

Pedare et Peditare, Act. 20: 13.

Pedis occulta significatio, Ioh. 13: 10. Pedem ponere, dominium significat, Apoc. 10: 2. Pedes quotidianas actiones significant, Eph. 6: 15. Pedes alicuius lavare, vile ministerium, Ioh. 12: 1. Pedum lotio in Ecclesiis quibusdam diu retenta, Ioh. 13: 15. Illa quid significet, Ioh. 15: 3. Pedibus calcare victos mos Regum Orientis, Hebr. 1: 13. Ad Pedes sedere erat discentium, Iac. 2: 3.

Peierare per Caesarem puniebatur gravissime apud Romanos, per Deum ferebatur impune, Rom. 1: 25.

Pelagii errores, Matth. 22: 23.

Pella civitas, asylum Christianorum in Iudaea ante excidium, Apoc. 6: 3. Pellam fugere nolentes cum Christianis, Hierosolymis perierunt, Luc. 17: 33.

Pentateuchus Hebraeis Legis nomine appellatur, inscript. N. T. Pentateuchi caput ultimum a Synedrio additum, Ioh. 20: 30.

Pentecoste est finis 50 dierum a Paschate, 1 Cor. 16: 8. Hellenistis saepe totum tempus 50 dierum a Paschate vocabatur, Act. 2: 1. Eius diebus genua flecti vetat Canon Nicaenus, ibid. Eius

dies ultimus erat dies latae Legis, et quomodo apud Hebraeos vocatus, ibid. Eodem die Apostoli Legem novam praedicare coeperunt, ibid. An eo die miraculum Linguarum in auribus audientium factum fuerit, ibid. Pentecostes Sabbatum dicitur Primorum secundum, Luc. 6: 1.

Pera idem quod mantica, Matth. 10: 10.

Perdite vivere quid Latinis significet, Luc. 15: 13. Perditus quis a Latinis vocetur, Eph. 5: 18.

Peregrinari dicitur, qui quid in urbe agatur, ignorat, Luc. 24: 17.

Peregrinorum defensores quomodo Athenis appellati, Rom. 16: 2. Peregrinos hic esse omnes homines, 1 Petr. 1: 17.

Peregrinus Philosophus quid *ὑπεροφητίας* causa fecerit, 1 Cor. 13: 3.

Perfectio ex operatione nascitur, 1 Ioh. 4: 18. Perfectio hominis summa quae, Hebr. 2: 10.

Perficiendi verbum in duplici significatione, Hebr. 12: 23. Perficitur res quaeque cum effectum sibi destinatum parit, Iac. 2: 22.

Pergama dicta Asiaticis omnia sublimia, Apoc. 1: 11.

Pergamenae pelles unde dictae, 2 Tim. 4: 13.

Pergamus, Regia Attalidarum, Apoc. 2: 12. Sedes Satanae cur vocetur, ibid.

Pergis Pamphylicae celebris Dianae templo, Act. 13: 13.

Periander, unus ex Graeciae septem Sapientibus, qualis, 1 Cor. praef.

- Periocha** quid sit, Act. 8: 32.
Peripatetici moderandos affectus censebant, Luc. 19: 41.
Eorum de divitiis sententia, Luc. 12: 18.
Perire dicuntur in iure, quae deteriora fiunt, 2 Cor. 4: 16.
Periurii descriptio popularis et subtilior, Matth. 5: 33.
Permissio etiam obligat, Marc. 10: 5. **Permissio ex Lege** formam negotio praescribente infertur, Matth. 19: 7.
Permissum legibus civilibus non semper fas piique est, ibid.
Persarum opinio de Diis, Rom. 1: 23. **Eorum** mos in oculis, Rom. 16: 16. **Persis** et **Chaldaeis** cur paruerint **Prophetae**, Rom. 13: 1.
Persecutio Domitiana, Apoc. 13: 5. **Domitiani** et **Traiani**, Apoc. 12: 13. **Neroniana**, ibid. **Persecutiones** graviores omnes olim Ecclesiis praedictae, Apoc. 2: 10.
Perseverantibus, non inchoantibus salus aeterna promittitur, Matth. 24: 13.
Perseverantia a spe gignitur, Col. 1: 23. **Spe amissa** cecidit, ibid. **Perseverantia duplex**, Matth. 10: 22. **Perseverantiae de praemio** quam quis certus sit, de ipsa perseverantia certus non est, Phil. 3: 13.
Persis quatenus fuerit, Rom. 16: 12.
Personae tribuitur saepe quod rei est, Act. 28: 13. **Personam** quamvis bene agere licet, Eph. 6: 6. **Personam** respicere quis dicatur, Rom. 2: 11. **Personarum** acceptiones in causa fidei et iudicii, Iac. 2: 1.
Personati mores quid sint, Rom. 1: 30. **Personati** mores **Pharisaeorum**, Luc. 12: 1.
Pertica sive decempeda agrimensorum ex arundine solebat esse, Apoc. 11: 1.
Pessinus civitas ubi sita, Gal. 5: 12.
Pestilentia vocatur mors, Matth. 24: 7, Apoc. 2: 23. **Haec et fames** naturali nexu inter se copulantur, Matth. 24: 7. **Pestilentiae** multae infestantes vetus Romanum imperium, Apoc. 16: 2.
Pethora, 2 Petr. 2: 15.
Peti a Deo quatenus possunt absolute, et quatenus conditionaliter, 1 Ioh. 5: 14.
Petrarum scissura irae Divinae significationem habebat, Matth. 27: 51. **Consequens** est terrae motus, ibid.
Petrus quale nomen, Ioh. 1: 42, Act. 2: 14. **Petrus** Iudaeorum Apostolus, Ioh. 21: 16. **Maxime** circa Iudaeos laborabat, Gal. 2: 9, 3 Ioh. 4. **Praeses Apostolici coetus** designatus a Christo, Act. 1: 13. **Comparatur leoni**, Apoc. 4: 7. **Fervidior** caeteris Apostolis, Ioh. 6: 68. **Incessit armatus**, Luc. 22: 38. **Magnus Christi amicus**, Iohannes Iesu, Ioh. tit. **Christo** non maledixit, sed iureiurando confirmavit se eum non esse, Matth. 26: 74. **Ex quibus** notis agnitus Christi sectator, ibid. **Metuit** ne violatae potestatis reus ageretur, Ioh. 18: 26. **Christum** vinctum et crucifixum vidit, 1 Petr. 5: 1. **Una cum Iohanne** exivit ad spectandum Christi sepulchrum, Luc. 24: 12. **Ostendit** se solutum praecipis Sapientum de vitanda familiaritate cum incircum-

cisis, Act. 10: 48. Cibis Lege vetitis non putatur usus fuisse, ibid. Uxorem suam habuit itinerum comitem, quae et coram ipso ad mortem ducta est, 1 Cor. 9: 5. Cur de exitu et morte Iohannis curiosus fuerit, Ioh. 21: 20. Umbrae contactu morbos sanavit, Act. 5: 15. Resuscitaturus Dordadem e mortuis cur omnes eiecerit foras, Act. 9: 40. Ab Herode in custodia anxie custoditus, Act. 12: 6. Car Romam venerit et quando, Rom. 1.

Petri lapsus secundi causa quae, Ioh. 18: 24. Consternatio causa incredibilis mendacii eius cum diris confirmati, Matth. 26: 74. Animus eius incertus in aula Pontificis, Ioh. 18: 18. Eius culpa in vulnerando Pontificis servo, impatientia erat, non libido effundendi sanguinis, Matth. 26: 52. Fides eius an defecerit in negatione, Luc. 22: 32. Adiutores et velut adstipulatores eius, Iacobus et Iohannes, Gal. 2: 9. Ingenii eius prompti et sinceri indicium, Act. 10: 34. Pietas unde pateat, Luc. 5: 8. Eius preces efficaciores artibus magicis Simonis Magi, Apoc. 12: 8. Dictorum eius antiqua collectio, praef. ad Marc. Epistola ad Ponticos, 1 Petr. 1: 1. Ei apparuit Dominus inter primos post resurrectionem, Luc. 24: 34. Eum pro Apostolis alloquitur Christus, et ipse pro Apostolis loqui solebat, Luc. 22: 32. Christus eum facit exem-

plum disciplinae Ecclesiasticae, Ioh. 21: 15. Romae eum fuisse non est dubitandum, 1 Petr. 5: 13. Nec dubitandum cruce ibi eum obiisse, Ioh. 21: 18.

Petronius Syriae Praeses, vir pius et unum Deum colens, Luc. 6: 5. Eum L. Vitellius successorem accepit, 2 Thess. 2: 6.

Phacees quam vastitatem fecerit circa Hierosolyma, Rom. 9: 29.

Pharao semet indurasse, et Deus Pharaonem quomodo dicitur, Rom. 9: 17, 18, Populi Iudaei, a Christi temporibus et deinde imagine, ibid. Pharaonis edictum, Hebr. 11: 28. Quem in finem promulgatum, Act. 7: 19. Pharaonis Deus quis et quare dictus, Phil. 2: 6. Pharaonem contumacem cur Deus non illico prostraverit sed vivum servaverit, Rom. 9: 17.

Pharisaei vocis explicatio, Rom. 1: 1. Pharisaei unde dicti, Matth. 6: 16, Ioh. 9: 34. Quomodo ab aliis distincti, Matth. 15: 1. Maiorum instituta rigide servanda docent, Sadducaeis in laude positum de istis dubitare, ibid. Habebant quidem zelam Phineae sed non cum veri scientia coniunctum, Act. 22: 3. In atrio Israëuitarum stabant, Luc. 18: 11. Circa poenas exigendas leniores Sadducaeis, Act. 14: 1, 5: 34. In explicatione Prophetarum Legis peritis multum credebant, Marc. 12: 35. Illorum decreta exactissime observabant, Luc. 11: 45. Faciebant

- maiolem partem Synedrii, Luc. 6: 22, Ioh. 1: 24, 9: 13. Assidue captabant sermones Domini, ibid. 40, Luc. 11: 53. Ipsi et Pontificum primores cur prae caeteris Christi inimici, Ioh. 7: 32, 45. Pollicebantur eminentiorem sanctionem, Luc. 7: 29. Quam in re hanc ponebant, Luc. 18: 12, 16: 15: Censebant ritum nullum a Deo et Maioribus institutum a se omitendum, Ioh. 1: 24. Vitam aeternam ex traditione credebant, Luc. 10: 25. Lavabant et pocula, Matth. 23: 25. Homines erant invidi et superbi, Ioh. 8: 12.
- Pharisaeorum ingens in Iudaea et Galilaea fuit multitudo, Luc. 13: 31. Calumniandi studium, Luc. 16: 14. Superbia, Luc. 18: 11. Eorum hypothesis a Magis accepta, Daemones vi aliorum Daemonum coactos aliqua facere, Matth. 12: 25. Eorum discipuli Daemones eiiciebant, invocantes Deum Abrahami, Isaaci et Iacobi, ibid. 27. Eorum discipuli noscebantur ex habitu et caeremoniis, Ioh. 13: 36. Eorum sententia de resurrectione, Matth. 14: 2, 22: 28. Sententia de providentia Divina circa actiones humanas, ibid. Eique sententiae Stoicorum secta affinis, ibid. Eorum opinio de quibusdam adeo immundis natura sua, ut per se, non ex instituto animum polluerent, Matth. 15: 2. Eorum spes qualis, 1 Thess. 4: 13.
- Pharisaica innocentia, Matth. 5: 20. Arrogantia simulationi iuncta, Luc. 12: 1.
- Secta apud Iudaeos omnium exquisitissima, Act. 22: 3.
- Philemon quale nomen, et quinam eo nomine dicti, Philem. 1.
- Philetus quale nomen, 2 Tim. 2: 17. Philetus dicebat resurrectionem iam esse factam, Matth. 24: 11.
- Philippenses cuius iuris fuerint, Act. 16: 12. Plerique fideliter custodierant quae a Paulo acceperant, Phil. 1: 1. Sumptus in pauperes suppeditaverunt Paulo, 2 Cor. 11: 9. Miserunt Paulo pecunias in vinculis detento, Phil. 2: 25.
- Philippi urbs Macedoniae praecipua, Phil. 4. Philippis nulla erat Synagoga temporibus Pauli, Act. 16: 16.
- Philippus Apostolus unde vocatus, Act. 6: 5. Philippus, qui Simonem Magum baptizavit, Diaconus fuit, non Apostolus, Act. 8: 5. Primo Diaconus postea et Presbyter factus *πρωτοδευτης*, Act. 21: 8.
- Philippos duos fuisse inter Herodis magni filios, Matth. 14: 3.
- Philo emendatus, Matth. 13: 23, 19: 28, Luc. 1: 27.
- Plato Iudaeus dictus, Matth. 15: 11. An Hebraice intellexerit, Act. 6: 1.
- Philosophia humana omnis Euangelio repugnans, deceptio est, 1 Cor. 3: 18.
- Philosophiae nomine saepe Graeci Patres Christianam doctrinam appellant, Eph. 2: 15. Philosophiae studia, ab antiquo Corinthi maxime florere, 1 Cor. praef. Philosophiam Graecam filiis non esse docendam Iudaeis Hasmonaeorum temporibus male-

ledictione interdicebatur, et quare, Col. 2: 8. Philosophi Haereticorum Patriarchae, 1 Tim. 4: 1. Admodum pauci Deum noverant, ac ne ii quidem recte exprimebant quod animo credebant, Gal. 4: 8. Erant vitiligatores, Rom. 1: 29. Quidam ponebant vitia inter res medias, Eph. 5: 6. Quinam maxime alieni a Christianismo, Act. 17: 18. Philosophorum sectis omnibus commune fuit habere sermones alios externos, alios internos, Matth. 28: 20. Eorum doctrina qualis, 1 Tim. 1: 11, 2 Tim. 1: 10. Eorum rationes, quae Evangelio opponebantur, turri et pinnis murorum comparantur, 2 Cor. 10: 5. Eorum de plurimis vitiis opiniones, Rom. 1: 32. Philosophorum et Christianorum differentia, 1 Cor. 1: 10. Philosophis, invidia, lites et maledicta erant frequentia, 1 Tim. 6: 4. Phoebe nomen mulieris, Rom. 16: 1. Nomen Diaconissae Ecclesiae quae erat Cenchreis, Rom. praef. Phoenixes unde dicti, Matth. 15: 22. Sunt duplices, ibid. Eorum coloni dicuntur Poeni sive Carthaginenses, Matth. 1: 23, 10: 25. Iidem qui Tyrii, Matth. 11: 21. Eorum lingua qualis, Matth. 1: 23. Mos honorandi Reges, Matth. 11: 21. Vitia, ibid. Dii eorum, Matth. 10: 25. Phrygia pars Asiae Minoris, Act. 16: 6. An a Paulo ipso peragrata, Col. 1: 7. Phrygia haeresis, Col. 2: 4. Phylacteria quid, Matth. 23: 5. Eorum usus consuetudinis magis quam praecepti, ibid.

Phylarchae Hebraeorum sub Rege iuxta solium eius sedebant in sellis curulibus, Matth. 19: 28. Physicae quaestiones multis disputationibus ventilari solebant, 1 Cor. 1: 20, 1 Tim. 6: 9. Pietas ante Legem quae fuerit, Matth. 5: 17. Pietas sine discrimine apud Deum valet, Rom. 3: 2. Quam Deus amat non est res difficilis, Rom. 10: 9. Vera noscitur ex fide in Iesum Christum, Rom. 3: 22. Pietatis avocamenta cessabunt in Paradiso coelesti, Luc. 23: 43. Pietatis fundamentum credere esse Deum et instum esse, Hebr. 11: 6. Pietatis nomen gratius quam potestatis, Matth. 8: 6. Pietatis in via quotidie magis magisque est proficiendum, Col. 3: 10. Pietatis summam intelligens et approbans non longe est a Regno Dei, Marc. 12: 34. Eius praecepta contemptoribus profanis ne utique inculcanda, Matth. 7: 6. Pietati vita aeterna promittitur, 1 Tim. 4: 8. Pietatem irridentes homines qui, 2 Petr. 3: 9. Pietate salva quae retineri non possunt infra Christum sunt ducenda, Luc. 14: 33. Pii vocantur Filii Dei, omnibus tamen subiecti incommodis huius vitae, Hebr. 2: 14. Merito dicuntur oblatio accepta Deo, Marc. 9: 49. Cum malorum orent levamenta cur non semper exaudiantur, 2 Cor. 12: 9. Dicuntur id fecisse, quod a Deo obtinuerunt ut fieret, Hebr. 11: 33. Ius certum habent ad vitam aeternam, sed possunt

sunt illud perdere, Phil. 4: 3. Semper eripientur a Deo communi exitio, Act. 2: 21. In periculis a Deo servantur, Apoc. 18: 4. Incommodis huius aevi mature eximuntur, Luc. 16: 22. Regnabunt, sed sub Christo et per eum, Rom. 8: 17. Non sectantur zelotas humana commoda sectantes, Ioh. 10: 8. Eorum qui vere sunt pii pia facta non latent, 1 Tim. 5: 25. Leguntur timuisse pii quoties videbant visiones augustiores, Matth. 28: 5. Piorum nulla sunt opera in quae fides non influat, Rom. 4: 22. Piorum opera usui esse debent plurimis in mundo, Ioh. 17: 15. Eorum consuetudine quotidiani caeteri homines digni non sunt, Hebr. 11: 38. Pius Deus, cum opus est, libenter concedit potestatem signorum, Ioh. 9: 31. Adversa iis etiam adminiculo sunt ad incrementa virtutum et praemii, Rom. 8: 28. Cur parcus huius vitae bona obtingant, Matth. 6: 33. Pios impii solent exsecrari et maledictis impetere, Rom. 3: 14. Eos ad perpassiones Deus quando vocare dicatur, Rom. 8: 30. Peregrinari pios in his terris, Hebr. 11: 13. Extra professionem Iudaismi olim fuisse, Matth. 15: 22. Mortem non sensuros quos occupabit iudicii dies, Ioh. 21: 23. Post mortem vivere, quia et loquuntur, Hebr. 11: 4. In Pius Deus habitat per Spiritum Sanctum, 2 Cor. 6: 16.

Pii ex gentibus qui dicantur, Act. 10: 2, 17: 4, Rom. 2: 10. Deum adorabant in subdiali

gentium, ex instituto Salomonis, Ioh. 12: 20.

Pilatus fuit Procurator Iudaeae, Matth. 27: 2. Homo ingenio inflexibilis et arrogantiae implacabilis, ibid., Ioh. 19: 24. Crudelis, Luc. 13: 1. Corbanam spoliatur, ibid. Clypeos Romanorum Hierosolymis intulit, ibid. Aequi fuit observantior et minus superstitiosus quam Iudaei, Ioh. 18: 29. Num iudicis more damnaverit Christum, an dumtaxat Iudaeis permiserit, Matth. 27: 26. In titulo crucis Christi magis Iudaeis, quam Iesu illud voluit, ibid. Cur Christum supplicio affecerit, Act. 24: 27. Ipse se iniquitatis damnat, Ioh. 19: 4. Pilati annulo creditur monumentum Christi signatum fuisse, Matth. 27: 66. Eius reverentia Herodi habita in causa Domini, Luc. 23: 7. Eius tribunal erat extra praetorium, Matth. 27: 25. Eius uxor videtur fuisse *θεοσεβής*, ibid. 19. Pilatum a crimine condemnatae innocentiae liberare non potuit seditiosus populi clamor, ibid. 24.

Pili mentio quid figurate denotet, Matth. 5: 36, 10: 30.

Platonis opinio circa bonorum definitionem, 1 Tim. 6: 4. Platonem credidisse aliam post hanc vitam, Matth. 5: 20. Animorum immortalitatem, ibid. Eius Respublica duplex, ibid.

Platonici quid de Deo senserint, Rom. 1: 19, 25. In Divina mente tres faciunt hypostases, Ioh. 1: 2. Platoniorum celebris pedum nuditas, Marc. 6: 9. Eorum spes

spes qualis, 1 Thess. 4: 13. Eorum opinio circa resurrectionem animarum, Eph. 2: 13.

Plebs rudis scabellum pedum Pharisaeorum, Matth. 23: 6. Pluralis numerus usurpatur, ubi unum e multis sed indefinite indicatur, Matth. 27: 44.

Plus est in verbis Scribarum quam in verbis Legis, dictum Rabbinorum, Matth. 15: 2. Plus qui accipit plus est cruciandus, si beneficio non responderit, Rom. 2: 9.

Poculi duplex significatio, refertur ad vitia et calamitates, Apoc. 18: 6. Poculum dicitur portio boni aut mali cuique a Deo attributa, Apoc. 14: 9. Poculum irae, pro rebus tristibus, ibid. Poculum boni genii, Matth. 26: 26. Poculum in coena, pro extrema potatione, ibid. 27. Poculum proximi remotioribus in Coena Paschali de manu in manum tradebant, Luc. 22: 17.

Poenae malum dicitur, quia dura est toleratu, 2 Cor. 13: 7. Poena in Euangelio aut est Dei, aut Legis publicae, Rom. 12: 19. Non tam ad delictum pertinet, quam ad exemplum, Matth. 27: 38. Per iustitiam mensuram criminis excedere non potest, praemium autem potest meriti, Rom. 2: 6. Ab ultione differt, Matth. 5: 40. Poenae nomine sibi aliquid indicere ob peccata commissa non inutile ducitur, Luc. 15: 8. Poenae subiiciuntur omnes sine exceptione, officium suum non facientes, Luc. 12: 47. Poenae aeternae

imaginem gerit Iudaici populi calamitas, Luc. 13: 3. Poenae inest ut iniuria affectos maxime consoletur, 2 Cor. 7: 11. Poenam evadit, qui praeceptis Dei paret, Luc. 17: 10. Poenae mortis variae apud Iudaeos, Ioh. 8: 5. Ignis an et qualis fuerit ipsis in usu, Matth. 5: 22. Læge praescriptae usque ad vesperam non extendebantur, Eph. 4: 26. Poenae capitales non sunt definitae ex iure naturali, Matth. 5: 40. Humanae ultra corpus se non protendunt, Matth. 10: 28. Civitatum seriores sunt quam hominum singulorum, Apoc. 13: 10. Impiorum aeternae exempla Sodoma, 2 Petr. 2: 6. Quae non videntur metuendae, Hebr. 11: 7. Poenarum tres sunt fines, 1 Tim. 5: 20. Earum gradus fuisse in Synedrio, Matth. 5: 22. Hos gradus futuros in altero seculo, ibid. 42, 16: 27. Irrogandarum aetas, Luc. 2: 42. Poenas solvere, imputare, non imputare qui dicantur, et qua ratione, Act. 7: 60. Maiores delictis Deus non irrogat, Matth. 23: 35. Poenas dat quisquis expectat, 1 Ioh. 3: 20.

Poeni duplices, Matth. 15: 22. Dicuntur traduces Phoenicum, Matth. 1: 23. Oriundi Sarra, Matth. 6: 24. Alon, hoc est, altissimum vocabant Deum, Marc. 5: 7. Eorum lingua dicitur esse Syriaca, Matth. 1: 23.

Poenitendi modus duplex, Matth. 27: 3. Poenitentium grande privilegium, Luc. 19: 9. Poenitentibus datur pro-

- prodesse aliis voce et exemplo, Luc. 15: 22. Data venia piis nihil aufert, ibid. 31.
- Poenitentia** est Dea servatrix, ibid. 7. Ante Mundum fuit secundum Hebraeos, Eph. 1: 4. In Deo nihil aliud est quam mutatio sententiae prioris, Hebr. 7: 21. Poenitentia duas habet partes, desistere a malo, et inchoare opera melioris frugis, Luc. 11: 41. Aufert vitia, 1 Petr. 2: 24. Fit animo, et conversio factis, Act. 3: 19. Baptismum praecedit, Hebr. 6: 1. Matura nisi succurrat, ex malis in peiora prolabimur, Matth. 26: 74. Festinata restituit partes animi mortuas, Luc. 22: 32. Prima et secunda, Hebr. 6: 4. Poenitentiae nomine tota obedientia comprehenditur, Luc. 24: 47. Eius bonum Angelis desertoribus datum non fuit, Matth. 25: 41. Eius causa prorogatur vita impiis, Luc. 16: 22. Eius locum invenire quis Hebraeis dicatur, Hebr. 12: 17. Agenda praefinitum tempus nobis quidem ignotum, sed notum Divinae providentiae, Luc. 4: 19. Tempus et causas ei dare, Dei est, Rom. 11: 27. Eius magnum signum acquiescere in poena, Luc. 23: 41. Eius portam interdum claudietiam apud Deum Hebraei sentiebant, Hebr. 6: 4. Eius ratio qualis in Veteri et Novo pacto, Marc. 1. Poenitentiam animo concipere non est satis, factis quoque ostendenda est, Act. 19: 19. Illam Deus non concedit omnibus, 1 Cor. 6: 10, 2 Tim. 2: 25. Poenitentiam dare pro effectum eius dare, Act. 11: 18. Poenitentiam cur Christus voluerit ante praedicationem regni coelestis praedicari, Matth. 7: 6. Poenitentiam fide animatam sequitur remissio peccatorum, Act. 5: 31. Illam sumere ab Ecclesia debebat sanatus, per preces et unctionem, Iac. 5: 15. Poenitentia lucuosa opus est Christianis in gravia lapsis, Iac. 4: 9. Opus iustis non esse quo sensu dicatur, Marc. 2: 17.
- Politia** seu regimen penes quos fuerit in libera Hebraeorum republica, Matth. 5: 22.
- Politicae** adhaerent iurisprudentia et historiarum cognitio, 1 Cor. 2: 6.
- Politici** descriptio, Ioh. 11: 50.
- Politici** omnia nova suspecta habent, Act. 17: 6. In deliberationibus multum utuntur exemplis, Act. 5: 36. Eorum de principibus dicta et apothegmata, Rom. 9: 15.
- Pollinctura** vetus etiam apud Italos mos fuit Tyrrhenorum a Tyriis acceptus, Matth. 26: 12. Sumptuosior ea, quae apposis aromatibus fiebat, Ioh. 19: 38. Pollinctura in testimonium creditae resurrectionis a Christianis Veteribus observata, Matth. 26: 12.
- Polycarpus** Martyr, Matth. 27: 37.
- Pompeii** exercitus Iudaei milites secuti sunt, Luc. 3: 14.
- Pontifex** maximus Hebraeorum munus suum auspicabatur post galli cantum, ut et Christus fecit, Matth. 26: 34. Ab inferna parte vestes suas lacerabat, quum alii a superna solerent, ibid. 65.

Tem-

- Temporibus Christi et Apostolorum** fuit etiam Princeps Senatus, ibid. 57. In anniversario die expiationis vitulum pro se ac domo sua offerebat, Hebr. 5: 3. Preces et gratiarum actiones pro hominibus et elementis agebat, 1 Tim. 2: 1. Pontificis maximi dignitas quo tempore maxime fuerit ambulatoria, Matth. 26: 3. Eius deligendi ius penes quos fuerit, ibid. Illius non erat convocare Synedrium nisi cum alius populi Princeps non existeret, ibid. 57. Eius erat orare pro toto populo, Luc. 23: 34. Pontifici maximo Iudaeorum an extra genus Aaronicum uxorem ducere fuerit licitum, Luc. 1: 5.
- Pontifices** subinde mutabantur apud Iudaeos, quem morem ambitio invexerat contra Legem, Ioh. 11: 49, 18: 13. Pontifices et Pharisei ob privata studia Iesu maxime adversabantur, Ioh. 18: 3.
- Pontificis Veteris et Christi differentia**, Hebr. 2: 17. Eius oblatio pro populo cum Christi oblatione comparatio, ibid. 11.
- Poparum Romae** ea erat functio quae Levitarum Hierosolymis, Rom. 12: 11.
- Popularitas in Christo** laudatur, Marc. 4: 21.
- Populus idem** est per multa secula, Matth. 23: 35, Totus uti una persona est civilis, sic et Ecclesiae, Eph. 1: 15. Populus Dei populus Iudaicus olim, Act. 13: 48. Nunc Ecclesia Christiana, Rom. 9: 1. Populus terrae, Matth. 23: 6, Luc. 7: 29, Ioh. 7: 49, Rom. 12: 16. Populi ad seditionem proni clamores inconditi notantur, Matth. 27: 23. Populo tribui solet, quod aliquibus de populo competit, Ioh. 8: 37. Populum Christianum et Israëliticum quomodo Deus sibi fecerit, Eph. 2: 10.
- Porci** dicuntur homines impurae vitae, Matth. 7: 6.
- Porcia Lex** virgas a corpore civium Romanorum removebat, Act. 22: 24.
- Porphyrus** Philosophus alio nomine Malchus, Ioh. 18: 10. Christum calumniatus est de mendacio, Ioh. 7: 8.
- Portis urbium Veterum** addebatur lacus propter pecudes, Ioh. 5: 2.
- Porticus subdialis** Israëlitarum sui usui inserviebat, Luc. 2: 46.
- Posides** ex Posidonio diminuendo factus, Luc. tit.
- Posse** dicimur quod per Deum possumus, Rom. 4: 20. Posse ius agendi significat, 1 Cor. 3: 11. Non posse dicimur quod perdifficile est, Act. 15: 10. Non posse dicuntur quibus affectus vehemens obstat, Ioh. 8: 43, Apoc. 2: 2.
- Possessio naturalis** utilitatem secum fert, Luc. 6: 35. Possessionum instabilitas ad liberalitatem invitare nos debet, Matth. 6: 19.
- Posteriores** potuerunt seria detestatione paternorum scelerum piaculo solvi, Matth. 27: 25. Posteriores obstringi magnis sceleribus omnium prope gentium opinio fuit, ibid. In Posteris Maiorum memoriam habere solebant Romani, Luc. 3: 1.
- Potentia Dei** se non extendit ad res Divinae naturae contra-

- trarias, Luc. 1: 37. Potentiae Dei summae effectus, Eph. 1: 19. Potentiae Divinae descriptio, Matth. 25: 31. Eius et humanae potentiae differentia, Rom. 1: 20. Potentiam Divinam agnoscere principium religionis, Matth. 8: 2, 9: 28.
- Potestas Christo in terris agenti data, distinguenda ab ea quam post resurrectionem accepit, Matth. 9: 6. Potestas parentum in liberorum nuptiis non iuris mere naturalis est sed et civilis, Matth. 22: 30. Potestas summa quatenus in quoque imperio, 1 Petr. 2: 14. Potestati minori contra maiorem aliud iubentem non obtemperandum, ibid. Potestatem malorum non criminantur Angeli, ibid. Potestate suprema constituta simul constituta est potestas eorum qui sub ista populum regunt, Rom. 13: 1. Potestates terrenae fugiendae pastoribus Ecclesiae, Ioh. 6: 15. Potestates Latinis quid, 2 Petr. 2: 10.
- Praeceptum mutuae dilectionis cur praeceptum Domini vocetur, Ioh. 13: 34. Praecepti Legalis de proximo diligendo duplex sensus, Matth. 19: 19. Praecepta adstringenda sunt aut rectae rationi, aut Divinorum oraculorum finibus, Luc. 6: 35. Particularia ex universalibus fluunt, Matth. 22: 40. Memoriter discere parum refert, nisi re impleantur, Rom. 2: 13. Ad rectum ordinem et decorem pertinentia non omnia perscripta, sed permissa Apostolorum prudentiae et auctoritati, 1 Cor. 11: 2. Specialia alicuius Doctoris convenientia cum praeceptis Christi quo loco habenda, 1 Cor. 3: 14. Praecepta Divina non esse in consilii libertatem sed in necessitatem obedientiae accipienda, Matth. 5: 20. Praecepta Dei per Mosen quando vocari possunt praecepta hominum, Tit. 1: 14. Praecepta Legis quando redacta in summam, Matth. 22: 40. Praecepta iuris ritualis et indiciorum, Luc. 1: 6. Praecepta sua sub signis tradebant Aegyptii, Matth. 7: 6. Praeceptorum Mosaicorum differentia ex mente Rabbiorum, Luc. 10: 25. Praeceptorum et monitorum differentia, 1 Cor. 7: 6. Praeceptis Dei servandis secundum communem intellectum Deo placere possumus, Ioh. 7: 49. Praeceptis omnibus Divinis obtemperandum, Iac. 2: 12. Praecepta nostra ipsi prius implere tenemur, 1 Petr. 5: 3. Praecepta Christi appellantur Doctrinae nomine, Marc. 4: 2. Apertissima sunt, Matth. 5: 48, 13: 10. Pertinent ad animi actiones, Ioh. 6: 63. Quaedam temporaria sunt, at finis eorum perpetuus, Matth. 6: 8. Totam religionis substantiam continent, Matth. 13: 11, 28: 20. Voluntatem Dei exprimunt, 1 Ioh. 2: 5. Naturae humanae per se conveniunt, Matth. 11: 30. Suas exceptiones habent, Matth. 5: 40. Praecepta Christi facere est cessare a peccatis, 1 Ioh. 2: 3. Praeceptorum Christi natura, Matth. 5: 32.
- Prae-

- Praeceptis Adamo et Noe** datus Christus quaedam addidit, nihil demit, Act. 15: 20. **Praeceptis** vetantibus minas addi, promissa iubentibus, notant Hebraei, Eph. 6: 2.
- Praeco** institutiae Noë cur dictus, 2 Petr. 2: 5.
- Praecox ingenium**, praecox affectus, Matth. 13: 21.
- Praedestinationis** illius, de qua in Scholis multa dicuntur, nulla mentio in Epistola ad Romanos, Rom. 1.
- Praedestinatorum** differentia, Act. 13: 48.
- Praedicatio Enangelii** res maxime digna Apostolis, et maximo cum periculo coniuncta erat, 1 Cor. 1: 17. Recte operae laboriosae et cursui comparatur, Phil. 2: 16. Igni comparata, Act. 2: 3. Est poenitentiae fundamentum, 1 Petr. 2: 24. Eius effectus qualis, 2 Cor. 4: 12. **Praedicatio** de se omnis insipientiae speciem habet, quamvis non semper illa subsit, 2 Cor. 11: 1. **Praedicationem** de se ipso saepe adhibet Paulus, Rom. 15: 18.
- Praedictiones Divinae** duplicem sensum habent, simplicem et mysticum, Matth. 1: 22.
- Praeexistentiam** animarum crediderunt Iudaeorum multi, Ioh. 9: 2.
- Praefandi** modus Christo, Iacobo et Paulo familiaris, 1 Cor. 6: 9.
- Praefectura** aliquando non laboris sed honoris significationem habet, Luc. 19: 17.
- Praefectus cohortis** quisnam Latinis dictus, Ioh. 18: 12.
- Praefectis templi ministri** duo singulis additi, Luc. 22: 4.
- Praeiudicium** futuri iudicii quid sit, Ioh. 20: 23. **Praeiudicia** non patitur Legis aequitas, Ioh. 7: 51.
- Praemium** datur ei, qui aliquid non iussus facit, Luc. 17: 9. **Praemium aeternum** si in Prophetis innuitur, promutuum est, sumptum de gratia Enangelica, Gal. 3: 10. **Praemii** post hanc vitam expectandi fidem facit resurrectio Christi, 1 Cor. 15: 19. **Praemiorum et poenarum** gradus in futuro seculo, Matth. 16: 27.
- Praepositi delinquentes** plectuntur gravius, Luc. 12: 47. **Praepositi Ecclesiarum** quinam dicantur, Hebr. 13: 7, 17, 24. **Honorandi**, ibid. 17. **Reddituri Deo** rationem si quid per eorum negligentiam peccetur, ibid. Eorum in Ecclesia gradus correspondent iuncturis corporis et aedificii, Eph. 4: 16. **Praepositis** obediendum in iis, quae regiminis sunt et doctrinae, Hebr. 13: 17. **Praepositos Ecclesiis** nihil sibi splendoris aut commodi praecipuum assumere vult Christus, Luc. 22: 26.
- Praescientia Divina** nullam hominibus imponit agendi necessitatem, Luc. 22: 22. Eius et decreti definiti distinctio, ibid. **Praescientiae Christi** exemplum, Luc. 23: 30.
- Praesepe** sive stabulum, in quo Christus natus est, fuisse in specu, Luc. 2: 7.
- Praesidis** nomen generale est quo omnes Provinciarum Re-

- gentes appellantur, Matth. 27: 2, Luc. 3: 1, Act. 13: 7, 1 Petr. 2: 14. Praesidis in Ecclesia Christiana et Primi Senum in Synagogis Iudaeis idem erat munus, Act. 13: 1. Praesides in Provinciis imitabantur Imperatorum licentias, Rom. 1: 29, 2: 1. Praesides Romani diebus festis mittebant cohortem ad templi custodiam, Matth. 26: 45. Praesides pronuntiare solebant de consilii sententia, Matth. 27: 19. In Provinciis utebantur Romanorum civium consiliis, ibid. Non pronuntiabant nisi pro tribunali, Ioh. 19: 13. Observare debebant inquam primum civitatem venirent vel applicarent, Act. 15: 1. Non semper in una urbe ius dicebant, sed ubicumque erant, ibid. 3. Nullam habebant ignoscendi libertatem, Matth. 27: 15. Solebant interdum adesse ordini civitatis, Act. 25: 9. In Provincias missos uxores comitari non permittebantur, nisi Tiberii tempore, Matth. 27: 19. Praesidium Romanorum et Regum odia mutua, Luc. 23: 12. Eorum erat de cive Romano cognoscere, Act. 25: 10. Eorum obvia facilitas, Ioh. 19: 38. Praesidibus Romanis mos erat res magnas agere de consilii sententia, Act. 25: 12. Periculum eis adferebat Provincialium qualiscumque accusatio sub Tiberio, Ioh. 19: 13.
- Praetor templi et de eius officio, Matth. 26: 45. Praetor cum inique decernit, dicitur etiam ius reddere, ibid.
- Praetorii etymon et significationes, Act. 23: 35, Phil. 1: 13.
- Pragmaticorum versutiae, 1 Cor. 6: 1.
- Precandi expansis ad coelum manibus mos ab Hebraeis ortum habet, 1 Tim. 2: 8. Precari stantes vel in genibus quando mos apud Hebraeos fuerit, Matth. 6: 5. Precari nobis et aliis debemus illuminationem Divinam in rebus salutis, 2 Tim. 2: 7. Precari et gratias agere per Christum mos in Ecclesia, Eph. 3: 21. Precari quomodo nos doceat Spiritus Sanctus, Rom. 8: 26. Precandi modus, et quae potissimum a Deo optanda sint, Matth. 6: 9.
- Precantium cum summa demissione mos, Matth. 26: 38.
- Precantibus promisit Deus, non pugnantibus, Iac. 4: 2.
- Precatio Hasidaeorum seu Essenorum pro hostibus suis, Matth. 5: 44. Precatio iusti multum valet, Iac. 5: 16. Subvehitur duabus alis, ieiunio et operibus misericordiae, Act. 10: 4. Precationis, qua pluribus inter se concordibus Deus invocatur, vis, Matth. 18: 19.
- Preces quaedam sunt pro omnibus, quaedam pro fidelibus 1 Tim. 2: 1. Preces non placent Deo nisi quae ex animo tranquillo proveniunt, 1 Petr. 3: 7. Certamen quoddam sunt, Rom. 15: 30. A dignis factae solae sunt perfecta et accepta Deo sacrificia, 1 Petr. 2: 5. Hominum quales naturaliter sint, Rom. 8: 26. Quomodo fieri debeant, Rom. 15: 6.

Thu-

Thurissimilitudinem habent, Matth. 2: 11, Apoc. 5: 8. Fidelium pro peccatore apud Deum multum valent, 1 Ioh. 5: 16. Preces Iacobi arcui et gladio comparantur, 2 Co. 10: 4. Mosis gladio omnia secanti, Hebr. 4: 12. Preces pro totius mundi salute Sacerdos offerebat Deo simul cum suffitu, Luc. 1: 13. Sanctorum cum Christo regnantium nihil nobis prodesse, non existimandum est, Eph. 6: 19. Solemnnes in Baptismi administratione adhiberi mos erat, Matth. 28: 19. Precum symbolum erat suffitus legalis, Act. 10: 4. Earum in templo stata tempora, Matth. 27: 45; assiduitas commendatur, Luc. 18: 1; complementum fructus diligentis fructificationis, Ioh. 15: 16; necessitas, Luc. 21: 36. Earum oblationes puriores quam victimarum, Hebr. 13: 15. Precibus impendebant Iudaei purificationis ergo praevious aliquot dies ante festa solemnia, Ioh. 11: 55. Corinthiorum adiuvari cupit Paulus, 2 Cor. 1: 11. Aliorum iuvari merentur qui omnia faciunt ut aliis prosint, Hebr. 13: 18. Indefessis opus est in omnibus, Iac. 1: 16. Piorum Christianorum omnia impetrari posse a Deo, Apoc. 11: 6. Iis cur ieiunium adiungatur, Matth. 17: 21, 1 Cor. 7: 5.

Preces et gratiarum actiones saepe praecipit Christus, 1 Thess. 5: 18. Preces vocibus expressas tantum valere censebant Iudaei, Christiani vero etiam solo animo con-

ceptas non perdunt, Rom. 8: 26. Preces Ecclesiae Christus more advocati Deo Patri commendat, 1 Ioh. 2: 1. Eas in Ecclesiis Christiani tanquam Sacerdotes Deo offerunt, Hebr. 12: 16. Publicae pro Catechumenis non solebant olim fieri, sed elemosynas pro illis dare licebat, 1 Cor. 15: 29. Preces fundebantur pro poenitentiam agentibus, non pro desertoribus Christianismi, Luc. 6: 22. Cum labore coniunctas laudat Deus, Matth. 7: 12, Luc. 21: 37. Quid Deo eas maxime faciat ingratas, 1 Tim. 2: 8. Preces piorum ubique exaudit Deus, ibid., Ioh. 9: 31, 1 Petr. 3: 12. Eas Paulus magni facit, Eph. 6: 19:

Presbyterae seu Seniores viduae in convertendis ad Christianismum foeminis laborabant, Phil. 4: 3. Earum officium, ibid., Rom. 16: 1, Philem. 1.

Presbyteri Synagogae quarum controversiarum fuerint iudices, Luc. 12: 14.

Presbyteri et praecipui Sacerdotes Templi Hierosolymitani quot erant, Apoc. 4: 4.

Presbyteri unde dicti, 1 Tim. 4: 12. Sumuntur pro Senatoribus, Matth. 16: 21. Eorum dogmata non unius generis, Matth. 15: 2. Presbyteri quomodo et a quibus ordinari solebant, Act. 6: 6, 1 Tim. 4: 14. Presbyterorum eligendorum aetas olim annus trigesimus primus, Luc. 3: 23. Presbyteri comparantur septuaginta discipulis Christi praesertim si illis data sit docendi popu-

- lum potestas, Luc. 10: 1. Presbyteri sedentes circa solum Dei cur introducuntur, Apoc. 4: 4. Septem adhibebantur ad unctiones aegrorum in Oriente, Iac. 5: 14. Ante Episcopos rexisse videntur, Corinthi Ecclesiam, Luc. 12: 14. Presbyteri praesides populum commonescere solebant officii sui, 1 Cor. 12: 28. Presbyterorum in Ecclesia prima mentio, Act. 11: 30. Munus in Ecclesia, Rom. 12: 8. Presbyteris tribuitur pars victoriae Christi, Apoc. 14: 14. Presbyteros inter Christianos litium et morum indices esse voluit Paulus, Luc. 12: 14. Presbyteros omnes et Presbyteras Apostoli sui operis adiutores vocabant, Philem. 1.
- Primi vox quid significet, Matth. 1: 25.
- Primitiae quid vocabatur, Rom. 11: 16. Primitiae quinam a Paulo vocentur, Rom. 16: 5.
- Primogenitura ius sacerdotii ante Legem complectebatur, Luc. 2: 23, Hebr. 5: 5, 12: 15. Eius ius triplex, Matth. 1: 25.
- Primogenitus dicitur quem nemo antecessit, ibid. De Davide et Christo dicitur, Hebr. 1: 6. Primogeniti mares Israëliitarum in templo sisti debebant et redimi sicilicet quinque, Luc. 2: 23. Tantundem divitibus et pauperibus imperatum, ibid. Primogenitorum consecratio quomodo mystice explicetur, ibid.
- Princeps bonus dolet, cum saevus esse cogitur, 2 Cor. 2: 3. Principi quam necessaria clementia sit, Eph. 5: 29. Principi exsulum in Babylonico exsilio quid dici soleret, Matth. 20: 25. Principes Regesque tutores status publici, Rom. 13: 1. Principum ore tamquam instrumento utitur Deus, si quid publici negotii significari vult, Ioh. 11: 51. Principum Synagogae munus, Hebr. 13: 7. Principes esse quam non esse, satius est semper, Rom. 13: 3. Principes idololatrias ferarum nomine appellare solet Scriptura, 2 Tim. 4: 17. Principes iniquos Deus punit, 1 Petr. 2: 14.
- Principales quinam vocabantur, et quis eorum numerus in quaque civitate, Act. 13: 50.
- Prisca et Priscilla, idem valet, Rom. 16: 3. Priscilla et Aquila Ephesum Corintho Paulum sunt secuti, 1 Cor. 16: 19. Quocumque ibant secum ferebant Ecclesiam, ibid. Ubique ad Christianismum perdutendis operam dederunt, Rom. 16: 3.
- Priscilla, Maximilla, Quintilla, falsae Prophetissae, Apoc. 2: 20.
- Priscillianistarum descriptio, Matth. 13: 41.
- Probabile spectari solet in iudiciis humanis, Luc. 7: 42.
- Probatio factorum in testibus maxime consistit, Luc. 1: 1.
- Probitas quid propriè dicatur, Luc. 11: 8. Probitas vera animi Deo probatur, Luc. 16: 15.
- Proculus Christianus per oleum curavit Severum Imperatorem, Iac. 5: 14.

Pro-

Procumbendi ad pedes mos ab Oriente in Macedoniam venit ab Alexandri Magni temporibus, Act. 16: 29.

Procurator dispensatore maior, Matth. 24: 47. Procuratores ex equestri ordine legebantur, Luc. 2: 2. Procuratorum Provinciarum officium, Matth. 27: 2.

Profectus in terris nullus est qui nos faciat plane securos, Hebr. 6: 6, Apoc. 3: 11.

Profusum Latinis idem quod Prodigum, 1 Petr. 4: 4.

Promereri in passivo sensu, Hebr. 13: 16.

Promissori ut credamus duo requiruntur, 2 Tim. 1.

Promissio pro re promissa, Hebr. 10: 36. Promissio de Christianis, et Promissiones de Patribus dici solet, Hebr. 6: 12. Promissiones Dei quales immutabiles sunt, ibid. Promissiones Legis excellenter et supra communem sensum impleri coeptae a tempore conceptionis Messiae, Luc. 1: 42. Promissum Dei de summa potentia circa nos in altero seculo ostendenda, Hebr. 6: 6. Promissa Dei quae longe abesse videntur speranda sunt in ipso mortis tempore, Hebr. 11: 13. Promissa Dei meliora quatenus, Hebr. 8: 6. Omnia Iudaei facta adumbrabant promissum de vita aeterna nobis factum, Hebr. 6: 12. Promissa quando pro rebus certis habeantur, Rom. 4: 21. Haec quibus de causis homines aliquando non impleant, Apoc. 1: 8. Ea implere etiam iustitiae est, 2 Tim. 4: 8, 2 Petr. 1: 1. Factis implenda sunt, Iac. 5: 12.

Terrena non operantur mortis contemptum; Hebr. 7: 19. Temporaria sunt imago et arrha aeternorum, Apoc. 21: 6. Promissa sola nobis non attulit Christus, sed et conditiones et conditionum causas explicavit, 1 Ioh. 1: 5. Promissorum excellentia allicit Christus auditores suos, Ioh. 10: 28. Promissis vitae aeternae nihil maius aut honoratius, 2 Petr. 1: 4.

Promittendum nihil de re incerta, Iac. 5: 12. Promittentis fidem ut teneas, omnia debent eadem esse quae fuerunt cum promitteres, 2 Cor. 1: 12.

Prophetiae qui dicerentur Hebraeis, Matth. 7: 15. Ipsi et summi Sacerdotes in Veteri Testamento sub Regum et Synedrii potestate erant, Rom. 13: 1. Posteriores uti solebant verbis veterum Prophetarum, Matth. 27: 9. Quod non sibi sed nobis inservierint, magnus honos Christianorum, 1 Petr. 1: 12. Eorum cognitio pertinebat ad Synedrium, Ioh. 7: 26. Olim potissimum ad Reges mittebantur, Christus piscatoribus se primum patefecit, Matth. 11: 5. Eorum non tantum erat futura praedicere, sed et ea quae naturali cognitione sciri nequibant, Matth. 26: 68, Ioh. 4: 19, Hebr. 8: 11. Ipsorum et Apostolorum scripta quomodo differant, Matth. in script. Ipsorum dicta cur Dei dicta dicantur, Matth. 1: 22. Futura ipsis veluti praesentia menti obversantur, Act. 20: 22.

Prophetas in antiquiores et recentiores distinguunt Hebraei, Luc. 9: 8. Eos incertis sedibus errasse, Hebr. 11: 37. Eorum erat reprehendere non viros tantum principes sed et Reges, Act. 23: 3. Eorum dicta quomodo Apostoli explicaverint, 1 Cor. 2: 13. Eorum testimonia in quem finem ab Evangelicis Scriptoribus adduci soleant, Matth. 1: 22. Eorum excitatio ad cultum unius Dei semen Evangelicae frugis, Ioh. 4: 38. Eorum locis Scriptores Novi Federis utuntur saepe sensu tantum expresso, Luc. 4: 18. Eorum minae et obiurgationes onus vocabantur, 2 Cor. 2: 5. Prophetarum scripta valde generalia sunt et ante eventum erant perobscura, Eph. 3: 5. Multa eorum oracula apud Iudaeos conservata non scripto sed memoria, Matth. 27: 9. Ipsorum mos in arcanis tradendis, Matth. 5: 20. Eorum mos in rebus etiam conspicuis praesagiendi futura, Act. 21: 11. Eorum preces quomodo a Deo honorentur, Matth. 9: 18. De ipsorum sensu facile iudicat qui multa a Christo luce imbutus est, 1 Cor. 2: 15. Eorum verba cum citantur, subintelligenda sunt et sequentia, Ioh. 12: 38. Eorum verba quomodo a Christo citentur, Matth. 11: 10. Quomodo ad res Christi accommodentur, Matth. 1: 22, 11: 5. Propheta verus eximie est Christus; Prophetas nomen etiam tribuitur Pseudo-Prophetis, 2 Petr. 2: 16, Act. 3: 22, Ioh. 5: 46. Prophetas

contempti vindex Deus, Ioh. 8: 50. Prophetas nihil est ignotum, 2 Petr. 1: 19. Prophetas cur soleant nomina sua ponere et saepe repetere, Apoc. 1: 1. Ea dumtaxat sciverant, quae Deo visum erat ipsis aperire, Luc. 7: 39. Modo Dei, modo Christi gerunt imaginem, Hebr. 2: 13. Regibus maiores in muneris sui obitu, Luc. 13: 32. Uni genti praefuerunt, Christus omnibus, Ioh. 1: 9. Quomodo soliti honorari, Ioh. 11: 32. An ipsi Reges, an Reges Prophetas procumbendo honoraverint, Matth. 4: 9. Prophetas afflatu Dei agebantur, sed leniter et cum modo, Ioh. 12: 49, 1 Cor. 14: 32. Non erant certi quando donum Propheticum essent habituri, Act. 2: 3. Stantes promere solebant Prophetias, 1 Cor. 14: 30. Ipsi quidem non satis intellexerint quae per se erant prodita, 1 Cor. 2: 14, 13: 9. Quod dixerunt de Evangelio et doctrina Christi numquam intellectum est nisi ex eventu, Rom. 16: 25. Facere dicuntur quae praedicunt, Apoc. 15: 7. Oppida celebria sibi eligere solebant, Ioh. 2: 12. Fide digni, atque omni adeo fide maiores testes veritatis, 1 Cor. 2: 5. Saepe plus significant quam dicunt, Act. 7: 43. Tristissima tempora solis caligine describunt, Matth. 27: 45. Accuratam temporis descriptionem adhibere solent suis scriptis, Luc. 3: 1. Res gentium quatenus attigerint, Apoc. 4: 1. Utebantur vili habitu, Matth. 3: 4, Hebr. 11: 37. Veri qui-

quibus signis dignoscantur a falsis, Matth. 1: 22, 7: 16, Ioh. 3: 27, 1 Cor. 12: 3, 10.

Prophetarum vox etiam Graecis in usu, Tit. 1: 12. Interdum sumitur pro tota Veteris Testamenti Scriptura, Matth. 2: 23. Prophetarum proximus gradus ab Apostolis in Ecclesia Christiana, 1 Cor. 12: 10, Eph. 4: 11. Eorum bene exploratorum fiebat matricula, 1 Cor. 12: 10.

Prophetis aliis cur Moses praeferatur, 1 Cor. 13: 12. Non omnibus habenda fides, 2 Petr. 2: 1. Veteribus Doctores Novi Testamenti praeferuntur, 2 Tim. 3: 17. Cur mos eis fuerit ex comparationibus usitatis signa visibilia sumere, Ioh. 6: 53. Cur eis visa in ripis olim obtigerint, Apoc. 12: 18. Prophetas Samaritae reiciebant, Ioh. 4: 22. Munuscula accipere solitos, a quibusdam oblata recusasse, et quare, Matth. 10: 8.

Prophetare dicuntur qui Prophetarum more mandata Dei explicant, Apoc. 11: 3.

Prophetia Hellenistis vocatur consolatio, Act. 4: 36. Cur dicatur divinatio, 1 Cor. 14: 1. Hebraeis stilla dicitur, Hebr. 6: 7. Cur liber signatus saepe vocetur, Matth. 13: 10. Ad quid prosit, 1 Cor. 14: 3. Cur caeteris donis praeferatur, ibid. Non est propriae interpretationis, 1 Cor. 2: 13. Res nostri impetus non est, 2 Petr. 1: 20. Prophetiae donum quidam habuisse possunt et tamen pietatem et salutem amittere, 1 Cor. 13: 2. Pro-

phetiae afflatus quomodo describi solent, Luc. 1: 35, 66, 2: 25. Eius donum a tempore Malachiae et Esdrae ad tempora Christi inter Iudaeos cessaverat, Matth. 7: 29, Act. 13: 1. Quod olim rarum, frequens erat in Ecclesia Christiana, Rom. 12: 6, 2 Petr. 1: 14. Prophetiae posteriores solent per gradus eloqui clarius, quod priores dixerant occultius, Apoc. 17: 18. Ab Ecclesiis mitti solebant, 1 Cor. 14: 4. Prophetiae etiam sunt miracula, 2 Thess. 2: 9. Prophetiae de temporibus Messiae, Matth. 9: 20.

Prophetiarum complementa, Matth. 5: 40, 9: 30, 10: 1, 11: 5, 13: 35, 55, 14: 25, 15: 7, 31, 16: 3, 21, 17: 11, Act. 8: 27, 9: 11, 12: 11, 13: 27, 21: 9, Rom. 9: 12, 2 Cor. 6: 10, Gal. 4: 27, Eph. 2: 12, 14. Earum sensus geminus, Matth. 1: 22. Sensum de Christo ab ipsis proditum non fuisse, ibid.

Propheticus libri docent nos non omnia quae Christus, sed tamen aliqua eo pertinentia, 2 Tim. 3: 16. Prophetici in sermonibus cum futuris praeterita simul saepe exhibentur, Apoc. 17: 9.

Propitiatorium in Veteri Testamento symbolum Divinae misericordiae, Matth. 27: 51. Vitulino et hircino sanguine adspergebatur, Hebr. 9: 7. Vocabatur in Veteri Testamento Christus et cur, Rom. 3: 25.

Prosecta vel Prosciciae vocabantur pars extorum quae in aram vel focum dabatur, Act. 15: 20.

- Proselyti facti apud Iudaeos** baptizabantur, Ioh. 3: 25, Matth. 28: 19. Legi se subiiciebant, 1 Cor. 9: 20. Quo loco a Iudaeis habebantur, Act. 10: 28. Proselytorum ingens numerus olim Antiochiae fuit, Luc. tit. Eorum centum et quinquaginta tria millia fuere Davidis et Salomonis temporibus, Ioh. 21: 11. Proselytis proponebantur incommoda quae comitantur Legem, Luc. 14: 26. Proselytos quales in Ecclesiam recipere dubitaverint Apostoli, Act. 6: 5.
- Prosequi aliquem** quid significet, Matth. 2: 8.
- Proseuchae et Synagogae** idem, Matth. 4: 23. Locus Iudaeorum in quo orant, Act. 16: 13.
- Prosternuntur servi** coram Dominis suis, Apoc. 13: 4.
- Proverbium, sententia, fabella** brevior, quid sint, Matth. 13: 3. Proverbia communia, Matth. 24: 28. Proverbia, pro re nata, sensibus diversis aptari solent, Matth. 20: 16, Marc. 4: 21.
- Proverbiales sententiae** cum vocum allusione ferme in omnibus linguis inveniuntur, Hebr. 5: 8. Non semper eodem sensu dicuntur, Luc. 12: 2. Nihil habent earum mutationes, dum maneant sensus idem, Rom. 10: 7.
- Providentiae Divinae cura** universitati hominum nunquam defuit, Act. 14: 17.
- Providentiam** non circa omnia uno modo se habere, Matth. 10: 29.
- Provinciales civitatem** consecuti Praesidibus Romanis in sua patria a consiliis esse vetabantur, Matth. 27: 57. Provinciarum fines a Romanis saepe mutati, Act. 14: 24. Provincias Romani imperii agrorum pependisse tributa et humanorum capitum, Matth. 22: 17.
- Proximus quisque sibi natura**, Phil. 1: 4. Proximus sumitur pro solo homine, Matth. 15. Pro quovis homine, Matth. 22: 1, Iac. 2: 8. Noster, quis sit appellandus, Luc. 10: 29. Quis sit iuxta Legem Moysis et Evangelium, Rom. 13: 9, Gal. 5: 14, 1 Ioh. 3: 10. Cur amandus, 1 Ioh. 4: 21. Inter Christianos magnam partem nostri sibi vindicat, 1 Cor. 10: 24. Proximum diligendo, maiora a Deo acquiruntur dona, 1 Thess. 3: 13. Proximum qui amat, Deum amat, 1 Cor. 10: 24, 1 Ioh. 3: 10.
- Proxima quae plane sunt** ut praesentia solent enuntiari, 2 Thess. 2: 2.
- Prudentia quid vere sit**, Rom. 3: 8. Prudentiae comes innocentia, sive simplicitas commendatur, Matth. 7: 6, 10: 16. Prudentiae humanae symbolum Arbor scientiae boni et mali, et cur, Luc. 23: 43. Prudentia opus est docenti, Matth. 7: 6.
- Prudentis est non inhaerere τοῖς κατ' ὄλον**, sed spectare singula, 1 Cor. 9: 22.
- Prunarium quid sit** Arabibus, Hebr. 9: 4.
- Prurire auribus**, figurate quoniam dicantur, 2 Thess. 4: 3.
- Psalmi in Hebraeis codicibus**, qui nunc primus et secundus, olim cohaerebant, Act. 13: 33. Nomen non habentes citabantur a Iudaeis sub Davi-

- vidis nomine, Hebr. 4: 7. Quinam a Iudæis ad Messiam referebantur, Act. 13: 33, Hebr. 1: 6; 2: 6. Sensus mysticus Psalmi secundi non Davidem, sed Christum respicit, Hebr. 1: 5. Quinam in vindemiis cantati, Hebr. 2: 6. Psalmorum non unus est scriptor, ibid. Psalmos Hebraeorum more citat Grotius, Matth. 3: 17.
- Pseudo-Christi qui, Matth. 24: 5. Iudæis vocantur Barchochebae, ibid. Trium ante Hierosolyma eversa historia, ibid. Post eversam Hierosolyma quinam, ibid. Pseudo-Christi et Pseudo-Prophetae distinctio, ibid. Pseudo-Propheta pro multitudine Pseudo-Prophetarum, Apoc. 16: 13, 19: 20. Pseudo-Prophetae, 2 Petr. 2: 1. In Veteri et Novo Testamento duobus signis dignoscuntur, 1 Ioh. 4: 1. Pseudo-Prophetarum multiplex genus, Matth. 24: 11. Pseudo-Prophetas fuisse duos illos quinquaginta militum praefectos ab Eliâ occisos non est incredibile, Luc. 9: 54.
- Publicani quo loco habiti fuerint apud Iudæos et cur, Matth. 5: 46. Vitae impiorum homines crediti ab Hebraeis, Luc. 7: 19. Rapi-narum et exactionum nomine vulgo infames, Luc. 3: 13. Stare solebant in atrio gentium, Luc. 18: 11. Publicanis publicorum redemptione non interdixit Iohannes, Luc. 3: 13.
- Pudor sequi solet eos, qui mendacii convincuntur, 2 Cor. 7: 14. Pudor et modestia vera ornamenta sexus foeminei, 1 Tim. 2: 9. Puer pro servo, Matth. 8: 6. Pueri a Magistris vicissim interrogabantur apud Iudæos, Luc. 2: 47. Tabulae rasae comparantur, Marc. 10: 15. Natura ab ambitu sunt alieni, et tales suos esse vult Christus, Matth. 18: 4, Marc. 9: 37. Pueri quinam delicati dicebantur apud Romanos, Rom. 2: 1. Puerorum est ostentare se in rebus inutilibus, 1 Cor. 14: 20.
- Puerpera cum lustratur, cur offerre iubeatur duas pecudes aut aves in Lege Mo-sis, Luc. 2: 22. Puerperae a contactu hominum cur et quamdiu abstinendum fuerit, ibid. Puerperarum contactu homines impurari, Matth. 8: 22.
- Pulveris excussio testimonium erat contempti Evangelii, Matth. 10: 14, Marc. 6: 11. Pulverem lingere, Phil. 3: 19. Pulverem super caput spargendo moerorem testabantur Aegyptii et Syri, Apoc. 18: 18. Ex pulvere a Deo excitari Proceres, Matth. 13: 57.
- Puniendi potestas periculosa alicuius culpae sibi consciis, Ioh. 8: 7. Penes quos fuerit in Lege Mo-sis, et penes quos sit in Evangelio, Rom. 12: 19.
- Purgantur a criminibus, qui a peccandi consuetudine liberantur, Act. 13: 39.
- Purgatio species defensionis, ubi facto concessa culpa removetur, Act. 22: 1. Purgationis Evangelicae et Legalis comparatio, Hebr. 9: 14.
- Purificatio antiquitus dicebatur de Baptismate, Ioh. 3: 25.

- Purificationes nonnullae ex Lege Moſis per aquam ſo- lam fiebant, Hebr. 9: 22. Purificationis ſolemni die, Sacerdos Maximus eximie perſonam geſſit Chriſti, Hebr. 13: 11.
- Puritas carnis et Spiritus, cordis et corporis commen- datur, Hebr. 10: 23. Puri- tas cordis unde, 1 Tim. 1: 5. Puritate proxime ad Deum accedimus, 1 Ioh. 1: 5.
- Purpura in aulaeo Templi denotabat Mare, Matth. 27: 51. Purpura utebantur olim lautioris fortunae homines, ſerius ſoli Reges et Impera- tores, Luc. 16: 19. Purpura pacis geſtamen Romanorum, in toga Imperatorum, et in lato clavo Senatorum, Apoc. 17: 4.
- Purpurati vocabantur amici Regii, Luc. 16: 24.
- Puris omnia pura, Matth. 23: 26. Purum ab impuro tangi nefas, Ioh. 7: 17.
- Puteolis vetus nomen Dicar- chaea, Act. 28: 14. Ante adventum Pauli fuerunt ibi Chriſtiani, ibid. Puteolos appellere ſolebant naves A- lexandrinae, ibid.
- Pycetae ſeu Pugiles antequam certarent, manus et bra- chia in aëra iactabant, 1 Cor. 9: 26. Eorum mos in cer- tando, ibid.
- Pyrrius nomen frequens in Theſſalia et vicinis regio- nibus, Act. 20: 4. Pyrrhi Regis ambitio a Cynea re- prehensa, Luc. 12: 19.
- Pythagoras cuius fuerit, Matth. 7: 6. Primus Philoſophi no- men ſumsit, Rom. 1: 22. Multos Ephesi habebat ſec- tatores, Eph. praef., 2 Tim.
- 3: 13. Praecepta ſua a Bar- baris Philoſophis accepiſſe fertur, Matth. 7: 6. Iudaeos adieſſe dicitur, ibid. 8: 22. Eius inſtituta eadem eſſe quae Eſſenorum, Matth. 1: 20, Act. 2: 44. Eius dic- tum de operandi neceſſitate, 2 Theſſ. 3: 10.
- Pythagoraei plerique erant Magi, Eph. 4: 14, 1 Tim. 4: 1, Apoc. 13: 11. Prae- cepta ſua ſcripto non man- dabant, Rom. 2: 28. Ipsi et Chriſtiani veteres cur a- nimatis abſtinerent, Rom. 14: 2. Hominibus penitus vitiiſ immersiſ coenotaphi- um ſtruebant, Eph. 2: 1. Eum qui non ſervabat in- ſtituta, coetu arcebant, Luc. 6: 22. A iuramentis ſibi in incertiſ negotiis cavebant, Iac. 5: 12. Invicem inſenſi ante ſolis occaſum gratiam redintegrabant, Eph. 4: 26. Horum de Deo ſententia, Rom. 1: 19; abſtinentia qualis, Col. 2: 16. Eorum diſcipuli diſtinguebantur per gradus, Matth. 28: 20.
- Pythagoricum bivium, Rom. 6: 16.
- Pytha urbs Delphorum unde Pythones nomen traxere, Act. 16: 16. Pythonici quo- modo afflati, 1 Cor. 14: 30.

Q.

Quadragesimi numeri ſenſus mysticus in historiis ſacris, Matth. 24: 22. Quadraginta annorum ſpatium Iudaeis praefinitum ad poenitenti- am, in deſerto et poſt Chriſ- tum evectum, Hebr. 3: 9. Quadrans minimum in nume- rorum genere, Matth. 5: 26.

Qua-

- Quadrante victus diurnus** pauperrimorum hominum admodum parabatur, Marc. 12: 44.
- Quadrantaria Meretrix**, Matth. 5: 26.
- Quadrata figura perfectionem** significat, Apoc. 21: 16.
- Quaerere Deum quid sit**, Rom. 3: 10, Hebr. 11: 6.
- Quaestionariorum officium** apud Romanos, Matth. 27: 65.
- Quaestionem habendi mos** apud Romanos qualis, Matth. 27: 19, Act. 22: 24. Quaestiones curiosas nullo responso Christus dignari solet, Luc. 13: 23.
- Quaestus magnus quis sit habendus**, 1 Tim. 6: 6. Quaestus causa pecunia aliena uti quatenus liceat, Luc. 6: 35. Quaestum ex sacra docendi opera cur Christus discipulis prohibuerit, Matth. 10: 8.
- Qualitates mutari posse**, Matth. 7: 18. Qualitatibus similes solent esse actus, Matth. 7: 18, 1 Ioh. 3: 9.
- Quidni qualis vox**, Matth. 5: 37.
- Quies quam suavis sit** probat sollicitudo, Luc. 12: 19. Quies diei septimae cuiusnam quietis signum, Hebr. 4: 10. Quietem in labore pii habent, Apoc. 14: 13.
- Quinquagenarius numerus nobilis** ob iubilaeum apud Hebraeos, Ioh. 8: 56.
- Quirinius Consul fuit et Senatorii ordinis vir**, Luc. 2: 2. Quirinius non Quirinus vocabatur sub quo primus census factus in Iudaea est, ibid. Eius apud Augustum favor et historia, ibid.
- R.**
- Rabbi plus erat quam Rab**, Matth. 23: 7. Rabbini Iudaeis vocantur Lux mundi, Rom. 2: 19. Rabbini Iudaeorum plurimi adulteriis et affinibus vitiis suere illigati, Rom. 2: 22. Rabbimorum pestilens sententia et praeiudicium de vita aeterna, Rom. 2: 13, 8: 1. Eorum doctrina qualis Evangelio comparata, 1 Tim. 1: 11, 6: 3, 2 Tim. 1: 10.
- Rahab figura idololatrarum poenitentium**, Hebr. 11: 31. Eius fides operosa, Iac. 2: 25.
- Ratio Dei, Deus est**, humanis rebus consulens, Ioh. 1: 1. Rationis rectus usus homini agnatus est, neque omnia Dei auxilia excludit, Rom. 2: 14. Rationis cum affectibus pugnantis exempla a Poëtis expressa, Matth. 14: 9. Secundum rationem vivere tam naturale esse homini debet, quam bestiis vivere secundum naturae impulsus, Luc. 17: 7. Rationem iudiciorum suorum vindicantium Deus solet reddere, non ita beneficiorum, Eph. 1: 5.
- Rationale soli Deo tribuit** Plato, Luc. 19: 41.
- Reconciliationis et remissionis Divinae multi sunt gradus**, Rom. 11: 15.
- Recti et non Recti discrimen** dictat aliquatenus Ratio, Dei autem praecepta plenissime, Gal. 5: 16.
- Reddere multum aequum est** ei qui accepit multum, Luc. 12: 47.
- Redemptio humani generis nova creatio vocatur**, Ioh. 1: 1.

- 1: 4. Redemptio animorum et corporum quando et quomodo fiat, Rom. 8: 23. In Christo quid sit, et in quo consistat, Rom. 3: 24.
- Redire ad se, quis dicatur, Luc. 15: 17. Redire, in gratiam, Matth. 5: 24.
- Refrigerium vocatur status animorum iustorum ante resurrectionem, Luc. 16: 25.
- Regeneratio pro resurrectione, Matth. 19: 28. Regenerationis imaginem gessit salus Noe parva, 1 Petr. 3: 21.
- Regeniti per Deum quo sensu peccare negentur, Rom. 2: 12.
- Regeniti primi per Christum sunt Apostoli, Hebr. 12: 23.
- Regnare hominem Dei opus est, Philem. 1.
- Reginae olim dictae Regum filiae et neptes, Act. 23: 24.
- Regio Dei, Coelum, Ioh. 6: 62.
- Regia stirps sacerdotali nobilior, Luc. 1: 5. Regium esse nulli servire cupiditati, 1 Petr. 2: 9.
- Regnabimus in Christo, sed in quos, difficile dictu est, Eph. 2: 6.
- Regnum, splendida servitus, Matth. 20: 25. Regnum, Legislatio et Iudicium inter se cohaerent, Matth. 16: 28. Regnum est in Rege et subditis, 1 Cor. 12: 12. Regnum qui laedit, laedit Regem, Act. 9: 4. Regnum sibi vindicantes dicere solent se cum eo iure natos, Ioh. 18: 37. Regnum, pro gloria Regni post resurrectionem, Luc. 9: 48. Regnum Sapientis Stupicorum, Ioh. 18: 38.
- Regnum Christi coeleste et Angelicum, Ioh. 18: 36. Ex gloria et potestate sua aestimandum, Matth. 22: 44. Passim refertur ad ea tempora quae post resurrectionem eius fluxerunt, Matth. 16: 28. Id in conspectu hominum humile, in se vere regnum et omnium sublimissimum, Ioh. 12: 16. Communiter ad omnes populos pertinet, Matth. 24: 27. Facile agnoscitur, Luc. 19: 40. Non est venturum cum regio splendore, Luc. 17: 20. Mere spirituale est, Ioh. 15: 15, 16: 13. Eiusmodi est ingenii, ut Regibus huius mundi non obstat, quin potius illorum imperia multis modis firmet, Act. 17: 7. Distinctionem personarum nullam facit, Matth. 24: 41. Est in iudicio, Regnum Dei post iudicium, Eph. 5: 5. Quo pacto innoverit Apostolis, Matth. 16: 28. Unde crediderint Apostoli fore adspectabile, Matth. 18: 1, 24: 3, Ioh. 14: 22. Florentissimum quando fuerit, Luc. 17: 22.
- Regni Christi indicia ante eius mortem, Ioh. 12: 13. Initium eius aestimatur ab evectione in coelum, Matth. 27: 11. Incoepti signa, Luc. 17: 21. Eius complementum, Ioh. 21: 23. Excellentia, Matth. 20: 28. Eius natura vel ingenium, Matth. 21: 12. Discrimen a regnis terrenis et imperiis mundi, Matth. 20: 26, 21: 5, 24: 41, Luc. 22: 27. Eius naturam Pilato Dominus interpretatur, Ioh. 18: 34.
- Regnum coeli vel coeleste quid, Matth. 3: 2, 13: 39, 22: 2. Nusquam fuisse a Mose vel Prophetis nominatum,

tum, Matth. 5: 20. Hoc in se suscipere dicebantur Hebraeis qui Legi se subiicerent, Marc. 10: 15. Describi id solet cibi ac potus nomine, Luc. 12: 32. Regni coelestis arcana non proponuntur negligentibus poenitentiae hortamenta, Marc. 4: 24. Eius munia distribuit Christus potestate a Patre accepta, Matth. 20: 23. Eius nomine quae et quanta bona significantur, Matth. 5: 3, Luc. 9: 62. Regni coelestis voces iunctae intrandi verbis, gloriam coelestem indicant, Matth. 5: 20. Regnum Dei quid, Matth. 3: 2, 6: 33, 13: 39, 16: 28, 21: 43. Quibus in rebus maxime appareat, 1 Cor. 4: 20. Hic inchoatur per pacem conscientiae, in altero seculo per summam felicitatem absolvetur, Ioh. 3: 3. Acquiritur per multas afflictiones exemplo Christi, Luc. 24: 26, 2 Thess. 1: 5. Significat tempora Messiae regnantis, Luc. 17: 20.

Regni Divini ac coelestis voces desumptae ex usu populari, Matth. 5: 20.

Relegatio a coetu, Iudaeis frequens erat, Luc. 6: 22. Relegationi coniunctae poenae apud Iudaeos, Luc. 6: 22. Relegatio, poena Arii, Macedonii, Nestorii, Eutychetis, Matth. 13: 41. Religionis causam poscentibus satisfaciendum, 1 Petr. 3: 15. Eius causa vis publica illata patienter ferenda, Matth. 26: 52. Eius libertas ab antiquo per imperium Romanum concessa erat Iudaeis, non vero Christianis,

Rom. 16: 17. Eius substantia quid requirat, Marc. 12: 29. Religionem nullam esse, si Deus rerum humanarum procuracionem nullam habeat, Hebr. 11: 6.

Religio quid dicatur Hebraeis, 2 Cor. 5: Falsa appellatur fera et bellua, Apoc. 13: 1. Vera fidem requirit, sed perficitur beneficentia et vitae puritate, Iac. 1: 27. Polluitur magis funestato quam mortuo Sacerdote, Matth. 8: 22.

Religio Christiana praeter Dei cultum exigit iustitiam et castitatem in summo gradu, Act. 24: 25. Semper erit in Iudaea, Apoc. 11: 15. Religionis Christianae fundamentum est Deus per Iesum cognitus, 1 Cor. 12: 3. Puritas eius, 1 Petr. 3: 16. Mirifica virtus, Luc. 10: 19. Pleraque eius non natura nobis nota, sed coelesti patefactione, Matth. 13: 41. Tota eius substantia ad praecepta Christi referenda, Matth. 28: 20.

Religionum novarum introductio apud Romanos habebat poenam arbitrariam, Luc. 23: 16.

Religiosi viri quinam vocentur apud Hebraeos, Act. 2: 5. Reliquiae quid, Rom. 9: 28. Reliquias Martyrum cur pii honoraverint, Act. 8: 2.

Remedia differre saepe ipsorum hominum interest, Matth. 13: 15. Remediis duris locus non est, ubi tota Ecclesia in morbo cubat, 2 Cor. 10: 6.

Remissio, pro sanatione animae a peccatis, Hebr. 10: 8. Remissio peccatorum an ex di-

- dilectione tamquam signo probetur facta, Luc. 7: 47. Facit ne peccata appareant, veluti ablutio ne maculae, Act. 22: 16. Donum Sancti Spiritus praecedit, 1 Petr. 1: 2. Aequaliter Christianis datur, Luc. 19: 13. A Mose et Prophetis sperari iussa sub sola *μεταβολας* conditione, Marc. 1: 4. Remissionis peccatorum ius datum Christo, Matth. 28: 18. Remissionem fieri sanguinis effusione tantum, Matth. 26: 28.
- Remittere multa peccata Divinae sapientiae convenit, ut exstare possint eximiae dilectionis opera, Luc. 7: 47. Remittendi peccata potestas nulli hominum ante Christum communicata legitur, Marc. 2: 7.
- Remitti dicitur reus qui ad suum iudicem mittitur, Luc. 23: 7.
- Remunerationes esse ex naturali aequitate aiunt Iuris Consulti, 2 Thess. 1: 6.
- Repensationis spem habet qui ob Deum patitur, non habet qui ob facinora, 1 Petr. 3: 17.
- Repetere saepius solemus quae valde volumus animis inculcare, Gal. 1: 9. Repetitionum vitiosarum vitium in multis libris unde occurrat, Luc. 3: 36.
- Repromissio pro re promissa, Hebr. 9: 15.
- Repudium ex causa levi, adulterii occasio, Matth. 5: 32. Inter Christianos vix licet, nisi ex causa adulterii, ibid. Ob adulterium concessum ad Christianos coniuges tantum pertinet, ibid. De foeminis Christus nihil pronuntiavit, ibid. Permittitur maioris mali vitandi causa, ibid. Repudii lex, Ioh. 4: 18. Eius ius apud Iudaeos maritis concessum, non mulieribus, Matth. 5: 31. Eius atque divortii differentia, ibid. Repudia iudicis cognitionem non exigebant, ibid.
- Requies Dei quid, Hebr. 3: 11, 4: 1, 3.
- Res sensum habentes amant sui conservationem, Rom. 8: 20. Res principales corpora, quae earum figuram habent: umbrae vocantur, Hebr. 8: 5. Res Dei dicuntur iudicia, Ioh. 10: 35. Res eadem Veteris Testamenti ad plures significatus refertur, Hebr. 11: 11. Res adversae etiam bona sunt, si dextre sumantur, 1 Thess. 5: 23. Res soli haereditate acceptae apud Hebraeos erant inalienabiles, Rom. 4: 13, Hebr. 1: 4. Rerum agendarum iusta aestimatio, Matth. 26: 11; terrenarum inutile studium damnatur, Matth. 24: 38. Rebus non minus quam vocibus Prophetarum scimus, Matth. 1: 22. Rebus diversis saepe aptantur eadem verba Prophetarum, Matth. 24: 30. In Rebus alienis cur plus sapere soleamus quam in nostris negotiis, Luc. 1: 18.
- Resipiscenti ob priorem vitam insultare non oportet, Luc. 18: 11. Resipiscentes in veteris amicitiae ac familiaritatis ius admittere debemus, Luc. 17: 3.
- Resipiscentiae doctrinae summam per Iohannem commendatae plenior cognitio a Christo petenda, Luc. 1: 77.
- Re-

Respondendi ratio in lingua Latina, Matth. 5: 37. **Respondendo** Christus interdum quid reservat, Matth. 18: 3. **Respondentis partes in disputationibus**, Matth. 22: 30. **Responsionum ad Orthodoxos liber unum auctorem non habet**, Matth. 28: 2. **Respublica et Ecclesia idem erant apud Iudaeos, apud Christianos non item**, Luc. 6: 22. **Reipublicae status praesens qualiscumque tolerandus**, Matth. 22: 16. **Rempublicam ex imis sedibus convellunt, qui ius et aequum violant quovis titulo**, Matth. 27: 24. **Resurrectio de tota persona intelligenda est**, Ioh. 11: 25. **Est nativitas quaedam**, Apoc. 1: 5. **Praecipuum fidei obiectum**, Act. 24: 15. **Spei Christianorum scopus**, 1 Thess. 4: 18. **Expectata minuere nobis debet luctum ob mortuos**, Luc. 7: 13. **Beata quibus contingat**, 1 Cor. 15: 21. **Prima, dicitur evectio Martyrum in coelum**, Apoc. 20: 5. **An cum discrimine sexus futura sit**, Matth. 22: 30. **Cibus et potus in illa cessabunt**, ibid. **Resurrectionis doctrina quando et a quibus primus apertus proponi coepta dicatur**, Matth. 5: 20. **Eius doctrina apud Iudaeos**, Matth. 16: 14, 22: 28. **Resurrectionis corporum argumentum ex iustitia Dei et aequitate rei**, ibid. 32. **Nostrea causa erit Spiritus Dei qui in nobis est**, 1 Petr. 3: 18. **Eius gaudia Paradisi gaudiis maiora**, Luc. 23: 43. **Qualitas et circumstantiae**, 1 Cor.

15: 42. **Eius status distinguitur Rabbini a statu Ede- nis**, Luc. 23: 43. **Eius mysterium in Propheticiis scriptis latenter adumbratum**, Matth. 11: 23. **Eius et vitae aeternae gustum aliquem Iudaei per Eadram acceperant**, Eph. 2: 12. **Resurrectionem generalem Christus manifeste promisit**, Ioh. 11: 24. **Eam sperabant Apostoli, sed qualis esset non satis intellegebant**, Marc. 9: 10. **Futuram qui negant pro Christianis habendi non sunt**, 1 Cor. 3: 15. **Iam esse factam docuerunt Hymenaeus et Philetus**, Matth. 24: 11. **Idem cum Gnosticis eam allegorice intelligebant, et quomodo**, 1 Cor. 15: 1. **De Resurrectione Philosophorum sententiae**, 1 Cor. 1, Eph. 2: 12, 1 Thess. 4: 13.

Resurrectio Christi miraculum maximum, Ioh. 2: 19. **Eius historia, licet apud 4 Evangelistas dissimiliter referri videatur, congruere secum invicem ostenditur**, Matth. 28: 2. **Testium eius fides et integritas**, ibid., Luc. 24: 48. **Cur multis egebat testibus**, 1 Cor. 15: 5. **Cum accedente promissione resurrectionem aliorum hominum certam reddit**, Col. 2: 12, 1 Petr. 1: 3, 3: 21. **Resurrectionis Domini annuntiatio cur festinata fuit**, Matth. 28: 7. **Eius imagines in Veteri Testamento**, Luc. 24: 46. **Promissiones non potuerunt intelligere Iudaeorum Principes, nisi forte ex indicio Iudae proditoris**, Matth. 27: 63. **Resurrectionem Domini difficulter credi-**

- diderunt Apostoli, Macr. 16: 11, Ioh. 20: 9. Resurrectione Christi evincunt Apostoli verum eius fuisse dogma, 1 Cor. 15: 14.
- Resuscitatio** dicitur etiam secunda generatio, Matth. 19: 28. Specialiter ea quae est ad vitam aeternam, Ioh. 6: 39. Christi a mortuis tribuitur Deo Patri, nostra et Deo et Christo, 2 Cor. 4: 14. Resuscitationis generalis imago in Lazaro, Ioh. 11: 43. Resuscitationis a morte et liberationis a praesentissimis periculis comparatio, Hebr. 11: 19.
- Retributio plena in altera vita**, redditis demum corporibus, fiet, Luc. 16: 25. **Retributionis mercedis**, aequalis vel inaequalis, convenientia, Matth. 20: 14.
- Reverentia Dei in Scripturis** timor dicitur, 1 Petr. 3: 15. **Reverentia** vetat esse curiosum, Ioh. 4: 27. **Debetur Magistratibus**, sed non quae reis se tuendi libertatem tollat, Ioh. 18: 22. **Maxima debetur iis qui dura ferunt honestissimis de causis**, Phil. 1, 9.
- Reverti verbum ad proferentem** dicitur quod eventu operato caret, Matth. 10: 13.
- Revocandi vocis significatio**, Luc. 14: 12.
- Reus audiendus antequam iudicetur**, Ioh. 7: 51. **Reo convenit vultu ac verbis prae se ferre fiduciam**, Act. 24: 10. **Reo cuicumque parcere viro bono non indignum est**, Matth. 1: 19. **Reum inimicis donat, qui eum ipsorum iudicio tradit**, Act. 25: 11. **Reorum est stare**, Act. 25: 6.
- Reos foris secedere, moris est ubi de eorum negotio consultatur**, Act. 5: 34. **Rex est qui nihil metuit**, Rex est qui cupit nihil, 1 Petr. 2: 9. **Rex si privatam adit multum est, plus si in eius aedibus velit divertere**, Ioh. 14: 23. **Regis boni et Pastoris boni vicina sunt opera**, Ioh. 10: 1. **Regis boni solliciti non pro se sed pro suis in Christo specimen**, Ioh. 17: 8. **Regis interest, ut Legatus honoretur**, Ioh. 17: 3. **Eius iam regnantis est dare dona regia**, Ioh. 7: 39. **Regis nomen quibus tribuatur**, Act. 6: 15, 1 Tim. 2: 2, 1 Petr. 2: 13, Apoc. 6: 15, 10: 11, 16: 12, 19: 18. **Regi praeceptum ne se supra alios fastuose efferat**, 1 Cor. 4: 6. **Regi Hebraeo quid in Lege Divina praescriptum**, Matth. 20: 25. **Regem quempiam dici in regionibus devictis non patiebantur populus Romanus vel Caesares, nisi suo permissu**, Act. 17: 7. **Regem eligeat olim populus, et Prophetae ungebant Dei nomine**, Act. 6: 5. **Regem eum agnoscere qui Rex est quantum intersit**, Matth. 2: 1. **Reges fuisse et Sacerdotes antiquis temporibus**, Hebr. 7: 1. **Reges bestiarum nominibus a Prophetis describuntur**, Luc. 13: 32. **Boni plenissime praestant, ut improbitate repressa, probi tutius vivant; Reges vero mali, aliquatenus tantum**, Rom. 13: 3. **Reges Romano imperio parentes qui**, Apoc. 13: 1, 17: 12. **Decem quibus Deus usurus ad dilacerandum imperium Romanum**, Apoc.

Apoc. 13: 1. Reges cum donis adire quibus in more fuerit, Matth. 2: 11. Reges Prophetas, an Prophetas Reges procumbendo honorarint, Matth. 4: 9. Reges vocantur Regum successiones, Apoc. 17: 12. Reges et Sacerdotes quia ratione dicantur Christiani, 1 Petr. 2: 9, Apoc. 1: 6. Reges more gentium Deos appellare Hebraeis ob periculum vocis non erat mos, Act. 12: 22. Regum est iudicare, Ioh. 5: 22. Officium in tributis exigendis, Luc. 3: 13. Eorum splendidissimus vestitus pulchritudine liliorum superatur, Matth. 6: 29. Piorum in Ecclesiasticis auctoritas, ibid. 22. Iudaeorum Regum servilis adulatio erga Romanum imperium, Apoc. 13: 1. Regibus cum exercitu iter facientibus via complanari solet, Luc. 3: 5. Regibus in Oriente dabantur munera honoris habendicausa, Luc. 2: 24. Regibus qualibuscunque obtemperandum, Ioh. 9: 48.

Rex noster Christus, Iac. 2: 8. Rex est Christus veritatem amantium, Ioh. 19: 9. Rex Israël, titulus Messiae, Ioh. 1: 49, 12: 13. Regis titulum a se abdicare cur noluerit Christus, Ioh. 18: 37. Rhetorum est polliceri se breves fore praesertim apud occupatos, Act. 24: 4. Iudicem laudando sibi benevolum reddere, ibid. Movere laudando, 2 Cor. 8: 7. Risu gaudium describitur, Luc. 6: 21.

Ritus inutiles, Ioh. 15: 4. Iudaici cui abrogandi, Ioh.

4: 23. Iudaici facientes ad pietatem ac probitatem a Christo prope ad verbum translati ad sua dogmata, Matth. 18: 15. Rituum cavillatores Iudaei, Ioh. 5: 10. Rituum observationem animo non emendato ad salutem sufficere, dogma Iudaeorum, 1 Petr. 1: 18. Funeralium, praesertim humanorum corporum, origo unde, Matth. 9: 23. Rituum consonantium et regiminis certior forma quando et a quibus in Ecclesia constituta, Apoc. 21: 1. Ritibus operosis distenti praecepta Dei minus curare solent, Marc. 7: 8.

Rituale ius Iudaeorum, vide Lex Ceremonialis.

Rogare pro orare, Luc. 4: 36. Roma a robore cur dicta, Apoc. 12: 3. Romulo condita quadrata fuit, Apoc. 21: 16. Ipsa inter Deos erat, Apoc. 17: 5. Urbs aeterna fuit dicta, Apoc. 13: 1.

Roma resurges, additum nummis Vespasiani, Apoc. 13: 3. Romae et Babylonis consensus mysticus, 1 Petr. 5: 13, Apoc. 17: 4. Romae imagines quali ornatu in templis fuerint, Apoc. 17: 4. Eius excidium per Totilam, Apoc. 16: 19. Scipio interitum eius ardente Carthagine sibi olim cum lachrymis imaginatus est, Apoc. 18: 2. Eius odium in Christianos, Apoc. 12: 15. Romae idolatria remansit in Senatu et plebe, etiam postquam Imperatores Christiani facti essent, Apoc. 17: 16. Romae quomodo initium Ecclesiae factum, Rom. praef. Ro-

- Romam esse mortalem, Apoc. 16: 17.
- Romana Ecclesia in disciplina circa lapsos caeteris mitior, Hebr. 6: 6; Synodus cur Concilii universalis vim in se contineret, Act. 15: 2.
- Romana nomina quo tempore apud Graecos frequentia, 1 Cor. 16: 17.
- Romanae civitatis ius validius erat iure Synedrii, Act. 25: 9.
- Romanum imperium per Lunam significatur, Matth. 24: 29.
- Varie agitatum, ibid.
- Temporibus Honorii dilaceratum, et a quibus, Apoc. 17: 16.
- Eius punitionem fuisse Christianorum liberationem, Apoc. 16: 5.
- Romanum civem virgis caedere vetitum per Leges Porcias et Sempronias, Act. 16: 37.
- Laedere, crimen erat, ibid.
- Vincere item, Act. 22: 29.
- Nolentem tradere iudicandum Provincialibus hominibus contra Leges Romanaserat, Act. 25: 11.
- Romani cur dicantur *ῥωμαῖοι*, Act. 2: 23.
- An inter Barbaros numerandi, Rom. 1: 14.
- Damnaturi civem, sumebant pullam togam, 2 Cor. 12: 21.
- Divites fundos in Provinciis et maxime in Africa habebant, Act. 28: 7.
- Solebant honorare Maiorum memoriam in posteris, Luc. 3: 1.
- Intrarunt Hierosolyma ut finirentur scelera intestina Iudaeorum, Matth. 24: 21, Act. 7: 57.
- Servabant Iudaeam non uno genere militum, Matth. 8: 8, Luc. 3: 14.
- Aequiores iudices Iudaeis, Ioh. 18: 23.
- Quamobrem et qua ratione a Deo puniti, Rom. 2: 9.
- Romani Magistratus disceptionibus Philosophorum aut Iudaeorum se non immiscebant, Act. 18: 15.
- Romanorum ingenia qualia fuerint, Rom. 6: 19.
- Adversus exteros inhumanitas, Matth. 5: 43; benevolentia in Iudaeos, Luc. 7: 5; vitia, Rom. 1: 29; iniustitia, ut orbis Domini fierent, ibid.; luxuria, ibid.; perfidia, ibid.; mores personati, ibid.; superbia intolerabilis, ibid.; crudelitas in Provinciales et servos, ibid.; strages et mala plurima, Apoc. 12: 12.
- Decretum ne quis Deus consecraretur nisi a Senatu probatus, Act. 16: 21.
- Romanorum Senatorum sententiae dictionis concludendae formula, Act. 15: 19.
- Romanorum triumphantium mos, Phil. 2: 6, Col. 2: 15.
- Romanorum Scriptorum error notatus ignorantia moris Iudaici, Matth. 9: 15.
- Romanis scribens Paulus cur Graece potius scripserit quam Latine, Rom. praef.
- Romanis mos non erat indicta causa homines advenas virgis caedere, Act. 16: 35.
- Mos erat quaestionem habere per flagra, Act. 22: 24.
- Qualis mos Deorum honori reservatus, Act. 10: 25.
- Romanis legibus ad Caesarem appellare quando et quo in casu liceret, Act. 25: 1.
- Romanis Praesidibus mos erat agere res magnas de consilii sententia, Act. 25: 12.
- Vide Praesides Romani. Romanos sine repudii exemplo diu vixisse, Matth. 5: 31.

Rom-

Romphaea Thracum, hastae brevioris genus, usum gladii praebens, Luc. 2: 36.

Rubus ardens incombustus, cuius rei imago, Act. 7: 31.

Rufus Simonis Cyrenaei filius, Marc. 15, Rom. 16: 13. Eius mater natura, Pauli mater affectu, ibid.

Rupes de qua in deserto bibebant Iudaei cur vocetur spiritualis, I Cor. 10: 4. Quomodo dicatur secuta Israëlitas, ibid. Rupes seu petra Deus in Veteri Testamento, Christus in Novo, ibid. Rupis Israëlitarum et Christi comparatio, ibid.

Rursum pro alio loco, Hebr. 1: 5.

Rythmi Hebraeorum erant lege soluti, Luc. 1: 46.

S.

Sabbatum appellatur dies Saturni, Luc. 6: 1. Vocatur lex otii die septimo, Marc. 2: 27. Ab initio a Deo non fuit institutum cum otiandi necessitate, ibid. Quomodo ante Mosem observatum a Patribus, Act. 15: 21. Violari poterat ad imperium Prophetarum, Ioh. 5: 11, 9: 17. Secundum Iudaeos ob animae periculum violari poterat, Matth. 12: 11, Marc. 3: 4, Luc. 13: 15. Quae exceptio non omnibus probata, Matth. 24: 20. Sabbatum vere colere, est adire pios coetus et in meditanda lege occupari, ex veteri Iudaeorum instituto, Marc. 1: 21. Magnum sive primum, Luc. 6: 1. Secundoprimum, ibid. Sabbatum

esse in dominio hominis, regula inter Iudaeos nota, Matth. 12: 8. Non esse in templo, ibid. Sumi pro quovis religioso die, Matth. 9: 16.

Sabbati implementum sunt Christi tempora, Hebr. 11: 30. Instituti et reperti causa ac principium, Marc. 2: 27. Eius obligatio stricta cessavit ante excidium Hierosolymorum, ibid. Eius usus, honorare Patrem et Filium, Ioh. 5: 23. Eius vinculo Christus suos non ante resurrectionem suam exsolverat, Luc. 23: 56. Sabbati die non minus quam Dominicis diebus solebant Christiani convenire, Act. 15: 21. Qui mos diu in Oriente observatus, ibid. Sabbati die conciderunt moenia Ierichuntis, Hebr. 11: 30. Sabbati legem quomodo Christus non violaverit, Matth. 8: 3. Eius legem, quae est Lev. 23: 3, usus antiquissimus est interpretatus, Marc. 1: 21.

Sabbato licebat cibum sumere, Luc. 13: 14. Circumcidere pueros licebat et iugulare victimas, Ioh. 5: 8. Prohibebatur ferre onera, ibid. Quatenus medicinam facere licuerit, Luc. 14: 4. Ab hostibus circumventi Iudaei nonnulli, ne post Macchabaeorum quidem tempora, ausi se defendere, Matth. 12: 3. Iter facere quatenus vetitum Iudaeis, Matth. 24: 20. Sabbato cur non ieiunaverint Iudaei nec Christiani, Matth. 9: 15, Act. 15: 21. Uno tamen ante Pascha Sabbato Christiani ieiunare soliti, ibid.

O

Sab-

Sabbata, vox sono plurali singularem habens significationem, Matth. 12: 1. Sabbatis singulis apud Iudaeos particula de Lege legebatur et Prophetis-, ab Esdrae temporibus, Act. 13: 15. Ita et in conventibus primorum Christianorum, Act. 15: 21. Synodus Laodicaena voluit Sabbatis Euangelia non minus legi quam veteres Scripturas, ibid.

Sabbaticum otium ad alienigenas non pertinere credebatur, Matth. 27: 62.

Sabbatariorum ieiunia, Matth. 9: 15.

Sabino Canusino Episcopo venenum non nocuit, Marc. 16: 18.

Saccus quid Hebraeis, quidque Latinis, eiusque et cinerum usus in luctu, Matth. 11: 21, Apoc. 11: 3.

Sacerdos stante Lege nemo esse poterat nisi Aaronides, Hebr. 7: 12. Sacerdos summus simul cum suffitu Deo preces offerebat pro mundi totius salute, Luc. 1: 13. Intrabat solus in adytum, Hebr. 7: 26. Die expiationis quater intrabat Sancta Sanctorum, Hebr. 9: 7. Ungebatur olim unguento odorato, 2 Cor. 2: 14. Poterat oblivisci praecepti alicuius, Hebr. 5: 2. Remittere peccata non poterat, Marc. 2: 7. Quo die eximie Christi personam gesserit, Hebr. 13: 11. Sacerdotum Aaronidarum et Christi diversa dignitas, Hebr. 8: 1, 9: 24. Sacerdos summus noster longe positus a contactu malorum hominum, Hebr. 7: 25. Summis atque aliis Sacerdotibus qui-

nam respondeant in Ecclesia Christiana, Act. 1: 20. Sacerdotes facti sumus omnes per Christum, 1 Petr. 2: 5. Sacerdotis magni dignitas et praestantia, Hebr. 5: 1. Officium, Hebr. 2: 17. Diurnum ministerium, Hebr. 10: 11. Eius facilitas discernendi bona a malis, per quae significata, Hebr. 5: 14. Sacerdotem inebriari nefas, Luc. 1: 15.

Sacerdotes summi Veteris Federis sub Regum ac Syne-drii potestate fuerunt, Rom. 13: 1. Sacerdotes ante Aaronis filios erant primogeniti familiarum, aut Reges, Hebr. 5: 1. Levitici Patre debebant esse Aaronide, matre Israëlitide, Hebr. 7: 3, 1 Petr. 2: 5. Extra festos dies templum per suos vigiles asservabant, Matth. 26: 45; quibus unus ex Sacerdotum numero praeerat, uti et die festo additis militibus Romanis, ibid. Munere suo in templo functuri cur abstinebant vino, 1 Tim. 2: 8. Sacerdotibus succedebant iuxta Legem, Hebr. 7: 8. Erant in summo Senatu Iudaeorum, Matth. 5: 22. Omnibus sapientiae partibus operam dabant, Matth. 8: 4. Sacerdotes magni alicubi dicti Elias et Ieremias, Matth. 14: 2. Sacerdotum functio veneranda est, 1 Thess. 5: 13. Eorum primarii cur voluerint adesse cum Christus caperetur, Matth. 26: 55. Eorum erat cognoscere de morbo scabiosorum, Luc. 17: 14. Extra aris imponere et partes sibi retinere, 1 Cor. 9: 13.

Non

Non est, iura potestatis aliquis exercere, 1 Thess. 5: 13. Eorum et indicum idem Senatus apud Iudaeos, Matth. 5: 22. Eorum successio mansit perpetua post structum Templum, Luc. 1: 5, Ioh. 4: 22. Sacerdotum et Presbyterorum appellatio an diversa, 1 Tim. 3: 10. Sacerdotum lotiones quid denotent, Rom. 12: 2. Sacerdotibus non vetita matrimonia extra tribum, sed extra gentem; quod aliis de plebe Iudaeis licebat, Luc. 1: 5. Iis, cum adolebant, apparitiones maxime contingere solebant, Luc. 1: 13. Usuras accipere non licebat, Luc. 6: 35. Sacerdotalia munia, Matth. 5: 22, Luc. 1: 5. Sacerdotalis Christianorum oblatio sunt preces, Hebr. 12: 16. In Sacerdotalis benedictionis locum quid successerit, 2 Thess. 3: 20. Sacerdotalis ordo ex quibusnam personis componendus, 1 Tim. 3: 2. Sacerdotium ex Regnum quare Christianis attributum, 2 Cor. 1: 21. Sacerdotium Christi cum iure iurando institutum, Hebr. 7: 3. Melchisedeci a Levitico longe diversum, ibid. Sacerdotii translatio in aliquem non Aaronidem praedicta in Psalmis, Hebr. 7: 12. Ad Sacerdotia foeminae apud plurimas gentes non admittebantur nisi univirae, 1 Tim. 3. Sacramentum non nisi a ieiunis sumendum esse cur institutum sit, 1 Petr. 2: 18. Sacramentum militare apud Imperatores Ecclesiae, Matth.

5: 34. Sacramenti verba vocat Tertullianus stipulationes in Baptismo, Matth. 28: 19. Sacramentorum ordo in Ecclesia primis temporibus, Rom. praef. Sacramentalis explicatio legis cuiusdam, Matth. 3: 10.

Sacra facere capite aperto apud Graecos mos fuit, 1 Cor. 11: 2. Inde ex Pauli praescripto ad Christianos translatus, ibid. Velato capite cur Aeneas in Italiam intulerit, ibid. Sacra scripta a prima aetate pueris legenda dare mos fuit, et etiamnum est Iudaeorum, 2 Tim. 3: 15. Sacra externa vetita erant Romae tempore Tiberii, Act. 10: 14.

Sacra Scriptura quomodo vocetur Hebraeis, pag. 2. Quomodo dicatur impleri, Matth. 1: 22.

Sacri et intestabiles quinam Romanis, Luc. 6: 22.

Sacrificantes epulabantur de carne victimarum, Matth. 26: 26.

Sacrificaturi albis induebantur, Matth. 28: 3. Diis adferre debebant puras manus, Matth. 27: 24. In veteri Lege prius se abluebant, 1 Ioh. 5: 6.

Sacrificium optimum quod Deo offertur est fides, Rom. 4: 3. Sacrificium Deo quod fuerit gratissimum, Eph. 5: 2. Eucharisticum apud Hebraeos quid, Matth. 26: 26. Sacrificii corporis Christi efficacia, Matth. 26: 26. Sacrificii gratiarum actionis peculiare, ibid. Pacifici varia nomina, ibid. Sacrificia Dei pro sacrificiis Deo apprime gratis, Ioh. 6: 28.

- Sacrificia spiritualia sunt preces, castitas corporis, opera misericordiae, 1 Petr. 2: 5. Expiatoria apud Iudaeos et Gentes magna pecunia constabant, Rom. 3: 23. In Templo pro Gentibus fiebant, si peterent, Luc. 6: 22. Sacrificiorum ritus quomodo instituti dicantur, Matth. 5: 17. Legalium implementum, Col. 3: 5. Diurnorum horae legitimae, Matth. 27: 45. In sacrificiis piaculibus anima pecudis offerebatur velut succedanea animae hominis, Matth. 26: 28. Sadducaeii quomodo Syris appellentur, Matth. 2: 23. Quamnam habeant originem, ibid. 16: 24. Quam spectabiles temporibus Apostolorum, Act. 5: 17. Cur resurrectionem non crediderint, Matth. 5: 20, 1 Thess. 4: 13. Poenas honoresque apud inferos tollebant, Luc. 16: 23. Quomodo hypocritae dicti, Matth. 16: 3. An Epicureis aequandi, Matth. 22: 23. Non obligabantur institutis aliarum sectarum, Marc. 7: 3. Aspernabantur ritus Lege non praescriptos, Ioh. 4: 1. Rigidi admodum in poenis exigendis, Act. 4: 1. Herodiani fuisse videntur, Matth. 16: 6. Quomodo sub Herode maxime floruerint, ibid. Cur non tam acres persecutores Christi quam Pharisei, Ioh. 7: 32. Nitebantur Romanorum potestate, ibid. Per illos eis aditus ad dignitates, Luc. 6: 22. Sadducaeorum dogmata, Matth. 22: 16, Act. 23: 8. Eorum et Phariseorum differentia, Matth. 22: 23. Eorum et Herodianorum opinio de potestatibus extraneis, ibid. Eorum pro negatione resurrectionis fundamentum, ibid. Eorum in Apostolos irae causa, Act. 4: 1, 5: 17. Sadducaeorum traduces quinam, 1 Cor. 1: 12. Sadducaeorum spes qualis, 1 Thess. 4: 13. Sadocus erat, Abiatare Pontifice Maximo, Pontifex a Maximo secundus, Marc. 2: 26. Sal pro sapientia, Matth. 5: 13. Sal gentium quid, ibid. Sal Dei legem significat, Marc. 9: 49. In Hebraeorum et Gentium sacrificiis cur usitatum, ibid. Sal et mensa sincerae amicitiae symbolum, Marc. 14: 18. Sal si naturam salis retineat, bonum; si exuat, peius gleba et fimo, Luc. 14: 34. Salis vis, Matth. 5: 13. Sale conspersa sterilescent, Luc. 14: 35. Sales carnibus adspersi solent ne facile corrumpantur, Marc. 9: 49. Salamine nomen urbis, Act. 13: 5. A Iudaeis eversa, ibid. Salem olim Hierusalem dicta, Hebr. 7: 1. Quot fuerint huius nominis urbes, ibid. Salim locus ubi Iohannes baptizavit, Ioh. 1: 28, 10: 40. Saliva unde, et cur translata ad Baptismi ritus fuerit, Marc. 7: 34. Sallustius in adulterio deprehensus, Rom. 1: 29. Sallustii historia censoriis sententiis plena, ibid. Salmone vicus Cretae, Act. 27: 7. Inde Salmonium promontorium, ibid. Salmonei dementia quomodo describatur, Matth. 17: 1. Sa-

Salome mater filiorum Zebedaei, eiusque et Christi colloquium ex relatione Aegyptiorum, Matth. 20: 20.

Salomon dictus fuit etiam Iedidias, Matth. 23: 35. Anno ab exitu quadringentesimo octuagesimo templum condidit, Act. 13: 20. Typus Christi, Hebr. 1: 6.

Saltatio non omnibus ubique turpis, Matth. 11: 17, Luc. 15: 25. Saltationes Hebraeorum incompositis numeris constant, Luc. 1: 46.

Salvare dicuntur alii alios, quos ad fidem perducunt, 1 Cor. 7: 16. Salvare tribuitur in Sacris suo modo etiam hominibus, Iud. 23.

Salvatoris titulus tribuitur et Deo Patri et Christo, 1 Tim. 1. Et quare, Tit. 1: 4, Iud. 25.

Salus unde pendeat, 1 Cor. 7: 19; hominis non est in ipsius arbitrio sed Dei, Rom. 9: 16. Aeterna non obtinetur nisi per fidem et dilectionem efficacem, Iac. 2: 14.

Aeterna alterius, commodis nostris multum praeponderat, 1 Cor. 8: 13, 10: 33, Phil. 1: 4.

Salus pro Salvatore, Luc. 2: 30; pro gratiis ob salutem acceptis, Apoc. 7: 10. Salutis vocabulo quid contineatur, Marc. 16: 16. Salutis initium, cognitio peccati, Ioh. 9: 41. Salutis aeternae via quaenam a Deo constituta, Gal. 5: 2. Salutis viam quomodo Deus nobis praeparaverit, Eph. 2: 11. Eius consequendae scripta praecepta necessaria debentur ipsi Christo, Matth. 28: 20. Eius operatio adscribitur Deo ut causae principi,

et hominibus ut quorum etiam aliqua ad hoc opera requiratur, Phil. 2: 12. Salutem omnium Christus unice desiderat, Ioh. 12: 43; etiam eorum qui non servantur, Ioh. 5: 34. Nulli ad illam via est praeclusa aeterna Dei constitutione nullam habente causam, Rom. 9: 13. Ad nostram an sufficiat quod Christus pro nobis sanctus fuerit, Hebr. 12: 14. Salute digni scripti dicuntur in libro vitae, Apoc. 13: 8. Salute mundus impertit alios sono vocis tantum, at Christus ex animo et efficaciter, Ioh. 14: 27.

Salutaris vis omnis Deo debetur, Ioh. 3: 14.

Salutandi mos Paulo familiaris, 2 Thess. 1: 2.

Salutationes apud Orientis populos operosae, Luc. 10: 4. Samaël, Diaboli nomen, Matth. 25: 33. Ipse Hebraeis dicitur habere imperium mortis, Hebr. 2: 14.

Samanaei sapientum nomen apud Indos, Luc. 9: 61. Quid eis proprium, ibid.

Samaria quaenam pars Terrae Sanctae fuerit, Ioh. 4: 4. Nomen ab urbe olim regni capite accepit, ibid., Act. 8: 5. Receptaculum Iudaeorum delinquentium, Luc. 17: 18. Transitus petentium Hierosolymam ex Galilaea, ibid., Ioh. 4: 4. Samaria imago pravitatis et poenae Hierosolymae, Luc. 23: 30. Quomodo per Hierosolymam iustificata, Rom. praef.

Samaritae nomen pro summo probro Christo impositum a Iudaeis, Luc. 10: 33. Samaritae Chutaei cur a Iudae-

- daeis appellati, Luc. 17: 18. A Iudaeis facile distinguebantur lingua, et forsant vestibus, Ioh. 4: 9. Modo cognatos Iudaeorum se profitebantur, modo negabant, Luc. 17: 18, Ioh. 4: 12. Peiore loco a Iudaeis habiti quam Gentiles, Luc. 6: 22, 10: 33. Humanius egerunt cum Iudaeis quam vicissim Iudaei cum illis, Luc. 9: 53. Sibi invicem obvii quid proclamare soliti, Matth. 5: 2. Lege Mosis tenebantur, Ioh. 4: 18. Negabant veritatem religionis esse penes Iudaeos, Ioh. 8: 48. Bellum gesserunt cum Iudaeis Procuratore Cumano, Matth. 24: 7. Samaritarum descriptio, Matth. 10: 5. Eorum cum Iudaeis controversia, Luc. 9: 53. Eorum beneficia recusabant Iudaei, Ioh. 4: 9. Eorum docilitas praesagium vocationis Gentium, ibid. Eorum inhumanitas erga Christum errori, non malitiae adscribenda, Luc. 9: 56. Samaritas adire nulla lege vetabatur Christus, Ioh. 4: 40. Samaritis Ecclesiae figura, ibid.
- Samballatae gener relegatus a Nehemia, Luc. 6: 22.
- Sameas et Hillel sectarum auctores inter Iudaeos, Matth. 7: 29. Sapientes habiti, Matth. 9: 25. Sameas Synedrio exitium vaticinatus est quod Herodem accusatum non condemnasset, Matth. 27: 15. Sameae soli pepercit Herodes, Matth. 5: 22.
- Sampson an in legem peccasse censendus sit, Hebr. 11: 32.
- Samothracia insula non longe a Troade, Act. 16: 11.
- Samuel imago Christi, Luc. 2: 52, Ioh. 14: 30. Ob iustitiam celebris, Hebr. 11: 33. Quamdiu munere Prophetico functus, Act. 13. Quando mortuus credatur Hebraeis, ibid. Mosi comparatus, ibid. Paulo comparatus, Act. 20: 33. A Pythonissa evocatus malus fuit Spiritus, Luc. 24: 37. Post mortem evocatus dicitur apud Hebraeos traxisse Mosem in patrocinium, Ioh. 5: 45.
- Samus quonplex et ubi sita, Act. 20: 15.
- Sanari pro mundari a peccatis, Ioh. 3: 5. Sanandatio quae homines modestissimos faciat, et Deo gloriosa sit, Rom. 3: 27.
- Sanatio morborum ob peccata inflictorum signum visibile remissionis eorundem, Ioh. 20: 23. Sanationum donum communiter ferme concessum iis qui regimen Ecclesiae acceperant, Marc. 16: 18.
- Sanctificare pro offerre, Ioh. 17: 19. Sanctificamur per oblationem Christi ut voluntatem Dei impleamus, Hebr. 10: 10.
- Sanctificatio sequitur iustitiam, Rom. praef. Sanctificatio pro iure intrandi in Sanctuarium coeleste, 1 Petr. 1: 2.
- Sanctificatorum semen etiam sanctum est, et cur, 1 Cor. 7: 14. Sanctificatis per Christi sanguinem nihil ex parte Dei deerit, Hebr. 10: 14.
- Sancta violari non debent, 1 Cor. 3: 17. Sancta quae sunt Deo, sunt separata, Hebr. 9: 13. Sancta Sanctorum

rum Templi cur ita vocata, Hebr. 9: 2. Sanctum Sanctorum summi coeli esse symbolum, apud omnes Iudaeos confessum, Matth. 27: 51.

Sanctio a sanguine dicitur, Matth. 26: 28. In federibus erat effusio sanguinis victimalis, et cur, ibid. In legibus dicebatur ea pars quae vitam hominis legi obligabat, ibid. Sanctio legis, qua maledictus qui non fecerit omnia verba legis, evanuit, Hebr. 7: 12.

Sanctuarium Templi factum erat ad similitudinem coelestis, Hebr. 9: 24. Sanctuarium ingressuros humore quodam fuisse adpersos, 1 Petr. 1: 2. Sanctuarii forma temporibus Moysi, Hebr. 11: 2.

Sanctum dicitur omne quod inviolabile, Apoc. 20: 6. In Lege dicitur quidquid Deo est oblatum, Rom. 12: 1. Sanctus Deus dicitur, Ioh. 17: 11, 1 Petr. 1: 15. Sanctus Sanctorum, Danieli Messias, Marc. 1: 24.

Sancti Christo moriente resurgentes, tantum credentibus apparuerunt, non omnibus, Matth. 27: 53. Sancti vocantur Christiani omnes, Phil. 1: 5, Apoc. 11: 18. Sancti viri cur infirmiores se faciant, 2 Cor. 12: 9. Sanctiores nos faciunt dona Spiritus, Hebr. 12: 10.

Sandalium, species calceamenti quo Christus et Apostoli utebantur, Ioh. 1: 27. Iudaeis communis, Marc. 6: 9.

Sanguis Christi eius mortem violentam significat, Ioh. 6: 53. Indicat communicationem mortis et immortalitatis

cum Domino, Matth. 26: 28. Universo hominum generi poenitentiae gratiam obtulit, Act. 5: 31. Liberat nos ab eo qui mortis habet imperium, Hebr. 11: 28, 1 Petr. 1: 19. Purgare dicitur a peccatis, Hebr. 9: 14, 10: 19. Sanguis vitam significat, Matth. 26: 28. Vino comparatur, Apoc. 14: 19. Significat apud Hebraeos caedem, et ipsam caedis aliorumque criminum poenam, Matth. 23: 35, Act. 5: 28. Apud Gentes omnes ipsam mortem, Hebr. 9: 11. Sanguis pro animo expiationem facit, Matth. 26: 28. Sanguinis victimalis effusio continebat comminationem similis excidii adversus eum qui federi non stetisset, Matth. 26: 28. Sanguinis abstinencia, non admodum superstitiosa, est facilis et causae admodum honestae, Act. 15: 20. Sanguinis Abelis et sanguinis Christi comparatio, Hebr. 12: 23. Sanguinem postibus adpersum non respexisse Deum, sed Israëliitarum fidem, Hebr. 11: 4. Sanguine suo sancivit Christus fidei pactum, Luc. 22: 20, Hebr. 3: 1. Quando dicatur nos lavisse, Apoc. 1: 5. Sanguine abstinebant Christiani etiam cum vitae periculo, ibid. Sanguine pasci dicitur qui se vindicat, ibid. Eo vescentibus Veteres imposuerunt poenas canonicas, ibid. Sanguine signata deleri non posse dicunt Hebraei, Luc. 22: 20.

Sanitas in fide est sinceritas, Tit. 2: 2. Sanitas animae quid sit, Matth. 26: 41. Sa-

- nitatis initium est morbum fateri, Luc. 7: 35.
- Sanum dicitur primario de homine, analogice de rebus quae ad sanitatem conferunt, Tit. 1: 13.
- Sapere ad sobrietatem res ardua, Luc. 24: 26. Sapere cur soleamus plus in alienis quam in nostris negotiis, Luc. 1: 18.
- Sapientis nomen quibus per excellentiam tributum fuerit, Rom. 1: 22. Sapienti dictum sat est, 1 Ioh. 2: 20. Sapientes in terra, quod luminaria in coelo, Phil. 2: 15. Sapientes secundum carnem quinquam appellati, 1 Cor. 1: 26. Sapientes dicta quaedam sua saepius iterabant, Luc. 11: 33.
- Sapientia docetur praeceptis et exemplis, Ioh. 6: 53. Saepe etiam sub palliolo sordido est, Iac. 2: 2. Thesauris comparari solet, Col. 2: 3. Quem locum in genealogiis Iudaeorum teneret, 1 Tim. 1: 4. Sapientia pro sapienti Dei consilio, Luc. 7: 35. Sapientia Divina menti humanae Christi suos impressit effectus pro temporum ratione, Marc. 13: 32. Eius fuit invenire rationes sanandi genus humanum, prudentiae vero eas dirigere, Eph. 1: 8. Sapientia vera est Dei cognitio, Rom. 10: 19. Huius mundi cur Deo non magis placeat quam summa stultitia, 1 Cor. 3: 19. Salomonis in quibus constiterit, Matth. 12: 42. Sapientiae praecepta non imprudenter esse imperienda, Matth. 7: 6. Sapientiam qualem Spiritus Sanctus credentium animis imprimat, Eph. 1: 17. Ad sapientiam multi pervenissent, nisi pervenisse se putassent, Rom. 10: 3.
- Sapphirus quid mystice significet, Apoc. 21: 19. Sapphirum cur gestarent Aegyptiorum Sacerdotes, ibid.
- Sappho nobilissima poësi et ingenio, Rom. 1: 26.
- Sara quomodo vocetur Sanchuniathon, Matth. 5: 31. Abimelechi cupiditati non cessit, 1 Petr. 3: 6. Regina dicta quod multi ab ea Reges essent prodituri, ibid. Eius obedientia et comitas, ibid. Eius uterus cuius rei imaginem gerat, Rom. 4: 19. Saram allegorice Philo interpretatur virtutem, Gal. 4: 22.
- Saraceni in orbem tonderi soliti, Luc. 3: 14.
- Sardes Croesi regia, Apoc. 3: 1. Sardanorum Ecclesia quomodo a Spiritu Sancto admonita in Apocalypsi, 1 Cor. praef. .
- Sardio quid mystice denotetur, Apoc. 4: 3, 21: 20.
- Sardonix quid mystice significet, ibid.
- Sarepta Sidoniae urbs, Luc. 4: 26.
- Sarona nomen proprium urbis, unde dictum, Act. 9: 35.
- Sata bene interdum irrigari utile est, Act. 18: 23.
- Satan dicitur Serpens Hebraeis et Graecis, Rom. 16: 20. Cur, ibid., 2 Cor. 11: 3. Pro adversario sumitur, Matth. 16: 23. Satanias excitat victorum scintillas, 1 Cor. 7: 5. Hominem a Deo abducere conatur, 2 Cor. 2: 11. Potestatem interdum accipit ad tentandos pios, sed plerumque

que eam obtinet in profanos qui piis accenseri volunt, 1 Cor. 5: 3, 2 Cor. 12: 7. Quando dicatur implere et intrare hominem, Luc. 22: 3, Ioh. 13: 27. Quando dicatur in carcerem profundum includi, Apoc. 9: 1. Satanae et malorum Spirituum synonyma, Eph. 6: 12. Eius imperium etiam ordine constat, ibid. Eius ministri sunt, qui sui commodi causa foveant peccata, 2 Cor. 11: 15. Vires exterminantur, si crebrius conveniant fideles, Hebr. 10: 25. Satanae tradere quid sit, 1 Cor. 5: 3. Sationis laborem solatur spes, Ioh. 4: 35.

Satis dare et satis accipere quid significant in iure, Marc. 15: 15, 17: 9. Satisfacere quid auctoribus Latinis saepe, Matth. 5: 24, Marc. 15: 15.

Sator in prima Christi parabola Doctorem verbi significat, in secunda Christum ipsum, Marc. 4: 14, 26. Satori fructus omni iure debentur, Luc. 17: 7. Satorem vocare Deum solent Hebraei, 1 Petr. 1: 23.

Satrapae nomen unde, Matth. 18: 10.

Saturnus Phoenicibus quis dictus, Matth. 5: 31. Gentilibus dicitur Deus quem putabant a Iudaeis coli, Matth. 24: 39. Saturni stella quid dicatur Syris et Arabibus, Act. 7: 43. Ammonitis dicta Moloch de nomine Regis ipsorum, ibid.

Saul quantum terrorem Davidi incusserit, Act. 2: 26. Eius aulici ei in rebus improbis adulabantur, Eph.

6: 6. Sauli Regis et Sauli seu Pauli Apostoli comparatio, Act. 9: 6, 13: 21, 2 Cor. 3: 6. Sauli seu Pauli imago qualis fuerit ante conversionem, Act. 9: 8.

Saxosa loca solent esse multa circa insulas, Act. 27: 29.

Scabellum pedum Pharisaeorum dicitur plebs rudis, Matth. 23: 6. Scabellorum et scamnorum differentia, Matth. 5: 35.

Scabie turpi laborantes apud Iudaeos arcentur hominum commercio, Luc. 6: 22. Non intrabant oppida, Luc. 18: 12. Procul abstinere iubebantur, et proclamare immundum, immundum, ibid.

Scandali vox non factis tantum sed et hominibus tribuitur, Matth. 13: 41. Et qualibus, ibid.

Scantinia lex quid vetuerit, Rom. 1: 28.

Scelus primum pro encoenio ducendum non est, Hebr. 9: 18. Scelera manent scelera, quocumque nomine commenduntur, Matth. 13: 41. Scelera in scelera ducere solent, Matth. 28: 13, Luc. 3: 20. Scelera quatenus a multis putentur solertis ingenii commenta, Rom. 7: 7.

Sceleratissimorum numero non contineri, in magna laude ponendum non esse, Luc. 18: 11.

Scenopegiae festum Iudaeis ad memoriam militaris habitationis in deserto, Ioh. 6: 2. Eius Sabbatum nuncupatur Primorum tertium, Luc. 6: 1. Vide Tabernaculorum festum.

Scepticorum dogma, 1 Tim. 6: 4.

- Sceptrum regni Messiae quid dicatur, Matth. 17: 28.
- Sceva nomen proprium unde dicatur, Act. 19: 14.
- Schisma plerumque in haeresim eructat, 1 Cor. 11: 19.
- Schismatis vexillum saepe fit res instituta ad concorporandos fideles, ibid. Schismatum in Ecclesia causae, Matth. 24: 29.
- Scholarum et sectarum diversitas apud Iudaeos, Matth. 18: 17.
- Scientia fidei perfectio, Matth. 28: 20. Scientia inflat, 1 Cor. 8: 1. Vera est quae ad salutem aeternam proficit, 1 Tim. 6: 20. Scientiae modus augeat culpam vel minuit, Luc. 12: 47. Scientiae et ignorantiae rerum Divinarum causae, Matth. 11: 25.
- Scire leges, quid apud Iuris consultos, Matth. 12: 3. Scire ut oportet, est scientia recte uti ad suam et aliorum salutem, 1 Cor. 8.
- Scissura pepli aut velaminis miraculo apud Romanos et alias gentes indicabat atrocitatem sceleris in Christum commissi, Matth. 27: 51.
- Scita unde dicta, Act. 2: 39.
- Scorpio damnum significat et morbum, Apoc. 9: 3. Scorpii dicuntur homines barbari et aegris moribus, ibid.
- Scorta a Iudaeorum Republica abfuisse, Matth. 5: 27. Non in urbibus sed in agris prostitisse, ibid.
- Scortatio cum naturali honestate pugnat, Matth. 5: 47, 48. In quo alia crimina superet, 1 Cor. 6: 18. Ab illa facile veniunt adulteria, Apoc. 2: 21.
- Scortatores pro idololatriis, Ioh. 8: 41.
- Scorti pretium Hebraei offerre non debebant, Act. 19: 19.
- Scortandi interdictum a Iudaeis non ponitur inter praecepta Adamo et Noae data, Matth. 5: 27, Act. 15: 20.
- Scribarum officium, Matth. 2: 4. In militia Iudaica, Matth. 26: 45. Scribae civitatis officium apud Romanos mercenarium, apud Graecos honorificum, Act. 22: 35.
- Scriptores sua verba aliorum directis orationibus permiscere solent, Luc. 2: 12.
- Scriptores sacri se accommodant modo minoribus, modo provectionibus, Hebr. 6: 1.
- Scriptum pro Lege saepe dicunt Rhetores, Rom. 7: 6.
- Scriptum, in Lege veteri praeceptum est, in Evangelio vocalis institutio, 1 Cor. 3: 3.
- Scriptura solet de Deo, uti de homine loqui, Eph. 1: 4.
- Saepe res principales et rerum principalium praesagia paribus insignit nominibus, Apoc. 21: 1. Divinitus inspirata quatenus sit et habeatur, 2 Tim. 3: 16. Impleri dicitur, quoties quid accidit quale ibi dictum est, Ioh. 17: 12. Non adeo ubique est perspicua ut ab omnibus recte exponi aut intelligi possit, Act. 8: 31.
- Scripturae et imprimis Moesicae natura, Matth. 22: 29.
- Eius locorum librum et caput nominare non solebant Iudaei, Hebr. 4: 4. Eius testimoniis veteres Scriptores saepe utuntur sententia tantum ex memoria reddita, Luc. 12: 50.
- Scripturam Sacram praeter sensum historicum occultari alium eminentiorum,

rem, confessum est inter Iudaeos, Gal. 4: 24. Scripturae attento animo expendendae, Ioh. 5: 39.

Scurrarum descriptio, Act. 17: 5.

Scutum Davidis verum est fides in Christum, Eph. 6: 16.

Scythae barbarissimi et semiferi homines, Col. 3: 11.

Sebaste urbs Samariae qualis, Act. 8: 5.

Secretarium qualis locus iudicii, Matth. 27: 19.

Secta vox est media, 1 Cor. 11: 19. Sectarum principes

quid facere soleant ut eas faciant immortales, ibid.

Nominis honesti praetextu honori suo et commodis velificabantur, 1 Cor. 3: 4.

Sectarum studia cur operibus carnis adnumerentur, Ioh. 3: 26.

Sectatores alicuius eo quem sectantur non melioris esse conditionis, Luc. 6: 40.

Seculum tempus longius tantum denotat, Secula aeternitatem, Luc. 1: 33.

Seculum futurum quid Hebraeis, Matth. 13: 39, 19: 28, Hebr. 2: 5.

Secula corruptissima non defutura post Christum qualia ante exstiterunt, Luc. 18: 8.

Seculi melioris descriptio, 1 Cor. 13: 8.

Seculi sive Mundi huius Deus quis, 2 Cor. 4: 4.

Seculo renunciare, quid significabat in veteri Ecclesia, Matth. 28: 19.

Secundae nuptiae, vide Nuptiae secundae vel Matrimonium.

Secundo-decimae dicebantur decimae quas Levitae Sacerdotibus pendebant, Luc. 6: 1.

Securis, supplicium frequen-

tissimum apud Romanos, Apoc. 20: 4.

Securos in terris esse nobis non licet, Hebr. 6: 6.

Securitas cuius sit causa, et cuius effectus, Matth. 13: 21.

Sedecias quomodo deceptus ab Ezechiele, Hebr. 6: 18.

Sedere positio est durabilis, Col. 1: 23.

Sedere solebant qui longum sermonem inciperent, Ioh. 8: 2.

Sedendi mos in conviviis antiquior accubitu in lectis, Matth. 26: 20.

Sedendi ordo in Templo, Luc. 2: 46; in Ecclesia, Iac. 2: 3.

Sedentis et stantis in cathedra quae-

nam differentia, Matth. 23: 2.

Sedis Dei figura apud Hebraeos, Apoc. 16: 17.

Sedibus incertis vivimus et sedem quietam exspectamus, Hebr. 3: 13.

Seditionem comitari solet clamor, Act. 7: 57.

Seditiosi olim habitati qui novam religionem introduxerant, Apoc. 1: 9.

Semen Dei est verbum Evangelii, 1 Ioh. 3: 9.

Semen frugis Evangelicae quid, Ioh. 4: 38.

Semen numerosum ex gentibus Christo post mortem demum promissum, Matth. 15: 24.

Semen mulieris pro Christianae Ecclesiae membris, Apoc. 12: 17.

Semen serendae proli datum, non extra coniugium alio proiciendum, Matth. 5: 27.

Seminis vox in significatione multitudinis, Apoc. 12: 17.

Semini comparatur verbum doctrinae, 1 Petr. 1: 23.

Semina non nisi corrupta revirescunt, 1 Cor. 15: 37.

Sementem ut feceris, ita et

me-

- metes, Matth. 25: 24, Gal. 6: 7, Iac. 3: 18.
- Semicinctum vel Semicinctum quid, Act. 19: 12.
- Senatores olim Patres appellabantur, Act. 7: 2. Senatores Romanos multos ad Honorii tempora fuisse idololatrias, Apoc. 16: 19. Multos a Gotthis interfectos, ibid.
- Senatores apud Iudaeos debebant esse bene noti, 1 Tim. 3: 7. Appellabantur Dii, Act. 12: 22. Mandatum a Deo acceperant iudicandi populum, Ioh. 10: 35. Eorum festinatio in damnando Iesu, Ioh. 18: 28.
- Senatorii ordinis viri censui praeficiebantur, Luc. 2: 2.
- Senatus dictus Romanis a Senibus, Matth. 5: 22.
- Senatus tam publicus Iudaeorum quam urbis Hierosolymorum a Romanis ius habebat verberandi, Philem. 15. Imo et morte puniendi, si quando Romani id permetterent, ibid. Quando id ius minui coeperit, Matth. 5: 22. Quando interierit, ibid. Senatus suos habebant Iudaei extra Palaestinam ad exemplum Synedrii, ibid. Senatus apud Iudaeos magni membra, Matth. 5: 22, 44, 45. Eius Princeps Synedrium convocabat, Matth. 26: 57.
- Senecae avaritia et divitiae, Rom. 1: 29.
- Senes distincti a iunioribus sedebant in Templo, Luc. 2: 46. Senes appellatio Senatorum apud Iudaeos, Matth. 5: 22. Senes vocabantur Episcoporum primi in Africa, Phil. 1: 1.
- Seniores sunt veteres, Hebr. 11: 2. Seniores in Ecclesia cur duplici honore digni sint, 1 Tim. 5: 17.
- Sennacheribus ingentem vastitatem intulit Iudaeae, Rom. 9: 28, 11: 8.
- Sensibilitas, vide Affectus.
- Sensus omnes videndi vocabulo exprimere solent Hebraei, Ioh. 20: 29, Act. 2: 33, Rom. 1: 20, 7: 21, 1 Tim. 3: 16, Apoc. 1: 7, 11: 12.
- Sensus et vita solius Dei munera, Ioh. 10: 21. Sensus internorum et externorum vocabula solent inter se commutari, Act. 7: 32.
- Sensuum impedimenta veluti vincula quaedam sunt, Marc. 7: 34. Sensibus auditus et visus homines ad cognitionem deveniunt, Ioh. 3: 32.
- Sensus Legis praefereendus lectioni, Matth. 8: 31, 12: 3, 22: 29. Sensus Propheticus verborum Christi, Matth. 13: 12. Sensus Prophetiarum de Christo mysticus non revelatus fuit ante Christi tempora, Matth. 1: 22. Sententia quaevis Latinis dicitur Proverbium, Matth. 13: 3.
- Sententiam memoria dignam terrae inscribere moris fuisse videtur Hebraeis, Ioh. 8: 6. Ex sententia, vocum latitudo aliquando restringenda, Marc. 4: 34. Sententiae exquirendae non sunt, ubi Deum loqui constat, 1 Cor. 14: 32.
- Sententiae quaedam ut aliis ita Christo adeo familiares fuerunt, ut saepe eas repeteret, Marc. 9: 41, Ioh. 6: 48.
- Sententiis bonis, quae in ore populi et Sapientum erant, Christus et Apostoli amant uti, 2 Thess. 3: 10.
- Separatio, poena Ecclesiae Iudaicae etiam stante Templo

plo Salomonis, Luc. 6: 22. Separatio a coetu Gallis Druidibus nota poena, ibid. Separationis in Ecclesia Iudaea et Christiana observatae modi et species diversae, Luc. 6: 22.

Sepeliebantur apud Hebraeos omnes in operimento ex lino non magni pretii, Matth. 27: 59. Sepeliebantur mortui apud Iudaeos in locis suburbanis, Matth. 27: 53, Luc. 7: 12, Ioh. 11: 28. Vide quoque Sepultura.

Septenarius numerus Hebraeis rerum summam denotat, Apoc. 1: 10. Septenarium numerum amant res Dei maxime insignes, Apoc. 15: 1. Septentrionis mos in reverentiae signum capita nudare, 1 Cor. 11: 2.

Septem montes sive septicollis urbs significant Romanam idololatriam vel urbem Romam, Apoc. 13: 1.

Septuagesimus numerus Hebraeis venerabilis, Luc. 10: 1.

Septuaginta Interpretes quaedam interdum addidisse de suo, Matth. 12: 18.

Septuaginta Indicum seu Synedrii descriptio, Matth. 5: 22.

Sepulchrum Christi quomodo intelligendum duplicem speluncam habuisse, Matth. 28: 1.

Sepulchri adpectu solebat excitari maior planctus lugentium, Ioh. 10: 31. Sepulchro aperto comparantur Chaldaeorum pharetrae, Rom. 3: 13. Sepulchra eorum libenter exstruimus quos nolumus superstites, Matth. 23: 29. Sepulchrorum Iudaeorum descriptio, Matth. 28: 1.

Sepultura crematione anti-

quior, Matth. 9: 23. Facinorosis non negabatur nisi Maiestatis damnatis ex iure Romano, Matth. 27: 58. Sepulturae solennia et locus apud Iudaeos, Matth. 27: 59. Eius sumptus pares divitum et pauperum, Luc. 2: 23. Sepultura arcere mortuorum corpora Scythicae immanitatis, Apoc. 11: 9.

Serere et metere proverbialiter quid significant, 1 Cor. 9: 11, Gal. 6: 7. Seri verbum de formatione animi usurpari solet apud Hebraeos, Ioh. 3: 3.

Sericum unde dictum, Apoc. 18: 12. Sericorum caritas vivente Christo, Matth. 11: 8.

Sermo a serendo dictus semini comparatur, Matth. 13:

19. Sermo Christi sufficit ad docendam missionem suam, Ioh. 15: 27. Pabulum ad vitam aeternam, Ioh. 6: 51. Pie receptus purificat, Ioh. 13: 10, 15: 3. Sermonem Patris Christus vocat quem ipse annuntiavit, Ioh. 17: 6.

Sermones Christi nascuntur frequenter ex re gesta, Ioh. 9: 39, 10: 1. Sermo Dei in intima et minima penetrat,

Hebr. 4: 12. Ideo Levitico cultro comparatur, ibid. Totum vult hominem, ibid.

Sermo omnis Divinus suos habet aemulos, Luc. 16: 31.

Sermonis ambiguitas veritatem negotii pervertere non debet, Luc. 24: 28. Sermo-

nis commercium non habemus cum iis qui destituuntur rationis usu, ibid. Iuxta sermonis eventum Deus iudicat, Hebr. 4: 12. Sermo-

nem Divinum recte dispensare magni laboris, Luc.

12: 14. Sermonem absolvere properantis formula, 2 Cor. 13: 11. Sermones in accubitu etiam post coenam nonnihil produci solebant, Ioh. 14: 31. Sermones qui coram omnibus habentur capiti partis maioris accommodantur, 1 Cor. 3: 1.

Serpens paradisi Diabolus, Matth. 3: 7. Serpentis aenei et Christi comparatio, Ioh. 3: 14. Serpentes quidam infantes devorare solent, Apoc. 12: 4. Serpentum vis in capite esse solet, Apoc. 12: 4. Serpentibus proprium dicitur esse acutum tueri, Matth. 10: 16.

Servire vox est mediae significationis, Rom. 6: 6.

Servitus corporis virtutem animi non impedit, Matth. 22: 16, Eph. 6: 5. Servitus non morte semper redimenda, Matth. 22: 16. Servitutis allegoria, Ioh. 8: 33. Servitutis malum, Matth. 5: 41. In servitute se vendere licebat iure Hebraeo, Rom. 7: 14.

Servus Dei Mosis cognomen, Hebr. 3: 5, Apoc. 15: 3.

Servus a servando dictus, Luc. 5: 10. Et si talis, homo tamen est, Luc. 7: 2.

Herilis imperii non censor est sed minister, Ioh. 15: 15.

Filio cohaeres scriptus apud Hermam in fabula, quia liberaliter servierat, Luc. 17: 7. Apud Iudaeos communiter aestimabatur quinquaginta siclis, Matth. 26: 15.

Servo quando deberi beneficium possit, Luc. 17: 9.

Servum vendentes quid promittere solebant, Philem. 2.

Servi pro Regum subditis,

Matth. 28: 23. Servi Domini seu Dei dicebantur in Veteri Testamento, qui erant in magnis muneribus, Rom. 1: 1. Servi Iesu Christi dicuntur fideles omnes, Iac. 1: 1. Servi Dei sunt omnes Christiani, sed eximie Apostoli, Tit. 1: 1. Servi Dei Magistratibus obtemperant, 1 Petr. 2: 6. Servi fiunt duobus modis, Ioh. 8: 33, Rom. 7: 14. Humiles amici, Eph. 6: 7. Cur plerumque noxis abstineant, Rom. 8: 15. Servi creditorum fiebant Hebraei obaerati, cum uxoribus et prole, Matth. 18: 25. Nihil proprium possident, Phil. 2: 7. Dominis natura debere possunt, Philem. 19. Olim si quid deliquissent precatorem sibi parare solebant, ibid. Corruptuntur longa Dominorum distantia, Matth. 24: 46. Servi Hebraei septennio exacto heris suis volentes quomodo se mancipabant, Hebr. 10: 5. Servi non poterant fieri Episcopi aut Presbyteri nolente Domino, 1 Cor. 7: 21. Servorum erat post Dominos coenare, Luc. 17: 8. Eorum est metuere, Hebr. 2: 15.

Servis cur leges civiles olim nihil praecipiebant, 1 Tim. 6: 2. Cur eis quod aequum et iustum a Dominis praestandum, Col. 4: 1. Servos punire Dominorum est, non conservorum, Rom. 12: 19. Eos signare in fronte mos erat Dominorum in Oriente, Apoc. 7: 3. Filiorum servos ornare solent boni Patres in honorem filiorum, Rom. 8: 21. Domini in eos ius

- ius vitae et necis olim habebant, Philem. 15.
- Severi Imperatoris mos in ordinandis Provinciarum Rectoribus, 1 Tim. 3: 10.
- Eum Archisynagogum et Archieream fuisse appellatum, Matth. 9: 18. Eum a Proculo Christiano per oleum fuisse curatum, Iac. 5: 14.
- Sexuum discrimen infirmitatis partem esse, Matth. 24: 30. Iura aequalia eis esse voluit Christus, Gal. 5: 19.
- Si particula interdum vehementer affirmat, Phil. 2: 1.
- Sibyllina oracula vetera etiam versus Graecos Iudaeorum habuisse videntur, Matth. 2: 1.
- Sic visum, qualis loquendi formula, Eph. 1: 5.
- Sicarii quinam dicti, Matth. 27: 16; Act. 21: 38.
- Siccitas frugum deliquium adfert, Iac. 5: 18.
- Sichem urbis varia nomina et situs, Ioh. 4: 5. Urbem cum territorio Iacobus ipse non possedit, Ioh. 4: 5. Incolae ex Iudaeis ob peccata profugis constabant, Luc. 17: 18.
- Sicera quid dicatur, Luc. 1: 15.
- Sicli argentei pretium, Matth. 26: 15. Siclorum triginta vaticinium Ieremiam auctorem habet, Zachariam conservatorem, Matth. 27: 9.
- Siclis quinque redimebantur primogeniti tam pauperum quam divitum, Luc. 2: 23.
- Sidon propinqua Caesareae, Act. 27: 3. Apostolorum temporibus sub Romanis erat, sed cum umbra libertatis, Act. 12: 20.
- Sigillum per complexionem constitutionem regiam significat, Apoc. 7: 2.
- Signare frontem crucis signum olim Christianorum, Apoc. 7: 3. Signandi homines mos, Apoc. 13: 16.
- Signum pactionis sanguinis inter Sacerdotes et Iudam Iscariotem, Matth. 1: 22.
- Signa minus solent fallere, quam hominum testimonia, 3 Ioh. 12. A Deo instituta res suas habent comites, Apoc. 10: 10. Sub Lege Christum spectantia vel conspicua erant vel audiebantur, Matth. 1: 22. Appropinquantis Regni Messiae, Matth. 16: 3. Dei testantis inuocentiam Iesu, Luc. 23: 48. Christi plurima scripta non sunt, Ioh. 7: 31. Signis aptis praefiguratur Spiritus Sancti missio, Ioh. 22: 22.
- Signis conspicuus res insigniores indicare solebant Iudaei et gentes aliae, Luc. 22: 36. Exprimebant antiquitus Christiani mysteria verbi in officiis Ecclesiasticis, Marc. 6: 13. Prophetarum animis hominum infigebant sua dicta, Ioh. 6: 53. Signis Romanorum affixi clypei cum imaginibus Caesarum in Deos relatorum, Matth. 24: 15. Signa Romanorum propter imagines adorata fuisse, Matth. 24: 15. Vocari *βδέλυγμα* abominatio, et cur, ibid. Seditionum causa Hierosolymis, ibid.
- Signata signorum triplicia, Matth. 1: 22.
- Silas dictus alias Silvanus, Act. 15: 21, 2 Cor. 1: 19, 1 Thess. 1: 1, 2 Thess. 1: 1, 1 Petr. 5: 12. Silam et Timotheum cur Paulus secum in Macedoniam assumpserit, 1 Thess. 1: 1.

Si-

- Silentii indicendi mos vetus, Act. 12: 17.
- Siloam fons nobilis Hierosolymis, Luc. 13: 4, Ioh. 9: 7.
- Ex Siloae fonte aquam Iudaei quando magna pompa haurire solerent, Ioh. 7: 37.
- Siloah unde dictum, Ioh. 9: 7. Idem quod missus, ibid.
- Simeon benedixit Mariae magis quam Iosepho instinctu Spiritus, Luc. 2: 34.
- Simeonis et Annae viduae hymnus qualis, 1 Cor. 14: 26.
- Simeon etiam dictus Niger, Marc. praef.
- Simon qui portavit Christi crucem, fuit ex Lybiae Pentapoli Cyrenaica oriundus, Matth. 27: 32.
- Simonis Cyrenaici filii symbola vocationis Gentium, Marc. 15: 21.
- Simon Cleopae filius, Hierosolymitanus Episcopus et Martyr, Apoc. 13: 15.
- Creditus auctor Epistolae quae Petri Secunda dicitur, 2 Petr. 1: 1.
- Mortuus est annos 120 natus, et alteram Epistolam Petri scripsisse fertur Traiani aevo, ibid.
- A Iudaeis crucifixus, Matth. 23: 34.
- Simon vel Simeon vocatus creditur unus discipulorum duorum Emauntem euntium, Luc. 24: 13.
- Simon Magus patronus et auctor mendosae vitae et doctrinae, Iac. 2: 14, Apoc. 12: 4.
- In aëre volans per preces Petri deiectus fuit, Apoc. 12: 8.
- In Christiano coetu fuit, 1 Ioh. 2: 19.
- Quae Christi solius erant ipse sibi vindicavit, ibid.
- Primus religionem Christianam Paganismo miscere aggressus est, Matth. 24: 11.
- Pro Deo haberi voluit, ibid.
- Virtutem Dei se esse praedicabat, ibid., Act. 8: 10.
- Ob gesta a Romanis Divinos honores consecutus, Apoc. 12: 7.
- Vocatus primus malitiae Draco, ibid.
- Eius doctrina, Matth. 24: 11, 2 Thess. 2: 8.
- Adventus eius quando Romam, ibid.
- Satanae efficaciam comitem habuit, ibid.
- Eius ingenium et Simonianorum quale fuerit, 1 Ioh. 2: 19.
- Eorum dogmata, ibid. 5: 20.
- Fides qualis, Act. 8: 13.
- Simoni Mago et Apollonio Tyanaeo terminus qualis a Deo erat praefixus, 2 Thess. 2: 9.
- Eorum dogma quo tendebat, ibid.
- Simulatio bono aliorum inserviens non semper damanda, Luc. 24: 28.
- Simulatio in moribus personatis notatur a Iudaeis per comparisonem operis albarii, Matth. 23: 27.
- Simulationis multum est in amicitiiis humanis, 1 Petr. 1: 22.
- Simulacro nomen dare eius quem simulacrum refert receptum est apud omnes gentes, 2 Thess. 2: 4.
- Simulacra et templa quo loco habita ab Origene, Act. 7: 48.
- Simulacra vocem edentia, Apoc. 13: 14.
- Simulacris utebantur Gentes in cultu suo publico, 1 Cor. 5: 10.
- In simulacris quid spectandum, Act. 17: 29.
- Sinus modo de mari, modo de terra dicitur, Act. 27: 39.
- Quidam littus non habent sed praeruptis cinguntur rupibus, ibid.
- Sinus Principis convivii honoratissimus recumbendi locus,

cus, Luc. 16: 22. In sinu esse, est proximum et intimum esse, Ioh. 1: 18, 3: 13. Sion Davidis Regia, Apoc. 14: 1. Sion mons profanatus templo Iovi Capitolino ibi exstructo, Apoc. 11: 2. Sion coelestis civitatis eminentissima loca significat, Hebr. 12: 22, Apoc. 14: 1. Sion nova, Constantinopolis, Apoc. 20: 9. Sitire dicitur Hebraeis qui desiderio felicitatis uritur, Ioh. 7: 37. Sitis famae quam virtutis plerisque maior est, Matth. 6: 1. Siti depingitur status damnatorum in altera vita, Luc. 6: 25. Smaragdus quid mystice significet, Apoc. 4: 3, 21: 19. Smaragdi viror, adspectu suavissimus, Apoc. 4: 3. Societas civilis quomodo per legem servata, Rom. 3: 31. Societas inter omnes homines qualis, 2 Cor. 6: 14. Socii sodalitatum signabantur notis Deorum suorum, Apoc. 13: 16. Sociorum nemo in re sociali ius plenum habet, 1 Cor. 7: 4. Socrates accusatus tanquam novos et alienos Deos introducens, Luc. 23: 5, Act. 17: 18. Socratis dictum in adversis, 1 Petr. 3: 17. Socrati collatum fuisse ad victum, Matth. 10: 8. Sodalitates Diis dicatae solae sub Imperatoribus non erant vetitae, Apoc. 13: 16. Sodoma exemplum eorum qui impie acturi sunt, Luc. 9: 62. Poenarum infernalium exemplar, 2 Petr. 2: 6. Eius eversio praesagium excidii Hierosolymorum, Ioh. 18: 5

Eius eversio gentibus cognita fuit, Luc. 17: 29. Sodomis saepe Iudaeam Prophetae comparant, Apoc. 11: 8. Sol splendoris principalitas et origo, Hebr. 1: 3. Sol occidens annuntiat sequentis diei faciem, Luc. 12: 54. Sol, luna, et sidera calamitate pressis occidere dicuntur, Apoc. 8: 12. Solis et lunae caligine ac stellarum lapsu magnas calamitates significari, Matth. 24: 39, Apoc. 8: 12. Solis nomen mysticum ad numerum 608 perveniebat, Apoc. 13: 17. Solis adventu dissipantur nebulae, 2 Thess. 2: 8. Solis obscurati portentum insigne scelus patratum omnibus populis significavit Christo crucifixo, Matth. 27: 45. Ad plures orbis partes pertinuit, ibid. Soli Deus comparatur, Iac. 1: 17; merito etiam Christus, Apoc. 12: 1. Solatium piorum in adversis Deus, Matth. 10: 40. Solatia piis concessa medio tempore ante resurrectionem, Luc. 23: 43. Solatia Christianis promittuntur non deliciae, Marc. 10: 30. Comparantur refrigerationi, Phil. 2: 19. Quae a Christo habemus magna sunt, ibid. Solium ubi simpliciter nominatur, Dei intelligendum est, Eph. 1: 20. Solium Maiestatis ipsam Dei Maiestatem significat, Hebr. 8: 1. Solium iudicii et misericordiae, Hebr. 4: 16. Solio sublimi insidere solent Reges cum res maximas tractant, Matth. 25: 31. Solia duo in coelo finguntur, Dei scilicet et Agni, Eph. 1: 20.

P

So-

- Solon** cuius criminis accusatus fuerit a Plutarcho, Rom. 1: 28. Solonis de vanitate regalis pompae Croesi dictum, Matth. 6: 29.
- Solvere praeceptum** dicitur qui facit contra praeceptum, Ioh. 10: 35.
- Somnus** in aegrotante signum ad salutem, Ioh. 10: 12. Somnus pro morte, Ioh. 11: 11. Somno et morti comparantur vita in peccatis, Eph. 5: 14.
- Somnia virorum principum** habita semper sunt in pretio, Ioh. 11: 51.
- Sontes** vinciuntur ne elabi possint, Apoc. 20: 1. Extra castra et urbes morte affici moris Hebraei et Romani, Matth. 27: 32. Sontium spolia sibi vindicabant milites supplicii exactores ex more Romano, Matth. 27: 35.
- Sorores** appellare uxores suas cur solerent Iudaei et Christiani, 1 Cor. 9: 5.
- Sortes** hominum varias esse Deus voluit et quemque sua contentum vivere, Col. 3: 22. Sortes quomodo dabantur, Act. 1: 26. Sortibus creabantur olim Sacerdotes et Pontifices apud Iudaeos et apud Gentes, Act. 1: 26. Sortibus functiones Sacerdotum distribuebat David, ibid.
- Sospater et Sopater** idem nomen, Act. 20: 4, Rom. 16: 21.
- Sossius urbem Hierosolymam** obsidet, Matth. 24: 16.
- Sospitator quis**, Matth. 1: 21.
- Sosthenis nomen** unde, Act. 18: 17.
- Sparsio** facta ad postes in Aegypto significat passionis Christimeritum, Hebr. 11: 28.
- Sparti** ex lanceae signo impresso corpori genus suum noscebant, Rom. 8: 16.
- Spaster** quale instrumentum, 1 Cor. 7: 18.
- Spectaculum et visum**, Divinarum apparitionum species, Matth. 1: 20.
- Spectrum nocturnum**, Matth. 14: 26.
- Speculatores**, Marc. 6: 27. Lanceas habere solebant, Ioh. 19: 34.
- Spelunca**, ubi Dominus natus est, fuit iuxta muros Bethlemi, Luc. 2: 29. Eius situs qua verum, ibid.
- Spes** pro re sperata, Rom. 8: 24, Hebr. 6: 18, Eph. 4: 4. Spes firma quatenus, Tit. 1: 2. Spes maximum hominum in vita bonum, 1 Tim. 4: 8. Spes quam fortiter retinenda, Rom. 15: 4. Nostra omnis ad resurrectionem tendere debet, 1 Thess. 4: 18. Spes a fide gignitur, Col. 1: 23, 2 Thess. 1: 4; a spe perseverantia, ibid., Col. 1: 23. Spe amissa concidit perseverantia, ibid. Spes in Dei promissis fundata non fallit, Rom. 5: 5. Spes vocationis Divinae vocantur bona coelestia, et cur, Eph. 1: 18. Spei nomine vocatur Religio Christiana, 1 Petr. 3: 15. Spei nostrae causa Christus, 1 Tim. 1: 1. Eius effectus quis, Rom. 8: 25. Spem implere dicitur, qui conditionem implet sub qua res speranda proposita est, Hebr. 6: 11.
- Spicarum manipulus** offerebatur postridie Paschatis, dicis causa et spicis virentibus, Luc. 6: 1.

Spi-

Spicata qualis vox, Marc. 14: 3.

Spina carni indita significat dolorem admodum pungentem, 2 Cor. 12: 7. Spinis coronari cur debuerit Christus, Matth. 27: 29.

Spirandi verbum in usu veteribus de Verbi emanatione, Marc. 2: 8.

Spiritualia beneficia non nisi in Christum confidentibus conferuntur, Ioh. 11: 40. Spiritualia dona sunt arrhabo futurae vitae spiritualis, 2 Cor. 1: 22. Non omnino ad salutem sunt necessaria, 1 Cor. 14: 1. Spiritualia temporalibus semper anteferenda, Ioh. 4: 32.

Spiritus vox quam late pateat apud Hebraeos, Luc. 9: 55, Rom. 8: 15. Pro affectu animi sumitur, 1 Petr. 3: 4. Pro appetitu rerum coelestium, Hebr. 4: 12. Pro miraculis Divinis, 1 Tim. 3: 16. Pro spiritualibus, Ioh. 6: 63. Pro vento, Ioh. 3: 8. Pro voce, Apoc. 13: 15. Pro substantia quae corpori vitam subministrat, Iac. 2: 26. Pro toto animo et eius partibus, Matth. 26: 41, 28: 9, Marc. 8: 12, Luc. 10: 21, Ioh. 11: 33, 63, Iac. 4: 5. Spiritui tribuitur vis activa, Matth. 12: 28.

Spiritus per excellentiam vocatur Deus, 1 Cor. 10: 3. Vocatur Christi Divina natura, Marc. 2: 8.

Spiritus Dei quos agit, filii Dei dicuntur excellenti modo, Rom. 8: 14. Spiritus Dei Prophetis ex particula, Christo vero perfectissime datus, 1 Cor. 2: 11. Nos excitat ut bene agere veli-

mus, et bene agentes adiuvet, Luc. 17: 7. Discernit momenta temporum, Luc. 10: 56. Spiritus ille qui nostri causa in homine Christo fuit, est ipsius Dei velut portio et instrumentum, 1 Cor. 2: 17.

Spiritus Christi semper Christi verbis consonat, Gal. 5: 16. Dicitur Spiritus Sanctus, 1 Petr. 1: 11.

Spiritus Sanctus, cur in Scriptura Spiritus Patris vocetur, Rom. 8: 11. In Novo Federe promissus, quid praestet, Luc. 1: 75. Cur vocetur Novus, Rom. 7: 6. Cur vocetur Christi Spiritus, 2 Cor. 3: 17, Gal. 4: 6. Auctor nativitatis Christi et piorum novae naturae, Hebr. 2: 11. Legatus est, Luc. 16: 13. Dicitur Promissio Dei, Eph. 3: 6. Vicarius Christi est, Ioh. 16: 13, Rom. 8: 10. Est villicus, id est, dispensator Patris, Ioh. 16: 15. Nemini datur, nisi per Christum, Ioh. 1: 32. Olei symbolo denotatur, Matth. 25: 8. Quo maior est, eo minoribus opus praescriptis, 1 Thess. 4: 9. Nobis datus, quo utamur, Rom. 8: 12. Cum cura haberi vult tam magnus hospes, alioqui hospitio valedicit, Eph. 4: 30, 1 Thess. 4: 8. Si sollicitè servetur ad mortem, et post mortem usque ad resurrectionem animis adhaeret Christianorum, 1 Thess. 5: 23. Non datur nisi iustis, id est, mundatis animo, Rom. 2: 13, 7: 17, 9: 1, Gal. 3: 2. Apostolos et Euangelistas in doctrina Evangelica confirmavit, in

caeteris rebus reliquit quae sunt hominum, Act. 7: 3. Apostolis explicavit quae obscurius Christus videbatur dixisse, Matth. 28: 18. Veram sapientiam operatur, Eph. 1: 17, Iac. 3: 15. Totam domum ubi congregati erant Apostoli implens cuius rei praesagium dederit, Act. 2: 2. Intus et extra operans pro melle est et cibo, 1 Cor. 12: 13. Amat corda sicca, Luc. 1: 15. Quaerit morigera pectora, Ioh. 14: 17, Rom. 15: 13. Per quanam suscitetur, 2 Tim. 1: 6. Per quae exstinguitur, 1 Thess. 5: 19. Suis revelat quae humana ope sciri nequeunt, Eph. 1: 17. Etiam de Prophetis dicitur, Ioh. 7: 39. Quomodo intelligatur constituere Episcopos, Act. 20: 28. Spiritus Sanctus non requiescit nisi super divitem, Iudaeorum somnium, Matth. 11: 5, Act. 2: 18. Spiritus ubi vult spirat, 2 Petr. 1: 20. Spiritus Sancti agnomina, Ioh. 15: 26. Eius officia, Ioh. 13: 16. Eius imaginem in Ecclesia gerit Diaconus, Rom. 8: 26. Eius auxilium piis promissum, Hebr. 8: 10. Eius descriptio, Matth. 28: 19. Eius lex quantum lege Moysi et lege mentis perfectior, Rom. 8: 2. Eius copia statui veteris Legis incognita, passim in Christianos effusa, Ioh. 1: 17. Eius adspectabilia quaedam dona primis temporibus Baptizatis contingebant, Matth. 28: 19. Cur non obtigerint nisi per Apostolos, Act. 8: 15. Eius donum gradus suos ha-

bet quorum initium illuminatio, Matth. 28: 19. Eius donis maius bonum in hac vita sperari non potest, et cur, Gal. 3: 14. Dona eius dari credentibus in Christum manifestum est, ibid. Cur iis ea solummodo a Deo dentur, Rom. 9: 1, 1 Thess. 5: 19. Eius missio indicium certissimum sessionis Christi ad Dei dextram, Matth. 26: 64. Eius operatio interior unctio vocatur, 2 Cor. 1: 21. Per unctionem Regum et Sacerdotum adumbrata, ibid. Per eius opera destinamur regno post resurrectionem adipiscendo, Rom. 1: 4. Eius quinam participes dicantur, Hebr. 6: 6. Eius promissio, Ioh. 7: 39. Eius sessio super Apostolos erat significatio doni ipsis perpetuo adfuturi, Act. 2: 3. Eius vis eximia atque subita, Luc. 14: 23. Pleni illius dici solent in quorum sermonibus factisque eius efficacia exundat, Luc. 1: 15. Spiritum non admetiri dicitur Deus, sed effundere in Ecclesiam Novi Federis, Ioh. 3: 34. Inhabitantem eum tandem accipiunt qui obtemperant Divinis monitionibus, Luc. 22: 3. Eum qui acceperunt certi sunt se esse filios Dei, Eph. 2: 18.

Spiritus servitutis quid, Rom. 8: 15. Ad timorem erat Veteris Federis, Spiritus libertatis et fiducia Novo Federi attributus est, Luc. 1: 74, 9: 56. Spiritus scientiae salutaris a Deo precibus impetratur, Matth. 7: 7. Datur iustitiam colentibus, ibid.

- ibid. Spiritus aqueus pro Spiritu emundante, Ioh. 3: 5. Spiritus igneus pro Spiritu efficaci, ibid.
- Spiritus hominis a Deo est, ad Deum redit, Phil. 1: 23. Inquinatur per mala dogmata et actus malos, 2 Cor. 7: 1. Spiritum suum pii morientes commendant Deo, Luc. 8: 55. Spiritum tradere Deo cur dicatur qui moritur, Ioh. 19: 30. Spiritus Sanctorum deponuntur in manu Christi, qui eos servat ad tempus resurrectionis, Ioh. 10: 28. Spirituum a corpore separatorum et defunctorum status optimus quis, Hebr. 12: 13.
- Spiritus malignus est accusator, Ioh. 13: 16. Spiritui impuro pro tormento est quoties malefaciendi potestas ipsi adimitur, Marc. 1: 24. Spiritus impuri ex argumentis multis Christum noveant, Marc. 1: 24. Non sine clamore exire solent, Act. 8: 7. Violenti sunt, Deus autem pacificus et lenis, 1 Cor. 14: 33. Spirituum malorum omnia esse plena a terra usque ad coelum astriferum sentiunt Hebraei, Eph. 6: 12.
- Spirituum notas, asperi scilicet et lenis, veteres Graeci codices non habuerunt, 2 Thess. 2: 4.
- Sponsae a sponsalium die in sponsi domum transitus perpetuus, ibid. Sponsae corruptae poena, lapidatio ex lege, Ioh. 8: 5. Sponsae viris erant interdictae apud Hebraeos usque ad nuptiarum diem, Matth. 1: 18, Luc. 2: 5. Ut et Christianis, Matth. 25: 1.
- Sponso Christus recte comparatur, Ioh. 3: 29. Sponsorem dare solent minus noti, Hebr. 7: 22.
- Sporta, a sparto, Act. 9: 25. Spumare furentium est, Luc. 9: 39.
- Stabulum est ubi recipiuntur viatores, Luc. 10: 34. Stabula in spelancis saepe erant, Luc. 2: 7.
- Stadium, ubi Pilati tribunal fuit, erat locus lapidibus constratus, Matth. 27: 27. Stadium pro mensura cursus, Apoc. 21: 16. Stadii mensura, Act. 1: 12. Stadia quindecim erant iter Sabbati, Ioh. 11: 18. Septuaginta possunt confici duabus et quod excurrit horis, Luc. 24: 13. Mille stadia, cursus navis per diem et noctem, Ioh. 6: 19.
- Stare pro ministrare, Ioh. 3: 29. Pro constanti animo esse, Act. 5: 19. Pro superesse malis, Apoc. 6: 17. Stare vel Statio quid significet apud Veteres, Matth. 6: 5. Stare coram aliquo, quid sit Hebraeis, Apoc. 11: 4. Stare aut Cadere causâ, quinam dicantur, Rom. 14: 4. Stare fide quid sit, 2 Cor. 1: 24. Stare dicitur qui a peccando abstinere, Rom. 5: 2. Stare secum pro tacite orare, Luc. 18: 11. Stare dicitur qui iudici sui copiam facit, 2 Cor. 4: 14. Longe stare solent qui agnoscere nollunt pro amicis miserorum, Apoc. 18: 10. Stare multum solebant iuvenes in Ecclesiis, Iac. 2: 3.
- Stationum desertio acriter apud Romanos puniebatur, Matth. 28: 14.

- Stella** quatenus fuerit, quae Magis apparuit, Matth. 2: 1.
- Stellae** super Martyrum quorundam corpora descendentes historia, ibid. Stellae gemmis similes, Apoc. 12: 1. Stellae vocantur Hebraeis doctores, Matth. 24: 29, Iud. 13, Apoc. 1: 16, 12: 1. Stellae cadentes vocantur Doctores a vero devii, Matth. 24: 29, Apoc. 8: 10. Stellae minores vocantur exercitus, Luc. 2: 13. Fixae quomodo Graece appellantur, Matth. 2: 7. Stellarum genera, 1 Cor. 15: 41, Iud. 13.
- Stellionatus** quid, Matth. 19: 19.
- Stephanas** nomen commentariensis carceris in quem Paulus et Silas coniecti fuere, Act. 16: 23. Conversus Corinthum migravit, 1 Cor. 1: 16.
- Stephanus** de quibus accusatus, Act. 7: 2. Eius, ut primi Martyrum, ad reliquias Dens plurimos morbos sanavit, Act. 8: 2.
- Sterilitas** ex aestu solis famem parit, Apoc. 16: 8. Sterilitas, opprobrium dici solita, Luc. 1: 7.
- Sterilium** foeminarum exempla in Veteri Testamento, Luc. 1: 7.
- Stigmata** dicuntur notae publicae, Apoc. 13: 26.
- Stilla** et Stillatio vocatur Prophetia, Hebr. 6: 7, 2 Petr. 1: 19.
- Stipulationis** nomine comprehenditur et responsio, 1 Petr. 3: 21.
- Stobaeus** emendatus, Matth. 6: 16.
- Stobenses** cuiusnam iuris fuerint, Act. 16: 12.
- Stoici** divitias negabant esse bona, Luc. 12: 18. Mortui hominis restitutionem non putabant impossibilem, Act. 17: 32. Animas putabant manere ad tempus conflagrationis, Eph. 2: 12. Tollunt affectus de humana natura, Luc. 19: 41, 1 Tim. 6: 4. Eorum de Diis opinio, Rom. 1: 25. Eorum de vitiis opinio, ibid. 32, 1 Cor. praef. Stoicorum philosophia maxime a Christiana religione aliena, Act. 17: 18. Arrogantia et dogma, ibid., 2 Petr. 2: 10. Eorum secta Pharisaeae affinis, Matth. 22: 23. Male intellecta dum dicit Sapientes esse Reges, arrogantes fecit et turbidos, 1 Cor. 7: 21.
- Stupri** periculum aequari vitae periculo, Matth. 5: 40. Stupri poena in sponsam stupri compertam, Matth. 1: 19. Stupri pretium sacris inferri vetat lex Mosis, Matth. 27: 6.
- Subdiale** inter porticum et altare templi Hierosolymitani, Matth. 23: 35. In subdiali Gentium adorare solebant pii ex Gentibus, Ioh. 12: 20.
- Subire** animum, Luc. 24: 38.
- Substantia** atque essentia rerum conditarum non pereunt, 2 Petr. 3: 13.
- Subterranea** vocari solent Graecis quae in inferno sunt, Luc. 16: 23.
- Successio** sanguinis et iuris modo convenit, modo discrepat, Luc. 3: 23.
- Succinctum** esse, signum est sedulitatis, Rom. 12: 11. Succincti Latinis ministri et popae vocantur, Ioh. 13: 4.
- Suc-

- Succincti erant Levitae et Popae, Rom. 12: 11.
- Succisio qualis poena apud Indaeos, Ioh. 8: 5.
- Sudarium velamentum capitis mortuorum vocatur, Matth. 27: 59, Ioh. 11: 44. Vox multarum linguarum ex origine Latina, ibid.
- Sudor verus fuit sed crassus, qui emanavit de corpore Christi, Luc. 22: 44.
- Suffetes quid et unde dictus, Matth. 5: 22.
- Suspectum sensus mysticus, Luc. 1: 13, Act. 10: 4, Hebr. 9: 4.
- Suffocata in sanguine Graeci et aliae gentes habebant in deliciis, Act. 15: 20. Suffocatis in sanguine, morticinis et fera adesis cur abstinendum iudicaverint Veteres Christiani, ibid.
- Suggestus, Matth. 24: 15.
- Suidas emendatus, Marc. 9: 44.
- Suilla quam sapida sit, Matth. 7: 31. Cur tamen interdica fuerit Iudaeis, ibid. Interdictam fuisse lege Mosis etiam Graecis et Romanis, notum erat, ibid.
- Sulphur pro fulmine Graecis usurpatum, Luc. 17: 29.
- Summa magna quid dicatur Hebraeis, Rom. 13: 9.
- Summum ius summa iniuria, Matth. 12: 3.
- Superbia ingens vitium et circa qualia maxime, Rom. 11: 20. Superbia agnatum Nobilitati malum, Rom. 1: 30. Deo exosa et omnis peccati initium, Luc. 1: 51.
- Superbia Romanorum intolerabilis olim, Rom. 1: 30.
- Superbiae definitio, ibid.
- Superbiam esse causam se-
- terioris castigationis, Matth. 7: 5. Esse inhumanum quid, Matth. 11: 21.
- Superbi et imitatores dicuntur qui magni aestimant sua beneficia, Luc. 17: 7.
- Superbis Deus resistit, humilibus dat gratiam, 1 Petr. 5: 5.
- Supercilia pro eminentiis, 4: 29.
- Superindictum quid in iure vocetur, Matth. 27: 37.
- Superstitio in peius procedere solet, Marc. 7: 8.
- Supplicium est ad pedes aliquis procumbere, Matth. 26: 7. Supplicium exactum a Romanis Magistratibus per milites etiam extra castra, Matth. 27: 31. Supplicium quale Romanis legibus ignotum, Apoc. 2: 13. Supplicii causa brevibus verbis indicari solebat scripto aut praeconis voce, Matth. 27: 37. Supplicii tarditatem gravitate compensat Deus, Matth. 23: 32. Supplicio quali Reges olim in fontes usi, Act. 12: 2. Supplicio praeficiebatur Centurio, Matth. 26: 54. Marc. 6: 27.
- Supplicia exigebantur a Iudaeis et Romanis quam maximo populi conventu, Matth. 27: 38. Extra urbem, ibid. 32, Ioh. 19: 20. Supplicia aeterna sensuros irrisores Dei et legis, Apoc. 20: 10.
- Supplicia decreta hypocritis et infidelibus, Matth. 26: 51.
- Impiorum cuiusmodi, deque horum duratione variae Veterum sententiae, Matth. 25: 46. Supplicia Iudaeis usitata quaenam, Matth. 18: 6, Gal. 3: 13. An Sabbatis ex lege exigi potuerint, Matth. 26: 5.

- Surgere qui dicantur**, Luc. 2: 34. Iac. 5: 15.
- Sus** denotat foede viventes, Apoc. 21: 27. Suis et avari comparatio, Luc. 12: 20.
- Susanna a lilio dicitur**, Act. 12: 13, 18: 17.
- Susa urbs Persiae**, Luc. 8: 3.
- Suscipere, susceptor, susceptus** quid, Matth. 11: 18.
- Sustentandos merito esse salutis aliorum procuratores**, Matth. 10: 8.
- Suum quis quidnam pleno iure arbitrari non debet**, Luc. 14: 33.
- Sycomorus et Sycaminus eadem arbor**, Luc. 17: 6, 19: 4.
- Symbolum fidei apud Antiquos non una verborum formula conscriptum fuisse**, Matth. 28: 19. Symbola sive signa eorum quae sub intellectum cadunt sunt ea quae sub sensum, Rom. 4: 11.
- Symbolis docere mos Hebraeorum**, Matth. 21: 19.
- Symbolica philosophia a Chaldaeis, Hebraeis et Aegyptiis profecta, unde et Pythagoras eam hausit**, Matth. 7: 6.
- Synagoga quid significet**, Matth. 10: 17, Luc. 6: 22.
- Sumitur pro loco et conventu**, Matth. 4: 23, 1 Cor. 11: 18. Idem cum Proseucha, ibid. Dicta etiam de coetu Christianorum, Act. 15: 21, Iac. 2: 2. Synagogae non tantum in urbibus sed et in vicis maioribus olim constitutae erant, Matth. 9: 35, Marc. 1: 39, 1 Tim. 5: 17. Quot olim Hierosolymis fuerint, Act. 6: 9. Synagogarum mos, Matth. 4: 23, Luc. 4: 16. Mansit ille aliquamdiu in Ecclesia Christiana, Matth. 4: 23. Multarum utilitas, Hebr. 8: 10.
- Synagoga magna, qualis conventus et ex quibus constituterit**, Matth. 10: 17, 15: 2, 27: 57, Luc. 6: 22.
- Synagogae instituta laudabilia Apostoli omnia retinuerunt**, Act. 11: 30, 1 Cor. 5: 2. Eius munera quae et qualia, Luc. 4: 20: Eius Principum munus, Hebr. 13: 7. Eius apud Iudaeos Gubernator dicebatur Pastor, Eph. 4: 11.
- Synedrium unde dicatur Senatus Magnus Iudaeorum**, Matth. 5: 22. A Mose constitutum fuit capitum 72, Luc. 10: 1. Habuit potestatem pronuntiandi a Synagoga alienos, Luc. 6: 22. Quomodo pronuntiare solitum, dum penes illud iudicia capitalia essent, Matth. 26: 66. Quando iudicia capitalia ei ablata fuerint, et a quibus, ibid. Qualis tum temporis effectus sententiae ab illo latae in criminibus capitalibus, ibid. Astante populo quandoque solebat accedere ad tribunal Praesidis, Matth. 27: 17. Haberi non licebat diebus festis et Sabbatis, ibid. 62, 28: 12. Confidebat in quadam templi parte, Matth. 26: 5. Habebatur in porticu excelsiore, Luc. 22: 66. Veniam delictorum dare nequivit, Matth. 27: 15. Legatos misit ad totius orbis Iudaeos ad divulgandum mendacium de Christo a discipulis subtracto, Matth. 28: 15, Luc. 6: 22. Legatos misit ad Iohannem et

et Barchochebam, Ioh. 1: 19. Pilato sententiam iniustam expressit, Luc. 24: 20. Sub Romanis non tantum prehensionis sed et verberum ius habuit in Iudaeos in Iudaea et vicinis quibusdam regionibus, Act. 8: 3, 12: 19, 25: 9. Synedrii vocis duplex significatio, Act. 5: 15. Synedrii Iudaici descripto, Matth. 26: 3. Eius auctoritas sub Romanis, Ioh. 7: 36. Eius officium, Matth. 15: 2, Act. 4: 7. Munia prima, Matth. 18: 1. Eius erat de Prophetis iudicare, Matth. 26: 3. Pontificem maximum creare, ibid. Cognoscere de religione, Act. 22: 30. Eius auctoritatis in rituum rebus supra populum, Matth. 26: 17. Magna et praecipua eius pars erant Sadducaei, Act. 5: 17. Maior Pharisei, Luc. 6: 22. Eius studium in accusando Christo coram Pilato et Herode, Luc. 23: 2. Potestas eius impendebat ne fidei suae crediti coelestia monita reciperent, Matth. 23: 37. Sententia eius contra Christi sectatores, Ioh. 9: 22, 24. Eius iudices commonefiunt officii sui per Psalmum 82, Ioh. 10: 34. Synedrio magno apud Iudaeos adscribebantur, quorum maiores Sacerdotio magno pridem erant functi, Act. 4: 6. Ei si quis se opponebat, damnationem sibi acquirebat, Rom. 13: 2. Ab illo damnatorum supplicium gravissimum fuit lapidatio, Matth. 5: 22. Synedria fuisse maiora vel minora, Matth. 10: 17. Quinque a Gabino instituta in Iudaea, ibid.

Syri cur vocati sunt Maronitae, 1 Cor. 16: 22. Syrorum locutiones ab Homero passim exprimi, Matth. 16: 18. Syris quam frequens diphthongorum usus, Act. 5: 36.

Syria multos servos Romanis exhibuit, Luc. tit. Olim Christianorum erat plena, Apoc. 7: 9. Per illam noctibus iter facere frequens ob calores diurnos, Act. 23: 23. Syriae et Aegypti eversio signum adventus Messiae, Luc. 2: 11.

Syriaca lingua usos Phoenices et Poenos, Matth. 2: 23.

Syriaca versio saepe habet glossas, quae non leguntur in prisca Latina, aut in multis Codicibus, Matth. 19: 20, 20: 4, 22, 23: 13, Marc. 14: 15, Luc. 21: 11. Ex serioribus Graecis depravata, Ioh. 1: 28. Eius auctor liberius vertit, Luc. 6: 10; quaedam vocabula Graeca non intellexit, Marc. 9: 18, Luc. 9: 39. Matthaeum reddidit ex Graeco Matthaei Codice, Matth. 1: 23. Huius versionis antiquitas, Matth. 6: 13, 27: 35, 65. Epistolae tres sunt, Iacobi, Petri et Iohannis, Matth. 17: 1.

Syriarcha qualis dignitas, Act. 19: 31.

Syrophenices et Libyphenices, Matth. 15: 22. Syrophenices Galilaeis Bethsaidensibus vicini, Ioh. 12: 20.

Syrtes vocabantur loca omnia vadosa a duobus in Africa arenosis sinibus sic dictis, Act. 27: 17.

T.

T.

Tabernae nomen multis locis in Romano imperio commune, et cur, Act. 28: 15.

Tabernaculum pro corpore, Hebr. 9: 11, 2 Petr. 1: 13. Pro habitaculis, et cur, Luc. 16: 9, Act. 5: 16. Tabernaculum Dei vocantur Hierosolymitae veteres, Apoc. 13: 6. Tabernaculum testimonii unde dictum, Apoc. 15: 5. Tabernaculum Mosis fuit magnifica Dei habitatio, Apoc. 21: 3. Eius duae partes potissimae fuerunt, Hebr. 9: 2. Habuit tria aulaea, Matth. 27: 51. Figuram gessit universi, Hebr. 7: 2, 5, 9: 24. Tabernaculi structura unde erat, 1 Cor. 3: 12. Cultus eius quando conciderit, Hebr. 9: 8.

Tabernaculorum festum in quod anni tempus incidebat, Luc. 6: 1. Quomodo vocetur, ibid, Ioh. 7: 6. Tabernaculorum Christi festum quod, ibid.

Tabulae federis praecepta meliora Christi de dilectione significant, Hebr. 9: 4. Tabulae Legis Mosaicae non integrae tantum et novae, sed et fractarum reliquiae in arca conditae fuerunt, ibid. Tabularum vox significat codicem accepti et expensi, Luc. 16: 6. Tabulas publicas successionum suarum Iudaei habuerunt, Luc. 3: 23.

Tacentes in criminum causis damnari non possunt nisi convicti certissimis testimoniis, Matth. 27: 14.

Taenia quid sit, et ubi soleat esse, Act. 27: 41.

Tionis ius antiquissimum

apud omnes gentes, Matth. 5: 38. Eius aequitas, Ioh. 16: 11. Eius leges inter Christianos retineri posse, Matth. 5: 39. Eius lex Mosaica per patientiae praeceptum Christi non abrogatur sed confirmatur, ibid. 63. Talionis poena iudici districte imperata, Matth. 5: 40. Eius iure non utebatur laesus nisi auctoritate iudicis, ibid. 38.

Tangere pro ferire, Hebr. 11: 28. Tangere cadaver, impurum reddebat apud Iudaeos, Matth. 8: 22. Tangere potuit Christus leprosos et mortuos salva lege, ibid. 3, 9: 25.

Tarsus ubi sita, et a quibus condita, Act. 21: 39. Non erat colonia, sed urbs libera, multis privilegiis ab Augusto et Antonio donata, Act. 22: 28.

Tartara dicitur quod in quaere infimum est, 2 Petr. 2: 9. Tartara Daemoniorum carcer ad tempus iudicii, Luc. 8: 31.

Tatianus cur ab Ecclesia reiectus, Rom. 14: 2. Tatiani Evangelium *διὰ τεσσάρων* et *διὰ πέντε* ab aliis cur vocetur, Matth. in script.

Tauricae Dianae simulacrum coelo delapsus credebatur, Act. 19: 35.

Tegere aliorum peccata vir sapiens dicitur, Iac. 5: 20.

Tela vocantur metaphorice omnia quae nocent, Apoc. 6: 2. Tela praevisa minus nocent, Luc. 14: 28, 2 Tim. 3: 1, Apoc. 2: 10.

Templa Daemonibus primum dicata, et cur, Act. 7: 45.

Templa in montibus sita mon-

montes appellantur, Apoc. 13: 3. Tempia cur noluerint Christiani suorum conventuum loca dici, Act. 7: 48. Templorum nomen usurpabant Imperatores Christiani ubi de Paganis agebant, non ubi de Christianis, Act. 7: 48. Tempia non esse exstruenda dicebat Zeno, ibid.

Templum spirituale est ubi Deus et Christus est, Apoc. 21: 22. Templum Dei malis doctrinis et exemplis destrui solet, 1 Cor. 3: 17. Templum Dei humana natura Christi dicitur, Ioh. 2: 19. Templum Dei pro toto homine, et quomodo eius partes Templi partibus respondebant, 1 Cor. 6: 19. Dicuntur Christiani et omnes et singuli, et cur, Ioh. 2: 19, Rom. 14: 19, 1 Cor. 3: 16, 1 Tim. 3: 15, 1 Petr. 2: 5, Apoc. 13: 6.

Templum Dei in Sacris literis est templum Hierosolymitanum, 2 Thess. 2: 4. Eius synonyma seu appellationes variae, ibid. David struere proposuerat, struxit Salomon, Ioh. 4: 22. Cur sibi Deus fieri permiserit a Salomone, Act. 7: 48. Quo tempore a Salomone sit conditum, Act. 13: 20. Propria domus Dei, Luc. 2: 50. Figuram gessit universi, Matth. 27: 51, Hebr. 8: 2, Apoc. 6: 9. Imitamentum Sacri Tabernaculi quod Deus praeparavit ab initio, Matth. 27: 51. Quare Libanus vocetur apud Prophetas, Apoc. 7: 1. Quot aulae habuerit, Matth. 27: 51. Plures habebat exitus, Ioh. 8: 58.

Locus acceptissimus Deo ad fundendas preces creditus, Luc. 18: 10. Locus Iudaeis quotidianarum precum, Luc. 24: 52. Gratiarum actionum causa ex more adibatur, Ioh. 5: 14. Diebus festis a militibus Romanis adservabatur et extra festos dies per vigiles Iudaeos, ambo- bus praeerat unus e numero Sacerdotum, Matth. 26: 4. Templum secundum an totis quadraginta annis fuerit aedificatum, Ioh. 2: 20. Ab Herode innovatum cur postea idem fuisse dicatur quod a Zorobabele exstructum erat, Matth. 24: 1. Templum bis purgasse Christus legitur, Ioh. 2: 14. Templi propriam possessionem sibi Christus vindicavit, Ioh. 2: 16. Templi exemplum in monte Mosi monstratum, Hebr. 8: 5. In Templi controversia causam Iudaeorum adversus Samaritas probat Christus, Luc. 17: 14. Templi adytum referebat coelum supremum, Hebr. 5: 5. Templi pars quaenam Israëlitarum dicebatur, Luc. 1: 10. Templi Hierosolymitani spatium fuit 22 cubitorum inter porticum et altare holocaustorum, Matth. 23: 35. Eius porta quaenam et cur speciosa dicta, Act. 3: 2. Eius portae duae, Sponsorum et Lugentium, Rom. 12: 15. Gentium subdiale, Ioh. 12: 20. Eius fores sponte patuisse ante excidium Hierosolymorum non referri debet ad scissuram veli memoratam Evangelistis, Matth. 27: 51. Eversionem praedicat Christus, Matth. 24: 2. Eius vas-

- vastandi rumor vetus ex oraculo non scripto, Matih. 27: 9. Eius destruendi vaticinium a Christo pro crimine obiectum, Ioh. 2: 14. Eius excidium quibus verbis quanquam latentibus a Paulo praedictum, Rom. 3: 8. Contra Templum Hierosolymitanum an liceret cuiquam saeva vaticinia proferre, Matth. 26: 60. Templo stante sacrificia et preces fieri solebant hora tertia, sexta et nona, Matth. 27: 45. In Templo semper aliquibus erat pervigilium, Eph. 6: 18. Credebatur in Templo esse vis aliqua Divini Numinis, Ioh. 2: 19.
- Tempus** pro anno, Apoc. 12: 14. Tempus breve Prophetis etiam dicuntur quingenti anni, Apoc. 20: 3. Tempus correctionis quid dicatur, Ioh. 4: 23. Certum non praefixit Deus promissionibus suis, 2 Petr. 3: 9. Exiguum et momentaneum afflictionum piorum, Luc. 18: 7. Omne Numini breve est, 2 Petr. 3: 8. Temporis exacti discrimina Hebraei non habent, Matth. 14: 3. Tempora apud Romanos denominari solebant a Consulibus, Apoc. 13: 18. Tempora corruptissima erant cum Christus advenit, Rom. 3: 9. Gravissima ipse amicis praedicit, Luc. 22: 36. Messiae tempora exigunt lenitatem maiorem quam Prophetarum, Luc. 9: 56. Visitationis et ultionis sunt in consilio Divino, Matth. 24: 16. Temporum ordinem in Sacris literis non observari, Matth. 14: 3. Conditores annalium non semper sequuntur, Luc. 2: 16.
- Tenebrae** pro quavis ignorantia, Eph. 5: 8. Pro ignorantia rerum Divinarum, Ioh. 12: 35, 1 Thess. 5: 4. Pro lege Mosis comparata ad lucem Euangelii, 1 Ioh. 2: 8, 1 Petr. 2: 9. Pro vivendi ratione nulla regula subnixa, Ioh. 1: 5, 3: 19. Tenebrarum figura describuntur poenae alterius seculi, 2 Petr. 2: 17.
- Tenebriones** unde dicti, Ioh. 3: 20.
- Teneris annis** diligens adhibenda est institutio, 1 Ioh. 2: 18.
- Tentare Deum** quid sit, 1 Cor. 10: 9. Tentare Satan dicitur cum succumbitur tentationi, Ioh. 13: 2.
- Tentationum nomen** ad quid extensum, Gal. 4: 14. Tentatio per hostes et per cupiditates cur Diabolo tribuatur, Matth. 6: 13. Tentationes etiam gravissimae superantur per auxilia Spiritus Christi, Hebr. 5: 9.
- Tentorium** Mosis temporibus erat umbra totius universi et gubernationis Dei in universo, Hebr. 8: 5. Tentorium exterius coeli astriferi, interius summi coeli imaginem gessit, Hebr. 9: 23.
- Tentorii nomine** urbes nominantur, Apoc. 21: 3.
- Ter vocem repetere** in rebus vehementer inculcandis mos Hebraeorum, Apoc. 4: 8.
- Termini primi** facti sunt occupando, 2 Cor. 10: 13.
- Ternarius numerus** frequens in Sacris literis, Matth. 26: 44. Deo sacer, 1 Cor. 13: 13. Proprius Christianorum, Act. 10:

10: 16. In testibus est perfectissimus, 1 Ioh. 5: 7. Terra pro Imperio Romano, Apoc. 13: 12. Pro Iudaea vel dititione Romana, Apoc. 11: 10, 12: 12, 14: 19. Terra ex aqua emersit, 2 Petr. 3: 15. Hospitium est et mortalium alienum solum, Hebr. 11: 13. Altius effossa generandis alendisque seminibus foecundior, Matth. 13: 5. Spinarum mater, frumenti noverca, Luc. 8: 7. Ultro fructificat, et arbitrii liberi symbolum est, Marc. 4: 28. Terra Sancta dicitur in lege contaminari longa permansione corporum in patibulo, Ioh. 19: 31. Terrae bona dicuntur quae in hac vita praeclara aestimantur, Luc. 12: 18. Terrae motus signum irae Divinae, Matth. 24: 7, 27: 51. Rerum mutationem et Dei maiestatem significat, ibid., Apoc. 11: 13, 16: 18. Iudaeis signum erat notum secuturae visionis, Matth. 28: 2. Signum rei magnae secuturae, Act. 16: 26. Fuit patiente Christo multis in locis, Matth. 27: 45, 51. Et insulas et montes aliquando loco movet, Apoc. 16: 20. Terrae motus a Christo praedicti quando accidisse dicantur, Matth. 24: 7. Terra nova cui rei inservitura sit, difficile dictu, Hebr. 12: 26. Terrae partes interiores cur chaos et infernus vocentur, Luc. 16: 23. Terrae populus vocabantur a Legisperitis rudes homines, Matth. 24: 40. Terrae respondet homo ex terra sump-tus, Hebr. 6: 7. Terram movit Deus olim in monte

Sinai, Hebr. 12: 26. Tertius Pauli amanuensis, Rom. 16: 22. Tertullianus plenus locutionum iuris Romani, Tit. 3: 12. Trinitatem apertissime agnovit, Marc. 2: 8. Testimonio Epistolae secundae Petri non utitur, 2 Petr. 1: 1. Eius sententia de statu animarum post mortem, Luc. 16: 23. Testacea vasa frangebantur apud Iudaeos, si polluta crederentur, Marc. 7: 4. Testamentum quid significet, Matth. inscript, Hebr. 9: 17. Testamentum, Lex, et Conventio quomodo inter se conveniant, inscr. N. T. Testamentum vocatur pactum Dei novum, Hebr. 9: 15. Testamenti Veteris pars potissima fedus Sinaiticum, 2 Cor. 3: 14. In Testamento Veteri umbra est, in Euangelio rerum soliditas, Col. 2: 9. Testari etiam dicitur qui mandata refert, Hebr. 3: 5. Testimonium singulare non admittebat lex Hebraica, Matth. 26: 60. Testimonium omne contra Deum est, quod fecisse eum dicit quod non fecit, 1 Cor. 15: 15. Testimonium Dei dicitur de iureiurando, Hebr. 6: 16. Testimonium Dei de Christo, Ioh. 13: 31. Testimonium Christo a Deo datum per opera, Luc. 24: 19. Ab hominibus per fidem habitam eius sermoni, ibid. Testimonium Apostolorum congruens cum praedicationibus Propheticis inconcussam facit fidem Christianorum, Eph. 2: 20. Testimonium Apostolorum et Spiritus Sanc-

- Sancti coniunguntur, Ioh. 15: 27. Testimonium operum mere Divinorum supra omnem cavillationem esse, Ioh. 5: 36. Testimonii plena fides duobus contenta est, Marc. 6: 7. Testimonii dictio carere debet sermonis fallacia, Luc. 24: 28. Testimonii non suspecti exemplum, Ioh. 4: 39. Testimonium perhibere de aliquo et alicui, Ioh. 5: 33. Testimonium perhibere absolute positum, Ioh. 13: 21. Testimonia admittuntur pro qualitate subiectae rei, Ioh. 8: 14. Testimonia contra Christum sufficientia non fuere ad probationem eius quod quaerebatur, Matth. 26: 61, Marc. 14: 56.
- Testis Christi, Pater, Ioh. 5: 37. Testis fidelis cur dicatur Christus, Apoc. 1: 5. Testis vox dicitur etiam de rebus inanimis, 1 Ioh. 5: 7. Testis, quatenus testimonium exhibet, maior est eo cui datur testimonium, Hebr. 6: 13. Certissimus disputationem dirimit, Ioh. 9: 9. Idoneus in re sua nemo, Ioh. 5: 31, 8: 13. Testis unius dicto vir plebeius capi poterat apud Hebraeos; non ita Senator, et cur, 1 Tim. 5: 19. Testes duo pro duabus Ecclesiis, Hebraica et Graeca, Apoc. 11: 3. Testes solebant dicere, Sit sanguis istius super nos, Matth. 27: 25. Testes gratia permoti plerumque dicta sua eo flectunt quo trahi se vident a quaesitore, Matth. 26: 59. Testes oculati optimi, Luc. 1: 2. Testium apud Hebraeos legitima aetas, Ioh. 9: 21. Cur eorum in lapidatione erat iacere primos lapides, Act. 7: 58. Testes prius audiendos esse Lex docet, si sint multi, Ioh. 18: 21. Duos desiderat Lex, Ioh. 8: 3, 17, Hebr. 10: 28. Testes tres omni exceptione maiores, Matth. 26: 37. Testes per excellentiam vocantur Apostoli, 1 Petr. 5: 1. Testes rerum a Christo gestarum fuerunt omni exceptione maiores, Luc. 1: 1. Testium Christi descriptio, Apoc. 20: 4. Testium suorum curam quandam singularem Christus gessit, Ioh. 9: 35. Religiosorum est nihil nimium definite loqui, Ioh. 2: 6. Verorum notae et indicia, Luc. 1: 1. In testibus probatio factorum maxime consistit, ibid.
- Testudinem Veteres cur fecerint figuram bonae foeminae, 1 Tim. 5: 13.
- Tetrarchae nomen unde, Matth. 14: 1. Tetrarcharum inter se bella aperta praedicuntur, Matth. 24: 7.
- Thaddaeum pro Iuda cur quidam maluerint dicere, Matth. 23: 35. Thaddaeus Apostolus an recte Lebbaeum et Levi vocetur, Marc. 3: 18. An idem qui Iudas Lucae, Matth. 10: 3.
- Thalamegi, navigia Regum Aegypti, magnitudinis semistadii, Iac. 3: 3.
- Thaletis responsum de omniscentia Dei, Rom. 2: 16, 1 Ioh. 3: 20.
- Thalmudici libri quid contineant, Matth. 15: 2, 21: 43, 22: 28.
- Thalmudistae confundunt signa quae in Christi passionem

- nem inciderunt cum illis quae excidium Hierosolymae proxime antecesserunt, Matth. 27: 51. Testantur profuisse cuidam Iudaeo pronuntiatum Iesu nomen cum venenum bibisset, Marc. 16: 18.
- Theodosius magnus Ezechiae valde similis rebus et virtutibus, Apoc. 21: 4. Ecclesiae disciplinae se submisit, ibid.
- Theodotion Paralipomenon interpres, Luc. 1: 5.
- Theologiae distinctio apud Philosophos, Rom. 1: 25.
- Theophilus, ad quem scripsit Lucas, cuius fuerit dignitatis, Luc. 1: 3.
- Theophylactus castigatus, Matth. 19: 23, Luc. 5: 7.
- Thermutis filia Regis Aegypti, mater adoptiva Mosis, Hebr. 11: 23.
- Thesaurus quid sit Graecis, Matth. 2: 11. Vocatur Evangelii cognitio, 2 Cor. 4: 7. Eius nomine appellantur bona vitae aeternae, Hebr. 10: 34. Thesauri in coelo sunt opera misericordiae, Luc. 12: 21. Thesauris comparari solet sapientia, Col. 2: 3.
- Thesaei poena, Matth. 10: 28.
- Thessalonica urbs ubi sita, et a quo condita, Act. 17: 1. Nobile emporium erat, 2 Thess. 4: 6, 2 Tim. 4: 10. Extrema fuit urbium Macedoniae quam vidit Paulus, excepta Beraea, Phil. 4: 16. Eius Ecclesia exigua erat sine Presbyterio, 2 Thess. 1: 1. Eius Ecclesia ex quibusnam hominum generibus conflata, 1 Thess. 1: 1.
- Thessalonicensibus mala evenitura cur Paulus praedixerit, 1 Thess. 3: 4. Thessalonicensibus scripta Epistola. Vide Epistola. Thessalonicensem Synagogam frequentabant Iudaei, Philippis, Amphipoli et Apolloniae habitantes, Act. 17: 1. Thessalos monuit Apollonius, ut Achilli sacra facerent, Apoc. 13: 14.
- Theudas nomen frequens apud Hebraeos, Act. 5: 36. Theudas Pseudo-Christus, Matth. 24: 5.
- Thomas quo nomine apud Graecos appellatus, Ioh. 11: 16. An Christum post resurrectionem iussus contrectaverit, Ioh. 20: 27. Tardior caeteris in fide, Ioh. 14: 5. Eius in credendo tarditatis iudicium, Ioh. 11: 16. Eo absente saepius Christus apparuit caeteris Apostolis, Matth. 28: 15.
- Thuribulum auream fuisse in Tabernaculo exteriori, Hebr. 9: 4.
- Thus ubi nascatur, Matth. 2: 11. Eius usus, Apoc. 18: 13.
- Thyatira urbs modo Mysiae modo Lydiae attributa, Act. 16: 14, Apoc. 2: 18. Eius Ecclesia ubi, quando, et ex quibus fuerit, ibid.
- Tiberias sedes aliquando Patriarchae Hierosolymitani, 1 Petr. 1: 1.
- Tiberius Gracchus salutem uxoris praetulit suae salutis, Eph. 5: 25. Tiberius Caesar suspicacissimus, Ioh. 19: 13. Quot annis rebus Romanis praefuerit, 2 Thess. praef. Masculae Veneris usu infamis, Rom. 1: 27. Callidus et tegendis sceleribus obscurus, ibid. 29. Matronis magis per

- per contumeliam quam libidinem illudit, *ibid.* 30. Senatui Romano consilium dedit, ut Christum Deorum numero adderet, *Matth.* 24: 11. In Iudaeos iniquior non fuit quam Augustus, cuius instituta tanquam oracula venerabatur, *Matth.* 26: 5, 2 *Thess.* 2: 3. Exsilia in Christianos non decrevit, *Apoc.* 13: 1. Domini nomen recusavit, *Act.* 25: 26. Eius et Neronis in parentes impietas, *Rom.* 1: 30.
- Tibiarum usus in luctu et laetis, *1 Cor.* 14: 7. In luctu apud Iudaeos, *Matth.* 9: 23. Quando coeperit, *ibid.*
- Tibicines in Iudaeorum funeribus mercede conducti, *Matth.* 11: 17.
- Tigridis fluvii nomen Hebraicum, *Matth.* 27: 57.
- Timere pro obedire, *Eph.* 5: 33.
- Timor pro reverentia Dei, *1 Petr.* 1: 17. Timor Dei pro vera religione, *Apoc.* 14: 7. Solus potest animam ab immunditia temperare, *Rom.* 3: 27. Timor, per quem saluse ficitur, non est alienus a gaudio, *Matth.* 28: 8. Timor periculi et laboris vicina sunt, *Eph.* 3: 13.
- Timotheus Pauli discipulus et in itinere comes, *Act.* 14: 1, 16: 1, *Philem.* 1. Paulo a prima aetate a matre commendatus, *1 Tim.* 1: 2, 2 *Tim.* 3: 10. Quando primum Paulo adfuerit, *1 Tim.* 1: 2. Filius cur ab Apostolo nuncupatus, *1 Cor.* 4: 17, *Phil.* 2: 19, *Tit.* 1: 4. A Paulo cur circumciscus, *Luc.* 24: 28, *Act.* 16: 3. A comite itineris Pauli in munus Euangelistae assumptus est, *ibid.* Cur ante aetatem factus Euangelista, *1 Tim.* 4: 12. Ephesi creditur reliquum vitae egisse, *1 Tim.* 1: 2. In utroque itinere Philippos comitatus est Paulum, *Phil.* 1: 1. Ob id charus Philippensibus, *ibid.* Thessalonicensibus cur accenseatur, *Act.* 20: 4, 2 *Thess.* praef. Mittebatur a Paulo subinde ad Colossenses, *Col.* 1: 1. In Italia a Paulo relictus, ibi coniectus in vincula, sed mox exemptus, *inscript. ad Hebr.* Ephesini presbyterii Princeps, *Act.* 20: 17. Per prophetias ordinatus et Episcopus factus, *1 Tim.* 1: 18. Ipse et Titus non Episcopi tantum, sed et Metropolitae erant, 2 *Tim.* 2: 2. Liberatus a captivitate Roma in Galliam forsitan iter instituit, *Hebr.* 13: 21. Timotheo et Siloe propinqui erant in Macedonia aliquot gente Iudaei, fide Christiani, post Stephani mortem eodem dispersi, *ibid.*
- Tinea vestes commedere dicitur, *Iac.* 5: 2.
- Tingere pro Baptizare, *Matth.* 3: 6.
- Tintinnabula aurea et mala punica in vestibibus Sacerdotis magni quid significarent, *Hebr.* 5: 14.
- Tiridates apud effigiem Caesaris posuit insigne regium, *Apoc.* 4: 10.
- Tisri mensis partim cum Septembri partim cum Octobri congruit, *Act.* 27: 9.
- Titulus crucis Christi quid significaverit, *Matth.* 27: 37.
- Titus cuius fuerit, *Eph.* 6: 21, *Tit.* 1. A Paulo constitutus Cre-

Cretae Metropoli, *ibid.*
Paulo apprimè carus, 2
Cor. 2: 12. Titum quo re-
spectu vocet Paulus filium,
Tit. 1: 4.

Titus Caesar Templum ever-
tit, Matth. 24: 15. Eius
consilium in evertendis Hierosolymis, *ibid.* 22.

Tollere pro non pati interire,
Act. 7: 21.

Tonantes quinam discipulo-
rum dicti, Matth. 17: 1.

Tonitrua res horrendas sig-
nificant, Marc. 3: 17, Apoc.
10: 3.

Toth Aegyptiorum primus
mensis cum Septembri con-
gruit, Luc. 2: 8.

Totilas Romam incendit et
vastavit, Apoc. 17: 16. Pri-
usquam Romam obsiderat,
Christiani in Basilicis Apos-
tolorum servati extra urbem,
Apoc. 18: 4.

Trachonitis Ituraeae nomine
appellari solet, Luc. 3: 1.

Tractione mere activa et ac-
ceptata, Ioh. 6: 44.

Traditio quid, Matth. 15: 2,
1 Cor. 11: 2. Eius vox unde
efficta, Matth. 15: 2. Ad
scripturam et vocem perti-
net, Luc. 1: 2. Traditionum
Hebraicarum primi auctores,
Matth. 15: 2. Traditiones
quasdam Hebraicas a Mosis
aevo venisse, *ibid.* Traditi-
ones ex barbara Philoso-
phia in Graeciam tralatae,
Matth. 20: 20, 22. Traditio
vetus apud Hebraeos, doc-
tores caecos fore quando
Deus inter ipsos habiturus
esset tabernaculum, Matth.
15: 14. Traditio Indaeica,
eadem die redimendum po-
pulum tempore Messiae, qua
olim in Aegypto redemptus

fuit, Matth. 26: 2. Traditio
vetus Iudaeorum, piorum
animas ab Angelis deduci
in Paradisum, Luc. 16: 22.
Traditiones quasdam Chris-
tus esse dicit, quae directe
repugnant verbo Dei, Marc.
7: 8. Traditiones Apostoli-
cae quid, 1 Cor. 16: 1. Tra-
ditio veterum Christianorum
de Elia redituro ante mundi
exitum unde orta, Matth.
17: 11. Traditio Aegyptio-
rum de Salomes cum Christo
colloquio, Matth. 20: 20. Tra-
ditiones de pugna Draconis,
Mille annis, Gogo et Magogo,
Apoc. 12: 7, 20: 4.

Traianus collegia vetuit Ma-
gis auctoribus, Apoc. 13: 16.
Eius edictum Christianis ple-
beiis commercia adimens, et
Episcopos suppliciiis mortis
afficiens, *ibid.* 15.

Trahi dicitur qui trahentem
volens sequitur, Act. 16: 14.
Trahit Christus ad se omnes
non reluctantes, vi resur-
rectionis, Ioh. 12: 32.

Tralatio diei festi in diem
Sabbati, Legis potius inter-
pretatio quam mutatio cen-
senda, Matth. 25: 17.

Tranquillitas animi ex bona
conscientia. Paulo Gaudium
vocatur, Act. 20: 24. Tran-
quillitatis animi ex notitia
Euangelii exemplum, Act.
8: 39.

Transfigurari quid, Rom. 12: 2.
Transgredi legem dicitur tan-
tum de gravioribus factis
contra legem, Iac. 2: 11.
Transgrediens unum prae-
ceptum omnia transgreditur,
Iac. 2: 10.

Transgressiones graves com-
parari solent transgressioni
Adami, Rom. 5: 14.

Q.

Trans-

- Translationes a dictis ad facta** Hebraei solent facere, 2 Tim. 3: 5.
- Transmitti** Latinis dicitur ius ad successorem perveniens, Hebr. 7: 24.
- Transvertere** quid, Act. 13: 10.
- Tribadae** quatenam vocentur, Rom. 1: 26.
- Tribunal Christo** ut iudici attribuitur, Rom. 14: 10.
- Tribunal Caesaris** recte vocatur quod Procurator habet nomine ac mandato Caesaris, Act. 25: 10. Pro tribunali Praesides Romani tantum pronuntiabant, Ioh. 19: 13.
- Tribunus** est qui toti legioni praeest, Ioh. 18: 12. **Tribuni et Praefecti** distinctio, Act. 21: 31.
- Tribus** quid significet, Matth. 1: 16. Tribus apud Iudaeos cum sint tredecim quomodo tamen duodecim dicantur, Matth. 19: 28. Tribus distinguitur in gentes et familias apud Hebraeos, Luc. 1: 4. Tribuum semisses attribuebantur Sacerdotibus, Luc. 1: 5. Tribuum progenitores quo nomine appellati, Hebr. 7: 4.
- Tributo** an damnata circumcisio, et cur sic dicatur, Matth. 17: 24. Tributa deberi Imperantibus, Matth. 22: 21. Ad bonum commune instituta sunt, Luc. 3: 13.
- Triceps** canis quis, Matth. 12: 24.
- Triginti sicli**, pretium servi, Matth. 26: 15.
- Trinitatis nomina** aperte citata, 2 Cor. 13: 13, Tit. 3: 5. Eius dogma ad Platonicos refertur, Ioh. 1: 2.
- Triplex Mundus** quomodo dicitur, Matth. 12: 24.
- Tristitiam** mortis nomine appellabant Hebraei, Rom. 11: 15.
- Trivialia** verba unde sic dicta, Matth. 6: 5.
- Triumphantium Romanorum** mos, Phil. 2: 6, Col. 2: 15.
- Troas** pars Phrygiae maritimae, Act. 16: 7. Nomen urbis et regionis est, Act. 20: 5.
- Trogylum** Ioniae promontorium non longe a Samo, Act. 20: 15.
- Tryphon Iudaeus** cum Iustino disputans agnoscit quod nunc Indaei negant, Act. 16: 23.
- Tuba** cuinam ex Angelis data in ultimo iudicio, 1 Thess. 4: 16. Tuba convocabatur Iudaeorum concio, Matth. 24: 31. Tuba aut voce dicuntur convocandae gentes ad tribunal iudicis Christi, ibid. Et haec modo Christo, modo Angelis attribuitur, ibid. Tubae sono significabantur tempora diei festi, Matth. 27: 45. Tubae sonus alius ad pugnam olim, alius ad receptum, 1 Cor. 14: 8. Alius ad conventus civiles, alius ad iter apud Hebraeos, ibid. Tubae comparatur quidquid est sonorum, Apoc. 1: 10. Tubae futuras pugnas indicant, Apoc. 8: 2. Tubarum usus a quibus provenit, Matth. 6: 2. Et quis fuerit, ibid.
- Tubi**, Aegyptiorum mensis, conveniens Ianuario, Luc. 2: 8.
- Tunica Pontificia** inconstituta, Ioh. 19: 23. Tunica Christi sine commissura, ibid.
- Turbae** testimonium Christus non ambit, Ioh. 11: 28.

Tur-

- Turcici Regni exitus, Apoc. 20: 9.
- Turpitudine manet, abit voluptas, Luc. 15: 14. Turpitudinis suae conscientiam fugiunt mali, Ioh. 3: 20.
- Tusculum iurgium, Matth. 21: 24.
- Tutela monumenti quae et qualis olim, Matth. 28: 2.
- Tutelae definitio, Matth. 8: 9.
- Tychicus cuius fuerit, Eph. 6: 21. Pauli comes a Iudaea Romam, et ab eo nunc huc, nunc illuc mittebatur, Tit. 3: 12. Tychico quales tituli dati a Paulo, 1 Thess. 3: 2.
- Typus quae vox et quid sit, Ioh. 20: 25, 1 Cor. 10: 6. Typi legales rerum sub Christo futurarum ex institutis, rebus gestis et signis, Matth. 1: 22.
- Tyrannus nomen proprium, Act. 19: 9. Tyranni nullum momentum immune a metu habent, Matth. 14: 2, 3. Tyrannis raro dicuntur quae audire eos non iuvat, Matth. 14: 1.
- Tyri et Sidonii Romaniserant subditi, sed sub umbra aliqua libertatis, Act. 12: 20. Tyriorum et Sidoniorum legatio ad Herodem, ibid. Eius legationis causa, ibid.
- V.
- Vade in Pace, idem quod bono animo esto, Ioh. 4: 50.
- Vae interdum minantis, interdum condolentis est, Apoc. 18: 10.
- Valentinianorum et Basilidianorum origo et dogma, 1 Tim. 1: 4, 2 Tim. 2: 18.
- Valeria mactata quod nollet de idolothytis manducare, 1 Cor. 8: 1.
- Vallis filiorum Hinnomi, Matth. 5: 22.
- Vanitas ipsa se detegit, Ioh. 3: 27. Vanitati subiectum cur dicatur totum hoc universum, Rom. 8: 19.
- Vanus vox Latinis usitata in convitiis, Matth. 5: 22. Vani merito vocantur qui vana spe se lactant, Iac. 2: 20. Vanos vocare solemus eos qui mendaces sunt, et cur, 2 Cor. 1: 17.
- Variarum lectionum antiquitas, Matth. 19: 17; 20: 22.
- Vasa irae quinam dicantur, Rom. 9: 22. Vasa misericordiae quinam dicantur, Rom. 9: 23.
- Vaticinium de interitu Templi et Reipublicae Iudaeorum, Hebr. 8: 13. Vaticinia obscurius proponi, et quare, Matth. 13: 10. Alia obscurius, alia clarius edita certo Dei consilio, Matth. 24: 15. Veterum Prophetarum quaedam non scripto sed memoria conservata, Matth. 27: 18. Plus semel eadem impleri posse, Matth. 15: 7. Pleraque ita concepta, ut ante eventum intelligi vix queant, Matth. 17: 11. Saeva contra Templum proferre Iudaeis pro vetito habebatur, Matth. 26: 60. In Mose et Prophetis quaedam de Christo expressa, quaedam sub figuris et signis, Luc. 24: 26. Omnia vetera rerum bonarum in Christo sensu excellentiore implentur, Apoc. 5: 5. De Regibus Christo famulaturis, Matth. 5: 40. In vaticiniis de Christo concurrunt saepe allegorica locutio et loquendi proprietas, Apoc. 12: 9. Vaticiniorum explicatio de vic-

- toris Messiae unde sumenda, 2 Cor. 10: 4.
- Vau et Iod literae, in Veteri Scriptura Hebraica vix potuerunt discerni, Matth. 15: 9.
- Ubi pro in quibus, Marc. 4: 15.
- Vectigalia et tributa quomodo differant, Rom. 13: 7. Vectigalia ab Equitibus conduci solebant, Luc. 19: 9.
- Vectorum ad littus ambulantium comparatio, Luc. 14: 33.
- Velamen mulieris cuius rei signum, 1 Cor. 11: 10.
- Velum divinitatis dicitur Christi corpus, Matth. 27: 51.
- Velum Mosis et fulgor quid praefiguraverit, 2 Cor. 3: 13.
- Velum Templi duplex, exterius et interius, Matth. 27: 51. Utrum scissum fuerit, interius an exterius, ibid. Eius scissura sub mortem Christi quid significaverit, ibid. Velo interposito et Velo levato, quid apud Iuris consultos, Matth. 27: 51.
- Vendere se in servitutem licebat iure Hebraeo, Rom. 7: 14.
- Venditionis nomen usurpatur pro traditione cum dominio, et cur, Rom. 7: 14. Venditionis et emptionis in pretio se mutuo circumvenire per leges licebat, Rom. 1: 29.
- Venena quibusdam Sanctis non nocuerunt, Marc. 16: 18.
- Venenum aspidum pessimum et insanabile, Rom. 3: 13.
- Venenum patrimonii foenus vocatur, Luc. 6: 35. Venenum sub labiis habere quoniam dicantur, Rom. 3: 13.
- Venia consequenda per obedientem fiduciam, Matth. 9: 22. Venia est necessaria ubi totus deseruit exercitus, 2 Cor. 10: 6. Veniae magnitudo ex magnitudine facinoris agnoscitur, Luc. 15: 2.
- Venire pro procedere ad populum publicandi Divini mandati causa, Ioh. 1: 15, Apoc. 17: 10. Venire ad Christum idem quod credere, Ioh. 5: 35, 40. Venire Deus dicitur, cum magnam aliquid exsequitur, Apoc. 22: 7. Venire ad nos Deus dicitur cum nos adiuvat, Iac. 4: 8. Venire quando dicatur Christus, Apoc. 3: 3. Venisse dies dicitur qui de proximo imminet, Matth. 26: 17. Venisse in mundum Christus et David quando dicantur, Hebr. 10: 5.
- Venter cibi causa, et cibus ventris, 1 Cor. 6: 13. Ventrem et escas Deum fore destructurum quomodo intelligendum, ibid. Ventres Latinis quoniam dicantur, Tit. 1: 12.
- Ventus Spiritus dici solet, Ioh. 3: 8. Ventus qui *καὶ ὁ άνέμος* dicitur solis ortum comitari solet, Iac. 1: 11. Ventus et flamma Angeli dicuntur, Hebr. 1: 7. Vento Spiritus Sanctus comparatur, Ioh. 20: 22. Venti qualemcumque calamitatem significant, Apoc. 7: 1. Ventorum origo non scitur, Ioh. 3: 8. Ventis et procellis comparantur animi motus, 2 Petr. 2: 17. Ventis quando quis loquatur, 1 Cor. 14: 9.
- Venus quo in cultu Corinthi habita, 1 Cor. praef. Veneris Cnidiae aedicula qualis, Act. 19: 24. Veneris dies ieiunio dicatus apud veteres Christianos, Luc. 18: 12. Venerem masculam et quosvis incestus esse *ἀδιάργητα* quoniam Philo-

sophi dixerint, Rom. 1: 32. Verax pro fideli, Rom. 3: 4. Verbum vetus quid, Matth. 15: 2. Verbum crucis unica est ad salutem via, Act. 10: 3. Verbum Dei gladio comparatur, Apoc. 2: 27, 12: 5, 19: 15. Dicitur lumen semitae, Luc. 1: 79. Panis coelestis, Ioh. 6: 33. Verbum Dei factum per divisionem, non per abscissionem, Ioh. 1: 1. Verbi Divini vis et excellentia, Rom. 3: 23. Verbi annunciati puritas, Matth. 3: 12, 1.

Verbum aeternum dicitur Christi Divina natura, Marc. 2: 8. Verbum cur Caro factum, Ioh. 1: 14. Verbum Dei fecit mundum primo omnium emissum, Ioh. 1: 3. Quod et gentes sciverunt, ibid. 1. Verbo Deus mundum creavit, et Verbo mundum reformavit in melius, Apoc. 19: 13. Verba Christi absentis vicem supplent in consolando, Ioh. 15: 11. Verba usu et consuetudine solent habere significationem certam, Luc. 24: 28. Non ita semper usurpanda, quomodo sciuntur aut putantur intelligenda, Luc. 24: 28. Quaedam saepe non tam actum quam officium significant, 1 Cor. 5: 13. Saepe sumuntur in sensu durationis, Rom. 11: 11. Verba Prophetarum a Christo et Apostolis de suis temporibus usurpata, Rom. 3: 10. Verba dicta quis repetens etiam connexa censendus est innuisse, Ioh. 15: 3. Verba eadem usurpata rei gestae similitudinem denotare, Marc. 2: 20. Verba in ore alicuius

ponere quid sit, 2 Cor. 5: 19. Verborum oblationes puriores quam victimarum, Hebr. 13: 15. Verborum sensus figuratus minime vetitus, Luc. 24: 29. Verbis neminem offendere viri egregii est, Iac. 3: 2. De verbis pugna nihil utile habet, 2 Tim. 2: 14.

Verbera quadraginta sorsibus infligi Lex ferebat, non iubebat, 2 Cor. 11: 24.

Verberati quinam ex Veteribus, Hebr. 11: 36.

Veritas vocatur aperta locutio, Hebr. 6: 18. Veritas baltheo comparatur, Eph. 6: 14. Contradictionem non patitur, Luc. 21: 15. Omnis per se amari digna est, quanto magis quae Deum auctorem habet, Ioh. 8: 40. Odium parit apud falsi amantes, Ioh. 18: 37. Impressa magis magisque piorum animis, sanctificat eos, Ioh. 17: 17. Veritas et salutaris sapientiae studium omnibus amicis amicus nobis esse debet, Matth. 10: 37. Veritas eminenter dicitur Evangelium, Iac. 5: 19. Ecclesiae ut columnae innititur, 1 Tim. 3: 15. Veritas Evangelica quaevis habenda non est, Matth. 10: 8. Veritatis Christianae probatio, Hebr. 2: 3. Veritatis abditae causa, Matth. 13: 11. Veritatis commendatio, Matth. 5: 37. Veritatem facere, id est, sincere ambulare, Ioh. 6: 44. Veritate molestius esse obsequium, Matth. 18: 15.

Vermis cadaveribus adhaerere solet donec plane sint absumpta, Marc. 9: 44.

Versio Arabica, Latina, caet.

- Vide Arabica Versio, Latina Versio, caet.**
- Verum pro eo quod fieri convenit, Luc. 12: 57.** Dicitur solet pro eo, quod in unoquoque genere eminet, 1 Ioh. 2: 8, Apoc. 3: 7. An dicendum sit solum cum expedit, Luc. 24: 28. Verum qui docet, fidem et gratiam meretur, Ioh. 8: 40. Verum salutare profiteri tenemur rogati etiam cum periculo, Luc. 24: 28, Act. 4: 20. Levius est illud ignorare, quam cognito non uti, Apoc. 3: 15. Verum patefacere qui tenetur, verbis uti tenetur quibus illud intelligibile sit aut esse speret, Luc. 24: 28. Veri oratio simplex et infucata est, Luc. 21: 15. Vera praedicta saepe pepererunt periculum, Act. 6: 14. Vera vocantur res praecipuae quarum res minores figurae sunt, Hebr. 8: 2. Verus pro fide dignus, Ioh. 21: 24.
- Vespasianus cur obsidionem Hierosolymorum differebat, Matth. 24: 22, Apoc. 9: 14.** Urbem et Capitolium restituit, Apoc. 13: 3. Edicta vetera contra Christianos sustulit, Domitianus restituit, Apoc. 1: 9, 17: 10. Eius aequo vixisse quosdam qui Caesarem Dictatorem viderant, 2 Petr. 1: 18.
- Vespera Hebraeis dicitur omne pomeridianum tempus, Luc. 24: 29.** Vesperae duae apud Hebraeos quomodo accipiantur, Matth. 14: 15. Vesperae duae inter quas mactabatur agnus Paschalis, Matth. 26: 2.
- Vestimenta sua lacerare quibus gentibus, et quas ob causas solemne fuerit, Matth. 26: 65.**
- Vestis nuptialis, Matth. 22: 11.** Vestis exterior Iudaeorum quatuor constabat partibus, Ioh. 19: 23. Veste plus una uti non vetamur, Luc. 3: 11. Vestes fulgentes signum honoris coelestis, Matth. 28: 3. Vestes Regum odorari solitae, Ioh. 19: 39. Vestes antequam pereunt veterascunt, Hebr. 1: 10. Ubi usui amplius non sunt, solent complicari et abiici, ibid. Vestes suas Pontifex Maximus apud Iudaeos ab ima parte scindebat, et alii a superna, Matth. 26: 65. Vestes Sacerdotales sanguine adpersas fuisse, Hebr. 9: 21. Vestibus utuntur aliis iter facientes in itinere, aliis ubi in urbem aliquam advenerint, Marc. 6: 9. Vestes substernendi mos Iudaeis et aliis gentibus usurpatus, Matth. 21: 8.
- Vestiri pilis in luctu apud Hebraeos usitatum, Matth. 3: 4.**
- Vetus et Senex vicini significatus sunt, Hebr. 11: 2.**
- Veterum figurarum complementa, Matth. 4: 2.** Vide Figurarum veterum complementa.
- Vexare quid significet, Luc. 6: 18.**
- Vexatio gravis, aestui comparatur, Matth. 13: 6.** Vexationes nunquam deerunt secundum Christum vivere volentibus, 1 Cor. 7: 26.
- Vexillum imperii signum, Rom. 15: 12.**
- Via, vocatur Doctrina Evangelica, 2 Petr. 2: 2.** Via Euan-

Enangelica dura et aspera est et vere ad vitam nos ducit, Hebr. 10: 20. Via pietatis cur angusta et confragosa dicatur, Matth. 7: 13, Apoc. 21: 18. Quo modo facilis reddatur, ibid. Via ad salutem nulli est praeclosa, aeterna Dei constitutione nullas habente causas, Rom. 9: 13. Via per Legem cur non fuerit optima, Rom. 3: 29. Viam se Christus nominat, Ioh. 14: 6. Viam arduam et difficilem ingredi paucis libet, Luc. 13: 23. Facilius ingreditur minus sarcinati, 1 Cor. 1: 26. Viae pro actibus, Iac. 1: 8. Iuxta vias publicas coeci sedere solebant, Ioh. 9: 1. Viator quis Latine dicatur, Luc. 12: 58. Vicarius Spiritus Tertulliano dicitur Spiritus Sanctus, Rom. 8: 10. Vicarii Pontificibus succedere solebant, Marc. 2: 26. Victima in Sacris quomodo praeparabatur, Phil. 2: 17. Victima cur ferre peccata dicebatur in Lege, Matth. 20: 28, 26: 28. Victimae Legales sunt Martyrum praefigurationes, 2 Tim. 4: 6. Victimae lotae ducebantur per portam probaticam, Ioh. 5: 2. Gratiarum actionis et pro peccatis iungi solebant, Hebr. 9: 19. Debebant esse sanctae et sine vitiiis, Eph. 5: 27, Phil. 4: 18. Victimarum cum corpore Christi convenientia, Luc. 22: 19. Earum inutilitatem saepe inculcant Paulus et Scriptor ad Hebraeos ut rem magni momenti, Hebr. 10: 11. Ob-

latarum corpora die purificationis annuo urebantur extra castra, Hebr. 13: 11. Victoria praeclarissima quae, Matth. 5: 44. Victoriā de mundo paratam quis habeat, 1 Ioh. 5: 4.

Victori militi Cilici non nocuit venenum, Marc. 16: 18. Victoribus in certaminibus Graecorum dabantur *ισελάσινα* et tesserae, Apoc. 2: 17. Victus diurnus pauperrimorum hominum, Marc. 12: 44. Victum sibi cur manibus quaererent Apostoli, Matth. 10: 8.

Videntes, nomen Sapientum apud Hebraeos, Ioh. 9: 39. Videndi vocabulo Hebraei amant sensus omnes internos et externos exprimere, Ioh. 20: 29, Act. 2: 33, Rom. 1: 20, 7: 21, 1 Tim. 3: 16, Apoc. 1: 7, 11: 12. Videre sumitur pro cavere, Phil. 3: 2. Pro certo cognoscere, Hebr. 2: 9, 3 Ioh. 2. Pro mirari, Apoc. 12: 12. Frequenter apud Hebraeos pro experiri, Apoc. 18: 7. Pro participem fieri, Ioh. 3: 3. Videre praecedit ipsum credere, Ioh. 6: 40. Videre conspicua qui noluerit, ei in posterum iudicii vis hebetatur, Rom. 11: 8. Videre remota longe potest aliquis duplici modo, et quomodo, 2 Cor. 12: 2. Videris Tu, qualis loquendi formula, Matth. 27: 4.

Vidua, res imbecilla, 1 Petr. 3: 7. Viduam ducere cur Clericis olim interdictum, 1 Tim. 3: 2. Viduae tutandae sunt, Marc. 12: 40. Cur solum in Presbyteras electae, Luc. 2: 37, 1 Tim. 5: 4.

- Univirae solum ad sacra ad-
mittebantur apud Gentes et
Christianos, *ibid.* 9. Uni-
viris inter foeminas primus
in Ecclesia locus dabatur,
Iac. 2: 3. Viduae Magistris
necessaria suppeditabant in-
ter Iudaeos, Luc. 8: 3.
- Viduus, viduitas et viduertas,
1 Tim. 5: 3.
- Vigilare quinam dicantur, 1
Thess. 5: 10. Vigilandum
omni tempore, Luc. 12: 38.
- Vigiles Templi custodes,
Matth. 26: 45.
- Vigilia quarta ex galli cantu
noscitur, Matth. 26: 34. Vi-
gilias noctis ternas proprie
Iudaeis fuisse sub libera Re-
pub., quaternas vero ipsis et
Romanis sub imperio Roma-
norum, Matth. 14: 25.
- Villa posterioris aevi vox,
idem quod vicus, Matth. 26:
36. Villae pars, in qua do-
minus habitat, praetorium
appellatur, Act. 23: 35.
- Villicus quis dicatur, Luc.
16: 1.
- Vim vi repellere an Christia-
nae doctrinae conveniat,
Matth. 5: 50. Et quantum
liceat pro vita tuenda facere,
ibid. 66.
- Vincere patiando, non pug-
nando, vere est Divinum
victoriae genus, Col. 2: 15.
- Vincire etiam est cingere,
Ioh. 21: 18. Vinctis demi
vincula diebus festis a Ro-
manis est, Matth. 27: 15.
- Vinculum dicitur morbus,
Marc. 7: 35. Vincula quid
significant, Act. 26: 29. Vin-
cula et carceres quinam sint
experti, Hebr. 11: 36. Vin-
culis cur Christus ligatus
fuerit ex Iudae monito, Ioh.
18: 12.
- Vindicandi verbi significatio,
Luc. 18: 3.
- Vindicationis definitio, *ibid.*
- Vindicta cur plerisque bonum
dicatur vita iucundius ipsa,
Matth. 5: 38. Vindictae Di-
vinæ certitudo patientiam
nobis commendare debet,
Matth. 26: 52. Vindictam
privatam Christianis non per-
misit Christus, Rom. 12: 17.
- Vinolentia omnium vitiorum
summam denotat, Luc. 21: 34.
- Vinolentiam et scortationem
consequi solent convicia et
pugnae, Rom. 13: 13.
- Vinum comparatur sanguini,
Matth. 26: 27, Apoc. 14: 19.
- Sanitatis causa usurpandum,
1 Tim. 5: 23. Senibus pro
lacte esse aiunt Graeci, Tit.
2: 2. Vulneribus adhiberi
solet, Luc. 10: 33. Spiritui
Sancto adversatur, Luc. 1:
15. Dilutum bibi solitum
Hebraeis, et in federibus
populis mansuetioribus loco
sanguinis, Matth. 26: 27,
Phil. 2: 17. Dilutum vim
venenatam minus attrahit,
Apoc. 14: 10. Tenue et au-
sterum prodest stomacho la-
borantibus, 1 Tim. 5: 23.
- Myrrhatum, quasi pro bene-
ficio sontibus dabatur apud
Iudaeos, Matth. 27: 34, Ioh.
19: 29. Vinum et sicera sub
Lege signa erant rerum om-
nium quibus ratio perturba-
tur, Luc. 1: 15, Apoc. 14: 8.
- Vinum et oleum res incundae
magis, quam necessariae,
Apoc. 18: 13. Vina vetera
saporis lenioris esse solent,
nova contra austerioris, Luc.
5: 39.
- Vipera bestiarum maxime ve-
nenata, Act. 28: 4. Eius ve-
nenum quibusdam in locis
val-

valde rapidum, *ibid.* Viperæ descriptio, *Matth.* 3: 7.

Vir ad imaginem Dei factus cur dicatur, non vero mulier, *1 Cor.* 11: 7. Est gloria Dei, *ibid.* Imago Christi, *Eph.* 5: 22. In hoc conditus ut imperet mulieri, *ibid.* Id initio fuit naturale, postea factum poenale, *ibid.* Vir Dei idem quod Propheta, *2 Petr.* 1: 21. Vir bonus quasi cum lucerna quaerendus, *Rom.* 3: 10. Is sibi iudex est, *Col.* 3: 15. In bono constans esse debet, *Iac.* 3: 10. Vir non dicitur divortere, sed dimittere, *Matth.* 5: 31. Viri integri et boni descriptio, *Luc.* 8: 15. Vir et mulier pro usu viri et mulieris, id est, consuetudine coniugali, *1 Cor.* 7: 14. Vir et mulier pares sunt in salutis negotio, *1 Cor.* 11: 11. Viri et mulieris sancta conversatio magnam vim habet in animos, *1 Cor.* 8: 16. Viri est res extra gerere, foeminae servare quaesita, *1 Tim.* 5: 14. Viri vocantur Angeli, virili specie apparentes, *Matth.* 28: 2, *Apoc.* 21: 17. Viri foeminis comparantur, ubi de idololatria agitur, *Apoc.* 14: 4. Viri magni per modestiam se inferioribus addere solent, *Iac.* 3: 2. Eximii in patria sua contempti, *Matth.* 13: 57. Hebraei in publico semper erant tecto capite, *1 Cor.* 11: 4. Viris excellentibus non esse demandanda quae ad curam vitae huius pertinent, *Ioh.* 12: 6. Viros bonos gravibus saepe incommodis exercet Deus, *Luc.* 12: 2.

Virilis sexus apud Iudaeos

magnum erat privilegium, *Gal.* 3: 28.

Virga Aaronis quae fructum protulit denotat Christi sacerdotium semper durans, *Hebr.* 9: 4. Ubi fuerit servata in templo, *ibid.* Virga magis in tormento erat quam in supplicio, *Matth.* 27: 19. Virgarum et flagrorum differentia, *Act.* 22: 24. Virgis qui caedebantur supplicii causa, unam tantum accipiebant sententiam, *Matth.* 27: 19.

Virgininitatis propositum Iudaeis incognitum non fuit, *Luc.* 1: 34. Eius votrices quomodo Hebraeis vocatae, *ibid.*

Virgo ut stupro corrumpitur, sic animus quovis peccato, *Eph.* 6: 24. Virginis nomen quomodo usurpatum Virgilio, *Matth.* 1: 23. Virginem stuprasse capitale fuit apud Romanos, *Matth.* 5: 27. Virgines Hebraeae an et quae extra tribum nubere poluerint, *Matth.* 1: 16. Virgines Vestales incestae et vivae defodiebantur, *Rom.* 2: 1. Virgines vocantur viri qui idolis se non subiiciunt, *Apoc.* 14: 4.

Virtus quid sit, *Matth.* 6: 1. Virtus vita est, *Luc.* 15: 24. Est vitium fugere, *1 Petr.* 3: 11. Omnibus ingeniis vividis aequaliter est exposita, *Col.* 3: 11. Post funera permanet nec interit, *Act.* 9: 39. Est medium vitionum utrimque reductum, *Luc.* 5: 3, *1 Tim.* 5: 23. Est simplex, vitium vero multiplex, *1 Ioh.* 3: 10. Quo difficilius, hoc pulchrior, *Luc.* 15: 4. Virtus et cognitio crescunt cum tem-

pore, 1 Cor. 3: 2. Virtutis amissio, mors animi, Luc. 15: 24. Virtutis magis dare beneficium est, quam accipere, Act. 20: 35. Virtutes mutuo gaudent comitatu, Apoc. 3: 2. Christianae et Philosophicae quomodo acquirantur, Eph. 2: 9. Tanti sunt apud Deum virtutes Christianorum, ut Angelorum virtutibus aequenter, Apoc. 17: 14. Virtutes exitio sunt viris bonis inter potentes malos, Marc. 6: 20. Virtutes uxorum viris commendabant fidem Christianam inter Gentes, 1 Petr. 3: 1. Virtutum et vitiorum nomina modo habitum denotant, modo actum, Luc. 22: 32. Virtutum vis ea est ut amorem etiam a disparis vitae hominibus extorqueat, Act. 2: 47. Virtutum Christianarum genealogia, 1 Tim. 1: 5. Ob virtutum Christi imitationem Paulus maxime spernebatur, 2 Cor. 10: 1. Virtutum coeli concussio magnam rerum mutationem indicat, Matth. 24: 29. Virtutibus Christianis danda opera, 1 Petr. 2: 24. Virtutibus non opibus debetur primus locus, Iac. 2: 3. Visa in Apocalypsi ab Iohanne quomodo distinguantur, Apoc. 4. Visum et spectaculum quomodo differre dicantur, Matth. 1: 20. Visio fit receptione lucis et specierum, Ioh. 10: 10. Visio ad Romani Imperii terras omnes se extendens, Apoc. 13: 1. Vita corporis animus, vita animi Deus, Luc. 15: 24. Vita omnis vim agendi in se continet, Rom. 5: 10,

2 Cor. 4: 11. A Deo homini inspirata est, Ioh. 5: 26. Omnis haec brevis aeternitati comparata, 1 Petr. 5: 10. Omnium honorum corporaliū praestantissima, Matth. 16: 26, Ioh. 15: 13. Data est utenda tantum, Luc. 12: 20. Mora est in alieno solo, Hebr. 11: 13. Cur comparatur vaporī, fumo ac umbrae, Iac. 4: 14. Ad mortem ducit, Ioh. 3: 6. Christiana cursui comparatur et labori, Gal. 4: 7, Hebr. 12: 12. Non iuvatur nec tutior est per rerum copiam, Luc. 12: 15, 26. Vita secundum virtutem acta dulcior est consuetudine peccandi, Matth. 11: 30. Vita in dies purior sanctificat, Ioh. 17: 19. Vita recta, quam dono Dei adipiscimur, secum trahit aeternam vitam ac felicitatem, Rom. 5: 17, 6: 22. Vita et mors in manu linguae, Iac. 3: 9. Vitae nomine gaudium vocant Hebraei, Rom. 11: 15, Apoc. 11: 11. Vitae emendandae promissio praecedebat ipsam fidei professionem apud Veteres, Matth. 28: 19. Vitae contemplativae et activae exempla, Luc. 10: 42. Vitae fabulam quid vocet Martialis, Rom. 1: 30. Vitam longaevam promittebat legum Mosaicarum exacta observantia, Luc. 10: 25. Meliorem hac posse dari unde colligi possit, Hebr. 11: 5. Pretiosam hanc habere quis dicatur apud Hebraeos, Act. 20: 24. Vitam ponere in manu suo quid significet Hebraeis, Ioh. 10: 11. Vitam reddere, inter
exi-

eximia est quae de Deo dicuntur, Ioh. 5: 21. Vitam defendere ius est naturae, Matth. 5: 40. Vita hominis mutata, mutatur Dei decretum, Rom. 2: 9. In vita hac et aeterna recompensationem dicunt Hebraei habere res quatuor, 1 Tim. 4: 8. Vita pro vita aeterna, Ioh. 5: 39. Vita cur dicatur Christus, Ioh. 12: 50, 1 Ioh. 5: 20. Vita altera pessime solet cedere, quibus hic est optime, Luc. 16: 25. Vita pro doctrina quae ad vitam aeternam ducit, Act. 5: 20, 1 Tim. 6: 12. Vita aeterna pro iure ad vitam aeternam, Ioh. 20: 31. Vita aeterna summus effectus est Divinae benevolentiae, 1 Petr. 1: 13. Donum et gratia vocatur, Luc. 17: 7. Donativis cur comparetur, Rom. 6: 23. Cur vocetur haereditas, Act. 20: 32. Cur dicatur spes beata, Tit. 2: 13. Rebus animi cur comparetur, Ioh. 6: 63. Cur a Christo in lucem producta dicatur, Matth. 5: 20. Per resurrectionem Christi probata, Luc. 24: 48. Nusquam in lege Moisis est promissa, 2 Cor. 3: 14. In nulla alia doctrina praeterquam in Euangelio revelatur, Eph. 6: 17, 2 Tim. 1: 1. Vitae aeternae dator Christus, Ioh. 5: 39, 14: 6, 2 Tim. 1: 1. Eius certos facit Christus, quos a vitiis liberat, Hebr. 2: 15. Certos non facit Deus, quibus nunc non dat Spiritum suum, Rom. 2: 13. Eius causa est liberatio a peccatis, Rom. 5: 18. Eius parandae modus, Ioh.

17: 3. Vitae aeternae spes qualis olim fuerit in Veteri Testamento, Matth. 5: 20, 19: 21. Quando et quomodo dicatur coepisse doceri, Matth. 5: 20. Vita aeterna et beatissima nihil suavius, 1 Cor. 15: 58.

Vitellius (L.) Caiaphae Pontificiam dignitatem ademit, Matth. 26: 3. Devitat per Iudaeorum regionem signa ferre ad Iudaeorum deprecationem, Matth. 24: 15. Iudaeae et Syriae quando praefuerit, 2 Thess. 2: 6. Vitiositatis et malitiae distinctio, Marc. 7: 22, Act. 3: 26.

Vitiosa in locis publicis tollere aut publicae potestatis est aut Divinae, Ioh. 2: 18. Vitis aurea Templo donata fuit ab Alexandro Iudaeorum Ethnarcha, Luc. 21: 5. Ab Aristobulo inde ablata et data Pompeio, ibid. Eam Pompeius in Capitolio posuit, ibid. Alteram substituit Herodes magnus, ibid. Vitis liquore laetificantur Deus et homines, Ioh. 15: 1. Hoc de Christi sanguine vere dicitur, ibid.

Vitia inter se discordia adversus virtutem facile conspirant, Luc. 23: 12. Vitia actionesque vitiosae vere mala sunt, Luc. 12: 18. Quomodo enascantur, Matth. 13: 39. Vitia magno coluntur, Luc. 15: 14. In praeceptis ducunt, Matth. 28: 13, Apoc. 3: 2. Quoniam humana ope incurabilia sint, Act. 14: 8. Vitia fugere prius est, sequitur addiscere virtutes, Act. 2: 47. Quaedam defenduntur a Philo-

- losophis, Eph. 5: 6. Subtiliora propius ad virtutes videntur accedere, Eph. 2: 3. Aliena in oculis habemus, nostra a tergo sunt, Rom. 2: 1. Eorum de quibus bonae aliquid superest spei palam arguenda non sunt, Matth. 12: 19. Quaedam non nisi magno nisu precum expugnari possunt, Matth. 17: 21. Vitiorum nodi vix extricabiles, Act. 8: 23. Vitiorum servitus, Ioh. 8: 34. Vitiis suis contraria cur nolint homines mali vera videri, 1 Cor. 1: 18. Vitulum pro se ac domo sua offerebat Pontifex, Hebr. 5: 3. Vivens epitheton Dei est, Matth. 16: 16, 1 Tim. 6: 17. Vivere pro bene valere. Ioh. 4: 50. Vivere Hebraeis interdum est eximi miseriis et feliciter vivere, Rom. 1: 17, Gal. 3: 12. Vivere diu aut parvo quam parum referat, 1 Thess. 5: 10. Vivere Deo, vera est vita, Col. 2: 13, 1 Tim. 5: 6. Vivendi actus in Christo fuit, in Adamo vero idoneitas quaedam ad vivendum, 1 Cor. 15: 45. Vivi comburii supplicium in Oriente fuisse usitatum, Matth. 13: 42. Vivificare quid significet, Rom. 4: 17. Ulcera contrahuntur sordibus atque illavie, Luc. 16: 20. Ulcisci se servorum non est, 1 Thess. 5: 15. Ulcisci et iniuriam cum noxa alterius propulsare Platonici et Stoici sapienti suo non permittunt, Cicero et Aristoteles in parte virtutis ponunt, Matth. 5: 39, Rom. 1: 32. Ultio Dei propinqua multum solatur oppressos, Apoc. 14: 7. Ultio expetenda non est, Matth. 6: 14, Luc. 17: 3. Minus periculosa cum per Magistratum exercetur, Matth. 5: 39. Nec hoc pugnat cum scopo Dei Legem talionis per Mosen ferentis, ibid. Differt ultio a defensione, ibid. Item a poena, ibid. Ultionem feræ esse, non hominis, Matth. 5: 39. Ipsa iniuria esse peiorem, ibid. Umbra Achillis per Apollonium locuta, Apoc. 13: 14. Umbra alarum, Proverbiale unde, Hebr. 9: 5. Umbra est in Veteri Testamento, soliditas in Euangelio, Col. 2: 9. Umbra dicitur res quae rei principalis significationem habet, Hebr. 8: 5. Unanimes Christianos esse debere, 1 Petr. 3: 8. Uncti quinam dicti Hebraeis, Matth. 1: 16. Unctio capitis honoris signum apud Hebraeos, Matth. 26: 7, Luc. 7: 38. Unctio Regis ad quos pertineret, Act. 6. Unctio pedum multis gentibus in usu, Luc. 7: 38. Unctio Christi ut Davidis suos gradus habuit, Act. 4: 27. Unctio Spiritus Sancti mystice significabatur per unctionem illam quam olim accipiebant Reges et Sacerdotes, 2 Cor. 1: 21. Unctiones veteribus Christianis quibus in rebus et quem in finem usurpatae, Marc. 6: 13. Unctum fuisse tabernaculum cum vasis eo pertinentibus, Hebr. 9: 21. Unde Latinis interdum est optantis, 2 Cor. 11: 1. Summi-

- mitur pro a quo, Marc. 4: 15, Act. 13: 21. Pro ex quo, Rom. 2: 16.
- Undecim nomen collegii Apostolorum, Iuda sublato, Ioh. 20: 24.
- Ungendorum mortuorum corporum mos antiquissimus, Matth. 26: 12.
- Unguentum ubi appelletur Spiritus Sanctus, 1 Thess. 4: 9.
- Unguento figurate quid significetur, 1 Ioh. 2: 20. Unguento olim sacrabantur Reges et Sacerdotes, ibid.
- Unguento odorato ungebatur summus Sacerdos apud Iudaeos, 2 Cor. 2: 14.
- Ungularum fissarum in Lege quis mysticus sensus, Rom. 2: 18.
- Ungentus quis cognomento vocatus credatur, Matth. 5: 31. Ungentus Dei dicitur Christus et populus Israëliticus, Hebr. 11: 26.
- Unitas nota est veri Numinis, Marc. 12: 29. Unitatis inter Christianos mirae praesagium, Ioh. 21: 11. Unitati dona sua promisit Deus, Act. 2: 1. Unitatem suis commendavit Christus, et vitandos esse multos doctores, 1 Cor. 1: 13.
- Universitates omnes mysticam quandam personam faciunt, Apos. 11: 3.
- Universum Hebraeis dicitur coelum et terra, Ioh. 1: 1, Act. 4: 24, 2 Petr. 3: 13.
- Universum hoc cur conditum, et quinam hoc vere possideant, 1 Cor. 3: 22.
- Universi partitio et membra, Hebr. 11: 3.
- Unus Iudaeis dicitur modo Deus, modo Abraham, Matth. 5: 31, 19: 17, Hebr. 11: 12.
- Unum pro omnibus, quam omnes pro uno interire quando melius sit et iustus, Ioh. 11: 50. Unum colere Deum et nemini facere iniuriam gradus est ad Christianismum, Act. 17: 4.
- Vocabula de externis sensibus mutantur Hebraei ad significandos sensus internos, 1 Petr. 2: 3. Vocabula peregrina ab interpretibus saepe servari, Matth. inscript.
- Vocare nomine, signum perfectae notitiae, Ioh. 10: 3.
- Vocare et vocari quid saepe Hebraeis, Rom. 4: 17. Vocandi modus plenus gloriae et potentiae, 2 Petr. 1: 2.
- Vocari a Deo non solum est opus, sed etiam fidem in vocatione praestare, 1 Tim. 1: 12. Vocat Deus per promissa, Rom. 9: 11. Vocati, sub ipsam coenae horam iterum vocabuntur, Luc. 14: 17.
- Vocati ad fidem omnes quibus annuntiatur Euangelium, 2 Thess. 3: 2. Vocati sumus ad gloriam aeternam per Christum, 1 Petr. 5: 10.
- Vocati sumus hac lege ut conscientiae causa omnia dura sustineremus, 1 Petr. 2: 21.
- Vocatio supercoelestis cur ita dicta, Hebr. 3: 1. Vocatio est electio quaedam, Eph. 1: 4. Vocatio Dei obsistendi potentiam non tollit, Act. 26: 19. Extraordinaria refertur ad summam Dei misericordiam, Luc. 1: 78. Ex mera gratia fons est omnis boni, Iud. 1. Vocatio nostra Deo Patri ut causae principi adscribitur, 1 Petr. 1: 15. Vocatio Christiani in decreto et actu quo tendat, Eph.

- Eph. 1: 4. Ut plenum sortiatum effectum requiritur eximia probitas et innocentia, ibid. Vocatio Gentium, Matth. 1: 6, 11: 21, 15: 22, 22: 9, Ioh. 4: 35. Vide Gentium vocatio. Vocatione ad functiones Deus non semper spectat id quod inest humano ingenio; Matth. 25: 15. Vocationis Apostolorum, Petri, Andreae, Iohannis et Iacobi occasio, Luc. 9: 3. Vocationis extraordinariae et subitae exemplar crucifixus latro, Luc. 23: 42.
- Volens nolens quomodo quis dicatur quid fecisse, Matth. 26: 39. Volenti non fit iniuria, 1 Cor. 7: 5, Eph. 5: 6. Volentibus Deus occurrit prior, Ioh. 1: 38.
- Volumina erant libri Hebraeorum et Latinorum, Luc. 4: 17.
- Voluntas bona Dei quid significet, Luc. 2: 14. Voluntas Dei pro volendi actione aut pro re quam Deus vult, Act. 20: 27, 1 Petr. 3: 17. Voluntas Dei amplectenda obsequenti animo, Ioh. 7: 17. Voluntas non verba spectari debent, Matth. 12: 3. Voluntas in Evangelio quaeritur, Luc. 12: 47. Voluntas facile ad honestum fertur quamdiu nihil est quod in contrarium moveat, Matth. 26: 35. Bona laudanda est cum vires non suppetunt, 2 Cor. 8: 11. Supra facultates a Deo non exigitur, ibid. Voluntas peccandi, facti crimen habet apud Deum, Matth. 5: 28. Voluntatis Dei arcanum quid sit, Eph. 1: 9. Voluntati Divinae acquiescendum, Ioh. 3: 27. Voluntatem suam Deus quibus modis olim hominibus significaverit, et nunc patefaciat, Matth. 1: 20, Hebr. 11: 32. Voluntate sua, non nostris operibus Deus ductus per Evangelium nos genuit, Iac. 1: 18. Voluntates malae saepe inhibentur ab effectu suo vi Divina, Ioh. 7: 30.
- Voluptas pro cupiditate rerum voluptuosarum, Iac. 4: 1. Voluptates sunt laquei Diaboli, 2 Tim. 2: 26. Quas natura dedit sunt suaviores iis, quae contra naturam, Rom. 1: 26. Voluptatum fomenta petentibus Deus non promisit, Iac. 4: 3. Voluptatum vis rationem etiam in posterum reddit obtusiores, Luc. 21: 34.
- Votum de non benefaciendo huic vel illi, consecratione eius rei, qua iuvare alter posset, firmari solebat apud Iudaeos, Matth. 15: 5. Votum non solidum Deo persolvere grave crimen, Act. 5: 3. Vota bona nolentium facere quod possunt nullius pretii sunt, Iac. 2: 16. Votorum debitoribus Iudaeis maturius eundum erat ad festa, Ioh. 11: 55. Votis et iuramentis quatenus obligemur, Matth. 10: 6.
- Votivae obligationi licebat unicuique eum quem vellet praestituere terminum, Act. 21: 26.
- Vox distinguitur in articulata et inarticulatam, Apoc. 10: 3. Vox spiritus dicitur quia solet vitae indicium esse, Apoc. 13: 15. Vox de coelo genus oraculi quod temporibus Templi secundi.

solum restabat, Ioh. 12: 28. Vox bis posita affectum eximium designat, Phil. 4: 4. Voce utebatur Christus in excitandis mortuis, Ioh. 5: 25. Voces rerum notae dicuntur, Matth. 1: 22. Voces easdem variis sensibus ponereamat Paulus, Rom. 7: 23, 8: 16. Voces per translationem usurpatae, aliis aliter usurpantur, Rom. 6: 11, Eph. 2: 20. Eiusdem aut propinqui significatus inter se vinctae magnam habent efficaciam, Col. 3: 12. Plures ex Latinis Graecas esse factas, Matth. 27: 26. Vorum universalitas restringi debet ex subiecta materia, 1 Ioh. 2: 20. Vide Universalitas vorum. Vorum incuriosos fuisse Apostolos, in sensu perspicuos, Matth. 4: 10. Ur in qua regione videatur fuisse, Act. 7: 2. Urin et Tutunim constilere Regum erat aut summorum Magistratum, Ioh. 11: 50. Urin quid rectius dicatur quam fulgores in pectorali summi Sacerdotis, Iac. 1: 17. Urna aurea cum Manna ubi servabatur in Templo, Hebr. 9: 4. Usurae an licitae, necne? Luc. 6: 25. Ex mora non iniustae, ibid. Usus pecuniae aestimationem recipit, ibid. Ut particula non semper causam reddit, sed saepe rerum exitum significant, 1 Cor. 11: 19. Uterus clausus et apertus quid, Luc. 2: 23. Uterus formandi hominis moneta dicitur Macrobio, Gal. 4: 19. Ab utero dicuntur adfuisse nobis res,

quae a iuventute adfuere, Ioh. 9: 34. Utilitatis causa reperta durioris interpretatione in odium retorqueri non debent, Marc. 2: 27. Uvarum pressura pro effusione sanguinis, Apoc. 14: 19. Vulnere cito obducta facile recrudescunt, Matth. 13: 15. Vulnere uti in persanato corpore non apparent, ita nec crimina quae olim fuere in animo sanato, Rom. 4: 7. Uxor an ducenda sit, necne, 1 Cor. 7: 1. Uxor dicitur viri columna, 1 Tim. 3: 15. Uxor instrumentum viri, ut corpus instrumentum animi, Eph. 5: 28. Uxor alicuius dicitur quae fuit uxor, etiam marito iam defuncto, 1 Cor. 5: 1. Uxor per quae Hebraeis dicitur Sanctificari, id est; fieri legitima coniux, 1 Cor. 7: 14. Uxor leniter tractanda, Matth. 5: 32, Col. 3: 19, 1 Petr. 3: 7. Uxori facta iniuria, marito facta censetur, Matth. 25: 46. Uxori discedere a marito lege Moysi non licebat, Ioh. 4: 18. Legibus Graecis et Romanis contra, 1 Cor. 7: 9. Uxorem alteri non posse nubere ante mortem prioris mariti, Matth. 5: 32. Uxorem adulteri non potuisse divortere, observatum quondam inter Christianos, ibid. Uxorem quavis de causa dimittere non licet, Marc. 10: 2. Uxorem ex sponsalibus dici, Matth. 1: 16. Uxores iure Hebraei erant in manu coniugis, Matth. 5: 31. Vocantur de nomine mariti, Rom. 9: 3. Uxores viros a fide alienos deserere non pos-

possunt, Luc. 8: 3. Uxores suas sorores appellare cur solerent Iudaei et Christiani, 1 Cor. 9: 5. Uxores usurariae quatenus dicantur, Matth. 5: 32.

X.

Xenocrates physicis de causis ab esu animalium abstinendum censuit, Rom. 14: 2. Xenocratis dictum de sua doctrina et Philosophis, 1 Tim. 1: 9.

Xenophontis Ephesiaca, Eph. 4: 29.

Xerxi non militarunt Iudaei, Luc. 3: 14.

Z.

Zabulus pro Diabolus, Matth. 4: 1.

Zacchaeus Hebraeus, non alienigena fuit, Luc. 19: 9. Gratia hospitii ei a Christo reddita, ibid.

Zacharias Propheta non ordinarius, Matth. 23: 37. Apud LXX Azarias dicitur, ibid. Zachariae nomen quid significet, Luc. 1: 72. Zachariam habuisse Spiritum Ieremiae Iudaei dicunt, Matth. 27: 9. Amare eum locutiones Ieremiae, ibid.

Zacharias Baptistae pater non fuit Pontifex Maximus, Luc. 1: 6. Ob impetrandam prolem Deum non est precatus, ibid. 13. Domum in deserto non habuit, ibid. 80. Pius quomodo dicatur, Act. 22: 12, Rom. 3: 9. Zachariae audiendi et loquendi facultas fuit adempta, Luc. 1: 20. Eius

diffidentia punitur, ibid. 18. De eo inventa fabula ab Hieronymo refutata, Matth. 23: 35.

Zacharias Baruchi filius in Templo occisus ante excidium Hierosolymitanum, ibid. Zebedaei filios eximios sibi ministros fore praedixit Christus, Marc. 3: 17.

Zelotarum facinus in Stephanum probabat Saulus animo, verbis et factis, Act. 8: 1. Zelotarum factio inter Iudaeos tempore Hierosolymitani excidii, Matth. 24: 22. Unde orta, Apoc. 9: 3. Eorumdem audacia Urbi et Templo exitium attulit, Act. 7: 27.

Zelotypae aqua quam in rem constituta, Ioh. 8: 4.

Zelus dicitur ardens amor, Apoc. 3: 19. Zeli iudicium quomodo et in quos exercebatur, Act. 7: 56. Zelus Phineae reputatus ei in iustitiam quomodo dicatur, Iac. 2: 23. Zeno Cittiensis, 2 Petr. 3: 7. Stoicae sectae princeps nefanda Venere usus dicitur, Rom. 1: 27. Zenonis responsio egregia ad minas inimici, Matth. 5: 39.

Zonam suam defodere quare iussus Ieremias, Act. 21: 11.

Zoroastris nomine circumlatae genealogiae a quo factae, 1 Tim. 1: 3.

Zorobabel Pedaiae filius, alius ab Ethnarcha, Luc. 3: 23. Zorobabel Salathielis, primogenitus Ethnarchae, ibid. Zorobabel figura Christi, Hebr. 7: 14.

Zythum Aegyptiorum, Luc. 1: 15.

I N D E X

TROPORUM ET FIGURARUM

ET LOQUENDI GENERUM MINUS

USITATORUM.

A.

Abstractum pro concreto,
Luc. 2: 30, 4: 6, Rom. 5:
19, 10: 6, 1 Cor. 12: 28,
15: 48, 2 Cor. 5: 21, Apoc.
5: 10, 12: 3, 13: 1.

Abusus vide *Κατάχρησις*.

Accusativus sensu ablativi,
Hebr. 1: 8, 2 Ioh. 12.

Accusativus durationis, 1
Petr. 1: 17. Accusativus
pro genitivis absolute posi-
tis, Act. 26: 3.

Actionis simplicis pro duplici
vox, Eph. 2: 17.

Activae voces interdum tacite
includunt effectum, Act. 16:
14. Activis verbis saepe per-
missionem tantum indicari,
Matth. 8: 13.

Activum neutraliter positum,
Luc. 2: 17. Activum per-
sonale pro passivo imperso-

nali, Matth. 7: 16, Luc.
24: 21, Apoc. 12: 6, 16: 15.
Activum pro passivo, Luc.
12: 20, Iac. 5: 2. Activum
simplex pro frequentativo,
Matth. 9: 14. Activum pro
reciproco, Act. 7: 42, 10: 20,
11: 21, Phil. 2: 19, Col. 2: 19,
2 Petr. 2: 8. Activa saepe
sensum habent passivum vel
absolutum, Ioh. 5: 16, Act.
13: 29, Apoc. 6: 14. Activa
sumunt Graeci pro dupliciter
activis, 2 Cor. 9: 8. Activa et
passiva verba apud Hebraeos
promiscue usurpantur pro
reciprocis, 2 Tim. 2.

Acutifatum vide *Ὁξύμωρον*.
Adiectivum neutrum vel foemi-
ninum additum substantivis
foeminino et neutro de rebus,
non de personis, Hebr. 9: 10.
Adiectivum neutrum pro de-
monstrativo, Rom. 9: 22.

R

Pro

- Pre substantivo denominato** usurpant Graeci, 1 Cor. 7: 35. **Adiectiva magnitudinis** solent poni pro adiectivis ad numerum pertinentibus, Gal. 6: 11.
- Adverbium loci pro adverbio temporis**, Apoc. 1: 11. **Adverbium vice adiectivi**, 2 Cor. 11: 5, Iac. 2: 24. **Saepe regit genitivum quem reget adiectivum**, Rom. 16: 2. **Adverbia venientia ab adiectivis regunt casum sui adiectivi**, Hebr. 12: 28.
- Adversativa comparationem in se includens**, Matth. 5: 39. **Affirmatio per negationem contrarii**, Ioh. 8: 44.
- Αἰτιολογία**, Matth. 13: 14, Luc. 9: 56, Ioh. 17: 12. **Αἰτιολογικὸν**, Marc. 1: 34, Luc. 7: 47, Ioh. 1: 14. **Αἰτιολογικὸν τοῦ σωπαμένου**, Luc. 1: 37, 6: 43, 19: 26, 23: 22, Ioh. 20: 9.
- Ἀκριβολογία**, Marc. 5: 38, Luc. 2: 23, 3: 5, Ioh. 8: 33, 11: 10, 1 Petr. 5: 4, Apoc. 12: 9, 16: 20, Act. 2: 1, 10: 15, 1 Cor. 5: 7, 2 Cor. 8: 15, Gal. 4: 22.
- Allegoria**, Matth. 1: 22, 2: 11, 5: 25, 7: 2, 12: 20, 14: 34, 17: 20, 21: 12, Luc. 5: 10, Iac. 1: 14. **Allegorice dicta**, Matth. 27: 9, Marc. 6: 13, Luc. 15: 20, 18: 34, Hebr. 2: 7. **Allegoriae variae**, Rom. 9: 13. **Minutatim excutiendae non sunt**, Luc. 3: 5, Rom. 9: 13. **Contemnendae non sunt, ubi Dei Spiritus earum indicium praebet**, Luc. 5: 10. **Allegoriarum foecundus Origenes**, Matth. 14: 34. **Allegorica aliquo additamento emolliuntur**, Matth. 26: 27. **Allegoricas explicationes maximi faciunt Iudaei**, Matth. 1: 22, 22: 43. **Allegoricis locutionibus Christus tentatores suos eludit**, Ioh. 6: 6.
- Allusio**, Matth. 6: 34, 8: 22, 9: 20, 12: 40, 13: 42, 15: 19, 18: 4, 21: 35, Ioh. 1: 15, 29, 2: 24, 3: 5, 5: 24, 9: 5, 10: 9, 12: 48, 18: 1, 21: 18, Act. 8: 30, Rom. 1: 28, Eph. 5: 15, 26, Hebr. 10: 23, Apoc. 11: 5, 12: 9. **Allusio vocum significationem variat**, Rom. 6: 11.
- Amphibolia**, Matth. 1: 22, 3: 16, 13: 14.
- Analogia**, Marc. 9: 30, Luc. 2: 40, 3: 5, 6: 1, Iac. 1: 13.
- Anantapodoton**, Matth. 23: 25, 24: 14, Ioh. 16: 26.
- Anapodota Paulo sunt frequentia**, Eph. 2: 1, 5: 23.
- Anaphora**, Ioh. 5: 36, Rom. 15: 27, 1 Cor. 1: 5, Phil. 3: 1, Iac. 1: 25, Apoc. 12: 9.
- Antallage**, Luc. 6: 35.
- Antanaclassis**, Matth. 5: 37, Rom. 8: 16, 14: 13, 1 Cor. 6: 17, 8: 3, 2 Cor. 5: 16, 7: 10, Iac. 3: 18, 1 Petr. 3: 9, 4: 3.
- Antapodosis**, Matth. 5: 25, 13: 3, 18: 6, 19: 30, 20: 4, 21: 33, 22: 13, 23: 25, 24: 51, Luc. 17: 7, Ioh. 10: 3, 11: 9, 14: 27.
- Antecedens pro consequente**, Luc. 3: 19, Rom. 8: 29, 2 Cor. 7: 3.
- Antithesis**, Matth. 5: 11, 18: 16, Marc. 8: 38, Ioh. 8: 46, 9: 29, 10: 11, 12, 12: 43, 15: 18, 16: 22, 28, 17: 9, Act. 3: 15, Rom. 1: 4, 2: 23, 1 Cor. 6: 9, 7: 22, 10: 30, 2 Cor. 8: 2, Eph. 5: 18, Phil. 2: 7, 2 Tim. 2: 12, Philem. 14, Hebr. 8: 2, Iac. 2: 5, 1 Ioh. 12, Apoc. 22: 11.

An-

Anthropopathice dicta, Matth. 6: 12, 16: 27, 23: 32, Luc. 15: 7, Marc. 8: 12.

Ἀνθυποφορά, Matth. 28: 20, 23: 3, Act. 15: 21, Rom. 3, 1 Cor. 14: 32, 2 Cor. 1: 24, 2 Tim. 1, Hebr. 4: 3, Apoc. 11: 18.

Aoristus significare solet quod ante contigerat, Matth. 27: 2, 28: 1, Marc. 6: 17, 16: 1, Luc. 1: 17, Ioh. 18: 24, Act. 23: 27. Positus pro praesenti, Ioh. 20: 29, Hebr. 2: 10, 13: 9, Apoc. 18: 1. Pro plusquamperfecto, Matth. 14: 3, 28: 1, 1 Cor. 15: 24, 2 Cor. 2: 8, Hebr. 1: 2, 10: 29, Apoc. 19: 19, 20: 13. Pro futuro, Iud. 12. Pro quovis tempore, Iac. 1: 11, 2: 6, 1 Ioh. 5: 4, Iud. 2. Interdum significat tempus durans, Marc. 16: 2, Luc. 22: 66. Quid fieri soleat, significat, Ioh. 15: 6. Significat notam certitudinis, Hebr. 4: 10. Hellenistis effert quae Hebraeis in Hiphil dicuntur, Luc. 24: 20. Aoristus passivus in significatione Hitphael, Hebr. 9: 16.

Ἀπὸ κοινοῦ, vel *ἐκ κοινοῦ*, Matth. 5: 22, 13: 22, Marc. 8: 12.

Apodosis, Matth. 6: 10, Marc. 4: 20, 7: 36, Ioh. 3: 29, 1 Cor. 3: 12, Eph. 4: 16, Phil. 2: 16, Apoc. 14: 20, 15: 7. Comparationi mixta, Luc. 9: 62.

Aposiopesis, Matth. 15: 5, Ioh. 6: 62, Act. 3: 21, 16: 37, 19: 4, Col. 2: 23, 2 Thess. 2: 3.

Apostrophe, Luc. 6: 39, 12: 20, Phil. 3: 3, Apoc. 18: 14.

Appositio, Marc. 4: 37, Luc. 2: 14, 1 Petr. 3: 21. Sig-

nificationem augens, 2 Petr. 2: 17.

Argumentum a maiori, Matth. 6: 26, 12: 36, 13: 12, 18: 8, 11. A minori, Matth. 6: 27, 12: 30.

Articulus abundans, Hebr. 1: 7, Ioh. 18: 15. Articulus notans totum genus, Marc. 2: 28, 3: 26. Additus Hebraeorum nominibus propriis indeclinabilibus ad noscendum casum, 1 Petr. 3: 6. Ad significationem generis additus, Apoc. 13: 15. Supplens vicem omissi substantivi, Matth. 28: 1. Articulus vice nominis, 1 Cor. 7: 37. Articulus aliquando vim habet pronominis indefiniti, Matth. 24: 3. Articulus demonstrative vel relative usurpatus, Matth. 4: 1. Articulus saepe signum generalitatis, Matth. 12: 32, Marc. 2: 28, 3: 26. Articulus postpositivus pro demonstrativo, Eph. 1: 13. Articuli in Novo Testamento saepe ponuntur vel omittuntur circa necessitatem, Tit. 2: 13. Articuli omissio, Marc. 8: 26, Apoc. 13: 11, 14: 1; repetitio, Ioh. 20: 19. Articulos Graeci argunt, Ioh. 1: 21. Articulos cur noluerit declinare Iohannes, Apoc. 1: 4. Articulos saepe commutant Apostoli sicut Poëtae, Rom. 13: 7.

Assimilatio, Act. 3: 19.

Asyndeton, Eph. 3: 18, 1 Tim. 1: 17, 6: 16.

Augens dictio, Matth. 16: 26, Luc. 4: 18, 24: 29, 1 Cor. 2: 3, Apoc. 3: 17. Augentia vocabula amplius augere quo modo Paulus amet, 1 Thess. 2: 17.

Augmentum syllabicum plusquamperfecti quodammodo diminutum, Matth. 7: 25.

C, K.

Kal pro Hitpahel, 2 Cor. 2: 14, 4: 6. Kal et Niphal saepe utuntur Hebraei pro forma Hitpahel, Rom. 4: 20, 9: 17, 2 Cor. 6: 11.

Caph veritatis Hebraeorum, Luc. 3: 23.

Casus possessivus causam efficientem et obiectum designat, Rom. 3: 22. Casus rectus pro obliquo, Act. 15: 21, 2 Cor. 9: 13, Apoc. 2: 20, 14: 12, 20: 2, 21: 12. Casum quem regunt activa, regunt etiam passiva apud Graecos, Col. 1: 9. Rectum cum obliquis construere Graeci solent, Ioh. 1: 14.

Κατάχρησις, Matth. 1: 23, 6: 12, 13: 35, 14: 2, 27: 10, Marc. 1: 38, 3: 17, Luc. 2: 19, 3: 23, 7: 46, Act. 13: 7, 19: 38, 26: 9, 27: 10, 1 Cor. 4: 11, 7: 13, Hebr. 11: 10, Apoc. 14: 10, 18: 5. Καταχρησικώς, Luc. 12: 18, 22: 31, 24: 18.

Causa pro effectu, Ioh. 11: 25, Rom. 5: 16, 7: 22, 2 Cor. 8: 1.

Climax seu Gradatio Paulo familiaris, Rem. 5: 3, 8: 30, 10: 13, 1 Cor. 3: 3, Apoc. 3: 17, 5: 4.

Circumlocutio, Ioh. 8: 14, 10: 3, 24, 13: 23, 14: 4, 15: 16, 19: 26.

Circumscriptio, Ioh. 1: 45, 1 Petr. 4: 5, 2 Petr. 1: 3.

Cognatorum singulae partes idem totius nomen participant, 1 Petr. 5: 3.

Κοινωνσις, 1 Cor. 10: 8, Eph. 2: 3, 4: 13, 2 Tim. 3: 3,

1 Ioh. 1: 2. Κοινωνσις signae definitio, Eph. 2: 3.

Communio vide Κοινωνσις.

Comparet dicta, Luc. 22: 36, 1 Cor. 1: 17, 3: 1, 14: 22, 15: 10, 2 Cor. 5: 4, Iac. 4: 17, Apoc. 11: 6.

Comparatio, Luc. 11: 9, 44, 16: 19, 18: 2, Ioh. 5: 19, 10: 9, 6: 35, 57. Tacita. ibid. 36, 16: 21, Hebr. 1: 3, 4: 3, 4: 12, 11: 26, Iac. 1: 26, 3: 6, 18, Apoc. 12: 4, 13: 14. Comparatio qualis figura sit apud Graecos et Hebraeos, Matth. 13: 3. Vide et Similitudo.

Comparativus pro positivo, Ioh. 13: 27, Act. 17: 21. Pro superlativo frequens Graecis, 2 Tim. 1: 17. Comparativus duplex pro uno, 2 Cor. 7: 13. Comparativus sensus, Matth. 23: 24, Luc. 10: 17. Comparativus e comparativo et superlativo factus, 3 Ioh. 4. Comparativus Graecus μᾶλλον coniungitur cum comparativo, positivo et superlativo, 2 Cor. 12: 9. Comparativis carent Hebraei quos circumloquuntur, Marc. 9: 42.

Concessio, Ioh. 10: 37.

Coniunctio Copulativa vim relativi habens, Matth. 26: 45. Coniuncta cum verbo participii vicem implere videtur, Marc. 5: 19. Sumitur pro rationali, Ioh. 5: 30. Constructio Graeca, Hebr. 4: 2. Hebraea vide. Hebraismus. Hellenistica, Luc. 3: 18. Indirecta, Act. 21: 34, 22: 17. Constructio saepe factum respicit, non personam, Matth. 27: 9. Saepe magis fit ad sensum quam ad verba, Act. 23: 30, Apoc. 21: 7. Constructio

- structio κατὰ τὸ σημαζόμενον, minis Christi, Matth. 24: 5. Est delineatio accuratio, Marc. 6: 46, 9: 20, 11: 32, 12: 24, Luc. 8: 20, 11: 39, 22: 20, Ioh. 1: 14, 7: 28, 16: 13, 17: 2, Act. 15: 17, 20: 6, Rom. 2: 14, 2 Cor. 1: 16, 2: 4, 3: 11, Gal. 3: 5, Col. 2: 15, 19, 1 Thess. 1: 9, 2: 14, 2 Thess. 3: 6, Iac. 2: 6, 1 Petr. 2: 19, 1 Ioh. 2: 8, Apoc. 5: 12.
- Contracte dictum, 1 Cor. 1: 25.
- Copula cum verbo pro participio verbi, Matth. 12: 13, Apoc. 1: 6. Pro pronomine relativo, Matth. 13: 22, Ioh. 6: 58, Apoc. 1. Copula apud Hebraeos abundat, Luc. 2: 21, 35.
- Copulativa pro disiunctiva, Matth. 5: 19, 22, 12: 37. Pro finali, Ioh. 7: 14.
- Copulatio vocum pro forma constructa, Matth. 2: 18. Interrogandi vim habet, Marc. 10: 26.
- Κρύψις, Act. 7: 2.
- Κυριολεξία vel Κυριολογία, Matth. 23: 37, Marc. 9: 44, 13: 11, Luc. 5: 10, 17: 9, Act. 2: 29, Apoc. 1: 7, 12, 9.
- D.
- Dativus Graecus vim habens ablativi Latini, Rom. 6: 16. Pro accusativo Eph. 2: 1. Positus pro περί cum accusativo, Hebr. 5: 2. Dativus casus indicat eos ad quos verba facta sunt, Matth. 5: 21. Dativo solo Graeci puriores causam instrumentalem exprimunt, 1 Thess. 4: 18.
- Δεινότης, Matth. 8: 20, Ioh. 10: 32, Rom. 8: 36, 2 Cor. 6: 11.
- Descriptio, 2 Petr. 1: 2. Aulæ coelestis, Luc. 15: 10. No-
- Est delineatio accuratio, Luc. 16: 19.
- Διατίπσις, Luc. 16: 19, 24, 28. Dictum argute, Rom. 8: 3. Distinctionis nota transponenda, 1 Cor. 16: 3.
- Διτογραφία, Hebr. 11: 37. Doxologia, Luc. 18: 11, Hebr. 13: 21.
- Dubitatio, Act. 3: 18.
- E.
- Effectus pro causa, Matth. 26: 41, Ioh. 8: 15, 12: 50, Hebr. 10: 22.
- Ἐκβατικόν, Luc. 14: 10, Ioh. 4: 36, 5: 20, 9: 3, 10: 17, 15: 16, 18: 9, 19: 28.
- Elegantia est Sacrarum literarum vocem eandem contiguo loco ponere sensu alio, Ioh. 1: 16.
- Ellipsis, Matth. 2: 18, 19, 29, 38, 41, 45, 6: 4, 8: 18, 9: 16, 33, 10: 23, 16: 7, 11, 22, 27, 17: 12, 22, 18: 4, 6, 23, 20: 23, 21: 5, 22: 30, 25: 8, 26: 6, Marc. 1: 10, 2: 1, 19, 4: 22, 5: 23, 6: 9, 43, 54, 8: 4, 9: 18, 23, 32, 10: 7, 12: 8, 14: 49, 15: 36, Luc. 2: 14, 32, 37, 3: 15, 5: 5, 6: 40, 7: 12, 8: 10, 52, 11: 36, 12: 38, 47, 13: 4, 9, 14: 1, 18, 15: 4, 16: 8, 47, 17: 24, 22: 71, Ioh. 2: 11, 3: 25, 4: 6, 5: 36, 6: 38, 7: 22, 9: 3, 17, 33, 10: 36, 11: 4, 15, 12: 40, 50, 13: 18, 14: 24, 15: 9, 24, 16: 17, 26, 17: 12, 21: 21, Act. 3: 13, 4: 21, 13: 27, 21: 4, 22: 16, 25: 21, 27: 7, 44, 28: 17, Rom. 2: 8, 5: 16, 6: 21, 8: 29, 9: 10, 12, 15: 9, 1 Cor. 1: 31, 2: 8, 3: 2, R 3 13:

- 13: 8, 15: 6, 2 Cor. 2: 15, Epitheton, Matth. 8: 27, 18: 6, Gal. 2: 9, 5: 13, Eph. 2: 1, Iac. 3: 14.
Phil. 1: 18, Col. 1: 10, *Ἐπιμύθιον*, Matth. 13: 44, 49, 1 Thess. 3: 5, 5: 27, 2 Thess. Luc. 14: 10, 28, 15: 12, 1: 7, 1 Tim. 4, Hebr. 1: 6, 8, 17: 7.
4: 11, 12, 10: 17, 11: 4, Epiphonema Matth. 5: 48, 22: 15, 23, 13: 5, Iac. 1: 12, 13: 43, 20: 14, 24: 51, 23, 2: 5, 1 Petr. 2: 6, Luc. 6: 1, Ioh. 12: 37.
3: 1, 8, 4: 8, 10, 2 Petr. *Ἐρώτης* vide Interrogatio.
1: 16, 2: 16, 1 Ioh. 3: 11, Eventus. Ex eventu dictum
Apoc. 11: 6, 8, 9, 13: 10, 21: 8. vide *Ἐξβατικόν*.
Emphasis, Matth. 2: 18, 4: 10, Euphemismus, Matth. 9: 24, 8: 11, 17, 12: 25, 17: 5, Luc. 23: 43, Ioh. 11: 11, Marc. 1: 20, 2: 7, 5: 29, Rom. 11: 17.
Luc. 7: 47, 9: 51, 13: 16, Exaggeratio, 1 Cor. 8: 13.
16: 22, 25, 23: 43, Ioh. 3: 16, Exceptio *πρός τὸ συναπώμενον*, Luc. 9: 13.
4: 14, 5: 18, 42, 7: 2, Exceptiva particula loca ad-
8: 37, 9: 32, 52, 13: 2, versativae, Act. 27: 22.
17: 8, 18: 24, 20: 29, 21: 23, Exclamatio, Rom. 7: 24.
Rom. 1: 18, 2: 23, 27, 9: 3, *Ἐξήγησις*, Matth. 3: 11, 16: 22,
1 Cor. 16: 24, Eph. 1: 14, 20: 28, 22: 37, Ioh. 1: 16,
Hebr. 1: 3, 1 Ioh. 1: 1, Act. 2: 27, 10: 38, 13: 36,
Apoc. 5: 7, 14: 7, 1 Cor. 1: 12, 4: 5, 2 Cor.
Ἐν διὰ δυοῖν, Matth. 4: 16, 5, 1, 19, Hebr. 6: 6, 7: 4,
24: 31, Luc. 15: 25, Ioh. 12: 1, 5: 12, 12: 6, Iac.
3: 5, Act. 7: 10, 10: 38, 3: 9, 4: 15, 1 Petr. 2: 25,
15: 28, 20: 32, 23: 6, Apoc. 13: 12, 14: 6, Apoc.
Rom. 1: 5, 2: 5, 11: 17, 16: 18.
2 Cor. 10: 5, Col. 2: 5, *Ἐξοχή* Matth. 1: 16, 5: 22,
1 Thess. 4: 16, 2 Thess. 1: 4, 11: 18, Marc. 16: 15, Luc.
1 Tim. 5: 17, 2 Tim. 1: 10, 10: 20, Ioh. 7: 11, 8: 27,
4: 1, Apoc. 1: 4, 2: 2, 10: 19, 13: 38, 1 Cor. 4: 9,
Enallage, Matth. 9: 8, 25: 8, Gal. 4: 5, Hebr. 13: 7.
Marc. 3: 11, Luc. 13: 32, F.
Ioh. 6: 28, 57, 14: 19, Fallacia seu Error secundum
15: 27, 16: 10, 22, 2 Thess. 1, non causam ut causam, Rom.
1 Tim. 2, Apoc. 9: 16, 2: 24.
11: 8, 16: 13, 2: 24.
Ἐπάνοδος vide Retrocessus. Figurate abstracta et concre-
Ἐπαρόρθωσις, Luc. 11: 28, 23: 40, 24: 28, Ioh. 16: 32, ta, subiecta et attributa pro
Rom. 15: 27, 1 Cor. 1: 16, eodem sumuntur, Apoc. 12: 3.
2 Cor. 3: 3, 1 Tim. 5: 13, Figuratum loquendi genus,
2 Petr. 1: 9, 1 Ioh. 2: 8, Matth. 3: 9, 16: 8.
Ἐπαράφορα, Rom. 3: 22. Frequentativa Graeci non ha-
Ἐπένθεισις, Matth. 6: 13. bent, Luc. 18: 3.
Ἐπεξηγήσις, Ioh. 1: 13, 5: Futurum in significatione eius
21, 30, 6: 54, 16: 14, quod oportet fieri, Matth.
17: 8, Paul. 1: 7. 21:

21: 37, Luc. 8: 17. Pro incerto tempore, Matth. 1: 23. Pro praesenti, Luc. 1: 47, 23: 46, Ioh. 5: 22. Pro praesenti durabili, Rom. 5: 19. Pro praeterito, Rom. 3: 30. Pro aoristo, Luc. 12: 42. Pro imperativo, 1 Ioh. 5: 16. Pro optativo vel subiunctivo, Matth. 16: 22, 26, 24: 35. Pro modo potentiali, 2 Cor. 12: 5, Hebr. 9: 14, Iac. 1: 11. Pro quovis tempore, Apoc. 2: 27, 4: 9, 22: 4. Est Hebraeis frequentissimum quando notantur actus continui, Rom. 3: 30. Iisdem est vice substantivi, Marc. 5: 23. Futuro indicativi, pro modo potentiali et subiunctivo utuntur Hellenistae per Hebraismum, Matth. 24: 35, 26: 53, Luc. 24: 49. Pro Optativo utuntur Syri et vicinae gentes, 2 Thess. 2: 7, 2 Ioh. 3.

G.

Generalitas per species quaedam explicata, Hebr. 5: 1. Genus pro specie, Luc. 8: 16, Ioh. 15: 1, 16: 2. Generis nomen saepe pro specie quaedam eximia ponitur, Act. 16: 31, Philem. 18.

Genus foemininum pro neutro, Matth. 21: 42. Masculinum in plerisque linguis usurpatur pro promiscuo, Matth. 26: 72. Masculinum pro communi, Hebr. 11: 23. Neutrum genus pro communi, Ioh. 6: 39, 1 Cor. 1: 27, 6: 10, Eph. 4: 10. Pro masculino, Hebr. 7: 7, Apoc. 21: 27. Neutrum singulare pro plurali masculino,

1 Cor. 14: 10. Neutro genere solent uti Scriptores Sacri etiam cum de hominibus loquuntur, Apoc. 4: 11.

Genitivus apud Sacros Scriptores ex Hebraismo varias significationes habet, Rom. 5: 18. Obiectum significat, Luc. 6: 7, Rom. 15: 5, Eph. 3: 13, Col. 2: 12, 1 Petr. 3: 14. Causam et effectum, 1 Petr. 1: 2. Causam efficientem, Apoc. 21: 11, Rom. 1: 5. Instrumentum, 1 Cor. 2: 4. Vicem epitheti habet, Eph. 2: 14. Modo rem aut personam recipientem notat, Act. 4: 9. Significat membrum alterum comparationis, Act. 17: 10. Causam impellentem notat, 2 Cor. 4: 2. Causam ob quam, Eph. 3: 1, Phil. 1. Absolute positus etiam pro nominativo, Luc. 9: 39. Pro adiectivo, Eph. 1: 6, 4: 29, Hebr. 5: 13, 3: 12. Ad augendam significationem appositionis, κατ' ἐξοχὴν positus, Matth. 25: 40, Luc. 14: 1. Adiectivis commodi, facilitatis, et similibus additus idem valet quod dativus, Rom. 8: 3. Vicem appositionis habet, Rom. 4: 11, Gal. 5: 11. Saepe sumitur obiective, Apoc. 18: 23. Genitivus ἐξυγγενικός, Ioh. 2: 21, Eph. 4: 23, 6: 10. Genitivus attributi non obiecti, Iac. 2: 4. Dominii significativus, Apoc. 13: 15. Genitivi ellipsis, Marc. 9: 49; vice apud Hebraeos quod est saepe finem significat, 2 Thess. 1: 8, 2: 9. Hebraeis et Hellenistis saepe sunt pro adiectivis, Rom. 7: 24, 2 Cor. 1: 3. Genitivus

vis utuntur Hebraei ad exprimendos comparativos aut superlativos, Hebr. 9: 3.

Glossema, Matth. 6: 1.

Γνώμη, Matth. 5: 4, 7, 8, 37, 11: 25, 12: 25, 13: 3, 12, 46, 16: 26, 19: 23, 30, 22: 14, 23: 24, 26, 32, 24: 7, Luc. 13: 32, 14: 10, 28, 16: 10, 18: 12, 19: 4, 41, 21: 18, 23: 31, Ioh. 3: 11, 20, 4: 37, 5: 31, 7: 17, 22, 9: 31, 12: 16, 32.

Gradatio vide Climax.

Gutturales Hebraeorum omituntur a Graecis, Ioh. 5: 2.

H.

Hebraei saepe id reticent cuius rei ratio additur, Matth. 27: 23.

Hebraeorum est eandem sententiam verbis mutatis repetere; Marc. 4: 22.

Hebraismus, Matth. 1: 1, 3: 2, 12, 17, 4: 1, 3, 10, 5: 15, 16, 18, 22, 29, 31, 32, 34, 39, 6: 4, 11, 23, 7: 9, 23, 8: 9, 9: 14, 30, 10: 13, 38, 39, 11: 25, 12: 31, 13: 22, 24, 27, 14: 10, 15: 5, 16: 17, 22, 26, 18: 19, 21, 22, 19: 5, 20: 12, 21: 42, 22: 37, 23: 32, 28: 1, Marc. 1: 15, 2: 15, 3: 26, 4: 18, 5: 6, 14, 20, 25, 40, 8: 19, 9: 11, 10: 8, 12: 8, 13: 34, 14: 36, 15: 43, Luc. 1: 2, 5, 36, 38, 2: 15, 21, 35, 47, 3: 19, 23, 6: 6, 22, 36, 39, 43, 48, 7: 12, 35, 8: 31, 52, 10: 1, 20, 11: 17, 47, 49, 12: 33, 13: 11, 14: 1, 8, 17: 4, 7, 18, 18: 34, 21: 33, 22: 32, 23: 31, 46, 24: 17, 18, 31, Ioh. 1: 3, 34, 3: 34, 35, 4: 1, 35, 50, 5: 7,

6: 39, 50, 52, 53, 6: 57, 58, 7: 4, 34, 38, 8: 16, 37, 44, 9: 39, 41, 11: 26, 48, 56, 12: 1, 14: 13, 16, 22, 15: 5, 6, 16, 16: 16, 20, 17: 2, 18: 17, 19: 12, 20: 2, 21: 23, Act. 2: 27, 4: 8, 7: 20, 40, 8: 7, 9: 15, 10: 36, 12: 3, 13: 25, 32, 15: 7, 36, 16: 3, 17: 2, 18: 27, 19: 21, 20: 25, Rom. 2: 5, 6: 4, 17, 7: 6, 9: 18, 1 Cor. 3: 14, 4: 3, 6: 16, 8: 6, 14: 16, 4: 16, 8: 24, 10: 6, Gal. 1, 2: 10, 3: 1, 4: 6, 14, Eph. 1: 7, 4: 15, Col. 1: 13, 4: 17, 1 Thess. 2: 5, 1 Tim. 5: 5, 2 Tim. 1, 3: 12, Hebr. 1: 10, 9: 2, 12: 9, 15, 13: 21, Iac. 1: 8, 11, 17, 26, 2: 23, 3: 4, 5: 17, 1 Petr. 2: 3, 6, 2: 21, 24, 4: 19, 2 Petr. 1: 13, 11, 3: 3, 11, 18, Apoc. 2: 26, 3: 7, 6: 7, 7: 2, 17, 8: 12, 11: 11, 12: 6, 13: 1, 12, 14: 12, 16: 9, 17: 9, 18: 19, 19: 19, 20: 2, 3, 4, 8, 21: 6, 8.

Hellenismus, Act. 4: 24.

Hiphil quid significet, Matth. 6: 13. Eius verba saepe ad effectum referuntur, 2 Cor. 12: 9.

Hitpahel forma apud Hebraeos non actionem semper significat, sed et passionem intra nos, Ioh. 11: 33.

Hyperbole vide *ὑπερβολή*.

I.

I vocalis in Y permutatio, Ioh. 4: 5.

Imperativus pro indicativo vel subiunctivo, Matth. 13: 14, 15. Pro optativo, ibid. 26: 39. Pro potentiali, Ioh. 2: 19. In sensu permittendi, Matth. 23: 32. Pro infiniti-

tivo, ibid. 15. Imperativis passivis cur Iesus plerumque ad miracula sit usus, Matth. 8: 3.

Imperfectum ex plusquamperfecto explicationem accipit, Marc. 6: 20. Imperfectum pro optativo, Rom. 9: 3.

Impersonaliter usurpantur tertiae personae verborum pluralis numeri, Matth. 27: 16.

Indefinite dictum, Luc. 23: 29. Indefinite dictum quod maximae parti convenit, Ioh. 1: 5.

Indicativus proverbiali locutioni magis conveniens est, Matth. 26: 31. Pro potentiali sumitur, Luc. 17: 2, Eph. 5: 15. Pro subiunctivo, Ioh. 8: 16, 16: 30, 21: 18, Rom. 8: 24, 9: 18, 2 Cor. 5, Philem. 1. Pro subiunctivo adiecta copula, Ioh. 7: 34.

Infinitivus ponitur vice nominis aut participii, Luc. 12: 15, Rom. 11: 8, 2 Cor. 8: 11. Pro imperativo, Rom. 12: 3, Phil. 3: 16. Saepe vice *ἴνα* cum potentiali, Rom. 10: 6. Pro gerundio, Act. 15: 24, 21: 25, Rom. 2: 21, Col. 4: 6, 1 Petr. 2: 5. Interpretatio addita vocibus, indicium tacitae allusionis, Ioh. 9: 7. Interpretatio *καθ' ὑπεξάλγεσιν* seu per exceptionem, 1 Cor. 15: 27.

Interrogatio, Matth. 16: 26, 1 Cor. 11: 22, Gal. 3: 2. Cum negatione Hebraeis vehementissime affirmat, Matth. 24: 69, Marc. 12: 24. Subiecta responsione vehementius affirmat, Luc. 12: 49. Interrogatio vim negandi habens, Matth. 2: 6, Marc. 2: 19, Ioh. 7: 28, 2 Cor. 3:

Vehementer affirmans, 1 Ioh. 2: 22, 5: 5.

Ironia, Matth. 27: 9, 1 Cor. 4: 8, 2 Cor. 12: 13.

Iteratio vocum affectum testatur, Marc. 14: 36.

L.

Latinismus, Luc. 4: 38, 12: 58, 14: 18, 18: 5, 24: 17. *κατὰ λέξιν ἐχηματισμένην*, Matth. 1: 22. *Κατὰ λέξιν* Matth. 4: 14, 6: 12. *Κατὰ λέξιν* et *διάνοιαν* simul, Matth. 27: 34, 39, 45, 63.

Litterae interdum fini dictionum adiiciuntur, Luc. 13: 4. Litotes, Matth. 12: 20, 32, 18: 14, 22: 8, Rom. 13: 4, 1 Cor. 11: 17, 15: 58, 2 Cor. 11: 10, Phil. 2: 16, 1 Thess. 5: 20, Iac. 5: 6, Ioh. 5: 18, Apoc. 3: 5, 12: 8.

Locorum notae ad temporis significationem referri solent, Rom. 5: 20.

Loci castigati, Act. 25: 12, Rom. 16: 22, 1 Cor. 2: 4, 9, 2 Cor. 3: 1, 5: 10, Gal. 2: 1.

Locutio Hebraea, Matth. 1: 25, 12: 31, 32, 18: 17, 19: 3, 23: 15, Luc. 20: 37, Hebr. 5: 1, 7, 11: 26, 1 Petr. 2: 6, Apoc. 13: 3. Inversa, Ioh. 19: 35. Attica, Rom. 3: 19. Proverbialis, Rom. 16: 4. Compendiosa, 2 Cor. 3: 3, Eph. 4: 28, 6: 21. In qua permiscetur significans et significatum, Apoc. 8: 3. Locutiones impropriae, Act. 16: 23.

M.

Μετάβασις, Matth. 6: 28, 24: 9, Marc. 2: 23, Luc. 9: 15, 22: 21.

Με-

Μετάληψις, Matth. 13: 21, 19: 28, Rom. 1: 16, 2: 14, 3: 31, 5: 8, 6: 7, 23, 8: 3, 9: 10, 1 Cor. 1: 24, 2 Cor. 7: 7, Apoc. 2: 11, 27, 6: 4, 19: 15.

Μετάθεσις vide Transpositio.

Metaphora Matth. 4: 6, 24, 29,

6: 12, 10: 34, 12: 36, 44,

13: 9, 20, 16: 21, 24,

18: 5, 20, 19: 28, 21: 13, 16,

22: 44, Luc. 1: 35, 4: 16, 18,

11: 41, Act. 2: 27, 17: 18,

Rom. 2: 5, 4: 11, 6: 6,

7: 24, 8: 22, 15: 29, 1 Cor.

3: 6, 4: 11, 5: 5, 7: 35,

8: 7, 9: 9, 25, 12: 25,

2 Cor. 8: 20, Eph. 2: 21,

Phil. 3: 14, Col. 1: 23,

2: 13, 2 Thess. 3: 1, 1 Tim.

3: 15, Hebr. 4: 12, 5: 11,

1 Petr. 2: 11, 21, 1 Ioh. 2: 11.

Metaphora ex comparatione,

Marc. 9: 37. *Metaphorae*

mutatio, Ioh. 8: 35, 19: 37.

Metonymia, Matth. 9: 17,

13: 38, 21: 25, 22: 17,

23: 21, 26: 41, 56, 27: 4,

Marc. 5: 35, 7: 29, 13: 8,

Luc. 1: 2, 5, 22: 32, 23:

5, 40, Act. 5: 20, 10: 45,

13: 43, 16: 14, 16, 24,

19: 2, 27, 20: 27, 21: 24,

Rom. 1: 27, 2: 8, 3: 5,

4: 7, 5: 4, 9, 6: 6, 7: 7,

8: 6, 9: 10, 11: 2, 11,

12, 13: 3, 14: 17, 15: 1,

1 Cor. 1: 27, 4: 9, 5: 2,

6: 3, 19, 7: 14, 20, 8: 7,

9: 23, 10: 16, 33, 11: 10,

16: 18, 2 Cor. 2: 9, 10,

3: 2, 2: 12, 7, 4: 3, 4, 11,

6: 1, 7: 4, 14, 8: 19, 23,

9, 10: 14, 12: 21, Gal. 1: 23,

2: 3, 4, 4: 17, 5: 5, 6: 13,

Eph. 1: 18, 2: 2, 15, 3: 16,

4: 19, 5: 8, 6: 17, Phil.

1: 9, 13, 3: 14, 4: 7,

Col. 1: 11, 3: 4, 24, 1 Thess.

1: 18, 2: 2, 3: 6, 2 Thess.

2: 10, 2 Tim. 1: 9, 2: 13,

Tit. 1: 14, 2: 10, 12, 3: 5,

Hebr. 1: 2, 8, 2: 18, 3: 1, 6,

4: 1, 5: 7, 6: 8, 18, 9: 8, 11,

13: 10, Iac. 2: 16, 19, 3: 1,

4: 5, 5: 5, 6, 9: 23, 11: 1,

12: 4, 17, 1 Petr. 2: 19,

3: 21, 2 Petr. 1: 11, 2: 10,

1 Ioh. 1: 7, 2: 10, 27,

3: 1, 5: 3, 17, 2 Ioh. 1: 8,

Ind. 3, 12, Apoc. 1: 2, 12,

2: 26, 3: 10, 4: 11, 6: 8, 11,

7: 10, 11: 1, 12: 10, 13: 3,

4, 13, 28.

Μίμησις, Matth. 27: 43, Marc.

9: 12, Luc. 21: 8, Ioh.

23: 13, Rom. 3: 5, 6: 15,

1 Cor. 12: 3, 15: 32, 2 Cor.

10: 1, Col. 2: 21.

Modi potentialis vis, Hebr.

13: 5.

Modus precativus, Marc. 5: 23.

N.

Negatio duplex pro una, 1

Cor. 16. *Negatio oppositi*,

Ioh. 1: 3, 20.

Negativa comparate intelli-

genda, Matth. 9: 13, 10: 20.

Niphal pro Piel, Matth. 24: 2,

Pro Hitpahel, Rom. 13: 1,

2 Cor. 13: 11, Gal. 6: 6,

Eph. 5: 21, 6: 10.

Nomen pro nomine demon-

strativo, Rom. 4: 12. *Pro*

relativo, 1 Cor. 1: 4, Eph.

2: 21. *Vice Pronominis re-*

petitum, Luc. 3: 19. *Factum*

ex adverbio, Apoc. 3: 14.

Nomen apud Hebraeos in

verbis saepe subauditur,

Rom. 3: 4. *Singulare pro*

plurali cur Apostolus inter-

dum usurpet, Rom. 6: 6.

Nomina pro pronominebus

saepe ponunt Hebraei, Rom.

16: 26, 1 Ioh. 5: 10. *Nomina*

ac-

actuum pro potentiae nominibus ponuntur, Hebr. 11:28. Nomina Hebraica ponuntur vice pronominum, 2 Petr. 1:2. Nomina duo saepe ponuntur, Hebraeum et Graecum, in usum Hebraeorum et Gentium, Apoc. 12:9. Nomina propria Hebraeis saepe mutantur in alia eiusdem aut vicini significatus Matth. 23:35. Nomina interdum subticentur, uti verba ultro citroque mutantur, Luc. 19:26.

Nominativi usus singularis, Luc. 17:29. Nominativus pluralis non semper magnitudinis, sed saepe modestiae habet significationem, Act. 15:7, 1 Ioh. 1:4. Nominativum verbo congruentem subaudiri frequens apud Hebraeos, Act. 27:1. Nominativus inclinabiliter usurpatus Marc. 6:40, 14:19, Hebr. 10:7. Pro dativo, Phil. 1:10. Numerus certus pro incerto, Matth. 1:6.

O.

Ὀικονομικῶς dicta, Luc. 24:44, Ioh. 17:13, 22.

Ὀνοματοποιᾶ, 1 Cor. 13:1.

Ὀξύμορον, Rom. 1:20, 2:14, 4:18, 10:19, 11:6, 1 Cor. 7:22.

Oppositio vide Antithesis.

Oppidorum nomina ponuntur in ablativo cum praepositione, Act. 4:1.

Oratio adscendens, Ioh. 8:40.

Oratio brevis ubi pars retinetur, Matth. 23:24, Luc. 10:39.

Oratio directa et indirecta, Ioh. 6:14. Oratio directa pro indirecta, Ioh. 4:39, 10:36.

Oratio in-

versa, Ioh. 14:23. Oratio obliqua, 2 Cor. 2:12. Oratio Nominis Substantivi locum obtinens, Marc. 5:15.

P.

Paraphrasis, Luc 7:47, Matth. 5:22, 15:11.

Parenthesis, Matth. 23:29, Luc. 7:47, Ioh. 2:9, 4:9, 11:15, 19:42, Rom. 2:13, 3:6, 5:12, 7:25, 8:36, 11:8, 1 Cor. 5:13, 7:16, 11:3, 14:33, 2 Cor. 1:5, 3:4, 5:7, 8:3, 4, 19, 10:4, Gal. 2:6, 17, 5:17, Eph. 2:1, 5, 3:2, 5:9, 2 Thess. 3:12, 1 Tim. 3:12, 4:9, 2 Tim. 1:4, Iac. 4:14.

Paronomasia, Rom. 1:31, 12:3, 1 Cor. 6:45, 7:19, 2 Cor. 2:2, Hebr. 5:8, 2 Petr. 2:15.

Pars posterior in priore repetenda, Ioh. 14:16.

Partitio, Ioh. 10:12.

Participium a Graecis usurpatum loco nominis et pronominis absolute positorum, Apoc. 17:8. Participium interdum de persona loquitur non de tempore, Marc. 16:9.

Participium praesens per complexionem continet et futurum, Eph. 1:21.

Participium praesens pro plusquamperfecto, Rom. 9:30.

Pro praeterito, Gal. 1:23, Eph. 4:28.

Pro verbali, Matth. 13:3, 21:11, Rom. 9:22, 1 Thess. 3:5, 2 Petr. 2:14, Iac. 3:4.

Pro nomine, 1 Cor. 9:24.

Pro plurali, Apoc. 21:8.

Participii praesentis emphasis, Matth. 2:7.

Participia pro verbalibus usurpantur ab Hebraeis, Luc. 13:27, 17:7, Rom. 1:25.

Pro

- Pro verbo praesentis temporis, 2 Cor. 5: 6, 11: 13. Suis verbis adiuncta apud Hebraeos intendunt significationem, Hebr. 6: 14.
- Particulae redundantes orationi vim addunt, Marc. 4: 40. Similitudinem significantes saepe subticentur, 1 Petr. 2: 24. Particularum mutatio, Hebr. 3: 12.
- Passiva ab activis dativum et accusativum regentibus formant Graeci et cum nominativo construunt, Hebr. 13: 6. Item formant eadem etiam ab activis quibusdam dativum personae regentibus, Matth. 11: 5. Eisque addunt accusativum rei, Rom. 6: 17. Ab activis certum casum regente, Hebr. 8: 5. Eadem construere cum casu quem regerent activa mos et Graecorum et Sacrorum Scriptorum, Rom. 3: 2. Passivum pro activo reciprocante, Ioh. 12: 40, Iac. 4: 7, 5: 6, 1 Petr. 3: 1. Pro Hithpael, 1 Petr. 2: 13. Passiva forma saepe ponuntur pro reciproca Hebraeorum Hitpahel, Act. 13: 48, Rom. 4: 20, 10: 2, 2 Cor. 3: 3, 16, 12: 15, Phil. 3: 14, Col. 3: 18. Apud Hebraeos saepe sumitur pro verbis neutris, 1 Cor. 7: 27, 2 Thess. 2: 6, 2 Tim. 2: 4, Tit. 1: 5, 15, 1 Ioh. 5: 21, Iud. 22.
- Patronymicorum usus frequens in Hebraicis, Marc. 10: 46.
- Periphrasis, Matth. 10: 38, 13: 43, Luc. 1: 49, 21: 4, Iac. 3: 6.
- Persona prima pro quavis ponitur, Matth. 26: 31. Persona secunda indefinite posita, Matth. 1: 23. Pro tertia persona, ibid. Pro quavis ponitur, Luc. 5: 34, 12: 3. Item pro homine quolibet, Iac. 2: 18. Persona tertia pluralis pro incerta, Matth. 1: 23. Persona tertia verborum pluralis numeri impersonaliter usurpatur, Matth. 27: 16, Marc. 3: 21, 4: 41, 7: 37, 10: 34, Luc. 2: 38, 12: 11, Ioh. 17: 26.
- Personale pro impersonali, Luc. 12: 20, 48, Ioh. 2: 3, 12: 2, 19: 31.
- Personificatio vide *Προσωποποιία*.
- Pleonasmus, Matth. 5: 24, 6: 26, 7: 9, 10: 38, 12: 20, 13: 28, 15: 5, 19: 5, 45, 27: 49, 28: 9, Marc. 9: 23, 10: 32, 11: 15, 13: 34, Luc. 1: 15, 17, 39, 2: 15, 3: 8, 4: 29, 8: 14, 10: 39, 11: 17, 13: 25, Ioh. 1: 44, 5: 19, 6: 14, 53, 11: 56, 18: 15, 33, 21: 16, Act. 18: 21, 23: 15, 25: 8, Phil. 1: 29, 1 Thess. 4: 1, Hebr. 6: 6, 9: 19, 11: 18, Iac. 2: 17, 3: 14, 4: 15, 1 Petr. 3: 15, 2 Petr. 1: 5, 2: 20, 1 Ioh. 1: 3, Apoc. 2: 15, 3: 9, 5: 7, 6: 4, 13: 12.
- Πλοκή*, Matth. 5: 37, Ioh. 3: 31, 19: 22, Rom. 2: 14, 7: 20, 2 Cor. 1: 17, Phil. 3: 12, 1 Tim. 1: 9, 4: 3, Iac. 5: 12, 19: 18.
- Pluralis numerus pro singulari, Matth. 9: 8, 21: 5. Usurpatur ubi unus e multis sed indefinite indicatur, Matth. 27: 44. Pro singulari ponitur, Luc. 17: 14, Ioh. 19: 23, Act. 26: 9. Pluralia usitata de singularibus usitatis, Iac. 2: 1. Plurales dant Hebraei nominibus

bus virtutum Dei, 2 Petr. 3: 2.

κατὰ Πόδας, Matth. 16: 21, Luc. 2: 23, Ioh. 8: 33, 52, 18: 6, 19: 24, 37, Act. 2: 25, Hebr. 2: 7, 1 Petr. 2: 6.

ἐπὶ τὸ Πολύ vel ἐπιπολύ, Matth. 5: 3, 7: 18, 12: 34, 17: 17, Ioh. 7: 19.

Positivus gradus pro comparativo, Ioh. 20: 29, Rom. 14: 20.

Praepositio locum genitivorum absolutorum supplens, Luc. 26: 61, 27: 63. Praepositio in sensu applicandi, Ioh. 11: 1.

Praesens Futuri argumentum, Hebr. 3: 6.

Praesens pro Futuro, Matth. 10: 16, 17: 11, 21: 30, 23: 13, 25, 26: 28, Luc. 1: 35, 17: 12, 20: 19, 23: 54, 24: 48, Ioh. 3: 36, 5: 30, 7: 34, 8: 29, 12: 8, 26, 14: 3, 16: 28, 17: 20, 21: 23, Act. 15: 27, 21: 3, 26: 17, 1 Cor. 6: 2, 7: 36, 10: 12, 13: 13, 14: 2, 15: 32, 16: 5, 2 Cor. 3: 18, 6: 1, 13: 1, Gal. 3: 9, Phil. 2: 17, 2 Tim. 3: 6, 8, Col. 3: 6, 1 Thess. 1: 10, 5: 2, 2 Thess. 2: 10, Iac. 5: 3, 1 Petr. 2: 8, 2 Petr. 2: 9, 1 Ioh. 2: 18, 3: 22, 5: 16, Apoc. 1: 10, 11: 10, 16: 11, 19: 3. Pro brevi futuro, Ioh. 14: 17. Pro proxime futuro, Matth. 26: 28, Ioh. 4: 21, Hebr. 11: 21. Pro Imperfecto, Matth. 17: 11, Hebr. 8: 4. Pro praeterito, Matth. 23: 35, Luc. 4: 30, Rom. 4: 9, 2 Cor. 13: 3, Eph. 4: 28, 1 Thess. 2: 14, Hebr. 6: 12, 11: 4, 16, 1 Ioh. 2: 8, 3: 5, 2 Ioh. 3, Apoc. 22: 8. Pro quovis tempore, Ioh.

20: 29, Hebr. 4: 3, 1 Ioh. 5: 16, Apoc. 17: 7. Pro modo exacto, Hebr. 10: 8. Praesens tempus exprimit proximae praesentis sive exactae sive futurae, Hebr. 2: 5. Praesens indicativi in potentialis modi sensu, Matth. 24: 44, 26: 39. Praesentis temporis verbis utitur Sacra Scriptura saepe ob auctoritatem perpetui testimonii, Ioh. 1: 15. Praeteritum more Hebraeo usurpatur pro quovis tempore, 2 Cor. 5: 11, 1 Ioh. 4: 12, 5: 10. Praeteritum pro praesenti, Luc. 1: 47, 13: 12, Rom. 5: 2, 2 Cor. 1: 24, 1 Thess. 2: 8, Hebr. 9: 9, 1 Petr. 5: 12, 3 Ioh. 2. Pro praesenti vel aoristo, Ioh. 17: 10. Pro plusquamperfecto, Rom. 9: 29. Pro Verballi, 1 Ioh. 3: 9. Praeteritum pro futuro, Iud. 14, Apoc. 14: 8, 15: 4, 20: 9. Pro futuro proximo, Ioh. 16: 32, 19: 28. Praeterito uno pro omnibus Hebraei utuntur, Apoc. 19: 2, 21: 6. Praeterita apud Hebraeos habent gerundii significationem, Ioh. 1: 1. Actum permanentem etiam significant, Ioh. 1: 34. Pro praesentibus saepe ponuntur in verbis affectuum, Ioh. 20: 29.

Prolepsis, Matth. 5: 39, 6: 24, 25, 10: 9, 12: 6, 16: 16, 25: 1, 26: 6, Hebr. 11: 8, Apoc. 5: 1, 21: 2.

Pronomen Possessivum vice Genitivi significat causam efficientem, 1 Cor. 15: 31. Pronomen relativum tam posteriori quam priori parti conformari solet, Eph. 3: 13. Relativum positum sine nomine antecedenti, Matth.

26:

- 26: 69. Relativum inter duo substantiva positum modo recipit numerum et genus praecedentis, modo subsequens, 1 Cor. 3: 17. Relativorum usus, Matth. 11: 1. Pronomina personarum usurpari ἀόριστος, Matth. 12: 30. Demonstrativa et Relativa saepe respiciunt aliquid remotius, Act. 22: 16.
- Προσποντοῖα*, Matth. 2: 18, Ioh. 3: 8, 10: 35, Rom. 6: 6, 8: 19, 21, 11: 17, 1 Cor. 12: 15, 2 Tim. 1: 8, Hebr. 12: 5, Apoc. 6: 15, 12: 12, 20: 13. Eius definitio, Apoc. 5: 13.
- Prosthesis, Matth. 15: 9, Eph. 1: 18, 1 Tim. 2: 6, Hebr. 4: 1, 12: 22, 1 Petr. 3: 21.
- Πρόζευγμα*, 2 Cor. 8: 13, Col. 3: 8, 1 Thess. 5: 23, 2 Tim. 2: 17, Hebr. 3: 6, 12: 20.
- Proverbialis locutio, Marc. 5: 40, 1 Petr. 1: 24, 2 Petr. 2: 22, Matth. 4: 6, 5: 13, 18, 39, 40, 6: 2, 3, 24, 7: 5, 10: 27, 30, 42, 11: 23, 12: 19, 37, 14: 7, 16: 26, 17: 20, 18: 16, 21: 16, 23: 4, 5, 15, Hebr. 7: 21, 10: 23, 3 Ioh. 2, Apoc. 2: 2, 12: 9, 14, 16: 15, 18: 4.
- Πρωθύτης*, Matth. 14: 3, Luc. 3: 16, 7: 47.
- R.**
- Rectus casus vide Casus rectus.
- Repetitio vocum, Matth. 25: 46. Vocum et phrasium in Sacris Literis rem extra dubium ponit, Ioh. 1: 20. Eius quod praecessit, Ioh. 6: 24. Post interiectionem frequens, Apoc. 12: 9. Repetitiones vocum Paulo frequentes, Rom. 1: 17. Verborum Hebraeis usitatae, Hebr. 10: 37.
- Retrocessus sive Retrogressio, Matth. 26: 56, 57, 27: 19, 28: 2, Ioh. 13: 38, 20: 11, Act. 7: 3.
- κατὰ τὸ Πρῶτον*, Matth. 17: 11, 1 Cor. 15: 11.
- Σ.**
- Σ et P Graecum non cohaerent, Ioh. 3: 25.
- Schema post totum partem eloquens, aut generi speciem subiungens, Marc. 16: 7.
- Σχέσις* Matth. 10: 10.
- Sensus comparativus, Matth. 23: 25.
- Sententia vide *Γνώμη*.
- Sermonis translatio, Ioh. 7: 28.
- κατὰ τὸ Σημαινόμενον* vide Constructio *κατὰ τὸ σημαινόμενον*.
- Similitudo, Matth. 12: 34, 13: 5, 21, 17: 25, Ioh. 14: 2, 13, 15: 1, Hebr. 12: 1, Iac. 1: 14, 2: 15, 1 Petr. 4: 12, Apoc. 11: 8, etc. Vide Comparatio.
- Simplex pro composito, Apoc. 13: 14.
- Singulare pro plurali, Matth. 2: 18, 18: 18, Ioh. 19: 11, Act. 15: 17, Rom. 2: 7, 2 Cor. 2: 2, 11: 26, Gal. 6: 4, Eph. 2: 2, Hebr. 2: 18, Iac. 1: 25, 1 Petr. 1: 17, 3: 13, Apoc. 19: 20, 20: 4. Singulare cum articulo apud Graecos poni solet pro toto genere, Rom. 11: 27, 1 Tim. 5: 14.
- Soloecismus, Marc. 4: 20.
- Species eximia nominatur saepe genere nominato, Luc. 22: 63. Species pro Genere, Iac. 5: 2, 1 Petr. 2: 20. Fre-

- Frequentior vice generis, Apoc. 20: 4.
- Status ἡρώου διαβολίας, Matth. 12: 1.
- Subiunctivus vel potentialis modus in optandi sensu, Matth. 23: 39. Subiunctivum modum Hebraei non habent, Matth. 24: 35.
- Substantiva Adiectivis addere solere Hebraeos augendi causa, 2 Petr. 3: 2. Substantivum unum compendii causa Hebraeis interdum reticere solet, velut in altero constructionis vi comprehensum, Matth. 3: 2.
- Συγκατάβασις, Ioh. 5: 34.
- Συγχώρησις, Matth. 25: 26, Luc. 15: 31, 24: 25, Rom. 5: 7, 2 Cor. 11: 19, Apoc. 22: 11.
- Σύλληψις, Matth. 20: 30, 23: 34, Luc. 19: 44, Ioh. 1: 52, Rom. 3: 2, 1 Cor. 3: 2, 1 Thess. 2: 8, 1 Tim. 3: 10, 2 Tim. 3: 14, Hebr. 8: 4, Apoc. 5: 5, 17: 4, 18: 16.
- Σύμβολα coniunguntur τοῖς διασμβόλων, ex more Orientalium, Luc. 17: 31. Συμβολικὴ explicatio, Matth. 3: 10.
- Συμβολικῶς, Luc. 7: 6, 23: 43.
- Συνεκδοχή, Matth. 1: 22, 2: 6, 6: 5, 9: 13, 20, 13: 19, 24, 18: 6, 21: 33, Matth. 27: 15, 28: 5, 9, Luc. 2: 21, 41, 11: 41, 10: 19, 15: 18, 19: 9, 21: 4, 22, Ioh. 19: 31, Act. 9: 14, 16: 37, Rom. 1: 14, 2: 26, 4: 13, 7: 22, 10: 8, 11: 16, 12: 2, 1 Cor. 7: 8, 2 Cor. 12: 7, Gal. 4: 25, Phil. 4: 1, Col. 1: 6, 1 Tim. 1: 2, Hebr. 3: 9, 9: 9, 14, 1 Petr. 3: 7, 2 Ioh. 2, 6: 11, 7: 2, 8: 7, 17: 8, 16, Apoc. 11: 7.
- Synonymorum coniunctio Hebraeis et Hellenistis usitata, Matth. 24: 22.
- Σύνθεσις, Matth. 2: 3, 15: 9, 23: 37, Rom. 12: 4, 5, 1 Ioh. 5: 16, Apoc. 9: 17, 19: 20.
- Syraisimus, Matth. 10: 39, Luc. 13: 4, 14: 18.
- T.
- Ταυτολογία, Marc. 5: 23.
- Τελικῶς, Luc. 14: 10, 22: 32.
- Τελικόν Infinitivo iunctum, Luc. 22: 31.
- Terminationes αἰὼς et ἦνος in possessivis et gentilibus eiusdem sunt significationis apud Orientis nationes, Marc. 1: 24.
- Terminata nomina in αῖς in postrema nominis parte apocopen patiuntur, Luc. Proem.
- Transfiguratio seu μετασχηματισμός, Rom. 7: 7.
- Transgressio, Matth. 19: 30.
- Transitio ab oratione indirecta ad directam, Act. 1: 4, 17: 3, 23: 22. A directa ad indirectam, Act. 23: 24, A recta in obliquam, Marc. 7: 12. A plurali ad singularem, Gal. 6: 1. A singulari in pluralem, 1 Tim. 5: 4. A prima persona plurali ad tertiam, Apoc. 5: 9. A fecunda ad primam, 1 Cor. 10: 23.
- Translatio vide Metaphora.
- Transpositio, Traiectio seu Metathesis, Marc. 7: 4, Luc. 2: 38, Act. 1: 2, Rom. 3: 8, 4: 12, 9: 28, 12: 3, 1 Cor. 3: 5, 9: 24, 14: 12, 15: 2, 8, 2 Cor. 1: 11, 2: 1, 3: 18, 5: 12, 8: 3, 4, 10: 5, 11: 1, 31, 12: 21, 13: 7, Gal. 2: 9, Eph. 1: 22, 3: 18, 4: 12, 5: 13, 27, 1 Thess. 2: 13, 3: 7, 1 Tim. 4:

4: 3, Phil. 1: 6, Hebr. 1: 6, 10, 3: 6, 10: 1, 1 Petr. 1: 13, 2 Petr. 3: 2, 1 Ioh. 4: 17, Apoc. 7: 17, 13: 8, 13, 20: 3. Transpositio commatum vitio exscriptorum quorundam, Luc. 3: 8. Verborum, Luc. 2: 32, 38. Transpositio Elliptica, Apoc. 2: 13.

V.

Verba tertiae personae subiunguntur primae aut secundae personae post pronomen relativum aut participium in Linguis Orientalium, Matth. 23: 37, Apoc. 2: 24. Verba neutralia Hellenistis geminatam significant actionem, Matth. 5: 45. Deponentia verba in sensu passivo usurpari possunt et usurpata sunt, Hebr. 13: 16. Verba transitiva et passiva promiscue usurpari posse, Matth. 13: 15. Verbis duobus circumloquuntur Hebraei, verbum cum adverbio suo, Luc. 6: 48. Verbis verbalia addita vehementiam significant, Iac. 5: 17. Verbum medium sensu activo, 2 Petr. 1: 3. Verbum pro participio, Iac. 5: 16. Vocativi vis additis vocibus expressa, Marc. 5: 41. Vide et Activum, Passivum.

Verbalia cum Verbis concungere Hebraeorum est, Ioh. 1: 7. Verbalia potentiam non semper significantia, Ioh. 8: 7.

Universalis vox sequente negativa apud Hebraeos est pro negativa universalis, Eph. 5: 5. Universalis particulae usus, Matth. 10: 22, 12: 15, 14: 36, 18: 19. Universales voces solent restringi ex materia subiacente, Ioh. 15: 15, 1 Cor. 13: 7. Vocabula augmentia vide Augmentia vocabula.

T.

Ἐπαλλαγή, Hebr. 3: 14, 4: 11, Apoc. 18: 16.
Ἐπέρβατον, Rom. 5: 12.
Ἐπεβολή, Matth. 6: 12, 12: 42, 19: 23, Luc. 8: 42, 19: 44, Ioh. 9: 34, 21: 25, 1 Cor. 1: 28, 5: 10, Gal. 1: 15, 4: 14, 1 Tim. 1: 5, Iac. 3: 16, 2 Ioh. 2, Apoc. 6: 14, 14: 20, 16: 3.
Ἐπόθεσις, Matth. 12: 25, 15: 17.
Ἐποκοριστική, Luc. 4: 18, Rom. 16: 3.
Ἐπόνοια, Matth. 1: 22, 4: 14, Luc. 5: 10, 13: 12, Ioh. 1: 28, 2: 22, 8: 37, Rom. 6: 7, 16: 20.
Ἐξέρον πρότερον, Matth. 14: 3, 22: 45, Ioh. 11: 2, Act. 7: 3.
Ἐποτενωσις, Matth. 20: 14, 24: 17. Comparationum, Luc. 14: 28, 16: 19, Apoc. 12: 2.
Ἐπότευγμα, 1 Cor. 10: 16.

Z.

Zeugma, Hebr. 8: 21, 2 Petr. 3: 5.

INDEX

VOCUM GRAECARUM

AB HUGONE GROTIŌ ILLUS-
TRATARUM.

A.

- Ἀββᾶ ὁ πατήρ, Marc. 14: 36, Rom. 8: 15, Apoc. 5: 13.
Ἀβυσσος, ὠνῆ, *mare magnum*, omne, quod *profundum* est, *Divina iudicia*, quia sunt impervestigabilia, plerumque *tartarus*, Luc. 8: 31, Marc. 1: 24, Rom. 10: 7.
Ἀγαθοεργεῖν, i. q. ἀγαθοποιεῖν et εὐεργετεῖν, Matth. 12: 12, Act. 14: 17; *bene recte agere*, 1 Petr. 2: 15; *beneficia conferre*, 1 Tim. 6: 18.
Ἀγαθοποιεῖν, vide verbum praecedens.
Ἀγαθός, qui minus *malus* est, Matth. 22: 10.
Ἀγᾶλλιασις, pp. *gesticulatio*, qualis esse laetantium solet, unde ad animum transfer-
tur, Luc. 1: 44.

- Ἀγαμός, 1 Cor. 7: 8.
Ἀγαπήν. Quo sensu Deum *amandum* praecipiat Lex Mosaica, Matth. 23: 37. *Laudare, benigne affari*, Marc. 10: 21. Promiscue usurpatur cum φιλεῖν, Ioh. 21: 15. Ἀγαπήν λόγῳ et ἀληθείᾳ, 1 Ioh. 3: 18. Ἀγάπη peculiariter dici solet pars praecipua eius sanc-
timoniae, ad quam remis-
sionis peccatorum beneficio invitamur, Luc. 7: 47. Idem quod φιλαδελφία, 1 Petr. 1: 22. Cf. in Indice I *Amor*. Ἀγάπη Θεοῦ, *amor in Deum*, Ioh. 5: 42, 15: 9, Iud. 21; *amor Dei*, Rom. 8: 35.
Ἀγάπη, poculum sacrae coe-
nae, signum amoris Chris-
ti, unde ad totum convivium transfertur, Matth. 26: 26.
Ἀγάπαι, *convivia Christia-*
no-

- porum, Luc. 14: 13, 2 Petr. 2: 13.
- Ἀγάπη μὴ, amor mei*, Ioh. 15: 9.
- Ἀγαπητός, electus*, Matth. 3: 17, 12: 18; *unigena*, Marc. 12: 6, Ioh. 1: 14; blanda appellatio, qua Christiani inter se utebantur, 3 Ioh. 1.
- Ἀγγεῖον*, Matth. 25: 4, Ioh. 7: 38.
- Ἀγγελος, nuncius*, Matth. 1: 20; propheta vel presbyter eximius, ibid. 11: 10; Spiritus inter Deum hominesque interpositus, Iac. 2: 25. Vide et *Angelus* in Indice I.
- Ἀγγελοι ἐκλεκτοι, sancti*, 1 Tim. 5: 21.
- Ἀγε νῦν*, Iac. 4: 13; 5: 1.
- Ἀγει σήμερον, τρίτην ταύτην ἡμέραν*, activum pro passivo, *agitur dies*, Luc. 24: 21. *Ἀγειν, in ius rapere*, Marc. 13: 11, Ioh. 6: 44.
- Ἀγεσθαι duci, gubernari*, Gal. 5: 18.
- Ἀγια, templum*, Hebr. 8: 2.
- Ἀγια pro ἁγια ἁγίων*, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 8, 24, 13: 11. *Ἀγια ἁγίων*, Hebr. 9: 2. *Ἄγιον*, pars templi Matth. 27: 51, Luc. 1: 9.
- Ἄγιον, ἁγια*, Hebr. 9: 2.
- Ἄγιον κοσμικόν*, Hebr. 9: 1.
- Ἀγια πόλις*, Matth. 4: 5.
- Ἀγιάζειν, i. q. τελειοῦν*, Matth. 5: 48; opponitur τῷ κοινοῦν, ibid. 15: 11; convenit cum ἀφορίζειν, Ioh. 10: 36; cum προσφέρειν, ibid. 17: 19; refertur cum ad puritatem legalem tum ad internam, Hebr. 2: 11; i. q. καθαρίζειν, ibid. 9: 13, 10: 29, 13: 12; *gratias agere*, 1 Petr. 3: 15.
- Ἀγιασμός, precatio*, Matth. 26: 26; *vita sancta*, Hebr. 12: 14.
- Ἄγιος fere i. q. τέλειος*, Matth. 5: 48; *δικαίος*, Luc. 20: 20, Iac. 5: 6; *se motus ab omni malo*, Apoc. 20: 6. *Ἄγιος pro Deo*, 1 Petr. 1: 15. *Ἄγις et ἁγνός* paris sunt significationis, 1 Ioh. 3: 3. *Ἄγιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*, Phil. 4: 20. *Ἄγιος τοῦ Θεοῦ*, Marc. 1: 24.
- Ἄγιοι, perfecti Christiani*, Apoc. 11: 18, 13: 10, 16: 6.
- Ἄγιοι τετελειωμένοι*, Hebr. 13: 23.
- Ἄγιον*, Mariæ filius cur dicitur, Luc. 1: 35.
- Ἀγναφος*, Matth. 9: 16.
- Ἀγνεύοντες ἑαυτοὺς*, Luc. 1: 9.
- Ἀγνίξιν καρδίας*, Iac. 4: 8.
- Ἀγνίσεσθαι et ἀγνισμός*, abstinere ab his, quæ Nazareis sunt interdicta, Act. 21: 24.
- Ἀγνοεῖν, esse immemorem*, 1 Cor. 10: 1; ut culpa sit, sine dolo, Hebr. 5: 2.
- Ἀγνοήματα*, interdum quævis peccata, Hebr. 9: 7.
- Ἀγνοία et ἁμαρτία* opponuntur, Ioh. 9: 41.
- Ἀγνός i. q. καθαρός, purus, castus*, Matth. 5: 8, 19: 11, Phil. 4: 8, Iac. 3: 17.
- Ἀγνότης, abstinencia a Venere*, 2 Cor. 6: 6.
- Ἀγορά, forum, locus frequentior*, Marc. 6: 56, Act. 17: 17.
- Ἀγοράζειν, acquirere*, 1 Cor. 6: 20. *Ἀγοράζειν et ἐξαγοράζειν, liberare* idque magno pretio, Gal. 3: 13. *Ἀγοράζειν εἰς ἀγρόν*, Act. 7: 9.
- Ἀγόραιος, forensis, homo otio deditus*, Matth. 20: 3, Act. 17: 5.
- Ἀγόραιοι et ἀγοραῖοι* differunt, Act. 17: 5, 19: 38.
- Ἀγῶρα*, Luc. 5: 9.

- Ἀγρός*, Marc. 16: 12, Luc. 12: 16.
Ἀγών, sollicitudo, preces assidue, Col. 2: 1; *cursus*, Hebr. 12: 1.
Ἀγωγή, vivendi ratio, 2 Tim. 3: 10.
Ἀδάπανος, 1 Cor. 9: 18.
Ἀδελφός, alter quisvis, Matth. 5: 22; *commilito*, ibid. 18: 15; *frater*, eodem patre natus, ibid. 21: 24; *discipulus*, ibid. 28: 10. Ἀδελφοί, cognati, Marc. 3: 31. Ἀδελφοί ἅγιοι, Hebr. 3: 1. Ἀδελφοί κυρίου, Ioh. 7: 2. Ἀδελφοί Χριστοῦ, ibid. 20: 17.
Ἀδελφότης, *grex fratrum*, 1 Petr. 2: 17.
Ἀδμονεῖν, Matth. 26: 37, Hebr. 5: 7.
Ἄδης, Matth. 16: 18, Luc. 8: 31, 16: 23, 26, 23: 43, Ioh. 11: 4, Apoc. 20: 13.
Ἀδιαλείπτως, *indessinenter*, Luc. 18: 1, 21: 36, 1 Thess. 5: 17.
Ἀδικεῖν, *laedere*, *imminuere*, Apoc. 6: 6; *opprimere*, ibid. 11: 5.
Ἀδικεῖσθαι, *aequo animo iniurias perpeti*, 1 Cor. 6: 7.
Ἀδίκημα, Act. 18: 14.
Ἀδικία, opponitur τῇ ἀληθείᾳ, Ioh. 7: 18; tam late usurpatur ab Hellenistis, ut notet *facta omnia contra aequum*, Rom. 1: 18; *vita extra leges*, 2 Petr. 2: 12, 15, 2 Thess. 2: 10, Hebr. 8: 12; refertur ad actiones, ἁμαρτία ad qualitatem, Rom. 6: 13, Iac. 3: 6; latius sumitur, 1 Ioh. 5: 17.
Ἀδόκιμος, *reiculus*, 1 Cor. 9: 27; *adulterinus*, 2 Cor. 13: 5; *inutilis*, Tit. 1: 16; *displicens*, Hebr. 6: 7; *ἀδόκιμος νοῦς*, Rom. 1: 28.
Ἄδρός et ἄδρότης, 2 Cor. 8: 20.
Ἀδυνάτειν, sumitur passive, Matth. 17: 20.
Ἀδύνατος τοῖς ποσίν, Act. 14: 8.
Ἄδυστα, ἄβυστα καὶ φοβερά, Apoc. 13: 11.
Ἄζυμα, Matth. 26: 17, 18, 19.
Ἀθετεῖν, *parvi facere*, Marc. 6: 26, 7: 8, Luc. 10: 16; *reicere*, Luc. 7: 30; *seponere*, *abscondere*, 1 Cor. 1: 19, Hebr. 7: 18, 10: 4.
Ἀθετεῖν νόμον, Hebr. 10: 28.
Ἀθετεῖν τὴν πρώτην πίσιν, 1 Tim. 5: 12.
Ἀθέτησις ἁμαρτίας, Hebr. 9: 26.
Ἀθυμεῖν, *animo concidere*, Col. 3: 21.
Αἷμα, *caedes*, *caedis poena*, Matth. 23: 30, 35, 27: 25; *mors violenta*, ibid. 27: 46; pro vulgari σάφς καὶ αἷμα, Ioh. 1: 13, Hebr. 2: 14.
Αἷμα διαθήκης, Matth. 26: 28, Hebr. 9: 20, Luc. 22: 20.
Αἷμα ταυρίον, Ioh. 4: 20.
Αἷμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, Act. 18: 6. *Αἷμα τοῦ ἀρνίου*, Apoc. 12: 11. *Αἷμα ἀρχόντων*, Apoc. 19: 18. *Αἷμα θαντισμοῦ*, Hebr. 12: 23, 1 Petr. 1: 2. *Αἷμα σατυλῆς*, Ioh. 15: 1. *Αἷμα Χριστοῦ ζωῆς*, Matth. 26: 28.
Αἶνος, *fabella*, Matth. 13: 3, 10, 35; *laus*, ibid. 21: 16, Luc. 18: 43.
Αἶσαν, Matth. 10: 38, Marc. 16: 18, Luc. 6: 30, Ioh. 10: 24, 11: 48, 1 Petr. 2: 24.
Αἶρεν μηδὲν εἰς ὁδόν, Marc. 6: 8. *Αἶρεσθαι ἄχθος*, Luc. 11: 52. *Αἶρεσθαι φορτίον*, Luc. 11: 52. *Αἶρε τοῦτον*, Matth. 27: 23, Luc. 23: 18.
Αἶρεῖσθαι, Matth. 27: 43.
Αἶρεσις, *secta Graecis*, quas Hel-

- Hellenistissae *εὐρομα*, Matth. 12: 21; primum vox media, deinde in malam partem sumpta, Act. 5: 17, 24: 14, 1 Cor. 11: 19, Gal. 5: 20. *Αἰρεσις ἀπολείας*, 2 Petr. 2: 1. *Αἰρετίζειν*, Matth. 12: 18, Luc. 1: 54. *Αἰρετικός ἄνθρωπος*, Tit. 3: 10. *Αἰσθησις*, Phil. 1: 9, Hebr. 5: 14. *Αἰσθητὰ*, Matth. 8: 11, Rom. 4: 11, Apoc. 15: 6. *Αἰσχροκερδής*, 1 Tim. 3: 8. *Αἰσχροκερδῶς*, 1 Petr. 5: 2. *Αἰσχρολογία*, Marc. 7: 22, Eph. 5: 4. *Αἰσχρόν*, Luc. 23: 41, 1 Cor. 14: 35. *Αἰτεῖν*, Matth. 7: 8. *Αἰτεῖν ἐλεημοσύνην*, Luc. 16: 3. *Αἰτεῖσθαι*, Iac. 4: 2. *Αἴτημα*, Phil. 4: 6. *Αἴτια*, Matth. 19: 9, 27: 37, Act. 25: 27. *Αἴτια τοῦ ἐλομένου*, Matth. 11: 25. *Αἰτίημα*, Act. 25: 7. *Αἰών*, Carpocrati *Angelus*, Matth. 24: 11; *totum vitae tempus*, Ioh. 7: 35; *ratio vivendi*, Eph. 2: 2. *Αἰών ἐκεῖνος*, *aevum Messianum*, Luc. 20: 35. *Αἰών ὁ μέλλων*, Luc. 21: 31, Eph. 1: 21, et αἰῶνες ἐπερχόμενοι, Eph. 2: 7, idem; *εἰς αἰῶνα*, Ioh. 14: 16; Hebr. 5: 6, 7: 17; *εἰς τοὺς αἰῶνας et εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, Luc. 1: 33, Hebr. 13: 21, Apoc. 11: 15; *αἰῶνες*, *mundus, universum*, Hebr. 1: 2, 10: 3. *Αἰῶνιοι χρόνοι*, Apoc. 14: 6. *Αἰώνιον*, 2 Cor. 4: 18, 2 Tim. 1: 9. *Αἰώνιον εὐαγγέλιον*, Apoc. 14: 6. *Αἰώνιος*, Matth. 19: 21. *Ἀκαθάρσια*, Matth. 22: 25, Marc. 7: 22, Rom. 1: 24, Gal. 5: 19, Eph. 5: 3, 1 Thess. 2: 3. *Ἀκάθαρτος*, Hebr. 9: 13, 10: 1. *Ἀκαιρίσθαι*, Phil. 4: 11. *Ἀκαίρως*, Luc. 14: 23, Hebr. 5: 2, 7: 26, Rom. 16: 18. *Ἀκαρπος*, Matth. 13: 22, 2 Petr. 2: 2. *Ἀκατάλυτο; ζωή*, Hebr. 7: 16. *Ἀκατάπαντος*, 2 Petr. 2: 14. *Ἀκατασασία*, 1 Cor. 14: 33, 2 Cor. 6: 5, Iac. 3: 16. *Ἀκατασασίαι*, Luc. 21: 9. *Ἀκατάσχετον παχόν*, Iac. 3: 8. *Ἀκέραιος*, Matth. 3: 16, 5: 8, Phil. 2: 15. *Ἀκοή*, id quod auditur, *forma*, Matth. 14: 1, Marc. 6: 14; *sermo*, Ioh. 12: 38, Rom. 10: 16, Gal. 3: 2. *Ἀκαὶ πολέμων*, Luc. 21: 9. *Ἀκολουθεῖν*, Matth. 19: 21, Ioh. 8: 12, 12: 26, Apoc. 14: 13. *Ἀκούειν*, Matth. 7: 24, 13: 12, Marc. 4: 20, Ioh. 5: 50, 8: 38, 15: 15, Act. 28: 28, 1 Cor. 14: 2. *Ἀκούειν pro intelligere*, Act. 9: 7. *Ἀκούειν immediate regit genitivum*, Act. 1: 4. *Ἀκρασία*, Matth. 14: 9, 23: 25. *Ἀκρατεῖς et ἀκρασία*, Rom. 7: 15, 1 Cor. 7: 5. *Ἀκρατής*, 2 Tim. 3: 3. *Ἀκριβέστερον*, Matth. 8: 5. *Ἀκριβής*, Matth. 1: 22, 5: 3. *Ἀκριβῶς*, Act. 18: 25. *Ἀκριβῶς ἐξετάζειν*, Matth. 2: 7. *Ἀκροαταί*, Matth. 7: 21. *Ἀκροατήριον*, Act. 25: 23. *Ἀκροβυστία, praecipitium*, Rom. 2: 25. *Ἀκροβυστία, status vitiosus*, Col. 2: 13. *Ἀκροβυστία et ἀκρόβυστος*, contemptim dicitur de Gentilibus, Eph. 12: 11. *Ἀκρογονιᾶτος λίθος*, Matth. 21: 42, Eph. 2: 20. *Ἀκρο-*

- Ἀκροθίνια, Act. 15: 20, Hebr. 7: 4.
 Ἀκολύτως, Act. 28: 31.
 Ἀλάβαστρον, Matth. 25: 7, 26: 7.
 Ἀλαζῶν et ἀλαζονεία, Rom. 1: 30, Iac. 4: 16.
 Ἀλαλάζειν, Marc. 5: 38, 1 Cor. 13: 1.
 Ἀλάλητος, Rom. 8: 26, 1 Petr. 1: 8.
 Ἀλάλου; λαλεῖν, Marc. 7: 32.
 Ἀλατι ἡρτισμένον, Marc. 9: 49, Col. 4: 6.
 Ἀλεκτροφωνία, Matth. 26: 34.
 Ἀλεξίκανος, Act. 28: 6.
 Ἀληθεῖα prouti χάρις opponitur Legi Mosaicae umbraticae, Ioh. 1: 14, 17, 4: 23; item τῇ ἀδικίᾳ, ibid. 7: 18; est *studium veritatis*, ibid. 8: 44; *iudicium iustum*, Rom. 2: 2; *bona fides*, ibid. 3: 7; *fuga simulationis*, 1 Cor. 5: 8; *integritas*, ibid. 13: 6; *id quod rectum iustumque est*, 2 Cor. 13: 8; *Euangelium*, Iac. 5: 19.
 Ἀληθεύειν, Eph. 4: 15.
 Ἀληθεῖς, Matth. 20: 28, 22: 16, Ioh. 7: 18, 8: 46, 21: 24, Rom. 3: 7, 1 Ioh. 5: 6.
 Ἀληθινὰ, Hebr. 7: 2, 9: 24. Μετὰ ἀληθινῆς καρδίας, Hebr. 10: 21. Ἀληθινοὶ προσκυνῆται, Ioh. 4: 23. Ἀληθινὸς μαμμῶν, Luc. 16: 11. Ἀληθινός, Ioh. 5: 31, 7: 28.
 Ἀληθινὸς ἄρτος, Ioh. 6: 32.
 Ἀληθινὸς Θεός, 1 Ioh. 5: 20.
 Ἀλισγήματα τῶν εἰδώλων, Act. 15: 20.
 Ἀλλὰ, Marc. 4: 22, Ioh. 12: 27, 16: 2. Ἀλλὰ pro εἰ μὴ, Matth. 20: 23, Marc. 4: 22.
 Ἀλλὰ, imo, 2 Cor. 7: 11.
 Ἀλλ' ἵνα, Marc. 4: 22, 14: 45, Ioh. 9: 3, 11: 4.
 Ἀλλάττω, Hebr. 1: 10.
- Αἰλχόθεν, Ioh. 10: 1.
 Ἀλληγορεῖν, Matth. 2: 11.
 Ἀλληγορούμενα, Rom. 9: 8.
 Ἄλλος, 1 Cor. 10: 29.
 Ἀλλότρια, Luc. 16: 11. Ἀλλότρια μάζα, 2 Thessa. 3: 12.
 Ἀλλότριον, Matth. 17: 26, Hebr. 11: 34. Ἀλλοτριεπίσκοπος, Ioh. 21: 22.
 Ἀλλόφυλος, Matth. 5: 43, 6: 7, 8: 11, 9: 10, 10: 28, 15: 2, 20: 19, 26: 45, 27: 7, Luc. 10: 33, 12: 30. Ἀλλόφυλος et ἄλλοφυλισμός, Act. 10: 26.
 Ἀλογα et ἀλογεύεσθαι, Rom. 12: 1. Ἀλογος, Matth. 5: 22, Luc. 19: 41, Act. 25: 27.
 Ἀλόπηξ, Luc. 13: 32.
 Ἄλωος, Matth. 3: 12.
 Ἀμαθεῖς, 2 Petr. 3: 16.
 Ἀμαθία, Act. 3: 17.
 Ἀμαράντινος, 1 Petr. 1: 4, 5: 4.
 Ἀμαράντος, 1 Petr. 1: 4, 5: 4.
 Ἀμαρτάνειν, vox ambigua, Rom. 5: 14; *imprudenter agere*, Matth. 18: 15; *gravissimis peccatis teneri*, Rom. 2: 12, 3: 23, 8: 3, Hebr. 3: 17; *deficere ab Evangelio*, ibid. 10: 27, 12: 4. Ἀμαρτάνειν ἐν νόμῳ, Rom. 2: 12.
 Ἀμαρτήματα, Luc. 23: 34.
 Ἀμαρτία, Matth. 6: 12, 14, 8: 17, 27: 51, Marc. 3: 29, Ioh. 1: 29, 9: 41, Rom. 6: 10, 7: 8, 8: 2, Col. 2: 11, Hebr. 3: 13, 12: 4. Ἀμαρτία et παράπτωμα, Eph. 2: 1.
 Ἀμαρτίαι εἰς θάνατον, Luc. 6: 22. Ἀμαρτία μὴ πρὸς θάνατον, 1 Ioh. 16: Ἀμαρτίαι, calamitates et poenae, Apoc. 18: 4. Ἀμαρτίαι ἰδίαί, Matth. 27: 51. Ἀμαρτίαν ἔχειν, Ioh. 9: 41. Ἀμαρτίαν οὐκ ἔχειν, Ioh. 15: 22. Ἀμαρ-

- μαρτίαν Χριστὸν ἐποιεῖν, 2
Cor. 5: 21. Περὶ ἁμαρτίας,
Luc. 2: 24, Ioh. 16: 8, Hebr.
7: 27, 10: 6, 13: 11.
Ἀμαρτωλὸς, Matth. 5: 46,
9: 10, 18: 17, 26: 45, Luc.
5: 8, 7: 37, 19: 9, Marc.
2: 15, Luc. 12: 2, Gal. 2: 17,
1 Tim. 1: 9, 1 Petr. 4: 18.
Ἀμαχος, Matth. 22: 12, 1
Tim. 3: 3.
Ἀμιλῶ, Hebr. 8: 9.
Ἀμικτος, Luc. 1: 6, Phil.
3: 6, 8: 7.
Ἀμέριμον ποιεῖν τίνα, Matth.
28: 14.
Ἀμετάβολος, Matth. 5: 45.
Ἀμετάθετον, Hebr. 7: 12. Ἀ-
μετάθετον τῆς βουλῆς, Luc.
1: 73, Hebr. 6: 17.
Ἀμετάμηλα χαρίσματα τοῦ
Θεοῦ, Luc. 1: 55.
Ἀμιανόητος, Luc. 17: 29,
Rom. 2: 5.
Ἀμήν, Matth. 5: 18, Luc.
24: 53, Rom. 9: 5, Hebr.
13: 21, 1 Petr. 5: 14. Ἀμήν,
ἀμήν, Ioh. 6: 26. Ἀμήν ἁλ-
ληλουῖα, Apoc. 19: 4. Vide
etiam Indicem Rerum et Ver-
borum in voce *Amen*.
Ἀμίστος, Hebr. 7: 26, 13: 4,
1 Petr. 1: 4.
Ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι, 1 Tim.
5: 4.
Ἀμπελονργὸς, Ioh. 15: 1.
Ἀμύνειν, Matth. 5: 39.
Ἀμωμος, de victimis, Ioh.
1: 29, Hebr. 9: 14, 2 Petr.
2: 13, 3: 14.
Ἄν, Act. 15: 17.
Ἄν pro ἕαν, Act. 2: 21.
Ἀνά, sensu distributivo,
Matth. 20: 9. Ἀνά δύο,
Luc. 10: 1. Ἀνά εἰς, Apoc.
21: 21. Ἀνά ἑκατὸν καὶ ἀνα-
πεντήκοντα, Marc. 6: 40.
Ἀνά μέρος, 1 Cor. 14: 27.
Ἀνά μέσον, 1 Cor. 6: 5.
Ἀναβαίνειν, Luc. 24: 38,
Ioh. 12: 20, Act. 18: 22,
Apoc. 13: 1.
Ἀναβλέπειν, Marc. 8: 24,
10: 51, Luc. 19: 5, Ioh. 9: 11.
Ἀνάβλεψις, Luc. 4: 18.
Ἀναβολὴν ποιεῖν, Act. 25: 17.
Ἀναγαγεῖν, Luc. 4: 5, Act.
12: 4. Ἀνάγειν, Hebr. 9: 28.
Ἀνάγεσθαι, Matth. 4: 1, 17: 1.
Ἀναγγέλλειν, 1 Petr. 1: 12.
Ἀναγεννάω, 1 Petr. 1: 3.
Ἀναγκάζειν, de persuasione,
quae vi et efficacia rationum
peragitur, Luc. 14: 23,
24: 29.
Ἀναγκαστοὶ φίλοι, Act. 10: 24.
Ἀναγκαστός, Matth. 6: 32.
Ἀνάγκη, obligatio ex prae-
scripto speciali, Luc. 17: 10;
calamitas gravior, angus-
tia, ibid. 21: 23, 1 Cor.
7: 26.
Ἀναγνώσης, Luc. 4: 16, 20.
Ἀναδείκνυμι, Luc. 10: 1.
Ἀνάδειξις, Luc. 1: 5.
Ἀναζωπυρεῖν, 2 Tim. 1.
Ἀναθάλλειν, Phil. 4: 10.
Ἀνάθεμα, Luc. 6: 22, Ioh.
9: 22, Rom. 9: 3. Ἀνάθεμα
μαρानαθά, Luc. 6: 22. Ἀνα-
θεματίζειν, Matth. 26: 74,
Act. 23: 12. Vide etiam *A-
nathema* in Indice primo.
Ἀναθήματα, Matth. 23: 17,
Luc. 19: 5.
Ἀναίδεια, Luc. 11: 8.
Ἀνακαινίζειν, Hebr. 6: 6.
Ἀνακάμπτειν, Hebr. 11: 15.
Ἀνακάμψαι, 2 Petr. 2: 21.
Ἀνακίεσθαι, Matth. 15: 35,
Marc. 5: 40.
Ἀνακείμενος, Marc. 5: 40.
Ἀνακεφαλαιοῦν, Matth. 22: 40,
Eph. 1: 10. Ἀνακεφαλαι-
οῦσθαι et ἀνακεφαλαιώσις,
Rom. 13: 9.
Ἀνακλίνειν, Marc. 6: 39,
Luc. 9: 15. Ἀνακλινεσθαι,
Matth.

- Matth. 8: 11. Ἀνακλιθῆναι,
Matth. 14: 19, 15: 35.
Ἀνάκλισις, Matth. 15: 35.
Ἀνακρίνειν, Ioh. 5: 39, Act.
17: 11, 1 Cor. 10: 25. Ἀνα-
κρίνεσθαι, Act. 4: 9, 1 Cor.
2: 14. Ἀνακρίνεσθαι ὑπ' οὐ-
δενός, 1 Cor. 2: 15.
Ἀνάκρισις, Matth. 26: 14,
Act. 25: 26.
Ἀνακύπτειν et ἀνακύφαι,
Luc. 13: 11.
Ἀναλαμβάνειν, Matth. 8: 17,
10: 38, 12: 20, Marc. 16: 19.
Ἀνάληψις, Marc. 16: 19,
Luc. 9: 51.
Ἀναλίσκειν, Marc. 9: 49.
Ἀναλογία, Matth. 18: 6, Marc.
9: 30. Ἀναλογία πίστεως, Rom.
12: 3. Ἀναλογίζεσθαι, Hebr.
12: 3.
Ἀναλος, Matth. 5: 13.
Ἀναλύειν et ἀναλύσαι, Phil.
1: 23.
Ἀναμάρτητος, Matth. 15: 3,
Ioh. 8: 7, Hebr. 9: 28.
Ἀναμνησκείν, 1 Cor. 4: 17.
Ἀνανεοῦσθαι, 2 Cor. 4: 16.
Ἀνανήφειν, 2 Tim. 2: 26.
Ἀναντιρρόητος, Act. 10: 29.
Ἀναπαύειν, 1 Cor. 16: 18.
Ἀναπαύεσθαι, Rom. 15: 32,
1 Petr. 4: 14.
Ἀνάπαυσις, Matth. 12: 43.
Ἀναπέμπειν τινα, Luc. 23: 7.
Ἀναπίπτειν, Matth. 16: 35.
Ἀναπληροῦν τόπον, 1 Cor.
14: 16. Ἀναπληροῦσθαι,
Matth. 13: 14, 23: 34, Rom.
1: 20.
Ἀναπολογητός, Matth. 23: 12.
Ἀναπτύσσειν βιβλίον, Luc. 4:
17.
Ἀνασιῶ, Marc. 15: 11.
Ἀνασκευάζειν, Apoc. 15: 24.
Ἀνασπᾶν, Luc. 14: 5, Act.
11: 10.
Ἀνάσσεις, Matth. 14: 2, 16:
14, 12: 23, Luc. 14: 14,
Ioh. 6: 39, 11: 24, Hebr.
11: 35. Ἀνάσσεις ἐκ νεκρῶν;
Hebr. 5: 12. Ἀνάσσεις δι-
καίων, ζωῆς, κρίσεως, Luc.
15: 14, Ioh. 5: 29. Ἀνάσα-
σις πρώτη, Apoc. 20: 5.
Ἀναστατοῦν, Act. 17: 6.
Ἀνασθενάζειν τῷ πνεύματι,
Marc. 8: 12.
Ἀνασρέφειν, Hebr. 10: 33,
Matth. 27: 22, 2 Petr. 2: 18.
Ἀναστροφὴ, vitas genus as-
modus, Gal. 1: 13, Eph. 4: 22,
Hebr. 10: 33, 13: 7, 1 Petr.
1: 15, 3: 1, 2 Petr. 3: 11,
Iac. 3: 13.
Ἀνατέλλειν, Matth. 5: 45,
13: 6, Marc. 16: 2, Luc.
1: 78.
Ἀνατίθεσθαι, Act. 25: 14,
Gal. 2: 2.
Ἀνατολὴ, Luc. 1: 78, Hebr.
7: 14, Apoc. 16: 12.
Ἀναφέρειν, Matth. 17: 1,
Hebr. 7: 27, 9: 28, 10: 4,
13: 15.
Ἀνάχυσις, 1 Petr. 4: 4.
Ἀναψύχειν et ἀνάψυξις, 2
Tim. 1.
Ἀνδρίζειν, 1 Cor. 16: 13.
Ἀνέγκλητος, Ioh. 14: 30,
1 Cor. 1, 1 Tim. 3: 10,
Tit. 1: 6.
Ἀνεκδιήγητος, 2 Cor. 9: 15,
1 Petr. 1: 8.
Ἀνεκλάλητος χαρὰ, 1 Petr. 1: 8.
Ἀνεκλόγητον, Luc. 16: 12,
17: 12.
Ἀνεκτότερον, 2 Petr. 2: 21.
Ἀνεκφώνητος, Matth. 22: 44.
Ἀνελεῖν ἐκ μέσον, Col. 2: 14.
Ἀνελέημων, Rom. 1: 31.
Ἀνεμίζω, Iac. 1: 6.
Ἀνεμοὶ σκληροί, Iac. 3: 3.
Ἐξ ἀνέμων τῶν τεσσάρων,
Matth. 24: 31.
Ἀνενδεής, Luc. 17: 7.
Ἀνένδεκτόν ἐστιν, Luc. 17: 1.
Ἀνένδεκτος, Matth. 18: 7.
Ἀνε-

- * *Ἀνεξίτατος*, Matth. 12: 36.
 * *Ἀνεξίκατος, ἀνεξικαλία, ἀνεξικακῶν*, 2 Tim. 3: 24.
 * *Ἀνείσας*, 2 Cor. 2: 12, 2 Thess. 1: 6.
 * *Ἀντάζειν μάστιγιν*, Act. 22: 24.
 * *Ἀνευ λόγου*, 1 Petr. 3: 1.
 * *Ἀνευ συναιτίων*, Iac. 2: 22.
 * *Ἀνεύθετος*, Act. 26: 12.
 * *Ἀνέχεσθαι*, Eph. 4: 2, Hebr. 13: 22.
 * *Ἀνέψιος*, Col. 4: 10.
 * *Ἀνῆρ*, 1 Cor. 11: 12, Tit. 1: 6, Iac. 2: 2, Apoc. 21: 2.
 * *Ἀνῆρ κατὰ τὴν καρδίαν*, Act. 3: 22. *Ἀνῆρ λύτρου*, Matth. 20: 28. *Ἀνῆρ τέλειος*, Eph. 4: 13. * *Ἄνδρες ἡγουμένοι*, Act. 15: 21. * *Ἄνδρες τέλειοι*, Matth. 10: 41.
 * *Ἀνδομολογεῖσθαι*, Luc. 21: 38.
 * *Ἄνθος*, Matth. 6: 30, Iac. 1: 10. * *Ἄνθος χόρτου*, 1 Petr. 1: 23.
 * *Ἀνθρωπάρεσκοι*, Eph. 6: 6.
 * *Ἀνθρωποθηρία*, Matth. 4: 19.
 * *Ἀνθρωπος*, Matth. 10: 17, 13: 24, 5: 25, 19: 3, Marc. 3: 26, Ioh. 2: 25, 3: 19, 5: 41, 7: 46, 8: 44, 10: 33, Apoc. 13: 15. — * *Ἄνθρωπος, aliquis*, Ioh. 5: 7, Gal. 6: 1; *vir*, 1 Cor. 7: 2; *pro ἀνθρώπων τις*, Hebr. 13: 6. — * *Ἀνθρώπου vox abundat*, Luc. 2: 15. * *Ἀνθρωπος ὁ ἔσω*, Matth. 26: 41, 1 Petr. 3: 4. * *Ἀνθρωπος ὁ ἔσω et ὁ ἔξω*, Rom. 7: 22. * *Ἀνθρωπος κρυπτός τῆς καρδίας*, 1 Petr. 3: 4. * *Ἀνθρωπος παλαιός et καινός*, Rom. 7: 22. *Κατ' ἀνθρώπους*, 1 Petr. 4: 6.
 * *Ἀνδομολογεῖσθαι*, Luc. 21: 38.
 * *Ἀνιπται χεῖρες*, Marc. 7: 5.
 * *Ἀνίστημι*, Marc. 3: 26. * *Ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν*, Marc. 9: 10.
 * *Ἀναστὰς*, Matth. 28: 9, Marc. 10: 50, 16: 9, Luc. 4: 29.

- * *Ἀνόητοι*, Luc. 22: 25, Tit. 3: 3.
 * *Ἀνοια*, Luc. 6: 11.
 * *Ἀνοίγειν θύραν πίστεως*, Act. 14: 27. * *Ἀνοίγεσθαι*, Marc. 7: 34, Luc. 1: 64.
 * *Ἀνομα ἔργα*, 2 Petr. 2: 7.
 * *Ἀνομία*, Matth. 23: 25, Rom. 6: 19, 2 Cor. 6: 14.
 * *Ἀνομος*, Matth. 26: 45, Marc. 15: 28, 1 Cor. 9: 21, 1 Tim. 1: 9.
 * *Ἀνταδικεῖν*, Matth. 5: 39.
 * *Ἀνταλλάγη*, Luc. 6: 35.
 * *Ἀντάλλαγμα*, Matth. 16: 26.
 * *Ἀνταπόδομα*, Luc. 14: 12.
 * *Ἀνταπόδοσις*, Matth. 13: 3, 5: 27, 20: 14, 1 Petr. 1: 9.
 * *Ἀνταποδοῦναι*, 2 Thess. 6.
 * *Ἀνταποκρίνεσθαι*, Rom. 9: 20.
 * *Ἀντιρανίσκειν*, Luc. 6: 34.
 * *Ἀντίρω*, Apoc. 19: 20.
 * *Ἀντιρώταις*, Matth. 21: 24.
 * *Ἀντίχειν*, 1 Thess. 5: 14.
 * *Ἀντίχεσθαι*, Tit. 1: 9.
 * *Ἀντί*, Matth. 2: 22, 17: 27, 20: 28, Hebr. 12: 2. * *Ἀντί τούτου*, Luc. 12: 3. * *Ἀντί χάριτος*, Ioh. 1: 16. * *Ἀνθ' ὧν*, Luc. 1: 20, 4: 18, 12: 3, 19: 44, 2 Petr. 3: 6.
 * *Ἀντίδικος*, 1 Petr. 5: 8.
 * *Ἀντίθεσις*, 1 Tim. 6: 20.
 * *Ἀντικαλεῖν*, Luc. 14: 12.
 * *Ἀντικείμενος*, 1 Tim. 5: 14.
 * *Ἀντιλαμβάνεσθαι*, Matth. 12: 18, Luc. 1: 54, 1 Cor. 12: 28, 1 Tim. 6: 2.
 * *Ἀντιλέγειν*, Luc. 20: 27, Ioh. 19: 12, Hebr. 12: 3. * *Ἀντιλεγόμενον*, Luc. 2: 34, 4: 19.
 * *Ἀντιλήψεις*, 1 Cor. 12: 28.
 * *Ἀντιλογία*, Hebr. 6: 16, 12: 3, Iud. 2.
 * *Ἀντιμισθία*, Rom. 13: 27, 2 Cor. 6: 12.
 * *Ἀντισηῆναι*, Matth. 5: 39, Gal. 2: 11.

* *Ar-*

- Ἀντιστρατεύεσθαι, Iac. 4: 1.
 Ἀντιτάσσεσθαι, Rom. 13: 2.
 Ἀντίτυπον, Hebr. 9: 24, 1 Petr. 3: 21.
 Ἀντίχριστος, Matth. 24: 24.
 Ἀντοφθαλμεῖν et ἀντιβλέπειν, Act. 27: 15.
 Ἀνυποδοσία, Marc. 6: 9.
 Ἀνυπόκριτος, Matth. 5: 8, Rom. 12: 9, 2 Tim. 1: 5, Iac. 3: 17, 1 Petr. 1: 22.
 Ἀνυπότακτοι, 1 Tim. 1: 9.
 Ἄνω, Matth. 4: 1. Ἄνω τῆς γῆς, Matth. 18: 6; ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ, Apoc. 21: 2.
 Ἄνωθεν, Ioh. 3: 3, Act. 26: 5; ἡ ἄνωθεν σοφία, Iac. 3: 17.
 Ἀνωφελής, Hebr. 8: 7.
 Ἀξιόπιστος, Matth. 5: 37.
 Ἄξιος, Matth. 10: 10, Rom. 8: 18, Hebr. 10: 29, Apoc. 16: 6.
 Ἀξιούω, Luc. 12: 53, Act. 15: 38, Hebr. 10: 29.
 Ἀόρατον, Luc. 14: 15, 16: 23.
 Ἀπαγγέλλειν, Matth. 12: 18.
 Ἀπάγξασθαι, Matth. 26: 5, 27: 5.
 Ἀπαθής, Hebr. 5: 2.
 Ἀπαίδευτος, 2 Tim. 2.
 Ἀπαλγεῖν, Eph. 4: 19.
 Ἀπαλλάσσομαι, Hebr. 2: 15.
 Ἀπαλλάττεσθαι τοῦ χρέους, Luc. 12: 58.
 Ἀπαλλοτριούω, Luc. 22: 31, Ἀπαλλοτριοῦσθαι, Luc. 6: 22, Eph. 4: 18.
 Ἀπαμείβεσθαι, Ioh. 2: 18.
 Ἀπαξ, 1 Petr. 3: 18. Ἀπαξ καὶ δις, 1 Thess. 2: 18. Ἀπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ, Hebr. 9: 7.
 Ἐτι ἀπαξ, Hebr. 12: 26.
 Ἀπαράβατον, Luc. 3: 23, Hebr. 7: 24.
 Ἀπαράιτητος, Matth. 7: 2, Hebr. 10: 28.
 Ἀπαρνεῖσθαι, Matth. 16: 24, 26, 34, Luc. 14: 33.
 Ἀπαρχαί, Luc. 6: 1, Iac. 1: 18, Apoc. 14: 4.
 Ἀπαρχή, Rom. 8: 23, 11: 16, 16: 5.
 Ἀπάτη τῆς ἀδικίας, Ioh. 7: 18.
 Ἀπάτων καρδίαν αὐτοῦ, Iac. 1: 26.
 Ἀπαυγάζειν, Marc. 2: 8.
 Ἀπαύγασμα, Ioh. 1: 1. Ἀπαύγασμα Θεοῦ, Ioh. 1: 34.
 Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, μεγαλοσύνης, φωτὸς αἰδίου, Hebr. 1: 3.
 Ἀπαχθῆναι, Act. 13: 19.
 Ἀπειθεῖα, Matth. 19: 8.
 Ἀπειθεῖν καὶ ἀντιλέγειν, Rom. 10: 21. Ἀπειθεῖν τῷ λόγῳ, 1 Petr. 3: 1.
 Ἀπειθεῖς, Luc. 1: 17, Ioh. 3: 36.
 Ἀπειράτος, Iac. 1: 13.
 Ἀπεκδέχομαι, 1 Petr. 3: 20.
 Ἀπέλλη et ἀπελλάζειν, Rom. 16: 10.
 Ἀπέραντι, Matth. 21: 2.
 Ἀπέρχεσθαι, Hebr. 1: 10.
 Ἀπερχεσθαι ὀπίσω, 2 Petr. 2: 10.
 Ἀπειραλμένος, Matth. 23: 37, Ioh. 1: 6, 9: 7. Vide quoque Ἀποστόλος.
 Ἀπέχει, Matth. 26: 45, Marc. 14: 41. Ἀπέχειν, Matth. 6: 2, Luc. 16: 25.
 Ἀπιεῖν, Ioh. 7: 17, Rom. 3: 3, 2 Tim. 2: 13. Ὁ ἀπισήσας, Marc. 16: 16.
 Ἀπισία, Matth. 14: 31, 17: 17, 19: 8, Luc. 24: 25, 41, Hebr. 2: 12, 3: 18. Ἀπισίη ἀγαθῇ, Matth. 7: 6.
 Ἀπιστος, Matth. 17: 17, 24: 51, Ioh. 20: 26, Apoc. 21: 8.
 Ἀπλαστος, Matth. 5: 48, Ioh. 1: 47.
 Ἀπλότης, Rom. 12: 8, 2 Cor. 7: 2, 9: 11, 11: 3. Ἀπλότης τῆς καρδίας, Luc. 17: 9, Eph. 6: 5, Hebr. 10: 22.
 Ἀ.

- Ἀπλοῦς, Matth. 6: 22, 10: 41, Ioh. 1: 47.
 Ἀπό, Matth. 25: 34, 27: 9, Ioh. 4: 7, Iac. 1: 13, Aroc. 14: 3. — Ἀπό pro ὑπὸ, Matth. 11: 19. — Ἀπό pro D praefixo Hebraeorum, Act. 10: 30. — Ἀπό et παρὰ promiscue usurpantur, 2 Ioh. 1: 4. — Ἀπ' αἰῶνος, Luc. 1: 70, Act. 3: 21. — Ἀπ' ἄρτι, Matth. 9: 18. — Ἀπ' ἀρχῆς, Ioh. 6: 64, 7: 44, 15: 27, 2 Ioh. 5, Iac. 1: 18. Ἀπ' ἀρχῆς κρίσις, Marc. 10: 6. — Ἀπ' αὐτῶν, Luc. 24: 31. — Ἀπό γαστροῦ, Luc. 1: 15. — Ἀπό διετούς, Matth. 2: 16. — Ἀφ' ἐαυτοῦ, Ioh. 5: 19, 11: 51, 15: 4, 16: 13, Iac. 2: 17. Ἀφ' ἐαυτῶν, Luc. 21: 30. Ἀπ' ἐμαυτοῦ, Ioh. 17: 17, 8: 42, 10: 18. — Ἀφ' ἧς, 2 Petr. 3: 4. — Ἀπό μέρους, Rom. 15: 24, 2 Cor. 1: 14. — Ἀπό μήτρας, Luc. 1: 15. — Ἀπό μιᾶς, Luc. 14: 18. Ἀπό μιᾶς ὥρας, Luc. 16: 16. — Ἀπ' οὐρανοῦ, Rom. 1: 18. — Ἀπό τοῦ ὄχλου, Luc. 19: 39. — Ἀπό προσώπου, Act. 7: 45, 2 Thess. 1: 9. — Ἀπό νιῶν, Matth. 27: 9. — Ἀφ' ὧν, Hebr. 5: 8.
 Ἀποβλέπειν, Hebr. 11: 26.
 Ἀπογίνεσθαι, 1 Petr. 2: 24.
 Ἀπογράφεσθαι, Luc. 2: 1, Hebr. 12: 23.
 Ἀπογραφῇ, Matth. 22: 17.
 Ἀποδεικνύναι, 2 Thess. 2: 4.
 Ἀποδείξει, 1 Cor. 4: 9.
 Ἀποδιδόναι, Matth. 5: 33, 21: 41, 22: 21. Ἀποδιδόναι λόγον, Hebr. 13: 17, 1 Petr. 4: 5.
 Ἀποδοκιμάζειν, Marc. 8: 31, Hebr. 12: 6. Ἀποδοκιμάζεσθαι, Hebr. 12: 17.
 Ἀποδογῆς ἄξιος, 1 Tim. 1: 15.
 Ἀποθήκη, Matth. 2: 11, 13: 52.
 Ἀποθνήσκειν, ἁμαρτία, non amplius vivere in peccato, Rom. 6: 2; ἐν κυρίῳ, Christi causa mortis pericula adire, Aroc. 14: 13.
 Ἀποκαθιστάναι, Matth. 17: 11.
 Ἀποκαθιστάνειν, Act. 1: 6.
 Ἀποκαθίστασθαι, Act. 3: 21.
 Ἀποκαθίστημι, Marc. 2: 5, 3: 5, 8: 25, Luc. 6: 10.
 Ἀποκαλύπτειν, Luc. 20: 37.
 Ἀποκαλύπτεσθαι, Ioh. 12: 38, 1 Petr. 1: 7.
 Ἀποκάλυψις, Luc. 2: 32, Rom. 8: 19, 2 Cor. 12: 1, 1 Cor. 14: 6, 2 Thess. 1, Aroc. 1. Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, 1 Cor. 1: 7, 1 Petr. 1: 13.
 Ἀποκαρδοκεῖν, Luc. 21: 28.
 Ἀποκαρδοκία, Matth. 24: 38, Rom. 8: 19, Phil. 1: 20.
 Ἀποκατάστασις, Matth. 17: 11, Act. 3: 21.
 Ἀποκείσθαι, 1 Petr. 1: 4, 2 Tim. 4: 8, Hebr. 9: 27.
 Ἀποκρίνεσθαι, Matth. 12: 38, Ioh. 2: 18, Act. 25: 9.
 Ἀπέκρυφος, Matth. 1: 23, Col. 2: 3.
 Ἀποκύνειν, Iac. 1: 15.
 Ἀπολαμβάνειν, Luc. 6: 34, 16: 25.
 Ἀπολαύειν, 1 Tim. 6: 17.
 Ἀπολείσθαι, Matth. 18: 14.
 Ἀπολειτουργεῖν, Luc. 2: 29, Marc. 3: 4, Luc. 6: 10.
 Ἀπολλύνειν, Marc. 1: 24, Ioh. 12: 25. Ἀπολέσαι ψυχὴν, Luc. 18: 33, Ioh. 12: 25.
 Ἀπολλυμένη βρωσις, Ioh. 6: 27. Οἱ ἀπολλύμενοι, 2 Cor. 2: 15.
 Ἀπολογία, 1 Petr. 3: 15.
 Ἀπολογεῖσθαι, 2 Cor. 7: 11, Act. 22: 1, 2 Tim. 4: 16.
 Ἀ

- 'Απολύειν, Matth. 5: 31, Luc. 6: 37, Act. 13: 3. 'Απολύ-
 εσθαι, Luc. 2: 29, Act. 28: 24.
 'Απόλυσις, Matth. 5: 31.
 'Απολύτρωσις, Luc. 1: 68, Rom. 8: 23, 1 Cor. 1: 30, Eph. 1: 13, Hebr. 11: 35.
 'Απολύτρωσις et ἀπολυτροῦν, Rom. 3: 24. 'Απολύτρωσις παραβύσεων, Hebr. 9: 15.
 'Απονίπτεισθαι, Matth. 15: 2.
 'Αποπέμπεισθαι, Matth. 5: 31.
 'Απορεῖσθαι, Luc. 21: 25, 2 Cor. 4: 8. 'Απορέω, Act. 25: 20.
 'Απορία, Marc. 11: 18.
 'Αποσκιάζειν, Iac. 1: 17.
 'Αποσκίασμα, Iac. 1: 17.
 'Αποσασία, Act. 21: 21, 2 Thess. 2: 3, Hebr. 6: 6.
 'Αποσάσιον, Matth. 5: 31.
 'Απόσαςις, Hebr. 6: 6.
 'Αποσάται, Luc. 6: 22.
 'Αποσατικός, Act. 3: 21.
 'Αποσέλλειν, Matth. 9: 38, 10: 2, Matth. 23: 34. 'Απο-
 σέλλειν τὸ δρέπανον, Marc. 4: 29. 'Αποσέλλεσθαι κεινοί, Luc. 1: 53.
 'Αποσερεῖν, Matth. 19: 19. 'Αποσερεῖν μισθόν, Iac. 5: 4.
 'Αποσερεῖσθαι, 1 Cor. 6: 7.
 'Αποσολή, Matth. 10: 2, Marc. 13: 32, 1 Cor. 9: 2.
 'Αποσολή pro ἀποσολική, Act. 1: 25; pro χάρις ἀποσολῆς, Rom. 1: 5.
 'Απόστολος, πῶς, sensu vulgari, minister, qui cum mandatis mittitur, *legatus*; sensu peculiari, a Christo missus, Matth. 10: 2, 23: 34, Ioh. 13: 6, Hebr. 3: 1. Qui sacras pecunias colligit et oportat, Phil. 2: 25. — De Christi Apostolis vide in Indice I *Apostolus*.
 'Αποσρέφειν, Luc. 23: 14. 'Αποσρέφεισθαι, Hebr. 12: 25.
 'Αποσροφή, Luc. 23: 14.
 'Αποσυνάγωγος, Luc. 6: 22, Ioh. 12: 42. 'Αποσυνάγωγον ποιῆν, Matth. 18: 17, 27: 57, Ioh. 9: 22, Luc. 16: 22.
 'Αποταξασθαι, Luc. 9: 61.
 'Αποτίειν, Act. 7: 60, Phil. 19.
 'Αποτίθεισθαι, 1 Petr. 2: 1, 2 Petr. 1: 14.
 'Αποτολμᾶν, Rom. 10: 20.
 'Απότομος, ἀποτόμως et ἀποτομία, Rom. 11: 22, 2 Cor. 13: 10, Tit. 1: 13.
 'Απρακτος, Ioh. 8: 7.
 'Απρονόητος, Matth. 10: 29.
 'Απροσεξία, Matth. 13: 15, 19, Marc. 6: 52, 7: 18, Ioh. 20: 5.
 'Απρόδοτος, 1 Tim. 6: 16.
 'Απρόσκοπος, Act. 24: 16, 1 Cor. 10: 32.
 'Απροσσωπολήπτως, 1 Petr. 1: 17.
 'Απταιστος, Iud. 24.
 'Απτεσθαι, Ioh. 15: 17, 1 Cor. 7: 2, Hebr. 11: 28.
 'Απφούς, Rom. 8: 15.
 'Απωθεῖν, Act. 13: 46, Rom. 11: 1, Hebr. 3: 17, 12: 6.
 'Απωθεῖσθαι, 1 Tim. 1: 19.
 'Απώλεια, Matth. 26: 8, Αποκ. 18: 8.
 'Αρα, Rom. 5: 18, 10: 17.
 'Αργός, Matth. 12: 36, 2 Petr. 1: 8.
 'Αργύρια τριάκοντα, Matth. 26: 15, 27: 9. 'Αργύριον τραπηζίτη παρακατιθέναι, Matth. 25: 27.
 'Αργυροκόπος, Act. 19: 23.
 'Αρδενειν, 1 Cor. 3: 6.
 'Αρειος πάγος, Act. 17: 19.
 'Αρέσκεια, Rom. 16: 18, Col. 1: 10.
 'Αρέσκειν, Rom. 15: 1, 1 Cor. 10: 33.

'Αρε-

- Ἀρετή, Matth. 6: 1, 13: 23, Phil. 4: 8, 1 Petr. 2: 9, 2 Petr. 1: 5.
 Ἀριθμός, 1 Petr. 3: 20, Apoc. 13: 18.
 Ἀρκεῖν, Act. 1: 1.
 Ἀρκτός, 1 Petr. 4: 3.
 Ἀρμόζειν, 2 Cor. 11: 2.
 Ἀρμόζον, 2 Cor. 4: 10.
 Ἀρνεῖσθαι, Matth. 16: 24.
 Ἀρνεῖσθαι πῖσιν, 1 Tim. 5: 8, Apoc. 2: 13. Ἀρνεῖσθαι Θεὸν ἔργοις, 2 Tim. 3: 5, Tit. 1: 16. Ἀρροῦμαι, Hebr. 11: 24.
 Ἀρρον, ἄρον, Ioh. 19: 15.
 Ἀρρον τὸ σὸν, Matth. 25: 25.
 Ἀρπαγή, Matth. 23: 25, 1 Cor. 5: 10.
 Ἀρπαγμὸν ἡγεῖσθαι, Phil. 2: 4.
 Ἀρσενικοίτης, 1 Cor. 6: 9, Eph. 5: 5, Apoc. 21: 8.
 Ἀρσενικοιτία, Rom. 7: 8.
 Ἀρτι, Matth. 9: 18, Ioh. 16: 31, 1 Petr. 1: 6, Apoc. 14: 13.
 Ἀρτίζειν, Matth. 26: 51.
 Ἀρτιος, Matth. 15: 30, 26: 51, Marc. 9: 49. Ἀρτος, Matth. 6: 11, 2 Thess. 3: 12. Ἀρτος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ioh. 6: 31.
 Ἀρτος τῆς ζωῆς, Ioh. 6: 35.
 Ἀρτοι τῆς προθέσεως, Matth. 12: 4. Ἀρτος τοῦ Θεοῦ, Ioh. 6: 33.
 Ἀρχάγγελος, Matth. 24: 31. Κατ' ἀρχάς, Hebr. 1: 10.
 Ἀρχεῖν, Marc. 10: 32, 11: 15, Luc. 3: 8, 23.
 Ἀρχή, Matth. 5: 21, 13: 35, 19: 4, Marc. 1: 1, Iud. 6.
 Ἀρχή καὶ ἐξουσία, Luc. 4: 6, 12: 11, Col. 2: 15, Tit. 3: 1.
 Ἀρχή, *angulus*, Act. 10: 11.
 Ἀρχήν, Ioh. 8: 25. Ἀρχήν, 1 Ioh. 1.
 Ἀρχαῖα, Matth. 5: 21, Luc. 9: 6. Ἀρχαῖος κόσμος, 2 Petr. 2: 4.
 Ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν, 3: 5.
 Ἀρχαῖος, Hebr. 2: 10, 12: 2.
 Ἀρχιερεῖς, Ioh. 7: 45, Act. 5: 24. Ἀρχιερεὺς, Matth. 2: 4, 26: 3, 57, Luc. 3: 2.
 Ἀρχιποίμην, 1 Petr. 5: 4.
 Ἀρχισυνάγωγος, Matth. 9: 18, Luc. 13: 14, Act. 13: 15.
 Ἀρχιτελώνης, Matth. 9: 9, Marc. 2: 15, Luc. 19: 9.
 Ἀρχιτρίκλινος, Ioh. 2: 8.
 Ἀρχιφυλοι, Matth. 1: 16.
 Ἀρχοντες, Luc. 14: 1, 19: 47, Ioh. 7: 26, 12: 42, Act. 4: 5, 16: 19. Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ, Matth. 5: 22.
 Ἀρχων, Matth. 19: 16, 26: 57, 27: 57, Luc. 18: 18. Ἀρχων τοῦ κόσμου, Matth. 9: 34, 12: 24, Luc. 4: 6, Ioh. 12: 31.
 Ἀρχων τοῦ αἵματος, Matth. 12: 34, Ioh. 7: 44. Ἀρχων τῶν ἐπιγείων, Ioh. 12: 51.
 Ἀρχων ἐξουσίας τοῦ αἵματος, Ioh. 8: 44, Eph. 2: 3, 2 Petr. 2: 4. Ἀρχων τῶν Ἰουδαίων, Ioh. 3: 1. Ἀρχων τῆς συναγωγῆς, Matth. 9: 18.
 Ἀσάλευτος, Act. 27: 41.
 Ἀσεβής, Luc. 7: 37, Rom. 5: 6. Ἀσεβής καὶ ἁμαρτωλός, 1 Petr. 4: 18.
 Ἀσέλγεια, *obscœnitas* in dictis factisque, Marc. 7: 22; quicquid lascive et libidinoseque fit, Rom. 13: 13, 1 Cor. 12: 21, Gal. 5: 19, Eph. 4: 19, 2 Petr. 2: 2.
 Ἀσελγείαι, Marc. 7: 22, 1 Petr. 4: 3.
 Ἀσθενεία, de quovis morbo in N. T. dicitur, Ioh. 5: 2, Rom. 6: 19, 8: 26, 1 Cor. 2: 3, 2 Cor. 11: 21, 13: 4, Hebr. 5: 2. Ἀσθενεῖαι, Hebr. 4: 15, 7: 28.
 Ἀσθενεῖν, Ioh. 11: 1, Rom. 8: 3, 2 Cor. 11: 21, 13: 4, Iac. 5: 14. Ἀσθενεῖν τῇ πῖσι, Rom. 4: 18, 14: 1.
 Ἀσθενής, Rom. 6: 19, 1 Cor. 8:

- 8: 7, 2 Cor. 11: 21, 30. *Ἀυθεντεῖν* et *αὐθεντος*, 2 Tim. 2: 12.
Ἀσιάρχαι, Act. 19: 10.
Ἀσπερία, Act. 27: 20.
Ἀσίτος, Act. 27: 33, 1 Cor. 5: 7.
Ἀσπῶ, Act. 24: 16.
Ἀσπάζεσθαι, Matth. 10: 12, Ioh. 4: 23.
Ἀσπασμός, Luc. 1: 28.
Ἀσπιλοι καὶ ἄκμοι, 2 Petr. 3: 14. *Ἀσπιλος*, Ioh. 1: 29, Iac. 1: 27.
Ἀσπονδος, Rom. 1: 31.
Ἀσχοεῖν, 1 Tim. 6: 21.
Ἀσφάλεια, Luc. 1: 79, 1 Thess. 5: 3.
Ἀσφαλὴς, Act. 22: 30, Phil. 3: 1.
Ἀσφαλίζειν, Act. 16: 24.
Ἀσφαλὼς, Marc. 14: 44.
Ἀσχημονεῖν, 1 Cor. 7: 36.
Ἀσχημοσύνη, 1 Cor. 7: 36.
Ἀσωτία, 1 Petr. 4: 1.
Ἀσέιος, Act. 7: 19. *Ἀσεῖος* τῷ Θεῷ, Hebr. 11: 23.
Ἀτακτεῖν, 2 Thess. 3: 7.
Ἀτακτος, Matth. 5: 46, 1 Thess. 5: 14.
Ἀτεννος, Matth. 22: 4, Luc. 20: 28.
Ἀτενίζειν, Luc. 22: 56, 2 Cor. 3: 7.
Ἀτιμάζειν, *ἀτιμάω* et *ἀτιμοῦν* et *καταφρονεῖν* pro *ἀπεθεῖν*, *reicere*, *aspernari*, Marc. 6: 26, 12: 4, Luc. 7: 30, 10: 16, Iac. 2: 6.
Ἀτμῖς, Iac. 4: 14.
Ἀτονεῖν, Rom. 11: 10.
Ἀτοπον, Luc. 23: 41, Act. 25: 5, 28: 6.
Ἀυγάζειν et *αὐγάζεσθαι*, 2 Cor. 3: 4.
Ἀυγή, Hebr. 1: 3.
Ἀυγοειδὲς σῶμα, Matth. 28: 9.
Ἀυδῆ, Ioh. 1: 1.
Ἀυθάδεις, 2 Petr. 2: 10.
Ἀυθαίρετος, Luc. 18: 12, 2 Cor. 8: 3, 4.
Ἀυθεντεῖν et *αὐθεντος*, 2 Tim. 2: 12.
Ἀυλή, Matth. 26: 3, 27: 51, Marc. 15: 16, Luc. 11: 21, Ioh. 10: 16, Apoc. 11: 2.
Ἀυλὴ τοῦ ναοῦ, Matth. 23: 35, Marc. 15: 16. *Ἀυλὴ τῶν προβάτων*, Ioh. 10: 1.
Ἀυλητής, Matth. 11: 17.
Ἀυξάνειν *αὐξῆσαι* τοῦ Θεοῦ, Col. 2: 19. *Ἀυξάνεσθαι*, 2 Petr. 3: 18.
Ἀύριον, Matth. 6: 11. *Τὰ τῆς αὐριον*, Iac. 4: 14. *Ἐπὶ τὴν αὐριον*, Luc. 10: 35.
Ἀντάρχεια, 2 Cor. 9: 8, 1 Tim. 6, Hebr. 13: 9.
Ἀντάρχης, Luc. 17: 7, 2 Cor. 10: 8, Phil. 4: 11.
Ἀντεξούσιον, Matth. 7: 18, 19: 17, Luc. 15: 12, 17: 5, Rom. 8: 20.
Ἀυτοκατάκριτος, Matth. 23: 34, 28: 13, Ioh. 3: 16, Tit. 3: 2.
Ἀυτομάτη πύρα, Act. 12: 10.
Ἀυτόματον, Luc. 10: 31.
Ἀυτόματος, Act. 12: 10.
Ἀυτὸν pro αὐτόν, 2 Thess. 2: 4. *Αὐτὸς ἐγὼ*, Rom. 7: 25. *Δι' αὐτοῦ*, Hebr. 13: 15.
Ἀυτῶν, Luc. 5: 17.
Ἀυτονομία, Matth. 13: 15, 15: 2, Luc. 6: 22, Ioh. 19: 31.
Ἀυτόπτης, Luc. 1: 2, 24: 48, 2 Petr. 1: 16.
Ἀφαιρεῖν, Hebr. 2: 17, 9: 28, 10: 11. *Ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας*, Hebr. 10: 4. *Ἀφαιρεῖσθαι*, Hebr. 1: 10.
Ἀφανίζειν, Matth. 6: 16.
Ἀφειδεῖν et *ἀφειδία*, Col. 2: 23.
Ἀφιέναι, Matth. 3: 15, 6: 12, 9: 6, 16: 19, 18: 35, Marc. 7: 8, 1 Cor. 7: 10. *Ἀφείς* in indicativo Graece non dicitur, Apoc. 2: 20. *Ἀφες*, Matth. 27: 49, Luc. 23: 34, Ioh. 12: 7. *Ἀφῆκε τὸ πνεῦ-*

πνεῦμα, Matth. 27: 50.
 Ἀφελότης καρδίας, Act. 2: 46.
 Ἀφεις, Marc. 1: 4, Ioh. 7: 37, Hebr. 10: 18.
 Ἀφεντος, Matth. 22: 12.
 Ἀφθαρσία, Marc. 9: 49, Eph. 6: 24, 1 Petr. 1: 4, 3 Petr. 1: 4.
 Ἀφθατος, Rom. 1: 23, 1 Petr. 1: 4, 3: 4. Ἀφθατος σπορά, 1 Petr. 1: 23.
 Ἀφιέω, Marc. 1: 34.
 Ἀφικεσθαι, Rom. : 19.
 Ἀφιξις, Act. 20: 29.
 Ἀφίστασθαι, Matth. 5: 31, 13: 21, 24: 10.
 Ἀφρίδιος ὀλεθρος, 1 Thess. 5: 3.
 Ἀφόβως, Luc. 1: 47.
 Ἀφορίζειν, Luc. 6: 22, Ioh. 10: 36, Act. 13: 2. Ἀφορίζεσθαι, Luc. 6: 22. Ἀφορίσαι, Rom. 1: 1, Gal. 1.
 Ἀφορισμοί, Luc. 12: 4. Ἀφορισμός, Luc. 6: 22, Ioh. 9: 22.
 Ἀφορισμός ἐπ' ἀγαθέματος, Luc. 6: 22.
 Ἀφορμή, Rom. 7: 8, 2 Cor. 11: 12, Gal. 5: 13, 1 Tim. 5: 14.
 Ἀφρίζειν, Marc. 9: 18, Luc. 9: 39.
 Ἀφρόνως πράττειν, Matth. 18: 15.
 Ἀφροσύνη, Marc. 7: 22, Hebr. 7: 3.
 Ἀφρων, Marc. 7: 22, Luc. 12: 20, 2 Cor. 12: 6, Hebr. 5: 2.
 Ἀφωνον, 2 Petr. 2: 16.
 Ἀχειροποίητος, 2 Cor. 5: 1.
 Ἀχθοφορεῖν, Ioh. 5: 8.
 Ἀχλὺς, Act. 3: 11.
 Ἀχειός, Matth. 25: 30, Luc. 17: 10.
 Ἀχρειωθῆναι, Matth. 25: 30, Rom. 3: 12.
 Ἀχρεῖ, Act. 20: 4.
 Ἀψευδής, Tit. 1: 2.
 Ἀψυχα, 1 Cor. 14: 7.

B.

B loco τοῦ διγάμμα, Matth. 1: 6.
 Βαδίζειν, Matth. 8: 13, 12: 30.
 Τὰ βάθη, 1 Cor. 2: 10. Βάθος, Rom. 8: 39. Βάθος οὐκ ἔχειν, Luc. 8: 6.
 Βαχλόληπτοι, 1 Cor. 12: 2.
 Βαλάντιον, Matth. 10: 9, Luc. 10: 4, 12: 33, 22: 36.
 Βάλλειν, Matth. 8: 6, 26: 67.
 Βάρος ἐπὶ τινας, Apoc. 2: 24.
 Τὰ βαλλόμενα, Ioh. 12: 6.
 Βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τινος, Matth. 28: 19. Βαπτίζειν πνεύματι, Hebr. 6: 7. Βαπτίζεσθαι, Marc. 7: 4, Act. 1: 5. Βαπτίζεσθαι εἰς Χριστόν, Rom. 6: 3, Gal. 3: 27. Ὁ βαπτίζων, Marc. 6: 14.
 Βάπτισμα, Matth. 28: 19, Luc. 12: 50. Βάπτισμα μετανοίας, Luc. 1: 77. Βαπτισμός, Ioh. 3: 25. Βαπτισμῶν διδασκίη, Matth. 28: 19, Hebr. 6: 2.
 Βάρβαρος, Rom. 1: 14, 1 Cor. 14: 11. Βαρβαρόφωνοι, 1 Cor. 14: 11.
 Βαρος, Act. 15: 28.
 Βαρυνάργιος, Luc. 21: 34.
 Βαρύνειν, Luc. 21: 34.
 Βασανίζειν, Marc. 1: 24. Βασανίζεσθαι, Matth. 8: 6.
 Βασανισμός, Apoc. 18: 7.
 Βασανιστήριον, Matth. 16: 18.
 Βασανιστής, Matth. 18: 34.
 Βάσανος, omnis cruciatus et molestia, Matth. 18: 34, Luc. 21: 23. Τῆς βασανου τύπος, Luc. 16: 28.
 Βασκαίνειν, Gal. 3: 1.
 Βάσκανος ὀφθαλμός, Matth. 20: 15.
 Βασιλεία, Matth. 5: 3, 16: 28, 20: 25. Βασιλεία ἀσάλευτος, Hebr. 12: 28. Βασιλεία αἰώνιος, Hebr. 12: 28. Βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, Matth. 24:

- 24: 7. *Βασιλεία τοῦ Θεοῦ*, Matth. 5: 20, 6: 33, 12: 28, 19: 12, 21: 43, 26: 29, Luc. 17: 20, 19: 11, 21: 31, 22: 16. *Βασιλεία τῶν οὐρανῶν*, Matth. 5: 10, 7: 21, 19: 12. *Βασιλεία τοῦ Ἰσραὴλ*, Luc. 19.
- Βασιλείον ἱεράτευμα*, 1 Petr. 2: 9.
- Βασιλεύειν*, Rom. 5: 14, Apoc. 11: 17.
- Βασιλεὺς*, Matth. 10: 18, 21: 25, 24: 7, Ioh. 19: 15, 1 Petr. 2: 13. *Βασιλεὺς δίκαιουσύνῃς*, Hebr. 7: 2. *Βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν*, Matth. 4: 15, Apoc. 15: 3. *Βασιλεῖς*, Luc. 12: 11, Apoc. 16: 12.
- Βασιλεύειν*, Matth. 8: 17, 10: 18, Gal. 4: 10, Apoc. 2: 3.
- Βατολογεῖν*, Matth. 6: 7.
- Βδέλυγμα*, omne *idolum* et *simulacrum hominis*, Matth. 24: 15, Apoc. 21: 8, 26: 26.
- Βδέλυγμα τῆς ἰσχυρώσεως*, Matth. 24: 15. *Βδελύγματα*, Apoc. 17: 4.
- Βδελύττομαι*, Hebr. 3: 9.
- Βέβαιον γίνεσθαι*, 2 Petr. 1: 10. *Βέβαιον εἶναι*, Hebr. 2: 2.
- Βεβαιοῦν*, 1 Cor. 1: 6, 2 Petr. 1: 19. *Βεβαιοῦσθαι*, Hebr. 2: 2, 2 Petr. 1: 10.
- Βεβηλοῦν*, Hebr. 9: 13.
- Βῆμα*, Ioh. 19: 13, Act. 12: 21.
- Βιάζεσθαι*, Matth. 11: 12, Luc. 16: 16, 24: 29.
- Βιβλάριον* et *βιβλαρίδιον*, Apoc. 10: 9.
- Βιβλίον*, Hebr. 10: 7. *Βιβλίον ἀποσταίου*, Hebr. 10: 7.
- Βιβλίον ζωῆς*, Apoc. 13: 9, 20: 12.
- Βίβλος*, Matth. 1: 1.
- Βίος*, Marc. 12: 44, Luc. 8: 43, 1 Ioh. 3: 17. *Βίος θεο-*
- ρητικός καὶ πρακτικός*, Luc. 10: 42. *Βίου φάος*, Matth. 4: 16.
- Βιωτικόν*, Matth. 18: 17, 1 Cor. 6: 3.
- Βλασφημεῖν*, Matth. 10: 3, 26: 47, 1 Petr. 2: 15, 4: 4.
- Βλασφημία*, Matth. 15: 11, Marc. 7: 22, Luc. 2: 54, Ioh. 10: 33, Eph. 4: 31, Apoc. 2: 9, 13: 5, 17: 3.
- Βλάσφημος*, 2 Tim. 3: 3. *Βλάσφημος κρίσις*, 2 Petr. 2: 11.
- Βλέπειν*, Matth. 7: 3, 13: 12, Marc. 4: 24, 8: 15, 12: 38, 13: 9, Ioh. 5: 19, 9: 39, Hebr. 2: 9, 3: 19. *Βλέποντες*, Ioh. 9: 39. *Βλέπειν εἰς τὰ ὀπίσω*, Luc. 9: 62.
- Βολίειν*, Act. 27: 28.
- Βολίς*, Act. 27: 28.
- Βόσκειν*, Ioh. 21: 15.
- Βραβεῖον*, 1 Cor. 9: 24.
- Βραβεύειν*, Col. 3: 15.
- Βραβευτῆς*, Hebr. 12: 2.
- Βρέφος*, Matth. 19: 13, Luc. 18: 15.
- Βροντή*, Marc. 3: 17.
- Βρόγος*, 1 Cor. 7: 35.
- Βρύειν*, Iac. 3: 11.
- Βρώμα*, 1 Cor. 3: 2, Hebr. 5: 12. *Βρώματα*, Luc. 3: 11, Hebr. 9: 10.
- Βρώσις*, Matth. 6: 10, Ioh. 4: 32.
- Βρώσκειν*, Matth. 6: 19.
- Βυθίζεσθαι*, Luc. 5: 7.
- Βυθισμός*, Matth. 18: 6.
- Βυθός*, 2 Cor. 11: 24.
- Βυρσεὺς* et *βυρσοδέψης*, Act. 9: 43.
- Βύσσος*, Luc. 16: 19.

Γ.

- Γαζοφυλάκιον**, Matth. 12: 41, 26: 6, Marc. 12: 41, Ioh. 8: 20.
Γαζοφυλάξ, Matth. 26: 45, Marc. 12: 41, Act. 8: 27.
Γάλα λογικόν, 1 Petr. 2: 2.
Γάμος, Matth. 22: 2, 10, Ioh. 2: 1.
Γάρ, Matth. 1: 18, Marc. 9: 41, Luc. 6: 43, 19: 26, Ioh. 5: 22, 1 Petr. 4: 15; *certe*, 2 Tim. 2: 11.
Γαστέρες ἀργαί, Tit. 1: 12.
Γαστρίζω, Marc. 11: 4.
Γέννα, Matth. 5: 22, Luc. 23, 43, Iac. 3: 9.
Γείτονες, Luc. 14: 12, Ioh. 9: 8.
Γιλᾶν, Luc. 6: 21, 25.
Γελωτοποιοί, Eph. 5: 4.
Γεμίζεσθαι, Marc. 4: 37, Luc. 5: 7.
Γενεά, Matth. 1: 17, 11: 16, 24: 34, Luc. 1: 50, 15: 8, Act. 8: 33, Col. 1: 26, Hebr. 3: 9. *Εἰς γενεάς γενεῶν*, Luc. 1: 50.
Γενεαλογεῖν, Luc. 3: 23, Hebr. 7: 3, 6.
Γενεαλογία, Matth. 1: 1, 24: 11, Luc. 3: 23, 1 Tim. 1: 4, Tit. 3: 9.
Γένσις, Matth. 1: 1, 20: 20, 22: 30, Iac. 3: 6.
Γεννᾶν, Luc. 3: 23, Ioh. 1: 13. *Γεννηθῆναι κατὰ σάρκα*, Gal. 4: 23. *Γεννηθῆναι ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος*, Ioh. 3: 5.
Γέννημα, Luc. 12: 18, Ioh. 1: 2. *Γέννημα τῆς ἀμπέλου*, Matth. 26: 29. *Γεννήματα ἐχίδνων*, Luc. 1: 17.
Γέννησις, Matth. 1: 18.
Γεύεσθαι, Matth. 16: 28, Act. 10: 10, Hebr. 6: 6, 1 Petr. 2: 3. *Γεύεσθαι θανάτου*, Matth. 16: 28, Luc. 2: 26, Ioh. 8: 51, Hebr. 2: 9.
Γεωργός, Ioh. 15: 1, Iac. 5: 7.
Γῆ, Matth. 2: 6, 5: 13, Iac. 5: 17, Apoc. 11: 15, 13: 8, 14: 4, 17: 2. *Δαλεῖν ἐκ τῆς γῆς*, Ioh. 3: 31. *Εἶναι ἐκ τῆς γῆς*, Ioh. 3: 31. *Γηγενεῖς*, Matth. 8: 20. *Γῆ Ἰουδαία*, Ioh. 3: 21. *Γῆ ἡ πᾶσα*, Matth. 27: 45.
Γίνεσθαι, Luc. 1: 35, 44.
Γίνεσθαι ἀνδρὶ, Rom. 7: 3.
Γίνεσθαι τινι δι' ἐχθρας, Act. 20: 18.
Γινώσκειν, Matth. 7: 23, 24: 39, 25: 12, Ioh. 6: 69, 12: 16, 17: 7, Rom. 7: 15, 1 Cor. 8: 3, 1 Ioh. 3: 6. *Ἐγὼ*, 1 Cor. 1: 21. *Γινώσκειν ἄνδρα*, Luc. 1: 34. *Γινώσκειν Θεόν*, Ioh. 8: 55, 17: 3. *Γινῶναι*, Eph. 3: 19.
Γλώσσα, 1 Petr. 3: 10. *Γλώσσα πῦρ*, Iac. 3: 6. *Γλώσσαί καιναι*, Marc. 16: 17. *Γλώσσης κρατεῖν*, Iac. 1: 26.
Γλωσσόκομον, Marc. 6: 37, 12: 21, Ioh. 12: 6.
Γραφεύς, Marc. 9: 3.
Γρηγόριος, Phil. 2: 20.
Γνώμαι, Matth. 13: 3, 15: 15, 26: 31, Luc. 1: 53, 1 Cor. 7: 25. *Γνώμην διδόναι*, 2 Cor. 8: 10.
Γνωρίζειν, Col. 1.
Γνώσις, 1 Cor. 12: 8, 14: 6, 2 Cor. 8: 7, Hebr. 5: 13. *Κατὰ γνώσιν*, 1 Petr. 3: 7.
Γνωσὸν τοῦ Θεοῦ, Rom. 1: 19.
Γογγύζειν, Matth. 20: 11, Luc. 5: 30, Ioh. 6: 41, 1 Cor. 10: 10.
Γογγυσμός, Luc. 5: 30, Phil. 2: 14. *Ἄνευ γογγυσμῶν*, 1 Petr. 5: 8.
Γόγγυσαι, Iud. 16.
Γόης, Matth. 24: 5, 2 Tim. 3: 13.

Γόμος, Apoc. 18: 11.
 Γόνата τίθεσθαι, Luc. 22: 44.
 Γονεῖς, Luc. 2: 27.
 Γονυπετεῖν τινα vel τινα vel
 ἐμπροσθέν τινος, Matth. 8: 2,
 17: 14.
 Γονυπετῆς, Matth. 17: 14,
 Marc. 1: 40, 10: 17.
 Γράμμα, Luc. 15: 4. Γράμ-
 ματα, Ioh. 7: 15.
 Γραμματεῖς τῆς βουλῆς, Matth.
 5: 22. Γραμματεὺς, Matth.
 2: 4, 13: 52, 15: 1, 16: 21,
 22: 35, 25: 45, Ioh. 7: 15,
 Act. 4: 5, 19: 35, 1 Cor.
 1: 20.
 Γραφή, Ioh. 5: 39, 20: 9.
 Γραφή ἀνθρώπου, 1 Cor. 10: 13.
 Γραφόμενα, Ioh. 21: 25.
 Γράψαι, dupliciter accipitur,
 2 Ioh. 12.
 Γρηγορεῖν, Matth. 26: 41,
 Col. 4: 2, 1 Thess. 5: 6,
 1 Petr. 5: 8. Γρηγορεῖν pro
 προσέχειν, Matth. 26: 41.
 Γυμνάζειν, Hebr. 5: 14, 12:
 11. Γυμνάζειν ἑαυτὸν πρὸς
 εὐσέβειαν, 1 Tim. 4: 7.
 Γυμνῆται, 1 Cor. 4: 11, Iac.
 2: 15.
 Γυμνός, Ioh. 21: 7, 2 Petr.
 1: 15, Iac. 2: 15.
 Γυμνότης, 2 Cor. 11: 27, Iac.
 2: 15.
 Γυνή, Matth. 5: 28, 14: 4,
 Act. 1: 14, Apoc. 12: 1, 21: 9.
 Γυνή σωθήσεται διὰ τῆς τεκ-
 νογονίας, 1 Tim. 2: 15. Γυ-
 ναικὸς μιᾶς ἀνῆρ, 1 Tim. 3: 2.
 Γυναικωνίτις, Matth. 1: 18,
 Rom. 16: 1.
 Γωνία, Matth. 21: 42.

Δ.

Δαιμόνιον, Marc. 3: 22. Δαι-
 μόνιον ἔχειν, Ioh. 7: 20,
 8: 48, 52, 10: 20.
 Δαιμονιζόμενος, Matth. 4: 24.
 Δαίμων, Matth. 1: 20, 4: 24.
 Δαμάζειν, Iac. 3: 7.
 Δάμαλις, Hebr. 9: 13.
 Δάγειον, Luc. 7: 41.
 Δανείσασθαι, Matth. 5: 42.
 Δανίζειν, Luc. 6: 34.
 Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, Luc.
 15: 14.
 Δέ, Ioh. 6: 40, Hebr. 12: 6,
 Δέ pro nam, 2 Cor. 1: 21.
 Δέ vocula in connexionem
 duarum praepositionum quid
 poscat, 1 Ioh. 4: 18.
 Δέειν, Matth. 16: 19.
 Δέησις, Eph. 6: 18, 1 Tim.
 2: 1, Hebr. 5: 7.
 Δεῖ, Matth. 16: 21, Luc. 24:
 44, Ioh. 9: 4, Apoc. 17: 10.
 Οὐ δεῖ, Marc. 13: 14.
 Δεῖγμα, Hebr. 8: 5.
 Δειγματίζειν, Col. 2: 15.
 Δεικνύειν, Ioh. 5: 20.
 Δελία, Matth. 8: 26, 2 Tim.
 1: 7. Δεῖλοι, Apoc. 21: 8.
 Δεῖνα, Matth. 15: 5, 26: 18.
 Πρὸς τὸν δεῖνα, Iac. 4: 13.
 Δεινῶς ἐνέχειν, Luc. 11: 53.
 Δεῖξις, Ioh. 6: 44.
 Δεῖπνον κυριακόν, Matth. 26:
 26, 1 Cor. 11: 20.
 Δεισιδαιμονία, Act. 25: 19.
 Δεισιδαιμονία ἦψατο τῆς πό-
 λεως, Act. 17: 22.
 Δεισιδαίμων, Act. 17: 22.
 Δεκάται δευτέραι, Luc. 6: 1.
 Δεκαπρωτός, Marc. 6: 21,
 Luc. 6: 1.
 Δεκατοῦν, Hebr. 7: 5, 8: 19.
 Δεκτός, Luc. 4: 16, 19, 23,
 Act. 10: 35.
 Δελεάζεσθαι γαστρὶ et λόγοις,
 Iac. 1: 14.
 Δέμας, Luc. 2: 29.

- Δένδρον*, Matth. 6: 30. *Δένδρον τῆς ζωῆς*, Luc. 23: 43.
Δεξιολάβοι et δεξιόβολοι, Act. 23: 23.
Δεξιός, Matth. 5: 29. *Ἐκ δεξιῶν*, Hebr. 1: 1, 10: 12.
Δέρειν, Matth. 21: 35, Luc. 22: 63.
Δεσμός, Marc. 7: 35. *Δεσμοί*, Act. 28: 16, 2 Petr. 2: 4. *Οἱ ἐν δεσμοῖς*, Luc. 4: 18.
Δεσμοτήριον, Luc. 16: 28.
Δεσμοφύλαξ, Matth. 18: 34, Act. 16: 23.
Δεσμῶται, Act. 27: 1.
Δεσπόσυνοι, Luc. 3: 23, Ioh. 7: 3.
Δεσπονεῖα, Matth. 20: 25.
Δεσπότης, 2 Tim. 2: 21, 1 Petr. 2: 18, 2 Petr. 2: 1.
Δεσποτική ἀρχή, Luc. 5: 5.
Δεῦρο, Ioh. 11: 43, Apoc. 17: 1, 21: 9.
Δευτέρα σκηνή, Hebr. 9: 2.
Δευτεραῖον, Act. 28: 13.
Δευτεροδεκάται, Luc. 6: 1.
Δεύτερον, Ind. 5. *Δευτερό-πρωτος*, Luc. 6: 1.
Δευτεροῦν τὸν λόγον, Matth. 6: 7.
Δευτέρως, Luc. 2: 34.
Δέχεσθαι, Ioh. 4: 45, 2 Cor. 11: 16, Hebr. 11: 17. *Δέχεσθαι τὸν λόγον*, Act. 17: 11.
Δῆ, Luc. 2: 15.
Δημαγωγεῖν εἰς τὴν γαστέρα, Rom. 16: 18.
Δημιούργημα, Luc. 21: 5.
Δημιουργός, Ioh. 1: 1, Hebr. 11: 10.
Δῆμος, Matth. 1: 16, 16: 18.
Δηνάριον, Matth. 20: 2.
Διὰ, Ioh. 1: 3, 6: 57, Act. 24: 22, Rom. 2: 27, 11: 36, Hebr. 1: 2, 9: 25, 13: 21, 2 Petr. 1: 2. *Διὰ cum accusativo causam efficientem significat*, Rom. 3: 25. *Διὰ pro cum*, Rom. 14: 20, 2 Cor. 2: 4. *Διὰ pro ἐν*, Rom. 4: 11, 1 Thess. 2: 14. *Διὰ pro μετὰ*, 2 Cor. 3: 11. *Διὰ pro Hebraico* 2, Marc. 6: 6. *Διὰ et κατὰ particulae permisceri solent*, Rom. 2: 7. *Διὰ Ἀβραάμ*, Hebr. 7: 1. *Δι' ἀκριβείας λέγειν*, 2 Cor. 2: 4. *Δι' ἁμαρτίαν*, Rom. 8: 10. *Διὰ τοῦ ἐνοῦς*, Rom. 5: 17. *Διὰ τῆς πίστεως*, Rom. 3: 31. *Διὰ σώματος εἶναι*, Rom. 4: 11. *Διὰ τὴν συνείδησιν*, Rom. 13: 5, 1 Cor. 10: 25. *Διὰ τὸ*, Hebr. 2: 9. *Διὰ τοῦτο*, Matth. 23: 34, Ioh. 10: 17, 12: 27, Rom. 5: 12, Hebr. 1: 8. *Δι' ὕδατος*, 1 Petr. 3: 20, 2 Petr. 3: 5. *Δι' ὧς*, 1 Cor. 3: 5, Hebr. 1: 2, 2 Petr. 3: 6. *Διάβασις*, Ioh. 12: 1, Luc. 22: 16.
Διαβατήρια, Luc. 22: 16.
Διαβεβαιουῖσθαι, 1 Tim. 1: 7.
Διαβολὰς ἀπολύειν, Luc. 6: 37.
Διάβολος, Ioh. 6: 70, 8: 44, 2 Tim. 3, Apoc. 12: 9, 10.
Διάγειν ἐν φθόνῳ καὶ κακίᾳ, Tit. 3: 3.
Διαγινώσκειν, Act. 24: 22.
Διαγνωρίζειν, Luc. 2: 17.
Διαθήκη, dicitur de lege, sponsione, testamento, Inscript. N. T., Matth. 26: 28, Hebr. 8: 6, 10. *Διαθήκη καινὴ*, *διαθήκη κρίματος*, Inscript. *Διαθήκην διατίθεσθαι*, Luc. 22: 29.
Διαιτητής, Luc. 12: 14, 1 Cor. 6: 1.
Διακονεῖν, Luc. 10: 40, Act. 6: 1, 11: 29, 2 Tim. 1: 18, 1 Petr. 4: 10.
Διακονία, Luc. 4: 20, Rom. 15: 31, 1 Cor. 12: 5, 2 Cor. 8: 3, 4, 1 Petr. 1: 11, 4: 10.
Διάκονος, Luc. 4: 18, 1 Cor. 3: 5, Eph. 6: 20.
Διακρίνειν, Matth. 14: 31,

- 16: 3, Rom. 14: 1, Iac. 2: 4. *Διακρίνεσθαι*, Matth. 5: 40, 21: 21, Act. 10: 20, Rom. 4: 20, 2 Petr. 3: 10, Iac. 1: 6, 2: 4. *Διαλλαγήναι*, Matth. 5: 24, 25. *Διαλογίζεσθαι*, Luc. 2: 19, 20: 5. *Διαλογισμός*, Matth. 15: 11, Rom. 14: 1, Phil. 2: 14. *Διαμαρτύρεσθαι*, Luc. 16: 28, Act. 20: 21, Hebr. 2: 6. *Διαμερισμός*, Matth. 10: 34, Luc. 12: 51. *Διανοεῖσθαι*, Iac. 4: 5. *Διάνοια*, Matth. 12: 1, 3, 23: 4, Marc. 12: 30, 2 Petr. 2: 1, Apoc. 14: 4. *Διάνοιαν ἔχειν πρὸς τι*, Matth. 22: 37. *Διανοίγειν καρδίαν*, Act. 16: 14. *Διανοίγεσθαι*, Marc. 7: 34. *Διανοίγειν μήτραν*, Luc. 2: 23. *Διαπορεῖν*, Luc. 9: 7, 24: 22, Act. 2: 12. *Διαρπάζειν*, Marc. 3: 27, Luc. 3: 14, 11: 22. *Διασκορπίζειν*, Luc. 15: 13, 22: 31, Ioh. 11: 52. *Διασπᾶσθαι*, Act. 23: 10. *Διασπείρειν*, Iac. 1: 1. *Διασπορά*, Marc. 15: 34, Ioh. 7: 35, 1 Petr. 1: 1, Iac. 1: 1. *Διασέλλειν*, Luc. 24: 51, Hebr. 12: 20. *Διασολή*, Rom. 3: 22. *Διασρέφειν*, Luc. 23: 2, Act. 13: 7, 10, 20: 30. *Διάταξις*, Luc. 1: 5. *Διατάσσειν et διαταγή*, Act. 7: 53. *Διατηρεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ*, Luc. 1: 66, 21: 14. *Διατίθεσθαι*, Luc. 22: 29. *Διατρίβειν*, Act. 2: 5. *Διατριβή*, 1 Tim. 6: 5. *Διατροφή*, Matth. 6: 11, 1 Tim. 6: 8. *Διατύπωσις*, Gal. 3: 1. *Διαφέρειν*, Matth. 10: 31, Act. 27: 27, Rom. 2: 18. *Διαφθείρειν*, Matth. 6: 19, Apoc. 11: 18. *Διαχωρίζειν*, Luc. 24: 51. *Διδάκτοι τοῦ Θεοῦ*, Ioh. 6: 45. *Διδασκαλεῖον*, Matth. 4: 23, Luc. 3: 22. *Διδασκαλία*, Matth. 28: 20, Col. 2: 22. *Διδάσκαλος*, Matth. 13: 52, 23: 8, Luc. 5: 5, Ioh. 3: 2, 11: 28, Iac. 3: 1. *Διδάσκειν*, Matth. 5: 19, 15: 2, 21: 23, 28: 20, Ioh. 5: 20. *Διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας*, Ioh. 7: 35. *Διδαχή*, Matth. 15: 2, Ioh. 8: 31, 1 Cor. 14: 6. *Διδαχαὶ ξέναι*, Hebr. 12: 9. *Δίδωμι*, Luc. 19: 8. *Διδόναι*, Ioh. 6: 37, Act. 2: 27, Hebr. 7: 4. *Διδόναι γνώσιναι*, Matth. 13: 11. *Διδόμενον ὑπὲρ ὑμῶν*, Luc. 22: 19. *Δοῦναι*, Matth. 20: 28, 2 Ioh. 6: 27. *Δοῦναι ἐργασίαν*, Luc. 12: 58. *Διδραχμον*, Matth. 17: 24, 25, 27, 22: 17, 26: 15. *Δίδυμος*, Ioh. 10: 16, 1 Petr. 1: 1. *Διηγείρειν ἐν ὑπομνήσει*, 2 Petr. 1: 13, 3: 1. *Διέξοδος*, Matth. 22: 9. *Διέρχεσθαι*, Act. 8: 4, 1 Petr. 5: 8. *Διθάλασσον*, Act. 27: 41. *Δικάζειν*, Apoc. 11: 18. *Δικάζεσθαι*, Matth. 5: 40. *Δικαιόρχηται*, Act. 28: 14. *Δίκαιος*, *aequus*, *benignus*, *misericors*, Matth. 1: 19, 3: 15, 6: 10, 41, 20: 4, Marc. 2: 17, Luc. 18: 9, 20: 20, 21: 36, 2 Thess. 1: 6, 1 Ioh. 1: 9. *Δίκαιος et ὁσος*, *quomodo differant*, Tit. 1: 8. *Δίκαιος καὶ εὐλαβής*, Luc. 2: 25.

25. *Δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται*, Hebr. 10: 38. *Δίκαιος μόλις σώζεται*, Luc. 23: 31.
- Δικαιοσύνη*, Matth. 1: 19, 3: 15, 15: 6, 10, 20, 6: 1. Luc. 20: 20, Ioh. 16: 8, Rom. 6: 13, 2 Cor. 6: 14, 2 Tim. 4: 8, Hebr. 5: 13, 12: 11, 1 Petr. 3: 14, 2 Petr. 2: 21. *Δικαιοσύνη*, pro bonitate seu misericordia, Rom. 3: 25. *Δικαιοσύνη ἢ ἐκ νόμου*, Luc. 1: 6, Phil. 3: 9, Rom. 10: 5. *Δικαιοσύνη ἢ ἐκ πίστεως Χριστοῦ*, Phil. 3: 9. *Δικαιοσύνη Θεοῦ*, Rom. 1: 17, 10: 3, Iac. 1: 70. *Ἐν δικαιοσύνῃ ἐνώπιον Θεοῦ*, Luc. 1: 6.
- Δικαιοῦν*, Matth. 11: 19, Luc. 10: 29, 18: 14, Rom. 8: 30. *Δικαιοῦν τὸν Θεόν*, Luc. 7: 29. *Δικαιοῦντες ἑαυτοὺς*, Luc. 16: 15. *Δικαιοῦσθαι*, Rom. 1 et 2: 13, Iac. 2: 21. *Δικαιοῦσθαι*, *approbari*, 1 Tim. 3: 16. *Δικαιοῦσθαι ἀπὸ ἁμαρτίας*, Rom. 6: 7, 1 Petr. 4: 1. *Δικαιωθῆναι*, Rom. 3: 4, 4: 2.
- Δικαίωμα*, Matth. 22: 11, 23: 23, Luc. 1: 6, Rom. 5: 16. *Δικαίωμα τοῦ Θεοῦ*, Rom. 1: 32. *Δικαιώματα*, Luc. 1: 6. *Δικαιώματα σαρκὸς*, Hebr. 11: 10.
- Δικαίωσις*, Matth. 5: 20. *Δικαιώσεις ἐποχθόνιοι*, Luc. 16: 23.
- Δικαστήρια ἐπὶ γῆν*, Luc. 16: 23. *Δικαστήριον ἀπορέζον*, Matth. 27: 19.
- Δικαστὴς*, Matth. 5: 22.
- Δίκη*, Act. 27: 4. *Δίκην ἐν χερσὶν ἔχειν*, Marc. 15: 28.
- Δίλογος*, 1 Tim. 3: 8.
- Διὸ*, Rom. 2: 1, Hebr. 3: 9, 11: 12, Iac. 1: 21.
- Διολήσεις*, Luc. 24: 17.
- Διοπετής*, Act. 19: 53.
- Διορθοῦν*, Tit. 1: 5.
- Διόρθωμα*, Act. 24: 3.
- Δισσὴ καρδία*, Matth. 14: 31.
- Δισάζειν*, Matth. 14: 31, 21: 21, Rom. 4: 20, Iac. 1: 6.
- Δίσομος μάχαιρα*, Eph. 6: 17.
- Διττὰ ἀγαθὰ*, Matth. 6: 33.
- Διυλίζειν*, Matth. 23: 24.
- Διχοσασία*, Gal. 5: 20, Rom. 16: 17.
- Διχοτομεῖν*, Matth. 13: 41.
- Διχοτομεῖν*, Matth. 24: 51, Luc. 12: 46.
- Διψᾶν*, Matth. 5: 6, Luc. 6: 21, Ioh. 4: 13, 7: 37, 19: 29.
- Δίψυχος*, Iac. 1: 7, 4: 8.
- Διώκειν*, Matth. 5: 10, 44, 10: 23, 13: 21, Phil. 3: 12, Matth. 23: 34, Ioh. 5: 16, Rom. 8: 35, 9: 30, 12: 13.
- Δόγμα*, Matth. 15: 2, Eph. 2: 15, Col. 2: 4. *Δόγμα*, *praeceptum*, *decretum*, Act. 16: 4.
- Δογματίζεσθαι*, Col. 2: 20.
- Δοκεῖν*, Matth. 1: 23, 3: 9, 5: 48, 6: 1, Marc. 10: 42, 1 Cor. 8: 2, Hebr. 4: 1, 10: 29, Iac. 1: 26.
- Δοκιμάζειν*, Matth. 27: 9, Rom. 1: 23. *Δοκιμάζειν*, cum infinitivo voluntatem rei efficiendae significat, 1 Thess. 2: 3. *Δοκιμάζειν τὰ διαφέροντα*, Phil. 1: 10.
- Δοκιμασία*, Matth. 5: 22, 1 Tim. 3: 10.
- Δοκιμή*, 2 Cor. 2: 8, Iac. 1: 3.
- Δοκίμιον*, Rom. 5: 4, 1 Petr. 1: 7, Iac. 1: 3.
- Δόκιμος*, Rom. 14: 18, 2 Cor. 10: 18, 13: 5.
- Δοκοῦντες ἀρχεῖν*, Matth. 10: 42.

Δολιχῶν, Rom. 3: 13, 2 Cor. 4: 8.

Δόξα, Matth. 24: 30, Act. 22: 11, Rom. 9: 4, Eph. 3: 16, Hebr. 1: 3, 2 Petr. 1: 18, Apoc. 18: 1. Δόξα, species, 1 Cor. 15: 40. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ etc., Luc. 2: 14. Δόξα κυρίου, lux eximīa, Luc. 2: 9. Δόξα Χριστοῦ, Ioh. 2: 11, 17: 22. Δόξαι, 2 Petr. 2: 11.

Δοξάζειν, Rom. 8: 30, 1 Petr. 3: 15. Δοξάζειν τὸν Θεόν, Luc. 23: 47; eximie dicuntur, qui pro Divinae veritatis testimonio moriuntur, Ioh. 12: 28, 21: 19. Δοξάζεσθαι, Ioh. 12: 16, 17: 1, 1 Cor. 12: 26, 1 Petr. 1: 8. Δοξολογία, Matth. 6: 6, Luc. 18: 11.

Δράκας, Act. 9: 36, Iac. 1: 17. Δουλαγαγεῖν, 1 Cor. 9: 27. Δουλεία, Matth. 4: 10. Δουλεύειν, Rom. 6: 6, Tit. 3: 3. Δούλος, Matth. 20: 26, Luc. 14: 17, 17: 7, Ioh. 18: 18. Δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Iac. 1: 1. Δούλους ἀνθρώπων γίνεσθαι, 1 Cor. 7: 22.

Δοχῇ, Matth. 26: 26, Luc. 5: 29.

Δράκων, Apoc. 12: 2, 11: 9, 12: 4.

Δράσσειν, 1 Cor. 3: 19.

Δρέπανον ὄξυ, Apoc. 14: 14.

Δρόμον τελεῖν, Act. 20: 24.

Δρύφακτον, Matth. 27: 37.

Δυνάμεις, Matth. 10: 8, 14: 2, Rom. 8: 38, 1 Petr. 3: 22.

Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, Matth. 24: 29, Luc. 21: 26. Δύναμις, Matth. 12: 38, 24: 30; addita Spiritui vim aliquam Spiritus solita maiorem indicat, Luc. 1: 17, 4: 36, Hebr. 2: 4, 2 Petr. 1: 18,

Apoc. 12: 10. Δύναμις, potestas puniendi sentes, 1 Cor. 12: 10. Δύναμις, spiritus, Act. 10: 38. Δύναμις σημείων καὶ τεράτων, Rom. 15: 19. Δύναμις τῆς φωνῆς, 1 Cor. 14: 11. Δύναμις ὑψίστου, Matth. 12: 28, Luc. 1: 35.

Δύνασθαι, non praecise, sed populariter intelligendum, Matth. 12: 34, Marc. 4: 33, 6: 5, 1: 45, 2: 19, 4: 37, 6: 5, Ioh. 5: 19, 31, 9: 4, 12: 39, 1 Cor. 3: 1, Hebr. 4: 15. Δύνασθαι sumitur sensu morali, non physico, Act. 4: 20.

Δυναστεύων, Matth. 8: 20.

Δυναστεύς, Luc. 1: 52.

Δυνατός, Luc. 1: 49, Rom. 15: 1. Δυνατός ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Luc. 24: 19.

Δύνειν vel δύειν, Marc. 1: 32.

Δύο δύο, Matth. 18: 22, Marc. 6: 7, 14.

Δυσαρעש, Hebr. 3: 9.

Δυσεντερία, Act. 28: 8.

Δύσκολος, Matth. 19: 23, 1 Petr. 2: 18.

Δυσνόητα, 2 Petr. 3: 16.

Δυσπραγεῖν, Rom. 5: 12.

Δυσέκκνιπτον, Rom. 6: 6.

Δυσφημεῖν et δυσφημία, 1 Cor. 4: 12.

Οἱ Δώδεκα, Marc. 8: 14, 6: 7, Luc. 9: 1, Ioh. 20: 24, Apoc. 12: 1.

Δῶμα, Matth. 10: 27.

Δῶρον, Matth. 5: 23, 15: 5, Hebr. 5: 1, 8: 3. Δῶρον Θεοῦ, Ioh. 4: 10. Δῶρα τοῦ Θεοῦ, Luc. 21: 4. Δωρεάν, Matth. 10: 8, Ioh. 15: 25, Rom. 3: 23, Gal. 2: 21.

E.

- Ἐα*, *ἐς*, Matth. 27: 49, Marc. 1: 24, Luc. 4: 34.
Ἐάν, post *εἰ* positum solet redundare, Matth. 7: 9, Ioh. 5: 43, 12: 32, 14: 3, 2 Cor. 5: 1, 13: 11. *Ἐάν μὴ*, idem quod *ἀλλὰ*, Ioh. 5: 19, 7: 51, 15: 4, 1 Cor. 14: 6. *Ἐάν τινα*, Ioh. 13: 20.
Ἐγγίζειν, Matth. 20: 30, Luc. 18: 35, 24: 15, Rom. 13: 12, Hebr. 7: 19, Iac. 4: 8, 5: 8.
Ἐγείρειν, Marc. 1: 25, Luc. 1: 69, Ioh. 2: 19, 5: 21, Act. 3: 6, Iac. 5: 5. *Ἐγείρεσθαι*, Luc. 13: 25, Hebr. 7: 11. *Ἐγγιγεται προφήτης*, Ioh. 7: 52.
Ἐγκαίνια, Matth. 15: 2, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18.
Ἐγκαινίζειν, Matth. 26: 28, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18, 10: 20.
Ἐγκαίνισις, Hebr. 9: 18.
Ἐγκαινισμός, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18.
Ἐγκοπή, 1 Cor. 9: 12, 1 Petr. 3: 7.
Ἐγκόπτειν, Act. 24: 4, Rom. 15: 22, 1 Thess. 2: 18, Gal. 4: 7, 1 Petr. 3: 7.
Ἐγκράτεια, Matth. 15: 19, 2 Petr. 1: 5.
Ἐγκρατεύεσθαι, 1 Cor. 7: 9.
Ἐγκρατής, 1 Cor. 7: 9, Tit. 1: 8.
Ἐγὼ εἰμι, Marc. 13: 6, Ioh. 8: 24, 58, 9: 9, 18: 6. *Ἐγὼ, κύριε, praesto adsum*, Matth. 21: 30.
Ἐδραῖος, 1 Cor. 7: 37, Col. 1: 23.
Ἐθελοθρασκεία, Matth. 15: 1.
Ἐθνάρχης, 2 Cor. 11: 32.
Ἐθνικός, Matth. 5: 46, 6: 7, 18: 17, 20: 19, Luc. 6: 22.
Ἐθνος, modo laxius modo strictius accipitur, Matth. 6: 7, 12: 21, 20: 19; de Iudaeis, Ioh. 11: 51, Act. 11: 1, Apoc. 17: 2, 19: 15.
Εἰ, Matth. 16: 22, 18: 28; *αν*, 19: 3, 20: 15, 31: 42, Marc. 8: 12; *utinam*, Luc. 12: 49, Ioh. 13: 32, Act. 26: 7, Rom. 6: 5, 8, 8: 31, 2 Cor. 5: 15, Hebr. 7: 15, Marc. 11: 26, Rom. 10: 22. *Εἰ δὲ μὴ*, Marc. 2: 21, Ioh. 14: 2, 11. *Εἰ μὴ*, Matth. 5: 32, 24: 36, Ioh. 6: 46, 2 Cor. 3: 1, Gal. 1: 19, Apoc. 9: 4.
Εἶδος, Matth. 17: 2, 2 Cor. 5: 7, Hebr. 10: 1. *Εἶδος διδασκαλικόν*, Matth. 28: 20. *Εἶδος θνητόν τι ζωῆς*, Luc. 2: 22.
Εἶδωλα, Rom. 2: 21.
Εἶδωλεῖον, Matth. 24: 11, 1 Cor. 8: 10.
Εἶδωλόθυτα, Act. 15: 20.
Εἶδωλολατρεία, Matth. 19: 23, 1 Petr. 4: 3.
Εἶδωλολάτρης, 1 Cor. 5: 10, Apoc. 21: 8.
Εἶδωλολατρικός, Luc. 4: 27.
Εἶδωλον, Matth. 4: 8, 14: 26, 19: 23, 28: 9.
Εἰκὴ, Matth. 5: 22, Gal. 3: 4.
Εἰκὼν, Ioh. 1: 1, Rom. 8: 29, Apoc. 16: 13, 20: 4.
Εἴλημα, Hebr. 10: 7.
Εἰλικρινεία, 1 Cor. 5: 8, 2 Petr. 3: 1.
Εἰλικρινής, Phil. 1: 10. *Εἰλικρινής διάνοια*, 2 Petr. 3: 1.
Εἰμαρμένη ἀπαράβατος, Luc. 7: 30.
Εἰμι καὶ λέγω pro *ὦν λέγω*, Matth. 8: 9.
Εἶναι, Matth. 11: 22, 2: 18, 5: 9, 6: 1. *Εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου*, 1 Ioh. 3: 8. *Εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου*, 1 Ioh. 4: 5. *Εἶναι ἐν δεξιᾷ Θεοῦ*, Rom. 8:

8: 34. *Εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ*, Ioh. 3: 13. *Εἶναι μετὰ τινος*, Matth. 26: 69. *Εἶναι σὺν Χριστῷ*, Phil. 1: 23. *Εἶναι φίλος τοῦ Καίσαρος*, Ioh. 19: 12. *Εἰπεῖν*, Marc. 8: 7. *Εἶπερ*, 1 Petr. 2: 3. *Εἶπω*, Rom. 1: 10, Phil. 3: 11. *Εἰργμός*, Luc. 16: 28. *Εἰρηνεύειν*, Marc. 9: 50, Ioh. 13: 35, Rom. 12: 18. *Εἰρήνη*, Matth. 10: 12, 13, Luc. 1: 79, 2: 14, Ioh. 16: 33, Act. 15: 33, Rom. 5: 1, 2 Thess. 3: 16, 1 Petr. 1: 2, Iac. 3: 18. *Εἰρήνη καὶ ἔλεος*, Gal. 6: 15. *Εἰρήνη Θεοῦ*, Phil. 4: 7. *Εἰρήνη ἐν οὐρανῷ*, Luc. 19: 38. *Εἰρήνη ὑμῖν*, Luc. 24: 36, Ioh. 20: 19, 1 Petr. 5: 14. *Ἐν εἰρήνῃ*, Luc. 2: 29, 11: 21. *Ἐν εἰρήνῃ vel εἰς εἰρήνην πορεύειν vel ὑπάγειν*, Iac. 2: 16. *Μετ' εἰρήνης*, Hebr. 11: 31. *Εἰρήνην ποιεῖν*, Iac. 3: 18. *Εἰρήνης ρῖος*, Luc. 10: 6. *Εἰρηνικός*, Hebr. 12: 11. *Εἰρηνοποιεῖν*, Col. 1: 20. *Εἰς*, Matth. 5: 31, Hebr. 2: 11, 11: 12. *Εἰς Θεὸς ἔσι*, Gal. 3: 20. *Εἰς καθ' εἰς*, Marc. 14: 19, Ioh. 8: 9. *Εἰς τὸν ἑνὰ*, Col. 5: 11. *Εἰς*, Luc. 7: 30, Ioh. 9: 39, Rom. 11: 36. *Εἰς*, redundans, Matth. 19: 5. *Εἰς*, pro ᾧ nota dativi Hebraea, Matth. 1. *Εἰς*, pro ἐν, Matth. 5: 35, Marc. 5: 34, 13: 9, Luc. 8: 30, Ioh. 9: 7, Act. 8: 23, 18: 21, 19: 3, 26: 11, Hebr. 11: 9. *Εἰς*, pro ἐπὶ, 1 Petr. 3: 5. *Εἰς*, pro ἵνα, Matth. 20: 19. *Εἰς*, contra, Rom. 4: 20. *Εἰς*, inter, Act. 7: 53. *Εἰς*, versus, Matth. 15: 21, 26: 30, in constructione

praegnantī, Act. 7: 9. *Εἰς* et ἐπὶ, Rom. 3: 22. *Εἰς ἄδου*, Matth. 11: 23. *Εἰς τὸν αἰῶνα*, Luc. 1: 55. *Εἰς τοὺς αἰῶνας*, Luc. 1: 33, Apoc. 19: 3. *Εἰς ἑαυτοὺς*, Luc. 7: 30, 1 Petr. 4: 8. *Εἰς ἐν σῶμα*, 1 Cor. 12: 13. *Εἰς ἕνα τόπον*, Ioh. 20: 7. *Εἰς τὰ ἔτοιμα*, 2 Cor. 10: 16. *Εἰς κερὸν*, Phil. 2: 16. *Εἰς ὄνομα*, Matth. 10: 41, 18: 20. *Εἰς τὸ*, Hebr. 11: 3, 1 Petr. 4: 2. *Εἰς ὑμᾶς*, 1 Petr. 1: 4. *Εἰσδύνειν*, 2 Tim. 3: 6. *Εἰσερχεσθαι*, Matth. 6: 13, iter aliquo dirigere, Matth. 19: 17, 25: 21, 26: 41, Ioh. 10: 9. *Εἴσοδος*, Hebr. 10: 19. *Εἰσπορεύεσθαι*, Marc. 4: 19. *Ἐκ*, Ioh. 20: 1, Iac. 3: 13, Apoc. 15: 2, 17: 11. *Ἐκ*, propter, Gal. 6: 8, Apoc. 8: 13. *Ἐκ* vel ἐξ, per, 2 Cor. 16: 16, Gal. 3: 5. *Ἐκ* et ἀπὸ, quomodo different, Act. 28: 3. *Ἐκ* et διὰ, idem valent, Rom. 3: 30, Hebr. 11: 35. *Ἐκ δεξιῶν εἶναι*, Act. 2: 25. *Ἐκ καρδίας*, Rom. 6: 17. *Ἐκ κοιλίας*, Luc. 1: 15. *Ἐκ μέρους*, 1 Cor. 12: 27. *Ἐκ μέσου ἀνελεῖν*, Col. 2: 14. *Ἐκ μέσου γίνεσθαι*, 2 Thess. 2: 7. *Ἐκ τῶν κάτω*, Ioh. 8: 23. *Ἐκαστος*, Matth. 5: 13, 1 Cor. 11: 21, Hebr. 11: 21. *Ἐκβάλλειν*, Matth. 9: 38, 12: 25, Marc. 1: 12, Luc. 6: 22, Ioh. 10: 4. *Ἐκβάλλειν εἰς νίκος τὴν κρίσιν*, Matth. 24: 14. *Ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἐκκλησίας*, 3 Ioh. 10. *Ἐκβάλλειν ἔξω*, Ioh. 6: 37, 15: 6, Apoc. 11: 2. *Ἐκβάλλειν τοῦ τάγματος*, Luc. 6: 22. *Ἐγαμίζειν*, 1 Cor. 7: 37. *Ἐκ-*

- Ἐγαμίζεσθαι, Matth. 22: 30, Luc. 20: 35.
 Ἐγαμίζεσθαι, Luc. 20: 35.
 Ἐκδιηγείσθαι, Ioh. 1: 18.
 Ἐκδικεῖν, Matth. 5: 39, Luc. 18: 3, Apoc. 11: 18.
 Ἐκδίκησιν ποιεῖν, Luc. 18: 3.
 Ἐκδικῆσις, Matth. 24: 16, 2 Cor. 7: 11.
 Ἐκείνη ἡμέρα, *quadam die*, Marc. 4: 35. Ἐκεῖνος, Luc. 20: 35.
 Ἐκζητεῖν, Matth. 22: 37, Luc. 11: 51.
 Ἐκζητηταὶ συνέσεως, 1 Cor. 1: 20.
 Ἐκκαθαρίζειν, Hebr. 2: 17.
 Ἐκκαίεσθαι, Rom. 1: 27.
 Ἐκκακεῖν, Luc. 18: 1, 2 Cor. 4: 1, Eph. 3: 13, Gal. 6: 9, Hebr. 12: 6.
 Ἐκκληῖσαι, Gal. 4: 17.
 Ἐκκλησία, Matth. 16: 18, 18: 17, Act. 19: 32, 1 Cor. 11: 18, Hebr. 12: 23, Iac. 2: 2. Ἐκκλησία ἔννομος, Act. 19: 39.
 Ἐκκλινεσθαι, Rom. 16: 17.
 Ἐκκλησις, Matth. 6: 21.
 Ἐκκριτος, Matth. 20: 16.
 Ἐκλέγειν, Matth. 21: 16, Luc. 22: 35, Ioh. 13: 18, 15: 19.
 Ἐκλείπειν, Luc. 16: 9, Hebr. 10: 38.
 Ἐκλεκτός, Matth. 3: 17, 5: 31, 10: 41, 12: 18, modo laxius, modo strictius sumitur, ibid. 20: 16, propriomine *Christiani*, ibid. 24: 22, Luc. 18: 7, Rom. 11: 7, 1 Petr. 1: 1, 2: 4. Ἐκλεκτός Θεοῦ, Matth. 27: 40, Luc. 23: 35.
 Ἐκλογή, Matth. 12: 42, Rom. 9: 11, 11: 4.
 Ἐκλύεσθαι, Marc. 3: 21, 8: 3, Hebr. 12: 6, 13: 3.
 Ἐκούσιον, Luc. 3: 5.
 Ἐκουσίως, Luc. 17: 10, Hebr. 10: 27, 1 Petr. 5: 2.
 Ἐκπαλαι, 2 Petr. 3: 5.
 Ἐκπεταννύειν, Rom. 10: 21.
 Ἐκπιέζειν, Luc. 3: 14.
 Ἐκπίπτειν, Act. 27: 17, Rom. 9: 6. Ἐκπίπτειν σηριγμοῦ, 2 Petr. 3: 17. Ἐκπίπτειν χάριτος, 2 Petr. 3: 17.
 Ἐμπορεύομαι, Ioh. 5: 29.
 Ἐκπτύειν, Gal. 4: 14.
 Ἐκπύρωσις, Matth. 27: 9.
 Ἐκπῶσις, Matth. 28: 8, Marc. 2: 12, Act. 10: 10.
 Ἐκσῆσαι, Luc. 24: 22.
 Ἐκτενής, 1 Petr. 4: 8.
 Ἐκτενώς, 1 Petr. 1: 22, 4: 8.
 Ἐκτίειν, Matth. 16: 26.
 Ἐκτός, Matth. 5: 32. Ἐκτός τοῦ σώματος, 2 Cor. 12: 3.
 Ἐκτραχηλίζειν, Hebr. 4: 13.
 Ἐκτρέπεσθαι, 1 Tim. 5: 15, Hebr. 12: 13.
 Ἐκφέρειν, Matth. 12: 18, 20, Hebr. 6: 8.
 Ἐκφοβος, Marc. 9: 6.
 Ἐκφύειν, Matth. 24: 32.
 Ἐκλέειν πλουσίως, Tit. 3: 6.
 Ἐκχύεσθαι, Matth. 23: 35, Luc. 22: 19, Rom. 5: 5.
 Ἐλαιον, Luc. 7: 46. Ἐλαιον ἀγαλλιásiως, Hebr. 1: 8.
 Ἐλαττοῦσθαι, Hebr. 11: 33.
 Ἐλαύνειν, Marc. 6: 48, Ioh. 6: 19.
 Ἐλέγχειν, Matth. 18: 15, *convincere*, Ioh. 8: 46, 16: 8, Hebr. 12: 6.
 Ἐλεεῖν, Marc. 5: 19, Luc. 7: 21. Ἐλεεῖσθαι, Rom. 11: 30.
 Ἐλεημοσύνη, Matth. 6: 1, 4.
 Ἐλεος, Matth. 7: 1, 9: 13, Luc. 1: 28, 1 Cor. 7: 25, Hebr. 4: 6, Iac. 2: 13, 3: 17.
 Ἐλευθέριον, Matth. 27: 37.
 Ἐλεύθερος, Matth. 22: 16, Luc. 17: 10, Rom. 6: 20, 1 Petr. 2: 6.
 Ἐλευθεροῦν, Rom. 6: 17.
 Ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν, Luc. 15: 17. Ἐλ-

- Ἐλκεῖν, Ioh. 6: 44.
 Ἐλλαμψις, Ioh. 6: 44.
 Ἐλληνίζοντες, Marc. 5: 10.
 Ἐλλην, Matth. 15: 22, Col. 3: 2.
 Ἕλληνες, omnes, qui nec Iudaei, nec Proselyti erant, Ioh. 12: 20.
 Ἐλληνίσαι, Act. 20: 20.
 Ἐλληνίς, Matth. 15: 22, Ioh. 12: 20.
 Ἐλλογεῖν, Rom. 5: 13.
 Ἐλπίζειν, Matth. 12: 21, Ioh. 5: 45, 1 Tim. 6: 17.
 Ἐμβατεύειν, Col. 2: 18.
 Ἐμβιβάζειν, Act. 27: 6.
 Ἐμβλέπειν, Marc. 8: 25, Ioh. 1: 36.
 Ἐμβριμᾶν, Ioh. 11: 33.
 Ἐμμανουήλ, Luc. 1: 31.
 Ἐμμένειν, Hebr. 8: 9.
 Ἐμπαιγμονή et ἐμπαικτης, 2 Petr. 3: 3.
 Ἐμπαίζω, Luc. 23: 11.
 Ἐμπεριπατεῖν, 1 Petr. 5: 8.
 Ἐμπίπτειν εἰς χεῖρας, Hebr. 10: 31.
 Ἐμπλέκεσθαι, 2 Petr. 2: 20, 2 Tim. 2: 4.
 Ἐμπλοκαί, 1 Petr. 3: 3.
 Ἐμπορεύεσθαι, 2 Petr. 2: 2.
 Ἐμφανή γενέσθαι, Act. 10: 40.
 Ἐμφανίζειν, Act. 23: 15, 24: 1, Hebr. 9: 25. Ἐμφανίζεσθαι, Hebr. 9: 24, 26.
 Ἐμφοβος, Luc. 24: 37.
 Ἐμφυτεία, Iac. 1: 21.
 Ἐμφυτος λόγος, Luc. 7: 11, Iac. 1: 21.
 Ἐν, Matth. 5: 19, Marc. 5: 2, Ioh. 9: 30, 1 Cor. 1: 30, Hebr. 9: 25, 13: 21. Ἐν, ἀντί, κατά, Ioh. 3: 21. Ἐν, pro διὰ, Matth. 4: 1, 5: 36, 9: 34. Ἐν, pro εἰς, Matth. 5: 35, Marc. 5: 34, Luc. 1: 17, Ioh. 5: 4, Act. 3: 26, 2 Cor. 8: 7, Hebr. 3: 12, 1 Petr. 1: 2. Ἐν, pro ἔνεκα, Matth. 6: 7. Ἐν, pro σύν, Act. 1: 3, 1 Cor. 4: 21, 2 Cor. 1: 12, Col. 3: 16. Ἐν, inter, Act. 26: 18. Ἐν, per, Rom. 3: 7, 7: 5, 1 Cor. 15: 22, Gal. 1, 3: 14, 6: 6, Hebr. 4: 7, 2 Petr. 1: 4. Ἐν, propter, Ioh. 16: 30, 1 Cor. 15: 18, Eph. 4: 32. Ἐν, ἀλλήλοις, Rom. 1: 12. Ἐν, ἀτομῶ, 1 Cor. 15: 52. Ἐν, τοῖς τοῦ δεσπότου, Luc. 2: 49. Ἐν, ἐμοί, Luc. 18: 31, Ioh. 14: 30, 15: 2. Ἐν, καιρῶ, 1 Petr. 5: 6. Ἐν, κυρίῳ, 1 Cor. 7: 36, Apoc. 14: 13. Ἐν, μέρει, Col. 2: 7. Ἐν, μιᾷ ἡμέρᾳ, Apoc. 18: 8. Ἐν, ὀλίγῳ, Act. 26: 28. Ἐν, παρόδῳ, 1 Cor. 16: 7. Ἐν, πίσει, Iac. 1: 6. Ἐν, τῷ πνεύματι, Luc. 2: 27. Ἐν, πνεύματι γίνεσθαι, Apoc. 1: 9. Ἐν, προσώπῳ Χριστοῦ, 2 Cor. 2: 10. Ἐν, εἰγμῇ χρόνου, Luc. 4: 5. Ἐν, ὑμῖν, Ioh. 8: 37, 17: 21, 1 Cor. 2: 2. Ἐν, ὑψίστοις, Luc. 2: 14. Ἐν, χαρίτι, Gal. 1: 6. Ἐν, χειρὶ, Gal. 3: 19. Ἐν, χρείᾳ, Marc. 2: 25. Ἐν, ᾧ, Rom. 8: 3, 14: 21, Hebr. 2: 18, 1 Petr. 3: 9. Ἐναντι, Luc. 24: 19. Ἐναντι τοῦ Θεοῦ, Luc. 1: 8. Ὁ ἐξ ἐναντίας, Tit. 1: 8. Ἐναντίον, Matth. 21: 2, Luc. 4: 7, Luc. 24: 19. Ἐναργής et ἐνεργής, 1 Cor. 16: 9. Ἐνδεια, Marc. 12: 44. Ἐνδεια ἐπιτηδεῶν, Iac. 2: 16. Ἐνδεικνύειν, Phil. 1: 28. Ἐνδέχεσθαι, Matth. 18: 7, Luc. 17: 1. Ἐνδημοῦν et ἐκδημοῦν, 2 Cor. 5: 6. Ἐνδιαβάλλειν, Apoc. 12: 9. Ἐν-

- Ἐνδοιάζειν, Matth. 14: 31, Hebr. 12: 9, 28.
 Rom. 4: 20, Iac. 1: 6.
 Ἐνδοξος, 1 Cor. 4: 10, Eph. 5: 27.
 Ἐνδύειν, Luc. 24: 49, Rom. 13: 14, Col. 3: 12.
 Ἐνδύμα, Matth. 28: 3.
 Ἐνδυναμοῦν, Luc. 24: 49. Ἐνδυναμοῦσθαι, Rom. 4: 20.
 Ἐνεδρα, ἐνεδρον, Act. 23: 16.
 Ἐνεδρεύειν, Luc. 11: 53.
 Ἐνεκιν, Matth. 5: 10, Marc. 10: 7.
 Ἐνέργεια, Luc. 22: 32, Hebr. 7: 10. Ἐνέργεια ἐνεργουμένη, Col. 1: 29. Ἐνεργείας χάριν, Matth. 13: 3.
 Ἐνεργεῖν, Matth. 14: 2, 1 Cor. 12: 6, Eph. 1: 20. Ἐνεργεῖσθαι, Rom. 7: 5, 2 Cor. 1: 6.
 Ἐνεργούμενος, Marc. 3: 27, Iac. 5: 16.
 Ἐνέχειν, Luc. 11: 53, Gal. 5: 1.
 Ἐνθεάζοντες, Matth. 4: 24.
 Ἐνθιος, Rom. 7: 9.
 Ἐνθύμησις, Act. 17: 29.
 Ἐννομος, 1 Cor. 9: 21.
 Ἐννυχον λίαν, Matth. 28: 1.
 Ἐνοικεῖν, 2 Petr. 3: 13.
 Ἐνόρκιον, 1 Thess. 5: 27.
 Ἐνότης τοῦ πνεύματος, Eph. 4: 3.
 Ἐνοχος, Iac. 2: 10.
 Ἐνταφιάζειν, Matth. 26: 12, Ioh. 19: 40.
 Ἐνταφιασμοῦ ἡμέρα, Matth. 26: 12, Ioh. 12: 7.
 Ἐντέλλεσθαι, dicere, indicare, significare, Ioh. 10: 8, Hebr. 9: 20.
 Ἐντιμον ποιεῖν, Luc. 7: 2.
 Ἐντιμος, 1 Petr. 2: 7.
 Ἐντολή, Matth. 19: 17, Luc. 1: 6, Marc. 10: 5, Ioh. 10: 18, Hebr. 7: 18.
 Ἐντολήν ἔχειν, Hebr. 7: 5.
 Ἐντρέπειν, 1 Cor. 4: 14.
 Ἐντρέπασθαι, 2 Thess. 3: 14,

- Hebr. 12: 9, 28.
 Ἐντροπή, 1 Cor. 6: 5.
 Ἐντυγχανεῖν, Act. 25: 24, Rom. 8: 27, 11: 2.
 Ἐντυποῦν, 2 Cor. 3: 7.
 Ἐνυπνιάζειν, Act. 2: 17, Iud. 8.
 Ἐνώπιον, saepe pro dativo ponitur, Luc. 4: 7, 24: 19, Apoc. 2: 14.
 Ἐνωτίζειν, Act. 2: 14.
 Ἐξ, Matth. 23: 25, Rom. 2: 8, 11: 36, 1 Cor. 1: 30, 8: 6. Vice adiectivi Phil. 1: 16.
 Ἐξαγγέλλειν, Matth. 12: 18.
 Ἐξάγειν, Matth. 11: 38, Ioh. 10: 4.
 Ἐξαγορεύειν, Matth. 3: 6.
 Ἐξάγειν, 1 Cor. 5: 13. Ἐξάγειν ἐκ μέσου, 1 Cor. 5: 2.
 Ἐξάιρετος, Matth. 20: 16, 6: 11.
 Ἐξαιτεῖν τινα, Luc. 22: 31.
 Ἐξέσι, Matth. 22: 17.
 Ἐξέτασις, Luc. 6: 22.
 Ἐξηγεῖσθαι, Ioh. 1: 18.
 Ἐξήλασκεισθαι, Luc. 18: 13.
 Ἐξήλασμα, Matth. 16: 26.
 Ἐξίς, Matth. 6: 19, 12: 34, Luc. 7: 47, 12: 32, Hebr. 5: 14, 12: 11. Ἐξίς πειρασισμένη, Matth. 13: 44.
 Ἐξίσταμαι, Marc. 2: 12, 3: 21.
 Ἐξοδος, praefat. in Marc. Luc. 9: 31, Ioh. 7: 37, 2 Petr. 1: 15.
 Ἐξολόθρευσις, Hebr. 9: 7.
 Ἐξομολογεῖν, Luc. 22: 6, Hebr. 13: 15.
 Ἐξαρκεῖν, Matth. 5: 34.
 Ἐξορκίζειν, Matth. 26: 63.
 Ἐξορύσσειν, Gal. 4: 15.
 Ἐξουθενεῖν, Marc. 8: 31, 9: 12, Luc. 10: 16.
 Ἐξουσία, ius, potestas, potentia, Matth. 7: 29, 8: 9, 28: 18, Marc. 13: 34, Luc. 4: 32, 23: 7, Ioh. 1: 12, 10: 18, 19: 10, Rom. 13: 1, 1 Cor.

- 1 Cor. 8: 9, Apoc. 12: 10, 'Επάνω, Luc. 4: 39.
 13: 12. 'Εξουσία τοῦ σατανᾶ, 'Επᾶραι, Ioh. 13: 18.
 Act. 16: 18. 'Εξουσία τοῦ 'Επαρκεῖν, 1 Tim. 5: 10.
 σκότους, Luc. 22: 53, Ioh. 'Επαρχία, Act. 23: 34.
 14: 30, Col. 1: 13. 'Οι ἐπ' 'Επαύριον, Marc. 11: 12.
 'Εξουσίας, Matth. 8: 9. 'Επαυλις, Matth. 23: 38.
 'Εξουσιάζειν, Matth. 20: 25, Luc. 4: 6. 'Εξουσιάζεσθαι, 'Επεῖ, Rom. 11: 22, 1 Cor.
 1 Cor. 6: 12. 7: 14, 14: 16, 15: 29. 'Επεῖ
 'Εξυπνίζειν, Ioh. 11: 11. 'Επέκεινα, Act. 7: 43.
 'Εξω, Matth. 12: 19, Luc. 1: 10, Ioh. 12: 31, 20: 11. 'Επέκδυμα, Ioh. 21: 7.
 'Οι ἔξω, Marc. 4: 11, Luc. 'Επενδύτης, Ioh. 21: 7.
 6: 1, 1 Cor. 5: 13, 2 Cor. 'Επέρχεσθαι, Act. 24: 7, 1
 7: 5, Col. 4: 5, 2 Thess. Petr. 4: 14.
 4: 12, 1 Tim. 3: 7. 'Επερώτημα συνειδήσεως ἀγα-
 'Εξωθεν τοῦ ἀνθρώπου, Marc. 3: 21.
 7: 15. 'Επερωτῶμαι, 1 Petr. 3: 21.
 'Εξῶσαι τὸ πλοῖον, Act. 27: 39. 'Επέχειν, 1 Tim. 4: 16.
 'Εξωτερικὸς λόγος, Matth. 28: 'Επηλύτης, Matth. 23: 15.
 20, Luc. 7: 1. 'Επηρεάζειν, 2 Petr. 1: 20.
 'Εξώτερον σκότος, Matth. 8: 2. 'Επίλυσις, 1 Petr. 3: 16.
 'Εορτάζειν, 1 Cor. 5: 8. 'Επὶ, Marc. 6: 6, 9: 25,
 'Εορτή, Matth. 26: 5, 27: 15, Luc. 5: 5, Ioh. 4: 6, Act.
 Ioh. 2: 23, 5: 1, 7: 14. 13: 11, Gal. 5: 12, Hebr.
 'Επαγγέλλεσθαι, Rom. 4: 21, 8: 6, 8, 9: 9, 10: 21, 1 Petr.
 1 Tim. 2: 10. 3: 12, Iac. 5: 1. 'Επὶ in
 'Επαγγελία, Act. 23: 21, Rom. compositione, Matth. 6: 11,
 9: 4, Hebr. 6: 12, 10: 36, Eph. 1: 2, 2: 10. 'Επὶ,
 11: 38, 2 Petr. 3: 13. apud 2 Cor. 7: 14; post
 'Επαγγελία καταλειπομένη, 2 Cor. 7: 4, Phil. 10;
 Hebr. 4: 1. propter Apoc. 1: 7; iux-
 'Επάγειν, 2 Petr. 2: 5. ta Apoc. 7: 9. 'Εφ' ὅσον,
 'Επαγωγαί, 2 Petr. 2: 5. Matth. 25: 40. 'Επὶ τὸ αὐτὸ,
 'Επαισχύνεσθαι, Marc. 8: 38, Matth. 9: 35, 12: 34, Act.
 Hebr. 11: 16. 2: 1. Τὸ ἐφ' ἡμῶν, Marc. 4: 28.
 'Επαιτεῖν, Luc. 16: 3. 'Επὶ τὸ πλεῖστον, Matth. 1: 19.
 'Επακολουθεῖν, Marc. 16: 20, 'Επὶ τὸ πολὺ, Matth. 5: 3.
 1 Tim. 5: 10. 'Επακολουθεῖν 'Εφ' ὑμῶν, 1 Thess. 3: 7.
 τοῖς ἱγνεσι, 1 Petr. 2: 21. 'Εφ' ὧ, Rom. 5: 12.
 'Επαμφοτερίζειν, Rom. 4: 20. 'Επιβάλλειν, Marc. 14: 72,
 'Επαμφοτερίζεσθαι, Iac. 1: 6. Luc. 15: 12. 'Επιβάλλειν
 'Επαναγαγεῖν, Luc. 5: 3. χεῖρα, Act. 12: 1.
 'Επανάγκη, Act. 15: 28. 'Επιβαρεῖν, 2 Cor. 2.
 'Επαναπαύεσθαι, Rom. 2: 17. 'Επιβλέπειν, Iac. 2: 3.
 'Επανάπαυσις, Luc. 2: 14. 'Επίβλημα, Matth. 9: 16, Luc.
 'Επανελθεῖν, Iac. 5: 7. 5: 20.
 'Επανόρθωμα, Matth. 1: 19. 'Επίβουλος, Matth. 16: 23.
 'Επι-

- Ἐπιγάμφοις, Matth. 22: 24.
 Ἐπίγεια φρόνουντες, Phil. 3: 19, Iac. 3: 15.
 Ἐπιγινώσκειν, Rom. 3: 20, I Cor. 13: 12.
 Ἐπίγνωσις, Rom. 1: 28, 10: 2, Eph. 1: 17, Col. 1: 9, Phil. 1: 9, Hebr. 10: 27.
 Ἐπιγραφή, Luc. 22: 38.
 Ἐπιδημοῦντες, Matth. 27: 7.
 Ἐπιδιδόναι, Act. 27: 15.
 Ἐπιδικασία, Matth. 1: 6.
 Ἐπίδοσις, Matth. 6: 33.
 Ἐπιείκεια, Matth. 12: 3, 2 Cor. 10: 1.
 Ἐπεικῆς, Matth. 1: 19, Phil. 4: 5, 1 Tim. 3: 3, 1 Petr. 2: 18, Iac. 3: 17.
 Ἐπιζητεῖν, Matth. 6: 32.
 Ἐπιθανάτιοι, 1 Cor. 4: 9.
 Ἐπίθεμα, Hebr. 9: 5.
 Ἐπίθεσις χειρῶν, Luc. 24: 50, Hebr. 6: 2.
 Ἐπιθυμεῖν, Matth. 5: 28, Luc. 22: 15.
 Ἐπιθυμητικὸν, Luc. 19: 41.
 Ἐπιθυμηταὶ κακῶν, 1 Cor. 10: 6.
 Ἐπιθυμία, Matth. 5: 28, 1 Thess. 4: 4, Iac. 1: 14, Col. 3: 5. Ἐπιθυμία σαρκὸς καὶ ὀφθαλμῶν, 1 Ioh. 2: 16.
 Ἐπιθυμιαί ἀνθρώπων, 1 Petr. 4: 2. Ἐπιθυμαὶ περὶ τὰ λοιπὰ, Marc. 4: 19. Ἐπιθυμαὶ σαρκικαί, 1 Petr. 2: 11, 2 Petr. 2: 18. Ἐπιθυμίαν σαρκὸς τελεῖν, Gal. 5: 16.
 Ἐπικαλεῖσθαι, Matth. 10: 3.
 Ἐπικάλλυμμα, 1 Petr. 2: 16.
 Ἐπικεῖσθαι, Luc. 5: 1, Act. 27: 20.
 Ἐπίκληρος, Matth. 1: 16, Rom. 16: 7.
 Ἐπίκοινων, Matth. 21: 5.
 Ἐπικρίνειν, Luc. 23: 24.
 Ἐπιλαμβάνεσθαι, Luc. 1: 54, 20: 20, 26, Hebr. 2: 16.
 Ἐπίληψις, ἐπιληψία, ἐπιληπτικός, Matth. 4: 24.
 Ἐπιλησμονή, Iac. 1: 25.
 Ἐπιλίειν, Marc. 4: 34, 2 Petr. 1: 20.
 Ἐπίλυσις, Luc. 24: 45, 2 Petr. 1: 20.
 Ἐπιμελείας τυχεῖν, Act. 27: 3.
 Ἐπιμεληταὶ χειροτονητοί, Act. 6: 3.
 Ἐπίμετρον, Matth. 6: 33.
 Ἐπιμυθεύεσθαι, Luc. 15: 12.
 Ἐπιμύθιον, Matth. 12: 10.
 Ἐπίνοια, Luc. 2: 26, Act. 8: 22, 23: 9.
 Ἐπιούσιος, Matth. 6: 11. Ἐπιούσιος ἄρτος, Luc. 11: 3.
 Ἐπιόδοι, Matth. 6: 11.
 Ἐπιορχεῖν, Matth. 5: 33.
 Ἐπιπίπτειν, Act. 10: 44, 20: 10.
 Ἐπιποθεῖν, 2 Cor. 9: 14, Iac. 4: 5, 1 Petr. 2: 2.
 Ἐπιποθία et ἐπιπόθησις, Rom. 15: 23, 2 Cor. 7: 7.
 Ἐπίσημος, Matth. 17: 16, Rom. 16: 7.
 Ἐπισκέπτεσθαι, Hebr. 2: 6, Iac. 1: 27.
 Ἐπισκευάζεσθαι, Act. 21: 15.
 Ἐπισκεψις, Luc. 1: 5.
 Ἐπισκιάζειν, Luc. 1: 35.
 Ἐπισκοπεῖν, Luc. 1: 1, Hebr. 12: 15, 1 Petr. 5: 2.
 Ἐπισκοπή, de Deo dicitur, vox media, quae modo ad poenas, modo ad beneficia pertinet; item de munere Ecclesiastico, Matth. 24: 16, Luc. 19: 44, Act. 1: 20, 1 Tim. 3: 1, 1 Petr. 2: 12, 5: 6.
 Ἐπίσκοπος, Act. 20: 28, Hebr. 13: 7, 1 Petr. 2: 25, 5: 2.
 Ἐπίσπαστρον, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 3.
 Ἐπισάτης, Luc. 5: 5, 17: 13.
 Ἐπισήμων, Iac. 3: 13.
 Ἐπισῆναι, 2 Tim. 4: 2. Ἐπι-

- Ἐπισκοπῆσαι, 1 Petr. 2: 15.
 Ἐπισκοπεῖν, Tit. 1: 11.
 Ἐπιστρέφειν, Matth. 13: 15,
 17: 11, 2 Petr. 2: 18. Ἐπι-
 στρέφεται ἐπὶ τινα, Luc.
 17: 4.
 Ἐπισυναγαγεῖν, Hebr. 7: 19.
 Ἐπισυναγωγή, 2 Thess. 2: 1,
 Hebr. 4: 2, 10: 25.
 Ἐπισυντρέχειν, Marc. 9: 25.
 Ἐπισύσας, Act. 24: 12, 2
 Cor. 11: 28.
 Ἐπισφραγίζεσθαι μαρτυρίαν,
 Ioh. 3: 35.
 Ἐπισχυεῖν, Luc. 23: 5.
 Ἐπισπαρύνειν, 2 Tim. 4: 3.
 Ἐπιτάττειν, Matth. 21: 16.
 Ἐπιτελεῖν, Hebr. 9: 6. Ἐ-
 πιτελεῖσθαι, 1 Petr. 5: 9.
 Ἐπιτέλεια τοῦ σώματος, Ioh.
 2: 16.
 Ἐπιτιμῶ, 2 Tim. 4: 2.
 Ἐπιτρέπειν, Matth. 8: 31,
 14: 8.
 Ἐπιτροπή, Luc. 2: 2, Act.
 26: 12.
 Ἐπιτροπος, Matth. 20: 8,
 27: 2, Luc. 2: 2, 8: 3,
 Gal. 4: 2.
 Ἐπιτυχάνειν, Hebr. 11: 9.
 Ἐπιφάνειν, Matth. 23: 1,
 28: 1, Luc. 23: 54, Act.
 27: 20, 1 Petr. 1: 20.
 Ἐπιφάνεια, Matth. 28: 9, 2
 Thess. 2: 8.
 Ἐπιφανής, Act. 2: 53.
 Ἐπιφώσκειν, Matth. 28: 1,
 Luc. 23: 54.
 Ἐπιχειρεῖν, Luc. 1: 1.
 Ἐπιχορηγεῖν, 2 Petr. 1: 5, 11.
 Ἐπιχορηγήμα, 2 Petr. 1: 5.
 Ἐπιχορηγεῖσθαι, Col. 2: 19.
 Ἐποικοδομεῖν et ἐποικοδομεῖ-
 σθαι, Iud. 20.
 Ἐπουράνια, Hebr. 9: 23.
 Ἐπόπτει, 2 Petr. 1: 19.
 Ἐπόπτικον εἶδος, Matth. 28: 20.
 Ἐπουσιώδης, Matth. 6: 11.
 Ἐποχή, Matth. 7: 29.
 Ἐρανίζειν, Luc. 6: 34.
 Ἐρασιμός, Luc. 6: 34.
 Ἐρανισαί, Matth. 5: 42.
 Ἐργάζεσθαι, Luc. 13: 14, Ioh.
 6: 30. Ἐργάζεσθαι βρώσιν,
 Ioh. 6: 27. Ἐργάζεσθαι δι-
 καιοσύνην, Hebr. 11: 33,
 Iac. 3: 18. Ἐργάζεσθαι τὴν
 θάλασσαν, Apoc. 8: 17. Ἐρ-
 γάζεσθαι ἐν ἀληθείᾳ, Ioh.
 17: 8. Ἐργάζεσθαι ἐν αὐτοῖς,
 Matth. 25: 16, Luc. 19: 13.
 Ἐργασία, Act. 16: 16.
 Ἐργάται, Luc. 13: 27. Ἐρ-
 γάται δόλοιοι, 2 Cor. 11: 13.
 Ἐργάτης γῆς, Matth. 9: 38.
 Ἐργαδιώκται, Matth. 5: 22.
 Ἐργον, Matth. 6: 33, minis-
 terium, Marc. 13: 34, Luc.
 10: 28. Ἐργον νόμον, Rom.
 2: 15. Ἐργον πίστεως, Hebr.
 6: 10. Ἐργα, 2 Petr. 3: 10.
 Ἐργα Θεοῦ, Ioh. 6: 28, 9: 3.
 Ἐργα νεκρά, Hebr. 6: 1.
 Ἐρεθίζειν, Col. 3: 21.
 Ἐρεῖν κακῶς, Act. 23: 5.
 Ἐρευνᾶν, Ioh. 5: 39, 7: 52.
 Ἐρημος, Matth. 18: 12, Luc.
 8: 29, Ioh. 3: 14, Gal. 4: 27,
 Hebr. 3: 17, Apoc. 12: 6, 14.
 Ἐρημος τοπος, Marc. 1: 45.
 Ἐρημώσεις, Marc. 1: 45, 13: 14.
 Ἐρίζειν, Matth. 12: 19.
 Ἐρίθεια, Rom. 2: 8, Iac. 3: 14.
 Ἐρις, Rom. 13: 13.
 Ἐρκίον, Matth. 28: 2.
 Ἐρῶωσο, Act. 15: 29, 23: 30.
 Ἐρυθρά et ἐρυθραία, Hebr.
 11: 29.
 Ἐρχεσθαι, Matth. 3: 11, 5: 24,
 11: 14, 16: 5, Marc. 4: 21,
 Luc. 18: 3, Ioh. 1: 31, 3: 2,
 5: 40, 6: 17, 8: 42, 15: 22,
 21: 23, Act. 28: 14, 1 Ioh.
 5: 6, Apoc. 17: 10. Εἰς κή-
 ριν, Ioh. 5: 24. Εἰς τὸν κόσ-
 μον, Hebr. 10: 5. Ἐν σαρκί,
 1 Ioh. 4: 3. Ἐρχεσθαι ἐπίσω,
 Luc. 14: 27.

Ἐρω-

- Ἐρωτᾶν, Matth. 26: 63, Luc. 4: 38, Ioh. 4: 31, 50, 14: 16. 2 Ioh. 4.
 Ἐσπέρα, omne tempus pomeridianum, Luc. 24: 29.
 Ἐσχάρα, Hebr. 9: 4.
 Ἐσχάται ἡμέραι, Act. 2: 17.
 Ἐσωτερικός, Matth. 28: 20, Ioh. 1: 38.
 Ἐταιρικός, Luc. 7: 38.
 Ἐταῖρος, Matth. 20: 13, 22: 22, Hebr. 1: 8.
 Ἐτερος, Act. 17: 7, 1 Cor. 10: 29, Iac. 4: 12.
 Ἐτι, Luc. 1: 15.
 Ἐτοιμάζειν, Matth. 3: 3, 20: 23, 25: 34, Luc. 1: 17, Hebr. 11: 16.
 Ἐτοιμασία, Eph. 6: 15.
 Ἐτοιμος, Marc. 14: 15, Tit. 3: 1.
 Εὐ, Matth. 25: 21.
 Εὐαγγελίζειν, Matth. 11: 5, 21: 23, Act. 8: 25, 13: 32, 1 Petr. 1: 12, Apoc. 10: 7.
 Εὐαγγελίζεσθαι, Luc. 3: 18, Rom. 10: 14, 1 Tim. 3: 6, 1 Petr. 1: 12, Apoc. 14: 6.
 Εὐαγγέλιον, Matth. in script. Marc. 1: 1. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἑβραίους, Matth. in script.
 Εὐαγγελιστής, Luc. 4: 21.
 Εὐαρεσείν τῷ Θεῷ, Hebr. 11: 6, 13: 16.
 Εὐαρεστος, Rom. 12: 2, 14: 18, Hebr. 13: 21.
 Εὐαρέσως, Hebr. 12: 26.
 Εὐδιάβλητον, Matth. 26: 61.
 Εὐδοκεῖν, Matth. 12: 18, 27: 43, 1 Cor. 1: 21, 10: 5, Gal. 1: 15, Eph. 1: 5, 1 Thess. 2: 8. Εὐδοκεῖν τινι, Matth. 3: 17. Ἐν τινι vel εἰς τινα, Matth. 3: 17, Luc. 2: 14.
 Εὐδοκία, Matth. 3: 17, 5: 17, 11: 26, 18: 14, Luc. 2: 14. Εὐδοκία καρδίας, Rom. 10: 1.
 Εὐεργετεῖν, Matth. 12: 12. Εὐεργέτης, Matth. 20: 25, 22: 32, Luc. 22: 25, Hebr. 11: 16.
 Εὐζωος, Luc. 12: 35.
 Εὐθετος, Matth. 9: 37, 13: 52, Act. 27: 11, Hebr. 6: 7.
 Εὐθώς, Matth. 3: 16, Luc. 9: 62, Iac. 1: 24.
 Εὐθυδρομεῖν, Act. 16: 11, 21: 1.
 Εὐθυμεῖν, Act. 27: 25, Iac. 5: 13, Ioh. 1: 23.
 Εὐψιλατεῖν, Luc. 28: 13.
 Εὐθύς, Matth. 3: 16, 12: 21, Marc. 1: 12.
 Εὐκαίρειν, 1 Cor. 16: 12.
 Εὐκαιρία, Matth. 25: 16, Marc. 6: 21.
 Εὐκαιρος, Hebr. 4: 16.
 Εὐκαιρως, Luc. 14: 23, 2 Tim. 4: 2.
 Εὐλάβεια, Luc. 5: 8, Hebr. 12: 28.
 Εὐλαβεῖσθαι, Hebr. 5: 7, 11: 7.
 Εὐλαβής, Luc. 2: 25.
 Εὐλογεῖν, Matth. 5: 44, 14: 19, 15: 36, 19: 15, 26: 25, Luc. 24: 50, Ioh. 6: 11, Act. 5: 3, Rom. 16: 18, 1 Cor. 14: 16, Eph. 1: 2, Hebr. 6: 7, 7: 1, 9: 19, 12: 3, 1 Petr. 3: 9.
 Εὐλογεῖν τινα vel τι, Matth. 26: 25.
 Εὐλογημένοι, Matth. 25: 34. Εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς, Ioh. 6: 45.
 Εὐλογία, Matth. 5: 44, 26: 25, 26, Luc. 24: 50, Rom. 15: 29, 1 Cor. 16: 1, 2 Cor. 9: 5.
 Εὐμεγέθης, Matth. 20: 16.
 Εὐνοια, 1 Cor. 7: 3.
 Εὐμετάδοτος, 1 Cor. 7: 3.
 Εὐδοῦν, Rom. 1: 10, 1 Cor. 16: 2.
 Εἰορκεῖν, Matth. 5: 33, 34.
 Εἰπάριδρος, 1 Cor. 7: 35.
 Εἰποίη, Hebr. 13: 16.

Εὐ-

Εὐπορία, Act. 12: 25.
 Εὐπρέπεια τοῦ προσώπου, Iac. 1: 11.
 Εὐπρόσωπος; Gal. 6: 12.
 Εὐρίσκειν, *asssequi*, Matth. 7: 14, *servare*, ibid. 10: 39, Marc. 8: 35, *consequi*, sive studio, sive citra studium, Luc. 1: 30, Act. 8: 40, Rom. 4: 1, 7: 21, Hebr. 10: 38. Εὐρίσκειν κατηγορίαν, Luc. 6: 7. Εὐρίσκειν προχὴν, Matth. 24: 13, Luc. 21: 19. Εὐρίσκεισθαι, *apparere*, Luc. 17: 18. Εὐρεθῆναι, Phil. 3: 9, 2 Petr. 3: 14.
 Εὐρυκλείται, Act. 16: 16.
 Εὐρύχωρος, Matth. 7: 13.
 Εὐροακύλων, εὐροκλύδων et εὐροκύδων, Act. 27: 14.
 Εὐσέβεια, 2 Petr. 1: 6, 3: 11.
 Εὐσεβεῖν, 1 Tim. 5: 4.
 Εὐσεβής, Matth. 15: 22. Εὐσεβής κατὰ τὸν νόμον, Act. 22: 12.
 Εὐσπλαγχνος, Eph. 4: 32, 1 Petr. 3: 8.
 Εὐσχημοσύνη et εὐσχημόνως, 1 Cor. 7: 35, 14: 40.
 Εὐσχήμων, Matth. 27: 57.
 Εὐτακτος, 1 Thess. 5: 14.
 Εὐταξία, Matth. 12: 3, 18: 17, 28: 20.
 Εὐτόνος, Luc. 23: 10, Act. 28: 28.
 Εὐτραπεία, Eph. 5: 4.
 Εὐφημος et εὐφημία, Phil. 4: 8.
 Εὐφραίνεσθαι, Luc. 15: 23, Apoc. 11: 10.
 Εὐφράτης, Apoc. 16: 12.
 Εὐφροσύνη, Luc. 15: 23.
 Εὐχαρισεῖν, Matth. 15: 36, 26: 25—27, Ioh. 6: 11.
 Εὐχαριστία, Matth. 26: 26, 1 Cor. 10: 16, 1 Tim. 2: 1.
 Εὐχή, Act. 18: 18. Εὐχή τῆς πίστεως, Iac. 5: 15. Εὐχή τῆς ἀφιλίας, Matth. 15: 5.

Εὐωδία, 2 Cor. 2: 15.
 Εφῆμερα, Luc. 10: 42.
 Εφημερία, Luc. 1: 5, 10: 32.
 Εφημερίς, Luc. 1: 5.
 Εφιστάειν, Matth. 28: 2, Luc. 4: 39. Εφιστάειν τὸ πρόσωπον, Luc. 9: 51.
 Εφφατά, Marc. 7: 34.
 Εχειν, Matth. 13: 12, 14: 4, 15: 29, Ioh. 5: 5, 11: 17, 6: 9, 8: 35, Rom. 8: 9, 1 Cor. 5: 1, 7: 2, Iac. 1: 1.
 Εχειν δαιμόνιον, Marc. 3: 22.
 Εχειν ἐντολὰς, Ioh. 14: 21.
 Εχειν ζωὴν αἰώνιον, Ioh. 5: 14, 6: 47. Εχειν κατὰ τινας, Marc. 6: 19. Εχειν κατηγοροῦσαι, Ioh. 14: 30. Εχειν λόγον, Ioh. 14: 21. Εχειν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ, Apoc. 12: 17. Εχειν χάριν, Hebr. 12: 28. Εχόμενα σωτηρίας, Hebr. 6: 9.
 Εχθρα Θεοῦ, Iac. 4: 4. Εχθρα, Gal. 5: 20.
 Εχθρός, Matth. 5: 44.
 Ἐως, Matth. 5: 18, 12: 34, 26: 38, 28: 20. Ἐως ἂν, Matth. 10: 23, Iac. 5: 9.
 Ἐως ἄρτι, Matth. 9: 18, Ioh. 5: 27.

Z.

Ζεστός, Apoc. 3: 15.
 Ζεύγη βοῶν, Luc. 14: 18.
 Ζεῦγλαι ἄφικται, 2 Petr. 2: 4.
 Ζεύγος τρυγόνων, Luc. 2: 23, 14: 18. Ζεύγος ἐπόπτερον, Matth. 28: 19.
 Ζευκτηρία, Act. 27: 40.
 Ζῆλος, Ioh. 2: 17, Act. 5: 17, Rom. 13: 13, 2 Cor. 7: 17, Gal. 5: 20, Iac. 3: 14. Ζῆλος πυρός, Hebr. 9: 27.
 Ζηλοῦν, 1 Cor. 12: 30, Gal. 4: 17.
 Ζηλωτής, Matth. 10: 4, 18: 15, 1 Petr.

1 Petr. 3: 13. *Ζηλωτής καλῶν ἔργων*, Tit. 2: 14.
Ζημία, Matth. 16: 26, Phil. 3: 7.
Ζημιῶν, Matth. 16: 26. *Ζημιούσθαι τὴν ψυχὴν*, Luc. 21: 19.
Ζῆν, Ioh. 4: 50, 6: 51, 1 Thess. 3: 8. *Ζῆν δικαιοσύνην*, 1 Petr. 2: 24. *Ζῆν ἐν*, Rom. 10: 5. *Ζῆν Θεῷ*, 1 Petr. 2: 24. *Ζῆν πνεύματι*, 1 Petr. 4: 6.
Ζῶν, Matth. 16: 16, Ioh. 6: 51, Hebr. 10: 20, 1 Petr. 2: 4. *Ζῶν ἀσώτως*, Luc. 15: 13. *Ζῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργή*, Hebr. 4: 12.
Ζητεῖν, Matth. 7: 8, Ioh. 4: 23, *curare, praeceptum habere*, 5: 30, 1 Cor. 4: 2.
Ζήτησις, Act. 28: 29.
Ζοφος, Hebr. 12: 19, 2 Petr. 2: 4. *Ζόφος σκότους*, 2 Petr. 2: 19.
Ζυγός, Matth. 11: 29, Apoc. 6: 5. *Ζυγός δουλείας*, Gal. 5: 1. *Ζυγὸν ἐπιθεῖναι*, Act. 15: 10.
Ζύμη, Matth. 26: 5, 1 Cor. 5: 6. *Ζύμη τῶν Φαρισαίων*, Luc. 12: 1.
Ζῶα ἄλογα, 2 Petr. 2: 12.
Ζωγράφος, Matth. 6: 16.
Ζωρεῖν, Luc. 5: 10, 2 Tim. 2: 26.
Ζωή, Marc. 9: 42, Ioh. 1, 6: 33, 63, 14: 6, 1 Petr. 3: 9. *Ζωὴ τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου*, Apoc. 13: 8.
Ζώνη, Matth. 10: 9, Ioh. 21: 18.
Ζωννύναι, *ibid.*
Ζωογονεῖν, Luc. 17: 33, 21: 19, Act. 7: 19.
Ζωοποιεῖν, Ioh. 5: 21, Rom. 4: 17, 8: 11. *Ζωοποιῶν*, Matth. 22: 30.
Ζωσῆς, Eph. 6: 14.

H.

Ἡ pro αὐτῇ, Col. 4: 16.
Ἡ μήν, Hebr. 6: 14.
Ἡγεμονεύειν, Luc. 3: 1.
Ἡγεμονία, Luc. 2: 2, 3: 1.
Ἡγεμὼν, Matth. 2: 6, 10: 18, 27: 2, Luc. 3: 1, Act. 23: 24, 1 Petr. 2: 14.
Ἡγούμενοι, Hebr. 13: 7, 17, 24. *Ἡγούμενος τοῦ λόγου*, Act. 14: 12.
Ἡδονή, Iac. 4: 1, 5.
Ἡερόεις τάρταρος, 2 Petr. 2: 4.
Ἡθικὴ πλατυτής, Matth. 12: 34.
Ἡθικῶς, Luc. 6: 43.
Ἡλικία, Matth. 6: 27, Luc. 2: 52, Eph. 4: 13.
Ἡλιούμενα, Matth. 13: 6.
Ἡμεῖς, omnes, Gal. 3: 13.
Ἡμέρα, Luc. 17: 24, Ioh. 9: 4, 1 Cor. 3: 13, 1 Petr. 3: 10, 2 Petr. 3: 4. *Ἡμέρα καὶ ἡμέρα*, 2 Cor. 4: 16.
Ἡμέρα τῶν αἰώνων, Luc. 22: 7. *Ἡμέρα αἰῶνος*, 2 Petr. 3: 18. *Ἡμέρα ἀνθρωπίνῃ*, 1 Cor. 4: 3. *Ἡμέρα δηλώσει*, 1 Cor. 3: 13. *Ἡμέρα ἐκείνη*, Marc. 3: 35. *Ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ*, Ioh. 11: 7.
Ἡμέρα κρίσεως, Matth. 10: 15, 11: 22, Ioh. 5: 29. *Ἡμέρα κυριακῇ*, Ioh. 13: 26. *Ἡμέρα κυρίου*, Matth. 24: 36, 2 Petr. 3: 10. *Ἡμέρα κυρίου μεγάλη καὶ ἐμφανὴς*, Luc. 17: 30. *Ἡμέρα τοῦ πινακισμοῦ*, Hebr. 13: 8. *Ἡμέρα σωτηρίας*, Luc. 4: 19. *Ἡμέρα τεσσαρεσκαίδεκάτῃ*, Matth. 26: 2. *Ἡμέραι ἀδελφαι*, Act. 15: 21. *Ἡμέραι ἀρχαίαι*, Act. 15: 7. *Ἡμέραι τῆς πεντεκοστῆς*, Luc. 6: 1. *Ἡμέραι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου*, Luc. 18: 22. *Ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, 2 Petr. 2: 8. *Καθ' ἡμέραν*, Hebr.

Hebr. 7: 27. Ἐν ἡμέρᾳ, Hebr. 8: 9, 2 Petr. 2: 13: Πρὸς ἡμέρας ὀλίγας, Hebr. 12: 10. Ἡμέροβαπτιστής, Matth. 15: 2, Marc. 7: 4.
 Ἡμερος, Matth. 3: 16.
 Ἡμῳρίον, Apoc. 8: 1.
 Ἡν, vice cuiusvis praeteriti, Luc. 7: 37, Ioh. 6: 22. Ἡν ἄν, Hebr. 8: 4. Ἡν βαπτίζων, Ioh. 1: 28.
 Ἡπιος, 1 Thess. 2: 7, 2 Tim. 2: 24, 1 Petr. 2: 18.
 Ἡρώς, Matth. 1: 20, 8: 20.
 Ἡσυχία, 2 Thess. 3: 12, 1 Petr. 3: 4.
 Ἡττημα, Matth. 5: 40, Rom. 11: 12, 1 Cor. 6: 7.

Θ.

Θάλασσα, Apoc. 12: 12, 13: 1, 16: 3. Θάλασσα ὑελίνη, Apoc. 15: 2. Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, Ioh. 6: 1.
 Θάλπω, Eph. 5: 29, 1 Thess. 2: 8.
 Θαμβεῖσθαι, Matth. 17: 6.
 Θανατηφόρος, Iac. 3: 8.
 Θάνατος, Matth. 16: 18, 24: 7. Ioh. 11: 4, Apoc. 20: 13. Θάνατος, pestis, Matth. 24: 7. Θάνατος δεύτερος, Apoc. 20: 6, 14, 21: 8. Θανάτου ἀπόκριμα, 2 Cor. 1: 9. Ἐκ θανάτου, Hebr. 5: 7.
 Θανατοῦν, Rom. 8: 13.
 Θαρσύνειν, Hebr. 13: 6. Θαρσύνειν κελεύειν, Matth. 9: 2. Θάρσει, Matth. 9: 2, 22, Ioh. 16: 33.
 Θαυμάζειν, Marc. 6: 51, Ioh. 7: 21, 9: 30. Θαυμάζειν πρόσσωπον δυνατοῦ, Iac. 2: 9, Iac. 16. Θαυμασθῆναι, 2 Thess. 1: 10.
 Θαυμαστός, Ioh. 9: 30, 1 Petr. 2: 9, Luc. 1: 32.
 Θέημα, Matth. 17: 2.

Θιατρίζεσθαι, Hebr. 10: 33. Θέατρον γίνεσθαι, 1 Cor. 4: 9, Hebr. 10: 33.
 Θεῖον, Luc. 17: 29.
 Θεϊότης, Rom. 1: 20.
 Θέλειν, cum accusativo casu in amandi notione, Matth. 27: 43.
 Θέλημα, Matth. 18: 14, Ioh. 1: 13, Rom. 12: 2, 1 Petr. 3: 17. Κατὰ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, 1 Petr. 4: 10.
 Θέλω, Marc. 6: 25, 48, 10: 35, Ioh. 17: 24, Rom. 7: 15.
 Θέμα, Luc. 4: 18.
 Θεμελίαι, Matth. 27: 2.
 Θεόδωρος, Matth. 10: 2, Phil. 2: 25.
 Θεομάχειν et θεομάχος, Act. 5: 39, 13: 9.
 Θεοπρεπώς, Matth. 21: 37, Ioh. 1: 1.
 Θεοπρεβεύτης, Matth. 10: 2.
 Θεός, Matth. 13: 23, Luc. 7: 29. Θεός ἀγάπη ἐστίν, 1 Ioh. 4: 8. Θεός τοῦ αἰῶνος τούτου, Ioh. 12: 31. Θεός εἰρήνης, Rom. 15: 33, Hebr. 13: 20. Θεός ἐλπίδος, Rom. 15: 13. Θεός ἰσχυρός, Luc. 1: 32. Θεός ὑπομονῆς καὶ παρακλητικῆς, Rom. 15: 5. Θεοῦ θέλοντος, Iac. 4: 15. Ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος, Hebr. 2: 12. Θεὸν ἔχειν, Rom. 1: 28. Θεοί, Matth. 1: 20. Θεοί λεγόμενοι, 1 Cor. 8: 5.
 Θεοσεβεία, Matth. 12: 7.
 Θεοσυγῆς et θεοσύγης, Rom. 1: 30.
 Θεοφόρητοι, 2 Petr. 1: 21.
 Θεραπεία, Matth. 4: 10.
 Θερισμός, Matth. 9: 37.
 Θερμαίνειν, Eph. 5: 29. Θερμαίνεσθαι, Iac. 2: 16.
 Θέρμη, Act. 28: 3.
 Θεωρεῖν, non ad visum modo, sed etiam ad alios sensus refertur, Luc. 24: 39; cum al-

- attentione videre, cognoscere*, Ioh. 6: 40, 62, Apoc. 11: 12. *Θεωρεῖ pro θεωρήσει*, Ioh. 14: 19, 16: 10.
Θήκη, Matth. 26: 52, 28: 6, Ioh. 8: 11.
Θηλυτοκία, Luc. 2: 22.
Θήρα, Rom. 11: 9.
Θηριοβρωτον, Act. 15: 20.
Θηριομάχειν, 1 Cor. 15: 32.
Θηρίον, Hebr. 12: 20, Apoc. 13: 1, 19: 9. *Θηρίον πολυκέφαλον*, Luc. 2: 22.
Θησαυρίζειν, Matth. 6: 19, 20, 24, Rom. 2: 5, 2 Petr. 3: 7, Iac. 5: 3. *Θησαυρίζειν et αποθησαυρίζειν*, 1 Tim. 6: 19.
Θησαυρός, Matth. 2: 11, 6: 20, 24, 13: 52, 19: 21, 2 Petr. 3: 7. *Θησαυρός Θεοῦ*, Matth. 27: 6. *Θησαυρός ξύλινος*, Matth. 12: 41. *Θησαυροί*, Luc. 12: 33. *Θησαυροί ἐν οὐρανῷ*, Luc. 12: 21.
Θέλω et θηγάω, Col. 2: 21.
Θλᾶν, Matth. 21: 44.
Θλίβειν, Matth. 19: 19. *Τεθλιμμένος*, Matth. 7: 13. *Θλίψις*, Matth. 6: 34, 13: 21, 24: 8, Iac. 1: 27, Apoc. 2: 9.
Θλίβεσθαι, Rom. 2: 9.
Θνησιμαῖον, Act. 15: 20. *Θνησιμαίων ἀπέχεσθαι*, Matth. 8: 22.
Θνητὸν σῶμα, Matth. 28: 9.
Θόρυβος, Act. 24: 18.
Θρηνέιν, Matth. 11: 17.
Θρήνος, Matth. 11: 17.
Θρησκεία, Matth. 4: 10, Luc. 4: 27, Act. 26: 5, Col. 2: 23, Iac. 1: 26.
Θρησκευτής, Iac. 1: 26.
Θρήσκος, Iac. 1: 26.
Θριαμβεύειν, 2 Cor. 2: 14.
Θριγκος, Matth. 28: 2.
Θρόμβος, Luc. 22: 44.
Θρομβοῦσθαι, Luc. 22: 44.
Θρόνος, Matth. 19: 18, Apoc. 13: 2. *Θρόνος δόξης*, Matth. 6: 29, Hebr. 1: 3. *Θρόνος μεγαλωσύνης*, Hebr. 1: 3, 8: 1. *Θρόνος τῆς χάριτος*, Hebr. 4: 16.
Θύειν, Matth. 22: 4, Ioh. 16: 2.
Θυέλλη, Hebr. 12: 19.
Θυμίαμα, Luc. 1: 9.
Θυμιασις, Luc. 1: 21.
Θυμιατήριον, Hebr. 9: 4.
Θυμικόν, Luc. 19: 41.
Θυμομαχεῖν, Act. 12: 20.
Θυμός, Matth. 5: 5, 22, Apoc. 12: 8, 18: 3. *Θυμός καὶ ὀργή*, Rom. 2: 8. *Θυμῷ βάλλειν*, Luc. 1: 66. *Θυμοί*, Gal. 5: 20.
Θύρα τοῦ ἱεροῦ, Act. 3: 2.
Θύρα πυλῶνος, Act. 12: 13.
Διὰ τῆς θύρας, Ioh. 10: 1.
Τὰ πρὸς τὴν θύραν, Marc. 1: 1, 2: 2.
Θυσία, Matth. 9: 13, 10: 2, Luc. 2: 24, Rom. 12: 1, Eph. 5: 2, Hebr. 5: 1, 8: 3, 9: 9, 11: 4. *Θυσία αἰνέσεως*, Hebr. 13: 15. *Θυσίας*, Marc. 9: 49, 12: 33, 9: 23, 10: 5.
Θυσίαι πνευματικαί, Matth. 26: 29, 1 Petr. 2: 5. *Θυσίαι σωτήριοι*, 1 Cor. 10: 18.
Θυσιαστήριον, Hebr. 13: 10, Apoc. 11: 1.
Θωάραξ, Eph. 6: 14.

I.

- I pro iod consonante*, Matth. 1: 16.
Ἰάσθαι, Matth. 1: 21, 26: 51.
Ἰάσθαι pro σώζειν, Matth. 1: 21.
Ἰάσις κρυφαλλίζων vel κρυφαλλίζουσα, Apoc. 21: 11.
Ἰδε, Ioh. 7: 52, Gal. 5: 2.
Ἰδέα, Matth. 28: 3.
Ἰδεῖν, Ioh. 3: 3, Act. 11: 6.
Ἰδεῖν διαφθοράν, Act. 2: 27, 13: 36. *Ἰδεῖν θάνατον*, Luc. 2: 26, Ioh. 8: 51.

Τὰ

- Τὰ ἴδια, Luc. 2: 49, Ioh. 1: 11, 16: 32, 19: 27. Ἰδια τοῦ σώματος, 2 Cor. 5: 10. Ἰδια, 1 Cor. 12: 11. Ἰδιος, Ioh. 5: 18.
 Ἰδιωμα, Ioh. 8: 43.
 Ἰδιότης, Luc. 12: 47, Act. 4: 13, 1 Cor. 14: 16, 2 Cor. 11: 5.
 Ἰδού, Marc. 10: 33. Ἰδού ἐγώ, Matth. 21: 30, Luc. 1: 38.
 Ἰδρὼς, Luc. 22: 44.
 Ἰερὰ γράμματα, Matth. 22: 44.
 Ἰρατεία, Luc. 1: 9.
 Ἰερατεύειν, Luc. 1: 8.
 Ἰεράτευμα, 1 Petr. 2: 5, 9, 17.
 Ἰερὺς, Matth. 9: 18, Marc. 1: 44, Hebr. 7: 23.
 Ἰερόθυτον, 1 Cor. 10: 28.
 Ἰερόμβalon, Matth. 1: 16.
 Ἰερὸν καθαρώτατον, Hebr. 8: 2.
 Ἰεροπρεβευτής, Phil. 2: 25.
 Ἰεροσυλεῖν, Rom. 11: 22.
 Ἰερωσύνη, Matth. 20: 25.
 Ἰκανὸς, Matth. 3: 11, 1 Cor. 15: 8. Ἐξ ἱκανοῦ, Luc. 13: 8. Ἰκανὸν ποιεῖν, Act. 17: 9. Ἰκανὸν ποιεῖν, Marc. 15: 25.
 Ἰκανοῦν, 2 Cor. 3: 6.
 Ἰκετεύειν, Hebr. 5: 7.
 Ἰκετηρία, Hebr. 5: 7.
 Ἰκμάδα οὐκ ἔχειν, Luc. 8: 6.
 Ἰλαρος et ἱλαρότης, Rom. 12: 8.
 Ἰλάσκειν, 1 Ioh. 1: 2. Ἰλάσκεισθαι, Luc. 4: 27, 18: 13, Hebr. 8: 12, 10: 18. Ἰλάσκεισθαι ἀμαρτίας, Matth. 26: 26, Hebr. 2: 17.
 Ἰλασμός, Matth. 20: 28, Hebr. 9: 5, 1 Ioh. 1: 2.
 Ἰλασηριον, Matth. 27: 51, Rom. 3: 25, Hebr. 9: 5, 1 Petr. 1: 12.
 Ἰλασικόν, Matth. 20: 28.
 Ἰλεων εἶναι, Luc. 18: 13. Ἰλεως, Matth. 26: 22.
 Ἰλος, Matth. 5: 31, 24: 39, 27: 46.
 Ἰμας, Ioh. 1: 27, Act. 22: 25.
 Ἰμάτια, Ioh. 13: 4. Ἰμάτια λευκά, Apoc. 3: 4. Ἰμάτια ὀνυπαρά, Iac. 2: 2.
 Ἰμάτιον, Matth. 24: 18, Act. 19: 39. Ἰμάτιον τὸ ἐπάνω, Ioh. 21: 7. Ἰμάτιον πορφυροῦν, Ioh. 19: 2.
 Ἰμερος et ἱμείρειν, 1 Thess. 2: 18.
 Ἰνα, saepe non finem agentis, sed solam rei consequentiam indicat, Matth. 1: 22, Luc. 14: 10, Ioh. 4: 36, 9: 3, 39, 12, 13: 29, 14: 13, 15: 8, 13, 16: 2, 18: 9, 19: 28, Rom. 11: 51, 1 Cor. 4: 3, 7: 29, 9: 18, Gal. 1: 16, 1 Petr. 4: 6.
 Ἰος, Matth. 6: 19. Ἰος θανατηφόρος, Iac. 3: 8.
 Ἰπνός, Matth. 6: 30.
 Ἰσα, Phil. 2: 6. Ἰσα Θεὸς εἶναι, Phil. 2: 6.
 Ἰσάγγελος, Matth. 22: 30, Luc. 20: 36, Apoc. 21: 17.
 Ἰση, Marc. 14: 56.
 Ἰσοδύναμος, Matth. 27: 9, Luc. 4: 18.
 Ἰσότης, Luc. 20: 36.
 Ἰσόκαλον, Rom. 12: 21.
 Ἰσόμερος, 2 Petr. 1: 1.
 Ἰσοπεδος, 2 Petr. 1: 1.
 Ἰσος, Matth. 10: 10.
 Ἰσοτάλαντος, Matth. 18: 16.
 Ἰσότης, Col. 4: 1. Ἰσότης ἐν συναλλάγμασιν, Luc. 6: 35.
 Ἰσότημος, 2 Petr. 1: 1.
 Ἰσόπυχος, Phil. 2: 10.
 Ἰσᾶναι, Matth. 26: 15, Act. 7: 60, Rom. 3: 31, 5: 2, 10: 3, Hebr. 10: 9. Ἰσᾶναι πρὸς ἑαυτὸν, Luc. 18: 11.
 Ἰσασθαι, Luc. 12: 11, Act. 7: 60.
 Ἰσε, Hebr. 12: 17. Ἰσε γινώσκοντες, Eph. 5: 5.

- Ἰσορῆσαι, Gal. 1: 18.
 Ἰσχυόν, Matth. 28: 20.
 Ἰσχύειν, Apoc. 12: 8.
 Ἰσχυροί, Apoc. 19: 18.
 Ἰσως, Matth. 4: 6, 21: 37.
 Ἰχθύς, Ioh. 6: 9.
 Ἰχθυος, Rom. 4: 12.

K.

- Κάβειροι, Matth. 4: 24.
 Καταναθεματίζειν, Matth. 26: 74.
 Καθαρεύειν, Matth. 5: 5.
 Καθαρίζειν, Matth. 8: 20, Hebr. 2: 17, 9: 13, 1 Ioh. 1: 9. Καθαρίζειν χεῖρας, Iac. 4: 8. Καθαρίζομαι, Luc. 4: 27.
 Καθαρισμός, Matth. 15: 2, Marc. 1: 44, Luc. 2: 22, Ioh. 3: 25.
 Καθάσματα, 1 Cor. 4: 13.
 Καθαρός, Matth. 5: 8, Hebr. 9: 13, Iac. 1: 27. Καθαρός ὅλος, Ioh. 13: 10.
 Κάθαρσις, Ioh. 15: 2. Κάθαρσις ἱκανή, Matth. 3: 6.
 Καθεξῆς, Luc. 1: 3, Act. 11: 4.
 Καθηγετής, Matth. 23: 8.
 Καθήκον, Matth. 19: 19, Rom. 1: 28, 10: 3.
 Καθημερόβιος, Matth. 6: 11, Iac. 2: 15.
 Καθῆσθαι, Matth. 4: 16, 13: 1, Luc. 21: 35.
 Καθίζειν, Luc. 24: 49, 1 Cor. 6: 4, Eph. 1: 20. Καθίσαι, 2 Thess. 2: 4.
 Καθò, 1 Petr. 4: 13.
 Καθολική ἐπιστολή, Iac. 1: 1.
 Καθόμαδα, Luc. 24: 44.
 Καθότι, Luc. 19: 9.
 Καθυβριζειν, Luc. 22: 31.
 Καθωπλισμένος, Luc. 10: 22.
 Καθώς, Ioh. 17: 2.
 Καί, Matth. 13: 34, Luc. 7: 49, 14: 1, 16: 22, Ioh.

- 1: 16, 25, 5: 39, 6: 36, 57, 7: 28, 53, 9: 30, 10: 29, 33, 14: 20, 30, 31, 15: 24, 16: 3, 26, 32, 17: 10, 14, 23, 21: 23, Hebr. 3: 8, 9: 19, 12: 1, 1 Petr. 2: 25, Iac. 1: 27, 2: 15, 3: 3, 9, 4: 15, Apoc. 11: 19, 13: 12, 14: 6, 7, 9, 16: 19, 17: 11; Varie usurpatur, Luc. 1: 49, 2: 35; abundans, Matth. 15: 5, Luc. 2: 21; intensivum, Gal. 4: 12; more Hebraeo vice relativi, Matth. 13: 22, Apoc. 2: 2; cum verbo pro participio, Matth. 5: 16; pro ἀλλά, Matth. 11: 19; pro γάρ, Luc. 1: 22; pro ἦ, Matth. 5: 19, 12: 37; pro ἵνα, Matth. 5: 15; pro ὥστε, Tit. 1: 15; pro deinde, 2 Cor. 13: 5; pro ergo, 1 Cor. 15: 29; pro id est, 1 Cor. 4: 9; pro ideo, Apoc. 22: 5; pro igitur, 1 Ioh. 2: 28; pro nam, 1 Cor. 2: 3, 14: 32, 2 Cor. 5: 15; 1 Ioh. 3: 4, Apoc. 10: 3; pro propterea, Act. 7: 43; pro quae, 2 Ioh. 2; pro quando, 1 Tim. 6: 12; pro quia, 1 Cor. 3: 16, 1 Ioh. 2: 14; pro sed, 1 Thess. 2: 18, 1 Ioh. 1: 2; pro sic, 1 Thess. 1: 6; pro tamen, Act. 7: 9; pro tunc, 1 Cor. 15: 52; pro ut, Rom. 11: 35; καὶ ἂν δέ, Ioh. 8: 16; καὶ μὴ, Matth. 5: 29, Ioh. 11: 50; καὶ τοῦτο, Rom. 13: 11; καὶ οὐ, Matth. 9: 13; καὶ subauditum, Matth. 5: 29, 39, 17: 6.
 Καίειν, Matth. 5: 45, Iac. 3: 6.
 Καίεσθαι, Luc. 24: 32, Ioh. 5: 35.
 Καινή κτίσις, 2 Cor. 5: 17, Gal. 6: 15. Καινή Ἱερουσαλήμ, Apoc. 21: 2. Καινον, 1 Petr. 2: 4:

Και-

- Καιρός**, Matth. 24: 36, Luc. 1: 20, Act. 1: 7, 1 Petr. 5: 6.
Καιρός δεκτός, Luc. 4: 19, 2 Cor. 6: 2. **Καιρός διορθώσεως**, Hebr. 9: 10. **Καιρός διαλλαγῆς**, Luc. 4: 19. **Καιρός ἐξαλειμένος**, 1 Cor. 7: 29. **Καιρός τῆς σκηνοπηγίας**, Ioh. 6: 6. **Ἐν παντὶ καιρῷ**, Luc. 21: 38. **Καιροί**, 1 Thess. 5: 1. **Καιροί ἐπισκοπῆς**, Luc. 21: 24. **Καιροί χαλεποί**, 2 Tim. 3: 1. **Καιροί**, ἰδίους, Tit. 1: 1. **Καίειν**, Act. 13: 21. **Κακία**, Matth. 6: 34, Marc. 7: 22, Rom. 1: 29, 1 Petr. 2: 1. **Κακοδαίμονες**, Matth. 4: 24. **Κακοηθεία**, Rom. 1: 29. **Κακοήθης**, Matth. 7: 3. **Κακολογεῖν**, Matth. 5: 4. **Κακοπάθεια**, Iac. 5: 10. **Κακοπαθεῖν et συγκακοπαθεῖν**, 1 Tim. 1: 8, Iac. 5: 3. **Κακοποιῆσαι**, Matth. 12: 12. **Κακοποιός**, 1 Petr. 4: 15. **Κακότης**, Matth. 6: 34. **Κακοῦν**, 1 Petr. 3: 13. **Κακύνειν**, Act. 14: 2. **Κακοῦργο**, Luc. 23: 32, 2 Tim. 2: 9. **Κακουχία**, Act. 16: 24. **Κακουχεῖσθαι**, Hebr. 11: 25, 12: 2, 3. **Κακοδία**, 2 Cor. 2: 15. **Κάλαθος**, Matth. 14: 20. **Κάλαμος**, Matth. 27: 48. **Κάλαμος τοῦ μέτρου**, Apos. 11: 1. **Κάλαμος χρυσοῦς**, Apos. 21: 15. **Καλεῖν**, καλεῖσθαι, Matth. 1: 22, 5: 9, 19, 20: 16, Luc. 1: 36, Rom. 8: 30, 9: 7, 1 Cor. 7: 20. **Καλεῖν κατ' ὄνομα**, Ioh. 10: 3. **Καλλιέλαιον**, Rom. 11: 24. **Καλοκαγαθίας ἐμπύρευμα**, Act. 7: 19. **Καλός**, Matth. 15: 26, Hebr. 11: 23. **Καλόν pro καλλίον**, 1 Cor. 7: 8. **Καλόν καὶ ἀγαθόν**, Luc. 8: 15. **Καλόν μᾶλλον**, Marc. 9: 42. **Καλόν ὄνομα**, Iac. 2: 17. **Κάλπη**, Hebr. 9: 4. **Κάλυμμα**, Matth. 27: 51, Ioh. 11: 44, Hebr. 6: 19, 9: 3. **Καλύπτειν**, Iac. 5: 20, 1 Petr. 4: 8. **Καλῶς**, Marc. 7: 9, Iac. 2: 3, 7. **Καλῶς εἶπας**, Luc. 20: 39. **Καλῶς ποιεῖν**, Aot. 10: 33. **Κάμινος**, Matth. 6: 30, Apos. 9: 2. **Καμύνειν**, Matth. 13: 15. **Κάμνειν**, Hebr. 12: 3, Iac. 5: 14. **Κάμνων τῇ ψυχῇ μου**, Hebr. 3: 9. **Καμπτήρ βίου**, Iac. 3: 6. **Κάνων**, 2 Cor. 10: 13, Gal. 6: 16. **Κανόνι σοιχεῖν**, Gal. 6: 16. **Οἱ ἐν κανόνι**, Luc. 6: 35. **Καπηλεῖον**, Luc. 10: 34. **Καπηλεύειν τὰ πρήγματα**, 2 Cor. 2: 17. **Κάπηλος**, 2 Cor. 2: 17. **Καπνός**, Hebr. 12: 19. **Καραδοκεῖν**, Rom. 8: 19. **Καρδία**, Matth. 5: 8, 6: 21, 12: 40, Marc. 7: 19, 1 Petr. 3: 4, Iac. 5: 5. **Καρδία δισση**, Matth. 14: 31. **Καρδία μία**, Luc. 14: 18. **Καρδίας ἐξίσταμαι**, Marc. 3: 21. **Καρδία, ψυχὴ, διάνοια** voces in praecepto de amore Dei cumulate intensius studium designant, Matth. 22: 37. **Καρδιογνώσης**, Luc. 1: 65. **Καρπός**, Iac. 3: 17, Tit. 3: 14, Apos. 13: 16. **Καρπός ἀρούρης τίμος**, Iac. 5: 7. **Καρπός εἰρηνικός**, Hebr. 12: 11. **Καρπός ἔργου**, Phil. 1: 22. **Καρποφορεῖν**, Marc. 4: 28, Luc. 8: 14.

Καθ-

Καθηύβα, Luc. 15: 16.
Κατερεῖν, Hebr. 11: 27.
Κάρφος, Matth. 7: 3.
Κατά, Matth. inscript., Ioh. 2: 6, Rom. 2: 16, 2 Tim. 1, Hebr. 8: 9; saepe omittitur, Marc. 7: 36; saepe similitudinem significat, Eph. 3: 20; significat obiectum quo, Tit. 1: 1; pro *ἐν*, 1 Cor. 12: 8; pro *δε*, 2 Cor. 11: 21. **Κατά** pro multis praepositionibus usurpat Paulus, 2 Tim. 4: 1. **Κατά** pro *καθ' ἡμέραν*, 1 Cor. 14: 27. **Κατ' ἄνδρα**, Rom. 3: 5. **Κατ' ἄνθρωπον λέγειν**, Ioh. 3: 17, Rom. 3: 5, Gal. 3: 15. **Κατ' ἀνθρώπους**, 1 Petr. 4: 6. **Κατά τὴν γραφὴν**, Matth. 5: 17. **Καθ' ἑαυτὴν**, Iac. 2: 17. **Καθ' ἑαυτὸν**, Act. 28: 16. **Κατὰ μόνας**, *κατ' αὐτό*, Ioh. 15: 5. **Καθ' εἰς**, Marc. 14: 19, Rom. 12: 4, 5. **Τὰ κατ' ἐμέ**, Phil. 1: 12. **Οἱ κατ' ἐξοχὴν ὄντες**, Act. 25: 23. **Καθ' ἡμέραν**, Matth. 6: 11, Luc. 9: 23, 19: 47, Hebr. 3. **Κατὰ Θεόν**, Rom. 8: 27, 1 Petr. 4: 6. **Κατὰ καιρὸν**, Rom. 5: 6. **Κατὰ λέξιν**, Act. 4: 25. **Κατὰ λόγον**, Act. 18: 14. **Καθ' ὃ**, Hebr. 9: 27. **Τὸ καθ' ὅλον**, Matth. 22: 40. **Καθ' ὅσον**, Matth. 25: 40, Marc. 7: 36, Luc. 19: 9, Hebr. 9: 27. **Κατ' ὅψιν κρίνειν**, Ioh. 8: 15. **Κατὰ πόδας**, Matth. 8: 17. **Κατὰ πρόσωπον**, Luc. 2: 31. **Κατὰ σάρκα κρίνουν**, Ioh. 8: 15. **Κατὰ σάρκα περιπατεῖν**, Ioh. 8: 15, 26. **Κατὰ συγκυρίαν**, Luc. 10: 31. **Κατὰ τάξιν**, 1 Cor. 14: 40. **Κατὰ τόπους**, Luc. 21: 11. **Καθ' ὑπερβολὴν**, 1 Cor. 12: 30, 2 Cor. 1: 8. **Καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν**

2 Cor. 4: 17. **Κατὰ φαντασίαν**, Matth. 4: 1.
Καταβαίνειν, Luc. 23: 43, Ioh. 6: 33, Iac. 1: 17. **Καταβαίνειν ἐξ οὐρανοῦ**, Matth. 28: 2.
Καταβάλλειν, Hebr. 11: 11, Apoc. 12: 10.
Καταβάλλεσθαι, Eph. 1: 4.
Καταβολή, Matth. 13: 35, 25: 34, Eph. 1: 4, Hebr. 1: 10. **Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου**, Hebr. 3: 3, 9: 26, Apoc. 17: 8. **Πρὸ καταβολῆς κόσμου**, Ioh. 17: 5, 24.
Καταβραβεύειν, Col. 2: 18.
Κατάγειν et καταγωγὴ, Act. 27: 5.
Καταγινώσκειν, Gal. 2: 11, Hebr. 8: 7.
Κατάγινυσθαι, Matth. 12: 20.
Καταδικάζειν, Matth. 7: 1, Luc. 6: 37.
Κατάθεμα, Matth. 26: 74.
Καταθεματίζειν, Matth. 26: 74.
Κατάθεος, Act. 17: 16.
Κατακαίεσθαι, 2 Petr. 3: 10.
Κατακαυχᾶσθαι, Rom. 11: 18.
Κατακαυχᾶται ἑλπίος κρείσσεως, Iac. 2: 13.
Κατακείσθαι, Act. 28: 8, 1 Cor. 8: 10.
Κατακλείειν, Matth. 1: 23.
Κατάκληροδοτεῖν, Act. 13: 20.
Κατακλίνειν, Luc. 9: 15.
Κατακλισμός, 2 Petr. 2: 5.
Κατακόπτειν et ἀποκόπτειν, Gal. 5: 12.
Κατάκριμα, Rom. 8: 1.
Κατακρίνειν, Matth. 12: 41, Ioh. 8: 10, Rom. 8: 3, 2 Cor. 7: 3, Hebr. 13: 4.
Κατακυριεύειν, Matth. 20: 25.
Καταλαλεῖν, Rom. 1, Iac. 4: 11.
Καταλαλία, 2 Cor. 12: 20, 1 Petr. 2: 1.
Κατάλαλος, Marc. 7: 22, 2 Cor. 12: 20, Iac. 4: 11.
 Ka-

- Καταλαμβάνειν*, Act. 25: 25, Phil. 3: 12.
Κιτάλιμμα, Matth. 22: 14, Rom. 9: 28.
Καταλείπεσθαι, Hebr. 4: 1.
Κατάληψις, Matth. 9: 22. *Κατάληψις βέβαιος*, Ioh. 6: 69.
Καταλιθάζειν, Luc. 20: 6.
Καταλλαγή, Luc. 2: 14.
Καταλλάσσειν, 1 Petr. 3: 18.
Καταλλάττεσθαι, Rom. 5: 10, 2 Cor. 5: 20.
Κατάλογος, Luc. 10: 20.
Καταλύειν, Matth. 5: 17.
Κατάλυμα, Marc. 14: 13, Luc. 2: 7.
Καταμανθάνειν τὴν φύσιν, Matth. 6: 28.
Καταμένειν, 1 Petr. 3: 19.
Καταμόνας, Marc. 3: 10, Luc. 9: 18, Act. 28: 16.
Καταναθεματίζειν, Matth. 26: 74.
Καταναρκῖν, 2 Cor. 11: 8.
Κατανοεῖν, Act. 11: 6, 27: 39, Rom. 4: 19, Hebr. 3: 1, 10: 24. *Κατανοῆσαι*, Act. 7: 32.
Καταντᾶν εἰς τι, Phil. 3: 11.
Καταξιουῶσθαι, Luc. 20: 35.
Καταπαύειν, Hebr. 4: 8.
Κατάπανσις, Hebr. 3: 11. *Κατάπανσις τοῦ παραδείσου*, Luc. 23: 43.
Καταπέτασμα, Matth. 17: 51, Hebr. 6: 19, 9: 3, 10: 20.
Καταπέτασμα δεύτερον, Matth. 27: 51. *Καταπετάσματα ἐνδοτέρα*, Matth. 27: 51.
Καταπίνειν, Matth. 23: 24, 2 Cor. 2: 7, Hebr. 11: 29.
Καταποντίζειν, Hebr. 11: 29.
Καταποντίζεσθαι, Matth. 14: 30.
Καταποντισμός, Matth. 18: 6.
Κατάρα, Matth. 5: 44. *Κατάρα νόμον*, Gal. 3: 13. *Κατάρας τέκνα*, 2 Petr. 2: 14.
Καταρᾶσθαι, Iac. 3: 9.
- Καταργεῖν*, Matth. 5: 17, Luc. 13: 7, Rom. 3: 31, 6: 6, 1 Cor. 1: 28, Eph. 2: 15.
Καταργεῖσθαι, Rom. 4: 14, 2 Cor. 3: 7. *Καταργεῖσθαι ἀπὸ τοῦ νόμου*, Rom. 7: 2.
Καταρτίζειν, Matth. 21: 16, Gal. 6: 1, Hebr. 10: 30, 1 Petr. 5: 10. *Καταρτίσαι*, Hebr. 13: 21. *Καταρτισις*, 2 Cor. 12: 9. *Καταρτισμένος*, 1 Cor. 1: 10.
Κατασκευάζειν, Luc. 1: 17, Hebr. 9: 5. *Κατασκευάζειν οἶκον*, Hebr. 3: 3.
Κατασκοπῆσαι, Gal. 2: 4, 5.
Κατάσκοπος, Iac. 2: 25.
Κατασοφίζειν, Act. 7: 19.
Καταξέλλειν, Act. 19: 35.
Κατάσημα, Tit. 2: 3.
Κατασολή, 1 Tim. 2: 9.
Καταστροφή, 2 Tim. 2: 14, Hebr. 13: 7, 2 Petr. 2: 6.
Κατασχεῖν σπέρμα, Hebr. 11: 11.
Κατάσχεσις ἔθνων, Act. 7: 45.
Κατατέμνειν, κατατομή, Phil. 3: 2.
Καταφορά, Matth. 26: 42, Rom. 11: 8.
Καταφρόνειν, Marc. 6: 26.
Καταχαλάω, Marc. 2: 4.
Καταχθόνιοι, Phil. 2: 10.
Καταχρησθαι, Luc. 17: 10, 1 Cor. 7: 31, 9: 18.
Κατείδωλον, Act. 17: 16, Rom. 8: 5.
Κατεργᾶσθαι, 1 Petr. 4: 3.
Κατέναντι, Matth. 21: 2, Marc. 12: 41.
Κατεξουσιάζεσθαι, Matth. 20: 26.
Κατεργάζεσθαι, Rom. 4: 15.
Κατεργάζεσθαι δικαιοσύνην, Iac. 3: 18. *Κατεργάζεσθαι σωτηρίαν*, Ioh. 6: 27.
Κατεσθίειν, Apoc. 12: 4.
Κατέχειν, Marc. 4: 20, Act. 27: 40, Rom. 7: 6.
- Κα-

- Κατήγορία*, Luc. 6: 7, Ioh. 18: 29.
Κατήγορος, Ioh. 8: 10, 14: 16, Apoc. 12: 10.
Κατήφεια, Iac. 4: 9.
Κατήγειν, Rom. 2: 18.
Κατήχησις, Matth. 28: 19, 20, Luc. 1: 3, Hebr. 5: 12.
Κατιούσθαι, Iac. 5: 3.
Κατοικεῖν, Act. 2: 5, Col. 1: 19. *Κατοικεῖν εἰς τὴν γῆν*, Hebr. 11: 9.
Κατοπτρίζειν, 2 Cor. 3: 18.
Κατόρθωμα, Matth. 19: 19, Act. 24: 3, Rom. 10: 3.
Κατοχή φυσική, Luc. 6: 35.
Κατωκεῖν, Luc. 13: 11.
Καύσιος λύχνος, Ioh. 5: 35.
Κανουμένα, 2 Petr. 3: 10.
Καύσων, Iac. 1: 11.
Κανυᾶσθαι, Rom. 3: 26, 4: 2, 5: 3, 15: 12, 1 Cor. 1: 29, 2 Thess. 1: 3, Iac. 1: 9.
Καίχησις, Rom. 3: 26.
Καύχημα, 1 Cor. 9: 15, Hebr. 3: 6.
Κειμήλια, Marc. 12: 41.
Κεῖριαί, Matth. 27: 39, Ioh. 10: 44.
Κεῖσθαι, Luc. 2: 34, Phil. 1: 17, 1 Thess. 3: 3, Apoc. 4: 2.
Κελεύειν, Luc. 11: 53.
Κέλυσμα, Matth. 11: 17.
Κενόδοξοι et κενοδοξία, Gal. 5: 26.
Κενολογία, 1 Tim. 6: 20.
Τὸ κενόν, Luc. 16: 26. *Κενός*, Matth. 5: 22, 1 Thess. 2: 1, 3: 5, Phil. 2: 7.
Κενοτάφιον, Luc. 6: 22.
Κενοῖσθαι, Rom. 4: 14, 1 Cor. 1: 17.
Κενοφωνία, 1 Tim. 6: 20.
Κένωμα, Luc. 16: 26.
Κένωσις, Matth. 8: 20, 11: 25.
Κιραία, Matth. 5: 18.
Κιράτιων, Luc. 15: 16.

- Κερδαίνειν*, Matth. 18: 15, 1 Cor. 9: 9, Phil. 1: 21.
Κερδαίνεσθαι, 1 Petr. 3: 1.
Κερδῆσαι ἐβρίν καὶ ζημίαν, Act. 27: 21.
Κέρδος, Matth. 5: 58, 16: 26.
Κεφάλαιον, Act. 22: 28, Hebr. 7: 1.
Κεφαλαίουν, Matth. 22: 40, Marc. 12: 4. *Κεφαλαίουν κεφαλίον*, Eph. 1: 10.
Κεφαλὴ, Ioh. 13: 9, Col. 2: 10.
Κεφαλὴς, Hebr. 10: 7.
Κῆνσος, Matth. 17: 25, 22: 17.
Κῆπος, Luc. 21: 5.
Κηπουρός, Matth. 28: 2, Ioh. 20: 15.
Κήρυγμα, Matth. 11: 25, Marc. 1: 1, Rom. 16: 25. *Κήρυγμα Πέτρου*, Praef. in Marc.
Κηρύσσειν, Luc. 4: 18, 19, Act. 15: 21, Rom. 2: 19, 1 Cor. 2: 4.
Κιβωτός, Matth. 24: 38, Marc. 12: 41, Ioh. 12: 6, Hebr. 11: 7.
Κίθαραι, Apoc. 15: 2.
Κιθαρίζειν, Apoc. 14: 2.
Κινεῖν κεφαλὴν, Matth. 27: 36.
Κλαίειν, Luc. 6: 21, Iac. 4: 9.
Κλαίειν πικρῶς, Matth. 26: 75, Ioh. 20: 13.
Κλᾶν ἄργον, Marc. 8: 19, Act. 2: 42.
Κλάσις, Ioh. 15: 2.
Κλέπτῃς, Ioh. 10: 1, 1 Petr. 4: 15.
Κληροδοσία, Rom. 8: 17.
Κληρονομεῖν, Matth. 1: 16, 25: 34, 1 Cor. 15: 50, Hebr. 1: 4, 14, 12: 17, Apoc. 21: 7.
Κληρονομία, Matth. 21: 38, Rom. 8: 17, Hebr. 9: 15, 1 Petr. 1: 4.
Κληρονόμος, Hebr. 1: 2.
κλήρος, Rom. 8: 17, Act. 1: 17, 1 Petr. 5: 3.

Κλη-

- Κληροῦν τοὺς υἱούς**, Eph. 1: 11. **Κληρωτός**, Act. 1: 26.
Κλήσις, 1 Cor. 1: 26, 2 Tim. 1: 9. **Κλήσις τῶν ἐνθῶν**, Matth. 15: 28. **Κλήσις ἐπουράνιος**, Hebr. 3: 1.
Κλήτορες, 1 Cor. 10: 27. **Κλητὸς**, Matth. 10: 41, 20: 16, Ioh. 6: 37, Rom. 1: 1, 8: 21, 1 Cor. 1: 24.
Κλίβανος, Matth. 6: 30. **Κλίμα**, Rom. 15: 23.
Κλίνειν, Hebr. 11: 34. **Κλίνειν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν**, Luc. 24: 5.
Κληρίδιον, Marc. 2: 4. **Κληρικοί**, Matth. 3: 6.
Κλοπή, Matth. 15: 11, Marc. 7: 22.
Κλύδων, Eph. 4: 14, Iac. 1: 6. **Κλυδωνίζεσθαι**, Eph. 4: 14, Iac. 1: 6.
Κνησμός, 2 Tim. 4: 3. **Κοδράντης**, Matth. 5: 26.
Κοιλία, Ioh. 7: 38. **Κοιλιοδαίμονες**, Phil. 3: 19.
Κοιμᾶν, 1 Thess. 4: 13. **Κοιμάσθαι**, Ioh. 11: 11, 1 Cor. 7: 39.
Κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioh. 10: 13. **Κοιναι χεῖρες**, Marc. 7: 5. **Κοινή ἔννοια**, Act. 4: 19, Rom. 1: 18. **Κοινὸι συλλογοὶ**, Matth. 28: 17. **Κοινόν**, Hebr. 9: 13.
Κοινοῦν, Matth. 15: 11, Marc. 7: 15, Act. 10: 15, 21: 28, Hebr. 9: 13.
Κοινωνεῖν, Gal. 6: 6. **Κοινωνεῖν ἐργοῖς πονηροῖς**, 2 Ioh. 2. **Κοινωνεῖν παθήμασι Χριστοῦ**, 1 Petr. 4: 13.
Κοινωνία, Matth. 26: 28, Act. 2: 42, Rom. 15: 26, Hebr. 13: 16. **Κοινωνίαν ἔχειν**, 1 Ioh. 1: 3.
Κοινωνὸς γίνεσθαι, 1 Cor. 10: 20.
Κοίτη, Rom. 9: 10, 13: 13. **Κοίτη ἀμίαντος**, 2 Petr. 2: 10.
- Κοκκίγη χλαμὺς**, Matth. 27: 28. **Κόκκινον**, Ioh. 19: 2.
Κόκκον σινάπewς, Luc. 17: 6. **Κολάζεσθαι**, Matth. 1: 19, 1 Petr. 2: 20.
Κολαφίζειν, Matth. 26: 67, 1 Cor. 4: 11. **Κολαφίζεσθαι**, 2 Cor. 11: 7.
Κολεός, Matth. 26: 52. **Κολλᾶσθαι**, Matth. 5: 43, Ioh. 4: 9, Act. 9: 26, 10: 28, 17: 34, 1 Cor. 6: 16.
Κολλούριον, Apoc. 3: 18. **Κόλλυβις**, κόλλυβος, Matth. 21: 12.
Κόλπος, Ioh. 1: 18, 2: 6. **Κολυμβᾶν**, Act. 27: 43.
Κολυμβήθρα, Act. 16: 33. **Κολυμβήθρα τοῦ ἀπεσαλμένου**, Ioh. 19: 7.
Κολούω, κόλουσις, 1 Ioh. 4: 18.
Κομίζειν, Hebr. 10: 36, 1 Petr. 1: 13, 2 Petr. 2: 13. **Κομίζεσθαι**, Matth. 1: 18, 25: 27, Hebr. 11: 39, 1 Petr. 1: 9, 5: 4.
Κοπάζειν, Matth. 14: 32, Marc. 6: 51.
Κοπιᾶν, Ioh. 4: 38, Act. 20: 38. **Κοπιᾶν ἐν τῷ λόγῳ**, Col. 4: 12, Hebr. 13: 7, 1 Petr. 4: 10.
Κόπος, Ioh. 4: 38, 2 Cor. 6: 5, 1 Thess. 2: 9. **Κόπος ἀγάπης**, Hebr. 6: 10. **Κόπος ἐν κυρίῳ**, 1 Cor. 15: 58.
Κόπτειν αὐτήν, Luc. 8: 52. **Κοράσιον**, Matth. 9: 24. **Κορασία ἀποδεδειγμένα**, Act. 2: 22.
Κορβᾶν, Matth. 15: 5, 23: 16, Luc. 21: 4. **Κορβανᾶ**, Luc. 21: 4.
Κορβονᾶς, Matth. 27: 6. **Κορίνθια κόρα**, proverbium, 1 Cor. 1.
Κορινθιάζεσθαι, proverbium, 1 Cor. 1.

- Κορυφαῖος**, Act. 1: 13. **Κορυφαῖος γνωσικός**, Matth. 10: 41.
Κοσμεῖν, Matth. 25: 7.
Κόσμος, 1 Tim. 3: 2.
Κοσμοποιεῖν, Ioh. 1: 3.
Κοσμοποιεῖν, Marc. 10: 6.
Κοσμοπολίτης, Matth. 5: 43.
Κόσμος, Matth. 5: 13, 17: 7, Marc. 16: 15, Ioh. 1: 10, 29, 6: 4, 8: 23, 12: 19, 14: 27, Rom. 5: 12, Hebr. 11: 7.
Κόσμος ἀσεβῶν, 2 Petr. 2: 5.
Κόσμος ἀρχαῖος, Matth. 24: 39.
Κόσμος νοητός, Matth. 5: 16.
Ἐκ τοῦ κόσμου, Ioh. 17: 6, 14, 18: 36. **Ἐκ τοῦ κόσμου εἶναι**, Ioh. 15: 19. **Ἐν τῷ κόσμῳ**, Ioh. 16: 33. **Κόσμος γυναικός**, 1 Petr. 3: 3.
Κουροπαλάτης, Act. 7: 10.
Κουσῳδία, Matth. 24: 45, 27: 26, 65, Act. 12: 10, 1 Cor. 10: 25.
Κουφίζειν, Act. 17: 37.
Κουφότης, 2 Cor. 1: 17.
Κόφινος, Matth. 24: 20.
Κραιπάλη, Luc. 21: 34.
Κράνιον, Luc. 23: 33. **Κρανίου τόπος**, Matth. 27: 33, Luc. 24: 33.
Κράσις, Luc. 8: 55.
Κρασπέδιον et κράσπεδον, Matth. 9: 20, 14: 36, 23: 5, Marc. 6: 56.
Κραταιωθῆναι, Eph. 3: 16.
Κρατεῖν, Matth. 6: 12, 16: 19, Marc. 3: 21, 7: 8, Luc. 24: 16, Hebr. 4: 14, 6: 18, Apoc. 2: 13. **Κρατεῖν προθέσεως**, Act. 27: 13. **Κρατεῖν τῆς χειρὸς**, Matth. 9: 25, Luc. 1: 54.
Κράτις, Act. 23: 26.
Κράτος, Luc. 1: 51, 1 Tim. 6: 16, 1 Petr. 5: 11. **Κράτος τῆς δόξης**, Col. 1: 2, 1 Petr. 4: 11.
Κραυγάζειν, Apoc. 21: 4.
- Κραυγή**, Matth. 12: 19, Apoc. 21: 4.
Κρεῖττον, Hebr. 11: 40, 2 Petr. 2: 21. **Κρεῖττονες διδασκάλων**, Luc. 6: 40.
Κρεωπόλιον, 1 Cor. 10: 24.
Κρίμα, Luc. 23: 40, Ioh. 9: 39, 1 Tim. 5: 12, 1 Petr. 4: 17, Iud. 1, 4. **Κρίμα λαμβάνειν**, Rom. 13: 2. **Κρίματα**, Rom. 11: 33.
Κρίνειν, Matth. 7: 1, 19: 28, Ioh. 3: 17, 5: 22, 7: 51, 8: 15, 12: 31, 47, Act. 13: 27, 16: 4, 25: 25, 14: 10, Rom. 2: 27, 14: 22, Hebr. 10: 31, 13: 4, 1 Petr. 2: 13, Apoc. 11: 18. **Κρίνεσθαι**, Matth. 5: 40, Iac. 5: 9. **Κρίνεσθαι σαρκί**, 1 Petr. 4: 6.
Κρίσις, Matth. 5: 21, 22, 7: 1, 10: 15, 12: 18, 20, 16: 28, 23: 23, Marc. 3: 29, Luc. 11: 42, Ioh. 15: 8, 1 Tim. 5: 24, 1 Petr. 2: 13.
Κρίσις βλασφημίας, 2 Petr. 2: 11, Iud. 1. **Κρίσιν ἐκβάλλειν**, Matth. 12: 20, 24: 14.
Κρίσιν ποιεῖν, Ioh. 5: 27.
Κριτήριον, 1 Cor. 6: 2.
Κριτής, Luc. 12: 58. **Κριτής τῆς ἀδικίας**, Luc. 15: 8.
Κρούειν, Matth. 7: 8.
Κρυβῆναι, Ioh. 8: 59.
Κρύπτη, Luc. 11: 33. **Κρυπτός ἄνθρωπος**, 1 Petr. 3: 4.
Κρύμα, Matth. 6: 4.
Κτᾶσθαι, Matth. 5: 5, 10: 9.
Κτᾶσθαι ψυχὴν, Matth. 24: 13, Luc. 21: 19, Hebr. 10: 38.
Κτῆμα, Act. 5: 1.
Κτῆνος, 1 Cor. 15: 39, Hebr. 12: 20.
Κτῆσις, Matth. 5: 5, Luc. 8: 43, Act. 5: 1.
Κτίζειν, Matth. inscript., 1 Petr. 2: 13. **Κτισθῆναι**, Hebr. 4: 13.
- Κτί-**

Κτίσις, Marc. 9: 6, 13: 19, 16: 15, Rom. 8: 9, Hebr. 4: 13.

Κτίσις ἀνθρωπίνη, Matth. in-script., 1 Petr. 2: 13.

Κτίσμα, Marc. 10: 6, Iac. 1: 18.

Κυβεία, Eph. 4: 14.

Κυβερνήτης, Act. 27: 11.

Κύκλος, Marc. 6: 35, 13: 14, Rom. 15: 19.

Κύματα ἄγρια, Iud. 13.

Κυνάριον, Matth. 15: 26.

Ἐπὶ κυνί, Hebr. 9: 17.

Κυριεύειν, Matth. 20: 25, Rom. 7: 1.

Κυριολεκτῶς, Matth. 2: 18.

Κύριος, Matth. 14: 4, 28: 6, Marc. 16: 20, Luc. 1: 43, 5: 5, Act. 17: 17, Rom. 10: 12, 1 Petr. 3: 6, 2 Petr. 2: 1, Iac. 5: 10, Apoc. 11: 15.

Κύριος εἶναι, Matth. 12: 8.

Κύριος μεθ' ὑμῶν, 2 Thess. 3: 16.

Κύριος Σαβαώτ, Rom. 9: 29, Iac. 5: 4.

Κύριος Χριστός, 1 Cor. 7: 6.

Κυριοὶ κατὰ σαρκά, Eph. 6: 5.

Κυριότητες, 2 Petr. 2: 10.

Κῦρος, Matth. 22: 44.

Κυροῦσθαι, 2 Cor. 2: 8, Gal. 3: 15.

Κύψας, Marc. 1: 7.

Κῶλον, Hebr. 3: 17.

Κωλύειν, Act. 10: 47.

Κώμη, Marc. 1: 38, 8: 23, Luc. 7: 11, 37, 9: 52, 24: 13, Ioh. 7: 42.

Κῶμοι, **κωμάζειν**, **κωμασῆς**, Rom. 13: 13, 1 Petr. 4: 3.

Κωμόπολις, Marc. 1: 38, Luc. 4: 43.

Κωπηλατεῖν, Marc. 6: 48.

Κωφός, Luc. 1: 20.

Λ.

Λ apud Graecos nunquam est finale, Matth. 1: 16.

Λαγγάνειν, 2 Petr. 1.

Λαίλαψ ἀνέμου, Marc. 4: 37.

Λάκκος, Apoc. 20: 15.

Λάκκος συντετριμμένος, Marc. 14: 3.

Λαλεῖν, Ioh. 8: 25, 15: 17, 16: 13, Hebr. 9: 19.

Λαλεῖν ἐν τῶν ἰδίων, Ioh. 8: 44.

Λαλοῦν μεγάλα, Iac. 3: 5.

Λαλία, Matth. 26: 73, Ioh. 4: 42, 8: 43.

Λαμβάνειν, Matth. 16: 24, Marc. 4: 20, Ioh. 1: 12, 2: 11, 24, 3: 33, 5: 34, 43, 12: 48, Hebr. 5: 1, 7: 5, Iac. 1: 7, 1 Ioh. 5: 9.

Λαμβάνειν εἰς τὰ ἴδια, Matth. 1: 15.

Λαμβάνειν τὴν ἐπισημν, Luc. 11: 53.

Λαμβάνειν ἱκανόν, Marc. 15: 15.

Λαμβάνειν τὸ ψόμιον, Matth. 27: 23.

Λαμπρός, Luc. 23: 11, Iac. 2: 2.

Λαμπρῶς, Luc. 23: 11.

Λανόν ἐπιθραύσκειν, Apoc. 19: 15.

Λαός, Matth. 1: 21, 6: 7, 9: 37, 16: 18, Luc. 7: 29.

Περὶ τοῦ λαοῦ, Hebr. 5: 3.

Λάραξ, Matth. 24: 38, Hebr. 11: 7.

Λατομεῖν, Matth. 17: 60.

Λατρεία, Matth. 4: 10, Ioh. 15: 2, Rom. 9: 4, Hebr. 9: 1.

Λατρεύειν, Matth. 4: 10, Ioh. 15: 2.

Λατρεύοντες, Hebr. 10: 1.

Λάχμα, Matth. 6: 11.

Λέγειν, Matth. 15: 5, Luc. 6: 46, Ioh. 9: 41, 10: 6, 11: 31, Phil. 3: 18.

Λέγειν ἀπὸ μνήμης, Luc. 10: 53.

Λέγειν ἀπὸ σώματος, Luc. 10: 53.

Λεγόμενος, Matth. 1: 16.

Λει-

- Λεμῶνες εὐαβῶν*, Luc. 16: 23.
Λείπεσθαι, Iac. 1: 9.
Λειποθυμῆν, Marc. 3: 21.
Λειποθυμία, Marc. 3: 21.
Λειπόμενος, Iac. 1: 4, 2: 15.
Λειποτάκτης, Luc. 14: 28.
Λειποψυχῆν, Marc. 3: 21.
Λειτουργεῖν, Luc. 1: 8, 2: 37, Act. 13: 2, Rom. 15: 27, Hebr. 8: 2.
Λειτουργία, Matth. 6: 13, 14: 2, Luc. 1: 5, 23, 2: 37, Hebr. 8: 6.
Λειτουργὸς, Hebr. 8: 2.
Λέπορες, Ioh. 12: 3.
Λεπτόμερος, 1 Cor. 10: 6.
Λεπτὸν ὑπόδημα, Marc. 6: 9.
Λεπτύνειν, Matth. 21: 44.
Λεσβιασμός, Eph. 5: 3.
Λευκαὶ εἰσι χώραι πρὸς θερισμὸν, Ioh. 4: 35, Apoc. 14: 15.
Λευκαίνειν, Marc. 9: 3, Apoc. 7: 14.
Λευκός, Apoc. 20: 11.
Λευχαιμονεῖν, Matth. 28: 3.
Λευφορὸν βαδίζειν, Matth. 12: 30.
Λήγουσα ἡμέρα, Matth. 12: 40.
Λήγω, Matth. 27: 5.
Ληνοβάτης, Apoc. 19: 15.
Ληνός, Matth. 21: 33, Apoc. 14: 19.
Ληστῆς, Matth. 21: 13, 27: 16, Ioh. 10: 1, 18: 40.
Λήψις, Matth. 15: 2.
Τὰ λιβαν, Act. 15: 28.
Λιβαν ἐν περισσοῦ, Marc. 6: 51.
Λιβαν πρῶτ, Marc. 16: 9.
Λιβανος, Apoc. 8: 3.
Λιβανωτός et λιβανωτὶς, Apoc. 8: 3.
Λιθαίνειν et λιθοβολεῖν, Act. 14: 9, 2 Cor. 11: 24.
Λίθος, Matth. 3: 9, 1 Petr. 2: 7.
Λίθος τίμιος, πολυτελής, Apoc. 17: 4.
Λιθόσκιον, Matth. 27: 27, Ioh. 19.
Λικμῶν, Matth. 21: 44, Luc. 22: 31.
Λίμνη, Apoc. 20: 14.
Μετὰ λυμὸν λοιμὸς, Matth. 24: 7.
Λόγια Θεοῦ, Rom. 3: 2, 1 Petr. 4: 10.
Λογίζεσθαι, Matth. 6: 12, Rom. 1, ibid. 3: 28, 4: 8, 6: 11, 8: 11, 1 Cor. 13: 5, Hebr. 11: 19, 12: 3, 1 Petr. 5: 12.
Λογίζεσθαι εἰς δικαιοσύνην, Rom. 4: 5, Gal. 3: 6.
Λογίζεσθαι εἰς σπέρμα, Rom. 9: 8.
Λογικὴ λατρεία, Rom. 12: 1.
Λογικὴ ψυχὴ, Matth. 13: 3.
Λογικόν, 1 Petr. 2: 2.
Λογοθέτης, Luc. 8: 3.
Λογομαχεῖν et λογομαχία, 1 Tim. 6: 4.
Λόγος, Matth. 13: 19, 44, Marc. 1: 2, Luc. 1: 2, 4: 36, Ioh. 1: 1, 4: 41, 15: 20, Act. 1: 1, 16: 6, 17: 15, 19: 38, Rom. 3: 4, 1 Ioh. 1: 5.
Λόγος ἀποῆς, 1 Thess. 2: 13, Hebr. 3: 2.
Λόγος ἀληθείας, Col. 1: 5.
Λόγος τῆς ἀρχῆς, Hebr. 5: 12, 6: 1.
Λόγος ἐσχηματισμένος, Matth. 13: 3, 1 Cor. 4: 6.
Λόγος Θεοῦ, Ioh. 10: 35, 1 Thess. 2: 13, Apoc. 16: 13.
Λόγος παρακλήσεως, Act. 13: 15.
Λόγος σαπρός, Eph. 4: 29.
Λόγος ὑγιῆς, ἀκατάγνωστος, Tit. 1: 8.
Λόγου ἐφήμερος γενεαί, Matth. 13: 21.
Λόγον ἔνα, Luc. 6: 9.
Λοιδορεῖν, Act. 23: 24.
Λοιδορία, 1 Cor. 5: 11, Hebr. 3: 8.
Λοιμός, Act. 24: 5.
ἀντὶ θανάτου, Matth. 24: 7.
Τὰ λοιπὰ, Marc. 4: 19.
Λοιποὶ, Matth. 27: 49.
Λοιπὸν, 1 Cor. 4: 2, Phil. 3: 30.
Τὸ λοιπὸν, Luc. 11: 41.

Λογία, Luc. 1: 56.
Λύειν, Matth. 5: 17, 16: 19, Ioh. 2: 19. *Λύειν ἐπὶ τῆς γῆς*, Matth. 9: 6. *Λύειν τὸ σάββατον*, Ioh. 5: 18. *Λύεσθαι*, Marc. 7: 34, 2 Petr. 3: 10.
Λύκοι βαρεῖς, Act. 20: 29.
Λυμάλνεσθαι, Matth. 6: 19.
Λυπεῖσθαι, Matth. 14: 9.
Λύπη, 1 Petr. 2: 19, Hebr. 12: 11.
Λυσιτελεῖν, Luc. 17: 2.
Λύτρον, Matth. 16: 26, 20: 28. *Λυτροῦν*, Luc. 24: 21.
Λυτροῦσθαι, 1 Petr. 1: 18.
Λύτρωσις, Luc. 1: 68, 24: 21, Hebr. 9: 12, 1 Petr. 1: 18.
Λύτρωσις τοῦ Ἰσραὴλ, Luc. 19: 11. *Λύτρωσις*, Act. 7: 25.
Λυχνία, Hebr. 9: 2. *Λυχνίαι*, Apoc. 11: 4.

M.

M in Graecis vocibus nunquam est finale, Matth. 1: 16.
Μαθητῆς, Matth. 5: 1, 10: 24.
Μαθηταί, Luc. 6: 17, 7: 11, Ioh. 7: 3, 8: 31, 9: 27, Act. 9: 19.
Μαθητεύειν, Matth. 13: 52, 28: 19, 20.
Μάκαρ et *μακαρίτης*, Matth. 9: 24.
Μακαρίζειν, Iac. 5: 11.
Μακαρισμός, Rom. 4: 6, Iac. 5: 11.
Μάκελλον, 1 Cor. 10: 25.
Μακρά, Luc. 20: 47. *Οἱ μακράν καὶ οἱ ἐγγύς*, Eph. 2: 17.
Μακροθυμεῖν, Matth. 18: 26, 1 Cor. 13: 4, Iac. 5: 7.
Μακροθυμεῖν ἐπὶ τινι, Luc. 18: 7. *Μακροθυμία*, 2 Cor. 6: 6, 2 Tim. 3: 10, Iac. 5: 10. *Μακρόθυμος*, Matth. 18: 26.

Μακρύνειν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐαυτούς, Luc. 15: 13.
Μαλακοὶ et *μαλακία*, 1 Cor. 6: 9, Apoc. 21: 8.
Μάλισσα, Iac. 5: 12, Apoc. 14: 13.
Μᾶλλον, Matth. 6: 26, Marc. 7: 36, 14: 31, Luc. 15: 7, Ioh. 3: 19. *Μᾶλλον ἢ*, Ioh. 12: 43. *Μᾶλλον περισσότερον*, Marc. 7: 36.
Μάμμη, Marc. 14: 36.
Μαμμωνᾶς et *μαμμωνᾶς*, Matth. 6: 24. *Μαμμωνᾶς ἀδικίας*, Luc. 16: 9.
Μανθάνειν, Matth. 11: 29, Luc. 11: 53, 1 Tim. 5: 13.
Μάννα, Ioh. 6: 31. *Μάννα ροτὸν*, Apoc. 2: 17.
Μαρτεύεσθαι, Matth. 26: 68.
Μαραίνεσθαι, 1 Petr. 1: 4.
Μαραναθά, Luc. 6: 22.
Μαργαρίται, 1 Tim. 2: 9.
Μαρία, *Μαριάμ* et *Μαριάμνη*, Matth. 1: 16. *Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ*, Ioh. 19: 25.
Μαρσούππιον, Luc. 22: 36.
Μαρτυρεῖν, Ioh. 3: 32, 12: 17, Ioh. 15: 27, 18: 23, 13: 21, Hebr. 1: 4, 7: 17, Apoc. 1: 2.
Μαρτυρεῖν τινι, Rom. 10: 2.
Μαρτυρεῖσθαι, Act. 10: 22, Rom. 3: 21, Hebr. 11: 2.
Μάρτυρες, Apoc. 17: 6.
Μαρτυρία, Matth. 1: 1. *Μαρτυρία Θεοῦ*, Matth. 5: 34, Hebr. 6: 16. *Μαρτυρία περὶ ἐμοῦ*, Ioh. 1: 7. *Μαρτυρίας μαρτυρεῖν*, 1 Ioh. 5: 10.
Μαρτυρίαν αὐτοῖς, Matth. 8: 4, 10: 14, 18. *Μαρτύριον Χριστοῦ*, 1 Cor. 1: 6.
Μασιγοῦν, Hebr. 12: 6.
Μασιγόφορος, Act. 22: 29.
Μάσιξ, Marc. 3: 8, 10, Hebr. 12: 6. *Μάσιξιν ἀντάζεισθαι*, Matth. 27: 19.
Ματαιολογία, 1 Tim. 1: 6.
Ματαιολόγοι, Tit. 1: 10.

Μά-

- Μάτθας**, Matth. 5: 33, 15: 9, Iac. 1: 26.
Ματαιότης, Rom. 8: 20.
Ματαιοῦσθαι, Eph. 4: 17.
Μάχαιρα, Matth. 10: 34, Rom. 8: 35. **Μάχαιρα δίςμορος**, Hebr. 4: 12.
Μάχεσθαι, Ioh. 6: 52, 2 Tim. 3: 24.
Μάχη, Luc. 2: 34. **Μάχη ἐκ περιγιάσεως**, Matth. 9: 13.
Μάχαι καὶ ἔρεις νομικαί, Tit. 3: 9.
Μάχιμος, Matth. 5: 40, Luc. 22: 38.
Μεγαλυνεῖν, Iac. 3: 5.
Μεγαλεία, Luc. 1: 49, 13: 17.
Μεγαλεία τοῦ Θεοῦ, 2 Petr. 1: 16.
Μεγαλειότης, Act. 19: 27, 2 Petr. 1: 16.
Μεγαλοπρεπὲς δόξα, 2 Petr. 1: 18.
Μεγαλορρήμων, Iac. 3: 5.
Μεγαλοψυχία, Matth. 18: 3.
Μεγαλύνειν, Luc. 1: 46, 58.
Μεγαλύνεσθαι, Phil. 1: 20.
Μαγαλασάνη, Hebr. 1: 3.
Μέγας, Act. 8: 9, Apoc. 12: 3.
Μέγας γενόμενος, Hebr. 11: 24. **Μέγα**, 1 Cor. 9: 11.
Μέγα καὶ θαυμαστὸν, 1 Petr. 2: 9. **Μεγάλη** pro **μεγίστη**, Matth. 22: 36. **Μεγάλη εὐχή**, Matth. 2: 23. **Μεγάλοι**, Marc. 10: 42.
Μεγιστὰν et μεγαίσαντες, Marc. 6: 21, Apoc. 6: 15.
Μέθῃ, Luc. 21: 34.
Μεθοδεΐα, Eph. 4: 14, 6: 11.
Μεθοδεύειν, Eph. 4: 14.
Μέθοδος, ibid.
Μεθόρια, Marc. 3: 8. **Μεθόριον**, Luc. 24: 31.
Μέθυ ἐκ κριθῶν, Luc. 1: 15.
Μεθύειν, Matth. 26: 27, Ioh. 2: 10.
Μέθυσοι, 1 Cor. 6: 10.
Μεΐζων, Luc. 22: 26, Ioh. 4: 12. **Μεΐζων** pro **μέγιστος**, Matth. 11: 11.
Μειοῦσθαι, Marc. 9: 49.
Μέλαν, 2 Cor. 3: 3.
Μέλι, Ioh. 10: 13, 1 Petr. 5: 7.
Μελέτωσιν, Marc. 13: 11. **Μελέτωσα**, Matth. 27: 4.
Μέλλειν, Luc. 7: 2, Ioh. 4: 47, Act. 23: 27. **Μέλλων**, Rom. 5: 14.
Μέμφεσθαι, Marc. 7: 2, Rom. 4: 18, Hebr. 8: 8.
Μεμψιμοιρία, Phil. 2: 14, Iud. 16.
Μεμψιμοιρος, Matth. 5: 5, Iud. 16.
Μέν, Ioh. 6: 16. **Μέν δέ**, Marc. 4: 8. **Μενοῦνγε**, Luc. 11: 28.
Μένειν, Ioh. 1: 38, 3: 36, 5: 38, 6: 56, 7: 9, 8: 31, 9: 41, 14: 10, 17, 15: 4, 1 Cor. 7: 20, Hebr. 7: 24.
Μένειν ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Ioh. 15: 10. **Μένειν ἐν τῷ λόγῳ**, Ioh. 8: 31. **Μένειν ἐν φωτὶ**, Ioh. 12: 46.
Μερίζειν, Hebr. 1: 4.
Μερίμνα, Matth. 6: 25. **Μερίμναι βιωτικαί**, Matth. 24: 38, Luc. 21: 34.
Μερίμνην, Matth. 6: 27, 10: 19.
Μερισμὸς, Luc. 1: 5.
Μεριστής, Luc. 12: 14.
Μέρος, Matth. 20: 22, 24: 51, Apoc. 21: 8. **Μέρος ἐπιβάλλον**, Luc. 15: 12. **Μέρος οὐκ ἔχει μετ' ἐμοῦ**, Ioh. 13: 8. **Ἐν τῷ μέρει τούτῳ**, 1 Petr. 4: 26.
Μεσιτεύειν δοκῶ, Hebr. 6: 17.
Μεσίτης, Hebr. 8: 6, 9: 15, 12: 23.
Μεσονυκτιον, Act. 16: 25.
Μεσότοιχον, Eph. 2: 14.
Μεσουρανημα, Apoc. 8: 13, 16: 17.

Μεσ-

Μεσσίας, Matth. 1: 21, Ioh. 4: 25.

Ἐν μέσῳ, Ioh. 8: 3, 9.

Μετὰ, *intra*, Matth. 27: 63, Hebr. 11: 9, Apoc. 19: 19.

Μεταβαίνειν, Ioh. 6: 24. Μετάβηθι, Ioh. 7: 3.

Μεταβασις, Luc. 22: 16.

Μεταβατικῶς, Marc. 2: 23.

Μεταβολή πρὸς τὸ χεῖρον, Matth. 9: 13.

Μεταδιδόναι, Luc. 3: 11, Rom. 12: 8.

Μετάθεσις, Marc. 7: 4, Hebr. 7: 12, 12: 26.

Μεταίρειν, Matth. 13: 53.

Μεταλαμβάνειν τροφῆς, 1 Tim. 4: 3.

Μεταλλάττειν, Rom. 1: 26.

Μεταμίλεια, Matth. 26: 3.

Μεταμόρφωσις, Matth. 17: 1.

Μετανοεῖν, Marc. 1: 4. Μετανόησον, Apoc. 2: 16.

Μετανοία, Matth. 27: 3, Marc. 1: 4, Rom. 2: 4, Hebr. 6: 1.

Μετανοίαν δοῦναι, Act. 5: 31, 11: 18. Μετανοίας τόπον ἐν-ρίσκειν, Hebr. 12: 17.

Μεταξὺ ἀλλήλων, Rom. 2: 15. Εἰς τὸ μεταξὺ σαββάτων, Act. 13: 42.

Μετασχηματίζειν, Rom. 7: 7, 1 Cor. 4: 6.

Μετατίθεσθαι, Act. 23: 22, Gal. 1: 6, Hebr. 11: 5, 12: 26.

Μετατίθεσθαι βούλην, Hebr. 6: 17.

Μετάτωρ, Matth. 11: 50.

Μεταφραστῆς, Matth. 27: 47.

Μετεμψύχωσις, Matth. 14: 2, 21: 32, Ioh. 9: 2.

Μετέχειν φύλης, Hebr. 7: 13.

Μετωρίζειν, Ioh. 10: 24. Μετωρίζεσθαι, Matth. 6: 25, Luc. 12: 29.

Μετωρισμός, Luc. 12: 29.

Μέτοχος, Hebr. 1: 8, 3: 14.

Μετρητής, Ioh. 2: 6.

Μετριοπαθεῖν, Hebr. 5: 2.

Μετριοπαθῶς, Hebr. 5: 2.

Μέτρον, Matth. 23: 32. Μέτρον ἀνθρώπου, Apoc. 21: 17.

Μέτρον πίστεως, Rom. 12: 13.

Ἐκ μέτρον, Ioh. 3: 34.

Μέχρι τῆς σήμερον, Matth. 28: 15.

Μῆ, Matth. 6: 9, 16: 22, Luc. 11: 35, 22: 23, Rom. 3: 5.

Μῆ γένοιτο, Luc. 20: 16, Rom. 3: 6, 9: 14. Μῆ καὶ σὺ, Ioh. 18: 17. Μηδαμῶς, Matth. 16: 22.

Μηλωται, Hebr. 11: 37.

Μηνύειν, Luc. 20: 37.

Μήποτε, Luc. 24: 12, 1 Tim. 2: 25.

Μήπως, Gal. 4: 11.

Μηρός, Apoc. 19: 16.

Μητρόπολις, Matth. 22: 37, Hebr. 11: 10, 16.

Μιαίνειν, 1 Petr. 1: 4, Iac. 2: 6, Hebr. 9: 13. Μιαινεσθαι, Hebr. 12: 15, Iud. 23.

Μιασμοί, 2 Petr. 2: 10.

Μίγμα, Ioh. 19: 39.

Μικρόν, Ioh. 16: 16. Μικρόν ὅσον, Hebr. 10: 37. Μικρός, Matth. 10: 41, 18: 6. Μικρότερος, Matth. 11: 2, Luc. 9: 48.

Μικροψυχία, Matth. 18: 3.

Μιμήματα, Hebr. 9: 24.

Μιμηται, 1 Petr. 3: 13.

Μιμνήσκειν τῶν δεσμίων, Hebr. 10: 33.

Μισεῖν, Matth. 19: 29, Luc. 24: 26, Ioh. 12: 25, Rom. 7: 15, Iud. 23. Μισούν-τες, Matth. 5: 44, Luc. 1: 71.

Μισθαποδοσία, Matth. 20: 40, Hebr. 10: 35, 11: 6, 26.

Μισθαποδοσίας ἔνδικος, Hebr. 11: 25.

Μισθαποδότης, Hebr. 11: 6.

Μισθός, Matth. 6: 1, 10: 10, Luc. 17: 9, 10. Μισθός ἀδι-

- ἀδικίας*, 2 Petr. 2: 15. *Μισθός*, *Μόσχος*, Hebr. 9: 13.
ἀπειρημένος, 1ac. 5: 5. *Μόγθος*, 2 Cor. 11: 27,
Μίσθημα, Act. 28: 29. 1 Thess. 2: 9.
Μνημεῖον, Matth. 28: 2, 5, *Μνησθαι*, Phil. 4: 12.
Ιοη. 20: 3. Μνημεῖα τὰ ἄδηλα, *Μύθοι βέβηλοι*, 2 Tim. 2: 15.
Luc. 11: 44. Ἐν τοῖς μνη-
μείοις, *Ιοη. 5: 28. Μυθόλογος*, 1 Cor. 1: 20.
Μνημονεύειν, *Ιοη. 15: 20. Μυίαχος*, Matth. 10: 25.
Μνησθῆναι ἐλλοις, *Luc. 1: 54, 72. Μυκᾶσθαι*, Apoc. 10: 3.
Μνηστῆρας, *Luc. 11: 53, Rom. 4: 8. Μυκτηρίζειν*, *Luc. 16: 14.*
Μοιλαῖλος, Marc. 7: 32. *Μύλος*, Apoc. 18: 21. *Μύλος*
Μόδιος, Matth. 5: 15, *Luc. 8: 16. ὄνικος*, Matth. 18: 6.
Μοιχαλία, 2 Petr. 2: 14. *Μυαλοφυεῖν*, Matth. 6: 17.
Μοιχαλῖς, Marc. 8: 38, *Rom. 7: 3, 2 Petr. 2: 14, 1ac. 4: 4. Μυρηρόν*, Matth. 26: 7.
Μοιχεῖα, Matth. 1: 19, 5: 27, *Μυριάδες*, *Luc. 12: 1.*
15: 11, Ιοη. 8: 3, Gal. 5: 19, Μύριοι, 1 Cor. 14: 19.
2 Petr. 2: 14. Μυσῆριον, *Rom. 11: 25, Col. 2: 2, 2 Thess. 2: 7, Apoc. 17: 5.*
Μοικὸς, 2 Petr. 2: 14. *Μυσῆρια*, 1 Cor. 4: 1.
Μόλις, Act. 28: 8, 1 Petr. 4: 18. *Μυσῆρια τῆς βασιλείας*, Matth. 13: 10.
Μολύνειν, Matth. 15: 11. *Μο- Μυσικόν*, 1 Petr. 2: 2. *Μυ-*
λύνεσθαι, 1 Cor. 8: 7, *Apoc. 14: 4. σικῶς*, *Luc. 22: 16. Μυσι-*
Μολυσμός, Apoc. 3: 4. *κώτερος*, *μυσικώτατος*, Matth. 11: 12, *Luc. 11: 72, Hebr. 10: 18.*
Μομφή, Marc. 6: 19. *Μομφήν Μυσπαῖζειν*, 2 Petr. 1: 9,
ἔχειν, *Col. 3: 13. 12: 21, 15: 2.*
Μονή, *Ιοη. 14: 2. Μώλων*, 1 Petr. 2: 24.
Μονήρης, Marc. 1: 34. *Μῶμος*, 2 Petr. 2: 13, *Apoc. 14: 5.*
Μονογενής, Matth. 5: 31, *Μωμοσκοπεῖν*, *Rom. 12: 2.*
Marc. 12: 6, Luc. 7: 12, Μωραίνειν, Matth. 5: 13,
Ιοη. 1, 6: 46, Hebr. 11: 17. Μωραίνεσθαι, *Ιοη. 9: 39.*
Μονοκέρως, Hebr. 5: 7. *Μωρία*, 1 Cor. 1: 18.
Μονοκληρόνομος, Matth. 1: 16. *Μωρολογία*, Eph. 5: 4.
Μόνον, 1ac. 2: 24. *Μόνος*, *Μωρός*, Matth. 5: 13. *Μωρά*,
Matth. 4: 10, Ιοη. 8: 9, 29, Ιοη. 5: 37. Μωρά τοῦ κόσ-
12: 24. μου, 1 Cor. 1: 27.
Μοροσύνη, *Luc. 19: 4. Ν.*
Μορφή, Matth. 17: 2, *Marc. 16: 12, Phil. 2: 6.*
Μορφοῦσθαι, *Rom. 2: 20.*
Μόρφωσις, *Rom. 2: 20, 2 Tim. 3: 5.*
Μόρφωμα, *Rom. 2: 20.*
Μοσχοποιεῖν, Matth. 4: 14, *Act. 7: 14.*

- Νάρδος πιρικῆ*, Marc. 14: 3. *Νικάω*, Apoc. 11: 7, 13: 7.
Ναυαγεῖν, 2 Cor. 11: 24. *Ὁ νικῶν*, Apoc. 21: 7.
Ναύκληρος, Act. 27: 11. *Νίκος*, Matth. 12: 20.
Νεανεύεσθαι, 2 Tim. 2: 22. *Νίπτεσθαι*, Matth. 15: 2, Marc.
Νεᾶνις, Matth. 1: 23. 7: 3.
Νεανίσκος, Matth. 10: 41, 2 Cor. 11: 2.
Marc. 14: 51, 1 Ioh. 2: 13. *Νοήματα*, Matth. 27: 31, 2 Cor.
Νεκριμαῖον, Act. 15: 20. 2: 11.
Νεκρός, Matth. 8: 22, Luc. 9: 24, Apoc. 15: 6.
15: 24, Rom. 7: 8, Iac. 2: 26. *Νόθος*, Hebr. 12: 8.
Νεκροί, 1 Petr. 4: 6, 2 Tim. 2: 17.
Apoc. 14: 13. *Νομή*, Ioh. 10: 9. *Νομήν*
Νεκροῦν, Col. 3: 5. *Νενεκρω- ἔχειν*, 2 Tim. 2: 17.
μένος, Hebr. 11: 12. *Νομίζομαι*, Luc. 3: 23.
Νέκρωσις, 2 Cor. 4: 10. *Νέ- Νομικός*, Matth. 2: 4, 13: 52,
κρωσις μήτρας, Rom. 4: 19, 22: 35, Luc. 7: 29, 10: 25,
Hebr. 11: 12. Rom. 2: 27, Tit. 3: 13.
Νεκυῖα, Matth. 10: 28. *Νόμιμος*, Matth. 3: 15, Rom.
Νεκυομαντεία, Matth. 8: 28. 2: 27. *Νόμιμα*, Luc. 1: 6.
Νέος, Matth. 13: 23. *Νεώτε- Νόμισμα*, Matth. 12: 20.
ροι, Luc. 22: 26. *Νομοδιδασκαλός*, Matth. 13: 52,
Νεότης, Marc. 9: 21, 1 Tim. Ioh. 7: 15.
4: 12. *Νομοθεσία*, Matth. 16: 28,
Νεόφυτος, 1 Tim. 3: 6, Hebr. Rom. 9: 4.
6: 6. *Νομοθετεῖν*, Hebr. 8: 6.
Νεύειν, Ioh. 13: 24. *Νόμος*, Matth. 1: 1, 2: 4, 23,
Νεφέλη γνοφώδης, Hebr. 12: 19. Ioh. 12: 34, 13: 25, Rom.
Νεφέλη λευκή, Apoc. 14: 14. 2: 25, 1 Cor. 14: 21, Phil.
Νεφέλαι, 2 Petr. 2: 17, Apoc. 3: 5, Hebr. 7: 16. *Νόμος*,
11: 12. *Νεφέλαι ἀνυδροί*, Rom. 9: 31. *Νόμος*
Iud. 12. *ἐρτολῶν*, Luc. 1: 6, Eph.
Νέφος, Hebr. 12: 1. 2: 15. *Νόμος πνευματικός*,
Νεωκόρος, Act. 19: 35. Matth. 5: 17. *Νόμος σαρκικός*,
Νεωτερίζειν, Matth. 27: 65. Matth. 5: 17. *Νόμος τέλειος*,
Νεωτερικά ἐπιθυμία, 2 Tim. Matth. 5: 17, Iac. 1: 25.
2: 22. *Τὰ τοῦ νόμου*, Rom. 2: 14.
Νήπιος, Matth. 10: 41, 11: 25, Oὐ ἐν τῷ νόμῳ, Rom. 3: 19.
13: 11, 21: 16, 1 Cor. 13: 11, Oὐ ἐκ τοῦ νόμου, Rom. 4: 14.
Hebr. 4: 13. *Νήπιοι*, Eph. *Νόμον τηρεῖν*, Act. 15: 24.
4: 14. *Νήπιοι ἐν Χριστῷ*, Κατὰ νόμον, Hebr. 9: 19.
Matth. 26: 41. *Νόμοι κάλλιστοι*, Matth. 5: 17.
Νῆσος, *νησίον*, Act. 27: 25, *Νοσεῖν*, 1 Tim. 6: 4.
Apoc. 16: 20. *Νόσος*, Marc. 3: 10. *Νόσος*
Νησεῖα, Luc. 18: 12, Act. 27: 9. *ἱερά*, Marc. 9: 20.
27: 9. *Νοσφίζεσθαι*, Act. 5: 2.
Νηφάλιος, 1 Tim. 3: 2. *Νότιος*, Ioh. 10: 23.
Νήφειν, 1 Thess. 5: 6, 1 Petr. 4: 7, 5: 8. *Νότος*, Act. 27: 13.
1: 13. *Νουθεσία*, Matth. 5: 40, 6: 14,
Luc. 1: 18, 1 Cor. 10: 11,
Eph. 6: 4.

- Νουθετεῖν**, 1 Cor. 4: 14, 2 Thess. 3: 15.
Νουθετητικός, Matth. 12: 39.
Νοῦς, Matth. 27: 42, Rom. 1: 28, Apoc. 17: 9.
Νυμφαγωγός, Matth. 9: 15, Ioh. 2: 1.
Νυμφή, Apoc. 21: 9.
Νυμφίος ἐστίν, Ioh. 3: 29.
Νυμφόληπτος, Matth. 4: 29, 1 Cor. 12: 2.
Νυμφῶν, Matth. 22: 10.
Νῦν, Ioh. 4: 23, 11: 8, Act. 4: 29, Rom. 5: 11, 11: 31, Hebr. 9: 26, 11: 16.
Νῦν δέ, Luc. 11: 39, 16: 25, Ioh. 8: 40.
Νυνί, 1 Cor. 5: 10, 14: 6.
Νυνί δέ, Hebr. 8: 6.
Νῦξ, Luc. 17: 34, Ioh. 9: 4.
Νυχθήμερον, Matth. 13: 40, Luc. 4: 2, Ioh. 4: 19, 2 Cor. 11: 25. **Νυχθήμερον τῆς παρασκευῆς**, Ioh. 13: 1.
Νύω, νύζω, νυζάζω, Rom. 11: 8.
Νωθρός, νωθρότερος, Hebr. 5: 11, 6: 12.
Νωμῆσαι βῶν, 2 Cor. 6: 7.
- Ξ.**
- Ξενηλασία**, Matth. 5: 43.
Ξενία, Act. 28: 23, Philem. 22.
Ξενίεσθαι, 1 Petr. 4: 4, 12.
Ξένος, Matth. 5: 27, Luc. 24: 18, Rom. 16: 23, Hebr. 11: 13, 1 Petr. 4: 12. **Ξένος κόσμου**, Luc. 24: 17. **Ξένοι**, Matth. 27: 7, Eph. 2: 19.
Ξένα δαιμόνια, Hebr. 13: 9.
Ξενοδοχεῖν, 1 Tim. 5: 10.
Ξέσης, Marc. 7: 4.
Ξηρά, Matth. 23: 15, Hebr. 12: 26, 11: 29.
Ξηραίνεσθαι, Marc. 9: 6, Ioh. 15: 5.
- Ξηρόν**, Ioh. 15: 2. **Ξηρόν ξύλον**, Luc. 23: 31.
Ξηροφαγίαι, Luc. 6: 22.
Ξύλον, Matth. 6: 30, 26: 55, Act. 16: 24, Apoc. 2: 7.
Ξύλον ὕγρον, Luc. 23: 31.
Ξυλοπέδη, Act. 16: 24.
Ξυλοφορία, Matth. 21: 9.
Ξυνός λόγος, Matth. 5: 40.
- Ο.**
- Ο pro τί**, Marc. 14: 36.
Ο μέν, ὁ δέ, Marc. 4: 8, Luc. 8: 5.
Ο, ἡ, τὸ, vim habet Pronominis indefiniti, Matth. 24: 2. Habet vim vocativi, Rom. 8: 15. Signum generalitatis, Matth. 12: 32, 41. Emphasis vel relationem designat, Matth. 4: 1, 3. Subintelligitur, Matth. 10: 23. **Ο ἱαν** ἐξ ἐμοῦ, Matth. 15: 5.
Ὅγκος, Hebr. 12: 1.
Ὅδος, Matth. 7: 13, Hebr. 9: 20, Iac. 1: 8, 2 Petr. 2: 2. **Ὅδος ἀληθείας**, 2 Petr. 2: 21. **Ὅδος δικαιοσύνης**, Matth. 21: 33, 2 Petr. 2: 21. **Ὅδος εὐθεία**, 2 Petr. 2: 15, 21. **Εἰς ὁδόν**, Marc. 6: 8.
Ὅδοποιοί, Luc. 3: 5.
Ὁδύρομαι et ὀδυρμός, 2 Cor. 7: 7.
Ὅθεν, Hebr. 3: 1.
Ὁθύνη, ὀθόνιον, Matth. 27: 59, Act. 9: 11. **Ὁθόγια**, Ioh. 19: 40, 20: 5.
Οἰκεῖοι, οἰκιακοί, Eph. 2: 19.
Οἰκείται, 1 Petr. 2: 18.
Οἰκία, Matth. 10: 13, Ioh. 4: 53.
Οικοδομεῖν, Matth. 16: 18, 1 Cor. 14: 3. **Οικοδομεῖν τάφους**, Matth. 22: 29. **Οικοδομεῖσθαι**, Act. 9: 31.
Οἰκοθεν μάρτυς, Ioh. 5: 31.
- Οἰ-

- Οἰκονομία**, Luc. 24: 28, Eph. 3: 2.
Οἰκονομικῶς, Ioh. 20: 17.
Οἰκονόμος, Matth. 20 8, 14: 45, Luc. 5: 5, 16: 1, 1 Cor. 4: 1, Gal. 4: 2, 1 Petr. 4: 10.
Οἰκονόμος τῆς ἀδικίας, Luc. 16: 8. **Οἰκονόμος τῆς πόλεως**, Rom. 16: 23.
Οἶκος, Matth. 23: 38, Luc. 2: 4, 11: 42, 19: 9, Hebr. 3: 2. **Οἶκος ἐμπορίου**, Ioh. 2: 16. **Οἶκος ἐπὶ οἶκον**, Luc. 10: 17. **Οἶκος λησῶν**, Ioh. 2: 16.
Οἰκουμένη, Matth. 24: 7, Hebr. 1: 6, Apoc. 3: 10, 6: 5, 11: 15, 13: 8. **Οἰκουμένη μέλλουσα**, Hebr. 2: 5.
Οἰκουροί, Tit. 1: 5.
Οἰκτιρμός, οἰκτιρμοί, Matth. 14: 14, Rom. 12: 1, Phil. 2: 1. **Οἰκτιρμοί καὶ σπλάγχνα**, Luc. 1: 78. **Οἰκτίρων**, Matth. 5: 48, Luc. 6: 36.
Οἶμοι, Matth. 18: 7.
Οἶνος τοῦ θυμοῦ, Apoc. 14: 8, 16: 19, 19: 15. **Οἶνος τῆς ὀργῆς**, Apoc. 16: 19. **Οἶνος κρίθινος**, Matth. 27: 34.
Οἶνοποσία, Luc. 21: 34.
Οἶνοπότης, Matth. 11: 19.
Οἶνοφλυγεῖν, οἶνοφλυγίαι, οἶνοφλυξ, 1 Petr. 4: 3.
Οἶος ἐξ οἴου, Act. 8: 1.
Ὁκνηρός, Matth. 25: 26, Phil. 3: 1.
Ὁκτήμερος, Phil. 3: 5.
Ὀλίγον, 1 Petr. 1: 6, 5: 10, 2 Petr. 2: 18. **Ὀλίγον ἔσον**, Hebr. 10: 37.
Ὀλιγοπισία, Matth. 6: 25, 8: 26, 14: 31, 17: 17, 28: 7.
Ὀλιγόπιστος, Matth. 6: 30, 8: 26.
Ὀλιγοψυχεῖν, Hebr. 10: 38.
Ὀλιγοψυχοὶ et ὀλιγοψυχία, 1 Thess. 4: 14.
- Ὀλιγώρειν**, Hebr. 12: 6.
Ὀλοθρευτής, Luc. 22: 16, 1 Cor. 10: 10, Hebr. 11: 28.
Ὀλοθρεύων, Hebr. 11: 28.
Ὀλοκαύτωμα, Marc. 9: 49, 12: 33, Luc. 2: 24.
Ὀλοκληρία, Act. 3: 16.
Ὀλόκληρος, 1 Thess. 5: 23, 1ac. 1: 4.
Ὀμμα τῆς ψυχῆς, Matth. 6: 22, 23, 11: 15, 13: 15.
Ὀμόσαι vel ὁμνῆεν, Matth. 5: 34, 14: 7.
Ὀμοκακοεῖον, Matth. 18: 17.
Ὀμογένεια, Luc. 9: 56.
Ὀμογενής, Matth. 6: 1.
Ὀμόζηλος, Matth. 18: 15.
Ὀμοθυμαδόν, Rom. 15: 6.
Ὀμοιος, Matth. 5: 45, 11: 16.
Ὀμοιοπαθής, Act. 10: 26, 14: 15, 1ac. 5: 17.
Καθ' ὁμοιότητα, Hebr. 4: 15.
Ὁμοίωμα εἰκότος, Rom. 1: 23.
Ὁμοίωμα τῆς σαρκὸς ἁμαρτίας, Luc. 2: 22.
Ὁμοίως, 1 Petr. 3: 7. **Ὁμοίως ποιεῖν**, Ioh. 5: 19.
Ὁμολογεῖν, Luc. 22: 6, Hebr. 13: 15.
Ὁμολογία, 2 Cor. 9: 13, Hebr. 3: 1, 4: 14.
Ὁμονοεῖν, Matth. 18: 20.
Ὁμόφρων, 1 Petr. 3: 8.
Ὁμόφρωνος, Luc. 3: 23.
Ὁνάριον, Ioh. 13: 14.
Ὁνειδίξειν, Luc. 6: 22.
Ὁνειδισμός, 1 Tim. 3: 7.
Ὁνειδισμός Χριστοῦ, Hebr. 11: 26.
Ὁνειδος, Luc. 1: 25.
Ὁνομα, Matth. 7: 22, 10: 22, 12: 21, 24: 5, Marc. 6: 14, Ioh. 5: 43, 17: 6, 11, 26, Act. 26: 9. **Ὁνομα θηρίου**, Apoc. 13: 17. **Τῷ ὀνόματι, ἐν ὀνόματι, ἐπὶ τῷ ὀνόματι**, Matth. 7: 22, Luc. 24: 47, 1ac. 5: 10, 1 Petr. 4: 14.

- Ὀνόματα ἀνθρώπων, Apoc. 11: 13. Ὀνόματα βλασφημίας, Apoc. 12: 1, 17: 3.
 Ὀνος, Matth. 27: 6, 21: 5.
 Ὀντως, Luc. 24: 34, Ioh. 8: 36.
 Ὄξος, Matth. 27: 34, Ioh. 19: 29. Ὄξος ἐψητὸν, Matth. 27: 34.
 Ὄξυς, Rom. 3: 15.
 Ὄξυδεγκές, Matth. 10: 16.
 Ὀπίσω, Matth. 16: 23, 24, Act. 20: 30, Phil. 3: 14. Εἰς τὰ ὀπίσω, Ioh. 6: 66, 2 Petr. 2: 21.
 Ὀπλα, Rom. 6: 12.
 Ὀπου, Marc. 4: 15, 1 Cor. 3: 7. Ὀπου cum ἐκεῖ, Marc. 6: 56, Apoc. 12: 6.
 Ὀπταλέος, Ioh. 6: 9.
 Ὀπτασία, Matth. 1: 20, 17: 9, 28: 5, Luc. 1: 22, 2: 16, 24: 22, Act. 2: 17, 26: 19, 2 Cor. 12: 1.
 Ὀπώρα, Apoc. 18: 14.
 Ὀπως, Matth. 5: 45, 13: 35, Act. 3: 19.
 Ὀραμα, Matth. 17: 9.
 Ὀρασις, Matth. 5: 28.
 Ὀρᾶν, Ioh. 6: 40, 8: 38, Apoc. 19: 10. Ὀρᾶν ἀκολάως, Matth. 5: 28. Ὀρῶντες μὴ δρᾶν, Matth. 13: 13.
 Ὀργανον, 1 Petr. 3: 7.
 Ὀργᾶν, 1 Cor. 7: 26.
 Ὀργή, Matth. 5: 22, Luc. 21: 23, Ioh. 3: 36, Rom. 3: 5.
 Ὀργίλος, Matth. 5: 5, Tit. 1: 7.
 Ὀργμα, Act. 28: 28.
 Ὀρέγειν et ὀρέξεις, 1 Tim. 5: 10.
 Ὀρεινά, Matth. 18: 12.
 Ὀρθοτομεῖν, 2 Tim. 2: 15.
 Ὀρθοῦν et ἐπανορθοῦν, 2 Tim. 3: 16.
 Ὀρθρον βαθέος, Luc. 24: 1.
 Ὀρια, Matth. 2: 16.
 Ὀρίζειν, ὀρίζεσθαι, Luc. 22: 22, Rom. 1: 4, Hebr. 4: 7.
 Ὀρίζεσθαι ἅπαντα τῷ ἔργῳ, Luc. 22: 32. Ὀρίζων, Marc. 1: 32.
 Ὀρχίζειν, Matth. 26: 63, Marc. 5: 7, 1 Thess. 5: 27.
 Ὀρκισμός, Matth. 26: 63.
 Ὀρκος, Matth. 5: 37, 14: 9, 15: 5. Ὀρκος τοῦ δοῦναι, Luc. 1: 74.
 Ὀρκωμοσία, Hebr. 7: 20.
 Ὀρμή, Matth. 5: 22, 6: 21, Iac. 3: 4, 2 Petr. 3: 10.
 Ὀρμαι φυσικαί, Luc. 17: 7.
 Ὀροθεῖσθαι, Act. 17: 26.
 Ὄρος ἁγιον, 2 Petr. 1: 18.
 Ὄρος αἰσθητον, Hebr. 12: 18.
 Ὄρος τῶν ἐλαιῶν, Ioh. 8: 1.
 Ὄρος ἐπουράνιον, Hebr. 12: 18.
 Ὄρος νοητὸν, ibid. 12: 18.
 Ὄρος Σιών, Apoc. 13: 1. Ὄρος ψηλαφόμενον, Hebr. 12: 18.
 Ὀρφανισθῆναι, 1 Thess. 2: 17.
 Ὀρφανός, Ioh. 8: 29.
 Ὄς pro τίς, Matth. 26: 50.
 Ὄς cum αὐτός, Marc. 6: 55.
 Ὄσιος χάριν, Matth. 15: 2.
 Ὄσιος, Apoc. 16: 5.
 Ὄσιότης, Eph. 4: 24.
 Ὄσμη εὐωδίας, Phil. 4: 18.
 Ὄσμη θανάτου εἰς θάνατον, Luc. 2: 34, 2 Cor. 2: 16.
 Ὄσμη ζωῆς εἰς ζωὴν, 2 Cor. 2: 16.
 Ὄσον, Marc. 7: 36. Καθ' ὅσον, Matth. 7: 20.
 Ὄσφύς, Matth. 3: 4.
 Ὄσχοφῶρια, Matth. 21: 9.
 Ὄταν, Ioh. 8: 28.
 Ὅτι pro ἐν ᾧ vel ᾗ, Rom. x 16.
 Ὅτι, Matth. 2: 23, Marc. 6: 2, 8: 11, 9: 28, Luc. 1: 37, 35, 7: 47, 19: 42, Ioh. 5: 38, 6: 14, 7: 53, 14: 17, 15: 15, 25, Rom. 3: 8, Gal. 3: 10, Hebr. 7: 17, 8: 10, 12, 10: 8, 11: 18, 1 Petr. 2: 3, 1 Ioh. 5: 9, Apoc. 17: 8.
 Οὐ, Hebr. 3: 9, 11: 8. Οὐ ἔνεκεν, Luc. 4: 18. Περὶ οὐ, Hebr. 5: 11.

- Οὐ, Matth. 5: 37, 10: 13, 20, Luc. 15: 4.
 Οὐδέ, Hebr. 9: 25. Οὐδέ ἐν, Ioh. 1: 3. Οὐδε ὁ υἱός, Marc. 13: 32.
 Οὐα, Marc. 15: 29.
 Οὐαι, Matth. 18: 7. Οὐαι, ὅτι, Luc. 11: 42.
 Οὐδαμῶς, Matth. 2: 6.
 Οὐδεὶς, Ioh. 3: 32, 7: 13, 19.
 Οὐδέν, Hebr. 7: 9.
 Οὐχ' οἶον, Rom. 9: 6.
 Οὐκοῦν, Ioh. 18: 37.
 Οὐλόγητα, Marc. 9: 49.
 Οὖν, Ioh. 6: 5, 13: 6, Rom. 6: 1.
 Οὕτω πάρεσιν, Ioh. 7: 6.
 Οὐρανός, Matth. 3: 2, 5: 16, 6: 10, 20, 21: 25, 23: 22, Luc. 15: 18, Apoc. 12: 1, 15: 6. Οὐρανός οὐρανῶν, Matth. 27: 51, Luc. 24: 51.
 Οὐρανός πρῶτος, Apoc. 21: 1.
 Ὁ ἐξ οὐρανοῦ, Luc. 10: 13.
 Εἰς οὐρανὸν et εἰς οὐρανούς, Marc. 16: 19. Οὐρανοί, Matth. 24: 29, Hebr. 4: 14, 8: 1, 9: 8.
 Οὐσία, Matth. 5: 16. Οὐσία ἀτελής, Matth. 22: 32.
 Οὕτως, Luc. 20: 35, Ioh. 15: 5, Act. 8: 2, 1 Ioh. 5: 20.
 Οὕτω, 1 Cor. 14: 12. Οὕτω πως, Marc. 4: 40. Οὕτως, Matth. 20: 14, 26: 40, Marc. 2: 12, 4: 40.
 Ὁφείλειν δίκην, Matth. 6: 12.
 Ὁφειλέτης, Matth. 6: 12, Rom. 15: 27. Ὁφειλέται, Luc. 13: 4.
 Ὁφειλῆ, Rom. 13: 7, 1 Cor. 7: 3.
 Ὁφείλημα, Matth. 6: 12, Luc. 11: 3, 17: 10.
 Ὁφελον, 2 Cor. 11: 1, Apoc. 3: 15.
 Ὁφελος, Iac. 2: 14, 16.
 Ὁφθαλμός πονηρός, Marc. 7: 22.
 Ὁφθαλμοδουλεία, Luc. 17: 9, Eph. 6: 6.
 Ὁφθίσεται εἰς σωτηρίαν, Hebr. 9: 28.
 Ὁφεις, Ioh. 3: 14. Ὁφεις ἀρχαῖος, Apoc. 12: 2, 9, 20: 2.
 Ὁχλοποιεῖν, Act. 17: 5.
 Ὁψάριον, Ioh. 6: 9, 21: 5.
 Ὁψε σαββάτων, Matth. 27: 1.
 Ὁψία, Matth. 14: 15, 15: 2, 16: 20, 27: 1, Marc. 1: 32, Ioh. 20: 19.
 Ὁψίον, Marc. 11: 11.
 Ὁψις, Matth. 18: 2, Ioh. 7: 24.
 Ὁψις τῆς διάνοις, Matth. 6: 23.
 Ὁψον, Ioh. 6: 19, 21: 5.
 Ὁψώνιον, 2 Cor. 11: 8.
 Ὁψώνια, Luc. 3: 14.

II.

- Πάθη, Luc. 16: 41. Πάθη ἀτιμίας, Rom. 1: 26.
 Πάθημα, Matth. 13: 21. Παθήματα, Hebr. 10: 32, 1 Petr. 5: 9. Παθήματα, μαθήματα, Hebr. 5: 8.
 Παθητός, Act. 26: 23.
 Πάθος, Matth. 5: 22, Col. 3: 5, 1 Thess. 4: 5.
 Παιδαγωγία, Matth. 28: 20.
 Παιδαγωγός, 1 Cor. 4: 15.
 Παιδάριον, Marc. 9: 21, Ioh. 6: 9.
 Παιδεία, Matth. 6: 14, Eph. 6: 4, Hebr. 12: 6.
 Παιδεύειν, Luc. 23: 16, Eph. 6: 4, Hebr. 12: 6. Παιδεύεσθαι, 2 Cor. 6: 9.
 Παιδερασία, Rom. 1: 27.
 Παιδίον, παιδιά, Matth. 2: 11, 10: 41, 17: 21, 18: 2, 19: 13, Marc. 9: 21, Luc. 11: 7, Ioh. 21: 5.
 Παιδιόθεν, Matth. 17: 21, Marc. 9: 21.
 Παιδίσκη, Matth. 26: 69.
 Παίειν, Matth. 21: 44. Παίειν ἐπὶ

- ἐπὶ πόρεως, Matth. 26: 67.
 Πάειν ὀλίγας, Luc. 12: 47.
 Παῖς, Matth. 8: 6, 13: 23, 18: 4. Παῖς pro υἱῷ, Act. 3: 13; pro δουλῷ, Act. 4: 25.
 Παῖς, 1 Cor. 10: 7.
 Παλαί, Matth. 11: 21, Hebr. 1: 1.
 Παλαιός λόγος, Matth. 15: 2.
 Παλιγγενεσία exspectabatur cum ab aliis, tum a Iudaeis, qui putabant eam fore tempore Messiae, Matth. 14: 2, 16: 14, 19: 28, Ioh. 3: 3, 1 Petr. 1: 3, 3: 21. Παλιγγενεσίας λουτρόν, Matth. 28: 19.
 Πάλιν, Ioh. 16: 28, 18: 33, 20: 10, 21: 1, Hebr. 1: 5, 2: 13. Πάλιν δεύτερον, Ioh. 21: 16. Πάλιν οὖν, Ioh. 8: 12.
 Πᾶν ὃ, Ioh. 6: 37, 39, 17: 2.
 Παροπλία, Eph. 6: 11, 1 Petr. 4: 1.
 Πανταγοῦ, Marc. 16: 15. Εἰς τὸ παντελές, Hebr. 7: 25.
 Παντοκράτωρ, 2 Cor. 6: 18, Apoc. 15: 3.
 Πάντως, Luc. 22: 22, 1 Cor. 9: 10.
 Πανοργία, 1 Cor. 3: 19.
 Πανοργότατος, Luc. 23: 32.
 Παρά, Luc. 17: 14. In compositione non raro significat id quod rectum non est, 1 Tim. 6: 5, Hebr. 3: 3, 9: 23. Παρά κυρίου, Luc. 1: 45. Παρά τὸν κτίσαντα, Rom. 1: 25. Παρά τῷ πατρὶ, Ioh. 1: 1. Παρά πατρός, Ioh. 1: 14, 15: 26.
 Παραβαίνειν, Luc. 15: 29, Ioh. 8: 31, Hebr. 7: 24, 2 Ioh. 9: 11.
 Παραβάσις, Rom. 2: 23, 4: 15, Hebr. 2: 2, 9: 15.
 Παραβάτης, Rom. 2: 25, Gal. 2: 18.
 Παραβιάζειν, Act. 16: 15. Παραβιάζεσθαι, Luc. 14: 23, 24: 28.
 Παραβολή, αἶνος, παροιμία quo modo inter se differant, Matth. 13: 3, Marc. 12: 1, Luc. 4: 23, 14: 7, Ioh. 10: 6, 16: 25, Hebr. 9: 25, 11: 19.
 Παράγειν et παράγεσθαι, Ioh. 9: 1, 1 Cor. 7: 31, 1 Ioh. 2: 8.
 Παράδειγμα, Matth. 5: 40, Ioh. 1: 10.
 Παραδειγματίζειν, Matth. 1: 19, Hebr. 6: 8.
 Παραδέχεσθαι, Marc. 4: 20, Hebr. 12: 6.
 Παράδεισος, Matth. 5: 20, Luc. 16: 22, 23: 43, Hebr. 12: 23.
 Παραδίδοναι, Matth. 5: 25, 15: 2, 17: 22, Ioh. 6: 51, Rom. 1: 29, 8: 32. Παραδίδοσθαι, Luc. 12: 1. Παραδοθεῖσα πρὶς, 2 Petr. 2: 21.
 Παράδοξα, Matth. 5: 30, Luc. 5: 26. Παράδοξοι, Luc. 5: 26.
 Παράδοσις, Matth. 5: 20, 14: 15, dogma, 15: 2, 17: 11, 42, 20: 22, Luc. 1: 2, 1 Cor. 11: 2, 2 Thess. 2: 15. Παράδοσις πατρὶα, Gal. 1: 4.
 Παράθεσις, Matth. 13: 3.
 Παραθήκη et παρακαταθήκη, 1 Tim. 6: 20.
 Παρατεῖν, Hebr. 12: 25.
 Παρατεῖσθαι, 1 Tim. 4: 7, 5: 11, Tit. 3: 10, Hebr. 12: 19.
 Παραζηλοῦν, 1 Cor. 10: 21.
 Παρακαλεῖν, Tit. 1: 9, Philem. 1, 10, Hebr. 13: 22. Παρακαλεῖσθαι, Luc. 6: 21, 23: 43.
 Παράκλησις, Luc. 23: 43, Ioh. 11: 24. Παράκλησις αἰώνιος, 2 Thess. 2: 16.
 Παράκλητος, Ioh. 14: 16, 15: 26, 16: 8.
 Παρακοή, Hebr. 2: 2.

Πα-

- Παρακολουθεῖν*, Luc. 1: 3, Marc. 16: 20, 2 Tim. 4: 6.
Παρακίπτειν, Matth. 28: 5, Luc. 24: 12, Ioh. 20: 5, Iac. 1: 25, 1 Petr. 1: 12.
Παραλαμβάνειν, Matth. 1: 18, 15: 2, 24: 40, Marc. 4: 36, 7: 4, Luc. 17: 34, Ioh. 1: 12, 3: 33, Col. 2: 6.
Παράληψις, Matth. 1: 8.
Παράλιος, Marc. 3: 8, Luc. 9: 10.
Παραλλαγή, Iac. 1: 17.
Παράλλαξις, Iac. 1: 17.
Παραλογίζεσθαι, Col. 2: 4.
Παράλυσις, Matth. 4: 24.
Παραλυτικός, Matth. 4: 24.
Παραμυθίεμαι, Ioh. 11: 19.
Παρανοία, 2 Petr. 2: 16.
Παρανομεῖν, Act. 23: 3.
Παρανομία, Matth. 14: 4, 23: 25.
Παράνομος, Matth. 5: 46.
Παραντίκα τῆς θλίψεως, Luc. 17: 7, 2 Cor. 4: 17.
Παραπαράγματα, Luc. 4: 31.
Παραχειμαῖζεσθαι, Act. 28: 12.
Παραχειμαῖσαι, Tit. 3: 13.
Παραχρῆμα, Marc. 5: 29, Act. 16: 33.
Παραπέμπεσθαι, Hebr. 7: 24.
Παραπορεύομαι, Marc. 9: 30, 11: 20.
Παραφέρεισθαι, Hebr. 13: 9.
Παραφράζειν, Matth. 13: 6, 15: 11, Luc. 1: 17.
Παραφρονία, 2 Petr. 2: 16.
Παραφρόνησις, *ibid.*
Παραφροσύνη, *ibid.*
Παραπτώμα, Matth. 6: 14, Rom. 5: 15, 11: 12.
Παραφύλακες, Act. 23: 23.
Παραφύλακες τοῦ Θεοῦ νόμου, Matth. 10: 2.
Παραρῥεῖν, Hebr. 2: 1.
Παράσημον, Act. 28: 11.
Παρασιωπᾶν, Luc. 1: 20.
Παρασκευή, Matth. 26: 2, 17, Marc. 15: 42, Luc. 23: 54, Ioh. 19: 31. *Παρασκευὴ τῶν*
Ἰουδαίων, Ioh. 19: 42. *Παρασκευὴ τοῦ πάσχα*, Ioh. 19: 42.
Παρασάτης, Act. 7: 56. *Παρασάτις*, Rom. 16: 2.
Παρατηρέω, Luc. 20: 20.
Παρατιθέναι, Matth. 26: 25, Luc. 23: 46, Act. 16: 54, 1 Cor. 10: 27, 1 Petr. 4: 19.
Παρεδρεύειν et παρέδρος, 1 Cor. 7: 35.
Παρεῖναι, Col. 1: 6.
Παρεισάγειν, 2 Petr. 2: 1.
Παρεισακτοί, Gal. 2: 4, 5.
Παρελθεῖν, Matth. 26: 42, Iac. 1: 10. *Παρελθὼν*, Luc. 12: 37.
Παρέλκειν, Matth. 5: 24, 6: 26.
Παρεμβολή, Act. 21: 34, Hebr. 11: 34, 13: 13.
Παρεπίδημος, Hebr. 11: 13, 1 Petr. 2: 11.
Πάρεργον, Matth. 6: 33.
Παρέργεσθαι, Matth. 5: 18, Act. 24: 7, Hebr. 1: 10, 7: 24, 2 Petr. 3: 10.
Παρεξηκὼς, Matth. 18: 10, Luc. 1: 17.
Παρέχειν τινὶ κόπους, Matth. 26: 10.
Παρθέμενοι κεφαλὰς, Ioh. 19: 11.
Παρθένοι χεῖρες, Apos. 14: 4.
Παρθένος, Matth. 1: 23, Apos. 14: 4. *Παρθένος ἀγνή*, Luc. 1: 27.
Παρθενὼν, Matth. 1: 23.
Παρηγορία, Col. 4: 11.
Παρήλιος, Hebr. 1: 3.
Παριζᾶν, Act. 23: 33. *Παριζᾶναι*, Rom. 16: 2, 1 Cor. 8: 8. *Παριζάνειν*, Rom. 6: 13.
Παρίζασθαι, Act. 24: 13.
Παραζῆναι, Act. 25: 7, 27: 23, Rom. 12: 1, 2 Cor. 11: 2, Col. 1: 22.
Πάρωνες, Apos. 9: 3.
Παροικεῖν, Luc. 24: 18, Act. 2: 5, Hebr. 11: 9. *Παροιμία*, Luc.

- Luc. 24: 18, Act. 3: 17, 1 Petr. 1: 17. *Πάροιμος*, Luc. 24: 18, Act. 7: 6, Eph. 2: 19, 1 Petr. 2: 11. *Παροιμία*, Matth. 13: 3, Luc. 4: 23, Ioh. 10: 6; *omnis sermo, qui audientibus est obscurus*, Ioh. 16: 25. *Παροξύνειν*, Hebr. 10: 24. *Παροξύνειν ἐπὶ μάχην*, Hebr. 10: 24. *Παροξυνεσθαι*, 1 Cor. 13: 5. *Παροξυσμός*, Act. 15: 39, Hebr. 10: 24. *Παρόρησία*, Hellenistis plura significat, quam Graecis, Matth. 28: 14, Marc. 8: 32, Ioh. 6: 4, 13, 7: 26, 10: 24, 11: 14, 54, 18: 20, Eph. 3: 12, 6: 19, Philem. 8, Hebr. 3: 6, 9: 19, 6: 16. *Παρουσία*, Matth. 24: 3, Luc. 17: 24, 2 Petr. 1: 16, 3: 12. *Παρουσία κυρίου*, Iac. 5: 7. *Πᾶς, πᾶσα, πᾶν*, Matth. 2: 32, Luc. 16: 16, 1 Tim. 1: 16. *Πᾶς σίγα*, Hebr. 2: 9. *Πᾶσα χαρά*, Iac. 1: 1. *Πάντα*, Marc. 6: 30, Act. 20: 35, Hebr. 2: 10. *Πάντες*, Rom. 3: 9, 1 Cor. 8: 1, 9: 10. *Διὰ παντός*, Luc. 24: 53. *Πασοφóρεια*, Marc. 12: 41. *Πασοφόροι*, Matth. 8: 4. *Πάσχα*, Matth. 25: 2, Luc. 2: 41, 22: 1, 16, Ioh. 18: 28, 1 Cor. 5: 7. *Πάσχα τῶν Ἰουδαίων*, Ioh. 5: 1, 11: 55. *Πασχαποιεῖν*, Matth. 26: 18. *Πασχατίζειν*, *ibid.* *Πάσχειν*, 1 Petr. 4: 19. *Πατάσσειν*, Matth. 21: 44. *Πατεῖν*, Luc. 21: 24, Apoc. 11: 2. *Πατήρ*, Matth. 5: 16, Rom. 4: 11, 1 Petr. 1: 18. *Πατήρ τῶν φωτῶν*, Iac. 1: 17. *Πατέρες*, Matth. 10: 41, 13: 23, 15: 2, Luc. 11: 47, Ioh. 4: 20. *Πατέρες τῆς σαρκός*, Hebr. 12: 9. *Πατριά*, Matth. 1: 16, 2: 6, Luc. 2: 4, Act. 7: 8, Eph. 3: 15, Hebr. 7: 4. *Πατριάρχης*, Luc. 4: 20, Hebr. 7: 4. *Πατριάρχαι*, Matth. 1: 16, 2: 6. *Πάνειν*, 1 Petr. 3: 10. *Πανεσθαι*, 1 Petr. 4. *Παχυμερῶς*, Matth. 17: 1, Luc. 1: 3. *Παχύναι*, Matth. 13: 15. *Παχυνεσθαι*, *ibid.* 13: 15, Act. 28: 27. *Παχύτης*, Luc. 24: 31. *Πεξεύειν*, Act. 20: 13. *Πειθαρχεῖν*, Act. 5: 29. *Πείθειν*, Matth. 28: 14, Luc. 4: 22, Gal. 1: 10, Act. 19: 8, 28: 23. *Πείθεσθαι*, Matth. 21: 32, Hebr. 13: 18, Iac. 3: 3. *Πείραν λαμβάνειν*, Hebr. 11: 29. *Πειράζειν*, Matth. 4: 3, 6: 13, Ioh. 6: 6, 1 Thess. 3: 5, Hebr. 3: 8. *Πειράζων*, Iac. 1: 13. *Πειρασθῆναι*, Luc. 22: 18. *Πειρασμός*, Matth. 6: 13, Luc. 22: 28, 43, Gal. 4: 14, Hebr. 3: 8, 11: 17, 1 Petr. 4: 12. *Πειρασμός ἀνθρώπινος*, 1 Cor. 10: 13. *Πέμπειν*, Matth. 2: 8, 8: 31, 1 Petr. 2: 14. *Πέμπειν δι' ἐπιστολῶν*, 1 Cor. 16: 3. *Πεμπταῖος*, Ioh. 11: 39. *Πενθεῖν*, Luc. 6: 21, 1 Cor. 5: 2, 2 Cor. 12: 21, Iac. 4: 9. *Πένητες*, Matth. 5: 30, Luc. 4: 18. *Πέραν*, Matth. 4: 15, Marc. 10: 1, Ioh. 3: 26, 5: 1, 22, 10: 40. *Περὶ*, Ioh. 11: 19, 1 Petr. 3: 15. *Περὶ αὐτὸν*, Marc. 4: 10.

Πε-

Περιάγειν, 1 Cor. 9: 5.
Περίαπτον, Matth. 23: 5.
Περίαιρείν, Hebr. 10: 11.
Περίαντολογία, Luc. 18: 14.
Περίβατον, Luc. 6: 22.
Περίβολος, Matth. 28: 2.
Περίδρομος, Matth. 14: 5.
Περίελειν, Hebr. 10: 11.
Περίεργα, Act. 19: 19.
Περίεργάζεσθαι, Luc. 24: 31, 2 Thess. 3: 11.
Περίεργία, Luc. 3: 5.
Περίεργος, Ioh. 21: 22, 2 Thess. 3: 11.
Περίερχεσθαι, Luc. 15: 29.
Περίερχόμενοι, Act. 19: 13.
Περίέχει, 1 Petr. 2: 6. *Περίεχειν*, Luc. 5: 9.
Περίθεσις χονδρίων, 1 Petr. 3: 3.
Περίκάθαρμα, *περικαθαίρειν*, Matth. 20: 28, 1 Cor. 6: 13.
Περίκεφαλαία τοῦ σωτηρίου, Eph. 6: 16.
Περίκοπή, Matth. 23: 29, Luc. 6: 43.
Περίλαμβάνειν, Marc. 9: 36.
Περίλιμπανόμενος, 1 Thess. 4: 15.
Περίοδος, Luc. 2: 21.
Περίοδευταί, Luc. 10: 1.
Περιοχή, Luc. 3: 16, Act. 8: 32, Hebr. 5: 6, 1 Petr. 2: 6.
Περιπατεῖν, Marc. 7: 5, Ioh. 7: 1, 1 Cor. 7: 19, Eph. 2: 2, 5: 2, 1 Petr. 5: 8. *Περιπατεῖν κατὰ σάρκα*, *ἐν σαρκί*, 2 Cor. 10: 3. *Περιπατεῖν τοῖς ἔγχεσι*, 1 Petr. 2: 21.
Περιπείρω, 1 Tim. 6: 10.
Περιπλοκαὶ τῶν τριγῶν, Luc. 7: 38.
Περιποιεῖσθαι, Matth. 10: 9.
Περιποίησις, Eph. 1: 14, Col. 5: 9, 1 Petr. 2: 9. *Περιποίησις ψυχῆς*, Hebr. 10: 38.
Περιρρήγνυειν, Act. 16: 22.
Περιρρήγαντήριον, Hebr. 9: 19.
Περὶσπᾶσθαι, 1 Cor. 7: 35.

Περὶσσειά κακίας, Iac. 1: 21.
Περὶσσεύειν, Matth. 5: 20, 47, 13: 12, Marc. 12: 44, Luc. 12: 15, Rom. 3: 7, 5: 15, 1 Cor. 8: 8, Eph. 1: 8. *Περὶσσεύον*, Matth. 14: 20. *Τὰ περισσεύοντα*, Luc. 3: 8.
Περὶσσόν, Matth. 5: 47. *Περὶσσόν ἔχειν*, Ioh. 10: 10.
Περὶσσότερον, 1 Cor. 15: 10, Hebr. 7: 15. *Περὶσσοτέρως*, Marc. 6: 51. *Περὶσσοτέρως μᾶλλον*, 2 Cor. 7: 13. *Περὶσσοτέρως παρακαλῶ*, Hebr. 13: 18. *Περὶσσοτέρως, ἀφόβως*, Phil. 1: 14.
Περίττασθαι, 2 Tim. 2: 16.
Περίττасις, Matth. 9: 13. *Ἐκ περιττάσεως*, Luc. 2: 34.
Περίττῆλλω, Act. 5: 6.
Περίττῆλῃ, Act. 5: 6.
Περίτομή, Matth. 17: 24, Act. 10: 45, Rom. 2: 26. *Περίτομή ἀχειροποίητος*, Rom. 2: 28, Col. 2: 11. *Περίτομήν ἐπικαλύπτειν*, 1 Cor. 7: 18.
Περιοῦσιος, Matth. 6: 9, Tit. 2: 14, 1 Petr. 2: 9.
Περίφρεσθαι, Hebr. 13: 9.
Περίφορᾶ, *ibid.*
Περίφρονεῖν, Tit. 2: 15.
Περίχωρος, Matth. 3: 5, Marc. 1: 28. *Περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου*, Luc. 3: 3.
Περίψημα, 1 Cor. 4: 13.
Περπερεία, 1 Cor. 13: 4. *Περπερεύομαι*, *ibid.*
Πέρυσι, 1 Cor. 8: 10.
Πέτρα, Matth. 16: 18, Ioh. 1: 42. *Πέτρα σκανδάλλον*, Luc. 2: 34, 1 Petr. 2: 7.
Πήγνυσθαι, Hebr. 8: 2.
Πηδάλιον, Act. 27: 40.
Πηλίκος, Hebr. 7: 4.
Πήρα, Matth. 2: 11, Luc. 22: 36.
Πιάζειν, Act. 3: 7. *Πιάσαι*, 2 Cor. 11: 32. *Πιέζειν*, Luc. 5: 39.

- Πικραίνειν**, Hebr. 3: 8, 16, **Πλάγος**, Matth. 24: 5, 27: 62, Apoc. 10: 9.
Πικρασμός, Hebr. 3: 8.
Πικρίδες, Matth. 26: 19.
Πικρόν, Matth. 27: 34, **Πικρός**, Matth. 7: 2, Iac. 3: 14.
Πίναξ, Matth. 27: 37.
Πίνειν, Ioh. 7: 37. **Πίνειν τὸ ποτήριον**, Matth. 26: 52.
Πίστης, Rom. 11: 17.
Πίπτειν, Luc. 26: 17, Rom. 11: 11. **Πίπτειν πρὸς πόδας**, Matth. 8: 2. **Πίπτειν ἐπὶ πρόσωπον**, Matth. 8: 2, 17: 6. **Πίπτειν εἰς πρόσωπον**, Luc. 22: 44.
Πισεύειν, Matth. 14: 31, 21: 21, 32, Ioh. 2: 12, 22, 3: 12, 6: 5, 9: 35, 11: 15, 19: 35. **Πισεύειν ἐπὶ τινος** vel **ἐπὶ τινι**, Matth. 27: 24. **Πισεύειν τινι**, Matth. 27: 42, Marc. 1: 15, Ioh. 5: 45. **Πισεύειν εἰς τινὰ**, Marc. 1: 15, Ioh. 7: 38, 14: 1. **Πισεύειν ἐν τινι**, Marc. 1: 15. **Πισεύων αὐτοῦ**, Ioh. 7: 38.
Πίστις, Matth. 6: 30, 8: 10, 14: 31, 23: 23, Luc. 18: 8, Rom. 14: 22, 2 Tim. 3: 10. **Πίστις**, quid significet apud Paulum, proleg. in Ep. ad Paulum. **Πίστις νεκρὰ**, Matth. 7: 21, Iac. 2: 26. **Πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη**, Matth. 7: 21, Gal. 4: 6. **Πίστις Θεοῦ**, pro **εἰς τὸν Θεόν**, Marc. 11: 22, Rom. 3: 22. **Πίστις δόξης**, Iac. 2: 1. **Πίστις ἐν Χριστῷ**, Iac. 2: 1. **Πίστις τέκνα**, Hebr. 10: 38.
Πιστός, Matth. 17: 20, Ioh. 20: 27, 2 Tim. 2: 13, Hebr. 2: 17. **Πιστοί**, Eph. 1: 1.
Πλανᾶσθαι, Tit. 3: 3, Hebr. 5: 2. **Πλανᾶν**, Iac. 1: 22, 2 Petr. 2: 15. **Πλάγη**, 1 Thess. 2: 3, Hebr. 13: 9, 2 Petr. 3: 17. **Πλανόμενος**, Ioh. 11: 52.
- Πλάτος**, Luc. 6: 35, Apoc. 20: 9.
Πλατὺς, Matth. 7: 13.
Πλατύνεσθαι, 2 Cor. 6: 11.
Πλέγματα, 1 Tim. 2: 9, 1 Petr. 3: 3.
Πλεῖν τόπους, Act. 27: 2.
Πλείον, Matth. 6: 25, Marc. 12: 33.
Πλείων, Hebr. 11: 4.
Πλεονάζειν, 2 Petr. 1: 8. **Πλεονάζειν καὶ περισσεύειν**, 1 Thess. 3: 12.
Πλεονέκται, 1 Cor. 5: 9, 6: 10.
Πλεονέκτημα, Luc. 6: 35, 1 Cor. 5: 9.
Πλεονεκτεῖν, Marc. 7: 22, 1 Cor. 5: 9, 2 Cor. 2: 10, 2 Thess. 4: 6.
Πλεονεξία, Matth. 5: 40, 6: 19, 19: 23, Marc. 7: 22, Luc. 12: 15, Rom. 1: 29, 1 Cor. 5: 9, 2 Petr. 2: 14.
Πλοκή, Ioh. 3: 31.
Πλοῖον, Matth. 12: 2, 24: 38.
Πληγὴ, Apoc. 11: 6.
Πληθός, Luc. 23: 1, Act. 23: 7.
Πληθυνῶ, Hebr. 6: 14, 2 Petr. 1: 2.
Πλημμελήματα, Luc. 1: 6.
Πλην, Matth. 11: 21, 18: 7, Luc. 10: 11, 19: 27, 22: 21.
Πληροφορία, Hebr. 6: 11. **Πληροφορία συνέσεως**, Col. 2: 2.
Πληροφορία πίστεως, Hebr. 10: 21.
Πληροφορεῖν, Hebr. 6: 11.
Πληροφορεῖσθαι, Rom. 4: 19, 14: 5.
Πληροῦν, Luc. 9: 31, Col. 4: 17. **Πληροῦν τὸν δρόμον**, Act. 13: 25. **Πληροῦσθαι**, Matth. 1: 22, 2: 15, 4: 14, 5: 17, 7: 12, 8: 17, 13: 14, Luc. 9: 51, Ioh. 7: 7, 15: 11, 25, Act. 1: 16, Col. 2: 10, Iac. 2: 23. **Πληροῦμεν**

- μενος, Eph. 1: 23, 1 Petr. 2: 4.
Πλήρωμα, Matth. 1: 22, 9: 16, Ioh. 1: 16, Rom. 11: 12, 1 Cor. 10: 26, Eph. 1: 23.
Πλήρωμα καιρών, Eph. 1: 10.
Πλήρωμα τοῦ νόμου, Matth. 5: 19. **Πλήρωμα τῆς Πεντεκώστης**, Luc. 6: 1.
Πλησίον, Matth. 5: 43, 9: 15, 22: 39, Iac. 2: 8, 4: 12.
Πλησίον γεγονέναι, Luc. 10: 36.
Πλοῦς ὁ δεύτερος, Matth. 5: 23.
Πλούσιος, Luc. 6: 24, 14: 12, Iac. 2: 5. **Πλουσίως**, 2 Petr. 1: 11.
Πλουτεῖν, Luc. 12: 21, 1 Cor. 1: 5, 1 Tim. 6: 18.
Πλούτος, Matth. 5: 3, 13: 22, 19: 23, Rom. 2: 4, 9: 23, 2 Cor. 8: 2, Eph. 1: 8, Iac. 2: 5. *Poni solet cum adiectivis neutris*, Eph. 2: 7. *Item in neutro genere*, Phil. 4: 19.
Πνεῦμα, Matth. 5: 3, 10: 28, 12: 18, 22: 23, 26: 41, Marc. 8: 12, Ioh. 3: 5, 6: 63, 11: 33, Act. 19: 21, 1 Cor. 14: 14, 2 Cor. 12: 18, Phil. 1: 27, 2 Thess. 2: 2, Hebr. 4: 12, Iac. 2: 28, 1 Petr. 3: 4, 18, Apoc. 2: 7, 13: 15.
Πνεῦμα ἀνάθαρτον, Marc. 5: 2.
Πνεῦμα ἀληθείας καὶ πλάνης, Ioh. 14: 17, 15: 26, 1 Ioh. 4: 6, 1 Tim. 4: 1. **Πνεῦμα δόξης**, 1 Petr. 4: 14. **Πνεῦμα ἀσθενείας**, Luc. 13: 11.
Πνεῦμα ζωῆς, Rom. 8: 2.
Πνεῦμα κατανύξεως, Luc. 9: 55, Rom. 11: 8. **Πνεῦμα κρίσεως καὶ κανύσεως**, Act. 1: 5.
Πνεῦμα πρόθυμον, Ioh. 13: 10.
Πνεῦμα Χριστοῦ, 1 Petr. 1: 11.
Πνεύματα, Luc. 9: 55. **Πνεύματα λειτουργικά**, Hebr. 1: 14.
Πνεύματι, Luc. 10: 21. **Ἐν πνεύματι**, Ioh. 4: 23, Apoc. 7: 3, 21: 10. **Ἐν τῷ πνεύματι**, Luc. 4: 1. **Πνευματικαὶ θυσίαι**, Apoc. 11: 8. **Πνευματικὰ πονηρίας**, Luc. 8: 31, Eph. 6: 12. **Πνευματικὸν εἶδος**, Matth. 28: 20.
Πνευματοφορεῖσθαι, Act. 15: 29.
Πνοή βιαία, Luc. 14: 23.
Ποδηγός, Act. 9: 8.
Ποδηγός, Matth. 28: 3, Marc. 12: 38, Apoc. 1: 13.
Ποδοκᾶκη, ποδοσφάβη, Act. 16: 42.
Πόθεν, Marc. 8: 4, 12: 37, Ioh. 7: 27, 9: 29.
Ποῖα, Luc. 24: 19. **Ποίαν ὥραν**, Apoc. 3: 3.
Ποιεῖν, Matth. 5: 38, 7: 21, 11: 24, 15: 4, 20: 12, Marc. 3: 14, Luc. 6: 47, 10: 28, 11: 28, 15: 19, 17: 7, 22: 22, Ioh. 6: 30, 4, Rom. 9: 20, 2 Cor. 13: 7, Col. 3: 17, Iac. 11: 13, Apoc. 13: 5. **Ποιεῖν ἀμαρτίαν**, Ioh. 8: 34. **Ποιεῖν δικαιοσύνην**, Iac. 3: 18, 1 Petr. 2: 24. **Ποιεῖν εἰρήνην**, Iac. 3: 18. **Ποιεῖν ἐλεημοσύνην**, Luc. 11: 41. **Ποιεῖν τὸν νόμον**, Ioh. 7: 19. **Ποιεῖν πόλεμον**, Apoc. 11: 7. **Ποιεῖν καὶ διδάσκειν**, Matth. 5: 17.
Ποίησις, Iac. 1: 25.
Ποιητὴς ἔργου, Iac. 1: 25.
Ποιητὴς νόμου, Ioh. 7: 19, Iac. 4: 11. **Ποιητὴς καὶ πατὴρ τῶν ὄλων**, Matth. 5: 34.
Ποιμαίνειν, Matth. 9: 18, Ioh. 21: 15, 1 Petr. 5: 21, Apoc. 19: 15.
Ποιμήν, Matth. 9: 36. **Ποιμήν μέγας**, 1 Petr. 5: 4.
Ποῖος, Matth. 19: 18, Ioh. 10: 21, 2 Petr. 3: 11.
Πόλεις, Luc. 4: 43, 7: 17.
Πολεμεῖσθαι, Apoc. 20: 4.

Πό-

- Πόλεμον ποιῖν**, Αποκ. 12: 17.
 13: 7, 20: 4. **Πόλεμος**, Αποκ.
 12: 7. **Πόλεμος ἐμφύλιος**,
 Matth. 5: 40. **Πόλεμος ἄ-**
σπονδος, Matth. 5: 43. **Πό-**
λέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων,
 Matth. 24: 6.
Πόλις, Marc. 1: 38, 16: 12,
 Luc. 1: 39, Ioh. 14: 4. **Πόλις**
ἁγία, 2 Petr. 3: 2. **Πόλις**
μεγάλη, Αποκ. 16: 19, 21: 10.
Πολίτης, Luc. 19: 14, Hebr.
 8: 11.
Πολιτάρχαι, Act. 17: 6.
Πολιτεῖα ὑψηλοτέρα, Matth.
 19: 12.
Πολιτεύεσθαι, Act. 23: 1, Phil.
 1: 27. Vide etiam Ambulare
 in Indice I.
Πολίτευμα, Phil. 3: 20. **Πο-**
λίτευμα ἐν οὐρανῷ, Αποκ.
 13: 6, 14: 2.
Πολλάκις, Luc. 7: 29, Hebr.
 10: 11.
Πολλαπλασιασμός, Matth. 1: 17.
Πολὺς, Matth. 20: 26. **Οἱ**
πολλοί, Hebr. 12: 15. **Ἐπὶ**
τὸ πολὺ, Luc. 14: 21. **Τὸ**
ἐπὶ πολὺ, Ioh. 2: 10. **Πολ-**
λὰ, Marc. 15: 3.
Πολύσημος, Matth. 12: 18,
 Hebr. 11: 21.
Πολυτέλης, 1 Petr. 3: 4.
Πολυτρόπως, Hebr. 1: 1.
Πολυωνυμία, Luc. 3: 23.
Πόματα, Hebr. 9: 10.
Πονηρία, Matth. 23: 25, Marc.
 7: 22, Act. 3: 26, Rom.
 1: 29.
Πονηρός, πονηρὸν, Matth. 5:
 37, 39, 6: 13, 22, 7: 16,
 13: 49, Luc. 23: 41, Ioh.
 17: 13.
Πόπανον, Marc. 9: 49.
Πορεύεσθαι, Matth. 7: 13,
 26: 23, Luc. 13: 33, 22: 22,
 Ioh. 15: 16, 1 Petr. 4: 3.
Πορεύεσθαι τῷ φόβῳ, Act.
 9: 31. **Πορεύεσθαι ὁδῷ**,
 Iud. 11. **Πορεύεσθαι πλάγιον**,
 Act. 8: 51. **Πορεύεσθαι ὀπίσω**,
 Luc. 21: 8, 2 Petr. 2: 10.
Πορθεῖν, Act. 9: 21, Gal.
 1: 13.
Πορίζεσθαι ἐπιτήδεια, Iac. 2:
 16.
Πορνεία, Matth. 1: 19, 5: 27,
 31, 15: 11, 19, Act. 15: 20,
 Rom. 1: 29, 1 Cor. 5: 1,
 2 Cor. 12: 21, Gal. 5: 19,
 Col. 3: 15, Eph. 5: 3, Αποκ.
 2: 21, 14: 8. **Πορνείας τέχνη**,
 Ioh. 8: 41. **Πόρνη**, Matth.
 5: 47, 18: 17, Hebr. 11: 31,
 Iac. 2: 25, Αποκ. 17: 1.
Πόρνος, Matth. 5: 46, 1 Cor.
 5: 9, Hebr. 12: 16, Αποκ.
 21: 8.
Πορνευταί, 1 Cor. 6: 9.
Πορνεύειν, 1 Cor. 10: 8, Αποκ.
 17: 2.
Ποταπή, Luc. 7: 39. **Ποταπὸς**,
 Marc. 13: 1, Luc. 1: 40,
 2 Petr. 3: 11.
Ποτὲ, Matth. 4: 6.
Πότερος, Luc. 6: 9.
Ποτήριον, Matth. 20: 22, 16: 39.
Ποτήριον δαιμονίων, 1 Cor.
 10: 21. **Ποτήριον εὐλογίας**,
 Matth. 26: 26, 27.
Ποτίζειν, 1 Cor. 3: 2.
Πότος, 1 Petr. 4: 3.
Πράγμα, 1 Cor. 6: 13.
Πραγματεία, 1 Thess. 4: 6.
Πραγματεύεσθαι, Luc. 19: 13,
 1 Thess. 4: 6.
Πραεῖς, Matth. 5: 5, 11: 25,
 21: 5, Luc. 1: 52. **Πραῶς**,
 Matth. 6: 19, 5: 5, 29.
πράότερος περισερᾶς, Matth.
 3: 16.
Πραότης, Iac. 1: 21.
Πραιτώριον, Ioh. 18: 28, Act.
 23: 35.
Πραῖς, Matth. 6: 19, 16: 27,
 Rom. 12: 4.
Πράξεις κατ' ἀρετὴν, 2 Cor.
 8: 9. **Πράξεις μικτῇ**, Matth.
 26:

- 26: 39. *Πράξεις τῶν Ἀπο-* *Προγινώσκειν*, Matth. 1: 22,
σόλων, Act. 1: 1. *Rom. 8: 29, 11: 1, 1 Petr.*
Πράττειν, Matth. 25: 27. *1: 20, 2 Petr. 3: 17.*
Πραῦπαθία, 1 Tim. 6: 11. *Προγόνους*, 2 Tim. 1.
Πραῦτης σοφίας, Iac. 3: 13. *Πρόγονοις*, Luc. 7: 30, 22:
Πρέπον, Marc. 4: 33, 1 Cor. *1 Petr. 2.*
 11: 13. *Πρόδηλον*, Hebr. 7: 15.
Πρεσβεύειν, 2 Cor. 5: 20. *Πρόδρομος*, Hebr. 6: 20. *Πρό-*
Πρεσβύτεροι, Matth. 2: 4, 5: 22, *δρομος ὁ ἔξω*, Ioh. 10: 1.
 9: 18, 15: 2, 16: 21, Marc. *Προδοσία*, Luc. 23: 14.
 11: 27, Luc. 19: 47, 22: 26, *Προεδρία*, Iac. 2: 3.
 Act. 4: 5, Hebr. 11: 2, 13: 7, *Προέδρος*, Matth. 9: 18.
 1 Petr. 5: 1, Apoc. 13: 3. *Προεόρτιον*, Marc. 15: 42.
Πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τῶν *Προετοιμάζειν*, Rom. 9: 13,
υἱῶν Ἰσραὴλ, Matth. 26: 47. *Hebr. 11: 16.*
Πρεσβύτεροι τῶν πόλεων, *ibid.* *Προέχειν*, Rom. 3: 9.
 26: 47, Luc. 19: 47. *Πρεσ-* *Προηγεῖσθαι*, Rom. 12: 10.
βύτεροι τοῦ λαοῦ, Matth. 26: *Προηγούμενος*, Matth. 9: 13,
 47, Marc. 11: 27. *10: 34, 15: 11, Luc. 2: 34-*
Πρεσβυτέριον, Matth. 5: 22, *Πρόθεσις*, Act. 11: 13, Rom.
 18: 17. *Πρεσβυτερίου προεξως*, *8: 28, Eph. 1: 5, 3: 11,*
 Matth. 11: 10. *2 Tim. 3: 10. Πρόθεσις ἁρτων*,
Πρεσβύτατος, Matth. 9: 18. *Hebr. 9: 2.*
Πρεσβύτης, Tit. 2: 2. *Προθεσμία*, Gal. 4: 2.
Πρεσβύτερις, Luc. 2: 37, Rom. *Πρόθυμος*, Matth. 16: 16,
 16: 1. *26: 41, Luc. 17: 10, Rom.*
Πρίν, Matth. 10: 23, Marc. *1: 15, 2 Cor. 8: 11.*
 5: 18. *Προθύμως*, 1 Petr. 5: 2.
Πρίζειν, Marc. 9: 20. *Προθυμία*, Marc. 8: 32, Act.
Πρό, Gal. 3: 1. *Πρό-ἐτῶν δε-* *17: 11.*
κατεσσάρων, Ioh. 11: 1. *Πρό* *Προθύματα*, Marc. 9: 49.
πάντων, 1 Petr. 4: 8. *Πρό τῆς* *Πρόθυρον*, Marc. 1: 2.
πόλεως, Act. 14: 13. *Πρό* *Προΐστημι*, Matth. 16: 16,
χρόνων αἰώνιων, Tit. 1: 2. *Luc. 12: 47, Hebr. 13: 7.*
Προάγειν, προάγεσθαι, Matth. *Προισάμενος*, Rom. 12: 8, Col.
 21: 31, 28: 7, Hebr. 7: 18. *5: 12. Προίστασθαι*, Tit. 3: 8.
Προαίρεσθαι, 2 Cor. 9: 7. *Προκαθήμεναι*, Luc. 2: 37.
Προαίρεσις, Matth. 17: 24, *Προκαλεῖσθαι*, Gal. 5: 26.
 18: 4, Luc. 7: 30, 2 Cor. *Προκείμενος*, Hebr. 6: 18, 12: 2.
 9: 7. *Ἀνευ προαιρέσεως*, Luc. *Προκείσθαι*, Iud. 7.
 10: 31. *Προκηρύγματα*, Matth. 1: 22.
Προαιτιᾶσθαι, Rom. 3: 9. *Πρόκλαυσις*, Luc. 6: 22.
Προαρχή, Ioh. 1: 1. *Προκοπή*, Phil. 1: 12, 1 Tim.
Προβάλλειν, Luc. 21: 30. *4: 15.*
Πρόβατα σφαγῆς, Rom. 8: 36. *Προκόπτειν*, Rom. 13: 12,
Προβιβάζειν, Act. 19: 33. *2 Tim. 2: 15.*
Πρόβλημα, Matth. 12: 42, *Πρόκριμα*, Matth. 26: 66,
 13: 35. *1 Tim. 5: 21.*
Προβολή, Marc. 2: 8, Ioh. 1: 1. *Προλέγειν*, Luc. 20: 37.

Προ-

- Προληφθῆναι*, Gal. 6: 1.
Προναόν, Hebr. 9: 2.
Προνοεῖν, 1 Tim. 5: 8. *Προ-
νοεῖσθαι*, Matth. 10: 29, Rom.
12: 17.
Πρόνοια, Matth. 10: 29. *Πρό-
νοιαν ποιεῖν*, Rom. 13.
Προορίζειν, Luc. 22, Act. 4: 28,
Rom. 8: 29.
Προπάθεια, Matth. 5: 22.
Προπαράσκευῇ, Marc. 1: 2.
Προπέμπειν, Act. 15: 3, Tit.
3: 13, 3 Ioh. 5.
Προπεμπτικά, Act. 15: 3.
Προπετής, Act. 19: 36, 2 Tim.
3: 4.
Προσποιεῖσθαι, Luc. 24: 28.
Προπομπή, Act. 20: 38.
Προπύλαιον, Matth. 19: 8,
27: 51.
Πρός, Rom. 4: 2, 10: 21,
1 Cor. 6: 1, Hebr. praef.,
4: 13. *Πρός ἑαυτούς*, Ioh. 7:
35, 20: 10. *Τὰ πρὸς τὸν θεόν*,
Hebr. 2: 17. *Πρὸς καιρὸν ὥρας*,
1 Thess. 2: 17. *Πρὸς ὥραν*,
2 Cor. 7: 8, Phil. 1: 15.
Προσάββατον, Matth. 25, Marc.
15: 42, Ioh. 19: 14.
Προσάγειν et προσαγωγή, Eph.
2: 18, 1 Petr. 3: 18.
Προσαγορευθεῖς, Hebr. 5: 10.
Προσαιτεῖν, Luc. 16: 3.
Προσαίτης, Ioh. 9: 8.
Προσέλευσις, Matth. 8: 5.
Προσέχειν τι, 1 Tim. 3: 8,
Hebr. 7: 13, 2 Petr. 1: 19.
Προσέχετε ἑαυτοῖς, Marc. 13:
9, Luc. 17: 3, 21: 34.
Προσευκτήριον, Matth. 6: 23.
Προσεύχεσθαι, Matth. 5: 44,
26: 25, Luc. 18: 11.
Προσευχῇ, Matth. 4: 23, Luc.
18: 11, 21: 36, Act. 16: 13,
Eph. 6: 18, 1 Tim. 2: 1.
Προσεύχεσθαι, Matth. 5: 43,
8: 5, Act. 10: 28, 1 Tim. 6: 3.
Προσεύχεσθαι Θεῷ, Hebr. 7,
10: 1, 1 Petr. 2: 4, 3: 18.
- Προσκαλεῖν*, Act. 13: 2. *Προσ-
καλεῖσθαι*, Matth. 17: 2.
Προσκαρτερεῖν τι, Marc. 3: 9,
Act. 8: 13.
Προσκληροῦσθαι, Act. 17: 4.
Προσκλήσις, 1 Cor. 1: 12.
Πρόσκομμα, Matth. 5: 29, Act.
24: 16, 1 Cor. 8: 9.
Πρόσκοπη, Act. 24: 16, 2 Cor.
6: 3.
Προσκόπτειν, Ioh. 7: 17,
11: 9.
Προσκυνεῖν, Matth. 2: 2, 4:
9, 10, 8: 2, Marc. 10: 17,
Ioh. 4: 20, 9: 38, Apoc. 3: 9,
11: 16, 13: 4, 20: 4. *Προσ-
κυνεῖν τὸ θηρίον*, Apoc. 13:
12, 14: 9.
Προσκύνησις, Matth. 2: 2,
Luc. 5: 12.
Προσηγορία, Matth. 22: 44.
Προσήλυτος, Matth. 5: 43,
23: 15. *Προσήλυτοι σεβόμενοι*,
Act. 13: 43.
Προσηλοῦσθαι, Ioh. 20: 25.
Προσθήκη, Matth. 6: 33.
Προσλαμβάνειν, Rom. 11: 15,
14: 1. *Προσλαμβάνεσθαι*,
Matth. 16: 22, Philem. 1, 12.
Προζάτης, Act. 1: 13.
Προζάτις, Rom. 16: 2.
Προσφάγιον, Ioh. 21: 5.
Πρόσφατος, Hebr. 9: 20, 10: 19.
Προσφέρειν, Ioh. 17: 19, Hebr.
7: 27, 9: 7, 25, 28. *Προσφέ-
ρεσθαι*, Luc. 12: 11, Hebr.
12: 7.
Προσφιλής, Phil. 4: 8.
Προσφορά, Marc. 9: 49, Ioh.
16: 2, Eph. 5: 2, Hebr.
10: 5, 14.
Προσχεῖν, Hebr. 11: 28.
Πρόσχυσις, ibid.
Προσωποληπτῆν, Iac. 2: 9.
Προσωπολήπτῃς, Matth. 22: 16,
Iac. 2: 9. *Προσωποληψία*,
Rom. 2: 11, Iac. 2: 1.
Πρόσωπον, omne id quod ex-
terius spectatur, aut indi-
ci-

- ciam praebet, Luc. 9: 53, Ioh. 7: 24, Apoc. 4: 7, *Πρόσωπον τῆς γῆς*, Act. 17: 26. *Πρόσωπον χρωματίζεσθαι*, Matth. 17: 2.
Προτείνειν, Act. 23: 25.
Προτεραῖος, Luc. 21: 34.
Προτίθεσθαι, Eph. 3: 11.
Προπομαί, Matth. 24: 15.
Πρόφασις, Matth. 23: 16, Ioh. 15: 22, Phil. 1: 18, Apoc. 11: 7. *Πρόφασις πλεονεξίας*, Matth. 5: 40. *Προφάσει*, Marc. 12: 40, Luc. 19: 47. *Προφάσεως ἐπιλαμβανέσθαι*, Luc. 19: 20. *Προφάσει μελλόντων ἐκτείνειν ἀγκύρας*, Act. 27: 30.
Προφέρειν, Matth. 9: 38.
Προφητεία, Matth. 13: 10, 22: 43, Luc. 2: 25. *Προφητεία διὰ λόγου sive ῥημάτων*, et *προφητεία διὰ τόπου*, sive *πραγμάτων*, Matth. 1: 22.
Προφήτης, Matth. 2: 23, 10: 41, 13: 35, 22: 43, 24: 11, Luc. 1: 76, 2: 36, 7: 16, Ioh. 4: 19, 7: 40, 2 Petr. 2: 16. *Ἐν προφητῇ*, Hebr. 3: 16. *Προφητεύειν*, Matth. 26: 68, Act. 2: 17. *προφήτης*, Matth. 1: 22, Luc. 36.
Προφητοκτόνος, Matth. 23: 29.
Προχειρίζεσθαι, Act. 22: 14.
Προωρισμένος, Matth. 1: 22.
Πρῶτ, Matth. 28: 1, 9, Marc. 16: 9. *Πρῶτ ἔννυχον λίαν*, Marc. 1: 35.
Πρωτεῖα, Matth. 20: 25.
Πρώτος, Ioh. 1: 15, 41; sumitur pro *πρώτερος*, Act. 1: 1, 7: 12, Hebr. 8: 7, 9: 2. *Πρώτος καὶ ἔσχατος*, Apoc. 1: 17. *Πρώτοι τῶν Ἰουδαίων*, Act. 25: 2. *Πρώτοι τῆς πόλεως*, Marc. 6: 21, Act. 13: 50. *Πρώτοι τοῦ λαοῦ*, Luc. 19: 47. *Πρώτον*, Ioh. 12: 16, 19: 39, Rom. 1: 8, 2 Tim. 2: 6, 2 Petr. 1: 20, Apoc. 13: 12. *Πρῶτον ὑμῶν*, Ioh. 15: 18. *Πρωτόπρωτος*, Luc. 6: 1.
Πρωτοτόκα, Hebr. 11: 28.
Πρωτοτόκια, Matth. 1: 25.
Πρωτότοκος, Luc. 2: 7, 3: 23, Hebr. 1: 6, 12: 23.
Πταίειν, Rom. 11: 9, Iac. 2: 10, 3: 2, 2 Petr. 1: 10.
Πταίσματα, Matth. 6: 12.
Πτερύγιον, Matth. 4: 5, Luc. 3: 2. *Πτερύγια*, Ioh. 9: 14.
Πτοῖσθαι, 1 Petr. 3: 6. *Πτοηθέντες*, Luc. 24: 37.
Πτόησις, 1 Petr. 3: 6.
Πτύρομαι, Phil. 1: 28.
Πτύσσειν, Luc. 4: 17.
Πτύω, Marc. 7: 33.
Πτώμα, Marc. 6: 29, Luc. 17: 37.
Πτωχεῖα εἰς τὸ βάθος, 2 Cor. 8: 2.
Πτωχός, πτωχοί, Matth. 5: 3, 31, 42, 21: 5, 26: 11, Luc. 4: 18, 14: 13, 21, Rom. 15: 26, 2 Cor. 8: 2, Iac. 2: 2. *Πτωχοὶ τοῦ κόσμου*, Iac. 2: 5.
Πυγμή, Marc. 7: 3.
Πυθόληπτοι, Act. 16: 16.
Πυθομάνκεις, Act. 16: 16, 1 Cor. 12: 2.
Πύθων, Act. 16: 16.
Πυκτεύω, 1 Cor. 9: 25.
Πύλαι ἄδου, Matth. 16: 18.
Πύλη, Matth. 7: 13. *Ἐξω πύλης*, Hebr. 13: 2.
Πυλῶν, Matth. 26: 71, Apoc. 21: 12.
Πῦρ, Apoc. 20: 9. *Πῦρ ἀναλίσκον*, Marc. 9: 49. *Πῦρ τὸ ἀσβεστόν*, Matth. 5: 29.
Πῦρ κεκαυμένον, Hebr. 12: 19.
Πῦρ φλογός, 2 Thess. 1: 8, Hebr. 10: 27. *Πῦρ φλέγον*, Hebr. 1: 7.
Πυρεῖον, Hebr. 9: 4.
Πυρριὰ, Marc. 9: 49.
Πυρρόος, Apoc. 12: 3.

Πύρωσις, 1 Petr. 4: 12.
 Πυροῦν, Apoc. 3: 18. Πυ-
 ροῦσθαι, 1 Cor. 8: 9, 2 Cor.
 11: 29, 2 Petr. 3: 18.
 Πνευματικῶς, Matth. 7: 9.
 Ποῦ, Ioh. 3: 8.
 Πῶλος, Matth. 21: 2.
 Πῶμα, Hebr. 9: 5.
 Πωροῦν, Marc. 6: 52, 7: 17,
 Luc. 21: 34, Rom. 11: 7.
 Πωροῦσθαι, 2 Cor. 3: 14.
 Πῶρωσις, Marc. 3: 5, Rom.
 11: 7, Eph. 4: 18.
 Πῶς, Matth. 22: 45, Marc.
 9: 12, 49, Luc. 12: 49,
 Rom. 6: 2.

P.

Ῥαββί, Ioh. 1: 38. Ῥαββονί,
 ῥιββονι, Marc. 10: 51. Ῥαβ-
 ρουνί, Ioh. 20: 16.
 Ῥαβδίξειν, Act. 16: 22.
 Ῥάβδος, Matth. 10: 10, 1 Cor.
 4: 21, Hebr. 11: 20. Ῥάβδος
 ἀνδρῶν, 1 Cor. 10: 13.
 Ῥάβδουχοι, Act. 16: 22.
 Ῥαδιούργημα, Ioh. 18: 38,
 Act. 13: 10, 18: 14.
 Ῥαδιουργία, Act. 13: 10.
 Ῥακά, ῥικά, Marc. 10: 51.
 Ῥαντισμός, 1 Petr. 1: 2.
 Ῥαπίζω, Matth. 26: 67. Ῥα-
 πισθεις, Ioh. 18: 22.
 Ῥάπισμα, Matth. 26: 67, Marc.
 14: 65, Ioh. 18: 22, 19: 3.
 Ῥηγνύναι, Marc. 9: 18. Ῥήγ-
 νυσθαι, Gal. 4: 27.
 Ῥῆμα, Marc. 9: 32, Luc.
 2: 15, 3: 2, 4: 36, Act.
 10: 37, Hebr. 1: 3, 11: 3.
 Ῥήσειν, Marc. 9: 18.
 Ῥητόν, Matth. 12: 1, 5,
 23: 4.
 Ῥήτωρ, Act. 24: 1.
 Ῥητῶς, 1 Tim. 4: 1.
 Ῥίξα, Rom. 11: 16. Ῥίξα
 ἀμαρτωλός, Hebr. 12: 15.
 Ῥίξαν οὐκ ἔχειν, Luc. 8: 6.

Ῥίψασπις, Luc. 24: 28, Rom.
 6: 14, 1 Cor. 10: 13, 2 Tim.
 1: 7.
 Ῥοιζηδόν, 2 Petr. 3: 10.
 Ῥοῖζος, ibid.
 Ῥομφαία δίξομος, Hebr. 4: 12,
 Apoc. 11: 19, 19: 15.
 Ῥόπαλον, Matth. 26: 55.
 Ῥύμη, Act. 9: 11.
 Ῥυπαρά ἐσθής, Iac. 2: 2.
 Ῥυπαρία, Iac. 1: 21.

Σ.

Σαβάζειν, 1 Petr. 4: 3.
 Σαβασῶν, Iac. 5: 4.
 Σάββα, σάββατα, σάββατον,
 Matth. 11: 16, 12: 1, 28: 1,
 Marc. 2: 27, Hebr. 4: 9.
 Σάββατον δευτερόπρωτον,
 Luc. 6: 1. Σάββατον πρω-
 τόπρωτον, ibid.
 Σαββατίζειν, Hebr. 4: 9.
 Σαββατισμός, ibid.
 Σαγήνη, Matth. 13: 47.
 Σαίνεσθαι, 1 Thess. 3: 3.
 Σάκκος, Matth. 11: 21. Σάκ-
 κος τρίχινος, Apoc. 6: 12.
 Σάκκος ἑπταβόειον, Eph. 6:
 16.
 Σαλεύειν, Act. 17: 13, 2
 Thess. 2: 2. Σαλεύειν κεφα-
 λήν, Matth. 27: 39.
 Σαλπιγῆς, Matth. 24: 31.
 Σάλπιζειν, Matth. 6: 2.
 Σανδάλια, Marc. 6: 9.
 Σαπρός, Matth. 7: 17, 13: 47.
 Σαπρόν, Marc. 9: 50.
 Σάραπος, σάραπις, Matth.
 12: 24.
 Σαργάνη, 2 Cor. 11: 33.
 Σαρξ, Matth. 6: 14, 19: 5,
 26: 41, Ioh. 6: 51, 27: 2,
 Rom. 6: 19, Gal. 4: 13,
 Hebr. 2: 14, 5: 7, 13: 6,
 1 Petr. 1: 23, 3: 18, 4: 2,
 2 Petr. 2: 10. Σαρξ καὶ αἷμα,
 Ioh. 1: 13, Hebr. 5: 7. Σαρξ
 ἑτέρα, Iud. 7.

Σαρ-

- Σαρκεῖοι**, Matth. 26: 41. **Σαρ-
κικά**, Rom. 15: 27.
Σαρκεῖος, Matth. 5: 21.
Σαρκεῖναι καρδία, πλανῆς, 2
Cor. 3: 3.
Σαρκοφαγεῖν, Matth. 15: 11.
Σαρξίφαγος, Marc. 14: 3.
Σατάν, σατανᾶς, Matth. 26: 23,
Luc. 13: 16, Ioh. 8: 44,
Marc. 3: 26.
Σατραπῆς, Marc. 6: 21.
Σαττόμενα ἀγγεῖα, Luc. 6: 38.
Σέβασμα, 2 Thess. 2: 4.
Σέβασμοι, σεβάσματα, Act.
17: 23.
Σεβόμενοι Ἕλληνες, Ioh. 12: 20.
Σεβόμενοι τῶν Ἑλλήνων, Act.
13: 16. **Σεβόμενοι τὸν θεόν**,
Ioh. 12: 42.
Σεγαλλμ, Ioh. 3: 23.
Σειραὶ ζόφου, Luc. 16: 28,
2 Petr. 4.
Σεισμός, Marc. 3: 17. **Σεισμοὶ
κατὰ τόπους**, Matth. 23: 7.
Σελήνη, Matth. 24: 29.
Σεληνιάζεσθαι, Matth. 17: 15.
Σεληνιαζόμενος, Matth. 4:
24.
Σεληνιακός, ibid.
Σεμίδαλις, Apoc. 18: 13.
Σεμνός, Phil. 4: 8.
Σεμναί, Matth. 19: 12.
Σεμνότης, 1 Tim. 2: 2, Tit.
1: 8.
Σῆμα, Luc. 17: 37.
Σημαίνειν, Luc. 20: 37.
Σημεῖον, Matth. 12: 38, 39,
16: 3, 17: 20, Marc. 14: 44,
Luc. 2: 12, 34, Ioh. 4: 48,
2 Thess. 3: 17, Hebr. 2: 4,
Apoc. 12: 1. **Σημεῖα**, Ioh.
9: 16.
Σημειοῦσθαι, 2 Thess. 3: 14.
Σήμερον, Matth. 6: 11, Luc.
23: 43, Hebr. 3: 17.
Σῆπω, Iac. 5: 2.
Σῆς, Matth. 6: 19.
Σητόβρωτος, Matth. 6: 19,
Iac. 5: 2.
- Σθενόω**, 1 Petr. 5: 10.
Σιδωνία, Luc. 4: 26.
Σικάριος, Matth. 27: 16.
Σίκερα, Luc. 1: 15.
Σίκλος, Matth. 26: 15, 27: 24.
Σινδών, Matth. 27: 59, Marc.
4: 51.
Σινιάζειν, Luc. 23: 31.
Σιτευτὸν, σιτιστὸν, Marc. 22: 4.
Σιτομέτριον, Luc. 12: 42.
Σιτομετρεῖν, ibid.
Σίττα, Ioh. 10: 3.
Σιωπᾶν, Luc. 1: 20.
Σκαΐζειν, Gal. 2: 14.
Σκανδάληθρον, Matth. 5: 29.
Σκάνδαλον, Matth. 5: 29,
13: 41, 17: 23. **Σκάνδαλα**,
Marc. 9: 49.
Σκανδαλίζειν, Matth. 5: 29,
15: 12, 18: 16, Ioh. 6: 61.
Σκανδαλίζεσθαι, Matth. 23:
21, 57, 26: 31.
Σκεπάζω, Luc. 1: 35.
Σκεπάσματα, Matth. 6: 11,
1 Tim. 6: 8.
Σκέπη, Matth. 6: 11, 28: 2,
1 Tim. 6: 8.
Σκέπτεσθαι, Matth. 10: 9,
27: 9.
Σκεῖος, Matth. 24: 4, Luc.
8: 16, 1 Thess. 4: 4, 1 Petr.
3: 7. **Σκεῖος ἐκλογῆς**, Act.
9: 15. **Σκεῖη**, Act. 27: 19.
Σκεῖη τῆς λειτουργίας, Hebr.
9: 21. **Σκεῖη ὁργῆς**, Rom.
9: 22.
Σκηνή, Matth. 12: 4, Luc.
16: 9, Act. 7: 43, 15: 16,
Hebr. 9: 2, 8. **Σκηνή τοῦ
μαρτυρίου**, Apoc. 15: 5.
Σκήνος, Luc. 15: 9, 2 Cor.
5: 1, Hebr. 9: 11, 2 Petr.
1: 13.
Σκηνοπηγία, Luc. 6: 1, Hebr.
3: 7, 13.
Σκηνοῦν, Ioh. 1: 14. **Σκηνοῦν
et ἐπισκηνοῦν**, 2 Cor. 12: 9.
Σκήνομα, Act. 7: 46, 2 Cor.
5: 1, 2 Petr. 1: 13.

- Σια, Hebr. 10: 1.
 Σιαζειν, Hebr. 9: 5.
 Σκιμπόδιον, Marc. 2: 4.
 Σκιρτζ, Luc. 1: 41, 6: 21.
 Σκληραγωγία, 1 Cor. 9: 27, Iac. 4: 9.
 Σκληρότης, σκληρύνεσθαι, Rom. 2: 5.
 Σκληρός, Matth. 25: 24, Ioh. 6: 60.
 Σκληροκαρδία, Matth. 19: 8, Marc. 3: 5, 13: 14, Luc 24: 25.
 Σκληρύνειν, Luc. 21: 34, Rom. 9: 18, Hebr. 3: 8, 13. Σκληρύνεσθαι, Hebr. 6: 6.
 Σκολιάζειν, 1 Petr. 2: 18.
 Σκολιός, ibid.
 Σκόλωψ, 2 Cor. 12: 7.
 Σκοπεῖν, Luc. 11: 35, 53, Rom. 16: 17, Phil. 3: 17.
 Σκοπός, Phil. 3: 14.
 Σκορπίζειν, 2 Cor. 9: 9.
 Σκοτία, Ioh. 1: 5, 12: 35.
 Σκότος, Matth. 6: 23, Ioh. 3: 19, Hebr. 12: 19, 1 Petr. 2: 9. Σκότος ἑξώτερον, Matth. 8: 12, Luc. 8: 31.
 Σκοτεινός, Matth. 6: 22.
 Σκύβαλον, Matth. 5: 12, Phil. 3: 8.
 Σκύθευτος, Matth. 6: 16, Luc. 24: 17.
 Σκύλλειν, Luc. 7: 6.
 Σκυληπόρευτος, Iac. 6: 2, Act. 12: 23.
 Σκύλον, Matth. 5: 29.
 Σμύρτις νεκροῦ, Ioh. 19: 39.
 Σμυρτινός, ibid.
 Σορόν, Luc. 7: 14.
 Σουδάριον, Luc. 19: 20, Ioh. 11: 44, 20: 7.
 Σούσινον, Luc. 8: 3.
 Σοφία, Matth. 11: 19, 23: 42, Ioh. 1: 1, Hebr. 6: 13, Iac. 1: 5, 3: 13. Σοφία τοῦ Θεοῦ, Luc. 7: 35, 1 Cor. 1: 20.
 Σοφία κεκορημένη, Matth. 25: 16. Σοφία λόγου, 1 Cor. 1: 17.
 Σοφίζομαι, 2 Petr. 1: 16.
 Σοφός, Matth. 11: 25, 13: 12, 1 Cor. 1: 20, 3: 10, Iac. 3: 13.
 Σπᾶν μάχαιραν, Act. 16: 27.
 Σπαρχμός, Matth. 1: 26.
 Σπαράσσειν, Marc. 1: 26, 9: 18.
 Σπαρτίον, 2 Cor. 10: 13.
 Σπασμός, Marc. 1: 26.
 Σπαταλῶ et σπατάλη, 1 Tim. 5: 5, 6.
 Σπείρειν, Matth. 26: 45, 27: 27, Act. 10: 1, 21: 31. Σπείρειν Σεβάση, Act. 27: 1.
 Σπείρον, Ioh. 11: 44.
 Σπένδουσθαι, Phil. 2: 17, 2 Tim. 4: 6.
 Σπέρμα, Matth. 22: 24, Ioh. 8: 37, Apoc. 12: 17.
 Σπερματίζειν, Luc. 2: 22.
 Σπερμολόγος, Matth. 27: 65, Act. 17: 18.
 Σπένδειν, 2 Petr. 3: 12.
 Σπήλαιον, Matth. 23: 2, Ioh. 11: 38.
 Σπίλος, 2 Petr. 2: 13, Eph. 5: 27.
 Σπιλοῦν, Hebr. 12: 15, Iac. 3: 6, 2 Petr. 2: 13. Σπιλοῦσθαι, Iud. 23.
 Σπίλωσι, Eph. 5: 27, Iac. 3: 6.
 Σπλάγγνα, Matth. 14: 14, 2 Cor. 6: 12, Phil. 1: 3, Philem. 7, Iac. 6: 11, 2 Petr. 3: 8. Σπλάγγνα εὐαγγελίων, Luc. 1: 28.
 Σπλάγγνισθαι, Matth. 5: 7.
 Σπυδός, Matth. 21: 21.
 Σπυδός, Matth. 26: 27, Phil. 2: 17. Σπυδαί ἀνεργεῖς, Matth. 26: 27.
 Σπυδῇ, Rom. 12: 8, Hebr. 6: 11.
 Σταμνος, Hebr. 9: 4.
 Στασις, Act. 15: 2.
 Σταυρός, Matth. 10: 38. Σταυρός Χριστοῦ, Gal. 6: 12.

Στέ-

Στέγειν, 1 Thess. 3: 1.
 Στελλόμενος, 2 Cor. 8: 20.
 Στέναγμος, Rom. 8: 26.
 Στενάζειν, Marc. 7: 34, Rom. 8: 22, Hebr. 13: 17.
 Στενός, Matth. 7: 13.
 Στενοχωρεῖσθαι, Rom. 2: 9, 2 Cor. 4: 8.
 Στερεά τῆς πίστεως πέτρα, Matth. 16: 18. Στερεοὶ τῇ πίστει, 1 Petr. 5: 9.
 Στερεώμα πίστεως, Matth. 13: 21, 1 Petr. 5: 9.
 Στεφάνη, Matth. 4: 5.
 Στέφανος, Iac. 1: 12. Στέφανος ναυκήσεως, 1 Thess. 2: 19.
 Στεφανοῦν, Hebr. 2: 7.
 Στήκειν, 1 Cor. 16: 13.
 Στήριγμα, Hebr. 11: 21. Στήριγμα ἄρτον, Hebr. 13: 9.
 Στηριγμός, 2 Petr. 3: 17.
 Στηρίζειν, 1 Petr. 2: 12, 5: 10, Iud. 24. Στηρίζειν τὸ πρόσωπον, Luc. 9: 51.
 Στιγμή, Luc. 6: 35. Ἐν σίγμῃ, Luc. 8: 42.
 Στιζεσθαι εἰς κάρπους, Apoc. 13: 16.
 Στοιχεῖα, Gal. 4: 3, 2 Petr. 3: 10.
 Στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς, Hebr. 5: 12.
 Στοιχεῖα τοῦ κόσμου, Col. 2: 8, 19, Hebr. 5. Στοιχεῖν, Act. 21: 24. Στοιχεῖν τοῖς ἴχνεσι, Rom. 4: 12, 1 Petr. 2: 21. Στοιχεῖν κανόνι, Phil. 3: 16.
 Στολή, Matth. 28: 3, Luc. 15: 27, Marc. 12: 38, 16: 5. Στολή ποδήρης, Ioh. 21: 7.
 Στόμα, Matth. 23: 6, 15: 11. Στόματα μαχαίρας, Hebr. 1: 34.
 Στρατεύεσθαι, Iac. 4: 1, 1 Petr. 2: 11.
 Στρατεύμα, Luc. 23: 11.
 Στρατηγός, Ioh. 17: 3. Στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, Matth. 26: 45. Luc. 13: 14, Act. 4: 1. Στρατηγοί, Luc. 22: 4.

Στρατιά, Matth. 24: 29, Luc. 23: 11. Στρατιά οὐράνιος, Luc. 2: 13.
 Στρατιωτικά ὑποδήματα, Marc. 6: 9.
 Στρατολογίζομαι et στρατολογία, 2 Tim. 2: 4.
 Στρατόπεδον, Matth. 24: 15.
 Στρατοπεδάρχης, Act. 28: 16.
 Στρεβλοῦν, 2 Petr. 3: 16.
 Στρέφειν, σρέφεισθαι, Matth. 7: 6, 16: 23.
 Σὺ, Luc. 1: 28, Act. 4: 24.
 Σὺ εἶπας, Matth. 26: 25.
 Σὺ λέγεις, Ioh. 18: 37. Σὺ ὄψει, Matth. 27: 4. Σὺ τίς εἶ, Ioh. 1: 19, 8: 25, Iac. 4: 12.
 Σοὶ μελέτω, Marc. 27: 4.
 Συγγενεῖς, Luc. 24: 12.
 Συγγινεσθαι δαιμονίῳ, Marc. 3: 22.
 Συγγνώμη, 1 Cor. 7: 6. Συγγνώμην ἔχειν, Luc. 4: 27.
 Συγκάμπτειν, Rom. 11: 9.
 Συγκάτασηψίζειν, Act. 11: 26.
 Συναλείειν, Rom. 11: 32.
 Συγκληρονόμος, Eph. 3: 6, 1 Petr. 5: 13.
 Συγκοινωνός, Rom. 11: 17, 1 Petr. 3: 13.
 Συγχερῆσθαι, Matth. 6: 43, Ioh. 4: 9.
 Συγχύειν τὰ πάτρια, Matth. 14: 4.
 Σὺζητεῖν, Marc. 8: 11, Luc. 24: 15.
 Σὺζητήσις, 1 Cor. 1: 20.
 Σὺζητήσις τοῦ αἵματος, ibid.
 Συναμίνομος, Luc. 17: 6.
 Συσχῆ, Luc. 13: 6, Ioh. 1: 48.
 Συκομοράται, Luc. 19: 4.
 Συκόμορος, ibid.
 Συκοφαντεῖν, Luc. 3: 14.
 Σύλα, συλαγωγεῖν, Col. 2: 8.
 Σύλᾱν, 2 Cor. 11: 8.
 Συλλάβεσθαι αὐτοῖς, Luc. 5: 7.
 Συλλογίζεσθαι, Luc. 20: 5.
 Ἐν συλλόγῳ δικαίων, Luc. 14: 14.

- Συμβαίνειν**, Luc. 24: 14.
Συμβάλλειν, Luc. 2: 19. **Συμβάλλειν ἐν τῇ καρδίᾳ**, Luc. 21: 14.
Συμβιβάζειν, Act. 9: 22, 1 Cor. 2: 16, Eph. 4: 16, Col. 2: 2.
Συμβολή, Matth. 9: 16. **Συμβολικός**, Matth. 3: 10. **Συμβολικῶς**, Luc. 23: 43. **Συμβολον**, Matth. 10: 9.
Συμβουλευέσθαι, Matth. 12: 14.
Συμβουλή, *ibid.* **Συμβούλιον**, *ibid.* **Συμβούλιον λαμβάνειν**, Matth. 12: 14, 28: 1. **Συμβούλιον ποιεῖν**, Matth. 12: 14, Marc. 15: 1.
Συμμαρτυρεῖν, συμμαρτυρεῖσθαι, Rom. 2: 15, 8: 15.
Σύμμαχος ἀρετῆς, Matth. 5: 22.
Σύμμορφος, Rom. 8: 29, Phil. 3: 21.
Συμπαθῶ, Hebr. 4: 14. **Συμπαθεῖν**, *ibid.*
Συμπεριφορὰ, Luc. 24: 28.
Συμπληροῦσθαι, Luc. 9: 51, Ioh. 7: 7.
Συμπολίτης, Luc. 19: 14, Eph. 2: 19, Hebr. 8: 11.
Συμπορεύομαι, Marc. 10: 1.
Συμπόσια, 1 Petr. 4: 3. **Συμπόσια, συμπόσια**, Marc. 6: 14.
Συμπρεσβύτερος, 1 Petr. 5: 1.
Συμφέρειν, Matth. 15: 26, Marc. 9: 42. **Συμφέρον**, Matth. 5: 38, Hebr. 12: 10.
Σύμφημι, Rom. 7: 16.
Συμφοιτηταί, Matth. 23: 8.
Συμφορὰ πάθους, 2 Petr. 2: 19.
Συμφύεσθαι, Rom. 6: 5.
Συμφυλετής, 1 Thess. 2: 14.
Συμφωνεῖν, Matth. 18: 19.
Σύν, Luc. 24: 21, Rom. 6: 8, 2 Cor. 13: 4, Gal. 3: 9, 1 Thess. 4: 17.
Συνάγειν, Matth. 23: 37, 25: 35, Ioh. 7: 6, 11: 52. **Συνάγεσθαι**, Matth. 18: 20, 25: 35, 25: 64, Luc. 4: 1.
Συναγωγή, Matth. 4: 23, 6: 2, 9: 18, 10: 17, 16: 18, 18: 17, Luc. 6: 22, 1 Cor. 11: 18, Hebr. 10: 25, Iac. 2: 2.
Συναγωγή μεγάλη, Matth. 10: 17, 15: 2, 27: 57, Luc. 6: 22.
Συναγωγή τοῦ Σατανᾶ, Apoc. 2: 9. **Συναγωγαί**, Luc. 12: 11, Act. 15: 21.
Συναγωνίσασθαι, Rom. 15: 30.
Συναθλεῖν, Phil. 1: 27.
Συναλίζειν, Act. 1: 4.
Συναλλακτική, Matth. 1: 19.
Συναναμίγνυσθαι, 1 Cor. 5: 8, 2 Thess. 3: 14.
Συναντιλαμβάνεσθαι, Luc. 10: 40, Rom. 8: 26.
Συναναπαύεσθαι, Rom. 15: 32.
Συναντήσας, Hebr. 7: 1.
Σύναξις, Matth. 23: 37.
Συναπάγειν, συναπάγεσθαι, Rom. 12: 16, 2 Petr. 3: 17.
Συναρμόζω, Eph. 4: 16.
Συναρμολογῶ, Eph. 2: 21, 4: 16.
Σύνδειπνα, Matth. 26: 26.
Σύνδεσμος ἀδικίας, Act. 8: 23.
Συνέδριον, Matth. 5: 22, 10: 17, 16: 21, Act. 4: 15.
Συνέδριον τὸ μέγα, Matth. 5: 22.
Σύνεδρος, Matth. 27: 57.
Συνείδησις, 1 Cor. 8: 12, Hebr. 9: 9. **Συνείδησις ἀγαθή**, Hebr. 10: 22, 1 Petr. 3: 16.
Συνείδησις Θεοῦ, 1 Petr. 2: 19.
Συνείδησις εἰδώλου, 1 Cor. 8: 7.
Συνείδησις πονηρὰ, Hebr. 10: 22.
Συνεκδοχικῶς, Luc. 2: 21.
Συνεκλεκτή, 1 Petr. 5: 13.
Συνελθεῖν, Matth. 1: 18.
Συνέμπτωσις, Matth. 1: 23.
Συνεπιμαρτυρεῖν, Hebr. 2: 4.
Συνεσθίειν, Matth. 5: 43, 1 Cor. 5: 11.
Σύνεσις, Marc. 11: 30, Iac. 3: 13.
Συνετός, Matth. 11: 25, 13: 11.

Συ-

- Συνέχειν**, Luc. 11: 53, 22: 63, **Συνοικεῖν**, Gal. 5: 25.
Act. 28: 8, 2 Cor. 5: 14. **Συμφορῇ, συσφραγεσθαι**, Act.
Συνέχεσθαι, Luc. 12: 50, 23: 12.
Act 18: 5, Cor. 2: 4, Phil. **Συσχηματίζειν**, Rom. 12: 2.
 1: 23. **Συσχηματίζεσθαι**, Matth. 28:
Συνθήκη, inscript. N. T. 19, 1 Petr. 1: 14.
Συνδιασώτης, 1 Cor. 8: 1. **Σφάγια**, Iac. 5: 5.
Συνθλάω, Matth. 12: 20, **Σφάζω, σφάττω**, Matth. 22: 4,
 21: 44. 1 Ioh. 3: 12.
Συνθρύπτειν καρδίαν, Act. **Σφράγισ**, Rom. 4: 11, 1 Cor.
 21: 13. 9: 2, 2 Tim. 2: 19.
Συνιέναι, Matth. 13: 19, Marc. **Σφραγίζεσθαι**, Rom. 4: 11.
 4: 20, 6: 52, Eph. 5: 15. **Σφραγίζειν**, Ioh. 3: 33, Apoc.
Συνιέσθαι, Luc. 2: 50. 20: 4.
Συνιστάναι, Matth. 6: 5, Rom. **Σχεδόν**, Hebr. 9: 22.
 3: 5, 5: 8. **Συνιστάνειν**, 2 **Σχέσις**, Luc. 1: 20, 1 Petr.
 Cor. 10: 18. **Συνίστημι**, συ- 2: 17.
στατικός, Rom. 16: 1. **Συνε-** **Σχῆμα**, Phil. 2: 8, 8: 8.
σῶσα, 2 Petr. 3: 5. **Σχίσμα**, Ioh. 7: 43, 9: 16,
Συνοδία, Matth. 12: 3, Luc. 10: 19, 1 Cor. 1: 10.
 2: 44. **Σχοινίον**, Ioh. 2: 15, 2 Cor.
Συνοικεῖν, 1 Petr. 3: 7. 10: 13.
Συνορεῖν, Matth. 7: 3. **Σῶζειν**, Matth. 1: 21, 16: 18,
Συνοχή, 2 Cor. 2: 4. **Συνοχή** 19, 18: 14, 18, Marc. 8: 35,
ἔθνων, Luc. 21: 25. 16: 16, Luc. 17: 33, 21: 19,
Συντέλεια, 1 Petr. 4: 17. **Συν-** 1 Tim. 4: 16, Hebr. 10: 38,
τέλεια τοῦ αἰῶνος, Matth. Iac. 2: 14, 5: 15, 2 Petr. 2: 1.
 13: 39, 28: 20, Ioh. 6: 39, **Σῶζων**, Matth. 14: 2, Luc.
 Hebr. 11: 26. 2: 11. **Σῶζεσθαι**, Matth. 24: 13,
Συντελεῖν, Hebr. 9: 6. Ioh. 3: 17, 10: 9, Eph. 2: 8,
Συντιθέναι, Act. 24: 9. Iac. 5: 15. **Σῶζεσθαι ὡς δια-**
Συντρίβειν, Matth. 12: 20, **πυρὸς**, 1 Cor. 3: 15. **Σωζό-**
 Marc. 4: 3, Luc. 4: 18. **μενοι**, Act. 2: 47, 2 Cor. 2: 15.
Σύντροφος, Act. 13: 1. **Σῶμα**, Luc. 11: 36, 17: 37,
Συνχρᾶσθαι, Act. 9: 26. Ioh. 6: 51, Act. 9: 40, Iac.
Συνήγειν, Act. 2: 6. 2: 2, 3: 6. **Σῶμα αὐγοειδές**,
Σύνγκυσις, Act. 19: 29. Luc. 16: 23. **Σῶμα ἐπίγειον**,
Σύρφακες ἀγόραιοι, Act. 17: 5. Hebr. 13: 3. **Σῶμα θανάτου**,
Συσπάρασθαι, Marc. 9: 18. Rom. 7: 24. **Σῶμα θνητὸν**,
Συσσεισμός, Marc. 3: 17. Hebr. 13: 3. **Σῶμα φθαρτὸν**,
Σύσσημον, Marc. 14: 44. **ibid.** **Σῶμα τοῦ Χριστοῦ**, Col.
Συσσίτιον, Matth. 26: 18, 2: 17.
 1 Petr. 4: 3. **Σωματοποιεῖν**, Col. 2: 19.
Σύσσωμα, Eph. 3: 6. **Σωμασχία**, Luc. 18: 12.
Σύσσις κόσμου, 2 Petr. 3: 5. **Σωτήρ**, Matth. 1: 21, Luc. 1: 47,
Σύσσις ὑλική, Luc. 21: 25. 2: 11, Ioh. 1.
Σύσσις φυσική, Col. 1: 17. **Σωτηρία**, Luc. 2: 30, 3: 6.
Συσέλλειν, Act. 5: 6. **Συσέλ-** **Σωτήριοι θυσίαι**, Hebr. 13:
λεσθαι, Ioh. 11: 44. 16.

Σωτήριον, Matth. 26: 26, Luc. 1: 47, 2: 14, 30, 3: 6, Act. 28: 28.

Σωφραεῖν, Marc. 5: 14, 2 Cor. 5: 13, 1 Petr. 4: 7. **Σωφρο-
νισμός**, 2 Tim. 1: 7. **Σωφρο-
νισαί**, Tit. 1: 4. **Σωφρονίστριαί**,
Luc. 2: 37. **Σωφροσύνη**, Rom.
12: 3. **Σώφρον**, Act. 26: 25.

T.

Τὰ pro ταῦτα, Hebr. 3: 4.
Τὰ παρ' ἐαυτῆς, Luc. 8: 43.
Τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, Act.
28: 31.

Ταλαιπωρέω, Iac. 4: 9.

Ταλαργαῖον, Apoc. 16: 21.

Ταμεῖον, Matth. 24: 26, Luc.
12: 24.

Τάξις, Matth. 26: 45, Luc.
1: 8, Col. 2: 5. **Κατὰ τὴν
τάξιν**, Hebr. 5: 6, 6: 20.

Ταπεινός, Matth. 11: 25, 29,
13: 11, 17: 4, Luc. 1: 52,
Iac. 1: 9, 1 Petr. 5: 5.

Ταπεινοῦν, 2 Cor. 12: 21,
1 Petr. 5: 6. **Ταπεινοῦν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ**, Act. 9: 9. **Τα-
πεινῶν**, Luc. 4: 18.

Ταπεινώσις, Luc. 1: 48, 2 Cor.
12: 21, Phil. 3: 20.

Ταπεινόφρονες, Luc. 1: 52,
1 Petr. 3: 8. **Ταπεινοφρο-
νέστεροι**, Matth. 11: 25, Luc.
9: 48.

Ταπεινοφροσύνη, Matth. 23: 8,
1 Petr. 5: 5.

Ταράσσεισθαι, Luc. 24: 37, Ioh.
12: 27. **Ταράσσεισθαι τῷ πνεύ-
ματι**, Ioh. 13: 1, 21.

Ταραχαί, Marc. 13: 8, Luc.
21: 25.

Τάραχος, Act. 19: 23.

Τάρταρος ἐνέθθεν αἰῶν, Matth.
8: 21. **Ταρτάρου ἄβυσσος χάσ-
ματα**, Luc. 8: 31. **Τάρταρα**
2 Petr. 2: 4.

Ταρταρῶν, ibid.

Τάσσω, 1 Petr. 2: 13. **Τάρτεται
ἐν τῇ καρδίᾳ**, Luc. 1: 66.

Τέκνον, τέκνιον, Matth. 1: 1,
9: 2, 10: 41, 11: 19, 22: 24,
Marc. 12: 19, Ioh. 13: 33.

Τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, Matth.
3: 9, 15: 26. **Τέκνα Θεοῦ**,
Ioh. 1: 12, 13, 11: 52,
Rom. 4: 3. **Τέκνα καθάρως**,

1 Petr. 1: 14. **Τέκνα ὁργῆς**,
ibid. **Τέκνα πίστεως**, ibid.

Τέκνα σοφίας, Luc. 7: 35.

Τέκνα ὑπακοῆς, 1 Petr. 1: 14.

Τέκνα ὑποστολῆς, Hebr. 10: 38.

Τέκνα φωτός, 1 Petr. 1: 14,
7: 15.

Τεκνοποιήσασθαι, Luc. 3: 23.

Τέκτων, Matth. 13: 55, Marc.
6: 3, Ioh. 7: 15.

Τέλειος, Matth. 5: 20, 10: 41,
19: 21, Phil. 3: 5, Hebr. 5: 14,
Iac. 1: 4, 17, 3: 2. **Τέλειον**,
Rom. 12: 2. **Τέλειον τοῦ νό-
μου**, Matth. 19: 21.

Τελειοῦν, Matth. 5: 48, 10:
14. **Τελειοῦμαι**, Luc. 13: 32.

Τελειοῦσθαι, Matth. 19: 17,
Luc. 10: 20, 2 Cor. 12: 9,
Phil. 3, Hebr. 5: 9, 7: 28,
11: 40, 12: 23, Iac. 1: 17.

Τελειῶσαι, Hebr. 2: 10, 10: 1.

Τελείως ἐλπίζειν, 1 Petr. 1: 13.

Τελείωσις, Hebr. 7: 11. **Τε-
λείωσις τῆς ἐπαγγελίας**, Matth.

17: 3.

Τελειώσῃς, Matth. 1: 22, Hebr.
6: 1, 12: 2.

Τελεῖν, Rom. 2: 27. **Τελεῖν
ἐπιθυμίαν**, Ioh. 8: 44. **Τε-
λεῖσθαι**, Matth. 5: 17.

Τελεσφορεῖν et τελεσφορεῖσθαι,
Matth. 13: 22, 23, Marc.

4: 20, Luc. 8: 14.

Τελεσφόρος, Luc. 8: 14.

Τελουτῆς, Matth. 2: 19, Hebr.
11: 22.

Τέλος, Matth. 12: 20, 24: 30,
Luc. 20: 22, Rom. 10: 4,
13: 7, Hebr. 6: 8, 1 Petr.

- 3: 8, 6: 17. Τέλος πάντων α-
πειθούντων, 1 Petr. 4: 17.
Τέλος πίστεως, 1 Petr. 1: 9.
Εἰς τέλος, Luc. 18: 5, Ioh.
13: 1. Τέλη αἰώνων, 1 Cor.
10: 11, Hebr. 9: 26.
Τελωνεῖν, Matth. 5: 46.
Τελώνης, Matth. 5: 46, 9: 9,
18: 17, Luc. 3: 12, 7: 29.
Τελώνιον, Matth. 9: 9.
Τέρας, Matth. 12: 38, Ioh.
4: 48, Hebr. 2: 4. Τέρας
ψεύδους, 2 Thessa. 2: 9.
Τεράσιος, Apoc. 11: 7.
Τέρμα, Phil. 3: 14.
Τετραγράμματον, Matth. 10: 3,
12: 27, 23: 44.
Τετράγωνος, Apoc. 21: 16.
Τετραδίου, Act. 12: 3.
Τετραπλοῦν, Luc. 15: 8.
Τεφρώω, 2 Petr. 2: 6.
Τεφρώδης, ibid.
Τέχνη, Act. 17: 29. Τέχνη
τῶν ἀνθρώπων οἰκονομική,
Matth. 4: 19. Τεχνικά, Marc.
1: 32.
Τεχνίτης, Act. 19: 24, Hebr.
19: 10.
Τηκεῖσθαι, 2 Petr. 3: 12.
Τηρεῖν, Iac. 1: 27, 1 Petr. 1: 4.
Τηρεῖν ἐντολὰς, Apoc. 12: 17.
Τηρεῖν νόμον, Iac. 2: 10,
4: 11. Τηρεῖσθαι, 1 Petr. 1: 4.
Τήρησις, Act. 4: 3.
Τιθέναι, Luc. 2: 34, Ioh.
15: 16, 1 Petr. 2: 8. Τιθέ-
ναι εἰς τὰς καρδίας et ἐν καρ-
δίᾳ, Luc. 21: 14. Τιθέναι
χάριν, 1 Cor. 9: 18.
Τίλλειν, Matth. 12: 1.
Τιμᾶν, Matth. 15: 4, Eph.
6: 2, 1 Tim. 5: 3. Τιμᾶσθαι,
Act. 7: 60. Τετιμημένος,
Matth. 27: 9.
Τιμή, Matth. 15: 4, 27: 9,
Rom. 13: 7. Τιμή καὶ δόξα,
2 Petr. 1: 17. Τιμή σαρκός,
Col. 2: 23. Τιμὴν ἔχειν, Luc.
4: 24, 1 Petr. 3: 7.
Τιμωρεῖν, Matth. 5: 39.
Τιμωρία, Matth. 5: 38—40,
Luc. 1: 18. Τιμωρία ἀρεβῶν,
Luc. 16: 23.
Τίς, Ioh. 12: 38. Τίς inde-
finitum in oratione deficit
quandoque, Matth. 27: 9,
Marc. 6: 43. Τίς ὑποθετικόν,
Matth. 24: 45. Τίς pro πώ-
τερος, 1 Cor. 4: 21. Τίς pro
si quis, Matth. 7: 9. Τίς, τί,
Luc. 6: 9. Τίς vel τί sub-
intellectum, Matth. 9: 16,
18, 33, 10: 5, 18: 29. Τὸ
τίς ἂν εἴη, Luc. 9: 46. Τίς
ἄρα, Marc. 4: 41, Luc. 12: 42.
Τίς ὁ λόγος αὐτός, Luc. 4: 36.
Τίσσεται, Matth. 4: 6. Τί,
Marc. 6: 36, 1 Cor. 3: 7;
pro ὁ, Marc. 14: 36; pro
πόσον, Luc. 12: 49; pro πῶσα,
Matth. 16: 26; pro πέτιρον,
Phil. 1: 22; pro ὥς, Matth.
12: 14. Τί ἄρα, Luc. 1: 66.
Τί γέγονεν, Ioh. 14: 22. Τί
ἐμοὶ καὶ σοὶ, Ioh. 2: 4. Τί
ἡμῖν καὶ σοὶ, Matth. 8: 29,
Marc. 1: 24. Τί ὄχι, Act.
5: 4. Τί οὖν, Luc. 20: 17.
Τολμᾶν, 2 Cor. 11: 21. Τολ-
μᾶν πρόσπαπον, Luc. 9: 51.
Τολμήσας, Marc. 15: 43.
Τολμηρότερον, Rom. 15: 15.
Τολμηγαί, 2 Petr. 2: 10.
Τόπος, Matth. 5: 16, 26: 52,
28: 6, Luc. 4: 17, Ioh. 11: 48,
19: 41, 20: 25, Act. 6: 14,
Hebr. 5: 6. Τόπος καταπαύ-
σεως Θεοῦ, Matth. 5: 35.
Τοσαῦτα, Ioh. 12: 37. Τῶ-
σοῦτοι, Ioh. 6: 9, 21: 11.
Τοσοῦτον, Hebr. 7: 20.
Τότε, Matth. 24: 9, 26: 3,
Ioh. 13: 38.
Τοῦτο, Luc. 9: 48, Ioh. 8: 40.
Τράπεζα, Matth. 18: 6, Luc.
19: 23.
Τραπεζίτης, Matth. 25: 27,
Luc. 19: 23. Τραπεζίζεται δό-
μι-
Y 4

κίμοι, Matth. inscript.
 Τράχεις τόποι, Act. 27: 29.
 Τραχηλίειν, Hebr. 4: 13.
 Τραχωῖτις, Luc. 3: 1.
 Τρέμειν, 2 Petr. 2: 10.
 Τρέχειν ἀγῶνα, Hebr. 12: 1.
 Τρίβειν, Marc. 9: 18.
 Τρίσεγον, Act. 20: 9.
 Τρίωρος, Matth. 27: 45.
 Τρόμος, Matth. 28: 8.
 Τρόπη, Iac. 1: 17.
 Τρόπος, Hebr. 13: 5. Τρόπος
 τῆς παιδείας, Iac. 3: 13.
 Τροποφορεῖν, Act. 13: 18.
 Τροφή, Matth. 6: 11, 25;
 pro cibo, vestitu et habita-
 tione, ibid. 10: 10, 13: 30,
 2 Petr. 2: 13. Τροφή ἐφῆ-
 μερος, Iac. 2: 15. Τροφή
 κατ' ἡμέραν, ibid.
 Τροφός, 1 Thess. 2: 8.
 Τροχία, Hebr. 12: 13. Τρο-
 χίας ὁρθὰς ποιεῖν, Gal. 2: 14.
 Τρόχος, Iac. 3: 6.
 Τρυφάω, Iac. 5: 5.
 Τρυφή, 2 Petr. 2: 13.
 Τρώκτης, Matth. 11: 21.
 Τυγχάνειν, Hebr. 8: 6.
 Τυμπανίζειν, Hebr. 11: 35.
 Τυμπαγον, ibid.
 Τύπος, Matth. 1: 22, Ioh.
 20: 25, Act. 23: 25, Phil.
 3: 17, 1 Thess. 1: 7. Τύπος
 τοῦ μέλλοντος, Matth. 1: 22.
 Τύποι, Hebr. 9: 24. Τύποι
 τοῦ ποιμνίου, Ioh. 10: 4,
 1 Petr. 5: 3. Ἐν τύπῳ διὰ
 τύπου, Luc. 3: 5, 1 Cor. 10: 6.
 Τυπικῶς, Matth. 11: 22.
 Τύπτειν, 1 Cor. 8: 12. Τύπ-
 τειν ἐν γαστρὶ, Marc. 12: 4.
 Τυπτόμενος πολλὰς, Luc. 12:
 47.
 Τύραννος, Matth. 10: 28.
 Τυρβαίνειν, Luc. 10: 41.
 Τυφλοί, Luc. 4: 18, Ioh. 9:
 41.
 Τυφλῶν, 1 Ioh. 2: 11.
 Τύφος, 2 Tim. 3: 4.

Τυφῶν, Act. 27: 14.
 Τυφωθῆναι, 1 Tim. 3: 6.
 Τύχη Βασιλέως, τύχη Καίσα-
 ρος, Matth. 5: 34.
 Τυχῶν, Matth. 16: 18, Act.
 19: 11, Tit. 1: 9.

T.

Τβρις, Matth. 12: 32, Luc.
 18: 32, Act. 27: 10.
 Τδωρ, Matth. 5: 13, 26: 29,
 Ioh. 3: 5. Τδατα, Ioh.
 3: 23. Τδατα ζωῆς, Αποκ.
 7: 17.
 Τίος, Matth. 1: 1. Τίος τοῦ
 ἀνθρώπου, Matth. 8: 20,
 12: 8, 16: 13, Marc. 3: 28,
 9: 12, 10: 45, Ioh. 3: 14,
 5: 27, 8: 28, 12: 34. Τίος
 ἀπωλείας, Ioh. 17: 12, 2 Thess.
 2: 3. Τίος ἀρεῆν, Αποκ. 12:
 11: 5. Τίος τῆς βασιλείας,
 Matth. 8: 12. Τίος βροντῆς,
 Act. 12: 2. Τίος λαβίδ,
 Matth. 9: 27. Τίος εἰρήνης,
 Matth. 11: 19, Luc. 10: 6.
 Τίος θαλάμου, Matth. 8: 12.
 Τίος Θεοῦ, Matth. 14: 33,
 26: 63, 27: 40, 43, Marc.
 1: 1, 24, Ioh. 1: 1, 34, 49,
 9: 35, Hebr. 3: 6, 4: 14.
 Τίος ἐψίζου, Luc. 1: 32.
 Τίολ τοῦ αἰῶνος τούτου, Luc.
 16: 8, 20: 34. Τίολ τῆς ἀκρας,
 Matth. 9: 16. Τίολ τῆς ἀνα-
 στάσεως, Luc. 20: 34. Τίολ
 ἀπειθείας, Eph. 2: 2. Τίολ
 ἀποσόλων, 1 Petr. 5: 13.
 Τίολ τῶν ἡρώων, Matth. 8: 20.
 Τίολ Θεοῦ, Matth. 5: 9, Luc.
 15: 29. Τίολ τοῦ νυμφῶνος,
 Matth. 9: 15. Τίολ τῶν προφη-
 τῶν, Luc. 1: 72. Τίολ φωτός,
 Luc. 16: 8, Ioh. 13: 36.
 Τίοθετεῖν et εἰδοθεῖα, Rom.
 8: 15, Gal. 4: 5.
 Τλγ, Iac. 2: 5, 2 Petr. 3: 6.
 Τμνοί, Eph. 5: 19.

Τπά-

- Ὑπάγειν, Matth. 26: 24, Ioh. 7: 34, 8: 21, 15: 16, 16: 16, Apoc. 14. Ὑπαγε, Matth. 8: 13, Marc. 7: 29, 10: 52, Apoc. 16: 1. Ὑπαγε εἰς εἰρήνην, Marc. 5: 34.
 Ὑπαιθρον, Matth. 23: 35, 28: 2. Ὑπακοή, Rom. 10: 16, 16: 19. Ὑπακούειν, Rom. 10: 16, Hebr. 5: 9. Ὑπακούειν εὐαγγελίῳ, 2 Thess. 1: 8. Ὑπάλληλος, Matth. 8: 9. Ὑπανδρος, Matth. 14: 4, Rom. 7: 2.
 Ὑπαρξίς, Hebr. 1: 3, 10: 34. Ὑπάρχοντα, Matth. 19: 21, 25: 14, Luc. 14: 33. Ὑπέκειν, Hebr. 13: 17. Ὑπέρ, Rom. 9: 26, 2 Cor. 1: 8, Hebr. 5: 1, 1 Petr. 2: 21, 3: 18. Ὑπέρ ἐκπερισσοῦ, Eph. 3: 20. Ὑπέρ τῆς εὐδοκίας, Phil. 2: 13. Ὑπερβαίνειν, 1 Thess. 4: 6. Ὑπερεντυγχάνειν, Rom. 8: 26, Hebr. 7: 25.
 Ὑπερέχουσα ἐξουσία, Rom. 13: 1, 1 Petr. 2: 13. Ὑπερηφανία, Marc. 7: 22, Rom. 1: 30, Iac. 4: 17. Ὑπερηφανίαν λαλοῦν, Iac. 3: 5, Ὑπερηφανεῖν, Luc. 7: 30. Ὑπερηφανος, Marc. 7: 22, Luc. 1: 52, Rom. 1: 30.
 Ὑπεριδεῖν, Act. 17: 30. Ὑπέρογκος, 2 Petr. 2: 18. Ὑπερουσιώδης, Matth. 6: 11. Ὑπεροχή, Matth. 20: 22. Ὑπερπερισσεύειν, Marc. 7: 37. Ὑπερπερισσῶς, ibid.
 Ὑπερφρονεῖν, Rom. 12: 3. Ὑπέρφρονες, Rom. 11: 20. Ὑπερῶν, Act. 1: 13. Ὑψηλεία, Luc. 4: 20. Ὑψηλότης, ὑψηλῆται, Matth. 5: 21, 25, 26: 45, Luc. 1: 2, 3: 16, 4: 20, Ioh. 7: 32, 18: 3, 12. Ὑψηλῆται βασιλῶν, Matth. 27: 65.
 Ὑπὸ, Act. 27: 13. Ὑπὸ ἀμαρτίαν εἶναι, Rom. 3: 9. Ὑπὸ ζυγόν, 1 Tim. 6: 1. Ὑπὸ κατάραν εἶναι, Gal. 3: 10. Ὑπόγραμμος, 1 Petr. 2: 21. Ὑπογραφεὺς, Rom. 16: 22. Ὑπόδειγμα, Ioh. 13: 15, Hebr. 4: 11, 8: 5, 9: 23, Iac. 5: 10, 2 Petr. 2: 6.
 Ὑποδείκνυσθαι, Luc. 20: 37. Ὑποδέχομαι, Act. 17: 7. Ὑπόδημα, Marc. 6: 9, Ioh. 1: 27. Ὑποδιάκονος, Luc. 4: 18. Ὑπόδικος, Rom. 3: 19. Ὑποδύτης, Ioh. 21: 7. Ὑποζύγιον, 2 Petr. 2: 16. Ὑποζωννύειν τὸ πλοῖον, Act. 27: 17.
 Ὑποκατακλίνεσθαι, Matth. 23: 6. Ὑποκάτω τῆς γῆς, Apoc. 5: 3. Ὑποκλίνεσθαι, Gal. 2: 15. Ὑποκορίζειν, Eph. 5: 4. Ὑποκοριζικῇ, Luc. 4: 18. Ὑπόκουφος, Act. 27: 13. Ὑποκρέκος, ibid.
 Ὑποκρίνεσθαι, Iac. 5: 12. Ὑπόκρισις, Matth. 5: 37, Marc. 12: 15, Iac. 5: 12, 1 Petr. 2: 1. Ὑποκριτής, Matth. 6: 2, 22: 18, Luc. 13: 14, Iac. 5: 12. Ὑποκριτικῶς, Luc. 13: 14. Ὑπόκαφος, Hebr. 5: 11. Ὑπολαμβάνω, Luc. 7: 43. Ὑπολέλειμμαι μόνος, Rom. 11: 3. Ὑπόληψις, Hebr. 12: 11. Ὑπόλυσις γονάτων, Hebr. 12: 12.
 Ὑπομένειν, Matth. 10: 22, 24: 11, Iac. 1: 12, 1 Petr. 2: 19. Ὑπομένειν κρίσεις, Hebr. 13: 7. Ὑπομένειν πασχοντες, 1 Petr. 2: 20. Ὑπομιμνήσκειν, 2 Petr. 3: 1, 3 Ioh. 10, 2 Petr. 1: 12. Ἐν ὑπομνήσει, 2 Petr. 3: 1. Ὑπομνησιν λαμβάνειν, 2 Tim. 1. Ὑπομονή, Matth. 10: 22, 13: 23, Luc. 8: 15, Rom. 2: 7, 5: 3, Y 5 Iac.

- Ιακ. γ. 5, 2 Petr. 1: 5. 'Τω-
 μονή και ἡ πίστις, Luc. 18: 8,
 Αποκ. 15: 10. Δι' ὑπομονῆς,
 Hebr. 12: 1. 'Εν ὑπομονῇ,
 Luc. 21: 19.
 'Τρόνοισι, Rom. 9: 8. 'Τρόνος,
 Matth. 26: 21, 28: 20. 'Τρό-
 νοια μουσική, Luc. 1: 41.
 'Τρίπετρος, Luc. 11: 44.
 'Τροπιάζω, ὑποπιάζω, ὑπο-
 πιάζω, 1 Cor. 9: 27.
 'Τροπίπτειν, Matth. 5: 5.
 'Τροπνεῖν, Act. 27: 13.
 'Τρόσασις, Ioh. 1: 2, Hebr.
 1: 3, 3: 14, 11: 5, 2 Petr.
 1: 4.
 'Τροσέλλειν, Act. 20: 20, Gal.
 2: 12. 'Τροσέλλισθαι, Hebr.
 10: 38.
 'Τροστολῆς τέχνη, ibid.
 'Τροτάσσειν, Rom. 8: 20. 'Τρο-
 τάσσεισθαι, Rom. 13: 1, 1 Cor.
 16: 16, Hebr. 12: 9, Iac. 3: 6,
 1 Petr. 2: 18, 3: 1, 5: 5.
 'Τροτιθέναι τὸν τραχηλόν, Rom.
 16: 4. 'Τροτίθεσθαι, 1 Tim.
 4: 6.
 'Τροτύποις, Luc. 16: 19,
 1 Tim. 1: 16, 2 Tim. 1: 13.
 'Τρουργός, Ioh. 1: 3.
 'Τροφέρειν, 1 Petr. 2: 19.
 'Τροχθόνα, Luc. 16: 23.
 'Τρωπια, 1 Cor. 9: 26.
 'Τρωπιάζον, Luc. 18: 5.
 'Τροσπος, Matth. 26: 48, 1 Ioh.
 19: 29.
 'Τρερεῖν, ὑξερεῖσθαι, Matth.
 13: 12, 19: 20, Ioh. 2: 3,
 Rom. 3: 23, 1 Cor. 1: 7,
 8: 8, 12: 24, Hebr. 4: 1,
 12: 15.
 'Τρέρημα, Marc. 12, Phil. 4.
 11, Hebr. 11: 37.
 'Τρέρησις, Marc. 12: 44, Phil.
 4: 11.
 'Τρερον, Marc. 16: 14, Ioh.
 13: 36.
 'Τρεροφημία, 1 Cor. 13: 3.
 'Τρασματα λινα, Matth. 27: 59.
- 'Τρεσασθαι προσώπων, Luc. 9: 51.
 'Τρηλόν, Luc. 16: 15. 'Εν
 ὑψηλοῖς, Hebr. 8: 1.
 'Τρηλοφρονεῖν, Rom. 11: 20,
 1 Tim. 6: 17.
 'Τρος, Iac. 1: 9. 'Εξ ὕψους,
 Luc. 24: 49. 'Τρεσις, Marc.
 5: 7. 'Εν ὑψίστοις, Ioh. 19: 11.
 'Τροῦν, Luc. 1: 52, Ioh. 8: 28,
 12: 33, Iac. 4: 10. 'Τροῦσθαι,
 Ioh. 3: 14.
 'Τροσμα, Rom. 8: 39, 2 Cor.
 10: 5.
- Φ.
- Φαγεῖν, Matth. 26: 26, Hebr.
 13: 10. Φαγεῖν ἐνώπιόν κυρός,
 Luc. 13: 26. Φάγεσθαι, Luc.
 5: 39, Iac. 5: 3.
 Φάγες, Matth. 11: 19.
 Φαίγειν, Ioh. 5: 35. Φαί-
 νεσθαι, Rom. 7: 13. Φαι-
 νόμενα, Matth. 2: 7.
 Φανεροῦν, 1 Cor. 12: 7. Φα-
 νεροῦσθαι, Marc. 4: 22, Ioh.
 1: 31, 2 Cor. 3: 3, 5: 10,
 Hebr. 9: 24, 26, 1 Petr. 1: 20.
 Φανέρωσις, Luc. 1: 5, Ioh.
 17: 6, 2 Cor. 12: 7.
 Τὸ φανταζόμενον, Hebr. 12: 21.
 φαντασιόσκοπεῖν, Act. 25: 23.
 Φάντασμα, Matth. 4: 8, 14: 26,
 17: 9, Luc. 24: 37.
 Φαρμακεία, Gal. 5: 20, Αποκ.
 21: 8.
 Φαρμακοί, ibid.
 Φάσμα, φάσματα, Matth. 8: 28.
 Φάσμα ὄντιδος, Matth. 3: 16.
 Φεῖδεσθαι, Act. 20: 29, Col.
 2: 23.
 Φειδίτια, Matth. 26: 18.
 Φειδωλία, Matth. 6: 19.
 Φελόνης, 2 Tim. 4: 13.
 Φέρειν, Hebr. 1: 3, 9: 28,
 1 Petr. κ. 13. Φέρειν ἀμαρτίας,
 1 Petr. 2: 24. Φέρεσθαι, Hebr.
 9: 6. Φερόμενοι, 2 Petr. 1:
 21.

φθά-

Φθάνειν, Rom. 9: 31, 2 Cor. 10: 14, Phil. 3: 16.
 Φθέγγομαι, Matth. 13: 35.
 Φθόνος, Marc. 7: 22, Rom. 1: 29, Iac. 4: 5, 1 Petr. 2: 1.
 Φθόνοι, Gal. 5: 21. Φθόνερες, Matth. 20: 15.
 Φθορά, Matth. 20: 20, 22: 30, 2 Petr. 1: 4, 2: 19.
 Φιλάγαθος, 2 Tim. 3: 3.
 Φιλαδέλφια, 1 Petr. 1: 22, 3: 8, 2 Petr. 1: 7.
 Φιλάδελφος, 1 Petr. 3: 8.
 Φίλανδρος, φιλανδρία, Tit. 1: 4.
 Φιλανθρωπία, Tit. 3: 4.
 Φιλαργυρία, Matth. 6: 19, 18: 3, Luc. 12: 15, Hebr. 13: 5.
 Φιλάργυρος, Matth. 6: 24, 15: 5, 18: 3.
 Φιλαρχία, Matth. 13: 3, 19: 13.
 Φιλαντία, Luc. 18: 9.
 Φίλαντος, Matth. 26: 24, 2 Tim. 3: 2.
 Φιλεῖν, Ioh. 21: 15.
 Φίλοι, Matth. 9: 15.
 Φιλέρημος, Matth. 3: 16.
 Φιλήδονος, 2 Tim. 3: 4.
 Φίλημα ἀγάπης, Matth. 26: 49, 1 Petr. 5: 14.
 Φιλία, Matth. 22: 39.
 Φιλόθεος, Matth. 20: 16.
 Φιλοξενία, Hebr. 13: 2.
 Φιλόξενος, 1 Tim. 3: 2, 1 Petr. 4: 8.
 Φιλόπατρις, Matth. 16: 3.
 Φίλος Θεοῦ, Iac. 4: 4. Φίλος τοῦ νυμφίου, Ioh. 3: 29.
 Φιλόσοφος, φιλοσοφία, Rom. 12: 9.
 Φιλότεκνος, Tit. 1: 4.
 Φιλοτιμεῖν, 2 Cor. 5: 9. Φιλοτιμεῖσθαι, Rom. 15: 20, 1 Thess. 4: 11.
 Φιλότιμος, Matth. 18: 3, 23: 6.
 φιλόφρων, 1 Petr. 3: 8.
 Φιλοχηματία, Matth. 6: 24.
 Φιμοῦν, 1 Cor. 9: 9, 1 Petr. 2: 15. Φιμοῦμαι, ibid. 2: 15.

Φλήγας, Act. 17: 18.
 Φλογίζω, Iac. 3: 6.
 Φλόξ πυρός, Act. 7: 30, Hebr. 10: 27. Φλόξ πυρίνη, Hebr. 1: 7.
 Φλυαρεῖν, 1 Tim. 5: 13, 3 Ioh. 19. Φλύαρος, 1 Tim. 5: 13.
 φλύειν, 1 Petr. 4: 3.
 φοβερός λόγος, Hebr. 5: 7.
 φοβεῖσθαι, ibid. Μὴ φοβοῦ, Ioh. 12: 15.
 Φόβητρον, Marc. 12: 8, Luc. 21: 11.
 Φόβος, Luc. 1: 65, 5: 26, 7: 16, Rom. 13: 7, 1 Petr. 1: 7.
 φόβος καὶ τρόμος, Phil. 2: 12.
 φόβος Θεοῦ, 1 Petr. 3: 2, 15.
 Ἐν παντὶ φόβῳ, 1 Petr. 2: 18.
 Φορεῖς, 1 Petr. 4: 15, Aroc. 21: 8, 15: 11.
 Φόνος, Matth. 23: 30, Rom. 1: 29, Aroc. 21: 8.
 Φορά, Luc. 24: 31.
 Φόρος, Matth. 22: 17, Luc. 20: 22. Φόρος σαμάρων, Matth. 27: 24. Φόροι τεταγμένοι, Luc. 2: 1.
 Φραγέλλιον, Ioh. 2: 15.
 Φραγέλλοῦν, Matth. 27: 26, Marc. 15: 15, 1 Cor. 10: 25.
 Φραγμός, Luc. 14: 23.
 Φράσις, Matth. 13: 35.
 Φράσσειν σῶμα, Rom. 3: 19, 2 Cor. 11: 10, Hebr. 11: 33.
 Φρατρία, Matth. 26: 18, Act. 2: 45.
 Φρέαρ, Luc. 14: 5.
 Φρεναπατέν, φρεναπάται, Gal. 6: 3, Tit. 1: 10.
 Φρενήρης, 1 Cor. 10: 13.
 Φρίσσω, φρίσσειν, φρικτός, φρικώδης, Iac. 2: 19.
 Φρονεῖν, Matth. 16: 23, Rom. 8: 5, 11: 20, 14: 6, 2 Cor. 13: 11. Φρονεῖν τὸ αὐτὸ, Rom. 12: 16. Φρονεῖν εἰς τὸ κακόν, Rom. 12: 3. Φρο-
 νούντες τὰ ἐπίγεια, Iac. 3: 15.
 φρο-

- Φρόνημα**, Rom. 8: 5. **Φρόνημα** 6: 22. **Ἐν φρονί μέρει**, Luc. 11: 36. **Φύκα**, Ioh. 10: 22.
τῆς σαρκός, Matth. 26: 41, **Φυλάξας**, Phil. 2: 15, Apoc. 21: 11.
Luc. 2: 34.
Φρόνησις δικαίων, Luc. 1: 17.
Φροντίζειν, Luc. 10: 41.
Φροντιστήριον, Matth. 4: 23.
Φροῦδα πάντα, Apoc. 18: 18.
Φρουρά, Phil. 4: 7.
Φρύγανον, Act. 28: 3.
Φυλὴ, Matth. 1: 16, Apoc. 1: 7.
Φυλακὴ, Luc. 1: 5, 1 Petr. 3: 19, Apoc. 18: 2, 20: 7.
Φυλακὴ ἐσωτέρα, Act. 16: 24.
Φυλακίζω, Act. 22: 19.
Φυλακιστήριον, Matth. 23: 5.
Φυλάρχης, Matth. 19: 28.
Φύλαρχοι, Matth. 1: 16.
Φυλάσσειν, Luc. 11: 28, Ioh. 12: 25, 2 Tim. 4: 15. **Φυλάσσειν νόμον**, Iac. 4: 11.
Φύραμα, Rom. 9: 21, 11: 16.
Φυσικὴ ἀκρίβεια, Matth. 12: 34. **Φυσικὸν ἄνθος**, Matth. 6: 29. **Φυσικὸ τοῦ νόμου**, Matth. 5: 17.
Φύσις, Rom. 2: 14, 2 Petr. 1: 4, Iac. 3: 7. **Φύσις Θεῶν**, Luc. 6: 19. **Φύσις**, Gal. 4: 8, Eph. 3: 3, 2 Petr. 2: 12.
Φύσις, οὐ βουλάει, Matth. 9: 21.
Φυσιοῦσθαι, 1 Cor. 4: 6, Col. 2: 19.
Φυτά, Matth. 6: 30, Luc. 1: 78.
Φυτεία, *doctrina*, Matth. 15: 13.
Φωνή, Ioh. 3: 8, 5: 24, Act. 2: 6. **Φωνὴ τυμφίου**, Ioh. 3: 29. **Φωνὴ ῥημάτων**, Hebr. 12: 19. **Φωνὴ σάλπιγγος**, Hebr. 12: 19, Apoc. 1: 10.
Φωναὶ βροντῶν, Apoc. 16: 18.
Φωναὶ τῶν προφητῶν, Act. 13: 27.
Φῶς, Marc. 14: 54, Luc. 16: 23, 22: 56, 1 Petr. 2: 9.
Φῶς ἡ ἐντός ψυχῇ, Matth. 6: 22. **Ἐν φωτὶ μένειν**, Luc. 11: 36. **Φῶς**, Ioh. 10: 22.
Φωστῆρες, Phil. 2: 15, Apoc. 21: 11.
Φωσφυγμός, 2 Cor. 11: 14.
Φωσκινος, Matth. 6: 22.
Φωτίζω, Eph. 3: 9, Hebr. 6: 6. **Φωτισθῆναι**, Hebr. 10: 27.
Φωτισμός, Matth. 28: 19, Ioh. 9: 7, Hebr. 6: 6, 2 Petr. 1: 19.

X

- Χάρις**, Luc. 16: 26.
Χαίρειν, *ibid.*
Χαίρειν, Iac. 1: 2, Apoc. 11: 10.
Χαλεῖα μεγάλη, Apoc. 16: 21.
Χαλεῖν, Act. 9: 25. **Χαλεῖσθαι**, 2 Cor. 11: 33. **Χαλεῖν**, Marc. 1: 4, Luc. 5: 4, Act. 27: 17.
Χαλερός, Iac. 2: 3.
Χαλιναγωγίς, Iac. 1: 26, 2: 2.
Χαλνός, Marc. 7: 4.
Χαλνός, Marc. 12: 41. **Χαλνός ἡ γῆ**, 1 Cor. 13: 1. **Χαλνός ἰούται**, Iac. 5: 3.
Χαλνολίβατος, Apoc. 1: 15.
Χαμενία, Matth. 6: 16.
Χάος, Luc. 16: 26.
Χαρά, Matth. 25: 21, Luc. 24: 41, Ioh. 16: 22, 2 Cor. 1: 24, Hebr. 12: 2, 13: 17, Iac. 1: 2. **Χαρά ἡ ἐμὴ**, Ioh. 15: 11, 17: 13. **Χαρά χαίρειν**, Ioh. 3: 29.
Χάραγμα, Apoc. 13: 17, 14: 9, 19: 20, 20: 4.
Χαρακτήρ, Matth. 20: 15, Ioh. 1: 1, Hebr. 1: 3.
Χαριεντίζειν, Rom. 3: 3.
Χάρις, Luc. 2: 40, 52, 6: 32, 14: 22, Ioh. 1: 14, 16, Act. 25: 3, Rom. 4: 4, 5: 15, 6: 13, 11: 5, Rom. 12: 4, 5, 15: 15, Hebr. 2: 9, 4: 16, 12:

- 12: 28, 1 Petr. 1: 2, 5: 12. *Χθονός πέδον*, 2 Petr. 2: 17.
Χάρις ζωῆς, 1 Petr. 3: 7. *ὑπὸ χθόνος*, Luc. 23: 43.
Χάριν, Ioh. 1: 16. *Χάριν* *Χιλιάρχος*, Marc. 6: 21, Ioh.
ἔχειν, Luc. 6: 32, 17: 9. 18, 3, 12, Act. 10: 1.
Χάριν κατατίθεσθαι, Act. 24: *Χιλιᾶς*, Matth. 2: 6.
 27. *Οὐ χάριν*, Luc. 7: 47. *Χιτῶν*, Matth. 10: 10, Act.
Χαρισθῆναι, χαρίζεσθαι, Matth. 9: 39.
 7: 12, 18: 35, Marc. 5: 19, *Χλευάζειν*, Act. 2: 13.
 Luc. 7: 42, Ioh. 19: 16, *Χλιαρός*, Apoc. 3: 16.
 Act. 3: 14, 25: 11, 27: 24. *Χλωρός*, Matth. 24: 9, Apoc.
Χάρισμα, χαρίσματα, Matth. 8: 7.
 10: 28, Rom. 1: 11, 5: 15, *Χνᾶ*, Matth. 15: 22.
 12: 3, 1 Petr. 1: 13, 4: 10. *Χοικός*, 1 Cor. 15: 47.
Χάρισμα σημείων, Matth. 17: *Χοίσιξ*, Apoc. 6: 6.
 20. *Χοιράδες*, Act. 27: 29.
Χαριςήριον, Matth. 26: 26, *Χαιροπαλῆσειν*, 1 Cor. 1.
 Marc. 12: 33. *Χολάω*, Ioh. 7: 21.
Χαριτῶ, Luc. 1: 13, 28. *Χολή*, Matth. 27: 34. *Χολή*
Χάρτης, Hebr. 10: 7. *πικρίας*, Act. 7: 23, Hebr.
Χαρτίον, ibid. 12: 15.
Χάσμα, Luc. 16: 26. *Χορηγέιν*, 2 Cor. 9: 10, Gal.
Χανότης, 2 Cor. 12: 6. 3: 5.
Χείλη, 1 Petr. 3: 10. *Χορήγημα*, Matth. 19: 27.
Χειμάζεσθαι, Act. 27: 12. *Χορηγία*, Phil. 1: 19.
Χειμαζόμενοι, Luc. 6: 22. *Χορός*, Matth. 11: 17.
Χειμαρρὸς, Luc. 13: 4. *Χεί-* *Χορτάζειν, χορτάσμα*, Act. 7:
μαρρὸς τῶν κεδρῶν, Ioh. 18: 8. 11. *Χορτάζεσθαι*, Iac. 2: 16.
Χείμων, Act. 27: 20. *Χόρτος*, Matth. 6: 30, 24: 19,
Χεῖρ, Ioh. 13: 9. *Χεῖρ κρα-* Iac. 1: 10, 1 Petr. 1: 24.
ταῖα, 1 Petr. 5: 6. *Χεῖρ πυ-* *Χρεία*, Marc. 2: 25, Phil. 3:
ρίου, Luc. 1: 66, 3: 2. 25, *Τὰ πρὸς τὴν χρείαν*,
Χεῖρα ἐκτείνειν, Matth. 9: 18. Act. 28: 10.
Χεῖρας ἐπιτίθειν, Marc. 16: *Χρεωφειλέτης*, Luc. 7: 41.
 18, Act. 13: 3. *Χρήματα ἱερά*, Matth. 27: 6.
Χειραγωγεῖν, Act. 9: 8. *Χρηματίζειν*, Act. 11: 4, 26,
Χειραρσία, Luc. 24: 50. Rom. 7: 3, Hebr. 12: 25.
Χειρίσης, Luc. 1: 2. *Χρηματίζεσθαι*, Act. 5: 22,
Χειροθεσία, Matth. 19: 13, Hebr. 8: 5. *Χρηματισθεῖς*,
 Luc. 10: 1. Hebr. 11: 7. *Χρηματισμός*,
Χειροποίητος, Hebr. 9: 11, 24. Matth. 2: 12, Rom. 11: 4.
Χειροτονεῖν, Luc. 10: 1, Act. *Χρήσιμον ἔσαι*, Luc. 9: 26.
 10: 41, 14: 23. *Χρησόν μοι*, Luc. 11: 5.
Χειροτονία, Marc. 3: 13. *Χρησμός*, Matth. 28: 9.
Χερνήτης, Matth. 13: 55. *Χρησένεσθαι*, 1 Cor. 13: 4.
Χήρα, Luc. 18: 3, 1 Tim. 5: 5. *Χρησὸς*, Matth. 5: 48, Luc.
Χήρος, 1 Cor. 7: 8. 5: 39, Eph. 5: 32, 1 Petr.
Χηροῦν, 1 Tim. 5: 3. 2: 3.
Χθίζος, Luc. 21: 34. *Χρησώτερος*, Luc. 5: 39.

Χρη-

- Φρόνημα**, Rom. 8: 5. **Φρόνημα**
 τῆς σαρκός, Matth. 26: 41,
 Luc. 2: 34.
Φρόνησις δικαίων, Luc. 1: 17.
Φροντίζειν, Luc. 10: 41.
Φροντιστήριον, Matth. 4: 23.
Φροῦδα πάντα, Apoc. 18: 18.
Φρουρά, Phil. 4: 7.
Φρύγανον, Act. 28: 3.
Φυλὴ, Matth. 1: 16, Apoc.
 1: 7.
Φυλακὴ, Luc. 1: 5, 1 Petr.
 3: 19, Apoc. 18: 2, 20: 7.
Φυλακὴ ἐσωτέρα, Act. 16: 24.
Φυλακίζω, Act. 22: 19.
Φυλακτήριον, Matth. 23: 5.
Φυλάρχης, Matth. 19: 28.
Φύλαρχοι, Matth. 1: 16.
Φυλάσσειν, Luc. 11: 28, Ioh.
 12: 25, 2 Tim. 4: 15. **Φυ-**
λάσσειν νόμον, Iac. 4: 11.
Φύραμα, Rom. 9: 21, 11: 16.
Φυσικὴ ἀκρίβεια, Matth. 12:
 34. **Φυσικὸν ἄνθος**, Matth.
 6: 29. **Φυσικά τοῦ νόμου**,
 Matth. 5: 17.
Φύσις, Rom. 2: 14, 2 Petr.
 1: 4, Iac. 3: 7. **Φύσις θεῖα**,
 Luc. 6: 19. **Φύσει**, Gal. 4: 8,
 Eph. 3: 3, 2 Petr. 2: 12.
Φύσει, οὐ βουλήσει, Matth.
 9: 21.
Φυσιοῦσθαι, 1 Cor. 4: 6,
 Col. 2: 19.
Φυτὰ, Matth. 6: 30, Luc.
 1: 78.
Φυτεία, *doctrina*, Matth.
 15: 13.
Φωνή, Ioh. 3: 8, 5: 24, Act.
 2: 6. **Φωνὴ νυμφίου**, Ioh.
 3: 29. **Φωνὴ ῥημάτων**, Hebr.
 12: 19. **Φωνὴ σάλπιγγος**,
 Hebr. 12: 19, Apoc. 1: 10.
Φωναὶ βροντῶν, Apoc. 16: 18.
Φωναὶ τῶν προφητῶν, Act.
 13: 27.
Φῶς, Marc. 14: 54, Luc. 16:
 23, 22: 56, 1 Petr. 2: 9.
Φῶς ἢ ἐντὸς ψυχῇ, Matth.

6: 22. **Ἐν φωτὶ μένειν**, Luc.
 11: 36. **Φῶτα**, Ioh. 10: 22.
Φωστῆρος, Phil. 2: 15, Apoc.
 21: 11.
Φωταγωγός, 2 Cor. 11: 14.
Φωτεινός, Matth. 6: 22.
Φωτίζειν, Eph. 3: 9, Hebr.
 6: 6. **Φωτισθῆναι**, Hebr. 10:
 27.
Φωτισμός, Matth. 28: 19, Ioh.
 9: 7, Hebr. 6: 6, 2 Petr.
 1: 19.

X.

Χάειν, Luc. 16: 26.
Χαίρειν, *ibid.*
Χαίρειν, Iac. 1: 2, Apoc.
 11: 10.
Χάλαζα μεγάλη, Apoc. 16: 21.
Χαλαΐζειν, Act. 9: 25. **Χαλα-**
ξεσθαι, 2 Cor. 11: 33. **Χα-**
λᾶν, Marc. 1: 4, Luc. 5: 4,
 Act. 27: 17.
Χαλινός, Iac. 2: 3.
Χαλιναγωγέω, Iac. 1: 26, 2: 2.
Χαλκίον, Marc. 7: 4.
Χαλκός, Marc. 12: 41. **Χαλ-**
κός ἡγῶν, 1 Cor. 13: 1. **Χαλ-**
κός ἰούται, Iac. 5: 3.
Χαλκολίβανον, Apoc. 1: 15.
Χαμενρία, Matth. 6: 16.
Χάος, Luc. 16: 26.
Χαρά, Matth. 25: 21, Luc.
 24: 41, Ioh. 16: 22, 2 Cor.
 1: 24, Hebr. 12: 2, 13: 17,
 Iac. 1: 2. **Χαρά ἢ ἐμὴ**, Ioh.
 15: 11, 17: 13. **Χαρὰ χαί-**
ρειν, Ioh. 3: 29.
Χάραγμα, Apoc. 13: 17, 14: 9,
 19: 20, 20: 4.
Χαρακτήρ, Matth. 20: 15,
 Ioh. 1: 1, Hebr. 1: 3.
Χαριεντίζειν, Rom. 3: 3.
Χάρις, Luc. 2: 40, 52, 6: 32,
 14: 22, Ioh. 1: 14, 16,
 Act. 25: 3, Rom. 4: 4, 5: 15,
 6: 13, 11: 5, Rom. 12: 4, 5,
 15: 15, Hebr. 2: 9, 4: 16,
 12:

- 12: 28, 1 Petr. 1: 2, 5: 12. *Χθονὸς πέδον*, 2 Petr. 2: 17.
Χάρις ζωῆς, 1 Petr. 3: 7. *ὑπὸ χθονος*, Luc. 23: 43.
Χάριν, Ioh. 1: 16. *Χάριν* *Χιλιάρχος*, Marc. 6: 21, Ioh.
ἔχειν, Luc. 6: 32, 17: 9. 18, 3, 12, Act. 10: 1.
Χάριν κατατίθεσθαι, Act. 24: *Χιλιὰς*, Matth. 2: 6.
 27. *Οὐ χάριν*, Luc. 7: 47. *Χιτῶν*, Matth. 10: 10, Act.
Χαρισθῆναι, χαρίζεσθαι, Matth. 9: 39.
 7: 12, 18: 35, Marc. 5: 19, *Χλευάζειν*, Act. 2: 13.
 Luc. 7: 42, Ioh. 19: 16, *Χλιαρός*, Apoc. 3: 16.
 Act. 3: 14, 25: 11, 27: 24. *Χλωρός*, Matth. 24: 9, Apoc.
Χάρισμα, χαρίσματα, Matth. 8: 7.
 10: 28, Rom. 1: 11, 5: 15, *Χνᾶ*, Matth. 15: 22.
 12: 3, 1 Petr. 1: 13, 4: 10. *Χοικός*, 1 Cor. 15: 47.
Χάρισμα σημείων, Matth. 17: *Χοίνιξ*, Apoc. 6: 6.
 20. *Χοιράδες*, Act. 27: 29.
Χαριζήριον, Matth. 26: 26, *Χοιροπωλήσειν*, 1 Cor. 1.
 Marc. 12: 33. *Χολάω*, Ioh. 7: 21.
Χαριτω, Luc. 1: 13, 28. *Χολή*, Matth. 27: 34. *Χολή*
Χάρτης, Hebr. 10: 7. *πικρίας*, Act. 7: 23, Hebr.
Χαρτίον, ibid. 12: 15.
Χάσμα, Luc. 16: 26. *Χορηγείν*, 2 Cor. 9: 10, Gal.
Χανόντης, 2 Cor. 12: 6. 3: 5.
Χεῖλη, 1 Petr. 3: 10. *Χορήγημα*, Matth. 19: 27.
Χειμάζεσθαι, Act. 27: 12. *Χορηγία*, Phil. 1: 19.
Χειμαζόμενοι, Luc. 6: 22. *Χορός*, Matth. 11: 17.
Χειμαρρὸς, Luc. 13: 4. *Χε-* *Χορτάζειν, χορτάσμα*, Act. 7:
μαρρὸς τῶν κεδρῶν, Ioh. 18: 8. 11. *Χορτάζεσθαι*, Iac. 2: 16.
Χείμων, Act. 27: 20. *Χόρτος*, Matth. 6: 30, 24: 19,
Χεῖρ, Ioh. 13: 9. *Χεῖρ κρα-* Iac. 1: 10, 1 Petr. 1: 24.
ταιά, 1 Petr. 5: 6. *Χεῖρ πυ-* *Χρεία*, Marc. 2: 25, Phil. 3:
ρίου, Luc. 1: 66, 3: 2. 25, *Τὰ πρὸς τὴν χρείαν*,
Χεῖρα ἐκτείνειν, Matth. 9: 18. Act. 28: 10.
Χεῖρας ἐπιτίθειν, Marc. 16: *Χρεωφειλέτης*, Luc. 7: 41.
 18, Act. 13: 3. *Χρήματα ἱερά*, Matth. 27: 6.
Χειραγωγείν, Act. 9: 8. *Χρηματίζειν*, Act. 11: 4, 26,
Χειραρσία, Luc. 24: 50. Rom. 7: 3, Hebr. 12: 25.
Χειρίσης, Luc. 1: 2. *Χρηματίζεσθαι*, Act. 5: 22,
Χειροθεσία, Matth. 19: 13, Hebr. 8: 5. *Χρηματισθεῖς*,
 Luc. 10: 1. Hebr. 11: 7. *Χρηματισμός*,
Χειροποίητος, Hebr. 9: 11, 24. Matth. 2: 12, Rom. 11: 4.
Χειροτονεῖν, Luc. 10: 1, Act. *Χρήσιμον ἔσαι*, Luc. 9: 26.
 10: 41, 14: 23. *Χρήσον μοι*, Luc. 11: 5.
Χειροτονία, Marc. 3: 13. *Χρησμός*, Matth. 28: 9.
Χερνήτης, Matth. 13: 55. *Χρηστέσθαι*, 1 Cor. 13: 4.
Χήρα, Luc. 18: 3, 1 Tim. 5: 5. *Χρηστός*, Matth. 5: 48, Luc.
Χήρος, 1 Cor. 7: 8. 5: 39, Eph. 5: 32, 1 Petr.
Χηροῦν, 1 Tim. 5: 3. 2: 3.
Χθιζός, Luc. 21: 34. *Χρηστότερος*, Luc. 5: 39.

Χρη-

Χρηστότης, Rom. 11: 22, 2 Cor. 6: 6, Gal. 5: 22.

Χρησότητα ποιῶν, Rom. 3: 12.

Χρησολόγος, Rom. 16: 18.

Χριστιανός, 1 Petr. 4: 6.

Χριστός, Matth. 1: 16, 9: 27, 20: 16, 26: 63, 27: 17, Hebr. 1: 8.

Χριστός βασιλεὺς, Luc. 23: 2.

Χριστός Κύριος, Luc. 2: 11.

Χριστὸς Ἰησοῦ, 1 Petr. 5: 14.

Χρονίζειν, Matth. 24: 48, 25: 6.

Χρόνος, Luc. 28: 4, Apoc. 12: 14.

Χρόνος ἱκανός, Luc. 20: 9.

Χρόνον ποιεῖν, Act. 25: 33.

Χρόνοι, 1 Thess. 5: 1.

Χρόνοι ἀγνοίας, Act. 17: 30.

Χρόνοι αἰῶνιοι, Rom. 16: 25.

Ἐκ χρόνων ἱκανῶν, Luc. 22: 8.

Χρυσοδακτύλιος, Iac. 2: 2.

Χωλόν, Hebr. 12: 13.

Χωνευτήριον, Matth. 27: 10.

Χώρα, Marc. 1: 28, i. q. ἀγρός, Luc. 12: 16, 18: 26, 21: 21, Ioh. 3: 22.

Χωρεία, Luc. 15: 25.

Χωρίον, Luc. 4: 17.

Χωρεῖν, Matth. 19: 11, Ioh. 5: 38, 8: 37.

Χωρεπίσκοπος, Luc. 12: 16.

Χωρίζειν, Rom. 8: 35.

Χωρίζεσθαι, Matth. 5: 31, 1 Cor. 7: 10.

Χωρίς, Ioh. 1: 3.

Χωρίς ἀντιλογίας, Hebr. 7: 7.

Χωρίς ἐμοῦ, Ioh. 15: 5.

Χωρίς τοῦ ἐν, Marc. 6: 40.

Χῶρος, Luc. 15: 24.

Χωρισμός, Matth. 5: 31, Act. 27: 12.

ψ.

Ψάλλειν, Iac. 5: 3.

Ψαλμοί, Luc. 14: 44, Eph. 5: 19.

Ψαλμοῦδοι, Luc. 4: 20.

Ψαμμάκοσια, Apoc. 20: 8.

Ψεκτός, Matth. 27: 20.

Ψευδεῖς, Apoc. 21: 8.

Ψεῦδος, Ioh. 8: 44.

Ψεῦδος, Rom. 1: 25, 1 Ioh. 2: 21.

Ψεῦδος, Matth. 5: 33.

Ψεῦδος ἐρεῖν, Luc. 24: 28.

Ψεῦδος καταβολή, Matth. 12: 19.

Ψευδάδελφοι, 2 Cor. 11: 26.

Ψευδαπόστολοι, Matth. 24: 11, 2 Cor. 11: 13.

Ψευδοδιδάσκαλος, Matth. 7: 15, 2 Petr. 2: 1.

Ψευδομαρτυρεῖν, Matth. 5: 33.

Ψευδομαρτυρία, Matth. 15: 11.

Ψευδοπροφήτης, Matth. 7: 15, 2 Cor. 11: 13, 2 Petr. 2: 1.

Ψευδοχριστοί, Matth. 24: 5.

Ψευδορκεῖν, Matth. 5: 33.

Ψεύδω, Luc. 24: 28.

Μὴ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας, Iac. 3: 14.

Ψεύδεσθαι, Hebr. 6: 18.

Διαψεύδεσθαι, Act. 5: 3.

Ψευδώνυμοι, Luc. 12: 18.

Ψευδώνυμος γνώσις, Matth. 24: 11, 1 Tim. 6: 20.

Ψεῦσμα, ψευδής, Rom. 3: 7.

Ψεύσαι, Apoc. 21: 8.

Ψηλαφάω, Act. 17: 27.

Ψηλαφώμενος, Hebr. 12: 18.

Ψηλαφητός, ibid.

Ψήφισμα, Matth. 1: 1, 10: 17.

Ψῆφόν φέρειν, Act. 16: 9.

Ψιθυρισμός, 2 Cor. 12: 20.

Ψιθυριῆς, Marc. 7: 22, Rom. 1: 30, 2 Cor. 12: 20.

Ψιθυρίζειν, Rom. 1: 30.

Ψιλλός ἀνθρώπος, Marc. 1: 1, Ioh. 1: 6.

Ψυχάρια, Apoc. 18: 13.

Ψυχή, Matth. 6: 25, 10: 28, 16: 25, 22: 29, Marc. 3: 4, 12: 30, Luc. 9: 56, Ioh. 12: 25, Act. 2: 43, 18: 10, Rom. 2: 9, Hebr. 4: 12, 1 Petr. 2: 11, Apoc. 12: 11.

Ψυχή ἀθάνατος, Matth. 2: 18.

Ψυχή τοῦ κόσμου, Ioh. 1: 2.

Ψυ-

Ψυχὴ λογικὴ vide λογικὴ ψυχὴ.
 Ψυχὴ πᾶσα, Apoc. 16: 3.
 Ψυχὴν παραδιδόναι vel τιθέναι, Ioh. 10: 11, 13: 37, 15: 13, Act. 15: 26, 1 Ioh. 3: 16. Ψυχαι, 1 Petr. 3: 20, 4: 19. Ψυχῶν μήτραι, Matth. 13: 23.
 Ψυχικός, 1 Cor. 2: 14. Ψυχικὸν σῶμα, Matth. 28: 9, 1 Cor. 2: 14. Ψυχικοί, Iac. 3: 15, Iud. 19.
 Ψωμίζειν, 1 Cor. 13: 3.
 Ψάλλοντες, Luc. 6: 1.

Ω.

Ὠβελίσθαι, Luc. 3: 36.
 Ὠδε, Act. 9: 21, Hebr. 7: 8, Apoc. 13: 10, 18, 14: 12.
 Ὠδὴ δευτέρα ὀρνίθων, Matth. 26: 34.
 Ὠδαί, Eph. 5: 19.
 Ὠδῖνες, Matth. 24: 8, Apoc. 12: 2. Ὠδῖνες θανάτου, Matth. 26: 38, Act. 2: 24.
 Ὠδίνειν, Gal. 4: 19, Apoc. 12: 2.
 Ὠμοί, Matth. 26: 3.
 Ὠρα, Matth. 24: 36, 26: 39, Marc. 6: 35, 7: 35, 11: 11,

14: 35, Luc. 22: 14, 53, Ioh. 2: 4, 7: 30, 12: 27, 17: 1, 1 Ioh. 2: 18, Apoc. 3: 10. Ὠρα τοῦ θείσαι, Apoc. 14: 15. Ὠρα τοῦ θυμιάματος, Luc. 1: 10. Ὠραν μίαν, Apoc. 17: 12. Πρὸς ὥραν, Ioh. 5: 35, Apoc. 17: 12. Πρὸς καιρὸν ὥρας, Apoc. 17: 12.
 Ὠς, Matth. 22: 39, 27: 12, Luc. 3: 23, Apoc. 2: 27. Ὠς ἀνῆκεν, Col. 3: 18. Ὠς ἐγένετο, Luc. 3: 25. Ὠς ἐγένετο ἡμέρα, Matth. 26: 64. Ὠς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, Marc. 4: 36. Ὠς ἐν τύπῳ, Marc. 1: 4, 22, Luc. 1: 3. Ὠς Θεὸν, Róm. 1: 21.
 Ὠσαννά, Matth. 21: 9.
 Ὠσεί, Luc. 3: 23, 9: 28, 22: 59, Ioh. 6: 10, 19: 14, Act. 25: 6. Ὠσεί ἡμέρα ὀκτώ, Matth. 17: 1.
 Ὠσπερ, Matth. 6: 16, 7: 18, 13: 13.
 Ὠσε, Luc. 5: 7, Gal. 2: 13.
 Ὠτίον, Matth. 26: 51, Hebr. 10: 5.
 Ὠφελίσθαι, Matth. 15: 5.

